

Μακάριος ἀνὴρ *

ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν,
καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη,*
καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.
Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα
αὐτοῦ,*
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας
καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον †
τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους
τῶν ὑδάτων,*
ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ
αὐτοῦ·
καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήσεται,*
καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευδοωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως,*
ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοὺς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἀσεβεῖς
ἐν κρίσει,*
οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων,*
καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται.

ΨΑΛΜΟΣ Β΄

Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη,*
καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,†
καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπιτοαντὸ*
κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ
αὐτοῦ.
Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν,*
καὶ ἀπορρίψωμεν ἅψ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν
αὐτῶν.

Beátus vir *

qui non ábiit in consílio impiórum,
Et in via peccatórum non stetit, *
et in cáthedra pestiléntiæ non sedit;
Sed in lege Dómini volúntas eius, *
et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum †
quod plantátum est secus decúrsus
aquárum, *
quod fructum suum dabit in témpore
suo;
Et fólium eius non défluet, *
et ómnia quæcúmque fáciat
prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic, *
sed tamquam pulvis quem próicit ventus
a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in iudicio, *
neque peccatóres in concílio iustórum,

Quóniam novit Dóminus viam iustórum,*
et iter impiórum períbit.

PSALMUS 2

Quare fremuérunť gentes, *
et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, †
et príncipes convenérunt in unum *
advérsus Dóminum, et advérsus
chrístum eius :
« Dirumpámus víncula eórum, *
et proiciámus a nobis iugum ipsórum ».

Beato l'uomo che non è
andato nel consiglio degli
empi, // e nella via dei
peccatori non ha sostato, e
sulla cattedra degli appestati
non si è seduto. // Ma nella
legge del SIGNORE è la sua
volontà, e nella sua legge
mediterà giorno e notte.

E sarà come l'albero
piantato alle sorgenti delle
acque, che darà il suo frutto
a suo tempo;
e le sue foglie non cadranno
mai, e tutto ciò che fa andrà
a buon fine.

Non così gli empi, non così:
ma come la pula che il
vento disperde dalla faccia
della terra. // Perciò non
sorgeranno gli empi nel
giudizio, né i peccatori nel
consiglio dei giusti:

perché conosce il SIGNORE
la via dei giusti, ma la via
degli empi andrà in
perdizione.

المزمور 1

† طُوبَى لِمَنْ لَا يَسِيرُ عَلَى مَشُورَةِ الشَّرِّيرِينَ
وَلَا يَتَوَقَّفُ فِي طَرِيقِ الْخَاطِئِينَ * وَلَا يَجْلِسُ فِي مَجْلِسِ
السَّاحِرِينَ

² بَلْ فِي شَرِيعَةِ الرَّبِّ هُوَ
وَبِشَرِيعَتِهِ يُتَمَتِّمُ نَهَارَهُ وَلَيْلَهُ .

³ فَيَكُونُ كَالشَّجَرَةِ الْمَغْرُوسَةِ عَلَى مَجَارِي الْمِيَاهِ *
تُؤْتِي ثَمَرَهَا فِي أَوَانِهِ
وَوَرَقُهَا لَا يَذْبُلُ أَبَدًا *
فَكُلُّ مَا يَصْنَعُهُ يَنْجَحُ .

⁴ لَيْسَ الْأَشْرَارُ كَذَلِكَ *

بَلْ إِنَّهُمْ كَالْعُصَافَةِ الَّتِي تَذْرُوهَا الرِّيحُ .

⁵ لِذَلِكَ لَا يَنْتَصِبُ فِي الدِّينُونَةِ الْأَشْرَارُ *
وَلَا الْخَاطِئُونَ فِي جَمَاعَةِ الْأَبْرَارِ

⁶ فَإِنَّ الرَّبَّ عَالِمٌ بِطَرِيقِ الْأَبْرَارِ *
وَأَنَّ إِلَى الْهَلَاكِ طَرِيقَ الْأَشْرَارِ .

المزمور 2

¹ لِمَاذَا ارْتَجَّتِ الْأُمَمُ *

وَبِالْبَاطِلِ تَمْتَمَتِ الشُّعُوبُ ؟

² مُلُوكُ الْأَرْضِ قَامُوا *

وَالْعُظَمَاءُ عَلَى الرَّبِّ وَمَسِيحِهِ تَأَمَّرُوا :

³ « لِنَكْسِرْ قُبُودَهُمَا *

وَلْنُلْقِيَ عَنَّا نِيرَهُمَا » .

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται
αὐτοὺς,*
καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.
Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ
αὐτοῦ,*
καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.
Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ †
ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,*
διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.
Κύριος εἶπε πρὸς μέ· †
Υἱός μου εἶ σὺ,*
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ,†
καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου,*
καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς
γῆς.
Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ,*
ὥς σκευὸς κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε,*
παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.
Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ,*
καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας,†
μή ποτε ὀργισθῇ Κύριος,*
καὶ ἀπολείσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.
Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ,*
μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'

*Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὅποτε ἀπεδίδρασκεν
ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ.*

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;*
Πολλοὶ ἐνανίστανται ἐπ' ἐμέ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου·*
Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Qui hábitat in cælis irridébit eos,*
et Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua,*
et in furóre suo conturbábit eos :
« Ego autem constitútus sum rex ab eo †
super Sion, montem sanctum eius,*
prædicans præcéptum eius.
Dóminus dixit ad me : †
“ Filius meus es tu,*
ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes
hereditátem tuam,*
et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea,*
et tamquam vas figuli confrínges eos ” ».

Et nunc reges intelligíte,*
erudímini qui iudicátis terram.
Servíte Dómino in timóre,*
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, †
nequándo irascátur Dóminus,*
et pereátis de via iusta.
Cum exárserit in brevi ira eius,*
beátí omnes qui confidunt in eo !

PSALMUS 3

*Psalmus David, cum fúgeret a fácie
Absalom filii sui.*

Dómine, quid multiplicáti sunt qui
tribulant me? *
Multi insúrgunt advérsus me,
Multi dicunt ánimæ meæ : *
« Non est alus ipsi in Deo eius » . *DIAPSALMA*

Colui che abita nei cieli li
deriderà, il Signore si farà
beffe di loro.
Allora parlerà ad essi nella
sua ira e nel suo sdegno li
sconvolgerà.
Ma io sono stato costituito
re da lui sopra Sion, il suo
monte santo,

per annunciare il precetto
del Signore.
Il SIGNORE mi ha detto:
«Figlio mio sei tu, io oggi ti
ho generato.

Chiedi a me, e ti darò le
genti in eredità, e in
possessione i confini della
terra:
le pascerei con verga di
ferro, come vaso di vasaio li
frantumerai».

E ora, re, comprendete;
lasciatevi correggere, voi che
giudicate la terra.
Servite il SIGNORE con timore
ed esultate per lui con
tremore.
Abbracciate la correzione, che
non si adiri il SIGNORE e vi
perdiate dalla via giusta.
Quando divamperà improvviso il
suo sdegno, beati tutti quelli che
confidano in lui!

* السَّاكِنُ فِي السَّمَوَاتِ يَضْحَكُ
وَالسَّيِّدُ بِهِمْ يَهْزَأُ .
5 بَعْضِهِ حِينَئِذٍ يُخَاطِبُهُمْ * وَبِسُخْطِهِ يُرَوِّعُهُمْ :
6 « إِنِّي مَسَحْتُ مَلِكِي
عَلَى جَبَلِي الْمَقْدَسِ صِهْيُونَ » .
7 أُعْلِنُ حُكْمَ الرَّبِّ : † « قَالَ لِي : أَنْتَ ابْنِي
وَأَنَا الْيَوْمَ وَلَدْتُكَ .

8 سَلْنِي فَأَعْطِيكَ الْأُمَمَ مِيرَاثًا
وَأَقَاصِي الْأَرْضِ مِلْكًا .
9 بَعْضًا مِنْ حَدِيدٍ تُكَسِّرُهُمْ *
وَكِنَانًا خَزَافٍ تُحْطِطُهُمْ » .
10 أَيُّهَا الْمَلُوكُ الْآنَ تَعْقِلُوا *
وَيَا قُضَاةَ الْأَرْضِ اتَّعْظُوا
11 اُعْبُدُوا الرَّبَّ بِخَشْيَةٍ * وَقَبِّلُوا قَدَمَيْهِ بِرِعْدَةٍ .
12 لَيْلًا يَغْضَبُ فَتَضِلُّوا الطَّرِيقَ †
لَأَنَّهُ سُرْعَانَ مَا يَضْطَرُّ غَضَبُهُ *
فَطُوبَى لِكُلِّ الَّذِينَ بِهِ يَعْتَصِمُونَ .

المزمور 3

1 مَزْمُور . لِداوُد . عِنْدَ فِرَارِهِ مِنْ وَجْهِ أَبْشَالُومَ ابْنِهِ .

2 يَا رَبِّ مَا أَكْثَرَ مُضَايِقِي * وَكَثِيرُونَ هُمُ الْقَائِمُونَ عَلَيَّ
3 كَثِيرُونَ يَقُولُونَ فِيَّ : *
« لَا خَلَاصَ لَكَ يَا إِلَهِهِ » . سِلَاح

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ,*
δόξα μου καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,*
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου
αὐτοῦ.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα,*
ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ*
τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε,*
σῶσόν με, ὁ Θεός μου·

ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,*
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία,*
καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'

Εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς, ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου †
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.*
ἐν θλίψει ἐπλάτυνας μοι.
Οἰκτίρησόν με,*
καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;*
Ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε
ψεῦδος;

ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν
ὅσιον αὐτοῦ.*

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Tu autem, Dómine, suscēptor meus es,*
glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi,*
et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi et soporátus sum,*
et exsurrexi quia Dóminus suscepit me.
Non timébo millia pópuli*
circumdántis me.
Exsúrge, Dómine,*
salvum me fac, Deus meus;

Quóniam tu percussísti omnes
adversántes mihi sine causa,*
dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus,*
et super pópulum tuum benedíctio tua.

PSALMUS 4

In finem, in carmínibus. Psalmus David.

Cum invocárem exaudivit me Deus
iustítiae meae;*
in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei,*
et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? *
Ut quid dilígitis vanitátem et quæritis
mendácium?

DIAPSALMA

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus
sanctum suum;*
Dóminus exáudiet me, cum clamávero
ad eum.

Ma sei tu, SIGNORE, che mi
accogli, la mia gloria e colui
che innalza il mio capo.
Con la mia voce ho gridato
al SIGNORE, e mi ha
esaudito dal suo monte
santo.

Io mi sono coricato e
addormentato, mi sono
destato perché il SIGNORE
mi accoglierà.
Non temerò miriadi di
popolo che intorno mi
assalgono.
Sorgi, SIGNORE! Salvami,
Dio mio!

Perché tu hai percosso
quanti mi avversano invano;
i denti dei peccatori hai
spezzato.
Del SIGNORE la salvezza, e
sul tuo popolo la tua
benedizione.

4 وَأَنْتَ يَا رَبِّ إِنَّكَ تُرْسٌ لِي *
إِنَّكَ مَجْدِي وَرَافِعُ رَأْسِي .
5 صُورًاخًا إِلَى الرَّبِّ أَصْرُحُ *
وَمِنْ جَبَلٍ قُدْسِهِ يُجِيبُنِي .
6 أَصْجِعُ أَنَا وَأَنَا *
وَأَسْتَقِظُ لِأَنَّ الرَّبَّ يُسْنِدُنِي .
7 لَا أَخَافُ رِنَوَاتِ الشُّعُوبِ *
الَّتِي اصْطَفَّتْ عَلَيَّ مِنْ حَوْلِي .
8 فَمَنْ يَا رَبِّ * خَلَّصْنِي يَا إِلَهِي
فَإِنَّكَ لَطَمْتَ جَمِيعَ أَعْدَائِي *
وَحَطَمْتَ أَسْنَانَ الْأَشْرَارِ .
9 مِنَ الرَّبِّ الْخَلَاصُ * عَلَى شَعْبِكَ بَرَكَتُكَ .

المزمور 4

1 لِإِمَامٍ الْغِنَاءُ . عَلَى ذَوَاتِ الْأَوْتَارِ . مَزْمُور . لِدَاوُد .

2 فِي دُعَائِي أَجِبْنِي يَا إِلَهَ بَرِّي +
فِي الضِّيقِ فَرَّجْتَ عَنِّي *
فَارْحَمْنِي وَاسْتَمِعْ إِلَى صَلَاتِي .

3 يَا بَنِي الْبَشَرِ حَتَّامٌ يَكُونُ مَجْدِي عَارًا *
وَحَتَّامٌ الْبَاطِلُ تُحِبُّونَ وَالْكَذِبَ تَبْتَغُونَ ؟ سِلاهُ
4 إِعْلَمُوا أَنَّ الرَّبَّ قَدْ صَنَعَ الْعَجَائِبَ لِصَفِيِّهِ *
الرَّبُّ يَسْمَعُ حِينَ أَدْعُوهُ .

Ὅργιζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· †
ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,*
ἐπὶ ταῖς κοιταῖς ὑμῶν κατανύγητε.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης,*
καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον·

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ
ἀγαθά;*
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου, Κύριε·

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.*
Ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου
αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι,
καὶ ὑπνώσω.*
ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι
κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομώσεως,
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.*

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε,*
σύνες τῆς κραυγῆς μου,
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου,†
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.*
ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε,

το πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.*
Τοπρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ
ἐπόψομαι.
Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ·†
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος,*
οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Irascimini et nolite peccare; †
quæ dicitis in cõrdibus vestris, *
in cubilibus vestris compungimini.
DIAPSALMA
Sacrificáte sacrificium iustitiæ *
et speráte in Dõmino.

Multi dicunt : « Quis osténdit nobis
bona? ». *
Signátum est super nos lumen vultus tui,
Dõmine;

Dedisti lætítiam in corde meo. *
A fructu fruménti, vini et ólei sui
multiplicátì sunt.
In pace in idípsum dórmiam et
requièsam, *
quóniam tu, Dõmine, singulárìter in
spe constituísti me.

PSALMUS 5

*In finem, pro ea quæ hereditátem
conséquitur. Psalmus David.*

Verba mea áuribus percipe, Dõmine; *
intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, †
rex meus et Deus meus, *
quóniam ad te orábo, Dõmine.

Mane exáudies vocem meam, *
mane astábo tibi, et vidébo,
Quóniam non Deus volens iniquitátem tu
es, †
neque habitábit iuxta te malignus, *
neque permanébunt iniústi ante óculos
tuos.

Adiratevi, e non peccate; di
ciò che dite nei vostri cuori
sui vostri giacigli abbiate
compunzione.
PAUSA
Offrite un sacrificio di
giustizia e sperate nel
SIGNORE.

Molti dicono: «Chi ci
mostrerà i beni?». È stata
impressa su di noi la luce
del tuo volto, SIGNORE.

Hai dato gioia nel mio
cuore. Col frutto del loro
grano, vino e olio, si sono
moltiplicati.
In pace a un tempo mi
coricherò e dormirò, perché
tu, SIGNORE, solo, mi hai
fatto abitare nella speranza.

*Per la fine, per colei che
riceve l'eredità; salmo di
Davide.*

Alle mie parole porgi
l'orecchio, SIGNORE,
comprendi il mio grido;
volgiti alla voce della mia
supplica, o mio re e mio
Dio, perché ti pregherò,
SIGNORE:

al mattino esaudirai la mia
voce, al mattino mi
 presenterò a te e tenderò lo
sguardo.
Poiché tu non sei un Dio
che vuole l'iniquità, non
abiterà presso di te il
malvagio,
né resteranno i trasgressori
davanti ai tuoi occhi:

5 ^{إِزْتَعِدُوا وَلَا تَخْطَئُوا} † ^{فِي قُلُوبِكُمْ تَحَدَّثُوا} *
وَعَلَى مَضَاجِعِكُمْ كُونُوا صَامِتِينَ . ^{سِلَاه}
6 ^{ذَبَائِحَ بَرٍّ اِذْبَحُوا} * ^{وَالِى الرَّبِّ اَطْمَئِنُّوا} .

7 ^{كَثِيرُونَ يَقُولُونَ} : « ^{مَنْ يُرِينَا الْخَيْرَ ؟} » *
أَطْلِعْ عَلَيْنَا نُورَ وَجْهِكَ يَا رَبُّ .

8 ^{جَعَلْتَ فِي قَلْبِي سُورًا} ^{أَعْظَمَ مِنْ سُورِهِمْ} *
حِينَ تَكْثُرُ حِنْطَتُهُمْ وَنَبِيدُهُمْ .
9 ^{بِسَلَامٍ أَضْجِعُ وَمِنْ سَاعَتِي أَنَامُ} *
لَأَنَّكَ وَحْدَكَ يَا رَبُّ فِي أَمَانٍ تُسْكِنُنِي .

المزمور 5

1 ^{لِإِمَامٍ الْغِنَاءِ} . ^{عَلَى ذَوَاتِ النَّفْخِ} . ^{مَزْمُورٌ} . ^{لِدَاوُدَ} .

2 ^{إِلَى أَقْوَالِي يَا رَبِّ أَصْغِ} * ^{وَشَكَّوَايَ تَبَيَّنْ}
3 ^{أَنْصِتْ إِلَى صَوْتِ صُرَاخِي} †
يَا مَلِكِي وَإِلَهِي * ^{فِيَّ إِلَيْكَ أَصَلِّي} .

4 ^{يَا رَبِّ فِي الصَّبَاحِ تَسْمَعُ صَوْتِي} *
وَفِي الصَّبَاحِ أَتَأَهَّبُ لَكَ وَأَتَرَقَّبُ
5 ^{لَأَنَّكَ لَسْتَ إِلَهًا يَهْوَى الشَّرَّ} *
وَلَا يُجَاوِزُكَ الشَّرِيرُ
6 ^{وَلَا يَقِفُ السُّفَهَاءُ أَمَامَ عَيْنِكَ} *
وَقَدْ أَبْعَضْتَ جَمِيعَ فَعَلَةِ الْآثَامِ .

Ἐμίσησας, Κύριε, πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,†
ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος.*

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου †
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,*
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν
φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,*
κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια,*
ἡ καρδιά αὐτῶν ματαία.
Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,*
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κρίνον αὐτοὺς, ὁ Θεός.*
ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν
αὐτῶν,
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν
ἔξωσον αὐτοὺς,*
ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ,*
εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται,
καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.†
καὶ καυχῆσονται ἐπὶ σοὶ *
πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου,

ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον.*
Κύριε, ὥς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας
ἡμᾶς.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem, †
perdes omnes qui loquúntur mendácium; *
virum sánguinem et dolósum abominábitur
Dóminus.

Ego autem in multitudíne misericórdiae
tuæ †
introibo in domum tuam; *
adorábo ad templum sanctum tuum in
timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua propter
inimícos meos, *
dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas, *
cor eórum vanum est,
Sepúlcrum patens est guttur eórum, *
linguis suis dolóse agébant :

lúdica illos, Deus, *
décidant a cogitatiónibus suis,
Secúndum multitudínem impietátum
eórum expélle eos, *
quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, *
in ætérnum exultábunt.
Et habitábis in eis, †
et gloriabúntur in te *
omnes qui díligunt nomen tuum;

Quóniam tu benedíces iusto. *
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ
coronásti nos.

hai preso in odio, Signore,
quanti operano iniquità,
farai perire quanti parlano
menzogna; l'uomo di
sangue e di inganno, lo
abomina il SIGNORE.

Ma io nell'abbondanza della
tua misericordia entrerò
nella tua casa, mi prostrerò
al tuo tempio santo, nel tuo
timore.

SIGNORE, guidami nella tua
giustizia a causa dei miei
nemici, dirigi davanti a te la
mia via.

Poiché non c'è verità in
bocca loro, il loro cuore è
vano,
sepolcro aperto la loro gola,
con la loro lingua
tramavano inganni;
giudicali Dio, falliscano
nelle loro trame; // per la
moltitudine delle loro
empietà scacciali, poiché
ti hanno amareggiato,
Signore.

Ma gioiscano di te tutti
quelli che in te sperano, in
eterno esulteranno
e tu potrai la tua dimora in
loro; e si glorieranno in te
quanti amano il tuo nome,

perché tu benedirai il
giusto. SIGNORE, come di
uno scudo, del tuo
compiacimento ci hai
circondati.

7 * تَهْلِكُ النَّاطِقِينَ بِالْكَذِبِ .
سَافِكُ الدِّمَاءِ وَالْمَاكِرُ يَمُوتُ الرَّبُّ .

8 * وَأَنَا بِكَثْرَةِ رَحْمَتِكَ أَدْخُلُ بَيْتَكَ
وَبِخَشْيَتِكَ أَسْجُدُ فِي هَيْكَلٍ قُدْسِكَ .

9 † يَا رَبِّ فِي بِرِّكَ أَرْشِدْنِي
بِسَبَبِ الَّذِينَ يَتَرَصَّدُونَنِي * وَطَرِيقُكَ قَوْمُهُ أَمَامِي .

10 فَإِنَّهُ لَا صِدْقَ فِي أَفْوَاهِهِمْ
وَالدَّمَارُ مِلْءُ بَوَاطِنِهِمْ
حَنَاجِرُهُمْ قُبُورٌ مُفْتَحَةٌ * وَبِالْأَسْنَتِهِمْ يَتَمَلَّقُونَ .

11 اَللّٰهُمَّ عَامِلُهُمْ مُعَامَلَةَ الْمَجْرِمِينَ *
وَلْيَفْشَلُوا فِي مَوَازِيهِهِمْ
وَلِكَثْرَةِ مَعَاصِيهِمْ اطْرُدْهُمْ * لَأَنَّهُمْ عَلَيْكَ قَدْ تَمَرَّدُوا .

12 † وَلْيَفْرَحْ جَمِيعُ الْمُعْتَصِمِينَ بِكَ
* وَلْيَهْلَلُوا لِلْأَبَدِ
أَنْتَ تُظَلِّلُهُمْ فَيَبْتَهِجُ بِكَ مَنْ يُحِبُّونَ اسْمَكَ .

13 إِنَّكَ أَنْتَ تُبَارِكُ الْبَارَّ يَا رَبُّ *
وَمِثْلَ الثُّرْسِ بِرِضَاكَ تُحِيطُهُ .

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,*
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.*
ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου.

Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα,*
καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;
Ἐπίστρεψον, Κύριε, ρύσαι τὴν ψυχὴν μου.*

σῶσόν με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου,

ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ
ὁ μνημονεύων σου.*
ἐν δὲ τῷ ἅδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν στεναγμῷ μου,†
λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου.*

ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου
βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου.*
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ, πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,*

ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου.

Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου,*
Κύριος τὴν προσευχὴν μου
προσεδέξατο.

Αἰσχυνθεῖσαν καὶ ταραχθεῖσαν
σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου.*
ἐπιστραφεῖσαν καὶ αἰσχυνθεῖσαν
σφόδρα διὰ τάχους.

*In finem, in carminibus. Psalmus David.
Pro octáva.*

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum; *
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde, *
sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam; *
salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui,*
in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, †
lavábo per síngulas noctes lectum meum,*
lácrimis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus, *
inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem, *
quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudivit Dóminus deprecationem meam,*
Dóminus oratiónem meam suscepit.

Erubéscant et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei; *
convertántur et erubéscant valde velóciter.

Per la fine, tra gli inni; per l'ottavo giorno. Salmo di Davide.

SIGNORE, nel tuo sdegno non accusarmi e nella tua ira non castigarmi.
Misericordia di me, SIGNORE, perché sono infermo;
guariscimi, SIGNORE, perché sono state sconvolte le mie ossa,

e la mia anima è tutta sconvolta: ma tu, SIGNORE, fino a quando?
Ritorna, SIGNORE, libera l'anima mia, salvami per la tua misericordia,

perché non c'è nella morte chi di te si ricorda: e chi ti confesserà negli inferi?

Mi sono affaticato nel mio gemito, laverò ogni notte il mio letto, con le mie lacrime inonderò il mio giaciglio. // È sconvolto per lo sdegno il mio occhio, sono invecchiato fra tutti i miei nemici.

Via da me voi tutti operatori di iniquità, perché ha esaudito il SIGNORE la voce del mio pianto;
ha esaudito il SIGNORE la mia supplica, il SIGNORE ha accolto la mia preghiera.

Siano confusi e grandemente sconvolti tutti i miei nemici, siano volti indietro e grandemente confusi, subito.

¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى ذَوَاتِ الْأَوْتَارِ . عَلَى الدَّرَجَةِ الثَّامِنَةِ .
مَزْمُور . لِداوُد .

² فِي غَضَبِكَ يَا رَبِّ لَا تُوبِّخْنِي
وَفِي سُخْطِكَ لَا تُؤدِّبْنِي .

³ ارْحَمْنِي يَا رَبِّ فَلَا قُوَّةَ لِي
وَاشْفِنِي يَا رَبِّ فَإِنَّ عِظَامِي قَدْ تَزَعَزَعَتْ

⁴ وَنَفْسِي اضْطَرَبَتْ كَثِيرًا

وَأَنْتَ يَا رَبِّ فَإِلَى مَتَى ؟

⁵ عُدُّ يَا رَبِّ وَنَجِّ نَفْسِي * وَلَأَجْلِ رَحْمَتِكَ خَلَّصْنِي

⁶ فَإِنَّهُ لَيْسَ فِي الْمَوْتِ مَنْ يَذْكُرُكَ *

وَمَنْ فِي مَثْوَى الْأَمْوَاتِ يَحْمَدُكَ ؟

⁷ قَدْ تَعَبْتُ مِنْ تَنْهَيْدِي † فِي كُلِّ لَيْلَةٍ أَزْوي سَرِيرِي *
وَبِدُمُوعِي أَبْلُلُ فِرَاشِي .

⁸ أَكَلْتُ الْعُغْمَ عَيْنِي * وَهَرِمْتُ بَيْنَ جَمِيعِ مُضَايِقِي .

⁹ إِلَيْكُمْ عَنِّي يَا جَمِيعَ فَعَلَةِ الْإِثَامِ *

فَإِنَّ الرَّبَّ سَمِعَ صَوْتَ بُكَائِي .

¹⁰ سَمِعَ الرَّبُّ تَضَرُّعِي * الرَّبُّ يَتَقَبَّلُ صَلَاتِي .

¹¹ فَلْيَخْزَ جَمِيعُ أَعْدَائِي وَيَضْطَرِبُوا *

وَلْيَتَرَجَعُوا بَعْتَهُ فِي خِزْيِهِمْ .

Ψαλμός τῷ Δαυίδ, ὃν ᾗσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ
τῶν λόγων Χουσί υἱοῦ Ιεμενεί.

Psalmus David, quem cantávit Dómino
pro verbis Chusi filii Iémini.

Salmo di Davide, che cantò al
SIGNORE per le parole di Chus
figlio di Jemini.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἠλπισα,*
σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με,
καὶ ῥύσαι με,
μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου,*
μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος.

Dómine Deus meus, in te sperávi; *
salvum me fac ex ómnibus
persequéntibus me et libera me,
Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, *
dum non est qui rédimat neque qui
salvum fáciat.

SIGNORE mio Dio, in te ho
sperato: salvami da tutti i
miei persecutori e liberami,
perché non rapisca come
un leone l'anima mia, senza
che vi sia chi redima né chi
salvi.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο,*
εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου·
εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι
κακὰ,*
ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου
κενός.

Dómine Deus meus, si feci istud, *
si est iníquitas in mánibus meis;
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, *
décidam mérito ab inimícis meis inánis :

SIGNORE mio Dio, se ho
fatto questo, se c'è
ingiustizia nelle mie mani,
se ho ripagato quelli che mi
facevano del male io cada
davvero davanti ai miei
nemici vuoto;

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου καὶ καταλάβοι,†
καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,*
καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν
κατασκηνώσαι. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Persequátur inimícus ánimam meam et
comprehéndat, †
et concúlcet in terra vitam meam, *
et glóriam meam in púlverem dedúcat.

insegua il nemico l'anima
mia e l'afferrì, calpesti a
terra la mia vita, e la mia
gloria nella polvere faccia
giacere.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου,*
ὕψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν μου·
ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου,*
ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω,
καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.*
Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Exsúrge, Dómine, in ira tua, *
et exaltáre in finibus inimicórum
meórum;
Et exsúrge, Dómine Deus meus, *
in præcépto quod mandásti;
Et synagóga populórum circúmdabit te, *
et propter hanc in altum regrédere.

Sorgi, SIGNORE, nella tua
ira, innalzati sulle regioni
dei miei nemici; //
destati, Signore Dio mio,
secondo il precetto che
hai dato; // l'assemblea
dei popoli ti circonderà, e
per essa ritorna in alto.

Κύριος κρινεῖ λαούς,†
Κρινόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου,*
καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Dóminus iúdicat pópulos. †
lúdica me, Dómine, secúndum iustítiam
meam, *
et secúndum innocéntiam meam super
me.

Il SIGNORE giudicherà i
popoli; giudicami,
SIGNORE, secondo la mia
giustizia e secondo la mia
innocenza che è in me.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν,†
καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον,*
ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

Consumétur nequítia peccatórum; †
et diriges iustum, *
scrutans corda et renes, Deus.

Sia consumata la malvagità
dei peccatori e dirigi il
giusto, tu che saggi cuori e
reni, o Dio

1 رِثَاء . لِدَاوُدَ أَنشَدَهُ لِلرَّبِّ فِي شَأْنِ كُوشِ الْبَنِيَامِيِّ

2 أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهِي بِكَ اعْتَصَمْتُ *
فَمِنْ جَمِيعِ الَّذِينَ يُلاحِقُونِي خَلَّصْنِي وَأَنْقِذْنِي
3 لِئَلَّا يَقْتَرِسَ كَالْأَسَدِ نَفْسِي . *
هُوَ الَّذِي يَخْتَطِفُ وَلَا مُنْقِذَ .

4 أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهِي إِنْ كُنْتُ قَدْ صَنَعْتُ ذَلِكَ *
أَوْ كَانَ فِي كَفِّي ظُلْمٌ
5 أَوْ كَفَأْتُ بِالشَّرِّ مَنْ أَحْسَنَ إِلَيَّ *
وَأَبْقَيْتُ عَلَى مُضَائِقِي ظَالِمٌ

6 فَلْيَلْحِقِ الْعَدُوُّ نَفْسِي وَيُدْرِكْهَا †
وَلْيَطَأْ فِي الْأَرْضِ حَيَاتِي *
وَلْيُسْكِنْ فِي التُّرَابِ بَجْدِي .

7 قُمْ يَا رَبُّ فِي غَضَبِكَ * وَانْتَصِبْ بِوَجْهِ حَقِّ مُضَائِقِي
وَاسْتَيْقِظْ يَا إِلَهِي * إِنَّكَ أَمَرْتَ بِالْقَضَاءِ .
8 فَلْتُحِطْ بِكَ جَمَاعَةُ الْأُمَمِ *
وَاجْلِسْ فَوْقَهَا فِي الْأَعَالِي .

9 إِنَّ الرَّبَّ يَدِينُ الشُّعُوبَ †
فَاخْكُمْ لِي يَا رَبُّ بِحَسَبِ بَرِّي * وَعَلَى نَحْوِ بَرَاءَتِي .

10 لِيَكْفَ شَرُّ الْأَشْرَارِ * أَمَّا أَنْتَ فَتَبِّتِ الْأَبْرَارَ .
إِنَّكَ فَاحِصُ الْقُلُوبِ وَالْكُلَى * أَيُّهَا إِلَهُ الْبَارِّ .

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ *
τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος,*
μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφήτε, τὴν ῥομφαίαν
αὐτοῦ στιλβώσει.*
τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.
Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκευὴ θανάτου,*
τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις
ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδίκιαν,*
συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.
Λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν,*
καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.
Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ,*
καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ
καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ κατὰ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ,*
ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ Η'

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ
Δαυίδ.*

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν,*
ὥς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου *
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον·†
ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν σου,*
τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν.

lustum adiutórium meum a Domino, *
qui salvos facit rectos corde.
Deus iudex iustus, fortis et pátiens; *
numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis gládium suum
vibrábit, *
arcum suum teténdit et parávit illum;
Et in eo parávit vasa mortis, *
sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam, *
concépit dolórem et péperit
iniquitátem;
Lacum apérui et effódit eum, *
et incidit in fóveam quam fecit.
Convertétur dolor eius in caput eius, *
et in vérticem ipsíus iníquitas eius
descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustítiam
eius, *
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

PSALMUS 8

*In finem, pro torculáribus. Psalmus
David.*

Dómine, Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum in
univérsa terra !
Quóniam eleváta est magnificéntia tua *
super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium
perfecísti laudem †
propter inimícos tuos, *
ut déstruas inimícum et ultórem.

Giusto è il mio aiuto da
parte di Dio, che salva i retti
di cuore.

Dio è giudice giusto, forte e
longanime, che non riversa
la sua ira ogni giorno.

Se non ritornate, la sua
spada farà luccicare, il suo
arco ha teso e l'ha
preparato;
e con esso ha preparato
strumenti di morte, ha
fabbricato le sue frecce
contro coloro che ardono.

Ecco [l'empio] ha generato
ingiustizia, ha concepito
affanno e partorito iniquità;
// ha scavato una fossa,
l'ha fatta profonda, ma
cadrà nella voragine che ha
fatto. // Ricadrà il suo
affanno sulla sua testa, e
sul suo capo scenderà la
sua ingiustizia.

Confesserò il SIGNORE
secondo la sua giustizia e
salmeggerò al nome del
SIGNORE, l'Altissimo.

11 إِنَّ تَرْسِي عِنْدَ اللَّهِ * مُخْلِصِ الْقُلُوبِ الْمُسْتَقِيمَةِ
12 اللَّهُ دَيَّانٌ بَارٌّ *

كُلَّ يَوْمٍ يَتَوَعَّدُ 13 مَنْ لَا يَتُوبُ
يَصْقُلُ سَيْفَهُ *

وَيَشُدُّ قَوْسَهُ وَيُسَدِّدُهَا .

14 فَلَهُ يُعَدُّ عُدَّةَ الْمَوْتِ *

وَيَجْعَلُ مِنْ سِهَامِهِ نِيرَانًا

15 هُوَذَا الْمَتَمَخِّضُ بِالْآثَامِ *

حَبِلَ بِالْعَنَاءِ وَوَلَدَ الْكَذِبَ .

16 حَفَرَ حُفْرَةً وَعَمَّقَهَا *

فَسَقَطَ فِي الْهُوَّةِ الَّتِي حَفَرَهَا .

17 عَلَى رَأْسِهِ يَرْتَدُّ عَنَاؤُهُ * وَعَلَى هَامَتِهِ يَهْبِطُ غَضَبُهُ .

18 أَحْمَدُ الرَّبَّ عَلَى بَرِّهِ *

وَأَعَزِفُ لِاسْمِ الرَّبِّ الْعَلِيِّ .

المزمور 8

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى الْجَيْتَةِ . مَزْمُور . لِدَاوُد

2 أَيُّهَا الرَّبُّ سَيِّدُنَا *

مَا أَعْظَمَ اسْمُكَ فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا .

لَأَعْظَمَنَّ جَلَالَكَ * فَوْقَ السَّمَوَاتِ

3 بِأَفْوَاهِ الْأَطْفَالِ وَالرُّضْعِ †

أَعَدَدْتَ لَكَ حِصْنًا أَمَامَ خُصُومِكَ *

لِتَقْضِيَ عَلَى الْعَدُوِّ وَالْمُنْتَقِمِ .

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν
δακτύλων σου,*
σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.
Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ;*
ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;
Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι
παρ' ἀγγέλους,*
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,
καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου.*
πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας πάσας,*
ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας
τῆς θαλάσσης,*
τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν,*
ὡς θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΨΑΛΜΟΣ Θ'

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ
υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.*

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου,*
διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιᾶσομαι ἐν σοί,*
ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.
Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς
τὰ ὀπίσω,*
ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ
προσώπου σου.
Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν
δίκην μου,*
ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, ὁ κρίνων
δικαιοσύνην.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera
digitórum tuórum, *
lunam et stellas quæ tu fundásti :
Quid est homo, quod memor es eius? *
Aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab ángelis, *
glória et honóre coronásti eum;
Et constituísti eum super ópera mánuum
tuárum, *
omnia subiecísti sub pédibus eius :

Oves et boves univérsas, *
ínsuper et pécora campi,
Vólucres cæli et pisces maris, *
qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum in
univérsa terra !

PSALMUS 9 A

*In finem, pro occúltis filii. Psalmus
David.*

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde
meo, *
narrábo ómnia mirábília tua.
Lætábor et exultábo in te, *
psallam nómini tuo, Altíssime.
In converténdo inimícum meum
retrórsum, *
infirmabúntur et períbunt a fácie tua.
Quóniam fecísti iudícium meum et
causam meam, *
sedísti super thronum, qui iúdicas
iustítiam.

Quando guardo i cieli, opera
delle tue dita, la luna e le stelle
che tu hai stabilito, // che cos'è
l'uomo, che ti ricordi di lui, o il
figlio dell'uomo, che tu lo visiti?

Lo hai reso per poco
inferiore agli angeli, di
gloria e di onore lo hai
coronato,
e l'hai costituito sulle opere
delle tue mani, tutto hai
sottoposto ai suoi piedi,

pecore e bovi tutti, come
pure le bestie del campo,
gli uccelli del cielo e i pesci
del mare, ciò che percorre i
sentieri dei mari.

SIGNORE, Signore nostro,
com'è ammirabile il tuo
nome in tutta la terra!

⁴ **عِنْدَمَا أَرَى سَمَوَاتِكَ صُنْعَ أَصَابِعِكَ ***
وَالْقَمَرَ وَالْكَوَاكِبَ الَّتِي تَبْنِيهَا
⁵ **مَا الْإِنْسَانُ حَتَّى تَذْكُرَهُ * وَابْنُ آدَمَ حَتَّى تَفْتَقِدَهُ؟**
⁶ **دُونَ إِلَهِ حَطَطْتُهُ حِينًا ***
بِالْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ كُلَّتَهُ
⁷ **عَلَى صُنْعِ يَدَيْكَ وَلَيْتَهُ ***
وَكُلُّ شَيْءٍ تَحْتَ قَدَمَيْهِ جَعَلْتَهُ
⁸ **الْغَنَمَ وَالْبَقَرَ كُلَّهَا * حَتَّى بِهَائِمِ الْبَرِّيَّةِ**
⁹ **وَطَيْرَ السَّمَاءِ وَسَمَكَ الْبَحْرِ ***
مَا يَجُوبُ سُبُلَ الْبَحَارِ .
¹⁰ **أَيُّهَا الرَّبُّ سَيِّدُنَا ***
مَا أَعْظَمَ اسْمُكَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهَا .

المزمور 9 آ

¹ **لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى لَحْنِ « الْمَوْتِ فِي سَبِيلِ الْإِنْسَانِ » .**
مَزْمُور . لِدَاوُد
² **يَا رَبِّ بِكُلِّ قَلْبِي أَحْمَدُكَ ***
وَأُحَدِّثُ بِجَمِيعِ عَجَائِكَ .
³ **أَفْرَحُ وَأُبْتَهِجُ بِكَ * أَعْرِفُ أَيُّهَا الْعَلِيِّ لِاسْمِكَ**
⁴ **عِنْدَ ارْتِدَادِ أَعْدَائِي إِلَى الْوَرَاءِ ***
يَعْثُرُونَ وَيَبِيدُونَ مِنْ أَمَامِ وَجْهِكَ
⁵ **حِينَ حَكَمْتَ لِي وَقَضَيْتَ ***
جَالِسًا عَلَى الْعَرْشِ دَيَّانًا عَادِلًا

Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ
 ἄσεβής.*
 τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα
 καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς
 τέλος, †
 καὶ πόλεις καθεῖλες.*
 Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἡχου·
 καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει.*
 Ἦτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ·
 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν
 δικαιοσύνῃ,*
 κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτῃ.

Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ
 πένητι,*
 βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει.
 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σέ οἱ γινώσκοντες
 τὸ ὄνομά σου,*
 ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς
 σε, Κύριε.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν
 Σιών,*
 ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ
 ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
 Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη,*
 οὐκ ἐπελάθετο τῆς δεήσεως τῶν
 πενήτων.

Ἐλέησόν με, Κύριε, †
 ἵδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν
 μου,*
 ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
 ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις
 σου †
 ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.*
 Ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

Increpásti gentes et périit ímpius; *
 nomen eórum delésti in ætérnum et in
 sæculum sæculi.
 Inimici defecérunt frámeæ in finem, †
 et civitatés eorum destruxísti : *
 périit memória eórum cum sónitu.

Et Dóminus in ætérnum pérmanet; *
 parávit in iudício thronum suum,
 Et ipse iudicábit orbem terræ in
 æquitáte, *
 iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium
 páuperi,*
 adiútor in opportunitátibus, in
 tribulatióne.
 Et sperent in te qui novérunt nomen
 tuum, *
 quóniam non dereliquísti quæréntes te,
 Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion; *
 annuntiáte inter gentes stúdia eius.
 Quóniam requírens ságuinem, †
 eórum recordátus est, *
 non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine; †
 vide humilitátem meam de inimícis
 meis,*
 qui exáltas me de portis mortis,
 Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas †
 in portis filiæ Sion; *
 exultábo in salutári tuo.

Hai represso le genti, è
 perito l'empio: il loro nome
 hai cancellato in eterno e
 nei secoli dei secoli.
 Le spade del nemico sono
 venute meno per sempre e
 le città hai distrutto: è perito
 il loro ricordo con fragore.

Ma il SIGNORE rimane in
 eterno, ha preparato per il
 giudizio il suo trono,
 ed egli giudicherà il mondo
 con giustizia, giudicherà i
 popoli con rettitudine.

E si è fatto il SIGNORE
 rifugio al misero, aiuto nel
 tempo opportuno, nella
 tribolazione: // e sperino in
 te quelli che conoscono il
 tuo nome, perché tu non
 hai mai abbandonato quelli
 che ti cercano, SIGNORE.

Salmeggiate al SIGNORE che
 abita in Sion, annunciate fra
 le genti le sue imprese,
 perché colui che chiede
 conto del sangue si è
 ricordato di loro, non ha
 dimenticato la supplica dei
 miseri.

Misericordia di me
 SIGNORE, guarda la mia
 umiliazione da parte dei
 miei nemici, tu che mi
 innalzi dalle porte della
 morte, // perché io
 annunci tutte le tue lodi alle
 porte della figlia di Sion;
 esulterò per la tua Salvezza.

6 قَمَعَتِ الْأُمَمَ وَأَبَدَتِ الشَّرِيرَ *
 مَحَوَتِ أَسْمَهُمْ أَبَدَ الدُّهُورِ .
 7 الْعَدُوُّ قَضِيَ عَلَيْهِ خَرَابٌ لِلْأَبَدِ *
 دَمَّرَتْ مُدُنًا فَاضْمَحَلَّ ذِكْرُهَا .

8 أَمَّا الرَّبُّ فَلِلْأَبَدِ يَجْلِسُ *
 وَقَدْ وَطَّدَ عَرْشُهُ لِلْقَضَاءِ
 9 فَهُوَ يَقْضِي لِلدُّنْيَا بِالْبِرِّ *
 وَبِالْإِسْتِقَامَةِ يَدِينُ الْأُمَمَ .

10 وَلْيَكُنِ الرَّبُّ حِصْنًا لِلْمَظْلُومِ *
 حِصْنًا فِي زَمَنِ الضِّيْقِ

11 فَيَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ مَنْ يَعْرِفُونَ اسْمَكَ *
 لِأَنَّكَ يَا رَبُّ لَا تَخْذُلُ مُتَمَسِّيكَ .

12 اعْرِفُوا لِلرَّبِّ سَاكِنِ صِهْيُونَ *
 وَأَعْلِنُوا فِي الشُّعُوبِ مَا ثَبَّرَهُ

13 فَإِنَّ الْمَطَالِبَ بِالدِّمَاءِ يَذْكُرُهُمْ *
 وَضُرَاخَ الْوَضْعَاءِ لَا يَنْسَى

14 لِأَجْلِ مُبْغِضِي ارْحَمْنِي يَا رَبُّ *

وَانْظُرْ إِلَى بُؤْسِي يَا رَافِعِي مِنْ أَبْوَابِ الْمَوْتِ

15 لِكَيْ أُحَدِّثَ بِجَمِيعِ تَسَابِيحِكَ †

فِي أَبْوَابِ ابْنَةِ صِهْيُونَ * وَأُبْتَهِجَ بِخَلَاصِكَ .

Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαθορᾷ, ἥ
ἐποίησαν·*
ἐν παγίδι ταύτῃ ἥ ἔκρυψαν συνελήφθη
ὁ πούς αὐτῶν.

Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν,*
ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ
συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.

ΩΔΗ ΔΙΑΨΑΛΜΑΤΟΣ

Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν
ἄδην,*

πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ
Θεοῦ.

Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται
ὁ πτωχός,*

ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολείται
εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιούσθω
ἄνθρωπος·*

κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην
ἐπ' αὐτούς·*

γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Infixæ sunt gentes in intéritu quem
fecérunt; †
in láqueo isto quem abscondérunt *
comprehénsus est pes eórum.
Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens, *
in opéribus mánuum suárum
comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, *
omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.
Quóniam non in finem obliuio erit
páuperis; *
patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur
homo; *
iudicéntur gentes in conspéctu tuo.
Constitue, Dómine, legislatórem super
eos, *
ut sciant gentes quóniam hómīnes sunt.

PSALMUS 9 B

Ἰνατί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν,*
ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει;
Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἄσεβῃ
ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός·*
συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίῳ οἷς
διαλογίζονται.

Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλός ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,*
καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.
Παρῳξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός,†
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ
ἐκζητήσει·*
οὐκ ἔστιν ὁ Θεός ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, *
déspicis in opportunitátibus, in
tribulatióne?
Dum supérbit ímpius, incénditur
pauper.*
comprehendúntur in consíliis quibus
cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis
ánimæ suæ, *
et iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor; †
secúndum multitudinem iræ suæ non
quæret . *
Non est Deus in conspéctu eius.

Sono sprofondate le genti
nella corruzione che hanno
operato, in quel laccio che
avevano nascosto è stato
preso il loro piede.
Si fa conoscere il SIGNORE
quando compie giudizi, è
stato preso il peccatore
nelle opere delle sue mani.

Siano cacciati i peccatori
negli inferi, tutte le genti
che dimenticano Dio;
perché non per sempre
sarà dimenticato il povero,
la pazienza dei miseri non
perirà in eterno.

Sorgi, SIGNORE, non si
rafforzi l'uomo; davanti a te
siano giudicate le genti.
Costituisci, SIGNORE, un
legislatore su di loro,
conoscano le genti che
sono uomini.

Perché, SIGNORE, te ne stai
lontano, non guardi nel
tempo opportuno, nella
tribolazione? // Mentre
l'empio insuperbisce, arde il
povero; sono presi nelle
insidie che tramano.

Poiché si loda il peccatore
nelle brame dell'anima sua
e l'ingiusto si benedice.
Il peccatore ha esasperato il
SIGNORE; con tutto il suo
furore [l'empio] non [lo]
cercherà: non c'è Dio
dinanzi a lui.

16 * تَوَرَّطَتِ الْأُمَمُ فِي الْهُوَّةِ الَّتِي حَفَرَتْ
وَعَلَقَتْ أَرْجُلَهَا فِي الشَّبَاكِ الَّتِي طَمَرَتْ
17 * أَظْهَرَ الرَّبُّ نَفْسَهُ وَأَصْدَرَ الْقَضَاءَ
وَأَخَذَ الشَّرِيرَ بِمَا فَعَلَتْ يَدَاهُ (تقسيم سِلاَه)

18 * لِيَرْجِعَ الْأَشْرَارُ إِلَى مَثْوَى الْأَمْوَاتِ
وَجَمِيعُ الْأُمَمِ الَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
19 * فَإِنَّ الْمِسْكِينَ لَا يُنْسَى عَلَى الدَّوَامِ
وَرَجَاءَ الْبَائِسِينَ لَا يَنْقَطِعُ لِلْأَبَدِ .

20 * قُمْ يَا رَبُّ وَلَا يَقْوِ الْإِنْسَانُ
وَلْتَذِنِ الْأُمَمُ فِي حَضْرَتِكَ .
21 * يَا رَبُّ أَلْقِ الرُّعْبَ عَلَيْهَا
وَلْتَعْلَمِ الْأُمَمُ أَنَّهَا بَشَرٌ . سِلاَه

المزمور 9 ب

22 * لِمَاذَا يَا رَبُّ تَقِفُ بَعِيدًا
وَفِي زَمَنِ الضِّيقِ تَحْتَجِبُ ؟
23 * الشَّرِيرُ بِكِبْرِيَائِهِ يُلَاْحِقُ الْبَائِسَ
فَلْيُؤْخَذَ بِالْمَكَايِدِ الَّتِي دَبَّرَهَا .
24 * فَالشَّرِيرُ بِشَهَوَاتِ نَفْسِهِ يَفْتَحِرُ
وَالطَّمَاغُ يَلْعَنُ الرَّبَّ وَبِهِ يَسْتَهِينُ .
25 * إِنَّ الشَّرِيرَ الشَّامِخَ بِأَنْفِهِ لَا يَبْحَثُ عَنْ شَيْءٍ
وَجُمْلَةُ أَفْكَارِهِ أَنْ لَا إِلَهَ .

Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ
καιρῷ·†
ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ,*
πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
κατακυριεύσει.

Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐ μὴ
σαλευθῶ *
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ.
Οὐ ἄρα τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ
πικρίας καὶ δόλου,*
ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ
πόνος.

Ἐγκάθεται ἔνεδρα μετὰ πλουσίων †
ἐν ἀποκρύφοις, τοῦ ἀποκτεῖναι ἄθῳ·*
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα
ἀποβλέπουσιν.
Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ
μάνδρᾳ αὐτοῦ·†
ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν,*
ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκῦσαι αὐτόν.

Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν,*
κῦψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν
κατακυριεύσαι τῶν πενήτων.
Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·†
Ἐπιελήσται ὁ Θεός,*
ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ
βλέπειν εἰς τέλος.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός, ὑψωθήτω ἡ
χεὶρ σου,*
μὴ ἐπιλάθῃς τῶν πενήτων.
Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἄσεβης τὸν
Θεόν;*

Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐ ζητήσῃ.
Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν
κατανοεῖς,*
τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου.
Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός,*
ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

Inquinatæ sunt viæ illius in omni
tempore;†
auferuntur iudicia tua a fácie eius, *
omnium inimicorum suorum
dominabitur.

Dixit enim in corde suo : « Non movébor *
a generatióne in generatióne sine
malo».
Cuius maledictiόne os plenum est, †
et amaritúdine et dolo; *
sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus *
in occúltis ut interficiat innocéntem.
Oculi eius in páuperem respiciunt; *
insidiátur in abscóndito, quasi leo in
spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem, *
rápere páuperem dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum; *
inclinábit se et cadet, cum dominátus
fúerit páuperum.
Dixit enim in corde suo: †
« Oblítus est Deus, *
avértit fáciem suam ne vídeat in finem».

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus
tua; *
ne obliviscáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius Deum? *
Dixit enim in corde suo: « Non requíret ».

Vides, quóniam tu labórem et dolórem
consideras, *
ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est páuper, *
órphano tu eris adiutor.

Sono contaminate le sue vie
in ogni tempo, sono
eliminati i tuoi giudizi dalla
sua faccia, sopraffarà tutti i
suoi nemici;

perché ha detto nel suo
cuore: «Non sarò scosso, di
generazione in generazione
sarò senza alcun male».
Di maledizione è piena la
sua bocca, di amarezza e di
inganno, sotto la sua lingua
fatica e dolore.

Si apposta [per tendere]
agguati con i ricchi nei
nascondigli, per uccidere
l'innocente; /i suoi occhi
spiano il misero. // Sta in
agguato in un nascondiglio
come un leone nella sua
tana; / sta in agguato per
rapire il povero, rapire il
povero trascinandolo,

nel suo laccio lo umilierà.
Piegherà e cadrà nel
sopraffare i miseri;
perché ha detto nel suo
cuore: «Dio ha dimenticato,
ha distolto il suo volto per
non vedere mai».

Sorgi, SIGNORE Dio, si
innalzi la tua mano, non
dimenticare i miseri.
Perché l'empio ha
esasperato Dio? Poiché
ha detto nel suo cuore:
«Non chiederà conto».

Tu vedi, perché consideri
l'affanno e la collera per
consegnarli nelle tue
mani. // A te è
abbandonato il povero,
per l'orfano tu eri l'aiuto.

† فِي كُلِّ حِينٍ تَنْحَحُ مَسَاعِيهِ 26
وَفَوْقَ مَدَارِكِهِ أَحْكَامُكَ *
وَعَلَى جَمِيعِ خُصُومِهِ يَنْفُثُ اِزْدِرَاءً .

27 قَالَ فِي قَلْبِهِ : « لَنْ أَتَزَعَجَ *
مِنْ جِيلٍ إِلَى جِيلٍ لَا بَأْسَ عَلَيَّ »
28 فَمُهُ مَمْلُوءٌ لَعْنَةً وَمَكْرًا وَعُنفًا *
وَتَحْتَ لِسَانِهِ إِثْمٌ وَعَنَاءٌ .

29 يَجْلِسُ فِي مَكَامِنِ الْقَصَبِ *
وَفِي الْمَخَابِيءِ يَقْتُلُ الْبَرِيءَ .
30 عَيْنَاهُ تُرَاقِبَانِ الْبَائِسَ *
يَتَرَصَّصُ فِي الْمَخْبِئَةِ كَالْأَسَدِ فِي أَجْمَتِهِ
يَتَرَصَّصُ لِيَخْطِفَ الْبَائِسَ *
يَخْطِفُ الْبَائِسَ بِحِجْرِهِ إِلَى شِبَاكِهِ .

31 مُقْرِضًا قَابِعًا يُرَاقِبُ * فَيَقْعُ الْمِسْكِينَ فِي قَبْضَتِهِ .
32 قَالَ فِي قَلْبِهِ : « اللَّهُ يَنْسَى *
يَحْجُبُ وَجْهَهُ فَلَا يَرَى أَبَدًا » .

33 قُمْ أَيُّهَا الرَّبُّ الْإِلَهَ وَاذْفَعْ يَدَكَ * وَلَا تَنْسَ الْوَضْعَاءَ .
34 لَمْ اسْتَهَانَ الشَّرِيرُ بِاللَّهِ *
وَقَالَ فِي قَلْبِهِ : « إِنَّكَ لَا تُطَالِبُ؟ »

35 رَأَيْتَ أَنْتَ الْعَمَّ وَالْعَنَاءَ * وَتَنْظُرُ لِتَجْعَلَهُمَا فِي يَدِكَ .
إِلَيْكَ الْبَائِسُ يُسَلِّمُ أَمْرُهُ * وَالْيَتِيمُ كُنْتَ أَنْتَ نَصِيرُهُ .

Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ
καὶ πονηροῦ.*
ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ
εὕρεθῇ.
Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.*
ἀπολεισθε, ἔθνη, ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε
Κύριος,*
τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν
προσέσχε τὸ οὖς σου.
Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ,*
ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλαυχεῖν
ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Ι'

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα,†
πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου.*
Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον,†
ἠτοίμασαν βέλη εἰς φάρετρα,*
τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Ὅτι ἃ κατηρτίσω, καθείλον.*
ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ,*
Κύριος, ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ·
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα
ἀποβλέπουσι,*
τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.

Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν
ἀσεβῆ.*
ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν.
Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας,*
πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταγίδος ἡ
μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

Cóntere bráchium peccatóris et
malígni;*
quærétur peccátum illíus et non
inveniétur.
Dóminus regnábít in ætérnum et in
sæculum sæculi,*
períbítis, gentes, de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudivít
Dóminus,*
præparatiónem cordis eórum audívit
auris tua;
ludicáre pupíllo et húmili,*
ut non appónat ultra magnificáre se
homo super terram.

PSALMUS 10

In finem. Psalmus David.

In Dómino confído, †
quómodo dícitis ánimæ meæ : *
« Trásmigra in montem sicut passer » ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt
arcum, †
paravérunt sagittas suas in pháretra,*
ut sagittent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti destruxérunt ; *
iustus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo,*
Dóminus, in cælo sedes eius.
Oculi eius in páuperem respíciunt,*
pálpebræ eius intérogant filios
hóminum.

Dóminus intérogat iustum et ípium,*
qui autem diligit iniquitátem, odit
ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos,*
ignis et sulphur et spíritus procellárum
pars cálicis eórum.

Spezza il braccio del
peccatore e del malvagio; si
chiederà conto del suo
peccato ed egli non sarà
trovato. // Regnerà il
SIGNORE in eterno e nei
secoli dei secoli; perirete,
genti, dalla sua terra.
Il SIGNORE ha esaudito il
desiderio dei miseri; alla
prontezza del loro cuore si è
volto il tuo orecchio,
per far giustizia all'orfano e
all'umile, perché non
continui a inorgogliersi
l'uomo sulla terra.

Per la fine; salmo di Davide.

Nel SIGNORE confido; come
direte all'anima mia: «Migra
sui monti come un
passero?»

Perché ecco i peccatori hanno
teso l'arco, hanno approntato
frecce nella faretra per saettare
nelle tenebre i retti di cuore.
Ciò che tu hai formato hanno
distrutto, ma il giusto che cosa
ha fatto?

Il SIGNORE nel suo tempio
santo, il SIGNORE, nel cielo
il suo trono. // I suoi occhi
sono rivolti al misero, le sue
palpebre scrutano i figli
degli uomini.

Il SIGNORE scruta il giusto e
l'empio: e chi ama
l'ingiustizia odia la propria
anima. // Farà piovere lacci
sui peccatori: fuoco, zolfo e
vento di tempesta la porzione
del calice loro.

* حَطَّمْ ذِرَاعَ الشَّرِّيرِ الْحَبِيثِ 36
تَطْلُبْ شَرَّهُ فَلَا يَجِدُهُ .
* الرَّبُّ مَلِكٌ أَبَدَ الدُّهُورِ 37
مِنْ أَرْضِهِ الْأُمَمُ انْقَرَضَتْ .
* قَدْ سَمِعْتَ يَا رَبُّ بُعِيَّةَ الْوُضَعَاءِ 38
وَأَمَلْتَ أَذُنَكَ فَتَبَّتْ قُلُوبُهُمْ
* لِتَقْضِيَ لِلْيَتِيمِ وَالْمَظْلُومِ 39
فَلَا يَعُودَ مِنَ الْأَرْضِ إِنْسَانٌ إِلَى الطُّغْيَانِ .

المزمور 10

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِدَاوُدَ
* بِالرَّبِّ اعْتَصَمْتُ فَكَيْفَ تَقُولُونَ لِي :
« أَهْرُبْ كَالْعُصْفُورِ إِلَى جَبَلِكَ » ؟
2 فَإِنَّ الْأَشْرَارَ يَشُدُّونَ قَوْسَهُمْ †
وَعَلَى الْوَتَرِ يُسَدِّدُونَ سَهْمَهُمْ *
لِيَرْمُوا فِي الدُّجَى الْقُلُوبَ الْمُسْتَقِيمَةَ .
3 إِذَا مَا الْأُسُسُ انْهَارَتْ * فَمَاذَا يَصْنَعُ الْبَارُّ؟
4 الرَّبُّ فِي هَيْكَلٍ قُدْسِهِ *
الرَّبُّ فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ
عَيْنَاهُ تُبْصِرَانِ الْعَالَمَ * وَجَفْنَاهُ يَتَفَحَّصَانِ بَنِي آدَمَ .
5 الرَّبُّ يَتَفَحَّصُ الْبَارَّ وَالشَّرِيرَ *
وَمَنْ يُحِبُّ الْعُنْفَ فَيَغْنِضُهُ .
6 يُمِطُّ عَلَى الْأَشْرَارِ كِبْرِيَّتًا وَجَمْرَ نَارٍ *
وَرِيحَ السَّمُومِ نَصِيبُ كُؤُوسِهِمْ

Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας
ἠγάπησεν·*
εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ΄

*Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ
Δαυίδ.*

Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν
ὁσιος,*

ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ·*

χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ
ἐλάλησαν.

Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη
τὰ δόλια,*

καὶ γλώσσαν μεγαλορρήμονα·
τοὺς εἰπόντας· Τὴν γλώσσαν ἡμῶν
μεγαλυνοῦμεν, †

τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστι,*
τίς ἡμῶν κύριος ἐστίν;

Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ
ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, †
νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος·*
θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν
αὐτῷ.

Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνὰ, †
ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ,*
κεκαθαρισμένον ἑptaπλασίως.

Σὺ, Κύριε, φυλάξεις ἡμᾶς,*
καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι·*
κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Quóniam iustus Dóminus et iustítias
diléxit, *
æquitátem vidit vultus eius.

PSALMUS 11

In finem, pro octáva. Psalmus David.

Salvum me fac, Dómine, quóniam
defécit sanctus, *
quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis
hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad
próximum suum; *
lábia dolósa, in corde et corde locúti
sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia
dolósa*

et linguam magníloquam.

Qui dixerunt : « Linguam nostram
magnificábimus, †
lábia nostra a nobis sunt; *
quis noster dóminus est ? ».

« Propter misériam ínopum et gémitum
páuperum, †
nunc exsúrgam, dicit Dóminus; *
ponam in salutári, fiduciáliter agam in
eo ».

Elóquia Dómini, elóquia casta, †
argéntum igne examinátum, *
probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos et custódies
nos, *
a generatióne hac in ætérnum.
In circúitu ímpii ámbulant, *
secúndum altitúdinem tuam
multiplicásti fílios hóminum.

Poiché giusto è il SIGNORE e
ama le giustizie, il suo volto
guarda la rettitudine.

*Per la fine, per l'ottavo
giorno; salmo di Davide.*

Salvami, SIGNORE, perché
non resta un santo, perché
sono scomparse le verità
dai figli degli uomini.
Cose vane ha detto
ciascuno al suo prossimo,
labbra ingannatrici con
cuore doppio hanno
parlato.

Stermini il SIGNORE tutte le
labbra ingannatrici e la
lingua arrogante,
quelli che hanno detto:
«Con la nostra lingua
faremo i grandi, le nostre
labbra sono per noi: chi è
signore nostro?».

«Per la sventura dei poveri e
per il gemito dei miseri ora
sorgerò dice il SIGNORE
darò un salvatore, parlerò
apertamente in lui».

Le parole del SIGNORE, parole
caste: argento provato al fuoco,
depurato dalla terra, purificato
sette volte.

Tu, SIGNORE, ci custodirai,
e ci preserverai da questa
generazione e in eterno.
Attorno si aggirano gli
empi: secondo la tua altezza
ti sei preso grande cura dei
figli degli uomini.

7 **لَأَنَّ الرَّبَّ بَارٌّ يُحِبُّ الْبِرَّ** *
وَالْمُسْتَقِيمُونَ يُشَاهِدُونَ وَجْهَهُ .

المزمور 11

1 **لِإِمَامٍ الْغِنَاءُ . عَلَى الدَّرَجَةِ الثَّامِنَةِ ، مَزْمُور . لِدَاوُد .**

2 **خَلَّصْ يَا رَبُّ فَإِنَّ الصَّفِيَّ قَدْ انْقَرَضَ** *
وَالْأَمِينُ مِنْ بَنِي آدَمَ قَدْ زَالَ .

3 **كُلُّ امْرِئٍ يُكَلِّمُ صَاحِبَهُ بِالْبَاطِلِ** *
وَبِشْفَاهٍ تَتَمَلَّقُ وَقُلُوبٌ تَزْدُوجُ يَتَكَلَّمُونَ .

4 **لَيْسْتَ أَصِلِ الرَّبُّ جَمِيعَ الشِّفَاهِ الْمَتَمَلِّقَةِ** *
وَاللِّسَانَ النَّاطِقِ بِالْكَلَامِ الْمَفْخَمِ
5 **وَمَنْ قَالُوا : « بِالْأَسْنَتِنَا نَنْتَصِرُ »** *
شِفَاهُنَا مَعَنَا فَمَنْ يَسُودُنَا ؟ »

6 **مِنْ أَجْلِ اغْتِصَابِ الْبَائِسِينَ وَتَنَهْدِ الْمَسَاكِينَ** †
أَقُومُ الْآنَ يَقُولُ الرَّبُّ *

وَأُنْعِمُ بِالْخَلَّاصِ عَلَى مَنْ إِلَيْهِ يَتَوَقَّونَ .

7 **أَقُولُ الرَّبُّ أَقْوَالٌ طَاهِرَةٌ** †
فِضَّةٌ مَصْهُورَةٌ فِي بُوتَقَةٍ مِنْ ثُرَابٍ *
صُفِّيَتْ سَبْعَ مَرَّاتٍ .

8 **أَنْتَ يَا رَبُّ تَحْفَظُنَا** *

وَلَا تُبَدِّ مِنْ هَذَا الْجِيلِ تَحْمِينَا .

9 **إِنَّ الْأَشْرَارَ فِي كُلِّ نَاحِيَةٍ يَطُوفُونَ** *
فِي حِينٍ رَذَالَهُ بَنِي آدَمَ تَتَفَاقَمُ .

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

In finem. Psalmus David.

Per la fine; salmo di Davide.

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς
τέλος;*

ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, †
ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας;*

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου
ἐπ' ἐμέ;

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ
Θεός μου.*

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε
ὑπνώσω εἰς θάνατον·

μήποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου· Ἴσχυσα
πρὸς αὐτόν.*

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν
σαλευθῶ·

ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἠλπισα·*
ἀγαλλιάσεται ἡ καρδιά μου ἐν τῷ
σωτηρίῳ σου.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με,*
καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ
ὑψίστου.

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in
finem? *

Usquequo avértis fáciem tuam a me?
Quámdiu ponam consília in ánima mea,†
dolórem in corde meo per diem? *
Usquequo exaltábitur inimícus meus
super me?

Réspice et exáudi me, Dómine Deus
meus; †
illúmina óculos meos, *
ne umquam obdórmiam in mortem,
Nequándo dicat inimícus meus: «
Præválui advérsus eum »; *
qui tribulant me exultábunt si motus
fúero.

Ego autem in misericórdia tua sperávi, *
exultábit cor meum in salutári tuo.
Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, *
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Fino a quando, SIGNORE, ti
dimenticherai di me? Per
sempre? Fino a quando
distoglierai il tuo volto da me?
// Fino a che porrò pensieri
nell'anima mia, dolori nel mio
cuore lungo il giorno? Fino a
quando si innalzerà il mio
nemico su di me?

Guarda, esaudiscimi,
SIGNORE Dio mio: illumina i
miei occhi, che non mi
addormenti nella morte,
che non dica il mio nemico:
«Ho prevalso su di lui». I
miei oppressori esulteranno
se sarò scosso.

Ma io nella tua misericordia
ho sperato; esulterà il mio
cuore nella tua Salvezza. //
Canterò al SIGNORE che mi
ha beneficato e salmeggerò
al nome del Signore,
l'Altissimo.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

In finem. Psalmus David.

Per la fine; salmo di Davide.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·*
Οὐκ ἔστι Θεός.

Διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν
ἐπιτηδεύμασιν·*

οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ
ἔστιν ἕως ἐνός.

Dixit insípiens in corde suo : *
« Non est Deus ».

Corrúpti sunt et abominábiles facti sunt in
stúdiis suis : *
non est qui fáciat bonum, non est usque ad
unum.

Ha detto l'insensato nel suo
cuore: «Non c'è Dio». // Si
sono corrotti e resi
abominevoli nelle azioni, non
c'è chi fa il bene, non c'è
neppure uno.

Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,*
τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν
τὸν Θεόν.

Dóminus de cælo prospéxit super filios
hóminum, *
ut vídeat si est intélligens aut requírens
Deum.

Il SIGNORE si è chinato dal
cielo sui figli degli uomini, per
vedere se c'è chi comprende
o chi cerca Dio.

¹ لِإِمَامٍ الْغِنَاءِ . مَزْمُور . لِداوُد .

² إِيَّالَامَ يَا رَبُّ أَلَاأَبَدُ تَنْسَانِي ؟ *

إِيَّالَامَ تَحْجُبُ وَجْهَكَ عَنِّي ؟

³ إِيَّالَامَ أُودِعُ نَفْسِي الْهُمُومَ †

وَلَيْلَ تَحَارَّ قَلْبِي الْغُمُومَ ؟ *

إِيَّالَامَ عَلَيَّ يَتَغَلَّبُ عَدُوِّي ؟

⁴ أَنْظُرْ وَاسْتَجِبْ لِي أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهِي *

وَأَنْزِعْ عَيْنَيَّ لِئَلَّا أَنَامَ نَوْمَةَ الْمَوْتِ

⁵ فَيَقُولَ عَدُوِّي : « عَلَيْهِ قُوْبْتُ » *

وَيَبْتَهِجَ مُضَائِقِي لِأَنِّي تَزَعَزَعْتُ .

⁶ وَأَنَا تَوَكَّلْتُ عَلَى رَحْمَتِكَ * وَيَبْتَهِجَ قَلْبِي بِخَلَاصِكَ .

أُنْشِدُ لِلرَّبِّ لِأَنَّهُ أَحْسَنَ إِلَيَّ *

وَأَعَزِّفُ لِاسْمِ الرَّبِّ الْعَلِيِّ .

¹ لِإِمَامٍ الْغِنَاءِ . لِداوُد .

قَالَ الْجَاهِلُ فِي قَلْبِهِ : « لَيْسَ إِلَهٌ » *

فَسَدَتْ أَعْمَالُهُمْ وَقُبِحَتْ *

وَلَيْسَ مَنْ يَصْنَعُ الصَّالِحَاتِ .

² مِنَ السَّمَاءِ أَطَّلَّ الرَّبُّ عَلَى بَنِي آدَمَ *

لِيَرَى هَلْ مِنْ عَاقِلٍ يَلْتَمِسُ اللَّهَ .

Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἡχρειώθησαν,*
οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν
ἕως ἐνός.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,*
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλιοῦσαν,
ἰὸς ἀσπίδων τὰ χεῖλη αὐτῶν.*
Ὡν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει,

ὁξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.*
Σύντριμμα καὶ τάλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν,

καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.*
οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν,*
οἱ κατέσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει
ἄρτου;

Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο, †
ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὐ οὐκ ἦν φόβος.*
Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία,
βουλήν πτωχοῦ κατησχύνετε,*
ὅτι Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἐστι.

Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον
τοῦ Ἰσραήλ; †
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,*
ἀγαλλιᾶσθω Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήτω
Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΔ'

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματι
σου,*
καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ
ἁγίῳ σου;

Omnes declinaverunt, simul inútiles
facti sunt; *
non est qui fáciat bonum, non est usque
ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, *
linguis suis dolóse agébant;
Venénium áspidum sub lábiis eórum, *
quorum os maledictióne et amaritúdine
plenum est;
Velóces pedes eórum ad effundéndum
sánguinem, *
contritio et infelícitas in viis eórum ,
Et viam pacis non cognóverunt ; *
non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscant omnes qui operántur
iniquitátem, *
qui dévorant plebem meam sicut escam
panis?

Dóminum non invocavérunt, †
illic trepidavérunt timóre ubi non erat
timor; *
quóniam Dominus in generatióne iusta
est.
Consílium ínopis confudístis, *
quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? †
Cum avérterit Dóminus captivitátem
plebis suæ, *
exultábit Iacob et lætábitur Israel.

PSALMUS 14

Psalmus David.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo
tuo? *
Aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Tutti hanno deviato,
insieme si sono resi inutili:
non c'è chi fa il bene, non
c'è neppure uno.

Sepolcro aperto è la loro gola, con la
loro lingua tramavano inganni.
Veleno di aspidi sotto le loro labbra, la
loro bocca è piena di maledizione e
amarezza,
veloci i loro piedi a versare sangue,
macerie e sciagura nelle loro vie

e la via della pace non hanno
conosciuto: non c'è timore di Dio
davanti ai loro occhi.

Non conosceranno tutti gli
operatori d'iniquità, che
divorano il popolo mio
come si mangia il pane?

Non hanno invocato il
SIGNORE. // Hanno tremato
di timore là dove non c'era
timore, perché Dio è nella
generazione giusta. // Avete
oltraggiato il consiglio del
povero, perché il SIGNORE è
la sua speranza.

Chi darà da Sion il salvatore
di Israele? Quando il
SIGNORE farà tornare dalla
prigione il suo popolo,
esulti Giacobbe, gioisca
Israele.

Salmo di Davide.

SIGNORE, chi sarà ospite nel tuo
tabernacolo e chi dimorerà sul
tuo monte santo?

³ لَقَدْ ارْتَدُّوا جَمِيعًا فَفَسَدُوا *
وَلَيْسَ مَنْ يَصْنَعُ الصَّالِحَاتِ وَلَا وَاحِدٌ .

⁴ أَلَمْ يَعْلَمْ جَمِيعُ فَعَلَةِ الْإِثْمِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ شَعْبِي *
كَمَا يُؤْكَلُ الْخُبْزُ وَلَا يَدْعُونَ الرَّبَّ ؟

⁵ هُنَاكَ يَرْتَعِبُونَ رُعْبًا حَيْثُ لَا رُعْبٌ *
لَأَنَّ اللَّهَ مَعَ جِيلِ الْأَبْرَارِ .

⁶ تَعْبُونَ مَقاصِدَ الْبَائِسِ † وَالرَّبُّ مُعْتَصِمُهُ *
⁷ مِنْ صِهْيُونَ مَنْ يَأْتِي إِسْرَائِيلَ بِالْخَلَّاصِ ؟

حِينَ يَرُدُّ الرَّبُّ أَسْرَى شَعْبِهِ *
يَبْتَهِجُ يَعْقُوبُ وَيَفْرَحُ إِسْرَائِيلُ .

المزمور 14

¹ مَزْمُور . لِداوُد .

يَا رَبُّ مَنْ يَقِيمُ فِي خَيْمَتِكَ *
وَمَنْ يَسْكُنُ فِي جَبَلِ قُدْسِكَ ؟

Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος
δικαιοσύνην·*
λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ·†
οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν,*
καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῦς
ἐγγιστα αὐτοῦ.

Ἐξουδένονται ἐνώπιον αὐτοῦ
πονηρευόμενος·*
τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον δοξάζει.
Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἀθετῶν.†
Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ
τόκῳ,*
καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν.

Ὁ ποιῶν ταῦτα*
οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Qui ingréditur sine mácula et operátur
iustítiam,*
qui lóquitur veritátem in corde suo;
Qui non egit dolum in lingua sua, †
nec fecit próximo suo malum,*
et oppróbrium non accépit advérsus
próimos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu
eius malignus,*
timéntes autem Dóminum glórficat.
Qui iurat próximo suo et non decipit; †
qui pecúniam suam non dedit ad
usúram,*
et múnera super innocentem non
accépit.

Qui facit hæc *
non movébitur in ætérnum.

Chi cammina senza
macchia e opera la giustizia,
chi dice la verità nel suo
cuore,
colui che non ha ingannato
con la sua lingua, non ha
fatto del male al suo
prossimo e non ha accolto
insulti contro i suoi
congiunti.

È un nulla davanti a lui il
malvagio, ma glorifica quelli
che temono il SIGNORE.
Chi giura al suo prossimo e
non smentisce, // non ha
dato il suo danaro a usura e
non ha accolto doni contro
gli innocenti.

Chi fa questo, non sarà
scosso in eterno.

² السَّالِكُ طَرِيقَ الْكَمَالِ وَفَاعِلُ الْبِرِّ *
وَالْمَتَكَلِّمُ مِنْ قَلْبِهِ بِالْحَقِّ
³ مَنْ بِلِسَانِهِ لَا يَغْتَابُ † وَبِصَاحِبِهِ لَا يَصْنَعُ شَرًّا *
وَبِقَرِيبِهِ لَا يُنْزِلُ عَارًا .

⁴ الرَّذِيلُ حَقِيرٌ فِي نَظَرِهِ †
وَمَنْ يَتَّقُونَ الرَّبَّ يُكْرِمُهُمْ *
وَإِنْ أَقْسَمَ مُضِرًّا بِنَفْسِهِ لَمْ يُخْلِفْ .
⁵ لَا يُفْرِضُ بِالرَّبِّي فَضَّتَهُ †
وَلَا يَقْبَلُ عَلَى الْبَرِيِّ الرِّشْوَةَ *
فَمَنْ عَمِلَ بِذَلِكَ لَا يَتَزَعَّزُعُ لِلْأَبَدِ .

ΨΑΛΜΟΣ ΙΕ'

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

Φύλαξόν με, Κύριε,*
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.
Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Κύριός μου εἰ σὺ,*
ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ,*
ἐθαυμάστωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ
ἐν αὐτοῖς.
Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν,*
μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν.
Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν
ἐξ αἰμάτων·*
οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν
διὰ χειλέων μου.

PSALMUS 15

Títuli inscriptio, ipsi David.

Consérva me, Dómine,*
quóniam sperávi in te.
Dixi Dómino : « Deus meus es tu,*
quóniam bonórum meórum non eges ».

Sanctis, qui sunt in terra eius,*
mirificávit omnes voluntátes meas in
eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum,*
póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de
sanguínibus,*
nec memor ero nóminum eórum per
lábia mea.

Iscrizione di Davide.

Custodiscimi, Signore,
perché in te ho sperato.
Ho detto al SIGNORE: «Mio
Signore sei tu: dei miei beni
non hai bisogno».

Per i santi che sono nella
sua terra, ha reso mirabili
tutte le sue volontà in
loro. // Si moltiplicarono
le infermità degli altri, poi
si sono affrettati. // Non
mi radunerò nei loro
raduni sanguinari, né mi
ricorderò dei loro nomi
con le mie labbra.

المزمور 15
¹ بِصَوْتٍ خَافِتٍ . لِدَاوُدَ . اَللّٰهُمَّ
اَحْفَظْنِيْ فَاِنِّيْ بِكَ اَعْتَصَمْتُ . †
² قُلْتُ لِلرَّبِّ : « اَنْتَ سَيِّدِيْ *
وَلَا خَيْرَ لِيْ سِوَاكَ » .
³ اَلْاِلٰهُ الَّذِيْنَ فِيْ هٰذِي الْاَرْضِ *
اُولٰٓئِكَ الْاَقْوِيَاءُ هَوَايَ كُلُّهُ فِيْهِمْ
⁴ كَثُرَتْ اَصْنَامُهُمْ * وَالنَّاسُ وَّرَآءَهَا يَتَهَفَّتُوْنَ .
اَمَّا اَنَا فَدَمًا لَهَا لَا اَسْكُبُ * وَبِشَفَتِيْ اَسْمَاءُهَا لَا اَذْكُرُ .

Κύριος μερίς τῆς κληρονομίας μου καὶ
τοῦ ποτηρίου μου·*
σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν
μου ἐμοί.
Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς
κρατίστοις·*
καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι
ἐστίν.

Εὐλογῶ τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με·*
ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ
νεφροί μου.
Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός·*
ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ
σαλευθῶ.

Διὰ τοῦτο ἠὺφράνθη ἡ καρδία μου, †
καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου·*
ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει
ἐπ' ἐλπίδι.
Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου
εἰς ᾄδην,*
οὐδὲ δώσεις τὸν ὁσιόν σου ἰδεῖν
διαφθοράν.

Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, †
πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ
προσώπου σου·*
τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς δικαιοσύνης
μου,*
πρόσχευε τῇ δεήσει μου.
Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου,*
οὐκ ἐν χερίλεσι δολίοις.

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis
mei : *
tu es qui restituēs hereditátem meam
mihi.
Funes ceciderunt mihi in præcláris; *
étenim heréditas mea præclára est
mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi
intelléctum; *
ínsuper et usque ad noctem
increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo
semper, *
quóniam a dextris est mihi ne
commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, †
et exultávit lingua mea; *
ínsuper et caro mea requiescet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam
meam in inférno, *
nec dabis sanctum tuum vidére
corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, †
adimplébis me lætítia cum vultu tuo; *
delectatiónes in dextera tua usque in
finem.

PSALMUS 16

Orátio David.

Exáudi, Dómine, iustítiam meam, *
inténde deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem meam, *
non in lábiis dolóis.

Il SIGNORE è la porzione
della mia eredità e del mio
calice; tu sei colui che mi
reintegra nella mia eredità.
La sorte è caduta per me
nei luoghi migliori; per me
infatti la mia eredità è
magnifica!

Benedirò il SIGNORE che mi
ha fatto comprendere; e
perfino la notte mi hanno
ammonito i miei reni.
Contemplavo il SIGNORE
davanti a me sempre,
perché è alla mia destra,
affinché non sia scosso.

Per questo ha gioito il mio
cuore e ha esultato la mia
lingua; anche la mia carne
riposerà nella speranza,
perché tu non
abbandonerai negli inferi
l'anima mia, né lascerai che
il tuo santo veda la
corruzione.

Mi hai fatto conoscere le vie
della vita, mi colmerai di
gioia con il tuo volto: delizie
alla tua destra per sempre!

Preghierà di Davide.

Esaudisci, SIGNORE, la mia
giustizia, volgiti alla mia
supplica, // porgi l'orecchio alla
mia preghiera, non fatta con
labbra ingannatrici.

* 5 الرَّبُّ كَأْسِي وَحَصَّةٌ مِيرَاثِي
أَنْتَ الضَّامِنُ لِنَصِيبي
6 جِبَالُ التَّقْسِيمِ وَقَعَتْ لِي فِي نَعِيمٍ
وَهُوَ لِي مِيرَاثٌ جَلِيلٌ .

* 7 أَبَارِكُ الرَّبَّ الَّذِي نَصَحَ لِي
حَتَّى فِي اللَّيَالِي تُنَذِرُنِي كُتَيْبَاتِي .
8 جَعَلْتُ الرَّبَّ كُلَّ حِينٍ أَمَامِي
إِنَّهُ عَن يَمِينِي فَلَنْ أَتَزَعَّزَع .

* 9 لِذَلِكَ فَرِحَ قَلْبِي وَابْتَهَجَتْ نَفْسِي
حَتَّى جَسَدِي اسْتَقَرَّ فِي أَمَانٍ
10 لِأَنَّكَ لَنْ تَتْرُكَ فِي مَثْوَى الْأَمْوَاتِ نَفْسِي
وَلَنْ تَدَعَ صَفِيكَ يَرَى الْهُوَّةَ .

† 11 سَبُّيْتُ لِي سَبِيلَ الْحَيَاةِ .
أَمَامَ وَجْهِكَ فَرِحْتُ تَائِمٌ *
وَعَن يَمِينِكَ نَعِيمٌ عَلَى الدَّوَامِ .

المزمور 16

1 صَلَاةٌ . لِداوُد .

* يَا رَبِّ لِلْعَدْلِ اسْتَمِعْ وَلِصُّرَاخِي أَنْصِتْ
وَأِلَى صَلَاتِي أَصْغِ فَلَا غِشٍّ فِي شَفَعَتِي .

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου
ἐξέλθοι.*
οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.
Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου,
ἐπεσκέψω νυκτός.*
ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ
ἀδικία.

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων.*
διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ
ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς
τρίβοις σου,*
ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου.

Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ
Θεός·†
κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ,*
καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.
Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου,*
ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.
Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου,†
φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.*
ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις
με,
ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν
ταλαιπωρησάντων με.*
οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον·

τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν,*
τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφάνιαν.
Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με,*
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν
ἐν τῇ γῇ.
Ὑπέλαβόν με ὥσει λέων ἑτοιμος εἰς
θήραν,*
καὶ ὥσει σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

De vultu tuo iudícium meum pródeat;*
óculi tui vídeant æquitátes.
Probásti cor meum et visitásti nocte : †
igne me examinásti,*
et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum
ópera hóminum,*
propter verba labiórur tuórum ego
custodívi vías duras.
Pérfice gressus meos in sémitis tuis,*
ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi quóniam exaudisti me,
Deus;†
inclína aurem tuam mihi,*
et exáudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, †
qui salvos facis sperántes in te *
a resisténtibus dexteræ tuæ.

Custódi me ut pupíllam óculi,*
sub umbra alárum tuárum prótege me
A fácie impiórur qui me afflixérunt;*
inimíci mei ánimam meam
circumdedérunt.

Adipem suum conclusérunt,*
os eórum locútum est supérbiam.
Proiciéntes me nunc circumdedérunt me,*
óculos suos statuérunt declináre in
terram.
Suscepérunt me sicut leo parátus ad
prædam,*
et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Dal tuo volto esca il mio
giudizio, i miei occhi
vedano ciò che è retto.
Hai provato il mio cuore,
l'hai visitato di notte, mi hai
saggiato al fuoco e non si è
trovata in me ingiustizia.

Perché la mia bocca non
dica le opere degli uomini,
per le parole delle tue
labbra ho custodito vie
dure. // Sostieni i miei
passi nei tuoi sentieri,
perché non siano scossi i
miei passi.

Io ho gridato perché tu mi hai
esaudito, o Dio, piega verso di
me il tuo orecchio ed esaudisci
le mie parole. // Rendi mirabili
le tue misericordie, tu che salvi
quanti sperano in te. // Dagli
avversari della tua destra

custodiscimi come la pupilla
degli occhi; proteggimi al
riparo delle tue ali
dinanzi agli empi che mi
hanno gettato nella
sventura: i miei nemici
hanno stretto l'anima mia.

Si sono rinchiusi nel loro
grasso, la loro bocca ha
parlato con orgoglio.
Dopo avermi scacciato,
ora mi hanno accerchiato,
hanno puntato i loro occhi
per piegarmi a terra;
mi hanno assalito come un
leone pronto alla preda,
come un leoncello che
abita nei nascondigli.

² لِيَصْدُرَ قَضَائِي مِنْ لَدُنْكَ *
فَتَرَى الْإِسْتِقَامَةَ عَيْنَاكَ .
³ قَدْ سَبَرْتُ قَلْبِي وَافْتَقَدْتَنِي لَيْلًا *
وَبِالنَّارِ مَحْصَنَتَنِي فَلَمْ تَجِدْ شَيْئًا

وَأَفْكَارِي لَمْ تَتَجَاوَزْ فَمَي *⁴ كَمَا يَفْعَلُ النَّاسُ .
بِحَسَبِ كَلَامِ شَفَتَيْكَ *⁵ لَزِمْتُ الطُّرُقَ الَّتِي فَرَضْتَهَا
فَتَبَّتْ فِي سُبُلِكَ خُطَايَ *⁶ لِئَلَّا تَزِلَّ قَدَمَايَ .

⁶ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ دَعَوْتُكَ لِأَنَّكَ تُجِيبُنِي *
فَأَمِلْ أَدْنُكَ إِلَيَّ وَاسْتَمِعْ قَوْلِي .
⁷ أَفْضُ مَرَايِمَكَ *

يَا مُخَلِّصَ الْمُعْتَصِمِينَ بِيَمِينِكَ مِنَ الْمُجْتَدِينَ .

⁸ اِحْفَظْنِي حِفْظَ الْحَدَقَةِ إِنْسَانِ الْعَيْنِ *
وَبِظِلِّ جَنَاحَيْكَ اسْتُرْنِي
⁹ مِنْ وَجْهِ الْأَشْرَارِ الَّذِينَ يَبْطِشُونَ بِي *
وَالْأَعْدَاءِ الَّذِينَ يُحَاصِرُونَنِي طَالِبِينَ نَفْسِي .

¹⁰ أَغْلَقُوا بِالشَّحْمِ قُلُوبَهُمْ *
وَبِالْكِبْرِيَاءِ نَطَقَتْ أَفْوَاهُهُمْ
¹¹ هَا إِنَّهُمْ يَتَقَدَّمُونَ عَلَيَّ وَيُحِيطُونَ بِي *
وَإِلَيَّ يُحَدِّقُونَ لِيَصْرَعُونِي .
¹² يُشَبِّهُونَ الْأَسَدَ الْمُتَهَفِّفَ لِلْإِفْتِرَاسِ *
وَالشَّبَلِ الرَّابِضَ فِي الْمَخْبَأِ .

Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς,
καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· †
ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς,*
ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός
σου.
Κύριε, ἀπολύων ἀπὸ γῆς,*
διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν,

καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ
γαστήρ αὐτῶν. †
Ἐχορτάσθησαν υἱέων [υἱῶν],*
καὶ ἀφήκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις
αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ
προσώπῳ σου,*
χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν
σου.

Exsúrge, Dómine, præveni eum et
supplánta eum; †
éripe ánimam meam ab ímpio, *
frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine, a paucis de terra *
dívide eos in vita eórum.

De absconditis tuis adimplétus est
venter eórum; †
saturáti sunt fíliis, *
et dimiserunt relíquias suas párvulis
suis.

Ego autem in iustítia apparébo
conspéctui tuo, *
satiábor cum apparúerit glória tua.

Sorgi, SIGNORE, previenili e
falli inciampare, libera
l'anima mia dall'empio, la
tua spada
dai nemici della tua mano.
SIGNORE, tu che togli dalla
terra, disperdili nella loro
vita.

Dei tuoi beni nascosti si è
riempito il loro ventre, si
sono saziati di figli e hanno
lasciato le eredità ai loro
piccoli.

Ma io nella giustizia
apparirò al tuo volto, sarò
saziato all'apparire della tua
gloria.

13 قُمْ يَا رَبِّ وَوَاجِهْهُ وَاَصْرَعْهُ *
وَيَسِيفُكَ نَجِّ مِنَ الشَّرِّ نَفْسِي
14 وَيَيْدِكَ يَا رَبُّ أَنْقَذَهَا مِنْ بَنِي الْبَشَرِ *
الَّذِينَ إِنَّمَا حَظُّهُمْ مِنْ هَذِهِ الدُّنْيَا .

* فَاِمْلَأْ بُطُونَهُمْ مِنْ ذَخَائِرِكَ
فَيَشْبَعْ بَنُوهُمْ وَيَتْرَكُوا لِأَطْفَالِهِمْ فَضْلَاتِهِمْ .

15 أَمَّا أَنَا فَيَا لِي بِإِلَهِ أَشَاهِدُ وَجْهَكَ *
وَعِنْدَ الْيَقِظَةِ أَشْبَعُ مِنْ صُورَتِكَ .

ΨΑΛΜΟΣ ΙΖ'

PSALMUS 17

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαυίδ,
ὃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς
ὥδης ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἑρρύσατο αὐτὸν
Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν·

In finem. Púero Dómini David, qui
locútus est Dómino verba cántici huius,
in die qua erípuit eum Dóminus de
manu ómnium inimicórum eius et de
manu Saul, et dixit:

Per la fine; del servo del SIGNORE
Davide, quando disse al SIGNORE le
parole di questo cantico, nel giorno in
cui il SIGNORE lo liberò dalla mano di
tutti i suoi nemici e dalla mano di
Saul. E disse:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε ἰσχύς μου. †
Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή
μου,*
καὶ ῥύστης μου.
Ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν. †
Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας
μου,*
καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea. †
Dóminus firmaméntum meum et
refúgium meum *
et liberátor meus;
Deus meus, adiútor meus, et sperábo in
eum : †
protéctor meus et cornu salútis meæ, *
et suscéptor meus.

Ti amerò, SIGNORE, mia
forza.
Il SIGNORE è mio appoggio,
mio rifugio e mio liberatore;
il mio Dio è il mio aiuto,
spererò in lui; il mio
protettore, corno della mia
salvezza e colui che mi
accoglie.

Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον·*
καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

Laudans invocábo Dóminum, *
et ab inimícis meis salvus ero.

Con lodi invocherò il
SIGNORE e dai miei nemici
sarò salvato.

المزمور 17
1 لِإِمَامٍ الْغِنَاءُ ، لِعَبْدِ الرَّبِّ دَاوُدَ . كَلَّمَ الرَّبُّ
بِكَلَامٍ هَذَا النَّشِيدَ يَوْمَ أَنْقَذَهُ الرَّبُّ مِنْ أَيْدِي
جَمِيعِ أَعْدَائِهِ وَمِنْ يَدِ شَاوُلَ ، فَقَالَ :
2 أُحِبُّكَ يَا رَبُّ يَا قُوَّتِي *
يَا مُخَلِّصِي مِنَ الْغُفِّ خَلَّصْتَنِي .
3 الرَّبُّ صَخْرَتِي وَحِصْنِي وَمُنْقِذِي †
إِلَهِی الصَّخْرُ بِهِ أَعْتَصِمُ *
تُرْسِي وَقُوَّتُهُ خَلَاصِي وَمَلْجَايَ .
4 أَدْعُو الرَّبَّ سُبْحَانَهُ *
فَأَنْجُو مِنْ أَعْدَائِي .

Περιέσχον με ὧδινες θανάτου,*
καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξεταραξάν με.
Ὡδινες ἄδου περιεκύκλωσάν με,*
προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην
τὸν Κύριον,*
καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα·
ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου,*
καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ
εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ
γῆ·†
καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν,*
καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ
Θεός.

Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ·†
καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
κατεφλόγισεν·*
ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη·*
καὶ γνώφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη·*
ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ·†
κύκλω αὐτοῦ ἡ σκιανὴ αὐτοῦ,*
σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.
Ἀπὸ τῆς τηλαυγίσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ
νεφέλαι διήλθον,*
χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος,*
καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.
Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν
αὐτούς·*
καὶ ἀστραπαὶς ἐπλήθυνε καὶ
συνετάραξεν αὐτούς.

Circumdedérunt me dolóres mortis, *
et torréntes iniquitátis conturbavérunt
me;
Dolóres inférni circumdedérunt me, *
præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, *
et ad Deum meum clamávi;
Et exaudivit de templo sancto suo
vocem meam, *
et clamor meus in conspéctu eius
introívit in aures eius.

Commóta est et contrémuit terra, †
fundaménta móntium conturbáta sunt
et commóta sunt, *
quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira eius, †
et ignis a fácie eius exársit; *
carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos et descéndit, *
et caligo sub pédibus eius.
Et ascéndit super chérubim et volávit, *
volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latibulum suum, †
in circúitu eius tabernáculum eius, *
tenebrósa aqua in núbibus áeris.
Præ fulgóre in conspéctu eius nubes
transiérunt, *
grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, †
et Altísimus dedit vocem suam : *
grando et carbónes ignis.
Et misit sagíttas suas et dissipávit eos, *
fúlgura multiplicávit et conturbávit eos.

Mi avevano stretto doglie di
morte, e torrenti di iniquità
mi avevano sconvolto;
doglie di inferno mi
avevano circondato, mi
avevano prevenuto lacci di
morte.

Nella mia tribolazione
invocai il SIGNORE e al mio
Dio gridai: // ascoltò dal
suo tempio santo la mia
voce e il mio grido dinanzi a
lui penetrerà nelle sue
orecchie.

Fu scossa e divenne
tremante la terra, le
fondamenta dei monti
furono sconvolte e scosse,
perché Dio si era adirato
con loro.

Salì fumo nella sua ira e
fuoco divampò dal suo
volto, carboni furono accesi
da lui.

Piegò il cielo e discese,
caligine sotto i suoi
piedi; // salì sui
cherubini e volò, volò
sulle ali dei venti.

Fece delle tenebre il suo
nascondiglio, intorno a lui la
sua tenda, acqua tenebrosa
nelle nubi dell'aria.
Per il fulgore davanti a lui le
nubi scomparvero, grandine
e carboni di fuoco.

Tuonò dal cielo il SIGNORE,
l'Altissimo emise la sua
voce;
scagliò frecce e li disperse,
moltiplicò i lampi e li
sconvolse.

5 ^{أَمْوَاجُ الْمَوْتِ غَمَرْتَنِي} * ^{وَسُيُولُ بَلِيْعَالٍ رَوَّعْتَنِي}
6 ^{وَحَبَائِلُ مَثْوَى الْأَمْوَاتِ حَاطَتْنِي} *
وَشِبَاكَ الْمَوْتِ اسْتَبَقْتَنِي .

7 ^{فِي ضَيْقِي الرَّبُّ دَعَوْتُ} * ^{وَالِيهِ إِلَهِي صَرَخْتُ}
فَسَمِعَ صَوْتِي مِنْ هَيْكَلِهِ * ^{وَبَلَغَ صُرَاخِي مِسْمَعِيهِ} .

8 ^{تَزَعَزَعَتِ الْأَرْضُ وَتَزَلَزَلَتْ} †
وَأُسُسُ الْجِبَالِ ارْتَعَدَتْ *
وَمِنْ غَضَبِهِ ارْتَجَّتْ

9 ^{دُحَانٌ صَعِدَ مِنْ أَنْفِهِ} † ^{وَنَارٌ أَكَلَتْهُ مِنْ فَمِهِ} *
وَجَمْرٌ اتَّقَدَ مِنْهُ .

10 ^{أَمَالَ السَّمَوَاتِ وَنَزَلَ} * ^{وَالْعَيْمُ الْمُظْلِمُ تَحْتَ قَدَمَيْهِ}
11 ^{رَكِبَ عَلَى كُرُوبٍ وَطَارَ} *
وَحَلَّقَ عَلَى أَجْنَحَةِ الرِّيَّاحِ .

12 ^{أَقَامَ مِنَ الظُّلْمَةِ حِجَابًا لَهُ} *
وَمِنْ ظَلَامِ الْمِيَاهِ وَظُلُمَاتِ الْغُيُومِ خِيَمَةً حَوْلَهُ .

13 ^{أَمَامَ بَهَائِهِ مَرَّتِ الْغُيُومُ} * ^{بَرْدٌ وَجَمْرٌ نَارٍ} .

14 ^{أَرْعَدَ الرَّبُّ مِنَ السَّمَاءِ} *
وَأَطْلَقَ الْعَلِيُّ صَوْتَهُ .

15 ^{أَرْسَلَ سِهَامَهُ فَبَدَّدَهُمْ} * ^{وَبُرُوقَهُ فَهَزَمَهُمْ} .

Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων,*
καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς
οἰκουμένης·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, Κύριε,*
ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με,*
προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.
Ῥύσεταιί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν,†
καὶ ἐκ τῶν μισούντων με·*
ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς
μου·*
καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου.
Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν·*
ρύσεταιί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου,*
καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν
μου ἀνταποδώσει μοι·
ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου,*
καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου·

ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν
μου,*
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ
ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.
Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ,*
καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου,†
καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν
μου,*
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Et apparuerunt fontes aquarum, *
et revelata sunt fundamenta orbis
terrarum,
Ab increpatione tua, Domine, *
ab inspiratione spiritus irae tuae.

Misit de summo et accepit me, *
et assumpsit me de aquis multis;
Erípuít me de inimícis meis fortíssimis, †
et ab his qui odérunt me, *
quóniam confortátí sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis
meæ, *
et factus est Dóminus protéctor meus;
Et edúxit me in latitúdinem, *
salvum me fecit quóniam vóluit me.

Et retríbuét mihi Dóminus secúndum
iustítiam meam, *
et secúndum puritátem mánuum
meárum retríbuét mihi,
Quia custodívi vías Dómini, *
nec ímpie gessi a Deo meo,

Quóniam ómnia iudícia eius in
conspéctu meo, *
et iustítias eius non répulí a me.
Et ero immaculátus cum eo *
et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuét mihi Dóminus secúndum
iustítiam meam, †
et secúndum puritátem mánuum
meárum *
in conspéctu oculórum eius.

E apparvero le sorgenti
delle acque, furono svelate
le fondamenta del mondo;
alla tua punizione, SIGNORE,
al soffio dello spirito della
tua ira.

Ha mandato dall'alto e mi
ha preso, mi ha preso a sé
dalle grandi acque.
Mi libererà dai miei nemici
potenti, dai miei odiatori,
perché più di me si sono
rafforzati.

Mi hanno prevenuto nel
giorno della mia afflizione,
ma il SIGNORE si è fatto mio
sostegno.
Mi ha tratto fuori al largo;
mi libererà, perché mi ha
voluto bene.

E mi retribuirà il SIGNORE
secondo la mia giustizia, e
secondo la purezza delle
mie mani mi retribuirà,
perché ho custodito le vie
del SIGNORE e non ho agito
con empietà lontano dal
mio Dio,
perché tutti i suoi giudizi
sono davanti a me e non si
sono allontanati da me i
suoi decreti.
Sarò immacolato con lui e
mi guarderò dalla mia
iniquità.

E mi retribuirà il SIGNORE
secondo la mia giustizia,
secondo la purezza delle
mie mani davanti ai suoi
occhi.

16 أَعْمَاقُ الْبَحْرِ انْكَشَفَتْ *
وَأُسُسُ الْكَوْنِ انْجَلَتْ
لِصَوْتِ وَعِيدِكَ يَا رَبُّ *
وَهُبُّوْ بِرِيحِ مَنْخَرِكَ.

17 يُرْسِلُ مِنْ عَلَيَّاهُ فَيَأْخُذُنِي *
وَمِنَ الْبِحَارِ يَنْتَشِلُنِي
18 مِنْ عَدُوِّي الْجَبَّارِ يُنْقِذُنِي *
مِنْ مُبْغِضِي لِأَنَّهُمْ أَقْوَى مِنِّي .

19 فِي يَوْمِ بَلَّيْتُ ذَهْمُونِي *
فَكَانَ الرَّبُّ سَنَدِي.
20 إِلَى الرُّحْبِ أَخْرَجَنِي *
وَلَأَنَّهُ يُجِبُّنِي خَلَصَنِي .

21 الرَّبُّ بِحَسَبِ بَرِّي كَافَأَنِي *
وَبَطْهَارَةِ يَدَيَّ أَثَابَنِي .

22 لِأَنِّي حَفِظْتُ طُرُقَ رَبِّي *
وَلَمْ أَصْنَعْ شَرًّا بَعِيدًا عَنْ إِلَهِي

23 وَلَأَنَّ أَحْكَامَهُ كُلَّهَا أَمَامِي *
وَفَرَائِضَهُ لَمْ أُبْعِدْهَا عَنِّي .

24 بَلْ كُنْتُ مَعَهُ كَامِلًا *
وَمِنَ الْإِثْمِ صُنْتُ نَفْسِي .

25 الرَّبُّ بِحَسَبِ بَرِّي كَافَأَنِي *
وَطَهَّرَاتِي أَمَامَ عَيْنَيْهِ .

Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ,*
καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθροῦ ἀθῶος ἔσῃ.
Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ,*
καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.
Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις,*
καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων
ταπεινώσεις.

Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου,*
Κύριε ὁ θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.
Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ
πειρατηρίου,*
καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τείχος.

Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ·†
τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα.*
ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν
ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου,*
καὶ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν,*
καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·

ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥσει
ἐλάφου,*
καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με.
Διδάσκων χειρὰς μου εἰς πόλεμον,*
καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς
μου,

καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας
μου,*
καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου·
καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσε με εἰς
τέλος,*
καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.
Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω
μου,*
καὶ οὐκ ἡσθένησαν τὰ ἵχνη μου.

Cum sancto sanctus eris, *
et cum viro innocente innocens eris,
Et cum electo electus eris, *
et cum perverso pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmitem salvum
fácies, *
et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam,
Dómine; *
Deus meus, illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar a tentatióne, *
et in Deo meo transgrédíar murum.

Deus meus, impollúta via eius, †
elóquia Dómini igne examináta; *
protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? *
Aut quis Deus præter Deum nostrum?
Deus, qui præcínxit me virtúte, *
et pósuit immaculátam viam meam,

Qui perfécit pedes meos tamquam
cervórum, *
et super excélsa státuens me,
Qui docet manus meas ad prælium, *
et posuísti ut arcum æreum bráchia
mea.

Et dedísti mihi protectionem salútis
tuæ, *
et dextera tua suscepit me.
Et disciplína tua corréxit me in finem, *
et disciplína tua ipsa me docébit.
Dilatásti gressus meos subtus me, *
et non sunt infirmáta vestígia mea.

Col santo sarai santo e
con l'uomo innocente
sarai innocente,
con l'eletto sarai eletto e
col perverso farai il
perverso.
Perché tu salverai il
popolo umile e umilierai
gli occhi dei superbi;

tu illuminerai la mia
lampada, SIGNORE mio Dio,
illuminerai la mia tenebra.
In te sarò liberato dalla
prova e nel mio Dio
scavalcherò il muro.

Il mio Dio! Immacolata è la
sua via, le parole del
SIGNORE sono infuocate; è
protettore di quanti sperano
in lui.

Chi è Dio infatti se non il
SIGNORE, chi è Dio se non il
nostro Dio? // È Dio che
mi cinge di potenza e ha
reso immacolata la mia via,

che ha formato i miei piedi
come quelli di un cervo e
sulle altezze mi ha stabilito.
Addestrando le mie mani
alla guerra, hai anche reso
arco di bronzo le mie
braccia.

Mi hai dato la protezione che
mi salva e la tua destra mi ha
sostenuto; // la tua disciplina
mi ha corretto sino in fondo,
// e questa tua disciplina mi
addestrerà ancora. // Hai
fatto largo ai miei passi sotto
di me e non si sono
indebolite le mie orme.

26 مَعَ الصَّغِيِّ تَكُونُ صَفِيًّا *
وَمَعَ الْكَامِلِ تَكُونُ كَامِلًا .
27 مَعَ الطَّاهِرِ تَكُونُ طَاهِرًا *
لَأَنَّكَ تُخَلِّصُ الشَّعْبَ الْبَائِسَ *
وَتُخَفِّضُ أَنْظَارَ الْمُتَرْفِعِينَ .

29 لَأَنَّكَ أَنْتَ تَوْقِدُ سِرَاجِي *
إِلَهِي أَنْزِ ظِلْمَتِي .
30 فَإِنِّي بِكَ أَفْتَحِمُ الْحُصُونَ *
وَبِإِلَهِي أَتَسَلَّقُ الْأَسْوَارَ .

31 اللَّهُ طَرِيقُهُ كَامِلٌ † وَقَوْلُ الرَّبِّ مُمَحَّصٌ *
هُوَ تَرْسٌ لِكُلِّ مَنْ بِهِ يَعْتَصِمُ .

32 فَمَنْ إِلَهٌ غَيْرُ رَبَّنَا * وَمَنْ صَخْرَةٌ سِوَى إِلَهِنَا؟
33 اللَّهُ الَّذِي بِالْقُوَّةِ يُسْرِبُنِي *
وَيَجْعَلُ كَامِلًا سَبِيلِي .

34 يَجْعَلُ كَالْأَيْلِ رِجْلَيَّ * وَعَلَى الْمَشَارِفِ يُقِيمُنِي .
35 يَعْلَمُ يَدَيَّ الْقِتَالَ *
وِذْرَاعِي شَدَّ قَوْسِ النُّحَاسِ .

36 تَرْسٌ خَلَاصِكَ تُعْطِينِي *
وَيَمِينُكَ تَعْضُدُنِي وَعَلَى الدَّوَامِ تَسْتَجِيبُ لِي .
37 تُوسِّعُ خَطَايَايَ تَحْتِي *
وَلَمْ تَتَرَعَزْ قَدَمَايَ .

Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ
καταλήψομαι αὐτοὺς,*
καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν
ἐκλίπωσιν.
Ἐκθλίψω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται
στήναι·*
πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς
πόλεμον·*
συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους
ἐπ' ἐμέ ὑποκάτω μου.
Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον,*
καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σῶζων,*
πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουεν αὐτῶν.
Καὶ λεπυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ
πρόσωπον ἀνέμου·*
ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ·*
καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν.
Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι·*
εἰς ἀκοὴν ὧτίου ὑπήκουσέ μοι.

Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι·†
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν,*
καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.

Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός μου,*
καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ,†
καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ,*
ὁ ρύστης μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων.
Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
ὑψώσεις με·*
ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρύση με.

Pérsequar inimicos meos et
comprehéndam illos,*
et non convértar donec deficiant.
Confríngam illos nec póterunt stare,*
cadent subtus pedes meos.

Et praecinxisti me virtúte ad bellum,*
et supplantásti omnes insurgéntes in me
subtus me.
Et inimicos meos dedísti mihi dorsum,*
et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos
fáceret,*
ad Dóminum, nec exaudivit eos.
Et commínuam eos ut púlverem ante
fáciem venti,*
ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradicciónibus pópuli,*
constitues me in caput géntium.
Pópulus quem non cognóvi servívit mihi,*
in audítu auris obedívit mihi.

Filii aliéni mentíti sunt mihi,†
filii aliéni inveteráti sunt,*
et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus
meus,*
et exaltétur Deus salútis meae.

Deus qui das vindíctas mihi,†
et subdis pópulos sub me;*
liberátor meus de inimicis meis
iracúndis.
Et ab insurgéntibus in me exaltábis me,*
a viro iníquo erípies me.

Inseguirò i miei nemici e li
raggiungerò e non ritornerò
finché non vengano meno.
// Li schiaccierò e non
potranno reggersi, cadranno
sotto i miei piedi.

Mi hai cinto di potenza per
la guerra, hai messo in
ceppi sotto di me quanti
insorgevano contro di me.
I miei nemici, me li hai dati
di spalle e i miei odiatori
hai sterminato.

Hanno gridato, ma non
c'era chi salvasse, al
SIGNORE, e non li esaudiva.
E li sbriciolerò come
polvere in faccia al vento; li
pesterò come fango delle
piazze.

Liberami dalle
opposizioni del popolo;
costituiscimi a capo delle
genti; // un popolo che
non conoscevo mi ha
servito, // al solo ascolto
mi ha obbedito;

figli stranieri mi hanno mentito,
figli stranieri sono invecchiati e
hanno zoppicato fuori dai loro
sentieri.

Vive il SIGNORE e benedetto il mio
Dio, e sia esaltato il Dio della mia
salvezza,

il Dio che mi dà le
vendette e sotto di me
ha sottomesso i popoli,
il mio liberatore dai
nemici rabbiosi; // su
chi insorge contro di me
mi innalzerai, dall'uomo
ingiusto mi libererai.

38 أَطَارِدُ أَعْدَائِي فَأَذْرِكُهُمْ * وَلَا أَعُودُ حَتَّى أَفْنِيَهُمْ .
39 أَضْرِبُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ التَّهَوُّضَ *
وَحْتَ قَدَمَيَّ يَسْقُطُونَ .

40 تُسَرِّبُنِي بِالْقُوَّةِ لِلْقِتَالِ *
وَتَصْرَعُ مِنَاهِضِي تَحْتَ قَدَمَيَّ .
41 وَلَيِّتَنِي ظُهُورُ أَعْدَائِي * وَأَمَّا مُبْغِضِي فَإِنِّي أُبِيدُهُمْ .

42 يَصْرُخُونَ وَلَا مُنْقِذَ *
يَصْرُخُونَ إِلَى الرَّبِّ وَلَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ .
43 كَالْعُبَارِ فِي مَهَبِّ الرِّيحِ أَسْحَقُهُمْ *
وَكَمَا يُدَاسُ وَحَلُّ الطُّرُقَاتِ أَدُوسُهُمْ .

44 مِنْ مُحَاصِمَاتِ الشَّعْبِ تُنَجِّنِي †
وَرَأْسًا عَلَى الْأُمَمِ تُقِيمُنِي * شَعْبٌ لَمْ أَعْرِفْهُ يَخْدُمُنِي.
45 بَنُو الْعُرَبَاءِ يَتَمَلَّقُونَ لِي * حَالَمَا يَسْمَعُونَنِي يُطِيعُونَنِي.

46 بَنُو الْعُرَبَاءِ يَخُورُونَ *
وَمِنْ حُصُونِهِمْ مُرْتَعِدِينَ يَخْرُجُونَ .
47 حَيَّ الرَّبُّ وَتَبَارَكَ صَخْرَتِي *
وَتَعَالَى إِلَهُ خَلَاصِي

48 اللَّهُ الَّذِي يُبَيِّحُ لِي الْإِنْتِقَامَ * وَيُخْضِعُ لِي الشُّعُوبَ .
49 تُنَجِّنِي مِنْ أَعْدَائِي الْحَانِقِينَ †
وَفَوْقَ الْمُعْتَدِينَ عَلَيَّ تَرْفَعُنِي *
وَمِنْ رَجُلٍ الْعُنْفِ تَنْقُذُنِي .

Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν
ἔθνεσι, Κύριε,*
καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.
Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως
αὐτοῦ, †
καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ*
τῷ Δαυίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΗ'

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ*
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.
Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,*
καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινώσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι οὐδὲ λόγοι*
ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν,*
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν.

Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ,†
καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ
παστοῦ αὐτοῦ.*
Ἀγαλλιάζεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν
αὐτοῦ,

ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ,†
καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ
οὐρανοῦ*
καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν
θέρμην αὐτοῦ.

Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος,*
ἐπιστρέφων ψυχάς·
ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ,*
σοφίζουσα νήπια.

Propterea confitebor tibi in nationibus,
Dómine; *
et nómini tuo psalmum dicam,
Magníficans salútes regis eius, †
et fáciens misericórdiam christo suo, *
David et sémini eius usque in saeculum.

PSALMUS 18

In finem. Psalmus David.

Caeli enarrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum eius annúntiat
firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, *
et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes *
quorum non audiántur voces eórum:
In omnem terram exívit sonus eórum, *
et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, †
et ipse, tamquam sponsus procedens de
thálamo suo, *
exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A summo caelo egréssio eius, †
et occúrsus eius usque ad summum
eius;*
nec est qui se abscondat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, *
convértens ánimas.
Testimónium Dómini fidèle, *
sapíentiam præstans párvulis.

Per questo ti confesserò fra
le genti, SIGNORE, e
salmeggerò al tuo nome.
È lui che fa grandi le
salvezze del suo re e fa
misericordia al suo Unto, a
Davide e alla sua
discendenza in eterno.

*Per la fine; salmo di
Davide.*

I cieli narrano la gloria di
Dio, e il firmamento
annuncia l'opera delle sue
mani: // giorno a giorno
trasmette la parola e notte a
notte annuncia la
conoscenza.

Non sono discorsi né parole
di cui non si odono le voci:
per tutta la terra è uscito il
loro suono e sino ai confini
del mondo le loro parole.

Nel sole ha posto il suo
tabernacolo, // ed egli è
come sposo che esce dal
suo talamo. Esulterà come
gigante correndo la sua via:

dal più alto del cielo è la sua
uscita e il suo ritorno fino al
più alto del cielo, e non c'è
chi si nasconderà al suo
calore.

La legge del SIGNORE è
immacolata: converte le
anime; // la testimonianza
del SIGNORE è fedele: fa
sapienti i bimbi.

50 لَإِذَا يَا رَبُّ بَيْنَ الْأُمَمِ أَحْمَدُكَ *
وَأَعْزَفُ لَا سَمِيكَ
51 † يُكْثِرُ مِنَ الْخَلَاصِ لِمَلِكِهِ
وَيَصْنَعُ رَحْمَةً لِمَسِيحِهِ * لِدَاوَدَ وَنَسْلِهِ لِلْأَبَدِ .

المزمور 18

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . مَزْمُور . لِدَاوُد .
2 السَّمَوَاتُ تُحَدِّثُ بِمَجْدِ اللَّهِ *
وَالْجَلْدُ يُخْبِرُ بِمَا صَنَعَتْ يَدَاهُ .
3 النَّهَارُ لِلنَّهَارِ يُعْلِنُ أَمْرَهُ * وَاللَّيْلُ لِلَّيْلِ يُذِيعُ خَبْرَهُ
4 لَا حَدِيثٌ وَلَا كَلَامٌ * وَلَا صَوْتُ يَسْمَعُهُ الْأَنَامُ
5 بَلْ فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا سُطُورٌ بَارِزَةٌ *
وَكَلِمَاتٌ إِلَى أَقْصَايِ الدُّنْيَا بَيِّنَةٌ .
6 † هُنَاكَ لِلشَّمْسِ نَصَبٌ خَيْمَةٌ *
وَهِيَ كَالْعَرِيسِ الْخَارِجِ مِنْ خِدْرِهِ *
وَكَالْجَبَّارِ تَبْتَهِّجُ فِي عَدْوِهَا .
7 † مِنْ أَقْصَايِ السَّمَاءِ خُرُوجُهَا *
وَالِإِلَى أَقْصَايِهَا مَدَارُهَا *
وَلَا شَيْءٌ فِي مَأْمَنٍ مِنْ حَرِّهَا .
8 شَرِيعَةُ الرَّبِّ كَامِلَةٌ تُنْعِشُ النَّفْسَ *
شَهَادَةُ الرَّبِّ صَادِقَةٌ تُعْقِلُ الْبَسِيطَ .

Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα,*
εὐφραίνοντα καρδίαν·
ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής,*
φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός,*
διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινά,*
δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.
Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον
τίμιον πολὺν,*
καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά·*
ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.
Παραπτώματα τίς συνήσει; †
Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με,*
καὶ ἀπὸ ἀλλοτριῶν φεῖσαι τοῦ δούλου σου.

Ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσι, †
τότε ἄμωμος ἔσομαι,*
καὶ καθαρισθῆσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν *
τὰ λόγια τοῦ στόματός μου,
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου †
ἐνώπιόν σου διὰ παντός.*
Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·*
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου,*
καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

lustitiæ Dómini rectæ, *
lætificántes corda.
Præcéptum Dómini lúcidum, *
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, *
pérmanens in sæculum sæculi,
ludícia Dómini vera, *
iustificáta in semetíp̄sa.
Desiderabilia super aurum et
láp̄idem pretiósus multum *
et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : *
in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? †
Ab occúltis meis munda me, *
et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, †
tunc immaculátus ero, *
et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant *
elóquia oris mei,
et meditátio cordis mei in
conspéctu tuo semper, *
Dómine, adiútor meus et redémptor
meus.

PSALMUS 19

In finem. Psalmus David.

Exáudiat te Dóminus in die
tribulatiónis,*
prótegat te nomen Dei Iacob.
Mittat tibi auxiliú de sancto, *
et de Sion tueátur te.

I decreti del SIGNORE sono
retti: rallegrano il cuore;
il comando del SIGNORE è
splendente: illumina gli
occhi.

Il timore del SIGNORE è
casto: permane nei secoli
dei secoli; // i giudizi del
SIGNORE sono veri: tutti
insieme sono giusti;
desiderabili più dell'oro e di
molte pietre preziose e più
dolci del miele e del favo.

Così il tuo servo li
custodisce; nel custodirli la
ricompensa è grande. // I
delitti chi potrà
comprenderli? Purificami da
quelli nascosti // e dagli
estranei risparmia il tuo
servo;

se non mi domineranno,
allora sarò immacolato e
sarò mantenuto puro dal
grande peccato.

E ti compiacerai delle
parole della mia bocca
e la meditazione del mio
cuore sarà davanti a te
sempre, SIGNORE, mio aiuto
e mio redentore.

9 **أَوَامِرُ الرَّبِّ مُسْتَقِيمَةٌ تَقْرَحُ الْقُلُوبَ**
وَصِيَّةُ الرَّبِّ صَافِيَةٌ تُنِيرُ الْعُيُونَ .

10 **مَخَافَةُ الرَّبِّ طَاهِرَةٌ تَثْبُتُ لِلْأَبَدِ**
وَأَحْكَامُ الرَّبِّ حَقٌّ وَعَدْلٌ عَلَى السَّوَاءِ
11 **هِيَ أَشْهَى مِنْ الذَّهَبِ وَمِنْ أَخْلَاصِ الْإِبْرِينِ**
وَأَحْلَى مِنْ الْعَسَلِ وَمِنْ قَطْرِ الشَّهَادِ

12 **وَعِبْدُكَ أَيْضًا يَسْتَنْيرُ بِهَا**
وَفِي حِفْظِهَا ثَوَابٌ عَظِيمٌ .
13 **مَنْ الَّذِي يَتَبَيَّنُ زَلَّاتِهِ ؟** * **مِنْ الْخَفَايَا طَهَّرْنِي .**

14 **وَأَحْفَظْ مِنَ الْكَرْبَاءِ عَبْدَكَ فَلَا تَتَسَلَّطَ عَلَيَّ**
حِينَئِذٍ أَكُونُ كَامِلًا وَمِنْ مَعْصِيَةِ عَظِيمَةٍ مُطَهَّرًا .

15 **لِتَكُنْ أَقْوَالُ فَمِي وَخَوَاطِرُ قَلْبِي**
مَرْضِيَّةً لَدَيْكَ أَيُّهَا الرَّبُّ صَخْرَتِي وَفَادِي .

المزمور 19

1 **لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِدَاوُد .**

2 **لِيَسْتَجِبْ لَكَ الرَّبُّ فِي يَوْمِ الضِّيقِ**
وَلِيَحْمِكَ اسْمُ إِلَهِ يَعْقُوبَ

3 **لِيُرْسِلَ مِنْ مَقْدِسِهِ إِلَيْكَ نُصْرَةً**
وَلِيَكُنْ لَكَ مِنْ صِهْيُونَ عَضُدًا

Μνησθείη πάσης θυσίας σου,*
καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Δάφῃ σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου,*
καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, †
καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα.*

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά
σου·

νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν
αὐτοῦ. †

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου
αὐτοῦ,*

ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς
αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις·*
ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν·*
ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα,*
καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ
ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου
εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς,*
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται
σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας
αὐτῷ,*

καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ
ἐστέρησας αὐτόν. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Memor sit omnis sacrificii tui, *
et holocaustum tuum pingue fiat.

DIAPSALMA

Tribuat tibi secundum cor tuum, *
et omne consilium tuum confirmet.

Laetabimur in salutari tuo, †
et in nomine Dei nostri magnificabimur;*
impleat Dominus omnes petitiones tuas.

Nunc cognovi quoniam salvum fecit
Dominus christum suum : †
exaudiet illum de caelo sancto suo, *
in potentatibus salus dexteræ eius.

Hi in curribus et hi in equis, *
nos autem in nomine Domini Dei nostri
invocabimus.

Ipsi obligati sunt et ceciderunt, *
nos autem sursum et erecti sumus.

Domine, salvum fac regem, *
et exaudi nos in die qua invocaverimus
te.

PSALMUS 20

In finem. Psalmus David.

Domine, in virtute tua laetabitur rex, *
et super salutare tuum exultabit
vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei, *
et voluntate labiorum eius non fraudasti
eum.

DIAPSALMA

Si ricordi di ogni tuo
sacrificio e renda pingue il
tuo olocausto.

PAUSA

Ti dia secondo il tuo cuore
e compia tutto il tuo volere.

Esulteremo nella tua
Salvezza e nel nome del
nostro Dio saremo fatti
grandi; compia il SIGNORE
tutte le tue richieste.

Ora so che il SIGNORE ha
salvato il suo Unto; lo
esaudirà dal suo cielo santo.
È in opere potenti la
salvezza della sua destra.

Questi nei carri e quelli nei
cavalli, ma noi nel nome del
SIGNORE nostro Dio saremo
fatti grandi.
Essi furono presi al laccio e
caddero, noi invece ci
siamo rialzati e siamo stati
rimessi in piedi.

SIGNORE, salva il re, ed
esaudiscici nel giorno in cui
ti invocheremo.

Per la fine; salmo di Davide.

SIGNORE, il re gioirà nella
tua potenza e per la tua
Salvezza esulterà
grandemente. // La brama
della sua anima gli hai
concesso e la supplica delle
sue labbra non gli hai
negato, PAUSA

4 لِيَذْكُرَ جَمِيعَ تَقَادِمِكَ * وَيَسْتَتِبَ مُحَرَّقَتَكَ

5 لِيُعْطِكَ عَلَى حَسَبِ قَلْبِكَ *

وَيُحَقِّقَ كُلَّ مَقْصَدٍ لَكَ

6 لِنَهْلَلْ بِخَلَاصِكَ † وَنَرْفَعِ الرَّايَةَ بِاسْمِ إِلَهِنَا *
لِيُحَقِّقِ الرَّبُّ جَمِيعَ طَلِبَاتِكَ .

7 الْآنَ عَلِمْتُ أَنَّ الرَّبَّ يُخَلِّصُ مَسِيحَهُ †
مِنْ سَمَاءِ قُدْسِهِ يَسْتَجِيبُ لَهُ *
بِمَآثِرِ يَمِينِهِ الْخَلَاصِيَّةِ .

8 هَؤُلَاءِ بِالْمَرْكَبَاتِ وَأُولَآءِ بِالْحَيْوَلِ *

أَمَّا نَحْنُ فَأَسْمَ الرَّبِّ إِلَهِنَا نَدْعُو

9 هُمْ تَرْتَحُّوْا وَسَقُطُوا * وَنَحْنُ قُمْنَا وَانْتَصَبْنَا.

10 يَا رَبُّ خَلِّصِ الْمَلِكَ *

وَاسْتَجِبْ لَنَا يَوْمَ نَدْعُوكَ .

المزمور 20

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . مَزْمُور . لِدَاوُد .

2 يَا رَبُّ يَفْرَحِ الْمَلِكُ بِقُوَّتِكَ *

وَمَا أَشَدَّ ابْتِهَاجَهُ بِخَلَاصِكَ .

3 أَعْطَيْتَهُ بُغْيَةَ قَلْبِهِ *

وَلَمْ تَحْرِمَهُ أُمْنِيَّةَ شَفْتَيْهِ . سِلاَه

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητος·*
ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον
ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ἡγήσατό σε,*
καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς
αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·*
δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις
ἐπ' αὐτόν·
Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος·*
εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ
προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον·*
καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ
σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου·*
ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς *
εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει
αὐτούς,*
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς,*
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά,*
διελογίσαντο βουλὴν ἣν οὐ μὴ δύνωνται
στήσαι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον *
ἐν τοῖς περιλοίοις σου, ἐτοιμάσεις τὸ
πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου·*
ᾗσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Quóniam prævenisti eum in
benedictionibus dulcédinis; *
posuisti in cápite eius corónam de
lápide pretiósio.
Vitam pétiit a te †
et tribuísti ei longitúdinem diérum *
in saéculum et in saéculum saéculi.

Magna est glória eius in salutári tuo, *
glóriam et magnum decórem impónes
super eum;
Quóniam dabis eum in benedictionem
in saéculum saéculi, *
laetificábis eum in gáudio cum vultu
tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino, *
et in misericórdia Altíssimi non
commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus
inimicis tuis, *
déktera tua invéniat omnes qui te
odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis *
in témpore vultus tui:

Dóminus in ira sua conturbábit eos, *
et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes, *
et semen eórum a fíliis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala, *
cogitavérunt consília quæ non
potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum; *
in reliquiis tuis præparábis vultum
eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua; *
cantábimus et psallémus virtútes
tuas.

perché lo hai prevenuto con
benedizioni di dolcezza, hai
posto sul suo capo una
corona di pietre preziose.
Vita ti ha chiesto, e tu gli
hai dato lunghezza di giorni
nei secoli dei secoli.

Grande è la sua gloria nella
tua Salvezza, gloria e
magnificenza porrai su di
lui; // perché gli darai
benedizione nei secoli dei
secoli, lo rallegrerai di gioia
con il tuo volto; // poiché il
re spera nel SIGNORE, e
nella misericordia
dell'Altissimo non sarà mai
scosso.

Sia trovata la tua mano da
tutti i tuoi nemici, la tua
destra trovi tutti i tuoi
odiatori. // Li renderai
come fornace di fuoco nel
tempo del tuo volto;

il SIGNORE li sconvolgerà
nella sua ira e li divorerà il
fuoco.
Farai sparire il loro frutto
dalla terra e la loro
discendenza dai figli degli
uomini;

perché hanno riversato su
di te il male, hanno tramato
un progetto che non
potranno attuare.
Tra i tuoi superstiti, farai
loro voltare le spalle,
mirerai al loro volto.

Innalzati, SIGNORE, nella tua
potenza; canteremo e
salmeggeremo le tue opere
potenti.

⁴ بِبَرَكَاتِ الْخَيْرِ بِادْرَتِهِ *
وَبِتَاجٍ مِنْ إِبْرِينَ تَوَجَّتْ رَأْسُهُ .
⁵ سَأَلْتُكَ الْحَيَاةَ فَوَهَبْتَهَا لَهُ *
أَيَّامًا طَوَالًا أَبَدَ الدُّهُورِ .

⁶ خَلَاصُكَ يُؤْلِيهِ بَجْدًا عَظِيمًا *
تُلقِي عَلَيْهِ جَلَالًا وَهَاءً

⁷ لِأَنَّكَ تَجْعَلُهُ بَرَكَاتٍ لِلْأَبَدِ *
تَسْرُهُ سُورًا أَمَامَ وَجْهِكَ

⁸ لِأَنَّ الْمَلِكَ عَلَى الرَّبِّ يَتَوَكَّلُ *
وَبِرَحْمَةِ الْعَلِيِّ لَا يَتَرَعَّزُ .

⁹ يَذُكَ تَصِلُ إِلَى جَمِيعِ أَعْدَائِكَ *
وَيَمِينُكَ إِلَى مُبْغِضِيكَ .

¹⁰ تَجْعَلُهُمْ كَتَنُورِ نَارٍ *
يَوْمَ يَتَجَلَّى وَجْهُكَ .

إِنَّ الرَّبَّ بَعْضَهُ يَبْتَلِعُهُمْ *
وَالنَّارَ تَأْكُلُهُمْ .
¹¹ مِنَ الْأَرْضِ تُبِيدُ نَسْلَهُمْ *
وَمِنْ بَنِي آدَمَ ذُرِّيَّتَهُمْ .

¹² إِذَا أَرَادُوا بِكَ شَرًّا وَدَبَّرُوا مَكِيدَةً *
لَمْ يَسْتَطِيعُوا شَيْئًا

¹³ لِأَنَّكَ تَجْعَلُهُمْ يُؤَلُّونَ الْأَذْبَارَ *
وَالِى وَجُوهِهِمْ تُسَدِّدُ الْأَوْتَارَ .

¹⁴ إِنَّهَضْ يَا رَبُّ بِعِزَّتِكَ *
نُنْشِدُ وَنَعْرِفُ الْجَبَرُوتَكَ .

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς μου, πρόσχες μοι·†
ἵνατί ἐγκατέλιπές με;*

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεὸς μου, κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς
σὲ καὶ οὐκ εἰσακούση;*

καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς;*

ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν;*

ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς.

Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν;*

ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν.

Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος;*,
ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα
λαοῦ.

Πάντες οἱ θεωροῦντές με

ἐξεμυκτήρισάν με;*

ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν
κεφαλὴν.

Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν;*,
σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς;*,
ἢ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου,
ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας;*,
ἐκ κοιλίας μητρός μου Θεὸς μου εἶ σὺ,

μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, †

ὅτι θλίψις ἐγγύς;*

ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

*In finem, pro susceptiōne matutina,
psalmus David.*

Deus, Deus meus, respice in me, †
quare me dereliquisti ? *

Longe a salute mea verba delictorum
meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non
exaudies, *

et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, *
laus Israel.

In te speraverunt patres nostri, *

speraverunt et liberasti eos;

Ad te clamaverunt et salvi facti sunt, *

in te speraverunt et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis et non homo, *
opprobrium hominum et abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me; *

locuti sunt labiis et moverunt caput :

« Speravit in Domino, eripiat eum; *

salvum faciat eum, quoniam vult eum ».

Quoniam tu es qui extraxisti me de
ventre, *

spes mea ab uberibus matris meae.

In te proiactus sum ex utero, *

de ventre matris meae Deus meus es tu.

Ne discesseris a me, †

quoniam tribulatio proxima est, *

quoniam non est qui adiuvet.

Per la fine, per il soccorso
mattutino; salmo di Davide.

O Dio, Dio mio, volgiti a
me; perché mi hai
abbandonato? Lontano
dalla mia salvezza il conto
dei miei delitti. // Dio mio,
griderò a te di giorno e non
esaudirai, e di notte: e non è
stoltezza per me.

Ma tu abiti nel santuario, tu
lode di Israele. // In te
hanno sperato i nostri
padri, hanno sperato e li
hai liberati. // A te hanno
gridato, e sono stati salvati,
in te hanno sperato, e non
sono rimasti confusi.

Ma io sono verme e non
uomo, obbrobrio degli
uomini e disprezzo del
popolo. // Quanti mi
osservavano, si sono beffati
di me, hanno parlato con le
labbra, hanno scosso la
testa: // «Ha sperato nel
SIGNORE; lo liberi! Lo salvi,
perché gli vuol bene».

Sei tu che mi hai tratto dal
grembo, la mia speranza
fin dalle mammelle di mia
madre. // Su di te sono
stato gettato fin dall'utero,
dal seno di mia madre sei
tu il mio Dio.

Non allontanarti da me,
perché la tribolazione è
vicina, perché non c'è chi
aiuta.

¹ لِإِمَامٍ الْغِنَاءِ . عَلَى « أَيْلَةَ الصُّبْحِ » مَزْمُور . لِداوُد

² إِلَهِهِ إِلَهِهِ لِمَاذَا تَرَكْتَنِي *

هَيْهَاتَ أَنْ تُخَلِّصَنِي كَلِمَاتِ زَيْرِي

³ إِلَهِهِ فِي النَّهَارِ أَدْعُو فَلَا تُجِيبُ *

وَفِي اللَّيْلِ لَا سَكِينَةَ لِي .

⁴ أَمَّا أَنْتَ فَإِنَّكَ قُدُّوسٌ *

جَالِسٌ فِي تَسَابِيحِ إِسْرَائِيلَ .

⁵ عَلَيْكَ تَوَكَّلَ آبَاؤُنَا * تَوَكَّلُوا فَنجَّيْتَهُمْ .

⁶ إِلَيْكَ صَرَخُوا فَنجَّوْا * وَعَلَيْكَ تَوَكَّلُوا فَلَمْ يَخْزُوا.

⁷ أَمَّا أَنَا فَدَوْدَةُ لَا إِنْسَانٌ *

عَاثَرْتُ عِنْدَ الْبَشَرِ وَرَذَالَةً فِي الشَّعْبِ .

⁸ جَمِيعَ الَّذِينَ يَرُونَنِي يَسْخَرُونَ بِي *

وَيَفْغَرُونَ الشِّفَاءَ وَيَهْزُونَ الرَّؤُوسَ

⁹ « إِلَى الرَّبِّ سَلِّمْ أَمْرُهُ فَلْيَنْجِهْ *

وَلَأَنَّهُ يُحِبُّهُ فَلْيُنْقِذْهُ » .

¹⁰ أَنْتَ مِنْ الْبَطْنِ أَخْرَجْتَنِي *

وَعَلَى تَدْيِي أُمِّي طَمَأَنْتَنِي

¹¹ عَلَيْكَ مِنَ الرَّحِمِ أُلْقِيتُ * وَمِنْ بَطْنِ أُمِّي أَنْتَ إِلَهِهِ

¹² لَا تَتَبَاعَدْ عَنِّي *

فَقَدْ اقْتَرَبَ الضَّيْقُ وَلَا مُعِينَ .

Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί,*
ταῦροι πίονες περιέσχον με.
Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν,*
ὥς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

ἽΩσει ὕδωρ ἐξεχύθην,*
καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστά μου·
ἐγενήθη ἡ καρδιά μου ὥσει κηρὸς *
τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Ἐξηράνθη ὥσει ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, †
καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ
λάρυγγί μου,*
καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί,*
συναγωγή πονηρευομένων περιέσχον με.
Ἦρυξαν χειράς μου καὶ πόδας, †
ἐξηρίθμισαν πάντα τὰ ὀστά μου,*
αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπειδὸν με.

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς,*
καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον
κλῆρον.

Σὺ δὲ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν
μου,*
εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχε·
Ῥῦσαι ἀπὸ ρομφαίας τὴν ψυχὴν μου,*
καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενὴ μου.
Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος,*
καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν
ταπείνωσίν μου.

Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου,*
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Circumdedérunt me vítuli multi, *
tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum *
sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, *
et dispérsa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera *
liquéscens in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, †
et lingua mea adhaésit fáucibus meis; *
et in pulverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes
multi, *
concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes meos, *
dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt
me; †
divisérunt sibi vestiménta mea, *
et super vestem meam misérunt
sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris
auxílium tuum a me; *
ad defensiónem meam cónspece.
Erue a frámea, Deus, ánimam meam, *
et de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis, *
et a córnibus unicórnium humilitátem
meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis, *
in médio ecclésiæ laudábo te.

Mi hanno accerchiato molti
vitelli, pingui tori mi hanno
stretto all'intorno.
Hanno aperto su di me la
loro bocca, come leone
rapace e ruggente.

Come acqua sono stato
effuso, sono state disgiunte
tutte le mie ossa;
è divenuto il mio cuore
come cera che fonde in
mezzo al mio seno.

Si è inaridita come coccio la
mia forza, la mia lingua sta
incollata al mio palato; e
fino alla polvere della morte
mi hai fatto scendere.

Perché mi hanno
accerchiato molti cani, il
raduno dei malvagi mi ha
stretto all'intorno, // hanno
perforato le mie mani e i
miei piedi, // hanno
contato tutte le mie ossa

mentre essi stavano ad
osservare e a guardarmi!
Si sono divisi le mie vesti e
sulla mia tunica hanno
gettato la sorte.

Ma tu, SIGNORE, non tenere
lontano da me il tuo aiuto;
volgiti in mio soccorso.
Libera dalla spada l'anima
mia, dalla zampa del cane la
mia unica;
salvami dalla bocca del
leone e dalle corna degli
unicorni la mia piccolezza.

Racconterò il tuo nome ai
miei fratelli, inneggerà a te
in mezzo all'assemblea.

13 ^{*} ثِيْرَانُ كَثِيْرَةٌ اَحَاطَتْ بِى

وضَوَارى بِاشَانٍ حَاصِرَتْنِى

14 ^{*} فَعَرَّتْ اَشْدَاقَهَا عَلَيَّ * اُسُوْدًا مُفْتَرِسَةً مُزْجِرَةً.

15 ^{*} مِثْلَ الْمَآءِ اِنْسَكَبْتُ * وَتَفَكَّكَتْ جَمِيعُ عِظَامِى.

^{*} مِثْلَ الشَّمْعِ صَارَ قَلْبِى

وَذَابَ فِى وَسْطِ اَحْشَائِى .

16 [†] كَاخْزَفٍ جَفَّ حَلْقِى [†] وَلِسَانِى لَصِقَ بِفَكِّى

وَفِى ثُرَابِ الْمَوْتِ اَضْجَعْتَنِى .

17 [†] كِلَابٌ كَثِيْرَةٌ اَحَاطَتْ بِى

^{*} زُمْرَةً مِّنَ الْاَشْرَارِ اُخْذَقْتُ بِى

ثَقَبُوْا يَدَيَّ وَرِجْلَيَّ .

18 ^{*} وَاُخْصَوْا كُلَّ عِظَامِى * وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ وَيَرَوْنِى .

19 ^{*} يَفْتَسِمُوْنَ بَيْنَهُمْ ثِيَابِى

وَيَفْتَرِعُوْنَ عَلٰى لِبَاسِى .

20 ^{*} وَاَنْتَ يَا رَبُّ لَا تَتَبَاعَدْ * يَا قُوَّتِى اَسْرِعْ اِلٰى نَصْرَتِى

21 ^{*} مِّنَ السَّيْفِ اُنْقِذْ نَفْسِى

وَمِنَ يَدِ الْكَلْبِ وَحِيْدَتِى .

22 [†] مِّنْ شِدْقِ الْاَسَدِ [†]

^{*} وَمِنْ قُرُوْنِ الثَّوْرِ خَلِّصْنِى * لَقَدْ اَجَبْتَنِى .

23 ^{*} سَابَّشْتُ اِخْوَتِى بِاسْمِكَ

وَفِى وَسْطِ الْجَمَاعَةِ اُسَبِّحُكَ

Οἱ φοβούμενοι Κύριον, αἰνέσατε
αὐτόν, †
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε
αὐτόν,*
φοβηθήτωσαν αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα
Ἰσραὴλ,
ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε*
τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ,
οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἀπ' ἐμοῦ,*
καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν
εἰσήκουσέ μου.

Παρά σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ
μεγάλῃ,*
τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν
φοβουμένων αὐτόν.
Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, †
καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες
αὐτόν.*
ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος.

Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται
πρὸς Κύριον *
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς,
καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ*
πᾶσαι αἱ πατρίαι τῶν ἐθνῶν.
Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία,*
καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

Ἐφαγον καὶ προσεκύνησαν *
πάντες οἱ πόινες τῆς γῆς,
ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται*
πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν.
Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ,*
καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ.

Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ
ἐρχομένη, †
καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ *
λαῶ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ
Κύριος.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum; †
unívsum semen Iacob, gloriíficáte eum; *
tímeat eum omne semen Israel.

Quóniam non sprexit neque despéxit *
deprecatiónem páuperis,
Nec avértit fáciem suam a me, *
et cum clamárem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna; *
vota mea reddam in conspéctu
timéntium eum.
Edent páuperes et saturabúntur, †
et laudábunt Dóminum qui requírunť
eum; *
vivent corda eórum in sǎeculum sǎeculi.

Reminiscéntur et converténtur ad
Dóminum *
unívsi fines terræ,
Et adorábunt in conspéctu eius *
unívssæ famíliæ géntium,
Quóniam Dómini est regnum, *
et ipse dominábitur géntium.
Manducavérunt et adoravérunt *
omnes pingues terræ;
In conspéctu eius cadent *
omnes qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet, *
et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra, †
et annuntiábunt cæli iustítiam eius *
pópulo qui nascétur, quem fecit
Dóminus.

Voi che temete il SIGNORE,
lodatelo, tutta la
discendenza di Giacobbe,
glorificatelo, lo tema tutta la
discendenza di Israele;

perché non ha disprezzato,
né detestato la supplica del
povero // e non ha distolto
da me il suo volto, e quando
gridavo a lui mi ha esaudito.

Da te la mia lode nella
grande assemblea!
Adempirò i miei voti
davanti a quelli che lo
temono. // Mangeranno i
miseri e saranno saziati, e
loderanno il SIGNORE quelli
che lo cercano: vivranno i
loro cuori nei secoli dei
secoli.

Se ne ricorderanno e
ritorneranno al SIGNORE
tutti i confini della terra
e si prostreranno davanti a
lui tutte le famiglie delle
genti; // perché del
SIGNORE è il regno ed egli è
sovrano sulle genti.

Hanno mangiato e hanno
adorato tutti i pingui della terra;
// davanti a lui si prostreranno
tutti quelli che scendono nella
terra, e l'anima mia vive per lui,
// lo servirà la mia discendenza.

Si proclamerà del Signore la
generazione ventura;
e proclameranno la sua giustizia
// al popolo che sarà generato,
che il Signore ha fatto.

† « يَا أَتْقِيَاءَ الرَّبِّ سَبِّحُوهُ ²⁴
وَيَا ذُرِّيَّةَ يَعْقُوبَ كَافَّةً جَدُّوهُ *
وَيَا ذُرِّيَّةَ إِسْرَائِيلَ كَافَّةً اخْشَوْهُ »

† فَإِنَّهُ لَمْ يَزِدْ بِرُؤْسِ الْبَائِسِ وَلَمْ يَسْتَفْبِحْهُ ²⁵
وَلَا حَجَبَ عَنْهُ وَجْهَهُ *
وَإِذَا صَرَخَ إِلَيْهِ كَانَ سَمِيعًا .

* مِنْ لَدُنْكَ تَسْبِيحِي فِي الْجَمَاعَةِ الْعَظِيمَةِ ²⁶
سَأُوفِي بِبُنْدُورِي أَمَامَ أَتْقِيَائِهِ .

† سَيَأْكُلُ الْوُضْعَاءُ وَيَشْبَعُونَ ²⁷
وَيُسَبِّحُ الرَّبَّ مُلْتَمِسُوهُ . * لِتَخِي قُلُوبُكُمْ لِلْأَبَدِ .

† جَمِيعُ أَقْصَايِ الْأَرْضِ * تَتَذَكَّرُ وَإِلَى الرَّبِّ تَتَوْبُ ²⁸
وَجَمِيعُ عَشَائِرِ الْأُمَمِ * أَمَامَهُ تَسْجُدُ
لَأَنَّ الْمَلِكَ لِلرَّبِّ * وَهُوَ يَسُودُ الْأُمَمِ . ²⁹

* لَهُ وَحْدَهُ يَسْجُدُ جَمِيعُ عُظَمَاءِ الْأَرْضِ ³⁰
وَأَمَامَهُ يَجْتَنُو جَمِيعُ الْهَابِطِينَ إِلَى الثَّرَابِ
لَهُ تَخِيَا نَفْسِي * ³¹ وَإِيَّاهُ تَعْبُدُ ذُرِّيَّتِي .

† يُخْبِرُونَ بِالرَّبِّ الْجِيلَ الَّذِي سَيَأْتِي ³²
وَيُبَشِّرُونَ بِرِّهِ الشَّعْبَ الَّذِي سَيُولَدُ *
لَأَنَّهُ قَدْ صَنَعَ صَنِيعًا .

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Psalmus David.

Salmo di Davide.

Κύριος ποιμαίνει με,*
καὶ οὐδέν με ὑστερήσει·
εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν·†
ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με,*
τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.
Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης,*
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς
θανάτου,†
οὐ φοβηθήσομαι κακὰ,*
ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ·
ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου,*
αὐταῖ με παρεκάλεσαν.

Ἦτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν,*
ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με·
ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου,*
καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὥς
κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώκεται με*
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου *
εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Dóminus regit me, *
et nihil mihi déerit :
In loco páscuæ ibi me collocávit, *
super aquam refectiónis educávit me;
Animam meam convértit, †
dedúxit me super sémitas iustítiae *
propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ
mortis, †
non timébo mala, *
quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus *
ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam *
advérsus eos qui tribulant me;
Impinguásti in óleo caput meum, *
et calix meus inébrians quam præclárus
est !

Et misericórdia tua subsequétur me *
ómnibus diébus vitæ meæ,
Et ut inhábitem in domo Dómini *
in longitudinem diérum.

Il SIGNORE mi pascola e niente
mi mancherà.
In un luogo verdeggiante, là mi
ha fatto riposare; presso acque
di ristoro mi ha nutrito,
l'anima mia ha fatto tornare.
Mi ha guidato su sentieri di
giustizia per amore del suo
nome.

Così, anche se camminassi
in mezzo all'ombra di morte
non temerò alcun male,
perché tu sei con me.
La tua verga e il tuo
vincastro, questi mi hanno
consolato.

Hai preparato davanti a me
una mensa in faccia ai miei
oppressori;
hai unto d'olio il mio capo,
e il tuo calice inebriante,
quanto è incomparabile!

La tua misericordia mi
inseguirà tutti i giorni della
mia vita
e la mia dimora sarà nella
casa del SIGNORE per la
lunghezza dei giorni.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ, τῆς μιᾶς σαββάτου.

Prima sabbati. Psalmus David.

Salmo di Davide; nel primo giorno
della settimana.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς,*
ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
ἐν αὐτῇ.
Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν
αὐτήν,*
καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et univérsi qui hábitant
in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina præparávit eum.

Del SIGNORE è la terra e
ciò che la riempie, il
mondo e tutti i suoi
abitanti. // È lui che l'ha
fondata sui mari e sui
fiumi l'ha disposta.

¹ مَزْمُور . لِداوُد .

الرَّبُّ رَاعِيٌّ فَمَا مِنْ شَيْءٍ يُعْزِرُنِي *
² فِي مَرَاغٍ نَصِيرَةٍ يُرْخِي .
مِياهِ الرَّاحَةِ يُورِدُنِي * وَتُنْعِشُ نَفْسِي
³ وَإِلَى سُبُلِ الْبِرِّ يَهْدِينِي * إِكْرَامًا لِاسْمِهِ .

⁴ إِنِّي وَلَوْ سِرتُ فِي وادي الظُّلُماتِ †
لَا أَخَافُ سُوءًا لِأَنَّكَ مَعِي *
عَصَاكَ وَعُكَّازُكَ يُسَكِّنَانِ رُوعي .

⁵ تُعِدُّ مَائِدَةً أَمَامِي * تُجَاهَ مُضايِقِيَّ
وَبِالرَّزِيتِ تُطَيِّبُ رَأْسِي *
فَتَفِيضُ كَأْسِي .

⁶ الْحَيِّرْ وَالرَّحْمَةُ يُلازِمَانِي * جَمِيعَ أَيَّامِ حَيَاتِي
وَسُكُنَايَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ طَوَالَ أَيَّامِي .

¹ لِداوُد . مَزْمُور .

لِلرَّبِّ الْأَرْضُ وَكُلُّ مَا فِيهَا * الدُّنْيَا وَسَاكِنُهَا
² لِأَنَّهُ عَلَى الْبَحَارِ أَسَّسَهَا * وَعَلَى الْأَنْهَارِ أَرَسَاها .

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ
Κυρίου,*
καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;
Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, †
ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ,*
καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον
αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαὺν παρὰ Κυρίου,*
καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος
αὐτοῦ.
Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτὸν,*
ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ
Ἰακώβ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες, ὑμῶν, †
καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι,*
καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; †
Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς,*
Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες, ὑμῶν, †
καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι,*
καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;*
Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν οὗτος
ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Quis ascendet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius ?
Innocens mánibus et mundo corde, †
qui non accépit in vano ánimam suam, *
nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, *
et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Iacob.
DIAPSALMA

Attóllite portas, príncipes, vestras, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ ? †
Dóminus fortis et potens, *
Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ ? *
Dóminus virtútum, ipse est rex glóriæ.
DIAPSALMA

Chi salirà al monte del
SIGNORE e chi starà nel suo
luogo santo?
L'innocente di mani e il
puro di cuore, che non ha
ricevuto invano l'anima sua
e non ha giurato con
inganno al suo prossimo.

Questi riceverà benedizione
dal SIGNORE e misericordia
da Dio suo salvatore.
Tale è la generazione di
quelli che lo cercano, che
cercano il volto del Dio di
Giacobbe. PAUSA
Alzate, principi, le vostre
porte, fatevi alzare, porte
eterné, ed entrerà il re
della gloria.
Chi è questo re della
gloria? Il SIGNORE forte e
potente, il SIGNORE
potente in guerra.

Alzate, principi, le vostre
porte, fatevi alzare, porte
eterné, ed entrerà il re della
gloria. // Chi è questo re
della gloria? Il SIGNORE delle
schiere: è lui questo re della
gloria.

3 * مَنْ ذَا الَّذِي يَصْعَدُ جَبَلَ الرَّبِّ
وَمَنْ ذَا الَّذِي يُقِيمُ فِي مَقَرِّ قُدْسِهِ ؟
4 النَّقِيُّ الْكَفَّينِ وَالطَّاهِرُ الْقَلْبِ †
الَّذِي لَمْ يَحْمِلْ عَلَى الْبَاطِلِ نَفْسَهُ
وَلَمْ يَخْلِفْ خَادِعًا .

5 * بَرَكَهٌ يَنَالُ مِنَ لَدُنِ الرَّبِّ * وَبِرًّا مِنْ إِلَهٍ خَلَّاصِهِ .

6 * ذَلِكَ جِيلٌ مَنْ يَطْلُبُونَهُ
مَنْ يَلْتَمِسُونَ وَجْهَكَ يَا إِلَهَ يَعْقُوبَ . سِلا

7 † إِرْفَعْنَ رُؤُوسَكُنَّ أَتَيْتُهَا الْأَبْوَابُ
وَارْتَفَعْنَ أَتَيْتُهَا الْمُدَاخِلُ الْأَبَدِيَّةَ * فَيَدْخُلُ مَلِكُ الْمَجْدِ .

8 * مَنْ هَذَا مَلِكُ الْمَجْدِ ؟
هُوَ الرَّبُّ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ * الرَّبُّ الْجَبَّارُ فِي الْقِتَالِ .

9 † إِرْفَعْنَ رُؤُوسَكُنَّ أَتَيْتُهَا الْأَبْوَابُ
وَارْتَفَعْنَ أَتَيْتُهَا الْمُدَاخِلُ الْأَبَدِيَّةَ *
فَيَدْخُلُ مَلِكُ الْمَجْدِ .

10 * مَنْ هَذَا مَلِكُ الْمَجْدِ ؟
رَبُّ الْقُوَاتِ هُوَ مَلِكُ الْمَجْدِ . سِلا

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ´

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου, †
ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ
καταισχυνθεῖην,*
μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί
μου·

PSALMUS 24

In finem. Psalmus David.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam; †
Deus meus, in te confído : non
erubéscam, *
neque irrídeant me inimíci mei.

Salmo di Davide.

A te, SIGNORE, ho levato
l'anima mia. // Dio mio, in
te confido; che io non resti
confuso, e non ridano di me
i miei nemici,

المزمور 24

1 لِدَاوُد .

إِلَيْكَ يَا رَبِّ أَرْفَعُ نَفْسِي †
2 إِلَهِي عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَلَا أَخْزَ
وَلَا يَشْمَتُ بِي أَعْدَائِي

καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ
καταισχυνῶσιν.*

Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες
διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι,*
καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
δίδαξόν με, †

ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου,*
καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε,*
καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
εἰσίν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου
μὴ μνησθῆς:†

κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου,*
ἐνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ Κύριος,*
διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν
ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πρᾶεῖς ἐν κρίσει,*
διδάξει πρᾶεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ
ἀλήθεια,*

τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,*
καὶ ἰλάση τὴν ἀμαρτίαν μου, πολλὴ γὰρ
ἐστι.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον;*

Νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἡρετίσατο.
Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς

αὐλισθήσεται,*

καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Etenim universi qui sustinent te non
confundentur, *

confundantur omnes iniqua agentes
vana supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi, *
et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua et doce me, †
quia tu es Deus salvator meus, *
et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum,
Domine, *
et misericordiarum tuarum quae a
saeculo sunt.

Delicta iuventutis meae et ignorantias
meas ne memineris ; †
secundum misericordiam tuam
memento mei tu, *
propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus, *
propter hoc legem dabit delinquentibus
in via;
Diriget mansuetos in iudicio, *
docabit mites vias suas.

Universae viae Domini misericordia et
veritas *

requiruntibus testamentum eius et
testimonia eius.

Propter nomen tuum, Domine, †
propitiaberis peccato meo : *
multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum ? *
Legem statuit ei in via quam elegit.
Anima eius in bonis demorabitur, *
et semen eius hereditabit terram.

perché tutti quelli che tanto ti
attendono non resteranno
confusi: siano confusi quelli che
agiscono iniquamente a vuoto.

Fammi conoscere,
SIGNORE, le tue vie, e
insegnami i tuoi sentieri;
guidami alla tua verità e
insegnami, perché tu sei il
Dio mio salvatore // e te
ho atteso tutto il giorno.

Ricordati delle tue
compassioni, SIGNORE, e
delle tue misericordie: esse
sono da sempre. // I
peccati della mia giovinezza
e le mie ignoranze, non
ricordare; secondo la tua
misericordia, ricordati di me
per la tua bontà, SIGNORE.

Dolce e retto il
SIGNORE: per questo
insegnerà ai
peccatori la via della
sua legge. //
Guiderà i miti nel
giudizio, insegnerà ai
miti le sue vie.

Tutte le vie del SIGNORE,
misericordia e verità per
coloro che ricercano la sua
alleanza e le sue
testimonianze. // Per
amore del tuo nome,
SIGNORE, darai anche il
perdono al mio peccato;
infatti esso è grande.

Chi è l'uomo che teme il
SIGNORE? Gli insegnerà la
legge nella via che avrà
scelto. // La sua anima
dimorerà nei beni e la sua
discendenza erediterà la
terra.

³ فَجَمِيعُ الَّذِينَ يَرْجُونَكَ لَا يَخْزُونَ *
وَلِيَخْزَ مَنْ عَلَى اسْمِ الْبَاطِلِ يَغْدُرُونَ .

⁴ يَا رَبِّ طُرُقَكَ عَرَّفْنِي * وَسُبُّكَ عَلَّمْنِي

⁵ إِلَى حَقِّكَ اهْدِنِي وَعَلَّمْنِي †
فَإِنَّكَ أَنْتَ إِلَهُ خَلَاصِي * وَإِيَّاكَ رَجَوْتُ النَّهَارَ كُلَّهُ.

⁶ يَا رَبِّ اذْكُرْ حَنَانَكَ وَمَرَاحِمَكَ *
فَإِنَّهَا قَائِمَةٌ مُنْذُ أَزَلِّكَ .

⁷ أَمَّا مَعَاصِيِي وَخَطَايَا شَبَابِي فَلَا تَذْكُرْ †
بَلْ عَلَى حَسَبِ رَحْمَتِكَ اذْكُرْنِي *
مِنْ أَجْلِ صَلَاحِكَ يَا رَبِّ

⁸ الرَّبُّ صَالِحٌ وَمُسْتَقِيمٌ *

لِذَلِكَ يُرْشِدُ الْخَاطِئِينَ فِي الطَّرِيقِ

⁹ وَيَهْدِي الْوُضْعَاءَ إِلَى الْحَقِّ * وَيُعَلِّمُ الْبَائِسِينَ طَرِيقَهُ .

¹⁰ سُبُّلُ الرَّبِّ جَمِيعُهَا رَحْمَةٌ وَحَقٌّ *
لِمَنْ يَحْفَظُونَ عَهْدَهُ وَوَصَايَاهُ .

¹¹ مِنْ أَجْلِ اسْمِكَ يَا رَبِّ * اغْفِرْ إِثْمِي فَإِنَّهُ عَظِيمٌ.

¹² مَنْ هُوَ الرَّجُلُ الَّذِي يَتَّقِي الرَّبَّ ? *

فَإِنَّهُ يُرْشِدُهُ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي يَخْتَارُ

¹³ فَتَسْكُنُ نَفْسُهُ فِي الْحَيْرِ *

وَذُرِّيَّتُهُ تَرِثُ الْأَرْضَ .

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων
αὐτόν,*
καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι
αὐτοῖς.
Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν
Κύριον,*
ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς
πόδας μου.

Ἐπιβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με,*
ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου
ἐπληθύνθησαν,*
ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου,*
καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι
ἐπληθύνθησαν,*
καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥύσαι με·*
μὴ καταισχυνηθῇν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι,*
ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ*
ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΕ'

Τοῦ Δαβίδ.

Κρίνον με, Κύριε,†
ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην,*
καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ
σαλευθῶ.

Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με,*
πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν
καρδίαν μου.
Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ,*
καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Firmamentum est Dóminus timéntibus
eum,*
et testaméntum ipsíus ut manifestétur
illis.
Oculi mei semper ad Dóminum,*
quóniam ipse evéllet de láqueo pedes
meos.

Réspice in me et miserére mei,*
quia únicus et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ
sunt,*
de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam et labórem
meum,*
et dimítte univérsa delicta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam
multiplicátí sunt*
et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam et érue me :*
non erubéscam quóniam sperávi in te.
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi,*
quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel*
ex ómnibus tribulatióibus suis.

PSALMUS 25

In finem. Psalmus David.

lúdica me, Dómine, †
quóniam ego in innocéntia mea
ingréssus sum,*
et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me;*
ure renes meos et cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos
meos est,*
et complácuí in veritaté tua.

Il SIGNORE è fortezza di
quelli che lo temono, e la
sua alleanza è per
manifestarla a loro.
I miei occhi, sempre verso il
SIGNORE, perché egli trarrà
dal laccio i miei piedi.

Guarda su me e abbi di me
misericordia, perché unico
e povero sono io.
Le tribolazioni del mio
cuore si sono moltiplicate,
traimi dalle mie angustie.

Vedi la mia umiliazione e la
mia fatica e rimetti tutti i
miei peccati. // Vedi che i
miei nemici si sono
moltiplicati e di odio iniquo
mi hanno odiato.

Custodisci l'anima mia e
liberami: che io non resti
confuso, perché in te ho
sperato. // Innocenti e
retti aderivano a me,
perché ti ho tanto atteso,
Signore.

O Dio, redimi Israele da
tutte le sue tribolazioni.

14 سِرُّ الرَّبِّ لِمَنْ يَتَّقُونَهُ * وَلَهُمْ يُعْلِنُ عَهْدَهُ .

15 عَيْنَايَ فِي كُلِّ حِينٍ إِلَى الرَّبِّ *
لَأَنَّهُ مِنْ الشَّبَاكِ يُخْرِجُ رِجْلَيَّ .

16 إِلَيَّ التَّفَتُّ وَارْحَمْنِي * فَإِنِّي وَحِيدٌ بَائِسٌ .

17 فَرَّجْ مَضَائِقَ قَلْبِي * وَمِنْ شِدَائِدِي أَنْتَشِلْنِي .

18 أَنْظُرْ إِلَى بُؤْسِي وَعَنَائِي * وَامْحُ كُلَّ آثَامِي .

19 وَأَنْظُرْ إِلَى أَعْدَائِي فَقَدْ كَثُرُوا *
وَأَبْعَضُونِي بُعْضًا عَنِيكَ .

20 أَنْقِذْنِي وَاحْفَظْ نَفْسِي *

لَنْ أَخْزَى فَإِنِّي بِكَ اعْتَصَمْتُ .

21 لِيَحْمِنِي الْكَمَالُ وَالْإِسْتِقَامَةُ * فَإِيَّاكَ رَجَوْتُ يَا رَبَّ .

22 اللَّهُمَّ افْتَدِ إِسْرَائِيلَ * مِنْ جَمِيعِ مَضَائِقِهِ .

المزمور 25

1 لِدَاوُد .

أَنْصِفْنِي يَا رَبُّ فَإِنِّي فِي الْكَمَالِ سِرْتُ *
وَعَلَى الرَّبِّ تَوَكَّلْتُ فَلَا أَنتْهِ .

2 إِسِيرْ يَا رَبُّ عَوْرِي وَاخْتَبِرْنِي *

مَحْصُ النَّارِ كُلِّيَّتِي وَقَلْبِي

3 فَإِنَّ نُصَبَ عَيْنِي رَحْمَتَكَ * وَأَسْأَلُكَ طَرِيقَ حَقِّكَ .

Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου
ματαιότητος,*
καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.
Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων,*
καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

Νίψομαι ἐν ἁθρόοις τὰς χειράς μου,*
καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου,
Κύριε,
τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεως,*
καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου.
Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου*
καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν
ψυχὴν μου,*
καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου·
ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι,*
ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην,*
λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.
Ὁ ποῦς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι,*
ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησώ σε, Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΓ'

Τοῦ Δαβὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου,*
τίνα φοβηθήσομαι;
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου,*
ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας,*
τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου·
οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου,*
αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

Non sedi cum concilio vanitatis, *
et cum iniqua gerentibus non introibo.
Odívi ecclésiám malignántium, *
et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentés manus meas *
et circúmdabo altáre tuum, Dómine,
Ut áudiam vocem laudis, *
et enárrem univérsa mirabilia tua.
Dómine, diléxi decórem domus tuæ, *
et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam
meam, *
et cum viris sánguinem vitam meam,
In quorum mánibus iniquitátes sunt : *
délixtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocentia mea ingrèssus
sum, *
rédime me et miserére mei.
Pes meus stetit in dirécto, *
in ecclésiis benedicam te, Dómine.

PSALMUS 26

Psalmus David, priúsqvam linirétur.

Dóminus illuminátio mea et salus mea, *
quem timébo ?
Dóminus protéctor vitæ meæ, *
a quo trepidábo ?

Dum apprópíant super me nocéntes, *
ut edant carnes meas,
Qui tribulant me inimíci mei *
ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Non mi sono seduto con
l'adunanza di vanità e non
entrerò con i trasgressori.
Ho odiato l'assemblea dei
malvagi e non siederò con
gli empi.

Laverò tra gli innocenti le
mie mani e girerò attorno al
tuo altare, SIGNORE,
per udire la voce della lode
e raccontare tutte le tue
meraviglie. / SIGNORE, ho
amato lo splendore della tua
casa e il luogo della dimora
della tua gloria.

Non perdere insieme agli
empi l'anima mia e con gli
uomini di sangue la mia
vita: // nelle loro mani
iniquità, la loro destra è
piena di doni.

Io invece nella mia
innocenza ho camminato:
riscattami e abbi pietà di
me. // Il mio piede sta nella
rettezza; nelle assemblee
ti benedirò, SIGNORE.

Di Davide, prima che fosse unto.

Il SIGNORE è mia
illuminazione e mio
salvatore: chi temerò?
Il SIGNORE è il protettore
della mia vita: di chi avrò
paura?

Mentre si avvicinavano
contro di me i malfattori
per mangiare le mie carni,
i miei oppressori e i miei
nemici, essi si estenuarono
e caddero.

⁴ أَهْلَ الْبَاطِلِ لَمْ أَجَالِسْ * وَالْمُرَائِينَ لَمْ أُسَايِرْ .
⁵ جَمَاعَةَ الْأَشْرَارِ أَبْغَضْتُ * وَأَهْلَ السُّوءِ لَمْ أَجَالِسْ .

⁶ بِالطَّهَارَةِ أَغْسِلْ يَدَيَّ * وَبِمَذْبَحِكَ أَطُوفُ يَا رَبِّ
⁷ لِأَسْمَعَ صَوْتِ الْحَمْدِ * وَأُحَدِّثُ بِجَمِيعِ عَجَائِكَ .
⁸ أَحْبَبْتُ يَا رَبُّ جَمَالَ بَيْتِكَ *
وَمَقَامَ سُكْنَى مَجْدِكَ .

⁹ لَا تَجْمَعْ مَعَ الْخَاطِئِينَ نَفْسِي *
وَلَا مَعَ رِجَالِ الدِّمَاءِ حَيَاتِي
¹⁰ أُولَئِكَ الَّذِينَ بِأَيْدِيهِمْ فَخْشَاءُ *
وَمِلْءٌ يَمِينِهِمْ رِشْوَةٌ .

¹¹ أَمَّا أَنَا فَالْكَمَالُ أَبْتَغِي * فَافْتَدِنِي وَارْحَمْنِي .
¹² فِي الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ قَامَتْ رِجْلِي *
وَفِي الْجَمَاعَةِ أُبَارِكُ الرَّبَّ .

المزمور 26

¹ لِدَاوُد .

الرَّبُّ نُورِي وَخَلَاصِي فَمِمَّنْ أَخَافُ ؟ *
الرَّبُّ حِصْنُ حَيَاتِي فَمِمَّنْ أَفْرَعُ ؟

² إِذَا تَقَدَّمَ عَلَيَّ الْأَشْرَارُ لِيَأْكُلُوا لَحْمِي *
مُضَائِقِي وَأَعْدَائِي فَإِنَّهُمْ يَعْثُرُونَ وَيَسْقُطُونَ .

Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή,*
οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου.
Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος,*
ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου,*
ταύτην ἐκζητήσω·
τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου *
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου·
τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου,*
καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.

Ὅτι ἔκρυσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ *
ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου,
ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ.*

Ἐν πέτρᾳ ὕψωσε με,

καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλὴν μου *
ἐπ' ἐχθρούς μου.

Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ
αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ,*
ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου ἧς
ἐκέκραξα,*
ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.
Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου,†
ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου.*
τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ,*
μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου
σου.
Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με,*
καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ μου.
Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου
ἐγκατέλιπόν με,*
ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

Si consistent adversum me castra, *
non timebit cor meum;
Si exsurgat adversum me proelium, *
in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, *
hanc requiram :
Ut inhabitem in domo Domini *
omnibus diebus vitae meae,
Ut videam voluptatem Domini *
et visitem templum eius.

Quoniam abscondit me in tabernaculo
suo *
in die malorum;
Protexit me in abscondito tabernaculi
sui, *
in petra exaltavit me;

Et nunc exaltavit caput meum *
super inimicos meos.
Circuivi et immolavi in tabernaculo eius
hostiam vociferationis, *
cantabo et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam qua
clamavi ad te, *
miserere mei et exaudi me.
Tibi dixit cor meum : †
« Exquisivit te facies mea »; *
faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me, *
ne declines in ira a servo tuo;
Adiutor meus esto, ne derelinquas me; *
neque despicias me, Deus salutaris
meus.
Quoniam pater meus et mater mea
dereliquerunt me, *
Dominus autem assumpsit me.

Se si schiererà contro di me
un esercito, non temerà il mio
cuore;
se insorgerà contro di me una
guerra, in questo io spero.

Una sola cosa ho chiesto al
SIGNORE, questa ricercherò:
abitare nella casa del SIGNORE
tutti i giorni della mia vita, //
per contemplare la dolcezza
del SIGNORE e visitare il suo
tempio.

Poiché mi ha nascosto nella
sua tenda nel giorno dei miei
mali;
mi ha messo al riparo nel
segreto della sua tenda, sulla
roccia mi ha innalzato.

Ed ora ecco ha innalzato il mio
capo sui miei nemici;
ho girato attorno e ho
sacrificato nella sua tenda un
sacrificio di acclamazione:
canterò e salmeggerò al
SIGNORE.

Esaudisci, SIGNORE, la voce del
mio grido, abbi misericordia di
me ed esaudiscimi.
A te ha detto il mio cuore: «Ho
ricercato il tuo volto». Il tuo
volto, SIGNORE, cercherò.

Non distogliere da me il tuo
volto, non allontanarti con
ira dal tuo servo; // sii mio
aiuto: non abbandonarmi e
non trascurarmi, o Dio mio
salvatore: // poiché mio
padre e mia madre mi hanno
abbandonato, ma il SIGNORE
mi ha preso con sé.

3 إِذَا اصْطَفَىٰ عَلَيَّ عَسْكَرٌ فَلَا يَخَافُ قَلْبِي *
وَإِنْ قَامَ عَلَيَّ قِتَالٌ فَمَنِي ذَلِكَ ثِقَتِي .

4 † وَاحِدَةً سَأَلْتُ الرَّبَّ وَإِيَّاهَا أَلْتَمِسُ *
أَنْ أُقِيمَ بَيْتَ الرَّبِّ جَمِيعَ أَيَّامِ حَيَاتِي *
لِكَيْ أُعَايِنَ نَعِيمَ الرَّبِّ وَأَتَأَمَّلَ فِي هَيْكَلِهِ .

5 لِأَنَّهُ فِي خِيَمَتِهِ يَوْمَ السَّرِّ يَجْبُنِي *
وَبِسَرِّ خِبَائِهِ يَسْتُرُنِي وَعَلَى صَخْرَةٍ يَرْفَعُنِي

6 † فَحِينَئِذٍ يَغْلُو رَأْسِي فَوْقَ أَعْدَائِي مِنْ حَوْلِي *
وَذَبَائِحٌ هُتَافٍ أَدْبَحُ فِي خِيَمَتِهِ *
أَعْرِضُ لِلرَّبِّ وَأُنْشِدُ

7 † اِسْمَعْ يَا رَبِّ إِنِّي أَصْرُخُ صُرَاخًا *
فَارْحَمْنِي وَاسْتَجِبْ لِي .

8 † فَبِكَ قَالِ قَلْبِي : « اِلْتَمِسْ وَجْهَهُ » *
وَجْهَكَ يَا رَبِّ اَلْتَمِسُ .

9 † لَا تَحْجُبْ وَجْهَكَ عَنِّي * وَلَا تَنْبِذْ بَعْضَ عَبْدِكَ .
* نَاصِرًا كُنْتَ لِي فَلَا تُخَذِّلْنِي *
وَلَا تَتْرُكْنِي يَا إِلَهَ خَلَاصِي .

10 † إِذَا تَرَكْنِي أَبِي وَأُمِّي * فَالرَّبُّ يَقْبَلْنِي .

Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου,†
καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ*
ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων
με,†
ὅτι ἐπανεστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι,*
καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.

Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου *
ἐν γῇ ζώντων.
Ὑπόμεινον τὸν Κύριον,†
ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά
σου,*
καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ΄

Τοῦ Δαβίδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα*
ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἐπ' ἐμοί,
μήποτε παρασιωπήσης ἐπ' ἐμοί,*
καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου,
ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ,*
ἐν τῷ αἵρεῖν με χεῖράς μου εἰς ναὸν
ἅγιόν σου.

Μὴ συνελκύσης μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν
ψυχὴν μου,*
καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ
συναπολέσης με·
τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν
πλησίων αὐτῶν,*
κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; *
et dirige me in sémitam rectam propter
inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium
me; †
quóniam insurrexérunt in me testes
iníqui, *
et mentita est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini *
in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age; †
et confortétur cor tuum, *
et sústine Dóminum.

PSALMUS 27

Psalmus ipsi David.

Ad te, Dómine, clamábo; *
Deus meus, ne sileas a me,
Nequándo táceas a me, *
et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecationis
meæ dum oro ad te, *
dum extólló manus meas ad templum
sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus, *
et cum operántibus iniquitátem ne
perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo, *
mala autem in córdibus eórum.

Insegnami, SIGNORE, la via
della tua legge, e guidami
per un retto sentiero a
causa dei miei nemici.

Non consegnarmi alle
brame dei miei oppressori,
perché sono insorti contro
di me testimoni ingiusti e
l'ingiustizia ha mentito a se
stessa.

Credo che vedrò i beni del
SIGNORE nella terra dei
viventi. // Sopporta e
attendi il SIGNORE! Sii
coraggioso e sia rafforzato il
tuo cuore, sopporta e
attendi il SIGNORE!

Di Davide.

A te, SIGNORE, ho gridato:
Dio mio, non stare in
silenzio con me, / che tu
non stia in silenzio con me!
Perché diventerei simile a
quelli che scendono nella
fossa.

Esaudisci la voce della mia
supplica quando ti supplico,
quando levo le mie mani
verso il tuo tempio santo.

Non trascinare coi peccatori
l'anima mia e non perdermi
con gli operatori di
ingiustizia, // che parlano
di pace col prossimo,
mentre c'è il male nel loro
cuore.

11 طَرِيقَكَ يَا رَبُّ عَلَّمْنِي †
وَسَبِيلَ الْإِسْتِقَامَةِ اهْدِنِي * مِنْ أَجْلِ مُضَايِقِي .

12 لَا تُسَلِّمْنِي إِلَى شَهَوَةِ مُضَايِقِي *
فَإِنَّ شُهُودَ زُورٍ يَنْفُثُونَ الْعُنْفَ قَدْ قَامُوا عَلَيَّ .

13 آمَنْتُ سَأَعَايُنُ صَلاَحَ الرَّبِّ * فِي أَرْضِ الْأَحْيَاءِ
14 أُرْجِ الرَّبَّ وَتَشَدَّدْ *
وَلْيَتَشَجَّعْ قَلْبُكَ وَارْجُ الرَّبَّ .

المزمور 27

1 لِدَاوُد .

إِلَيْكَ يَا رَبِّ أَصْرُحُ * يَا صَخْرَتِي لَا تَتَّصِمَنَّ عَنِّي
لِيَلَّا تَضْمَتَ عَنِّي * فَأُشَبِّهَ الْهَابِطِينَ فِي الْهَآوِيَةِ .

2 اِسْتَمِعْ لَصَوْتِ تَضَرُّعِي حِينَ أَصْرُحُ إِلَيْكَ *
وَأَرْفَعُ يَدَيَّ إِلَى قُدْسِ أَقْدَاسِكَ .

3 لَا تَجَرِّنِي مَعَ الْأَشْرَارِ * وَفَعَلَةَ الْآثَامِ
مَنْ يُسَالِمُونَ قَرِيبَهُمْ بِالْأَسْنَتِ *
وَالشَّرُّ كَامِنٌ فِي قُلُوبِهِمْ .

Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν,*
καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν
ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν·
κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς
αὐτοῖς,*
ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

Ὅτι οὐ συνήκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου †
καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ,*
καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ
οἰκοδομήσεις αὐτούς.

Εὐλογητὸς Κύριος,*
ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής
μου,*
ἐπ' αὐτῷ ἥλπισεν ἡ καρδιά μου,
καὶ ἐβοηθήθην·

καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου,*
καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ.
Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,*
καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ
Χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

Σῶσον τὸν λαόν σου,†
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,*
καὶ ποιμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον
αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΗ'

Ψαλμός τῷ Δαυὶδ ἐξοδίου σκηνῆς.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ,*
ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν.
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,†
ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι
αὐτοῦ,*
προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ
αὐτοῦ.

Da illis secúndum ópera eórum, *
et secúndum nequítiam adinventiónum
ipsórum.
Secúndum ópera mánuum eórum tribue
illis, *
redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera
Dómini,†
et in ópera mánuum eius, *
détrues illos et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, *
quóniam exaudivit vocem deprecatiónis
meæ;
Dóminus adiutor meus et protéctor
meus,*
in ipso sperávit cor meum
et adiútus sum,.

Et reflóruit caro mea, *
et ex voluntáte mea confitébor ei.
Dóminus fortitúdo plebis suæ, *
et protéctor salvatiónum christi sui est

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, †
et benedic hereditáti tuæ, *
et rege eos et extólle illos usque in
æténum.

PSALMUS 28

*Psalmus David in consummatione
tabernáculi.*

Afférte Dómino, filii Dei, *
afférte Dómino fílios arietum.
Afférte Dómino glóriam et honórem, †
afférte Dómino glóriam nómini eius; *
adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Dà loro secondo le loro
opere e secondo la
malvagità delle loro
imprese:
secondo le opere delle loro
mani da' loro, rendi loro il
contraccambio.

Poiché non hanno
compreso le opere del
SIGNORE e le opere delle
sue mani, li abatterai e
non li riedificherai.
Benedetto il SIGNORE,
perché ha esaudito la voce
della mia supplica.
Il SIGNORE è il mio aiuto e il
mio protettore: in lui ha
sperato il mio cuore
e sono stato aiutato,

è rifiorita la mia carne e con
trasporto lo confesserò.
Il SIGNORE è la fortezza del
popolo suo e il protettore
delle salvezze del suo Unto.

Salva il tuo popolo e
benedici la tua eredità,
pascili e innalzali in eterno.

*Salmo di Davide; nella
festa del tabernacolo.*

Portate al SIGNORE, figli di
Dio, portate al Signore
agnelli, // portate al
SIGNORE gloria e onore, //
portate al SIGNORE gloria al
suo nome, adorate il
SIGNORE nel suo atrio santo.

†
4 بِأَفْعَالِهِمْ وَيُجِبْتُ أَعْمَالِهِمْ جَازِهِمْ
*
وَبِصْنَعِ أَيْدِيهِمْ كَافَيْتُهُمْ
ثَوَرَدَّ عَلَيْهِمْ أَجْرُهُمْ .

5 فَإِنَّهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا أَفْعَالَ الرَّبِّ وَلَا صُنْعَ يَدَيْهِ
*
فَهُوَ يُدَمِّرُهُمْ وَلَا يَبْنِيهِمْ .

6 تَبَارَكَ الرَّبُّ * فَقَدْ سَمِعَ لَصَوْتِ تَضَرُّعِي .
7 الرَّبُّ عِزَّتِي وَتَرْسِي
*
وَعَلَيْهِ اتَّكَلْتُ قَلْبِي

فَتُصِرْتُ وَابْتَهَجْتُ قَلْبِي * وَبَنَشِيدِي أَحْمَدُهُ .
8 الرَّبُّ عِزَّةٌ لِشَعْبِهِ * وَحِصْنٌ خَلَاصٍ لِمَسِيحِهِ .

9 خَلَّصْ شَعْبَكَ وَبَارِكْ مِيرَاثَكَ *
وَارْعَهُمْ وَارْفَعْهُمْ لِلْأَبَدِ .

المزمور 28

1 مَزْمُور . لِدَاوُد .

قَدِّمُوا لِلرَّبِّ يَا أَبْنَاءَ اللَّهِ * قَدِّمُوا لِلرَّبِّ مَجْدًا وَعِزًّا
2 قَدِّمُوا لِلرَّبِّ مَجْدَ اسْمِهِ *
أُسْجُدُوا لِلرَّبِّ فِي بَهَاءِ قُدْسِهِ .

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων,†
ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε,*
Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυΐ,*
φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους*
συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ
Λιβάνου.
Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ
Λιβάνου,*
καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα
πυρὸς,†
φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον*
συσσειεὶ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένου
ἐλάφους,†
καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς,*
καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ,*
καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα.
Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει,*
Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν
εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'

*Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ
ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυίδ.*

Ὑψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με,*
καὶ οὐκ εὐφράνας τοὺς ἐχθροὺς μου
ἐπ' ἐμέ.
Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ,*
καὶ ἰάσω με.
Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ᾗδου τὴν ψυχὴν μου,*
ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον.

Vox Dómini super aquas, †
Deus maiestátis intónuit; *
Dóminus super aquas multas.
Vox Dómini in virtúte, *
vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros, *
et confrínget Dóminus cedros Líbani,
Et commínuet eas tamquam vítulum
Líbani, *
et diléctus quemádmódum fílius
unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam
ignis,†
vox Dómini concutiéntis desértum, *
et commovébit Dóminus desértum
Cades.

Vox Dómini præparántis cervos †
et revelábit condénsa, *
et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, *
et sedébit Dóminus rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo suo dabit, *
Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 29

*Psalmus cántici in dedicatióne Domus.
David.*

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti
me, *
nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus, *
clamávi ad te et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno ánimam
meam, *
salvásti me a descendéntibus in lacum.

Voce del SIGNORE sulle
acque: il Dio della gloria ha
tuonato, il SIGNORE sulle
grandi acque.
Voce del SIGNORE nella
forza, voce del SIGNORE
nella magnificenza.

Voce del SIGNORE, che
schianta i cedri: schianterà il
SIGNORE i cedri del Libano;
e li frantumerà come il
vitello del Libano, e il diletto
è come giovane unicorno.

Voce del SIGNORE, che
spezza la fiamma del fuoco;
voce del SIGNORE, che
sconvolge il deserto;
sconvolgerà il SIGNORE il
deserto di Cades.

Voce del SIGNORE, che
forma i cervi, e svelerà le
selve, e nel suo tempio
ognuno dice: «Gloria!».

Il SIGNORE farà abitare il
diluvio, e siederà il SIGNORE
re in eterno.
Il SIGNORE darà forza al suo
popolo, il SIGNORE benedirà
il popolo suo con la pace.

³ صَوْتُ الرَّبِّ عَلَى الْمِيَاهِ † إِلَهُ الْمَجْدِ أَرْعَدَ *
الرَّبُّ عَلَى الْمِيَاهِ الْعَزِيزَةِ .

⁴ صَوْتُ الرَّبِّ بِالْقُوَّةِ * صَوْتُ الرَّبِّ بِالْبَهَاءِ .

⁵ صَوْتُ الرَّبِّ يُحْطِّمُ الْأَرَزَّ * يُحْطِّمُ الرَّبُّ أَرَزَّ لُبْنَانَ
⁶ يَجْعَلُ لُبْنَانَ يَقْفِزُ قَفَزَ الْعِجَلِ *
وَسِرْيُونٌ يَنْبُثُ وَثُوبَ وَلَدِ الثَّوْرِ .

⁷ صَوْتُ الرَّبِّ يُقْذِ شُهْبَ نَارِ †

⁸ صَوْتُ الرَّبِّ يُزَلِّلُ الْبَرِّيَّةَ *
يُزَلِّلُ الرَّبُّ بَرِّيَّةَ قَادِشِ .

⁹ صَوْتُ الرَّبِّ يُرْعِزُ الْبُطْمَ وَيُعْرِي الْغَابَاتِ *
وَكُلُّ يَقُولُ فِي هَيْكَلِهِ : « لَهُ الْمَجْدُ » .

¹⁰ جَلَسَ الرَّبُّ عَلَى الطُّوفَانِ *
جَلَسَ الرَّبُّ مَلَكًا لِلْأَبَدِ .

¹¹ الرَّبُّ يُؤْتِي الْعِزَّةَ شَعْبَهُ *
الرَّبُّ يُبَارِكُ بِالسَّلَامِ شَعْبَهُ .

المزمور 29

¹ مَزْمُور . نَشِيدٌ لِدَاوُدَ . نَشِيدٌ لِدَاوُدَ .

² أُعْظِمُكَ يَا رَبُّ لِأَنَّكَ انْتَشَلْتَنِي *
وَلَمْ تُشَمِتْ بِي أَعْدَائِي .

³ أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهِي * إِلَيْكَ صَرَخْتُ فَشَفَيْتَنِي .

⁴ يَا رَبُّ مِنْ مَثْوَى الْأَمْوَاتِ أَصْعَدْتَ نَفْسِي *
وَمِنْ بَيْنِ الْهَابِطِينَ فِي الْهَاطَةِ أَحْيَيْتَنِي .

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ, οἱ ὅσοι αὐτοῦ,*
καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς
ἀγιωσύνης αὐτοῦ.
Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ,*
καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ·
τοεσπέρως αὐλισθήσεται κλαυθμὸς,*
καὶ εἰς τοπρωῖ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου·*
Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.
Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου *
παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν·
ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου,*
καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράζομαι,*
καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.
Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου,*
ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν;
Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς,*
ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με·*
Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.
Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν
ἐμοί,†
διέρρηξας τὸν σάκκον μου,*
καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.
Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ
μὴ κατανυγῶ.*
Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα
ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ Λ´

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ,
ἐκστάσεως.

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα,†
μὴ καταισχυνηθῆν εἰς τὸν αἰῶνα·*
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ
ἐξελοῦ με.

Psállite Dómino, sancti eius, *
et confitémini memóriæ sanctitátis
eius,
Quóniam ira in indignatióne eius, *
et vita in voluntáte eius.
Ad vésperum demorábitur fletus, *
et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : *
« Non movébor in ætérnum ».
Dómine, in voluntáte tua *
præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me, *
et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, *
et ad Deum meum deprecábor :
« Quæ utilitas in sángine meo, *
dum descéndo in corruptiόνem ?
Numquid confitébitur tibi pulvis, *
aut annuntiábit veritátem tuam ? ».

Audívit Dóminus et misértus est mei, *
Dóminus factus est adiútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium
mihi, *
conscidísti saccum meum et
circumdedísti me lætítia,
Ut cantet tibi glória mea et non
compúngar. *
Dómine Deus meus, in ætérnum
confitébor tibi.

PSALMUS 30

In finem. Psalmus David, pro extasi.

In te, Dómine, sperávi, †
non confúndar in ætérnum; *
in iustítia tua libera me.

Salmeggiate al SIGNORE, o
santi suoi, confessate la
memoria della sua santità.
Poiché c'è ira nel suo
sdegno e vita nella sua
benevolenza:
la sera albergherà il pianto
e al mattino l'esultanza.

Ma io nella mia prosperità
avevo detto: «Non sarò
scosso in eterno».
SIGNORE, nella tua
benevolenza avevi concesso
potenza alla mia bellezza;
ma hai distolto il tuo volto e
sono stato sconvolto.

A te, SIGNORE, griderò, al
mio Dio rivolgerò la mia
supplica: // «Quale
vantaggio nel mio sangue,
nel mio scendere nella
corruzione? // Ti
confesserà forse la polvere
o annuncerà la tua verità?».

Ha ascoltato il SIGNORE e
ha avuto misericordia di
me: il SIGNORE si è fatto
mio aiuto. // Hai cambiato
il mio lutto in gioia per me,
hai strappato il mio cilicio e
mi hai cinto di allegrezza,
// perché a te salmeggi la
mia gloria, e non sarò più
compunto: SIGNORE, mio
Dio, in eterno ti confesserò.

5 لِلرَّبِّ اعْرِفُوا يَا أَصْفِيَاءُهُ *
وَأَسْمُهُ الْقُدُّوسَ أَحْمَدُوا

6 فَإِنَّ غَضَبَهُ لِحُظَّةٍ وَرِضَاهُ مَدَى حَيَاةٍ *
فِي الْمَسَاءِ يَحِلُّ الْبُكَاءُ وَفِي الصَّبَاحِ التَّهْلِيلُ

7 فِي طُمَأْنِينَتِي قُلْتُ : * « لَنْ أَتَزَعَّجَ لِلْأَبَدِ » .

8 بِرِضَاكَ ثَبَّتَنِي يَا رَبُّ فِي جِبَالٍ عِزِّي *
ثُمَّ حَجَبْتَ وَجْهَكَ فَنَالَ الرَّوْعُ مِنِّي .

9 إِلَيْكَ يَا رَبِّ أَصْرُحُ * وَإِلَى الرَّبِّ أَتَضَرَّعُ .

10 مَا الْفَائِدَةُ مِنْ دَمِي وَمِنْ هُبُوطِي فِي الْهَوَاةِ ؟ *
أَلَعَلَّ التُّرَابَ يَحْمَدُكَ وَيُخْبِرُ بِحَقِّكَ ؟

11 اسْتَمِعْ يَا رَبِّ وَارْحَمْنِي * كُنْ يَا رَبِّ نَصِيرًا لِي .

12 إِلَى رَفْصٍ حَوَّلْتَ نَدْبِي *
وَحَلَعْتَ مِسْحِي وَبِالسُّرُورِ زَرَّنْتَنِي .

13 لِكَيْ يَعْرِفَ لَكَ قَلْبِي وَلَا يَسْكُتَ *
أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهِي لِلْأَبَدِ أَحْمَدُكَ .

المزمور 30

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . مَزْمُور . لِداود .

2 بِكَ اعْتَصَمْتُ يَا رَبِّ *
فَلَا أَخْزَ لِلْأَبَدِ بِرِّكَ بَحْنِي .

Κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου,*
τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαί με·
γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν *
καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς, τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου
εἶ σὺ,*
καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις
με καὶ διαθρέψεις με.
Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς
ἐκρυψάν μοι,*
ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου*
ἐλυτρώσω με, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς
ἀληθείας.
Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας
ματαιότητος διακενής*
ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἠλπισα,

ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ
τῷ ἐλείει σου.†
Ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου,*
ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.
Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας
ἐχθροῦ,*
ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι·†
ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου,*
ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὁδύνῃ ἡ ζωὴ μου,*
καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς·
ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου,*
καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου
ἐγενήθην ὄνειδος,*
καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου*
οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ,
ἐπελήσθη ὥσεί νεκρὸς ἀπὸ καρδίας,*
ἐγενήθην ὥσεί σκεῦδος ἀπολωλὸς,

Inclína ad me aurem tuam, *
accéléra ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem *
et in domum refúgii, ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium
meum es tu, *
et propter nomen tuum dedúces me et
enútries me.
Edúces me de láqueo hoc quem
abscondérunt mihi, *
quóniam tu es protéctor meus
In manus tuas comméndo spíritum
meum;*
redemisti me, Dómine, Deus veritátis.
Odisti observátes vanitátes
supervácue,*
ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo et lætábor in misericórdia tua,†
quóniam respexisti humilitátem meam, *
salvásti de necessitátibus ánimam
meam;
Nec conclusísti me in mánibus inimíci : *
statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam
tribulor;†
conturbátus est in ira óculus meus, *
ánima mea et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea, *
et anni mei in gemitibus;
Infirmáta est in paupertáte virtus mea, *
et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum
oppróbrium *
et vicínis meis valde,
Et timor notis meis : *
qui vidébant me foras fugérunt a me.
Oblivióni datus sum tamquam mórtuus a
corde, *
factus sum tamquam vas pérditum.

Piega verso di me il tuo
orecchio, affrettati a
scamparmi. // Sii per me
Dio protettore e casa di
rifugio per salvarmi,

perché mia fortezza e mio
rifugio sei tu, e per amore del
tuo nome mi guiderai e mi
nutrirai; // mi trarrai fuori da
questo laccio che mi hanno
teso, perché tu sei il mio
protettore, Signore.

Nelle tue mani affiderò il
mio spirito: mi hai redento,
SIGNORE, Dio di verità.
Hai odiato quelli che
custodiscono vanità a
vuoto, ma io nel SIGNORE
ho sperato.

Esulterò e gioirò per la tua
misericordia, perché hai guardato
la mia umiliazione, hai salvato
dalle angustie l'anima mia. / E
non mi hai rinchiuso nelle mani
del nemico, hai posto in luogo
spazioso i miei piedi.

Misericordia di me, SIGNORE,
perché sono tribolato: è sconvolto
per lo sdegno il mio occhio, la mia
anima e il mio ventre.

Perché è venuta meno nel dolore la
mia vita e i miei anni nei gemiti,
si è estenuata nella povertà la mia
forza e le mie ossa sono state
sconvolte.

Sono diventato un obbrobrio
per tutti i miei nemici, e ancor
più per i miei vicini, // e
spavento per i miei conoscenti;
quelli che mi osservavano da
fuori, da me sono fuggiti. /
Sono stato dimenticato, come
un morto, via dal cuore, sono
diventato come un vaso
distrutto:

³ **أَمِلْ إِلَيَّ أَذُنَكَ وَأَسْرِعْ إِلَىٰ إِنْقَازِي** *
وَكُن لِّي صَخْرَةً حِصْنًا وَبَيْتًا مَنِيعًا لِّخَلَاصِي .

⁴ **فَإِنَّكَ أَنْتَ صَخْرَتِي وَحِصْنِي** *
وَلَأَجَلَ اسْمِكَ أَزْشِدُنِي وَاهْدِنِي .
⁵ **مِنَ الشُّبَاكِ الَّتِي طَمَرُوهَا لِي أَخْرِجْنِي** *
لَأَنَّكَ أَنْتَ قُوَّتِي .

⁶ **فِي يَدَيْكَ أَسْتَوِدُعُ رُوحِي** *
أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهَ الْحَقِّ أَنْتَ افْتَدَيْتَنِي .

⁷ **عَبَادَ أَوْثَانِ الْبَاطِلِ أَبْغَضْتَ** *
أَمَّا أَنَا فَعَلَى الرَّبِّ تَوَكَّلْتُ .

⁸ **أَفْرُحْ بِرَحْمَتِكَ وَأَبْتَهِجْ** † **لِأَنَّكَ رَأَيْتَ بُؤْسِي** *
وَعَلِمْتَ مَضَائِقَ نَفْسِي

⁹ **وَالِي يَدِ الْعَدُوِّ لَمْ تُسَلِّمْنِي** *
بَلْ أَقَمْتَ فِي الرَّحْبِ قَدَمَيَّ .

¹⁰ **يَا رَبِّ ارْحَمْنِي فَإِنِّي فِي ضَيْقٍ** *
وَقَدْ أَكَلَ الْعَمُّ عَيْنِي وَخَلَقِي وَأَحْشَائِي

¹¹ **وَفَنَيْتَ بِالْحُسْرَةِ حَيَاتِي وَبِالْأَنِينِ أَغْوَامِي** *
وَمِنْ إِثْمِي وَهَنْتَ قُوَّتِي وَبَلَيْتَ عِظَامِي

¹² **صِرْتُ عَارًا عِنْدَ جَمِيعِ مُضَائِقِي** *
وَكَرْهًا لَدَى جِيرَانِي

¹³ **وَفَزَعًا لِمَعَارِفِي** * **وَمَنْ رَأَوْنِي فِي السَّاحَةِ هَرَبُوا مِنِّي .**
إِنِّي كَمَيْتٍ نَسِيَتْهُ الْقُلُوبُ *
وَمِثْلَ سَقَطِ الْمَتَاعِ أُمْسِيْتُ .

ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν *
παροικούντων κυκλόθεν·
ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ,*
τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου
ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, Κύριε·†
εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεός μου,*
ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροὶ μου·

Ῥῥυσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου,*
καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου,*
σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι
ἐπεκαλεσάμην σε·*
αἰσχυνθείησαν οἱ ἄσεβεῖς, καὶ
καταχθείησαν εἰς ἄδου.
ᾠδὴ γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια,†
τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν·*
ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου,
Κύριε,*
ἧς ἔκρυσας τοῖς φοβουμένοις σε.
Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ,*
ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ
προσώπου σου *
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων·
σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ*
ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος,*
ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν
πόλει περιοχῆς.

Quóniam audívi vituperatiónem
multórum *
commorántium in circúitu,
In eo dum convenírent simul advérsum
me, *
accíperere ánimam meam consiliáti sunt.
Ego autem in te sperávi, Dómine; †
dixi: « Deus meus es tu, *
in mánibus tuis sortes meæ ».

Eripe me de manu inimicórum meórum *
et a persecúntibus me;
Illústra fáciem tuam super servum
tuum,*
salvum me fac in misericórdia tua.
Dómine, non confúndar, quóniam
invocávi te; *
erubéscant ímpii et deducántur in
inférnum,
Muta fiant lábia dolósa, †
quæ loquúntur advérsus iustum
iniquitátem *
in supérbia et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ,
Dómine, *
quam abscondísti timéntibus te :
Perfecísti eis qui sperant in te *
in conspéctu filiórum hóminum;

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ *
a conturbatióne hóminum,
Próteges eos in tabernáculo tuo *
a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, †
quóniam mirificávit misericórdiam suam
mihi *
in civitáte munita.

ho udito la calunnia di molti
che stavano intorno;
quando contro di me si
sono riuniti insieme hanno
deliberato di prendere
l'anima mia.

Ma io in te ho sperato,
SIGNORE; ho detto: «Tu sei il
mio Dio. // Nelle tue mani
le mie sorti;

liberami dalla mano dei miei
nemici e dai miei
persecutori. // Fa'
risplendere il tuo volto sul
tuo servo, salvami nella tua
misericordia».

SIGNORE, che io non resti
confuso, perché ti ho
invocato; siano confusi gli
empi e fatti scendere agli
infern. // Mute diventino le
labbra ingannatrici che
parlano iniquità contro il
giusto con orgoglio e
disprezzo.

Quanto è grande la tua
molteplice bontà, Signore,
che hai nascosto per quelli
che ti temono! // Che hai
usato a quelli che in te
sperano davanti ai figli degli
uomini.

Li nasconderai nel segreto
del tuo volto lontano dal
turbamento degli uomini,
li metterai al riparo nella
tenda dalla contraddizione
delle lingue.

Benedetto il SIGNORE
perché ha reso mirabile la
sua misericordia nella città
fortificata.

14 سَمِعْتُ الْمَذَمَّةَ مِنْ كَثِيرِينَ *
وَالهَوَلُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ .
تَأْمَرُوا جَمِيعًا عَلَيَّ * مُصَمِّمِينَ عَلَى أَخْذِ نَفْسِي .

15 أَمَّا أَنَا فَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ يَا رَبَّ *
قُلْتُ : « إِنَّكَ أَنْتَ إِلَهِي » .
16 فِي يَدِكَ سَاعَاتُ عُمْرِي *

فَمِنْ أَيْدِي أَعْدَائِي وَمِنْ مُضْطَهِّدِي أَنْقِذْنِي .
17 أَنْزِرْ يَوْجِهَكَ عَلَى عَبْدِكَ *
وَحَلِّصْنِي بِرَحْمَتِكَ .

18 يَا رَبَّ لَا أَخْزِرْ فَإِنِّي دَعَوْتُكَ † بَلْ لِيَخْزِرَ الْأَشْرَارُ *
وَلِيَهْبِطُوا إِلَى مَثْوَى الْأَمْوَاتِ صَامِتِينَ .
19 لِيَتَخَرَسَ شِفَاهُ الْكَذِبِ *
الَّتِي تَنْطِقُ بِالصَّلَفِ عَلَى الْبَارِّ بِكِبَرٍ وَازْدِرَاءٍ .

20 يَا رَبُّ مَا أَعْظَمَ صَلَاحَكَ *
إِدْخَرْتَهُ لِلْمُتَّقِينَ لَكَ
وَلِلْمُعْتَصِمِينَ بِكَ جَعَلْتَهُ * بُحَاةَ بَنِي آدَمَ .

21 فِي سِتْرِ وَجْهِكَ تَسْتُرُهُمْ *
مِنَ النَّاسِ وَدَسَائِسِهِمْ
وَفِي خِيَمَةٍ تَصُونُهُمْ * مِنْ مُخَاصَمَةِ الْأَلْسِنَةِ .

22 تَبَارَكَ الرَّبُّ فَإِنَّهُ آتَانِي عَجَائِبَ رَحْمَتِهِ *
فِي مَدِينَةٍ حَصِينَةٍ .

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·*
Ἀπερρίμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν
ὀφθαλμῶν σου.
Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας, Κύριε, τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου *
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ὅσιοι
αὐτοῦ,†
ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος,*
καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς
ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.
Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία
ὑμῶν,*
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ΄

Συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι,*
καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσσεται
Κύριος ἁμαρτίαν,*
οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστά μου,*
ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.
Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη
ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου,*
ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ
ἐμπαγῆναι ἄκανθαν. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα,*
καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.
Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν
ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ,*
καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας
μου. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : *
« Proiectus sum a fácie oculórum
tuórum».
Ideo exaudisti vocem oratiónis meæ *
dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti eius, †
quóniam veritátem requíret Dóminus *
et retríbuet abundánte faciéntibus
supérbiam.
Viríliter ágite et confortétur cor
vestrum,*
omnes qui sperátis in Dómino.

PSALMUS 31

Ipsi David intelléctus.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes, *
et quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir cui non imputávit Dóminus
peccátum, *
nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácuí inveteravérunt ossa mea *
dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super
me manus tua, *
convérsus sum in ærúmna mea dum
confígitur spina. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Delíctum meum cógnitum tibi feci, *
et iniustítiam meam non abscondi.
Dixi: « Confitébor advérsus me
iniustítiam meam Dómino »; *
et tu remisísti impietátem peccáti mei.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Io invece avevo detto nella
mia estasi: «Sono stato
rigettato dalla vista dei tuoi
occhi».
Per questo hai esaudito,
Signore, la voce della mia
supplica quando gridavo a
te.

Amate il SIGNORE, voi tutti
suoi santi, perché verità
ricerca il SIGNORE e ripaga
quelli che agiscono con
eccesso di orgoglio.
Siate coraggiosi e sia
fortificato il vostro cuore,
voi tutti che sperate nel
SIGNORE.

Della comprensione; di Davide.

Beati coloro le cui iniquità
sono state rimesse e i cui
peccati sono stati coperti.
Beato l'uomo a cui il
SIGNORE non imputa
peccato e nella cui bocca
non c'è inganno.

Poiché ho taciuto, sono
invecchiate le mie ossa al
mio gridare tutto il giorno.
Poiché giorno e notte si è
appesantita su di me la tua
mano; sono caduto in
misera al conficcarsi della
spina. PAUSA

Il mio peccato ho
manifestato e la mia iniquità
non ho coperto;
ho detto: «Denuncerò
contro di me la mia iniquità
al SIGNORE» e tu hai rimesso
l'empietà del mio cuore.
PAUSA

23 فِي جَزَعِي كُنْتُ أَقُولُ :

« إِنِّي مِنْ أَمَامِ عَيْنَيْكَ انْقَطَعْتُ »
* وَلَكِنَّكَ سَمِعْتَ صَوْتَ تَضَرُّعِي
عِنْدَمَا إِلَيْكَ صَرَخْتُ .

24 أَحِبُّوا الرَّبَّ يَا جَمِيعَ أَصْفِيَائِهِ

فَالرَّبُّ يَجْزِي الْمُؤْمِنِينَ وَيُبَالِغُ فِي جَزَاءِ الْمُتَكَبِّرِينَ .

25 تَشَدَّدُوا وَلْتَشَجَّ قُلُوبُكُمْ
يَا جَمِيعَ الَّذِينَ يَرْجُونَ الرَّبَّ .

المزمور 31

1 لِدَاوُد . تَعْلِيم .

طُوبَى لِمَنْ مَعْصِيَتُهُ غُفِرَتْ * وَخَطِيئَتُهُ سُتِرَتْ .

2 طُوبَى لِمَنْ لَا يَحْسُبُ عَلَيْهِ الرَّبُّ إِثْمًا *
وَلَا فِي رُوحِهِ خِدَاعٌ .

3 حِينَ سَكَتُ بَلَيْتَ عِظَامِي

وَأَنَا أَزَارُ طَوَالَ نَهَارِي .

4 لِأَنَّ يَدَكَ ثَقُلَتْ عَلَيَّ نَهَارًا وَلَيْلًا *

تَحَوَّلَ قَلْبِي إِلَى هَشِيمٍ فِي قَيْظِ الصَّيْفِ . سِلاَه

5 أَجْتَنَّتْ خَطِيئَتِي وَمَا كُنْتُ إِثْمِي †

* قُلْتُ : « أَعْتَرِفُ لِلرَّبِّ بِمَعَاصِي »

وَأَنْتَ رَفَعْتَ وَزَرَ خَطِيئَتِي . سِلاَه

Ἵπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πάς
ὅσιος,*
ἐν καιρῷ εὐθέτω·
πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν *
πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.
Σύ μου εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς
περιεχούσης με·*
τὸ ἀγαλλιάμα μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν
κυκλωσάντων με. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ
ταύτῃ ἢ πορεύσει,*
ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.
Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος,*
οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις·
ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν
ἄγξαι,*
τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλὰ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ,*
τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος
κυκλώσει.
Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ
ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι,*
καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ
καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΒ΄

Τῷ Δαυίδ.

Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ,*
τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ,*
ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.
Ἄσατε αὐτῷ ᾠσμα καινόν,*
καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου,*
καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει·
Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν,*
τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus *
in témpore opportúno;
Verúmtamen in dilúvio aquárum
multárum *
ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ
circúmdedit me; *
exultátio mea, érue me a circumdántibus
me. DIAPSALMA

Intelléctum tibi dabo, †
et ínstruam te in via hac qua gradiéris; *
firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus et mulus, *
quibus non est intelléctus;
In camo et freno maxillas eórum
constrínge, *
qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, *
sperántem autem in Dómino
misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino et exultáte iusti, *
et gloriámini omnes recti corde.

PSALMUS 32

Psalmus David.

Exultáte iusti in Dómino, *
rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cithara, *
in psaltério decem chordárum psállite
illi.
Cantáte ei cánticum novum, *
bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, *
et ómnia ópera eius in fide.
Díligit misericórdiam et iudícium, *
misericórdia Dómini plena est terra.

Per questo ti pregherà
ogni santo nel tempo
opportuno: // neppure
nel diluvio di molte acque
a lui si avvicineranno.
Tu sei mio rifugio dalla
tribolazione che mi
stringe: o mia esultanza,
riscattami da coloro che
mi hanno circondato.

Ti darò intelletto e ti
metterò su questa via sulla
quale camminerai, terrò fissi
su di te i miei occhi.
Non siate come il cavallo e
il mulo che non hanno
intelletto, // con morso e
briglia serra le loro
mascelle, di quelli che non
si avvicinano a te!

Molti i flagelli del peccatore,
ma chi spera nel SIGNORE,
la misericordia lo
circonderà.
Gioite nel SIGNORE ed
esultate, giusti, e gloriatevi,
voi tutti retti di cuore.

Di Davide.

Esultate, giusti, nel
SIGNORE, ai retti si addice
la lode.
Confessate il SIGNORE sulla
cetra, sull'arpa a dieci
corde salmeggiate a lui. //
Cantate a lui un canto
nuovo, salmeggiate con
bellezza, acclamando;
perché retta è la parola del
SIGNORE e tutte le sue opere
nella fedeltà. Ama pietà e
giudizio, della misericordia del
SIGNORE è piena la terra.

6 لَذَلِكَ يُصَلِّي إِلَيْكَ * كُلُّ صَفِيٍّ فِي أَوَانِ الضِّيقِ
حَتَّى وَإِنْ طَعَتِ الْمِيَاهُ الْغَزِيرَةَ *
لَمَا اسْتَطَاعَتْ إِلَيْهِ سَبِيلًا
7 أَنْتَ سِتْرٌ لِي مِنَ الضِّيقِ تَقِينِي *
وَبِإِثْنَيْنِ النِّجَاةَ تُحِيطُنِي . سِلَاه

8 إِنِّي أَعْلَمُكَ وَأُرْشِدُكَ * فِي الطَّرِيقِ الَّذِي تَسْلُكُهُ
وَأَكُونُ نَاصِحًا لَكَ * وَعَيْنِي تَرَعَاكَ .

9 لَا تَكُنْ كَالْفَرَسِ وَالْبَعْلِ بِغَيْرِ فَهْمٍ †
بِشَكِيمَةٍ وَرَسَنِ يُكْبَحُ جِمَاحُهُمَا *
لَكِي لَا يَقْتَرِبَا مِنْكَ .

10 مَا أَكْثَرَ أَوْجَاعَ الشَّرِّيرِ *
أَمَّا الْمُتَوَكِّلُ عَلَى الرَّبِّ فَالرَّحْمَةُ تَحُوْطُهُ .

11 اِفْرَحُوا بِالرَّبِّ وَابْتَهِجُوا أَئِيهَا الْأَبْرَارُ *
وَهَلِّلُوا يَا مُسْتَقِيمِي الْقُلُوبِ أَجْمَعِينَ .

المزمور 32

1 هَلِّلُوا لِلرَّبِّ أَئِيهَا الْأَبْرَارُ * فَإِنَّ التَّسْبِيحَ يَجْدُرُ بِالْمُسْتَقِيمِينَ .

2 اِحْمَدُوا الرَّبَّ بِالْكِنَارَةِ *
وَاعْزِفُوا لَهُ عَلَى عُوْدٍ عُشَارِيِّ الْأَوْتَارِ .

3 أَنْشِدُوا لَهُ نَشِيدًا جَدِيدًا * أَحْسِنُوا الْعَزْفَ مَعَ الْهَتَافِ .

4 فَإِنَّ كَلِمَةَ الرَّبِّ مُسْتَقِيمَةٌ * وَجَمِيعُ صُنْعِهِ أَمَانَةٌ .

5 يُحِبُّ الْبِرَّ وَالْحَقَّ *
وَمِنْ رَحْمَةِ الرَّبِّ امْتَلَأَتِ الْأَرْضُ .

Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ
ἐστερεώθησαν,*
καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ
πάντα ἢ δύνάμεις αὐτῶν.
Συνάγων ὥσει ἄσκον ὕδατα θαλάσσης,*
τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

Φοβηθήτω τὸν Κύριον πάντα ἡ γῆ,*
ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.
Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν,*
αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν,†
ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν,*
καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.
Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα
μένει,*
λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν
εἰς γενεάς.

Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ
Θεὸς αὐτοῦ,*
λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν
ἐαυτῷ.
Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος,*
εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ*
ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦν-
τας τὴν γῆν.
Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας
αὐτῶν,*
ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν
δύναμιν,*
καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει
ἰσχύος αὐτοῦ.
Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν,*
ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ
σωθήσεται.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt, *
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris, *
ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra, *
ab eo autem commoveántur omnes
inhabítantes orbem.
Quóniam ipse dixit et facta sunt, *
ipse mandávit et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium, †
réprobat autem cogitatíones
populórum,*
et réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum
manet, *
cogitatíones cordis eius in generatíone
et generatíonem.

Beáta gens, cuius est Dóminus Deus
eius, *
pópulus quem elégit in hereditátem sibi.
De cælo respéxit Dóminus, *
vidit omnes filios hóminum;

De præparáto habitáculo suo *
respéxit super omnes qui hábitant
terram,
Qui finxit sigillátim corda eórum, *
qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem, *
et gigas non salvábitur in multitudíne
virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem, *
in abundántia autem virtútis suæ non
salvábitur.

Dalla parola del SIGNORE
furono fissati i cieli; e dallo
spirito della sua bocca tutte
le loro schiere.
Raccoglie come in un otre
le acque del mare, pone in
custodie gli abissi.

Tema il SIGNORE tutta la
terra, da lui siano scossi gli
abitanti del mondo;
perché egli disse, e le cose
furono; egli comandò, e
furono create.

Il SIGNORE dissipa i consigli
delle genti, annulla pure i
pensieri dei popoli e annulla
i consigli dei principi;
ma il consiglio del SIGNORE
rimane in eterno, i pensieri
del suo cuore di
generazione in generazione.

Beata la nazione il cui Dio
è il SIGNORE, il popolo che
si è scelto in eredità. // Dal
cielo ha guardato il
SIGNORE, ha visto tutti i figli
degli uomini.

Dalla dimora che si è
preparata ha guardato su
tutti gli abitanti della terra,
// lui che ha plasmato a
uno a uno i loro cuori, lui
che comprende tutte le loro
opere.

Non si salva il re per la sua
grande potenza né il
gigante sarà salvato per la
sua molta forza:
fallace è il cavallo per la
salvezza, per il suo molto
vigore non sarà salvato.

6 بِكَلِمَةِ الرَّبِّ صُنِعَتِ السَّمَوَاتُ
وَبُرُوحَ فَمِهِ صُنِعَ كُلُّ جَيْشِهَا .

7 يَجْمَعُ مِياهَ الْبَحَارِ وَكَأَنَّمَا سَدُّ
وَيَجْعَلُ الْعِمَارَ فِي أَحْوَاضٍ .

8 فَلْتَخَشَ الرَّبَّ الْأَرْضُ كُلُّهَا
وَلْيَهْبَهُ جَمِيعُ سُكَّانِ الدُّنْيَا .

9 إِنَّهُ قَالَ فَكَانَ * وَأَمَرَ فُوجِدَ .

10 الرَّبُّ يُخْطِطُ مَسَاعِيَ الْأُمَمِ
وَيُبْطِلُ أَفْكَارَ الشُّعُوبِ

11 أَمَّا مَسَاعِيَ الرَّبِّ فَلِلْأَبَدِ قَائِمَةٌ
وَأَفْكَارُ قَلْبِهِ مَدَى الْأَجْيَالِ بَاقِيَةٌ .

12 طُوبَى لِلْأُمَّةِ الَّتِي كَانَ لَهَا الرَّبُّ إِلَهًا
وَلِلشَّعْبِ الَّذِي اخْتَارَهُ لَهُ مِيرَاثًا .

13 الرَّبُّ مِنَ السَّمَوَاتِ نَظَرَ * فَرَأَى جَمِيعَ بَنِي الْبَشَرِ .

14 مِنْ مَقَرِّ سُكْنَاهُ رَاقِبٌ * سُكَّانَ الْأَرْضِ أَجْمَعِينَ .

15 هُوَ وَخَدَهُ جَابِلُ قُلُوبِهِمْ *
وَمُطَّلِعٌ عَلَى جَمِيعِ أَعْمَالِهِمْ .

16 لَا يَنْجُو الْمَلِكُ بِجَيْشِهِ الْعَدِيدِ *
وَلَا يُنْقَذُ الْجَبَّارُ بِبَاسِهِ الشَّدِيدِ .

17 الْفَرَسُ بَاطِلٌ لِلنَّجَاةِ *
وَمَا بِقُوَّتِهِ الْعَظِيمَةِ خَلَاصٌ .

Ἴδου οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτὸν,*
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς
αὐτῶν,*
καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ,*
ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστι.
Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία
ἡμῶν,*
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
ἠλπίσαμεν.

Γένοιτο τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐφ' ἡμᾶς,*
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'

*Τῷ Δαυίδ, ὅποτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐναντίον Αβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν
αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.*

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,*
διαπαντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου.
Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου.*
ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ
εὐφρανθήτωσαν.
Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί,*
καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπιτοαυτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ
μου,*
καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου
ἐρρύσατό με.
Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε,*
καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
καταισχυνηθῇ.

Ecce oculi Dómini super metuéntes
eum,*
et in eis qui sperant super misericórdia
eius,
Ut éruat a morte ánimas eórum,*
et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum,*
quóniam adiutor et protéctor noster est;
Quia in eo lætábitur cor nostrum,*
et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos,*
quemádmódum sperávimus in te.

PSALMUS 33

*Davidi, cum immutávit vultum suum
coram Achímelech, et dimísit eum et
ábiit.*

Benedícam Dóminum in omni témpore,*
semper laus eius in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea,*
áudiant mansuétí et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum,*
et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum et exaudivit me,*
et ex ómnibus tribulatióibus meis
erípuit me.
Accédite ad eum et illuminámini,*
et fácies vestræ non confundéntur.

Ecco gli occhi del SIGNORE
su quelli che lo temono, su
quelli che sperano nella sua
misericordia,
per liberare dalla morte le
anime loro e nutrirli in
tempo di fame.

L'anima nostra sopporta, e
attende il SIGNORE, perché
è nostro aiuto e protettore,
perché in lui gioirà il nostro
cuore e nel suo santo nome
abbiamo sperato.

Venga la tua misericordia,
SIGNORE, su di noi, così come in
te abbiamo sperato.

*Di Davide, quando mutò il suo
aspetto davanti ad Abimelech; e
lo congedò, ed egli se ne andò.*

Benedirò il SIGNORE in ogni
tempo, sempre la sua lode
sulla mia bocca. // Nel
SIGNORE si gloriava l'anima
mia: ascoltino i miti e si
rallegrino. // Magnificate il
SIGNORE con me ed
esaltiamo il suo nome tutti
insieme.

Ho cercato il SIGNORE e mi
ha esaudito e da tutti i miei
esili mi ha liberato.
Accostatevi a lui e siate
illuminati; e i vostri volti
non resteranno confusi.

18 * عَيْنُ الرَّبِّ عَلَى مَنْ يَتَّقُوهُ

عَلَى مَنْ يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ

19 * لِيُنْقِذَ مِنَ الْمَوْتِ نَفْسَهُمْ

وَفِي الْجُوعِ يُغِييَهُمْ .

20 * تَنْتَظِرُ الرَّبَّ نَفْسُنَا

فَهُوَ نُصْرَتُنَا وَثَرَّتُنَا .

21 * بِهِ تَفْرَحُ قُلُوبُنَا * وَعَلَى اسْمِهِ الْقُدُّوسِ تَوَكَّلْنَا .

22 * لَتَكُنْ عَلَيْنَا يَا رَبُّ رَحْمَتُكَ

بِحَسَبِ رَجَائِنَا لَكَ .

المزمور 33

1 لِداود . حِينَ تَظَاهَرَ بِالْجُنُونِ أَمَامَ أَبِيمَلِك ،
فَطَرَدَهُ فَانْصَرَفَ .

2 * أَبَارِكُ الرَّبَّ فِي كُلِّ حِينٍ

وَتَسْبِيحَتُهُ فِي فَمِي عَلَى الدَّوَامِ .

3 * بِالرَّبِّ تَفْتَخِرُ نَفْسِي * لِيَسْمَعَ الْوُضْعَاءُ وَيَفْرَحُوا .

4 * عَظِّمُوا الرَّبَّ مَعِيَ تَعْظِيمًا * وَلْنُسَيِّدْ بِاسْمِهِ جَمِيعًا .

5 * اِلْتَمَسْتُ الرَّبَّ فَأَجَابَنِي

وَمِنْ جَمِيعِ أَهْوَالِي أَنْقَذَنِي .

6 * تَأَمَّلُوا فِيهِ تُشْرِقْ جِبَاهُكُمْ * وَلَا تَحْزَ وُجُوهُكُمْ .

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε,†
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ,*
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ
ἔσωσεν αὐτόν.

Παραμβλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν
φοβουμένων αὐτόν,*
καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος.*
μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
Φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι
αὐτοῦ,*
ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν,*
οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

ΔΙΑΨΑΛΜΑ

δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου.*
φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν,*
ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ,*
καὶ χεὶλ σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον
ἀγαθόν,*
ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὅφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,*
καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ,*
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι,†
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν,*
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν
ἐρρύσατο αὐτούς.
Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν
καρδίαν,*
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Iste pauper clamavit, †
et Dóminus exaudivit eum, *
et de ómnibus tribulatióibus eius
salvavit eum.
Immittet ángelus Dómini in circúitu
timéntium eum, *
et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est
Dóminus; *
beátus vir qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti eius, *
quóniam non est inópia timéntibus eum.
Divites eguérunt et esuriérunt, *
inquiréntes autem Dóminum non
minuéntur omni bono.

DIÁPSALMA

Veníte, filii, audíte me : *
timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam, *
diligít dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo, *
et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo et fac bonum, *
inquire pacem et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos, *
et aures eius in preces eórum.
Vultus autem Dómini super
faciéntes mala, *
ut perdat de terra memóriam
eórum.

Clamavérunt iusti, †
et Dóminus exaudivit eos, *
et ex ómnibus tribulatióibus eórum
liberávit eos.
Iuxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt
corde, *
et húmiles spíritu salvábit.

Questo povero ha gridato, e
il SIGNORE l'ha esaudito e
da tutte le sue tribolazioni
l'ha salvato.
Si accamperà l'angelo del
SIGNORE intorno a quelli
che lo temono e li libererà.

Gustate e vedete che soave
è il SIGNORE: beato l'uomo
che spera in lui.
Temete il SIGNORE, voi tutti
suoi santi, perché nulla
manca a quelli che lo
temono. / I ricchi sono
divenuti poveri e affamati,
ma quelli che cercano il
SIGNORE non saranno
privati di alcun bene. PAUSA

Venite, figli, ascoltatevi: vi
insegnerò il timore del
SIGNORE. // Chi è l'uomo
che vuole la vita e ama
vedere giorni buoni?

Fa' cessare la tua lingua dal
male e le tue labbra da
parole di inganno.
Distogliti dal male e fa' il
bene, cerca la pace e
seguita.

Gli occhi del SIGNORE sui
giusti e le sue orecchie alla
loro supplica, // ma il volto
del SIGNORE contro chi fa il
male per sterminare dalla
terra il loro ricordo.

Hanno gridato i giusti, e il
SIGNORE li ha esauditi e da
tutte le loro tribolazioni li ha
liberati.
È vicino il SIGNORE ai
contriti di cuore e salverà gli
umili di spirito.

7 **دَعَا بَائِسٌ وَالرَّبُّ سَمِعَهُ**
وَمِنْ جَمِيعِ مَضَائِقِهِ خَلَصَهُ .
8 **يُعَسِّكِرُ مَلَائِكَةُ الرَّبِّ**
حَوْلَ مُتَّقِيهِ وَيُنَجِّيهِمْ .

9 **ذُوقُوا وَانْظُرُوا مَا أَطْيَبَ الرَّبُّ**
طُوبَى لِلرَّجُلِ الْمُتَعَصِّمِ بِهِ .

10 **إِتَّقُوا الرَّبَّ يَا قَدِيسِيهِ** * وَمَا مِنْ شَيْءٍ يُعَوِّزُ مُتَّقِيَهُ
11 **الْأَغْنِيَاءُ افْتَقَرُوا وَجَاعُوا** *

وَمُلْتَمَسُوا الرَّبَّ مَا مِنْ خَيْرٍ يُعَوِّزُهُمْ .

12 **هَلُمُّوا أَيُّهَا الْبَنُونَ وَلِيَ اسْتَمِعُوا** * **خَافَةَ الرَّبِّ أُعْلِمُكُمْ** .

13 **مَنْ ذَا الَّذِي يَهْوَى الْحَيَاةَ** *
وَيُحِبُّ الْأَيَّامَ لِيَرَى فِيهَا الْحَيَاتِ ؟

14 **مِنْ الشَّرِّ صُنْ لِسَانَكَ** * **مِنْ كَلَامِ الْغِشِّ شَفَتَيْكَ**
15 **جَانِبِ الشَّرِّ وَاصْنَعْ الْخَيْرَ** *
وَابْتَغِ السَّلَامَ وَاسْعَ إِلَيْهِ .

16 **عَيْنَا الرَّبِّ عَلَى الْأَبْرَارِ** * **وَأُذُنَاهُ إِلَى صُرَاخِهِمْ** .
17 **وَجْهَةُ الرَّبِّ عَلَى صَانِعِي الشَّرِّ** *
لِيَمْحُو مِنَ الْأَرْضِ ذِكْرَهُمْ .

18 **الْأَبْرَارُ صَرَحوَا وَالرَّبُّ سَمِعَهُمْ** *
وَمِنْ جَمِيعِ مَضَائِقِهِمْ أَنْقَذَهُمْ .

19 **الرَّبُّ قَرِيبٌ مِنْ مُنْكَسِرِي الْقُلُوبِ** *
وَيُخَلِّصُ مُنْسَحِقِي الْأَزْوَاجِ .

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων,*
καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοῦς ὁ
Κύριος.
Φυλάσσει πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν,*
ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς,*
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον
πλημμελήσουσι.
Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων
αὐτοῦ,*
καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΔ'

Τῷ Δαυίδ.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με,*
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ,*
καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι.

Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον *
ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με·
εἶπον τῇ ψυχῇ μου·*
Σωτηρία σου ἐγὼ εἶμι.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν *
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,
ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθείησαν *
οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

Γενηθήτωσαν ὥσει χοῦς κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου,*
καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.
Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ
ὀλίσθημα,*
καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων
αὐτούς.

Multæ tribulationes iustorum, *
et de omnibus his liberabit eos Dominus.
Custodit Dominus omnia ossa eorum, *
unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima, *
et qui odérunt iustum delínquent.
Rédimet Dominus ánimas servórum
suórum, *
et non delínquent omnes qui sperant in
eo.

PSALMUS 34

Ipsi David.

lúdica, Dómine, nocéntes me; *
expúgna impugnántes me.
Apprehénde arma et scutum, *
et exsúrge in adiutórium mihi.

Effúnde frámeam et conclúde *
advérsus eos qui persecúntur me.
Dic ánimæ meæ : *
« Salus tua ego sum ».

Confundántur et revearéantur *
quæréntes ánimam meam;
Avertántur retrórsum et confundántur *
cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti, *
et ángelus Dómini coárctans eos;
Fiat via illórum ténebræ et lúbrium, *
et ángelus Dómini persequens eos.

Molte le tribolazioni dei
giusti, ma da tutte li
libererà il SIGNORE.
Custodisce tutte le loro
ossa, neppure uno di essi
sarà spezzato.

La morte dei peccatori è
cattiva, e quelli che odiano
il giusto falliranno.
Redimerà il SIGNORE le
anime dei suoi servi, e non
falliranno tutti quelli che
sperano in lui.

Di Davide.

Giudica, SIGNORE, quelli che
mi fanno ingiustizia,
combatti quelli che mi
combattono.
Prendi armi e scudo e sorgi
in mio aiuto,
sfodera la spada e sbarra il
cammino davanti a quelli
che mi inseguono;
di' all'anima mia: «Sono io
la tua salvezza».

Siano confusi e svergognati
quelli che cercano l'anima
mia; // siano respinti
indietro e restino confusi
quelli che tramano contro di
me il male.

Diventino come polvere in
faccia al vento e l'angelo
del SIGNORE li schiacci.
La loro via diventi tenebra
e sdrucchiolo e l'angelo del
SIGNORE li inseguia,

20 الْبَارُّ كَثِيرَةٌ مَّصَائِبُهُ * وَالرَّبُّ مِنْ جَمِيعِهَا يُنْقِذُهُ .
21 يَحْفَظُ عِظَامَهُ كُلَّهَا * فَلَا يَنْكَسِرُ وَاحِدٌ مِنْهَا .

22 الشَّرِيرُ بِشَرِّهِ يَمُوتُ *

وَمُبْغِضُو الْبَارِّ يُعَاقَبُونَ

23 يَمْتَدِّي الرَّبُّ نَفْسَ عَبْدِهِ *

وَجَمِيعُ الْمُعْتَصِمِينَ بِهِ لَا يُعَاقَبُونَ .

المزمور 34

1 لداود .

خاصم يا رب من يخاصمني * وقاتل من يقتلني

2 خذ ثرسًا وجنبًا * وانهض إلى نصرتي

3 اسحب رُحًا وحرية على مطاردي *

قل لنفسي : « أنا خلاصك » .

4 ليخز طالبو نفسي ويفتضحوا *

وليتردد إلى الوراء مضمر الشّر لي ويحجلوا .

5 ليكونوا كالعصافاة تجاة الريح *

وليذخرهم ملاك الرب .

6 ليكن طريقهم ظلمة ومزلة *

وليطاردهم ملاك الرب .

Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν
παγίδος αὐτῶν,*
μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου.
Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ
γινώσκουσι,†
καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν συλλαβέτω
αὐτοῦς,*
καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.

Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ,*
τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.
Πάντα τὰ ὅσα μου ἐροῦσι*
Κύριε, τίς ὁμοίός σοι;
Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς
στερεωτέρων αὐτοῦ,*
καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν
διαρπαζόντων αὐτόν.
Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι,*
ὃ οὐκ ἐγίνωσκον ἐπηρώτων με.
Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ
καλῶν,*
καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦς παρενοχλεῖν μοι
ἐνεδυόμην σάκκον,†
καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν
μου,*
καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου
ἀποστραφήσεται.
Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως
εὐηρέστουν,*
ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως
ἐταπεινούμην.

Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ
συνήχθησαν,†
συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ
ἔγνων*
διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενύγησαν.
Ἐπείρασάν με,†
ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν,*
ἔβρυζαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

Quóniam gratis abscondérunt mihi
intéritum láquei sui,*
supervácue exprobravérunt ánimam
meam.
Véniat illi láqueus quem ignórat, †
et cáptio quam abscondit apprehéndat
eum,*
et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino,*
et delectábitur super salutári suo;
Omnia ossa mea dícent : *
« Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu fortiórum
eius,*
egénium et páuperem a diripiéntibus
eum».

Surgéntes testes iníqui,*
quæ ignorábam interrogábant me.
Retribuébant mihi mala pro bonis,*
sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cum mihi moléstí essent,
induébar cilício, †
humiliábam in ieiúnio ánimam meam,*
et orátio mea in sinu meo convertétur.
Quasi próximum et quasi fratrem
nostrum sic complacébam;*
quasi lugens et contristátus sic
humiliábar.

Et advérsus me lætátí sunt et
convenérunt;*
congregáta sunt super me flagélla, et
ignorávi.
Dissipátí sunt, nec compúncti; †
tentavérunt me, subsannavérunt me
subsannatióne,*
frenduérunt super me déntibus suis.

perché senza ragione mi
hanno teso il loro laccio di
rovina, senza motivo hanno
insultato l'anima mia.
Li sorprenda un laccio che
non conoscono, il tranello,
che hanno teso, li afferri: e
cadranno in quel laccio,
proprio in quello.

Ma l'anima mia esulterà nel
SIGNORE, si delizierà della
sua Salvezza.
Tutte le mie ossa diranno:
«SIGNORE, chi è simile a te?
Tu che liberi il povero dalla
mano dei più forti di lui, il
povero e il misero dai suoi
predatori».

Si sono alzati testimoni
ingiusti, mi interrogavano di
cose che non conoscevo.
Mi hanno reso male per
bene e sterilità all'anima
mia.

Ma io, mentre quelli mi
tormentavano, vestivo il
cilicio e umiliavo nel digiuno
l'anima mia; e la mia
preghiera ritornerà nel mio
seno. // Come un vicino,
come un nostro fratello,
così li trattavo con amore;
come in lutto e mestizia,
così mi umiliavo.

Eppure contro di me hanno
gioito e si sono radunati, sono
stati radunati su di me flagelli, e
non li ho conosciuti; // sono
stati divisi e non si sono
compunti. // Mi hanno tentato,
mi hanno colmato di beffe,
hanno digrignato contro di me i
loro denti.

7 فَإِنَّهُمْ بِلا سَبَبٍ نَصَبُوا شِبَاكَهُمْ لِي
وَبِلا سَبَبٍ حَقَرُوا هَوَّةً لِنَفْسِي
8 يُدْرِكُهُمُ الْهَلَاكُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ †
وَتَصْطَادُهُمُ الشَّبَاكُ الَّتِي نَصَبُوهَا
* وَفِي الْهَوَّةِ يَقَعُونَ .

9 أَمَّا نَفْسِي فَبِالرَّبِّ تَبَتَّهَجُ * وَبِحَلَاصِهِ تَفْرَحُ .
10 جَمِيعُ عِظَامِي تَقُولُ : * « مَنْ مِثْلُكَ أَيُّهَا الرَّبُّ
مُنْقِذُ الْبَائِسِ مِمَّنْ هُوَ أَقْوَى مِنْهُ *
مُنْقِذُ الْبَائِسِ وَالْمِسْكِينِ مِمَّنْ يَسْلُبُهُمَا ؟ » .

11 شَهِودٌ عُنْفٍ عَلَيَّ يَقُومُونَ *
وَعَمَّا لَا أَعْلَمُ إِنِّي يَسْأَلُونَ .
12 يُجَاوِزُونِي عَنِ الْخَيْرِ شَرًّا * فَتُحْسِي حَيَاتِي عَقِيمَةً .
13 وَأَنَا عِنْدَ مَرْضِهِمْ كَانَ لِبَاسِي مِسْحًا †
وَكُنْتُ بِالصَّوْمِ أَذِلُّ نَفْسِي *
وَكَانَتْ صَلَاتِي إِلَى بَاطِنِي تَعُودُ .
14 وَكُنْتُ أَسْأَلُكَ مَعَهُمْ * سُلُوكِي مَعَ أَخٍ وَصَدِيقٍ
وَكُنْتُ مُطْرِقًا فِي الْحِدَادِ * كَمَنْ عَلَى أُمِّهِ يَنُوحُ .

15 أَمَّا هُمْ فَعِنْدَ زَلَّتِي شَتَّتُوا وَتَجَمَّعُوا †
عُرَبَاءُ تَجَمَّعُوا عَلَيَّ وَلَمْ أَعْلَمْ * مَزَّقُوا وَلَمْ يَكْفُوا .
16 مَعَ الْفُجَّارِ يَسْخَرُونَ *
وَعَلَيَّ الْأَسْنَانُ يَصْرِفُونَ .

Κύριε, πότε ἐπόψη,†
ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς
κακουργίας αὐτῶν,*
ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενὴ μου.

Ἐξομολογήσομαί σοι καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ
πολλῇ,*
ἐν λαῷ βαρεὶ αἰνέσω σε.
Μὴ ἐπιχαρείσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές
μοι ματαίως,*
οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ
διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν,*
καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.
Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν,*
εἶπαν· Εὕγε, εὕγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν.

Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης*
Κύριε, μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ.
Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ
κρίσει μου,*
ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν
δίκην μου.

Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην
σου,*
Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείσάν
μοι.
Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν†
Εὕγε, εὕγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν,*
μηδὲ εἴποιεν· Κατεπίομεν αὐτόν.

Αἰσχυνθείσαν καὶ ἐντραπείσαν ἅμα*
οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου·
ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν *
οἱ μεγαλορῶρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

Dómine, quando respícies ? †
Restítue ánimam meam a malignitáte
eórum, *
a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, *
in pópulo gravi laudábo te.
Non supergáudeant mihi qui adversántur
mihi inique, *
qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice
loquebántur, *
et in iracúndia terræ loquéntes dolos
cogitábant.
Et dilatavérunt super me os suum; *
dixerunt : « Euge, euge, vidérunt óculi
nostri! ».

Vidísti, Dómine, ne síleas; *
Dómine, ne discédas a me.
Exsúrge et inténde iudício meo, *
Deus meus et Dóminus meus, in causam
meam.

lúdica me secúndum iustítiam tuam,
Dómine Deus meus, *
et non supergáudeant mihi.
Non dicant in córdibus suis : †
« Euge, euge, ánimæ nostræ! »; *
nec dicant : « Devorávimus eum ».

Erubéscant et revearéantur simul, *
qui gratulántur malis meis;
Induántur confusióne et reveréntia, *
qui magna loquúntur super me.

Signore, quando volgerai lo
sguardo? Reintegra l'anima
mia dalla loro perfidia, dai
leoni la mia unica.

Ti confesserò, Signore, nella
grande assemblea, tra un
popolo numeroso ti loderò.
// Che non godano di me
quelli che mi avversano
senza motivo, quelli che mi
odiano senza ragione e
ammiccano con gli occhi.

A me dicevano parole di
pace, ma con collera
tramavano inganni.
E hanno spalancato contro
di me la loro bocca; hanno
detto: «Bene, bene, i nostri
occhi hanno visto».

Hai visto, SIGNORE, non
stare in silenzio, Signore,
non allontanarti da me.
Risvegliati, Signore, e
attendi al mio giudizio, o
mio Dio e mio Signore, in
mia difesa.

Giudicami, Signore,
secondo la tua giustizia,
SIGNORE Dio mio, e non
godano di me,
non dicano nel loro cuore:
«Bene, bene, per l'anima
nostra»; e non dicano:
«L'abbiamo inghiottito».

Siano confusi e insieme
svergognati quelli che
godono dei miei mali,
siano rivestiti di confusione
e di vergogna quelli che
parlano contro di me con
arroganza.

† 17 يَا سَيِّدُ إِلَٰمَ تَنْظُرُ هَذَا ؟
* مِنْ مَفَاسِدِهِمْ أَنْتَشِلْ نَفْسِي
وَمِنْ بَيْنِ الْأَشْبَالِ وَحِيدَتِي .

† 18 فِي جَمَاعَةٍ عَظِيمَةٍ أَحْمَدُكَ
وَفِي شَعْبٍ كَثِيرٍ أُسَبِّحُكَ .

† 19 لَا يَشْتَمْتُ بِي مَنْ يُعَادُونِي ظُلْمًا
وَلَا يَتَغَامَزُ عَلَيَّ مَنْ يُبْغِضُونِي بِإِطْلًا

† 20 فَإِنَّهُمْ بِالسَّلَامِ لَا يَتَكَلَّمُونَ
وَعَلَى الَّذِينَ فِي الْأَرْضِ يُسَالِمُونَ
وَكَلَامَ مَكْرٍ يُضْمِرُونَ .

† 21 وَعَلَيَّ فَغَرُوا أَفْوَاهُهُمْ قَائِلِينَ * «هَا قَدْ رَأَتْ عُيُونُنَا»

† 22 قَدْ رَأَيْتَ يَا رَبُّ فَلَا تَسْكُتُ
يَا سَيِّدُ فَلَا تَتَبَاعَدْ عَنِّي .

† 23 اسْتَيْقِظْ وَفُتْ لِحَقِّي * لِقَضِيَّتِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي .

† 24 إِقْضِ لِي بِحَسَبِ بَرِّكَ أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهِي
فَلَا يَشْتَمُوا بِي .

† 25 لَا يَقُولُوا فِي قُلُوبِهِمْ : «نِعَمًا لِنَفْسِنَا»
وَلَا يَقُولُوا : «لَقَدْ ابْتَلَعْنَاهُ» .

† 26 لِيَخْزَ الشَّامِتُونَ بِشِقَائِي وَيَحْجَلُوا جَمِيعًا
وَلِيَلْبَسِ الْمُتَعَظِّمُونَ عَلَيَّ الْحِزْيَ وَالْعَارَ .

Ἀγαλλιᾶσαιντο καὶ εὐφρανθεῖσαν οἱ
θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου·†
καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθεῖη
ὁ Κύριος,*
οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου
αὐτοῦ.
Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν
δικαιοσύνην σου,*
ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΕ'

Eis tò télos, τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαβίδ. In finem. Servo Dómini ipsi David.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν
ἑαυτῷ,*
οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ,*
τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ
μισῆσαι.

Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία
καὶ δόλος,*
οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῶναι.
Ἀνομίαν ἐλογίσαστο ἐπὶ τῆς κοίτης
αὐτοῦ,†
παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ,*
τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισε.

Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεος σου,*
καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.
Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ,†
τὰ κρίματά σου ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή.*
Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε,

ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός*
οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου ἐλπιούσι.
Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου
σου,*
καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου
ποτιεῖς αὐτούς.

Exúltent et læténtur, qui volunt
iustítiam meam, †
et dicant semper : « Magnificétur
Dóminus », *
qui volunt pacem servi eius.
Et lingua mea meditábitur iustítiam
tuam, *
tota die laudem tuam.

PSALMUS 35

Dixit iniústus ut delínquat in semetípso, *
non est timor Dei ante óculos eius.
Quóniam dolóse egit in conspéctu eius, *
ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas et dolus, *
nóluit intelligere ut bene ágeret.
Iniquitátem meditátus est in cubili suo, †
ástitit omni viæ non bonæ; *
malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua, *
et véritas tua usque ad nubes;
lustítia tua sicut montes Dei, †
iudícia tua abyssus multa; *
hómines et iuménta salvábis, Dómine.

Quemádmódum multiplicásti
misericórdiam tuam, Deus ! *
Fílii autem hóminum in tégmine alárum
tuárum sperábunt,
Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, *
et torrénite voluptátis tuæ potábis eos.

Esultino e gioiscano quelli
che vogliono la mia
giustizia, e dicano sempre:
«Sia magnificato il
SIGNORE», quelli che
vogliono la pace del suo
servo. // E la mia lingua
mediterà la tua giustizia,
tutto il giorno la tua lode.

*Per la fine; del servo del
SIGNORE Davide.*

Pensa fra sé il trasgressore
di peccare; non c'è timore
di Dio davanti ai suoi occhi.
Poiché egli si illude davanti
a se stesso di trovare la sua
iniquità e odiarla.

Le parole della sua bocca,
iniquità e inganno, non
vuole comprendere per fare
il bene. // Iniquità trama sul
suo giaciglio, sosta in ogni
via non buona, e la
malvagità, non la detesta.

SIGNORE, nel cielo è la tua
misericordia e la tua verità
fino alle nubi;
la tua giustizia come i monti
di Dio, i tuoi giudizi come
un grande abisso: uomini e
bestie salverai, SIGNORE,
come hai moltiplicato la
tua misericordia, o Dio! e i
figli degli uomini al riparo
delle tue ali spereranno:
saranno inebriati dalla
pinguedine della tua casa, e
al torrente delle tue delizie li
abbevererai;

†²⁷ يُهَلِّلُ مَنْ يَهُوּوْنَ بِرِّي وَيَفْرَحُوا
* وَلَيَقُولُوا كُلِّ حِينٍ :

« عَظِيمُ الرَّبِّ الَّذِي يَهُوِي سَلَامَ عَبْدِهِ » .

†²⁸ لِسَانِي يُنَمِّتُ بِرِّكَ * وَالنَّهَارَ كُلَّهُ يَتَسَبِّحُكَ .

المزمور 35

†¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِعَبْدِ الرَّبِّ دَاوُدَ .

†² تُؤَسَّسُ الْمُعْصِيَةُ لِلشَّرِّ فِي صَمِيمِ قَلْبِهِ *

فَإِنَّ مَخَافَةَ اللَّهِ لَيْسَتْ تُصَبِّ عَيْنِيهِ

†³ لِأَنَّهُ تَمَلَّقَ نَفْسَهُ *

حَتَّى لَا يَجِدَ إِثْمَهُ مُتَقَوِّتًا فِي عَيْنِيهِ .

†⁴ كَلَامٌ فِيهِ إِثْمٌ وَخِدَاعٌ *

وَقَدْ عَدَلَ عَنِ التَّعَقُّلِ وَالْإِحْسَانِ .

†⁵ فِي الْإِثْمِ عَلَى مَضْجَعِهِ يُفَكِّرُ †

وَفِي طَرِيقٍ غَيْرِ صَالِحٍ يَقِفُ * وَعَنِ الشَّرِّ لَا يُعْرِضُ .

†⁶ يَا رَبُّ فِي السَّمَاءِ رَحْمَتُكَ * وَإِلَى الْغُيُومِ أَمَانَتُكَ .

†⁷ مِثْلُ جِبَالِ اللَّهِ بُرْكَ † وَعَمْرٌ عَظِيمٌ أَحْكَامُكَ . *

وَأَنْتَ يَا رَبُّ تُخَلِّصُ الْبَشَرَ وَالْبَهَائِمَ .

†⁸ اللَّهُمَّ مَا أَثْمَرُ رَحْمَتِكَ *

إِنَّ بَنِي آدَمَ يَعْتَصِمُونَ بِظِلِّ جَنَاحِيكَ .

†⁹ مِنْ دَسَمِ بَيْتِكَ يَشْبَعُونَ *

وَمِنْ نَهْرِ نَعِيمِكَ تَسْقِيهِمْ

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς,*
ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε,*
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ.

Μὴ ἐλθέτω μοι ποῦς ὑπερηφανίας,*
καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με.
Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν,*
ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'

Τῷ Δαυίδ.

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις,*
μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.
Ὅτι ὥσει χόρτος ταχὺ
ἀποξηρανθήσονται,*
καὶ ὥσει λάχανα χλόης ταχὺ
ἀποπεσοῦνται.

Ἐλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει
χρηστότητα·†
καὶ κατασκήνου τὴν γῆν,*
καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.
Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου,*
καὶ δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας
σου.

Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου,*
καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς
ποιήσῃ.
Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην
σου,*
καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.

Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ,*
καὶ ἰκέτευσον αὐτόν.
Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν
τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,*
ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

Quóniam apud te est fons vitae, *
et in lumine tuo vidébimus lumen.
Præténde misericórdiam tuam
sciéntibus te, *
et iustítiam tuam his qui recto sunt
corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, *
et manus peccatóris non móveat me.
Ibi ceciderunt qui operántur
iniquitátem,*
expúlsi sunt nec potuérunt stare.

PSALMUS 36

Psalmus ipsi David.

Noli æmulári in malignántibus, *
neque zeláveris faciéntes iniquitátem;
Quóniam tamquam fœnum velóciter
aréscent, *
et quemádmódum ólera herbárum cito
décident.

Spera in Dómino et fac bonitátem, *
et inhábita terram et pascéris in divítiis
eius.
Delectáre in Dómino, *
et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam et spera in
eo,*
et ipse fáciet;
Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam, *
et iudícium tuum tamquam merídiem.

Súbditus esto Dómino et ora eum; †
noli æmulári in eo qui prosperátur in via
sua, *
in hómine faciénte iniustítias.

poiché presso di te è la
sorgente della vita, nella tua
luce vedremo la luce.
Stendi la tua misericordia
per quelli che ti conoscono
e la tua giustizia per i retti di
cuore.

Non mi raggiunga il piede
dell'orgoglioso, e la mano dei
peccatori non mi scuota. //
Là sono caduti tutti gli
operatori di iniquità, sono
stati cacciati fuori e non
potranno reggersi.

Di Davide.

Non emulare i malvagi e
non invidiare quelli che
commettono l'iniquità;
perché come fieno presto
seccheranno e come fili di
erba presto appassiranno.

Spera nel SIGNORE e fa' il
bene, dimora la terra e ti
pascerei della sua ricchezza.
Deliziati del SIGNORE, e ti
concederà le richieste del
tuo cuore.

Rivela al SIGNORE la tua via
e spera in lui, ed egli agirà:
farà uscire come luce la tua
giustizia e il tuo giudizio
come il mezzogiorno.

Sii soggetto al SIGNORE e
imploralo:
non emulare chi ha
successo nella propria via,
l'uomo che commette
trasgressioni.

10 لَا يَنْبُوعَ الْحَيَاةِ عِنْدَكَ * وَنُعَايِنُ النُّورَ بِنُورِكَ .

11 أَدِم رَحْمَتَكَ لِمَنْ يَعْرِفُونَكَ *
وَلِلْقُلُوبِ الْمُسْتَقِيمَةِ بَرِّكَ .

12 لَا تَصِلْ إِلَيَّ قَدَمُ الْمُتَكَبِّرِ *

وَلَا تَطْرُدْنِي يَدُ الْأَشْرَارِ

13 هُنَاكَ سَقَطَ فَعَلُهُ الْآثَامِ *
نُكِسُوا وَلَمْ يَسْتَطِيعُوا الْقِيَامَ .

المزمور 36

1 لِداود .

عَلَى الْأَشْرَارِ لَا تَسْتَشِيطْ * وَمِنْ فَعَلَةِ السُّوءِ لَا تَعْرِ

2 فَإِنَّهُمْ كَالْعُشْبِ سُرْعَانَ مَا يَذْوُونَ *
وَكَاخْضَرِ الْكَالِ يَذْبُلُونَ .

3 تَوَكَّلْ عَلَى الرَّبِّ وَمَارِسِ الْإِحْسَانَ *

أَسْكُنِ الْأَرْضَ وَارِعْ بِأَمَانٍ

4 وَلْتَنْعَمْ بِالرَّبِّ نَفْسُكَ * فَيُعْطِيكَ بُعْيَةَ قَلْبِكَ .

5 فَوَضْ إِلَى الرَّبِّ طَرِيقَكَ *

وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَهُوَ يُدَبِّرُ أَمْرَكَ

6 يُظْهِرُ كَالنُّورِ بَرِّكَ * وَكَالظَّهِيرَةِ حَقَّكَ .

7 أَصْمَتُ أَمَامَ الرَّبِّ وَانْتَظَرُهُ †

* لَا تَسْتَشِيطْ عَلَى النَّاجِحِ فِي مَسْعَاهُ
عَلَى الرَّجُلِ الَّذِي يَكِيدُ مَكَائِدَهُ .

Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε
θυμὸν,*

μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι.
Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι

ἐξολοθρευθήσονται,†
οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον *
αὐτοῖς κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ
ἁμαρτωλός,*
καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
εὕρης.

Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν,*
καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει
εἰρήνης.

Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν
δίκαιον,*
καὶ βρῦξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν,*
ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί,*
ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν
τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα,*
τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Ἡ Ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν
καρδίαν αὐτῶν,*
καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβεῖν.

Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ*
ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.
Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν
συντριβήσονται,*
ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν
ἀμώμων,*
καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα
ἔσται.
Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ
πονηρῷ,*
καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

Désine ab ira et derelínque furórem, *
noli æmulári ut malignéris.
Quóniam qui malignántur
exterminabúntur, *
sustinéntes autem Dóminum ipsi
hereditábunt terram.

Et adhuc pusillum et non erit peccátor, *
et quæres locum eius et non invénies.
Mansuéti autem hereditábunt terram, *
et delectabúntur in multitudíne pacis.

Observábit peccátor iustum, *
et stridébit super eum déntibus suis;
Dóminus autem irridébit eum, *
quoniam próspicit quod véniet dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres, *
intendérunt arcum suum,
Ut deíciant páuperem et ínopem, *
ut trucidant rectos corde.
Gládus eórum intret in corda ipsórum, *
et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto *
super divítias peccatórum multas;
Quóniam bráchia peccatórum
conteréntur, *
confírmatur autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum, *
et heréditas eórum in ætérnum erit.
Non confundéntur in témpore malo, *
et in diébus famis saturabúntur.

Cessa dall'ira e abbandona
il furore, non emulare così
da fare il male; // perché i
malvagi saranno sterminati,
mentre quelli che tanto
attendono il SIGNORE, essi
erediteranno la terra.

Ancora un poco e più non
sussisterà il peccatore,
cercherai il suo luogo e non
lo troverai; // i miti invece
erediteranno la terra e si
delizieranno
nell'abbondanza della pace.

Il peccatore spierà il giusto
e digrignerà contro di lui i
suoi denti. // Ma il Signore
si riderà di lui, perché già
vede venire il suo giorno.

Hanno sfoderato la spada i
peccatori, hanno teso il loro
arco // per abbattere il
povero e il misero, per
sgozzare i retti di cuore.
La loro spada penetri nel
loro cuore e i loro archi
siano spezzati.

Meglio è il poco per il
giusto che la grande
ricchezza dei peccatori,
perché le braccia dei
peccatori saranno spezzate,
mentre il SIGNORE sorregge
i giusti.

Conosce il SIGNORE le vie di
chi è senza macchia, e la
loro eredità resterà in
eterno:
non resteranno confusi nel
tempo cattivo e nei giorni di
fame saranno saziati.

8 كُفَّ عَنِ الْغَضَبِ وَدَعِ السُّخْطَ *
لَا تَسْتَشِطْ فَمَا هَذَا إِلَّا سُوءٌ .

9 فَإِنَّ الْأَشْرَارَ يُسْتَأْصَلُونَ *

وَأَمَّا الَّذِينَ يَرْجُونَ الرَّبَّ فَلْأَرْضَ يَرِثُونَ .

10 الشَّرِيرُ عَمَّا قَلِيلٍ لَا يَكُونُ *

تَبَحُّثٌ عَنْ مَكَانِهِ فَلَا يَكُونُ .

11 أَمَّا الْوُضْعَاءُ فَلْأَرْضَ يَرِثُونَ *

وَيَسْلَامٍ وَفَيْرٍ يَنْعَمُونَ .

12 الشَّرِيرُ لِلْبَارِّ يَكِيدُ * وَعَلَيْهِ يَصْرِفُ الْأَسْنَانُ .

13 وَالسَّيِّدُ يَضْحَكُ مِنْهُ *

وَقَدْ رَأَى أَنَّ يَوْمَهُ آتٍ .

14 قَدْ اسْتَلَّ الْأَشْرَارُ السُّيُوفَ وَشَدُّوا الْأَقْوَاسَ †

* لِيَصْرَعُوا الْبَائِسَ وَالْمِسْكِينَ

وَيَذْبَحُوا ذَوِي الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ .

15 سِيُوفُهُمْ فِي قُلُوبِهِمْ تَجُورُ * وَقِسِيُّهُمْ تَنْكَسِرُ .

16 إِنَّ الْيَسِيرَ عِنْدَ الْأَبْرَارِ *

خَيْرٌ مِنَ الْوَفِيرِ عِنْدَ الْأَشْرَارِ

17 لِأَنَّ الْأَشْرَارَ تَنْكَسِرُ سَوَاعِدُهُمْ *

أَمَّا الْأَبْرَارُ فَالرَّبُّ يَعْصِدُهُمْ .

18 يَعْرِفُ الرَّبُّ أَيَّامَ الْكَامِلِينَ *

وَمِيرَاثُهُمْ يَبْقَى أَبَدَ الْآبِدِينَ .

19 فِي زَمَانِ السُّوءِ لَا يَخْزُونَ *

وَفِي أَيَّامِ الْجُوعِ يَشْبَعُونَ .

Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται,†
οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ἅμα τῷ
δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι,*
ἐκλείποντες ὥσει καπνὸς ἐξέλιπον.

Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ
ἀποτίσει.*
ὁ δὲ δίκαιος οἰκτίρει καὶ διδοῖ.
Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν
κληρονομήσουσι γῆν,*
οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν
ἐξολοθρευθήσονται.

Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου
κατευθύνεται,*
καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει.
Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται,*
ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα·†
καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον
ἐγκαταλελειμμένον,*
οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει,*
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν
ἔσται.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον
ἀγαθόν,*
καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν,†
καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,*
εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.

Ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται,*
καὶ σπέρμα ἁσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.
Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν,*
καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος
ἐπ' αὐτῆς.

Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν,*
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.
Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ,*
καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ
διαβήματα αὐτοῦ.

Quia peccatores peribunt; †
inimici vero Domini, mox ut honorificati
fuerint et exaltati, *
deficientes quemadmodum fumus
deficient.

Mutuabitur peccator et non solvet, *
iustus autem miseretur et tribuet.
Quia benedicentes ei hereditabunt
terram, *
maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis
diriguntur, *
et viam eius volet.
Cum ceciderit non collidetur, *
quia Dominus supponit manum suam.

Iunior fui, etenim senui; †
et non vidi iustum derelictum, *
nec semen eius quaerens panem.
Tota die miseretur et commodat, *
et semen illius in benedictione erit.

Declina a malo et fac bonum, *
et inhabita in saeculum saeculi.
Quia Dominus amat iudicium †
et non derelinquet sanctos suos, *
in aeternum conservabuntur.

Iniusti punientur, *
et semen impiorum peribit;
lusti autem hereditabunt terram, *
et inhabitabunt in saeculum saeculi
super eam.

Os iusti meditabitur sapientiam, *
et lingua eius loquetur iudicium;
Lex Dei eius in corde ipsius, *
et non supplantabuntur gressus eius.

Sì, i peccatori periranno: i
nemici del SIGNORE, non
appena glorificati ed
esaltati, dileguando come
fumo, sono già svaniti.

Prende a prestito e non restituirà il
peccatore, mentre il giusto ha
compassione e dona.
Quelli che lo benedicono erediteranno
la terra, ma quelli che lo maledicono
saranno sterminati.

Dal SIGNORE sono diretti i
passi dell'uomo, e così
amerà la sua via. // Se
cade, non rovinerà, perché
il SIGNORE tiene stretta la
sua mano.

Sono stato giovane ed
ecco mi invecchiato, eppure
non ho visto un giusto
abbandonato né la sua
discendenza in cerca di pane.
Tutto il giorno fa misericordia
e presta, e la sua discendenza
sarà in benedizione.

Distogliati dal male e fa' il bene
e sta nella dimora per i secoli
dei secoli; // perché il
SIGNORE ama il giudizio e non
abbandonerà i suoi santi: // in
eterno saranno custoditi;

quanti sono senza macchia saranno
vendicati, mentre la discendenza
degli empi sarà sterminata. // I
giusti invece erediteranno la terra e
dimoreranno in essa per i secoli dei
secoli.

La bocca del giusto mediterà
la sapienza e la sua lingua
pronunzierà il giudizio. // La
legge del suo Dio è nel suo
cuore, e non sarà posto
inciampo ai suoi passi.

20 أَمَّا الْأَشْرَارُ فَيَهْلِكُونَ †
أَعْدَاءُ الرَّبِّ كَنَصْرَةِ الْمَرْجِ يَتَلَاشُونَ *
كَالدُّخَانِ يَتَلَاشُونَ .

21 يَسْتَقْرِضُ الشَّرِيرُ وَلَا يَفِي *
أَمَّا الْبَارُّ فَيَرْأْفُ وَيُعْطِي .

22 مَنْ يُبَارِكُهُمْ فَلْأَرْضِ يَرِثُونَ *
وَمَنْ يَلْعَنُهُمْ يُسْتَأْصَلُونَ .

23 الرَّبُّ يُثَبِّتُ خَطَوَاتِ الْإِنْسَانِ * وَعَنْ طَرِيقِهِ يَرْضَى
24 إِذَا سَقَطَ فَلَا يَبْقَى صَرِيْعًا * لِإِنَّ الرَّبَّ آخِذٌ بِيَدِهِ .

25 كُنْتُ شَابًّا وَقَدْ شِخْتُ † وَلَمْ أَرْ بَارًّا مَثْرُوكًا *
وَلَا نَسَلَهُ يَلْتَمِسُ حُبْرًا .

26 طَوَالَ النَّهَارِ يَرْأْفُ وَيُقْرِضُ * وَنَسَلُهُ مُبَارَكٌ .

27 جَانِبِ الشَّرِّ وَاصْنَعِ الْخَيْرَ *
يَكُنْ لَكَ مَسْكِنٌ لِلْأَبَدِ .

28 فَإِنَّ الرَّبَّ يُحِبُّ الْحَقَّ * وَلَا يَتْرُكُ أَصْفِيَاءَهُ .

*
أَمَّا الْأَثَمَةُ فَلِلْأَبَدِ يَهْلِكُونَ *
وَنَسَلُ الْأَشْرَارِ يُسْتَأْصَلُونَ

29 وَالْأَبْرَارُ يَرِثُونَ الْأَرْضَ * وَيَسْكُنُونَهَا لِلْأَبَدِ .

30 فَمُ الْبَارِّ بِالْحِكْمَةِ يَتِمِّمُ *
وَلِسَانُهُ بِالْحَقِّ يَنْطِقُ .

31 شَرِيعَةُ إِلَهِهِ فِي قَلْبِهِ * فَلَا يَتَزَعَّزُعُ فِي خَطَوَاتِهِ .

Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,*
καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτὸν
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ,*
οὐδὲ μὴ καταδικάσαι αὐτόν, ὅταν
κρίνηται αὐτῷ.

Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ,†
καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι
τὴν γῆν.*

ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι ἁμαρτωλοῦς, ὅψει.
Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον,*
καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ
Λιβάνου·
καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν.*
καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρέθη ὁ
τόπος αὐτοῦ.

Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα,*
ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.
Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται
ἐπιτοαυτῷ,*
τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν
ἐξολοθρευθήσονται.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου,*
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ
θλίψεως.

Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ
ρύσεται αὐτοὺς,†
καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ
σώσει αὐτοὺς,*
ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'

*Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ
σαββάτου.*

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,*
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι,*
καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Considerat peccátor iustum, *
et quærit mortificáre eum;
Dóminus autem non derelínquet eum in
mánibus eius, *
nec damnábit eum cum iudicábitur illi.

Expécta Dóminum et custódi viam eius, †
et exaltábit te ut hereditáte cápias
terram; *
cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum *
et elevátum sicut cedros Líbani;
Et transívi et ecce non erat, *
et quæsívi eum et non est invéntus locus
eius.

Custódi innocéntiam et vide æquitátem, *
quóniam sunt relíquiæ hómīni pacífico.
Iniústi autem disperíbunt simul, *
relíquiæ impiórum interibunt.

Salus autem iustórum a Dómino, *
et protéctor eórum in témpore
tribulatiónis;

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos,†
et éruet eos a peccatóribus et salvábit eos, *
quia speravérunt in eo.

PSALMUS 37

*Psalmus David, in rememoratiónem de
sabbato.*

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias me;
Quóniam sagittæ tuæ infíxæ sunt mihi, *
et confirmásti super me manum tuam.

Il peccatore osserva il
giusto e cerca di farlo
morire,
ma il SIGNORE non lo
abbandonerà nelle sue
mani, né lo condannerà,
quando ne farà il giudizio.

Sopporta, e attendi il
SIGNORE, custodisci la sua
via e ti esalterà, perché tu
erediti la terra; quando i
peccatori saranno
sterminati, tu lo vedrai.

Ho visto l'empio
sovraesaltarsi ed innalzarsi
come i cedri del Libano;
sono passato: ecco, non
c'era più! L'ho cercato, e
non si è trovato il suo luogo.

Custodisci l'innocenza e guarda
la rettitudine, perché c'è un
resto per l'uomo di pace. / Ma
i trasgressori saranno
sterminati tutti insieme, quel
che resta degli empi sarà
sterminato.

Ma la salvezza dei giusti
viene dal SIGNORE, ed è
loro protettore nel tempo
della tribolazione:

li aiuterà il SIGNORE e li
libererà, li strapperà dai
peccatori e li salverà,
perché hanno sperato in
lui.

32 الشَّرِيرُ يَتَرَصَّدُ الْبَارَّ * وَيَلْتَمِسُ قَتْلَهُ

33 لَكِنَّ الرَّبَّ لَا يَتْرُكُهُ فِي يَدِهِ *
وَإِذَا حُوكِمَ لَا يَدَعُهُ يُدَانُ .

34 أَرْجُ الرَّبَّ وَاحْفَظْ طَرِيقَهُ †
يَرْفَعْ شَأْنَكَ لِتَرِثَ الْأَرْضَ *
وَتَرِ الْأَشْرَارَ يُسْتَأْصَلُونَ .

35 رَأَيْتُ الشَّرِيرَ عَاتِيًا * كَأَرَزِ لُبْنَانَ مُرْتَفِعًا

36 ثُمَّ مَرَزْتُ فَلَمْ يَكُنْ لَهُ أَثَرٌ *
وَبَحَثْتُ عَنْهُ فَلَمْ يَكُنْ لَهُ وُجُودٌ .

37 رَاقِبِ الْكَامِلَ وَانْظُرْ إِلَى الْمُسْتَقِيمِ *

فَإِنَّ لِلْمُسَالِمِ ذُرِّيَّةً بَاقِيَةً

38 أَمَّا الْعَصَاةُ فَكُلُّهُمْ يَذْمَرُونَ *
وَذُرِّيَّةُ الْأَشْرَارِ يُسْتَأْصَلُونَ .

39 مِنَ الرَّبِّ خَلَاصُ الْأَبْرَارِ *
هُوَ حِصْنُ هُمْ فِي أَوَانِ الضِّيقِ .

40 يَنْصُرُهُمُ الرَّبُّ وَيُنَجِّيهِمْ †
مِنَ الْأَشْرَارِ يُنَجِّيهِمْ *
وَيُخَلِّصُهُمْ لِأَنَّهُمْ بِهِ اعْتَصَمُوا .

المزمور 37

1 مَزْمُور . لِدَاوُدَ . لِلتَّنْذِيرِ .

2 يَا رَبِّ بِسُخْطِكَ لَا تُوجِبْنِي *
وَبِعُضْبِكَ لَا تُؤَدِّبْنِي

3 فَإِنَّ سِهَامَكَ عَلَيَّ هَوَتْ *
وَيَدُكَ عَلَيَّ سَقَطَتْ .

Οὐκ ἔστιν ἱάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
 προσώπου τῆς ὀργῆς σου,*
 οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
 προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
 κεφαλὴν μου,*
 ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
 μου,*
 ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
 τέλους,*
 ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
 ἐπορευόμην.
 Ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν,*
 καὶ οὐκ ἔστιν ἱάσις ἐν τῇ σαρκί μου.
 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως
 σφόδρα,*
 ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
 Καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,*
 καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ
 σοῦ.
 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη,†
 ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου,*
 καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι
 μετ' ἐμοῦ.
 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου †
 ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν,*
 καὶ οἱ ἔγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν,
 καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
 μου.†
 καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν
 ματαιότητας,*
 καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν
 ἐμελέτησαν.
 Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον,*
 καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα
 αὐτοῦ.
 Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων,*
 καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ
 ἐλεγμούς.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ
 tuæ,*
 non est pax óssibus meis a fácie
 peccatórum meórum.
 Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ
 sunt caput meum,*
 et sicut onus grave gravátæ sunt super
 me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces
 meæ*
 a fácie insipiéntiæ meæ.
 Miser factus sum, et curvátus sum usque
 in finem,*
 tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt
 illusiónebus,*
 et non est sánitas in carne mea.
 Afflíctus sum et humiliátus sum nimis,*
 rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium
 meum,*
 et gémitus meus a te non est
 absconditus.
 Cor meum conturbátum est, †
 derelíquit me virtus mea,*
 et lumen oculórum meórum, et ipsum
 non est mecum.

Amíci mei et próximi mei †
 advérsum me appropinquavérunt et
 steterunt,*
 et qui iuxta me erant de longe
 steterunt.
 Et vim faciebánt qui quærébant ánimam
 meam, †
 et qui inquirebánt mala mihi locúti sunt
 vanitátes,*
 et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non
 audiébam,*
 et sicut mutus non apériens os suum;
 Et factus sum sicut homo non áudiens,*
 et non habens in ore suo redargutiónes.

Non c'è sanità nella mia
 carne dinanzi alla tua ira,
 non c'è pace nelle mie ossa
 dinanzi ai miei peccati;
 perché le mie iniquità
 hanno oltrepassato il mio
 capo, come un grave peso
 si sono aggravate su di me.
 Sono fetide e imputridite le
 mie piaghe a causa della mia
 stoltezza. // Mi sono ridotto
 un miserabile e sono stato
 piegato fino in fondo, tutto il
 giorno mesto mi aggiravo.

Poiché la mia anima è stata
 colmata di scherni e non c'è
 sanità nella mia carne;
 sono stato maltrattato e
 umiliato all'estremo, ruggivo
 per il gemito del mio cuore.
 Ma davanti a te è tutto il
 mio desiderio, e il mio
 gemito non ti è rimasto
 nascosto. // Il mio cuore è
 sconvolto, mi ha
 abbandonato la mia forza e
 la luce dei miei occhi non è
 con me.

I miei amici e i miei vicini di
 fronte a me si sono accostati
 e fermati, e i miei congiunti
 sono restati lontano. //
 Facevano violenza quelli che
 cercavano l'anima mia, e
 quanti cercavano il male
 contro di me hanno detto
 vanità e meditato inganni
 tutto il giorno.

Ma io come un sordo
 non sentivo ed ero come
 un muto che non apre la
 bocca: // sono stato
 come un uomo che non
 sente e non ha repliche
 nella sua bocca.

- 4 ⁴ مِنْ غَضَبِكَ لَا صِحَّةَ فِي جَسَدِي
 5 ⁵ وَمِنْ خَطِيئَتِي لَا سَلَامَةَ فِي عِظَامِي
 6 ⁶ آثَامِي جَاوَزَتْ رَأْسِي
 7 ⁷ وَثَقُلْتُ كَحِمْلٍ أَثْقَلَ مِنْ طَاقَتِي
 8 ⁸ جُرُوحِي أَتَنَتْ وَقَاحَتْ
 9 ⁹ مِنْ جَرَاءِ حِمَاقَتِي
 10 ¹⁰ إِنِّخْنَيْتُ جِدًّا وَتَحَدَّبْتُ
 11 ¹¹ وَبِالْحِدَادِ طَوَالَ النَّهَارِ مَشَيْتُ
 12 ¹² إِمْتَلَأْتُ كُلِّتَيَّ التَّهَابَا
 13 ¹³ وَهَنْتُ جِدًّا وَانْسَحَقْتُ
 14 ¹⁴ وَمِنْ زَيْبِ قَلْبِي زَجَحْتُ
 15 ¹⁵ أَيْهَا السَّيِّدُ بُغَيْتِي كُلُّهَا أَمَامَكَ
 16 ¹⁶ وَتَنْهَدِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ
 17 ¹⁷ يَخْفِقُ قَلْبِي وَقُوَّتِي تُفَارِقُنِي
 18 ¹⁸ وَحَتَّى نُورٌ عَيْنَيَّ لَمْ يَبْقَ مَعِي
 19 ¹⁹ وَقَفَ أَحِبَّائِي وَرِفَاقِي
 20 ²⁰ مُتَنَحِّينَ عَنْ ضَرْبَتِي
 21 ²¹ وَوَقَفَ بَعِيدًا أَقَارِبِي
 22 ²² طَالِبُو نَفْسِي نَصَبُوا الشُّبَاكَ
 23 ²³ وَالْمُتَمَسِّسُونَ شَرِّي نَطَقُوا بِالْهَلَاكِ
 24 ²⁴ وَتَمْتَمُوا بِالْمَكَايِدِ طَوَالَ النَّهَارِ
 25 ²⁵ أَمَّا أَنَا فَكَأَلَأَصَمٍّ لَا يَسْمَعُ
 26 ²⁶ وَكَأَلَأَخْرَسٍ لَا يَفْتَحُ فَاؤَهُ
 27 ²⁷ وَكُنْتُ كَمَنْ لَا سَمْعَ لَهُ
 28 ²⁸ وَلَيْسَ مِنْ رَدٍّ فِي فَمِي

Ὅτι ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα,*
σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· Μὴ ποτε ἐπιχαρώσιν μοι οἱ
ἐχθροί μου,†
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου,*
ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος,*
καὶ ἡ ἀλγυδὼν μου ἐνώπιόν μου
διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ,*
καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ
κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ,*
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με,*
ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου,*
μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου,*
Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΗ'

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθουν ᾠδὴ τῷ Δαβίδ.

Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου,*
τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου.
Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν,*
ἐν τῷ συστήναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον
μου.

Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ
ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν,*
καὶ τὸ ἄλγυμά μου ἀνεκαίνισθη.
Ἐθερμάνθη ἡ καρδιά μου ἐντός μου,*
καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ.

Quóniam in te, Dómine, sperávi; *
tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi: « Nequándo supergáudeant
mihi inimíci mei »; †
et dum commovéntur pedes mei *
super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum, *
et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, *
et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt et confirmáti
sunt super me, *
et multiplicáti sunt qui odérunt me
iníque.
Qui retribuunt mala pro bonis
detrahébant mihi, *
quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, *
ne discésseris a me;
Inténde in adiutórium meum, *
Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 38

In finem, ipsi Idithún. Canticum David.

Dixi : « Custódiam vias meas, *
ut non delínquam in lingua mea ».
Pósui ori meo custódiam, *
cum consisteret peccátor advérsus me.

Obmútui et humiliátus sum et sílui a
bonis, *
et dolor meus renovátus est.
Concáluit cor meum intra me, *
et in meditatóne mea exardéscet ignis.

Poiché in te, SIGNORE, ho
sperato, tu esaudirai,
Signore Dio mio. // Poiché
ho detto: «Che non godano
di me i miei nemici», loro
che al vacillare dei miei
piedi contro di me hanno
parlato con arroganza.

Poiché sono pronto ai
flagelli, e il mio dolore mi
sta sempre davanti.
Poiché proclamerò la mia
iniquità e sarò inquieto per
il mio peccato.

Ma i miei nemici vivono e si
sono rafforzati più di me e
si sono moltiplicati quanti
mi odiano ingiustamente.
Quelli che mi rendono male
per bene, mi calunniavano
perché seguivo la giustizia.

Non abbandonarmi,
SIGNORE Dio mio, non
allontanarti da me;
volgiti in mio aiuto,
Signore della mia
salvezza.

16 **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبَّ**

وَأَنْتَ تُجِيبُ أَهْلَهَا السَّيِّدُ إِلَهِي

17 **فَإِنِّي قُلْتُ : « لَا يَشْمَتُوا بِي**

وَإِذَا زَلَّتْ قَدَمِي لَا يَتَعَظَّمُوا عَلَيَّ » .

18 **وَأَنَا قَرِيبٌ مِنَ الزَّلَلِ**

وَوَجَعِي أَمَامِي فِي كُلِّ حِينٍ .

19 **وَأُخْبِرُ بِإِثْمِي * وَأَفْلُقُ لِحْطِيئَتِي .**

20 **مَنْ بَلَا سَبَبٍ يُعَادُونِي كَثِيرُونَ**

وَمَنْ ظُلْمًا يُبْغِضُونِي عَدِيدُونَ

21 **وَمَنْ عَنِ الْخَبِيرِ بِالْشَّرِّ جَارُونِي**

وَلَأَنِّي أَسْعَى إِلَى الصَّلَاحِ عَادُونِي .

22 **لَا تَتْرُكْنِي أَهْلُهَا الرَّبُّ إِلَهِي * وَلَا تَتَبَاعَدَ عَنِّي .**

23 **أَسْرِعْ إِلَى نُصْرَتِي * أَهْلُهَا السَّيِّدُ خَلَاصِي .**

المزمور 38

1 **لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِيَدُوتُونَ . مَزْمُور . لِدَاوُد .**

2 **قُلْتُ : « إِنِّي أَحَافِظُ عَلَى طُرُقِي**

لِيَلَّا أَخْطَأَ بِلِسَانِي .

أَحْفَظُ كِمَامَةً عَلَى فَمِي * مَا دَامَ الشَّرِيرُ أَمَامِي .

3 **خَرَسْتُ سَاكِتًا وَصَمْتُ ***

فَهَاجَ وَجَعِي مِنْ نَجَاحِهِ .

4 **تَوَهَّجَ قَلْبِي فِي دَاخِلِي †**

وَاتَّقَدَّتِ النَّارُ فِيَّ مِنْ شِدَّةِ أُنْيِي * فَأَطْلَقْتُ لِسَانِي .

Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου*
Γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρας μου,
καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς
ἐστίν,*

ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

Ἴδου παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου,*
καὶ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν
σου·

πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης,*
πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται
ἄνθρωπος,†

πλὴν μάτην ταρασσεται.*
Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνα
συνάξει αὐτά.

Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου;†
Οὐχὶ ὁ Κύριος,*
καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστίν;
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με,*
ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου,*
ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με.
Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγὰς σου*
ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ
ἐξέλιπον.

Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας
ἄνθρωπον·†
καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ,*

πλὴν μάτην ταρασσεται πᾶς
ἄνθρωπος. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε,
καὶ τῆς δεήσεώς μου,*
ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου.

Μὴ παρασιωπήσης,†
ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ
παρεπίδημος,*
καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

Ἦνες μοι ἵνα ἀναψύξω*
πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ
ὑπάρξω.

Locutus sum in lingua mea : *
« Notum fac mihi, Dómine, finem
meum;
Et númerum diérum meórum quis est, *
ut sciam quid desit mihi ».

Ecce mensurábiles posuísti dies meos, *
et substántia mea tamquam níhilum
ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas, *
omnis homo vivens. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Verúmtamen in imáagine pertránsit
homo,†
sed et frustra conturbátur; *
thesaurizat et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? †
Nonne Dóminus? *
Et substántia mea apud te est.
Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me, *
oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui et non apérui os meum, *
quóniam tu fecísti;
Amove a me plagas tuas : *
a fortitúdine manus tuæ ego deféci.

In increpatiónibus, propter iniquitátem
corripuísti hóminem, *
et tabéscere fecísti sicut aráneam
ánimam eius.
Verúmtamen vane *
conturbátur omnis homo. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et
deprecatiónem meam; *
áuribus pércipe lácrimas meas.
Ne sileas, quóniam ádvena ego sum
apud te et peregrínus *
sicut omnes patres mei.

Remítte mihi ut refrígerer *
priúsqvam ábeam et ámplius non ero.

Ho detto con la mia lingua:
«Fammi conoscere, SIGNORE,
il mio termine // e qual è il
numero dei miei giorni,
perché io sappia che cosa mi
manca».

Ecco, hai reso vecchi i
miei giorni e il mio essere
è come nulla davanti a te:
davvero tutto vanità, ogni
uomo che vive. PAUSA
Certo, in immagine passa
l'uomo, // e invano si
agita; accumula tesori e
non sa per chi li raccolga.

E ora, chi è la mia attesa?
Non forse il Signore? Sì, il
mio essere è presso di te.
PAUSA
Liberami da tutte le mie
iniquità, in obbrobrio allo
stolto mi hai dato.

Sono rimasto muto e non ho
aperto la bocca, perché sei
tu che mi hai fatto.
Allontana da me i tuoi
flagelli: per la forza della tua
mano io sono venuto meno.

Rimproverando l'iniquità
hai castigato l'uomo e hai
dissolto come ragnatela la
sua vita: // davvero invano
si agita ogni uomo. PAUSA

Esaudisci la mia preghiera,
SIGNORE, e la mia supplica,
porgi l'orecchio alle mie
lacrime; // non stare in
silenzio, perché io sono sulla
terra straniero e pellegrino
come tutti i miei padri.

Lasciami, perché abbia
respiro, prima che me ne
vada e più non sia.

5 يا رَبِّ اَعْلِمْنِي اَجَلِي † وما طُولُ اَيَّامي *
فَاعْرِفْ ما اَشَدُّ زَوَالِي .

6 اِنَّكَ جَعَلْتَ اَيَّامي اَشْبَارًا * وَعُمْرِي اَمَامَكَ هَبَاءً .
ما الْاِنْسَانُ الْقَائِمُ اِلَّا هَبَاءً . * سِلاه

7 وما الْاِنْسَانُ السَّائِرُ اِلَّا ظِلٌّ *
وما الْخَيْرَاتُ الَّتِي يُكَدِّسُهَا اِلَّا هَبَاءٌ *
ولا يَذَرِي مَنْ يَجْمَعُهَا .

8 وَالْآنَ فَمَاذَا اَنْتَظِرُ اَيُّْهَا السَّيِّدُ ؟ *
ولا رَجَاءَ لِي اِلَّا فِيكَ .

9 مِنْ جَمِيعِ مَعَاصِيٍّ اَنْقَذْنِي * وَعَارًا لِلْاَحْمَقِ لَا تَجْعَلْنِي .

10 لَقَدْ خَرِسْتُ وَلَا اَفْتَحُ فَمِي * لِأَنَّكَ أَنْتَ الْفَعَالُ .

11 اِصْرِفْ عَنِّي ضَرْبَاتِكَ *
فَقَدْ فَنَيْتُ مِنْ بَطْشِ يَدِكَ .

12 بِالتَّوْبِيخِ عَلَى الْاِثْمِ اَذَّبْتَ الْاِنْسَانَ †
اَتَلَفْتَ كَالْعُثِّ مُشْتَهَاةً *

ما الْاِنْسَانُ اِلَّا هَبَاءً . سِلاه

13 اِسْتَمِعْ يا رَبِّ لِصَلَاتِي † وَاَصْنَعْ اِلَى صُرَاخِي *
ولا تَسْكُتْ عَنْ دُمُوعِي

فَاِنِّي عِنْدَكَ ضَيْفٌ * وَكَجَمِيعِ اَبَائِي مُقِيمٌ .

15 اِصْرِفْ طَرْفَكَ عَنِّي فَاتَنْقَسْ *
قَبْلَ اَنْ اَمْضِيَ فَلَا اَكُوْنَ .

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυίδ, ψαλμός.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.*

Καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου,

καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου
ταλαιπωρίας *

καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου,*
καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾠσμα
καινόν,*

ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὅψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται,*
καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.

Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἔστι τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ,*

καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ
μανίας ψευδεῖς.

Πολλὰ ἐποίησας σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
τὰ θαυμάσιά σου,*

καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς
ὁμοιωθήσεται σοι.

Ἀπηγγεῖλα καὶ ἐλάλησα,*

ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμὸν.

Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας,*
σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·

ὀλοκαύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ
ἤτησας.*

Τότε εἶπον· Ἴδου ἦκω.

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ
ἐμοῦ,*

τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου·

ὁ Θεός μου, ἡβουλήθην,*

καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς καρδίας
μου.

In finem. Psalmus ipsi David.

Expéctans expectávi Dóminum et
inténdit mihi, *

et exaúdívit preces meas;

Et edúxit me de lacu misériæ *
et de luto fæcis;

Et státuit super petram pedes meos, *
et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, *
carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt, *
et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cuius est nomen Dómini spes
eius, *

et non respéxit in vanitátes et insánias
falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus,
mirábilia tua; *

et cogitátionibus tuis non est qui símilis
sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum, *

multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluísti, *
aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non
postulásti, *

tunc dixi : « Ecce vénio;

In cápite libri scriptum est de me *
ut fácerem voluntátem tuam.

Deus meus vólui, *

et legem tuam in médio cordis mei ».

Per la fine; salmo di Davide.

Ho atteso, tanto atteso il
SIGNORE, e si è volto a me e
ha esaudito la mia supplica:

mi ha fatto risalire dalla
fossa della sventura e dalla
melma del pantano,
ha posto i miei piedi sulla
roccia, ha diretto i miei
passi

e ha messo sulla mia bocca
un canto nuovo, un inno al
nostro Dio. // Vedranno
molti e temeranno e
spereranno nel SIGNORE.

Beato l'uomo, la cui
speranza è il nome del
SIGNORE e che non ha volto
lo sguardo a vanità e a follie
bugiarde.

Sono molte, SIGNORE Dio
mio, le meraviglie che tu hai
fatto e non c'è chi sarà
simile a te nei tuoi pensieri.
Li ho annunciati e ne ho
parlato, si sono moltiplicati
oltre misura.

Sacrificio e oblazione non
hai voluto ma mi hai formato
un corpo; // olocausto e
offerta per il peccato non hai
chiesto, // allora ho detto:
«Ecco, vengo.

Nel rotolo del libro sta
scritto di me
di fare la tua volontà;
Dio mio, [l'] ho voluto, e la
tua legge è in mezzo al mio
cuore».

¹ لِإِمَامٍ الْغِنَاءُ . لِداوُد . مَزْمُور .

² رَجَوْتُ الرَّبَّ رَجَاءً *

فَحَنَّا عَلَيَّ وَسَمِعَ صُرَاخِي

³ وَأَصْعَدَنِي مِنْ هَاوِيَةِ الْهَلَاكِ * وَمِنْ طِينِ الْأَوْحَالِ
وَأَقَامَ عَلَيَّ الصَّخْرَ قَدَمَيَّ * وَثَبَّتَ خَطَوَاتِي

⁴ وَجَعَلَ فِي فَمِي نَشِيدًا جَدِيدًا * تَسْبِيحَةً لِلْهِمَا.
يَرَى الْكَثِيرُونَ وَيَرْهَبُونَ * وَعَلَى الرَّبِّ يَتَّكِلُونَ .

⁵ طُوبَى لِلْإِنْسَانِ * الَّذِي جَعَلَ الرَّبَّ لَهُ وَكِيلاً
وَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَى الْمُتَكَبِّرِينَ * وَالْمُنْحَازِينَ إِلَى الْكَذِبِ .

⁶ مَا أَكْثَرَ مَا صَنَعْتَ * أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهِي
لَنَا عَجَائِبَكَ وَتَدَايِيرُكَ * فَمَا لَكَ مِنْ مِثْلٍ .
فَلَوْ أَرَدْتُ أَنْ أُخْبِرَ بِهَا وَأَتَحَدَّثَ *
لَكَانَتْ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ تُحْصَى .

⁷ ذَبِيحَةً وَتَقْدِيمَةً لَمْ تَشَأْ + لِكِنَّكَ فَتَحْتَ أُذُنِي *
وَلَمْ تَطْلُبْ مُحَرَّقَةً وَذَبِيحَةً خَطِيئَةً .

⁸ حِينَئِذٍ قُلْتُ هَاءَئِذَا آتٍ *

فَقَدْ كُتِبَ عَلَيَّ فِي طَيِّ الْكِتَابِ

⁹ هَوَايَ أَنْ أَعْمَلَ بِمَشِيئَتِكَ يَا اللَّهُ *

شَرِيعَتُكَ فِي صَمِيمِ أَحْشَائِي .

Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν
ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ,*
ἰδοὺ τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύσω.
Κύριε, σὺ ἔγνωσ.
Τὴν δικαιοσύνην μου, οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ
καρδίᾳ μου *
τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου
εἶπα.
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου *
ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς
οἰκτιρμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ.*
τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου
διαπαντὸς ἀντελάβοντό μου.
Ὅτι περιέσχον με κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμὸς,†
κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου,*
καὶ οὐκ ἠδυνάσθην τοῦ βλέπειν.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς
κεφαλῆς μου,*
καὶ ἡ καρδιά μου ἐγκατέλιπέ με.
Εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ῥύσασθαί με*
Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι πρόσχες.

Καταισχυνθεῖσαν καὶ ἐντραπείησαν
ἅμα†
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,*
τοῦ ἐξάραι αὐτήν.
Ἀποστραφεῖσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
ἐντραπείησαν *
οἱ θέλοντές μοι κακὰ.
Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην
αὐτῶν *
οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθεῖσαν ἐπὶ
σοὶ*
πάντες οἱ ζητοῦντές σε, Κύριε,
καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός·
Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,*
οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Annuntiāvi iustitiam tuam in ecclēsia
magna; †
ecce lābia mea non prohibébo, *
Dómine, tu scisti.
Iustitiam tuam non abscondi in corde
meo, *
veritatem tuam et salutāre tuum dixi.
Non abscondi misericórdiam tuam et
veritatem tuam *
a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias
miseratiónes tuas a me; *
misericórdia tua et veritas tua semper
suscepérunt me.
Quóniam circumdedérunt me mala
quorum non est númerus, †
comprehendérunt me iniquitátes meæ, *
et non pótui ut vidérem.

Multiplicatæ sunt super capillos cápitis
mei, *
et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; *
Dómine, ad adiuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul †
qui quærunt ánimam meam *
ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum et revereántur, *
qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusióne suam, *
qui dicunt mihi : « Euge, euge! ».

Exúltent et læténtur super te *
omnes quæréntes te,
Et dicant semper : « Magnificétur
Dóminus » *
qui díligunt salutāre tuum.

Ho dato il buon annuncio
della giustizia nella grande
assemblea, ecco, non terrò
chiuse le mie labbra.
SIGNORE, tu conosci
la mia giustizia; non ho
nascosto nel mio cuore la
tua verità, e la tua Salvezza
ho detto.
Non ho nascosto la tua
misericordia e la tua verità
alla grande assemblea.
Ma tu, SIGNORE, non
allontanare da me le tue
compassioni la tua
misericordia e la tua verità, mi
hanno sempre sostenuto
perché mi hanno stretto dei
mali che non hanno numero,
mi hanno afferrato le mie
iniquità da non poter vedere;

si sono moltiplicate più dei
capelli del mio capo, e il mio
cuore mi ha abbandonato. //
Compiaciti, SIGNORE, di
liberarmi; SIGNORE, volgi ad
aiutarmi.

Siano confusi e insieme
svergognati quelli che
cercano l'anima mia per
toglierla; // siano respinti
indietro e svergognati quelli
che vogliono per me il
male. // Ricevano
all'istante la loro confusione
quelli che mi dicono: «Bene,
bene!».

Esultino e gioiscano in te tutti
quelli che ti cercano, Signore,
e dicano sempre: «Sia
magnificato il SIGNORE»,
quelli che amano la tua
Salvezza.

10 ^{*} قَدْ بَشَّرْتُ بِالرَّبِّ فِي الْجَمَاعَةِ الْعَظِيمَةِ
وَلَمْ أَحْسِنْ شَفَقَتِي يَا رَبِّ وَأَنْتَ الْعَلِيمُ .
11 ^{*} فِي صَمِيمِ قَلْبِي لَمْ أَكْتُمِ بِرِّكَ
بَلْ تَحَدَّثْتُ بِأَمَانَتِكَ وَخَلَاصِكَ
وَعَنِ الْجَمَاعَةِ الْعَظِيمَةِ ^{*} لَمْ أَخْفِ رَحْمَتَكَ وَحَقَّكَ .

12 ^{*} وَأَنْتَ يَا رَبِّ لَا تَحْسِنْ عَنِّي مَرَامِكَ
بَلْ تَحْفَظْنِي رَحْمَتِكَ وَحَقَّكَ عَلَى الدَّوَامِ .
13 ^{*} شُرُورٌ لَا عَدَدَ لَهَا أَحَاطْتُ بِي
وَأَثَامِي أَذْرَكْتَنِي فَلَمْ أَسْتَطِعْ أَنْ أَبْصِرَ

وَصَارَتْ أَكْثَرُ مِنْ شَعْرِ رَأْسِي
وَقَلْبِي قَدْ هَجَرَنِي .

إِرْتَضِ يَا رَبِّ وَأَنْقِذْنِي ^{*} أَسْرِعْ يَا رَبِّ إِلَى نُصْرَتِي .

15 ^{*} لِيَخْزَ مَنْ يَطْلُبُونَ لِلْهَلَاكِ نَفْسِي وَيَخْجَلُوا
وَمَنْ يَرْغَبُونَ فِي مَسَاءَتِي لِيَرْتَدُّوا إِلَى الْوَرَاءِ وَيَقْتَضِحُوا .

16 ^{*} وَمَنْ يَسْخَرُونَ مِنِّي فَلْيَنْدَهْشُوا لِحَزْبِهِمْ .

17 ^{*} لِيُسِّرَ بِكَ وَيَفْرَحَ جَمِيعُ الَّذِينَ يَلْتَمِسُونَكَ
وَلِيَقُلْ دَوْمًا مُجْبُو خَلَاصِكَ : « تَعَظَّمَ الرَّبُّ » .

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ,*
Κύριος φροντιεῖ μου.
Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ,*
ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ Μ'

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ
πένητα,*
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ
Κύριος.
Κύριος φυλάξαι αὐτὸν καὶ ζῆσαι
αὐτὸν,†
καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ,*
καὶ μὴ παραδοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ
αὐτοῦ.
Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης
ὀδύνης αὐτοῦ,*
ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ
ἀρρώστῳ αὐτοῦ.
Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με,†
ἵασαι τὴν ψυχὴν μου,*
ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι.*
Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολείται τὸ
ὄνομα αὐτοῦ;

Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν,†
μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ,*
συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ,
ἐξεπορεύετο ἔξω,*
καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί
μου,*
κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.
Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.*
Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ
ἀναστῆναι;

Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου
ἐφ' ὃν ἥλπισα.†
ὁ ἐσθίων ἄρτους μου,*
ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Ego autem mendicus sum et pauper; *
Dóminus sollicitus est mei.
Adiutor meus et protector meus tu es; *
Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 40

In finem. Psalmus ipsi David.

Beátus qui intélligit super egénium et
páuperem : *
in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum et vivíficet eum,†
et beátum fáciat eum in terra, *
et non tradat eum in ánimam inimicórum
eius.
Dóminus opem ferat illi super lectum
dolóris eius; *
unívsum stratum eius versásti in
infirmítate eius.

Ego dixi: « Dómine, miserére mei; *
sana ánimam meam, quia peccávi tibi ».
Inimíci mei dixerunt mala mihi : *
« Quando moriétur et peribit nomen
eius? »

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana
loquebátur; *
cor eius congregávit iniquitátem sibi :
Egrediebátur foras *
et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci
mei; *
advérsum me cogitábant mala mihi :
Verbum iníquum constituérunt advérsum
me: *
« Numquid qui dormit non adíciet ut
resúrgat? ».

Etenim homo pacis meæ, in quo
sperávi,†
qui edébat panes meos, *
magnificávit super me supplantatiónem.

Ma io sono povero e misero: il
Signore avrà cura di me. // Mio
aiuto e mio protettore sei tu: Dio
mio, non tardare.

Per la fine; salmo di Davide.

Beato colui che ha intelligenza
del povero e del misero: nel
giorno cattivo lo libererà il
SIGNORE.

SIGNORE lo custodisca e lo faccia
vere, lo renda beato sulla terra e
on lo consegni nelle mani del suo
emico.

SIGNORE lo aiuti sul letto del suo
dolore; tutto il suo giaciglio hai
voltato nella sua malattia.

Io ho detto: « Pietà di me,
SIGNORE, guarisci l'anima mia,
perché contro di te ho peccato ».
I miei nemici mi hanno augurato
il male: « Quando morirà e perirà
il suo nome? ».

E se entrava per vedere, il suo
cuore diceva cose vane, ha
accumulato per sé iniquità; //
usciva fuori e parlava allo stesso
modo.

Contro di me bisbigliavano tutti i
miei nemici, contro di me
tramavano mali per me,
un'accusa iniqua hanno deposto
contro di me: « Forse chi dorme
potrà mai risorgere? ».

Perfino l'uomo della mia pace, in
cui speravo, che mangiava i miei
pani, ha ordito contro di me un
grande inganno.

18 وَأَنَا بَائِسٌ مِسْكِينٌ * السَّيِّدُ يَهْتَمُّ لِي .
أَنْتَ نُصْرَتِي وَمُخَلِّصِي * فَلَا تُبْطِئْ يَا إِلَهِي .

المزمور 40

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . مَزْمُور . لِدَاوُد .

2 طُوبَى لِمَنْ يُعْنَى بِالضَّعِيفِ *

فَالرَّبُّ فِي يَوْمِ السُّوءِ يُنْقِذُهُ

3 الرَّبُّ يَحْفَظُهُ وَيُحْيِيهِ وَفِي الْأَرْضِ يُسْعِدُهُ *
فَإِلَى رَغْبَةِ أَعْدَائِهِ لَمْ يُسَلِّمْهُ .

4 الرَّبُّ عَلَى سَرِيرِ الْوَجَعِ يَعْصِدُهُ *
إِنَّكَ تُسَوِّي فِرَاشَ أَسْقَامِهِ .

5 أَنَا قُلْتُ : « يَا رَبِّ ارْحَمْنِي *
وَاشْفِ نَفْسِي فَإِنِّي إِلَيْكَ خَطِئْتُ » .

6 أَعْدَائِي بِالشَّرِّ عَلَيَّ يَتَكَلَّمُونَ : *
« مَتَى يَمُوتُ وَاسْمُهُ يَبِيدُ ؟ »

7 إِنْ دَخَلَ أَحَدٌ لِيَرَانِي تَكَلَّمْتُ بِالْبَاطِلِ †
وَقَلْبُهُ يَجْمَعُ فَوْقَ الْإِثْمِ إِنَّمَا *
ثُمَّ يُخْرِجُ وَلَا يَكْفُ عَنِ الْكَلَامِ .

8 جَمِيعُ مُبْغِضِيَّ عَلَيَّ يَتَهَامَسُونَ *
وَالشَّرُّ لِي يُضْمِرُونَ :

9 « مَرَضٌ خَبِيثٌ سَرَى فِيهِ *
أَمَّا وَقَدْ اصْضَجَعَ فَلَنْ يَقُومَ » .

10 وَحَتَّى صَدِيقِي الْحَمِيمُ الَّذِي أَتَكَلَّمْتُ عَلَيْهِ *
فَأَكَلَ خُبْزِي هُوَ رَفَعَ عَلَيَّ عَقِبَهُ .

Σὺ δὲ, Κύριε, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν
με, *
καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με, *
ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.
Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, *
καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν
αἰῶνα.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ †
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. *
Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΑ΄

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς
πηγὰς τῶν ὑδάτων, *
οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ,
ὁ Θεός.
Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν
τὸν ζῶντα· *
πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ
τοῦ Θεοῦ;

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος
ἡμέρας καὶ νυκτὸς, †
ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· *
Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;

Ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ
τὴν ψυχὴν μου, *
ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς
θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ·
ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως, *
ἤχου ἐορταζόντων.

Tu autem, Dómine, miserére mei et
resuscita me, *
et retribuam eis.
In hoc cognóni quóniam voluísti me, *
quóniam non gaudébit inimícus meus
super me; / Me autem propter
innocéntiam suscepísti, *
et confirmásti me in conspéctu tuo in
aetérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel *
a saéculo et usque in saeculum. Fiat,
fiat.

PSALMUS 41

In finem. Intelléctus filiis Core.

Quemádmódum desíderat cervus ad
fontes aquárum, *
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sítívit ánima mea ad Deum fortem
vivum; *
quando véniam et apparebo ante
fáciem Dei ?

Fuérunť mihi lácrimæ meæ panes die
ac nocte, †
dum díctur mihi quotidie: *
« Ubi est Deus tuus ? ».

Hæc recordátus sum, et effúdi in me
ánimam meam; †
quóniam transíbo in locum
tabernáculi admirábilis *
usque ad domum Dei,
In voce exultatiónis et confessiónis, *
sonus epulántis.

Ma tu, SIGNORE, abbi pietà
di me e fammi risorgere, e
darò loro il contraccambio.
Da questo so che mi vuoi
bene, che non godrà il mio
nemico su di me;
infatti mi hai accolto per la
mia innocenza e mi hai
confermato davanti a te in
eterno.

Benedetto il SIGNORE Dio
d'Israele dall'eternità e in
eterno. Sia, sia!

*Per la fine; per la
comprensione; dei figli di Core.*

Come la cerva anela alle
fonti delle acque, così
l'anima mia anela a te, o
Dio.
Ha avuto sete l'anima mia
del Dio vivente: quando
verrò e apparirò al volto di
Dio?

Le lacrime mi sono divenute
pane giorno e notte,
mentre mi si dice ogni
giorno: «Dov'è il tuo Dio?».

Di questo mi sono
ricordato, e ho effuso in me
l'anima mia: che passerò
nel luogo della tenda
meravigliosa fino alla casa
di Dio, con voce di
esultanza e di confessione,
al suono di gente in festa.

11 وَأَنْتَ يَا رَبِّ ارْحَمْنِي * وَأَقِمْنِي فَأَجْزِيَهُمْ .

12 بِهَذَا أَعْلَمُ أَنَّ هَوَاكَ فِيَّ *

أَنْ لَا يَشْمَتَ بِي عَدُوِّي .

13 إِنَّكَ فِي سَلَامَتِي أَيَّدْتَنِي * وَأَمَامَكَ لِلْأَبَدِ ثَبَّتَنِي .

14 تَبَارَكَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيل † مُنْذُ الْأَزَلِ وَلِلْأَبَدِ . *

أَمِينَ ثُمَّ آمِينَ .

المزمور 41

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . تَعْلِيم . لِبَنِي قَوْرَح .

2 كَمَا يَشْتَأِقُ الْإِيْلُ إِلَى مَجَارِي الْمِيَاهِ *

كَذَلِكَ تَشْتَأِقُ نَفْسِي إِلَيْكَ يَا اللَّهُ .

3 ظَمِئْتُ نَفْسِي إِلَى اللَّهِ إِلَى إِلَهِ الْحَيِّ *
مَتَى آتِي وَأَخْضُرُ أَمَامَ اللَّهِ ؟

4 قَدْ كَانَ لِي دَمْعِي خُبْرًا نَهَارًا وَلَيْلًا *

إِذْ قِيلَ لِي طُولَ يَوْمِي: « أَيْنَ إِلَهُكَ ؟ »

5 أَذْكُرُّ هَذَا فَأُفِضُ نَفْسِي عَلَى †

إِنِّي أَعْبُرُ مَعَ الْجُمْهُورِ وَأَقْصِدُ بِهِم بَيْتَ اللَّهِ *

بِصَوْتِ تَهْلِيلٍ وَحَمْدِ الْمُعِيدِينَ .

Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, *
καὶ ἵνατί συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν,
ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. *
σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, †
διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου *
ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιεὶμ
ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται
εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου. *
Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ
τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ, †
καὶ νυκτὸς δηλώσει. *
Παρ' ἐμοὶ προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου,

ἐρῶ τῷ Θεῷ· Ἀντιλήμπωρ μου εἶ, *
διατί μου ἐπελάθου;
Ἰνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι †
ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου, *
ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστέα μου;
Ὡνείδισάν με οἱ θλίβοντές με, †
ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι
καθ' ἐκάστην ἡμέραν. *
Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;

Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, *
καὶ ἵνατί συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, †
ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. *
ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου
καὶ ὁ Θεός μου.

Quare tristis es, ánima mea, *
et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor
illi, *
salutáre vultus mei et Deus meus.

Ad méipsum ánima mea conturbáta
est;†
proptérea memor ero tui *
de terra lordánis et Hermóniim, a monte
módico.

Abýssus abyssum ínvoCAT, in voce
cataractárum tuárum; *
omnia excélsa tua et fluctus tui super
me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam
suam, †
et nocte cánticum eius; *
apud me orátio Deo vitæ meæ.

Dicam Deo: « Suscéptor meus es; *
quare oblítus es mei ?
Et quare contristátus incédo, *
dum affligit me inimícus ? ».

Dum confringúntur ossa mea, *
exprobráverunt mihi qui tribulant me
inimici mei;
Dum dicunt mihi per síngulos dies: *
« Ubi est Deus tuus ? ».

Quare tristis es, ánima mea, *
et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor
illi, *
salutáre vultus mei et Deus meus.

Perché sei tutta triste,
anima mia, e perché tanto
mi turbi?
Spera in Dio, che lo
confesserò: Salvezza del
mio volto, il mio Dio.

In me stesso l'anima mia è
turbata; perciò mi ricorderò
di te dalla terra del
Giordano e dell'Ermon,
lontano dal piccolo monte.

L'abisso chiama l'abisso alla
voce delle tue cascate; tutte
le tue tempeste e le tue
onde sopra di me sono
passate.

Di giorno il SIGNORE
disporrà la sua misericordia
e di notte la manifesterà;
presso di me è la preghiera
al Dio della mia vita.

Dirò a Dio: «Mio sostegno
sei tu. Perché mi hai
dimenticato?
Perché mai tutto mesto mi
aggiro mentre il mio
nemico mi schiaccia,
mentre spezza le mie
ossa?». Mi hanno insultato i
miei oppressori
col dirmi ogni giorno:
«Dov'è il tuo Dio?».

Perché sei tutta triste anima
mia, e perché tanto mi
turbi?
Spera in Dio, che lo
confesserò: salvezza del mio
volto e mio Dio.

6 لِمَاذَا تَكْتَبِينَ يَا نَفْسِي وَعَلَيَّ تَنُوحِينَ ؟ †
إِرْجِي اللَّهَ فَإِنِّي سَأَعُودُ أَحْمَدُهُ *
وَهُوَ خَلَاصٌ وَجْهِي 7 وَإِلَهِي .

تَكْتَبُ نَفْسِي فِي فَلَذَلِكَ أَذْكُرُكَ †
مِنْ أَرْضِ الْأَزْدُنَّ وَجِبَالِ حَرْمُونَ *
مِنْ جَبَلٍ مِصْعَارَ .

8 عَمَّرَ يُنَادِي عَمْرًا عَلَى صَوْتِ شَلَالَتِكَ *
جَمِيعُ مِيَاهِكَ وَأَمْوَاجِكَ قَدْ جَارَتْ عَلَيَّ .

9 فِي النَّهَارِ يَأْمُرُ الرَّبُّ رَحْمَتَهُ *
وَفِي اللَّيْلِ نَشِيدُهُ عِنْدِي صَلَاةٌ لِإِلَهِي حَيَاتِي .

10 أَقُولُ لِلَّهِ صَخْرَتِي: « لِمَاذَا نَسِيتَنِي *
وَلِمَاذَا أَسِيرُ بِالْحِدَادِ مِنْ مُضَايِقَةِ الْعَدُوِّ ؟ »

11 عِنْدَ تَرْضُضِ عِظَامِي عَيَّرَنِي مُضَايِقِي *
بِقَوْلِهِمْ لِي النَّهَارَ كُلَّهُ: « أَيْنَ إِلَهُكَ ؟ »

12 لِمَاذَا تَكْتَبِينَ يَا نَفْسِي وَعَلَيَّ تَنُوحِينَ ؟ †
إِرْجِي اللَّهَ فَإِنِّي سَأَعُودُ أَحْمَدُهُ *
وَهُوَ خَلَاصٌ وَجْهِي وَإِلَهِي .

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Κρῖνόν με, ὁ Θεός, †
καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους
οὐχ ὀσίου, *
ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου
ῥύσαί με.

Ὅτι σὺ εἶ, ὁ Θεός, κραταίωμά μου· †
ἵνατί ἀπόσω με, *
καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ
ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου· †
αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν με *
εἰς ὄρος ἁγίόν σου καὶ εἰς
τὰ σκηνώματά σου.

Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον
τοῦ Θεοῦ, †
πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα
τὴν νεότητά μου. *
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα, ὁ Θεός,
ὁ Θεός μου·

ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, *
καὶ ἵνατί συνταράσσεις με;
Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν,
ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· *
σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

*Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν
ψαλμός.*

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὥσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, †
οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν *
ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Psalmus David.

lúdica me, Deus, †
et discérne causam meam de gente non
sancta; *
ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea; †
quare me repulísti ? *
Et quare tristis incédo, dum affligit me
inimicus ?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam; †
ipsa me deduxérunt et adduxérunt *
in montem sanctum tuum et in
tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei, †
ad Deum qui lætíficat iuventútem
meam; *
confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus
meus.

Quare tristis es, ánima mea, *
et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor
illi, *
salutáre vultus mei et Deus meus.

In finem. Filiis Core ad intelléctum.

Deus, áuribus nostris audívimus; †
patres nostri annuntiavérunt nobis *
opus quod operátus es in diébus eórum,
et in diébus antiquis.

Salmo di Davide.

Giudicami, o Dio, e difendi
la mia causa da una gente
non santa, liberami
dall'uomo ingiusto e
ingannatore.

Sei tu, o Dio, la mia
fortezza. Perché mi hai
respinto? E perché tutto
mesto mi aggiro mentre il
mio nemico mi schiaccia?

Manda la tua luce e la tua
verità: esse mi hanno
guidato e condotto al tuo
monte santo e ai tuoi
tabernacoli.

E mi accosterò all'altare di
Dio, al Dio che rallegra la
mia giovinezza. Ti
confesserò sulla cetra, o
Dio, Dio mio.

Perché sei tutta triste,
anima mia, e perché tanto
mi turbi?
Spera in Dio, che lo
confesserò: Salvezza del
mio volto, il mio Dio.

1 أَللَّهُمَّ أَنْصِفْنِي وَدَافِعْ عَن قَضِيَّتِي †
مَعَ قَوْمٍ غَيْرِ أَصْفِيَاءَ *
وَمِن صَاحِبِ الْكَيْدِ وَالْإِثْمِ نَجِّنِي .

2 فَإِنَّكَ أَنْتَ إِلَهُ حِصْنِي * فَلِمَذَا نَبَذْتَنِي ؟
وَلِمَذَا أَسِيرُ بِالْحِدَادِ * مِنْ مُضَايِقَةِ الْأَعْدَاءِ ؟

3 أَرْسِلْ نُورَكَ وَحَقِّكَ فَهُمَا يَهْدِيَانِي *
إِلَى جَبَلٍ قُدْسِكَ وَإِلَى مَسَاكِينِكَ يُوصِلَانِي .

4 فَأَدْخُلْ إِلَى مَذْبَحِ اللَّهِ * إِلَى إِلَهٍ فَرِحِي وَابْتِهَاجِي
وَبِالْكِنَارَةِ أَحْمَدُكَ * يَا اللَّهُ إِلَهِي .

5 لِمَذَا تَكْتُمِينَ يَا نَفْسِي وَعَلَيَّ تَنُوحِينَ ؟ †
إِرْتَحِمِي اللَّهُ فَإِنِّي سَأَعُودُ أَحْمَدُهُ *
وَهُوَ خَلَاصٌ وَجْهِي وَإِلَهِي .

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِيَنِي قُورَحَ . تَعْلِيمُ .

2 أَللَّهُمَّ سَمِعْنَا بِآذَانِنَا * وَحَدَّثْنَا آبَاؤُنَا
بِالْعَمَلِ الَّذِي عَمِلْتَهُ فِي أَيَّامِهِمْ *
فِي الْأَيَّامِ الْقَدِيمَةِ 3 يَبْدِكَ أَنْتَ .

Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσεν,
καὶ κατεφύτευσας αὐτούς· *
ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

Manus tua gentes dispédidit, et
plantásti eos; *
afflixísti pópulos, et expulísti eos.

La tua mano ha sterminato
le genti, e hai piantato loro;
hai battuto i popoli e hai
fatto uscire loro.

* حَرَمْتَ أُمَمًا مِثْرَانَهُمْ لِتَغْرِسَهُمْ
وَأَسَّاتٍ إِلَى شُعُوبٍ لِتُوسَّعَهُمْ

Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν
ἐκκληρονόμησαν γῆν, *
καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς·
ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου, †
καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, *
ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

Nec enim in gládio suo possederunt
terram, *
et bráchium eórum non salvávit eos;
Sed dexterá tua et bráchium tuum †
et illuminátio vultus tui, *
quóniam complacuísti in eis.

Non infatti con la loro spada
hanno ereditato la terra, né il
loro braccio li ha salvati; // ma
la tua destra, il tuo braccio e
l'illuminazione del tuo volto,
perché in loro ti sei
compiaciuto.

⁴ إِذْ لَا بِسَيْفِهِمْ وَرِثُوا الْأَرْضَ
وَلَا ذِرَاعُهُمْ نَصَرَتْهُمْ
* بَلْ يَمِينُكَ وَذِرَاعُكَ وَنُورُ وَجْهِكَ
لَأَنَّكَ رَضِيتَ عَنْهُمْ .

Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου
καὶ ὁ Θεός μου, *
ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.
Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, *
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώσομεν
τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

Tu es ipse rex meus et Deus meus, *
qui mandas salútes Iacob.
In te inimícos nostros ventilábitur
cornu, *
et in nómine tuo spernémus insurgéntes
in nobis.

Sei proprio tu il mio re e il
mio Dio, che disponi le
salvezze di Giacobbe.
Con te cozzereemo contro i
nostri nemici e nel tuo
nome annienteremo i nostri
aggressori.

⁵ أَنْتَ مَلِكِي يَا إِلَهِي * فَمُرْ بِانْتِصَارَاتِ يَعْقُوبَ .
⁶ بِكَ نَذْحُرُ مُضَائِقِينَا *
وَبِاسْمِكَ نَدُوسُ الْقَائِمِينَ عَلَيْنَا .

Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ, *
καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.
Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς
ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, *
καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Non enim in arcu meo sperábo, *
et gládius meus non salvábit me;
Salvásti enim nos de affligéntibus nos, *
et odiéntes nos confudísti.

Poiché non spererò nel mio
arco né mi salverà la mia
spada:
sei tu che ci hai salvato dai
nostri oppressori e i nostri
odiatori hai coperto di
confusione.

⁷ فَإِنِّي لَسْتُ عَلَى قَوْسِي أَعْتَمِدُ * وَلَا بِسَيْفِي أَنْتَصِرُ
⁸ بَلْ أَنْتَ الَّذِي تَنْصُرُنَا عَلَى مُضَائِقِينَا *
وَتُخْزِي مُبْغِضِينَا

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην
τὴν ἡμέραν, *
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα
εἰς τὸν αἰῶνα. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

In Deo laudábimur tota die, *
et in nómine tuo confitébimur in
saeculum.
DIÁPsalma

In Dio ci gloriemo tutto il
giorno e confesseremo il
tuo nome in eterno. PAUSA

⁹ بِاللَّهِ هَلَّلْنَا طَوَالَ النَّهَارِ *
وَاسْمُكَ نَحْمَدُ عَلَى الدَّوَامِ . سِيَلَا

Νυνὶ δὲ ἀπάσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, *
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν.
Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, *
καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς
διήρπαζον ἑαυτοῖς.

Nunc autem repulísti et confudísti nos, *
et non egrediéris, Deus, in virtútibus
nostris.
Avertísti nos retrórsum post inimícos
nostros, *
et qui odérunt nos diripiébant sibi.

Ma ora ci hai respinti e
coperti di confusione e non
uscirai con le nostre
schiere.
Ci hai fatti indietreggiare di
fronte ai nostri nemici,
mentre i nostri odiatori [ci]
depredavano.

¹⁰ لَكِنَّكَ نَبَذْتَنَا وَأَخْزَيْتَنَا * وَلَمْ تَعُدْ تَخْرُجْ وَجُيُوشَنَا .
¹¹ تَرُدُّنَا مِنْ وَجْهِ الْمُضَائِقِ عَلَى أَعْقَابِنَا *
وَمُبْغِضُونَا يَسْلُبُونَ عَلَى هَوَاهُمْ .

Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, *
καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.
Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, *
καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς
ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.

Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, *
μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα
τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, *
κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου
κατεναντίον μου ἐστὶ, *
καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ προσώπου μου
ἐκάλυψέ με.
Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ
παραλαλοῦντος, *
ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ
ἐπελαθόμεθά σου, *
καὶ οὐκ ἡδίκησαμεν ἐν διαθήκῃ σου.

Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω
ἡ καρδιά ἡμῶν, *
καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ
κακώσεως, *
καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.

Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, *
καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν
πρὸς Θεὸν ἀλλότριον,
οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; *
Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
Ὅτι ἐνεκά σοῦ θανατούμεθα ὅλην
τὴν ἡμέραν, *
ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Dedisti nos tamquam oves escárum, *
et in géntibus dispersisti nos.
Vendidisti pópulum tuum sine prétio, *
et non fuit multitúdo in
commutatiónibus eorum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, *
subsannatiónem et derísium his qui sunt
in circúitu nostro.
Posuisti nos in similitúdinem géntibus, *
commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me
est, *
et confúsio faciéi meæ coopérui me,
A voce exprobrántis et obloquéntis, *
a fácie inimíci et persecuéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec
oblíti sumus te; *
et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum, *
et declinásti sémitas nostras a via tua;
Quóniam humiliásti nos in loco
afflictiónis, *
et coopérui nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, *
et si expándimus manus nostras ad
deum aliénium,
Nonne Deus requíret ista ? *
Ipse enim novit abscóndita cordis.
Quóniam propter te mortificámur tota
die, *
æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Ci hai reso come pecore da
divorare e ci hai
disseminato fra le genti.
Hai dato via il tuo popolo
senza prezzo, e non c'era
folla nelle loro acclamazioni.

Ci hai dato in obbrobrio ai
nostri vicini, in beffa e
derisione a quelli attorno a
noi.
Ci hai reso una favola tra le
genti, uno scuotere del
capo fra i popoli.

Tutto il giorno la mia
vergogna mi sta davanti e la
confusione della mia faccia
mi ha coperto,
per la voce di chi insulta e
sparla, per la presenza del
nemico e del persecutore.

Tutto questo è venuto su di
noi, ma non ti abbiamo
dimenticato e non abbiamo
violato la tua alleanza;

non si è volto indietro il
nostro cuore, ma tu hai
deviato i nostri sentieri dalla
tua via;
poiché ci hai umiliato in un
luogo di afflizione e ci ha
coperto l'ombra della
morte.

Se abbiamo dimenticato il
nome del nostro Dio e teso
le mani verso un dio
estraneo,
forse Dio non ne chiederà
conto? Poiché egli conosce
i segreti del cuore.
Poiché per causa tua siamo
messi a morte tutto il
giorno, siamo considerati
come pecore da macello.

12 كَالْغَنَمِ مَا كَلَّا نُسْلِمُنَا * وَبَيْنَ الْأُمَمِ شَتَنَّا .

13 تَبِيعَ شَعْبَكَ بِلا مَالٍ * وَفِي ثَمَنِهِمْ لَمْ تَرْبَحْ .

14 تَجْعَلُنَا عَارًا لِّلْجِيرَانِ * هُزُؤًا وَسُخْرِيَةً لِّمَن حَوْلَنَا .

15 تَجْعَلُنَا مِثْلًا فِي الْأُمَمِ *

هَزَّ رُؤُوسٍ فِي الشُّعُوبِ .

16 عَارِي طُولَ النَّهَارِ أُمَامِي *

وَالْحَجَلُ يُعْطِي وَجْهِي

17 مِنْ صَوْتِ الشَّايِمِ وَالْمَجْدَفِ *

وَمِنْ وَجْهِ الْعَدُوِّ وَالْمُتَقِمِ .

18 هَذَا كُلُّهُ حَلَّ بِنَا *

وَمَا نَسِينَاكَ وَلَا نَقْضُنَا عَهْدَكَ .

19 لَمْ تَزِدْ إِلَى الْوَرَاءِ قُلُوبُنَا *

وَلَا حَادَثَ عَنْ سَبِيلِكَ خَطَوَاتُنَا

20 وَمَعَ ذَلِكَ فَفِي مَقَرِّ بَنَاتِ آوَى حَطَمْتَنَا *

وَبِالظُّلُمَاتِ لَقَقْتَنَا .

21 لَوْ نَسِينَا اسْمَ إِلَهِنَا * وَإِلَى إِلَهٍ غَرِيبٍ بَسَطْنَا أَكْفُنَا

22 أَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ قَدْ عَلِمَ بِذَلِكَ *

وَهُوَ الْعَالِمُ بِخَفَايَا الْقُلُوبِ ؟

23 إِنَّا مِنْ أَجْلِكَ ثُمَاتُ طَوَالَ النَّهَارِ *

وَنُعَدُّ غَنَمًا لِلذَّبْحِ .

Ἐξεγέρθητι, ἰνατί ὑπνοῖς, Κύριε; *
Ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.
Ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; *
Ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν
καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, *
ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.
Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, *
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΔ´

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων,
τοῖς υἱοῖς Κορέ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ
ἀγαπητοῦ.*

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, †
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. *
Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὀξυγράφου.

Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων, †
ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου *
διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ
τὸν μηρόν σου, δυνατέ, *
τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου,
καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, †
ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος
καὶ δικαιοσύνης, *
καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.

Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, †
λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται *
ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine ? *
Exsúrge, et ne repéllas in finem.
Quare fáciem tuam avértis, *
oblívisceris inópiæ nostræ et
tribulatiónis nostræ ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima
nostra, *
conglutinátus est in terra venter noster.
Exsúrge, Dómine, ádiuva nos; *
et rédime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44

*In finem, pro iis qui commutabúntur.
Filiis Core, ad intelléctum. Cánticum
pro dilécto.*

Eructávit cor meum verbum bonum, †
dico ego ópera mea regi; *
lingua mea cálamus scribæ velóciter
scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, †
diffúsa est grátia in lábiis tuis, *
proptérea benedíxit te Deus in
ætérrum.

Accíngere gládio tuo super femur
tuum, potentissime, *
spécie tua et pulchritúde tua;
Inténde, próspere procéde et regna, †
propter veritátem et mansuetúdinem
et iustítiam; *
et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ †
pópuli sub te cadent *
in corda inimicórum regis.

Svegliati! Perché dormi,
Signore? Sorgi e non
respingere per sempre.
Perché distogli il tuo volto,
dimentichi la nostra povertà
e la nostra tribolazione?

Poiché è stata umiliata fino
alla polvere l'anima nostra,
e si è attaccato a terra il
nostro ventre.
Sorgi, Signore, vieni in
nostro aiuto e redimici per
amore del tuo nome.

*Per la fine, per quelli che
saranno trasformati; dei figli
di Core. Per la comprensione,
canto sul Diletto.*

Ha proferito il mio cuore la
parola buona, io dico al re
le mie opere; la mia lingua
è penna di scribe veloce.

Tu sei splendente di bellezza
più dei figli degli uomini, è stata
effusa la grazia sulle tue labbra:
per questo ti ha benedetto Dio
in eterno.

Cingi la spada al tuo fianco, o
potente, nel tuo splendore e
nella tua bellezza;
avanza, trionfa e regna per la
verità, la mitezza e la giustizia;
e ti guiderà mirabilmente la tua
destra.

Le tue frecce acuminate, o
potente, nel cuore dei nemici
del re: sotto di te cadranno i
popoli.

²⁴ قُمْ أَيُّهَا السَّيِّدُ لِمَاذَا تَنَامُ ؟ *

إِسْتَيْقِظْ وَلَا تَتَنَبَّذْ عَلَى الدَّوَامِ

²⁵ لِمَاذَا تَحْجُبُ وَجْهَكَ * وَتَنْسَى بُؤْسَنَا وَضِيقَنَا ؟

²⁶ فَإِنَّ نَفْسَنَا بِالْتُّرَابِ تَمَرَّغَتْ *

وَبُطُونَنَا بِالْأَرْضِ لَصِقَتْ

²⁷ فَنُفِّمْ لِنُصْرَتِنَا * وَمِنْ أَجْلِ رَحْمَتِكَ افْتَدِنَا .

المزمور 44

¹ لِإِمَامٍ الْغِنَاءِ . عَلَى لَحْنِ السَّوْسَن . لِيَنِي قَوْرَح .
تَعْلِيم . نَشِيدُ حُبِّ .

² جَاشَ قَلْبِي بِطَيِّبِ الْكَلَامِ †
لَأُحَدِّثَنَّ الْمَلِكَ بِأَعْمَالِي *

لِسَانِي قَلَمٌ كَاتِبٍ رَشِيقٍ .

³ إِنَّكَ أَجْمَلُ بَنِي آدَمَ †
وَالظَّرْفُ عَلَى شَفَتَيْكَ اِنْسَكَبَ *
فَلِذَلِكَ بَارَكَكَ اللَّهُ لِلْأَبَدِ .

⁴ تَقَلَّدَ سَيْفَكَ عَلَى جَنْبِكَ أَيُّهَا الْجَبَّارُ †
بِالْجَلَالِ وَالْبَهَاءِ ⁵ سِرٌّ وَارَكَبَ *

فِي سَبِيلِ الْحَقِّ وَالِدَّعَةِ وَالْبِرِّ .

أَشَدُّ قَوْسِكَ يَجْعَلُ يُمْنَاكَ مُخِيفَةً †

⁶ نِبَالُكَ مَسْنُونَةٌ وَشُعُوبٌ تَحْتَكَ يَسْقُطُونَ *
وَأَعْدَاءُ الْمَلِكِ تَنْخَلِيعُ قُلُوبُهُمْ .

Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, *
ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος
τῆς βασιλείας σου.
Ἦγάπησας δικαιοσύνην καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν, †
διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, *
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
μετόχους σου.

Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ
τῶν ἱματίων σου, †
ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων, *
ἐξ ὧν ἠύφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων
ἐν τῇ τιμῇ σου.
Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, †
ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ *
περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, †
καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, *
καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου.
Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους
σου, *
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος σου.

Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῇ θυγατέρες
Τύρου ἐν δώροις, *
τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.
Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατὶς τοῦ βασιλέως
ἔσωθεν, †
ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς *
περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι
ὀπίσω αὐτῆς, *
αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.
Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ
καὶ ἀγαλλιάσει, *
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi; *
virga directionis virga regni tui.
Dilexisti iustitiam
et odisti iniquitatem, †
propterea unxit te Deus, Deus tuus, *
oleo laetitiae prae consortibus tuis.

Mirrha et gutta et casia a vestimentis
tuis, †
a domibus eburneis; *
ex quibus delectaverunt te
filiae regum in honore tuo.
Astitit regina a dextris tuis in vestitu
deaurato, *
circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem
tuam, *
et obliviscere populum tuum et domum
patris tui;
Et concupiscet rex decorem tuum, *
quoniam ipse est Dominus Deus tuus.

Et adorabunt eum et filiae Tyri in
muneribus; *
vultum tuum deprecabuntur omnes
divites plebis.
Omnis gloria eius filiae regis ab intus, *
in fimbriis aureis, circumamicta
varietatibus.

Adducuntur regi virgines post eam, *
proximae eius afferentur tibi.
Afferentur in laetitia et exultatione, *
adducuntur in templum regis.

Il tuo trono, o Dio, nei secoli
dei secoli; scettro di rettitudine
lo scettro del tuo regno.
Hai amato la giustizia e odiato
l'iniquità: per questo ti ha unto,
o Dio, il tuo Dio, con olio di
esultanza più dei tuoi
compagni.

Mirra, statte e cassia, dalle tue
vesti, dai palazzi di avorio. E
con questi [aromi] ti hanno
rallegrato
figlie di re in tuo onore.
Sta la regina alla tua destra
avvolta in abito dorato,
variamente adornata.

Ascolta, figlia, guarda e piega il
tuo orecchio, dimentica il tuo
popolo e la casa di tuo padre,
perché il re ha bramato la tua
bellezza: è lui il tuo Signore;

e lo adoreranno le figlie di Tiro
con doni, imploreranno il tuo
volto i ricchi del popolo della
terra. // Tutta la gloria di lei,
la figlia del re, è nell'intimo;
avvolta in abiti con frange
d'oro, variamente adornata.

Saranno presentate al re le
vergini dietro a lei, le sue
compagne saranno presentate
a te; // saranno presentate
con gioia ed esultanza,
saranno condotte al tempio del
re.

7 عَزَّشَكَ يَا اللَّهُ أَبَدَ الدُّهُورِ *
وَصَوَّلَجَانُ مُلْكِكَ صَوَّلَجَانُ اسْتِقَامَةٍ .
8 أَحْبَبْتَ الْبِرَّ وَأَبْغَضْتَ الشَّرَّ †
لِذَلِكَ مَسَحَكَ اللَّهُ إِلَهُكَ *
بَزَيَّتِ الْإِبْتِهَاجَ دُونَ أَصْحَابِكَ .
9 ثِيَابُكَ كُلُّهَا مُرٌّ وَعُودٌ وَصَبْرٌ *
مِنْ قُصُورِ الْعَاجِ تُطَرِّئُكَ الْأَوْتَارُ .
10 مِنْ بَيْنِ كَرَائِمِكَ بَنَاتُ الْمَمْلُوكِ *
قَامَتْ مَلِكَةً عَنْ يَمِينِكَ بِذَهَبٍ أُوفِيرَ .

11 اِسْمَعِي يَا بِنْتُ وَاَنْظُرِي وَأَمِيلِي أُذُنَكَ *
اِنْسِي شَعْبَكَ وَبَيْتَ أَبِيكَ
12 فَيَصْبُو الْمَلِكُ إِلَى حُسْنِكَ *
إِنَّهُ سَيِّدُكَ فَلَهُ اسْجُدِي .

13 وَبِنْتُ صُورَ وَأَعْنِيَاءُ الشَّعْبِ *
يَسْتَعْطِفُونَ بِالْهَدَايَا وَجْهَكَ .
14 بِنْتُ الْمَلِكِ لِبَاسُهَا مِنْ نَسَائِجِ الذَّهَبِ *

15 تُزَفُّ إِلَى الْمَلِكِ إِلَى الدَّاخِلِ 15
وَفِي إِثْرِهَا عَذَارَى * وَصَائِفُهَا يُخَضَّرْنَ إِلَيْكَ .
16 يُزَفَّقْنَ بِفَرْحٍ وَابْتِهَاجٍ *
وَيَدْخُلْنَ إِلَى قَصْرِ الْمَلِكِ .

Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοί, *
καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.
Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου *
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ·
διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι
εἰς τὸν αἰῶνα, *
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ´

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ὑπὲρ τῶν
κρυφίων ψαλμός.*

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, *
βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμῶς
σφόδρα.
Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ
ταράσσεσθαι τὴν γῆν, *
καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις
θαλασσῶν.
Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, *
ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι
αὐτοῦ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι
τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, *
ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθήσεται *
βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ.
Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, *
ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, *
ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii; *
constitues eos príncipes super omnem
terram.
Mémores erunt nóminis tui *
in omni generatióne et generatióne;
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in
aetérnum, *
et in saéculum saéculi.

PSALMUS 45

*In finem, filiis Core, pro arcánis.
Psalmus.*

Deus noster refúgium et virtus, *
adiútor in tribulatióne quæ
invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum
turbábitur terra *
et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ
eórum, *
conturbáti sunt montes in fortitúdine
eius. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem
Dei; *
sanctificávit tabernáculum suum
Altíssimus.
Deus in médio eius, non commovébitur *
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes et inclináta
sunt regna; *
dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, *
suscéptor noster Deus Iacob. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

In luogo dei tuoi padri ti sono
nati dei figli, li costituirai
principi su tutta la terra.
Ricorderanno il tuo nome in
ogni generazione e
generazione;
per questo i popoli ti
confesseranno in eterno e nei
secoli dei secoli.

*Per la fine; per i figli di Core,
salmo sulle cose nascoste.*

Il nostro Dio è rifugio e
potenza, aiuto nelle tribolazioni
che troppo ci hanno colto.
Per questo non temeremo
quando sarà sconvolta la terra
e trasferiti i monti nel cuore dei
mari.
Echeggiarono e furono
sconvolte le loro acque, furono
sconvolti i monti per la sua
forza. PAUSA

Gli impeti del fiume rallegrano
la città di Dio, ha santificato la
sua dimora, l'Altissimo.
Dio è in mezzo a lei: non sarà
scossa, l'aiuterà Dio col suo
volto.
Sono state sconvolte le genti,
si sono piegati i regni; ha
emesso la sua voce, è stata
scossa la terra.

Il SIGNORE delle schiere è con
noi, nostro soccorso il Dio di
Giacobbe. PAUSA

17 ¹⁷ يَكُونُ بَنُوكَ عَوَضًا مِنْ آبَائِكَ *
تُقِيمُهُمْ رُؤَسَاءَ عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا .
18 ¹⁸ سَأَذْكُرُ اسْمَكَ مِنْ جِيلٍ إِلَى جِيلٍ *
لِذَلِكَ تَحْمَدُكَ الشُّعُوبُ أَبَدَ الدُّهُورِ .

المزمور 45

1 ¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِيَنِي قَوْحَ . عَلَى الْخَن
« الْعَذَارَى » . نَشِيد .
2 ² اللَّهُ مُعْتَصِمٌ لَنَا وَعِزَّةٌ *
نُصْرَةٌ نَجِّدُهَا دَائِمًا فِي الْمَضَايِقِ .
3 ³ لِذَلِكَ لَا نَخْشَى إِذَا الْأَرْضُ تَقَلَّبَتْ *
وَالْجِبَالُ فِي جَوْفِ الْبِحَارِ تَزْعَزَعَتْ
4 ⁴ إِذَا عَجَّتْ مِيَاهُهَا وَجَاشَتْ *
وَالْجِبَالُ بِطُمُوءِهَا رَجَفَتْ . سِيْلَاهُ
5 ⁵ هُنَاكَ نَهْرٌ فُرُوعُهُ تُفْرِحُ مَدِينَةَ اللَّهِ *
أَقْدَسَ مَسَاكِينِ الْعَالِي .
6 ⁶ اللَّهُ فِي وَسْطِهَا فَلَنْ تَتَزَعَزَعَ *
اللَّهُ عِنْدَ انْبِثَاقِ الصُّبْحِ يَنْصُرُهَا .
7 ⁷ الْأُمَمُ ضَجَّتْ وَالْمَمَالِكُ زُعْزِعَتْ *
فَرَفَعَ صَوْتُهُ وَالْأَرْضُ ائْتَلَتْ .
8 ⁸ رَبُّ الْقُوَّاتِ مَعَنَا *
إِلَهُ يَعْقُوبَ حِصْنٌ لَنَا . سِيْلَاهُ

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, *
ὃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,
ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν
περάτων τῆς γῆς, †
τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὄπλον, *
καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

Σχολάσατε, καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· *
ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι
ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, *
ἀντιλήμπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΨΑΛΜΟΣ MF'

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός.

Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, *
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, *
βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, *
καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.
Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, *
τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, *
Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· *
ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.
Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, *
ψάλατε συνετῶς.

Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, *
ὁ Θεὸς κάθεται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, *
quæ púsuit prodígia super terram;
Auferens bella usque ad finem terræ, †
arcum cónteret et confringet arma, *
et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: *
exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, *
suscéptor noster Deus Iacob.

PSALMUS 46

In finem, pro filiis Core. Psalmus.

Omnes gentes, pláudite mánibus, *
iubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, *
rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis, *
et gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hereditátem suam, *
spéciem Iacob quam diléxit.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ascéndit Deus in iúbilo, *
et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; *
psállite regi nostro, psállite.
Quóniam rex omnis terræ Deus, *
psállite sapiénter.

Regnábít Deus super gentes, *
Deus sedet super sedem sanctam suam.

Venite, vedete le opere del
SIGNORE, quali prodigi ha fatto
sulla terra!
Lui che fa scomparire le guerre
fino ai confini della terra,
spezzerà l'arco, frantumerà le
armi e brucerà nel fuoco gli
scudi.

Fermatevi, e sappiate che
io sono Dio: sarò esaltato
tra le genti, sarò esaltato
sulla terra

Il SIGNORE delle schiere è con
noi, nostro soccorso il Dio di
Giacobbe.

*Per la fine; per i figli di Core,
salmo.*

Genti tutte, battete le
mani, acclamate Dio
con voce di esultanza:
// perché il SIGNORE è
altissimo, terribile, re
grande, su tutta la terra.

Ha sottomesso a noi popoli, e
genti sotto i nostri piedi. // Ha
scelto per noi la sua eredità, la
bellezza di Giacobbe, che ha
amato. PAUSA

È asceso Dio tra le
acclamazioni, il SIGNORE al
suono della tromba.

Salmeggiate al nostro Dio,
salmeggiate, salmeggiate al
nostro re, salmeggiate.
Poiché re di tutta la terra è Dio,
salmeggiate con intelligenza.

Dio si è fatto re sulle genti, Dio
siede sul suo trono santo.

9 هَلُمُّوا فَانظُرُوا أَعْمَالَ الرَّبِّ *
مَنْ يَقِيمُ فِي الْأَرْضِ ذُهُولاً .

† يُزِيلُ الْحُرُوبَ حَتَّى مِنْ أَقَاصِي الْأَرْضِ *
يُحَطِّمُ الْأَقْوَاسَ وَيُكَسِّرُ الرِّمَاحَ
وَيُحْرِقُ الثُّرُوسَ بِالنَّارِ .

11 كُفُّوا وَاعْلَمُوا أَنِّي أَنَا اللَّهُ *
الْمُتَعَالِي عَلَى الْأُمَمِ الْمُتَعَالِي عَلَى الْأَرْضِ .

12 رَبُّ الْقَوَاتِ مَعَنَا *

إِلَهُ يَعْقُوبَ حِصْنٌ لَنَا . سِلاَه

المزمور 46

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِيَنِي قَوْرَحَ . مَزْمُور .

2 صَفَّقِي بِالْأَيْدِي يَا جَمِيعَ الشُّعُوبِ *

إِهْنِئْهِ لِلَّهِ بِصَوْتِ التَّهْلِيلِ

3 فَإِنَّ الرَّبَّ عَلَيَّ زَهِيْبٌ * عَلَى جَمِيعِ الْأَرْضِ مَلِكٌ عَظِيْمٌ

4 يُخْضِعُ الشُّعُوبَ تَحْتَنَا * وَالْأُمَمَ تَحْتَ أَقْدَامِنَا

5 إِخْتَارَ لَنَا مِيرَاثَنَا *

فَخَرَّ يَعْقُوبَ الَّذِي أَحَبَّهُ . سِلاَه

6 صَعَدَ اللَّهُ بِالْهَتَافِ *

الرَّبُّ بِصَوْتِ الْبُوقِ .

7 اعْزِفُوا لِلِإِلَهِنَا اعْزِفُوا * اعْزِفُوا لِمَلِكِنَا اعْزِفُوا

8 فَإِنَّ اللَّهَ مَلِكُ الْأَرْضِ كُلِّهَا . *

اعْزِفُوا لَهُ بِمَهَارَةٍ .

9 أَلَلَّهُ عَلَى الْأُمَمِ مَلِكًا *

أَلَلَّهُ عَلَى عَرْشِ قُدْسِهِ جَلَسَ .

Ἦρχοντες λαῶν συνήχθησαν *
μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ,
ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς *
σφόδρα ἐπύρθησαν.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΖ

*Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορέ
δευτέρᾳ σαββάτου.*

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα †
ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, *
ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς
ὄρη Σιών, †
τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, *
ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.
Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, *
ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
συνήχθησαν, *
ἤλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.
Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, *
ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν *
ἐκεῖ ὡς ἱνες ὡς τικτοῦσης.
Ἐν πνεύματι βιαίῳ *
συντρίψεις πλοῖα Θαρσίς.

Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν
ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, †
ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν *
ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Príncipes populórum congregáti sunt *
cum Deo Abraham,
Quóniam dii fortes terræ *
veheménter eleváti sunt.

PSALMUS 47

*Psalmus cántici. Filiis Core, secúnda
sábbati.*

Magnus Dóminus et laudábilis nimis, †
in civitáte Dei nostri, *
in monte sancto eius.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ
mons Sion, †
látera aquilónis, *
cívitas regis magni.
Deus in dómibus eius cognoscétur, *
cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti
sunt, *
convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, *
conturbáti sunt, commóti sunt;

Tremor apprehéndit eos, *
ibi dolóres ut parturiéntis.
In spíritu veheménti *
cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte
Dómini virtútum, †
in civitáte Dei nostri; *
Deus fundávit eam in ætérnum.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

I principi dei popoli si sono
adunati con il Dio di Abramo.
Poiché di Dio sono i potenti
della terra, sono stati
grandemente innalzati.

*Salmo, cantico, dei figli di
Core; nel secondo giorno
della settimana.*

Grande è il SIGNORE e degno
di somma lode, nella città del
nostro Dio, sul suo monte
santo.

Ben radicati a esultanza di tutta
la terra sono i monti di Sion,
dal lato del settentrione, la città
del grande re.
Nei suoi palazzi Dio si fa
conoscere, quando la soccorre.

Poiché ecco, i re della terra si
erano radunati, erano venuti
tutti insieme.
Essi stessi, come videro,
rimasero stupiti, furono
sconvolti e scossi;

tremore li ha colti: là, doglie
come di partoriente.
Con vento violento spezzerei le
navi di Tarsis.

Come avevamo udito, così
abbiamo visto nella città del
SIGNORE delle schiere, nella
città del nostro Dio: Dio l'ha
fondata in eterno. PAUSA

10 اجْتَمَعَ أَشْرَافُ الشُّعُوبِ *
هُمْ شَعْبٌ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ
لَأَنَّ لِلَّهِ ثُرُوسَ الْأَرْضِ *
وَهُوَ الْمُتَعَالَى جَدًّا .

المزمور 47

1 نَشِيد . مَزْمُور . لِبَنِي قُورَاح .

2 الرَّبُّ عَظِيمٌ وَجَدِيرٌ بِالتَّسْبِيحِ الْكَثِيرِ †
فِي مَدِينَةِ إِلَهِنَا جَبَلٌ قُدْسِهِ *

3 الْبَهِيِّ الطَّلَعَةِ بِهِجَةِ الْأَرْضِ كُلِّهَا .
جَبَلُ صِهْيُونَ أَقَاصِي الشَّمَالِ *
مَدِينَةُ الْمَلِكِ الْعَظِيمِ .

4 اللَّهُ فِي قُصُورِهَا * أَظْهَرَ نَفْسَهُ حِصْنًا .

5 هُوَذَا الْمُلُوكُ قَدْ تَخَافُوا *

وَجُتِّمِعِينَ زَحَفُوا

6 رَأَوْا فَبُهَّتُوا * دُعِرُوا فَهَرَبُوا .

7 أَخَذَتْهُمْ هُنَاكَ الرَّعْدَةُ *

كَمَا يَأْخُذُ الْمِحَاضُ الْوَالِدَةَ .

8 كَأَنَّهَا رِيحٌ شَرْقِيَّةٌ * تُحْطِمُ سُفْنَ تَرْشِيشَ .

9 كَمَا سَمِعْنَا كَذَلِكَ رَأَيْنَا *

فِي مَدِينَةِ رَبِّ الْقَوَاتِ

فِي مَدِينَةِ إِلَهِنَا . * إِنَّ اللَّهَ يُوطِّدُهَا لِلْأَبَدِ . سِلاَه

Ὑπελάβομεν, ὁ Θεὸς, τὸ ἔλεός σου *
 ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.
 Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεὸς, †
 οὕτω καὶ ἡ αἵνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα
 τῆς γῆς *
 δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.
 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, †
 ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες
 τῆς Ἰουδαίας *
 ἕνεκα τῶν κριμάτων σου, Κύριε.

Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, *
 διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.
 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς
 τὴν δύναμιν αὐτῆς, †
 καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, *
 ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν †
 εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
 τοῦ αἰῶνος, *
 αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΗ´

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, *
 ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες
 τὴν οἰκουμένην,
 οἳ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, *
 ἐπιτοαντὸ πλούσιος καὶ πένης.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, *
 καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, *
 ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam *
 in médio templi tui.
 Secundum nomen tuum, Deus, †
 sic et laus tua in fines terræ; *
 iustitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, †
 et exúltent filiae iudæ *
 propter iudicia tua, Dómine.

Circúmdate Sion et complectímini eam, *
 narráte in túrribus eius.
 Pónite corda vestra in virtúte eius, †
 et distribúite domos eius, *
 ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster †
 in ætérnum et in sæculum sæculi: *
 ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS 48

In finem. Filiis Core, psalmus.

Audíte hæc omnes gentes, *
 áuribus percípите omnes qui habitátis
 orbem.
 Quique terrígenæ et filii hóminum, *
 simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, *
 et meditátio cordis mei prudéntiam.
 Inclinábo in parábolam aurem meam, *
 apériam in psaltério propositiónem
 meam.

Abbiamo ricevuto, o Dio, la
 tua misericordia in mezzo al
 tuo popolo.
 Come il tuo nome, o Dio,
 così la tua lode fino ai confini
 della terra; di giustizia è piena
 la tua destra.

Gioisca il monte Sion, esultino
 le figlie della Giudea per i tuoi
 giudizi, Signore.

Fate il giro di Sion e
 abbracciatela, narrate dalle
 sue torri; // volgete il
 vostro cuore alla sua
 potenza e passate in
 rassegna i suoi palazzi, per
 narrarne alla generazione
 futura.

Poiché questi è il nostro Dio in
 eterno e nei secoli dei secoli:
 egli ci pascerà per sempre.

*Per la fine; dei figli di Core,
 salmo.*

Ascoltate questo, genti tutte,
 porgete orecchio, voi tutti che
 abitate il mondo,
 voi nati dalla terra e i figli degli
 uomini, il ricco e il misero
 insieme.

La mia bocca parlerà sapienza
 e la meditazione del mio cuore
 intelligenza.
 Piegherò alla parabola il mio
 orecchio, svelerò sull'arpa il
 mio enigma.

10 اَللّٰهُمَّ تَأَمَّلْنَا فِي رَحْمَتِكَ * فِي وَسْطِ هَيْكَلِكَ .

11 تَسْبِيحُكَ يَا اَللّٰهُ مِثْلُ اسْمِكَ *
 تَبْلُغُ اَقَاصِي اَرْضِكَ .

يَمِيْنُكَ مَمْلُوْءَةٌ بِرَّآ † جَبَلُ صِهْيَوْنَ يَفْرَحُ *
 12 وَبَنَاتُ يَهُوذا تَبْتَهِجُ مِنْ اَحْلِلْ اَحْكَامَكَ .

13 طُوفُوا بِصِهْيَوْنَ وَدُورِهَا حَوْلَهَا *
 وَأَخْصُوا بُرُوجَهَا .

14 عَلَّقُوا قُلُوْبَكُمْ بِاَسْوَارِهَا * وَتَأَمَّلُوا فِي قُصُوْرِهَا
 لِتُخْبِرُوا الْاَجْيَالَ الْقَادِمَةَ * 15 بِاَنَّ اَللّٰهُ هُوَ اِلٰهُنَا

مَدَى الدَّهْرِ وَلِلْاَبَدِ *
 وَهُوَ يُرْشِدُنَا اَبَدَ الدُّهُورِ .

المزمور 48

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِيَنِي قَوْحَ . مَزْمُور .

2 اِسْمَعُوا هَذَا يَا جَمِيعَ الشُّعُوْبِ *
 اَصْغُوا يَا جَمِيعَ سُكَّانِ الْعَالَمِ .

3 يَا بَنِي الْعَامَّةِ وَيَا بَنِي الْخَاصَّةِ *
 الْغَنِيِّ وَالْفَقِيْرَ عَلَى السَّوَاءِ .

4 اِنَّ فَمِي يَنْطِقُ بِالْحِكْمَةِ *
 وَقَلْبِي يُتَمِّمُ بِمَا يُعْقَلُ .

5 اَمِيْلُ اُذْنِي اِلَى الْمَثَلِ * وَاَحْلِلْ بِالْكِنَاةِ لُغْزِي .

Ἰνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; *
Ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, *
καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν
καυχώμενοι.

Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται
ἄνθρωπος; †
Οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ, *
καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.
Καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, *
καὶ ζήσεται εἰς τέλος·
ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθορὰν, *
ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας,

ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. *
Καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις
τὸν πλούτον αὐτῶν,
καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα, †
σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, *
ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ
τῶν γαιῶν αὐτῶν.
Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνήκε· †
παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, *
καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, *
καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
εὐλογήσουσιν. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Ὡς πρόβατα ἐν ἄδι ἔθεντο, *
θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς.

Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν
οἱ εὐθεῖς τοπρωῖ, *
καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται
ἐν τῷ ἄδι ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν.

Cur timébo in die mala ? *
Iníquitas calcánei mei circúmdabit me.
Qui confidunt in virtúte sua, *
et in multítudine divitiárum suárum
gloriántur.

Frater non rédimet; rédimet homo ? †
Non dabit Deo placatiónem suam, *
et prétium redemptiόνis ánimæ suæ.
Et laborábit in ætérnum, *
et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, *
cum víderit sapiéntes moriéntes;

Simul insípiens et stultus períbunt, *
et relínquent aliénis divítias suas.
Et sepúlcrá eórum domus illórum in
ætérnum , †
tabernácula eórum in progénie et
progénie; *
vocavérunt nómina sua in terris suis.
Et homo, cum in honóre esset, non
intelléxit; †
comparátus est iuméntis insipiéntibus, *
et similis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis, *
et póstea in ore suo complacébunt.
DIÁPSALMA
Sicut oves in inférno pósiti sunt, *
mors depáscet eos;

Et dominabúntur eórum iusti in
matutino, *
et auxiliúm eórum veteráscet in inférno
a glória eórum.

Perché temerò nel giorno
cattivo? L'iniquità del mio
calcagno mi circonda.
C'è chi confida nella propria
potenza e si vanta
dell'abbondanza delle proprie
ricchezze.

Un fratello non redime:
redimerà un uomo? Non darà
a Dio l'espiazione per sé né il
prezzo del riscatto per l'anima
sua. // E si è affaticato per
sempre, e vivrà senza fine?

Davvero non vedrà la
corruzione, mentre vedrà
morire i sapienti?

Allo stesso modo lo stolto e
l'insensato periranno, e lasceranno
ad estranei la loro ricchezza. // I
loro sepolcri saranno le loro case
in eterno, le loro tende di
generazione in generazione:
avevano imposto alle loro terre i
propri nomi!
E l'uomo che era in onore non
comprese, si rese come le bestie
insensate e si fece simile a loro.

Questa loro via è per essi
d'inciampo; e dopo ciò, con la
loro bocca benediranno!
PAUSA
Come pecore, li hanno posti
negli inferi; li pascerà la morte

e li domineranno i retti al
mattino. E il loro aiuto
invecchierà negli inferi lontano
dalla loro gloria.

6 لِمَاذَا أَخَافُ فِي أَيَّامِ السُّوءِ ؟ *
الْإِثْمُ يَتَعَقَّبُنِي وَيُحِيطُ بِي .
7 إِنَّهُمْ عَلَى ثَرَوَتِهِمْ يَتَكَلَّمُونَ *
وَبُورَةِ غِنَاهُمْ يَفْتَحِرُونَ .

8 لَا يَفْتَدِي أَخَ أَخَاهُ * وَلَا يُعْطِي اللَّهُ فِدَاهُ
9 فِدْيَةُ نَفْسِهِمْ بِاهْظَةٍ * وَهِيَ لِلْأَبَدِ نَاقِصَةٌ .
10 أَفَبَعْدَ ذَلِكَ لِلْأَبَدِ يَحْيَا * وَالْهُوَّةُ لَا يَرَى ؟
11 بَلْ يَرَى الْحُكَمَاءُ يَمُوتُونَ †
الْجَاهِلُ وَالْعَيِّي كِلَاهُمَا يَهْلِكَانِ *

فَيُتْرَكَانِ ثَرَوَتُهُمَا لِلْآخَرِينَ .
12 قُبُورُهُمْ لِلْأَبَدِ يُبْنِئُهُمْ †
وَهِيَ مِنْ جِيلٍ إِلَى جِيلٍ مَسَاكِينُهُمْ *
وَبِأَسْمَائِهِمْ دَعَا أَرْضِيَهُمْ
13 الْإِنْسَانُ فِي الثَّرَفِ لَا يَفْهَمُ *
بَلْ يُشَبِّهُ الْبَهَائِمَ الْعَجَمَاءَ

14 تِلْكَ طَرِيقُ الْمُعْتَدِّينَ بِأَنْفُسِهِمْ *
وَعَاقِبَةُ الرَّاظِينَ بِمَصِيرِهِمْ . سِلَاه
15 كَالْغَنَمِ تُرْكُوا فِي مَثْوَى الْأَمْوَاتِ †
وَالْمَوْتُ يَرْعَاهُمْ *

وَالْمُسْتَقِيمُونَ يَسُودُونَهُمْ .
* فِي الصَّبَاحِ تَتَلَاشَى صُورَتُهُمْ
وَمَثْوَى الْأَمْوَاتِ سَكْنَاهُمْ .

Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρῶσεται τὴν ψυχὴν μου
ἐκ χειρὸς ἄδου, *
ὅταν λαμβάνῃ με. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, *
καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν
λήγεται τὰ πάντα, *
οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
εὐλογηθήσεται, *
ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, *
ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, †
παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις *
καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΘ´

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, *
καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
μέχρι δυσμῶν,

ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ. †
Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, *
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, *
καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.

Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω *
καὶ τὴν γῆν διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, *
τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ
ἐπὶ θυσίαις.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam
meam de manu ínferi, *
cum accéperit me. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo, *
et cum multiplicáta fúerit glória domus
eius;
Quóniam cum interíerit non sumet ómnia, *
neque descéndet cum eo glória eius.

Quia ánima eius in vita ipsíus benedicétur, *
confitébitur tibi cum benefécere ei.
Introíbit usque in progénies patrum suórum, *
et usque in ætérnum non vidébit lumen.
generazione dei suoi

Homo, cum in honóre esset, non
intelléxit; †
comparátus est iumentis insipientibus, *
et símilis factus est illis.

PSALMUS 49

Psalmus Asaph.

Deus deórum Dóminus locútus est, *
et vocávit terram a solis ortu usque ad
occásum.

Ex Sion spécies decóris eius; †
Deus manífeste véniet, *
Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu eius exardéscet, *
et in circúitu eius tempésta válda.

Advocábit cælum desúrsum, *
et terram discérnere pópulum suum:
Congregáte illi sanctos eius *
qui órdinant testaméntum eius super
sacrificia.

Ma Dio redimerà l'anima mia
dalla mano degli inferi quando
mi prenderà. PAUSA

Non temere quando l'uomo
arricchisce e quando si
accresce la gloria della sua
casa, // perché, morendo,
non prenderà con sé nulla
né scenderà con lui la sua
gloria.

Sì, la sua anima in vita
sarà benedetta; ti
confesserà quando gli
farai del bene.
Scenderà fino alla
padri, in eterno non
vedrà la luce.

L'uomo che era in onore non
comprese, si rese come le
bestie insensate e si fece simile
a loro.

Salmo di Asaf.

Il Dio degli dei, il SIGNORE, ha
parlato e ha chiamato la terra,
dal sorgere del sole fino al
tramonto.

Da Sion lo splendore della sua
bellezza. Dio verrà
manifestamente, / il nostro
Dio, e non resterà in silenzio;
un fuoco divamperà davanti a
lui e intorno a lui tempesta
violenta.

Convocherà il cielo in
alto, e la terra per
giudicare il suo popolo:
radunate intorno a lui i
suoi santi, che hanno
sancito la sua alleanza con
i sacrifici.

16 لَكِنَّ اللَّهَ يَنْتَقِدي نَفْسِي *
مِنْ يَدِ مَتَوَى الْأَمْوَاتِ يَأْخُذُنِي . سِلاَه

17 لَا تَخَفْ إِذَا اعْتَنَى الْإِنْسَانُ *
وَأَزْدَادَ بَيْتُهُ مَجْدًا

18 فَإِنَّهُ إِذَا مَاتَ لَا يَأْخُذُ شَيْئًا *
وَلَا يَنْزِلُ مَجْدُهُ وَرَاءَهُ .

19 وَنَفْسُهُ الَّتِي فِي حَيَاتِهِ بَارَكْهَا *

وَتُحْمَدُ أَنْتَ عَلَى إِحْسَانِكَ إِلَى نَفْسِكَ

20 تَنْضَمُّ إِلَى جِيلِ آبَائِهِ *
الَّذِينَ لَنْ يَرَوْا النُّورَ أَبَدًا .

21 الْإِنْسَانُ فِي التَّرَفِ لَا يَفْهَمُ *

بَلْ يُشَبِّهُ الْبَهَائِمَ الْعِجْمَاءَ .

المزمور 49

1 مَزْمُور . لِأَسَاف .

2 تَكَلَّمَ الرَّبُّ إِلَهُ الْآلِهَةِ *

وَدَعَا الْأَرْضَ مِنْ مَشْرِقِ الشَّمْسِ إِلَى مَغْرِبِهَا

مِنْ صِهْيُونَ كَامِلَةَ الْجَمَالِ اللَّهُ سَطَعَ *

3 إِلَهْنَا يَأْتِي وَلَا يَصْمُتُ .

فُدَّامُهُ نَارٌ أَكِلَةٌ *

وَحَوْلُهُ عَاصِفَةٌ شَدِيدَةٌ

4 يُنَادِي السَّمَاءَ مِنْ فَوْقِ *
وَالْأَرْضَ لِيَدِينَنَّ شَعْبَهُ .

5 « إِجْمَعُوا لِي أَصْفِيَائِي *
الَّذِينَ بِالذَّبِّيحَةِ قَطَعُوا عَهْدِي » .

Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, *
ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστίν. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἄκουσον, λαός μου, καὶ λαλήσω σοι, †
Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. *
ὁ Θεὸς ὁ θεός σου εἰμὶ ἐγώ.

Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, *
τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου
ἐστὶ διὰ παντός.
Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, *
οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, *
κτῆνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.
Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, *
καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἶπω. *
ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς.
Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, *
ἢ αἷμα τράγων πίομαι;

Θύσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, *
καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου.
Καὶ ἐπικάλεσάι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, *
καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός: †
Ἵνατί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου, *
καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου
διὰ στόματός σου;
Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, *
καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου
εἰς τὰ ὀπίσω.

Et annuntiábunt cæli iustítiam eius, *
quóniam Deus iudex est. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

« Audi, pópulus meus, et loquar; †
Israel, et testificábor tibi: *
Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te; *
holocáusta autem tua in conspéctu
meo sunt semper.
Non accípiam de domo tua vítulos, *
neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ
silvárum, *
iuménta in móntibus et boves.
Cognóvi ómnia volatília cæli, *
et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero non dicam tibi; *
meus est enim orbis terræ et plenitúdo
eius.
Numquid manducábo carnes taurórum, *
aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrificium laudis, *
et redde Altíssimo vota tua;
Et ínvoça me in die tribulátionis: *
éruam te et honorificábis me ».
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Peccatóri autem dixit Deus: †
« Quare tu enárras iustítias meas, *
et assúmísis testaméntum meum per os
tuum ?
Tu vero odísti disciplínam, *
et proiecísti sermónes meos retrórsum.

E annunceranno i cieli la sua
giustizia, perché Dio è giudice.
PAUSA

«Ascolta, popolo mio, e
parlerò a te, Israele; e a te
lo attesto: Dio, il tuo Dio
sono io.

Non ti accuserò per i tuoi
sacrifici: i tuoi olocausti davanti
a me sono sempre;
non accetterò vitelli dalla tua
casa né capretti dai tuoi greggi;

perché mie sono tutte le
fiere della foresta, gli
animali sui monti e i buoi:
// conosco tutti gli uccelli
del cielo, e la bellezza del
campo è con me.

Se avrò fame, non lo dirò
a te; perché mio è il
mondo e ciò che lo
riempie. // Mangerò
forse carne di tori o berrò
sangue di capri?

Sacrifica a Dio un sacrificio di
lode e rendi all'Altissimo i tuoi
voti,
e invocami nel giorno della
tribolazione: ti scamperò e mi
glorificherai». PAUSA

Ma al peccatore ha
detto Dio: «Perché tu
racconti i miei decreti
e ripeti la mia alleanza
con la tua bocca?
Mentre tu hai odiato la
disciplina e hai gettato
le mie parole dietro
alle spalle.

6 السَّمَوَاتُ تُخْبِرُ بِعَدْلِهِ *
لَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّيَّانُ . سِلَاح

7 « اِسْمَعْ يَا شَعْبِي فَأَكَلِّمَكَ †
يَا إِسْرَائِيلُ فَأَشْهَدْ عَلَيْكَ . *
إِنِّي أَنَا اللَّهُ إِلَهُكَ .

8 عَلَى ذَبَائِحِكَ لَا أُوبِّخُكَ *
وَأَمَامِي فِي كُلِّ حِينٍ مُحَرَّقَاتُكَ .
9 لَا أَخَذُ عِجْلًا مِنْ بَيْتِكَ *
وَلَا ثِيوسًا مِنْ حِظَائِرِكَ .

10 فَإِنَّ لِي جَمِيعَ وَحُوشِ الْغَابِ *
وَأُلُوفَ الْبَهَائِمِ الَّتِي فِي الْجِبَالِ .
11 أَعْرِفُ جَمِيعَ طُيُورِ السَّمَاءِ *
وَلِي حَيَوَانُ الْحُقُولِ .

12 إِنْ جُعْتُ فَلَا أُخْبِرُكَ *
فَإِنَّ لِي الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا .
13 وَهَلْ أَنَا مِنْ لَحْمِ الثَّيْرَانِ أَكِلٌ *
وَهَلْ أَنَا لِدَمِ الثِّيُوسِ شَارِبٌ ؟

14 اِذْبَحْ لِلَّهِ ذَبِيحَةً حَمْدٍ *
وَأَوْفِ الْعَلِيِّ نُدُورَكَ .
15 يَوْمَ الضِّيْقِ ادْعُنِي *
فَأُجِيبَكَ وَتُجَدِّدَنِي » .

16 أَمَّا الشَّرِيرُ فَاللَّهُ يَقُولُ لَهُ: †
« مَا لَكَ تُحَدِّثُ بِفَرَائِضِي *
وَعَلَى لِسَانِكَ تَجْعَلُ عَهْدِي
17 وَأَنْتَ قَدْ أَبْغَضْتَ التَّأْدِيبَ *
وَنَبَذْتَ كَلَامِي وَرَاءَكَ ؟

Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, *
καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.
Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, *
καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα.

Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου
κατελάλεις, *
καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις
σκάνδαλον.

Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα· †
ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος. *
Ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ
πρόσωπόν σου.

Σύνετε δὴ ταῦτα, οἱ ἐπιλανθανόμενοι
τοῦ θεοῦ. *
μήποτε ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ἦ ὁ ρυόμενος.
Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, *
καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἦ δείξω αὐτῷ
τὸ σωτήριον Θεοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ν´

*Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφῆτην,
ὡς ἵνα εἰσῇ πρὸς Βηρσαβέ.*

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, *
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου *
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπιλείον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, *
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, *
καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.

Si vidébas furem, currébas cum eo; *
et cum adulteris portiónem tuam
ponébas.
Os tuum abundávit malítia, *
et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum
loquebáris, *
et advérsus filium matris tuæ ponébas
scándalum.
Hæc fecísti, et táciui. †
Existimásti, inique, quod ero tui símilis. *
árguam te, et státuam contra fáciem
tuam ».

Intelligite hæc qui obliviscímini Deum; *
nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.
Sacrificium laudis honorificábit me, *
et illic iter quo osténdam illi salutáre
Dei.

PSALMUS 50

*In finem. Psalmus David, cum venit ad
eum Nathan prophéta, quando intrávit
ad Bethsábee.*

Miserére mei, Deus, *
secúndum magnam misericórdiam
tuam;
Et secúndum multitudínem
miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, *
et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego
cognósko, *
et peccátum meum contra me est
semper.

Se vedevi un ladro,
correvi con lui, e ti
mettevi dalla parte
degli adulteri; // la tua
bocca traboccava di
malizia e la tua lingua
ordiva inganni.

Ti sedevi a parlare di tuo
fratello e contro il figlio di
tua madre mettevi
inciampo.

Questo hai fatto e io ho
taciuto, hai sospettato
iniquamente che io sia
simile a te; ti accuserò e
te lo rinfacerò.

Comprendete questo voi che
dimenticate Dio, perché non
rapisca e non vi sia chi liberi.
Il sacrificio di lode mi
glorificherà e là è la via su cui
gli mostrerò la Salvezza di Dio.

*Per la fine; salmo di Davide,
quando venne a lui il profeta
Natan, dopo che era entrato da
Bersabea.*

Pietà di me, o Dio, secondo la
tua grande misericordia,
e secondo la moltitudine delle
tue compassioni cancella il mio
delitto.

Lavami del tutto dalla mia
iniquità e purificami dal mio
peccato.
Perché io conosco la mia
iniquità e il mio peccato
davanti a me è sempre.

18 إِذَا رَأَيْتَ سَارِقًا رَكَضْتَ مَعَهُ * وَمَعَ الزُّنَاةِ نَصِيبُكَ .

19 أَطْلَقْتَ فَمَكَ لِلشَّرِّ *
وَلِسَانُكَ يَحْوِكُ الْخِدَاعَ .

20 جَلَسْتَ فَتَكَلَّمْتَ عَلَى أَخِيكَ *
وَشَوَّهْتَ سُمْعَةَ ابْنِ أُمِّكَ .

21 صَنَعْتَ هَذَا أَفَأَسْكُتُ ؟ † أَتَنْظُرُ أَيُّيَ مِثْلِكَ ؟ *
لَأَوْجَحَنَّكَ وَأَضَعَنَّ كُلَّ شَيْءٍ نُصَبَ عَيْنِكَ .

22 إِفْهَمُوا إِذَا يَا مَنْ نَسُوا اللَّهَ *
لِقَالٍ أَفْتَرَسَ وَلَا مُنْقِذَ .

23 مَنْ يُقَرِّبُ ذَبِيحَةَ الْحَمْدِ يُمَجِّدُنِي *
وَمَنْ اسْتَقَامَ طَرِيقَهُ أُرِيهِ خَلَاصَ اللَّهِ .

المزمور 50

1 لِإِمَامٍ الْغِنَاءَ . مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ . 2 عِنْدَمَا أَنَاهُ
نَاتَانُ النَّبِيُّ بِسَبَبِ دُخُولِهِ عَلَى بَثْشَابَعِ .

3 إِرْحَمْنِي يَا اللَّهُ بِحَسَبِ رَحْمَتِكَ *
وَبِكَثْرَةِ رَأْفَتِكَ اْمْحُ مَعَاصِيِي .

4 زِدْنِي غُسْلًا مِنْ إِثْمِي * وَمِنْ خَطِيئَتِي طَهِّرْنِي .
5 فَإِنِّي عَالِمٌ بِمَعَاصِيِي *

وخطيئتي أمامي في كُلِّ حِينٍ .

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, *
καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα·
ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, *
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, *
καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, *
τὰ ἀδύατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· *
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, *
ἀγαλλιᾶσονται ὅσῳ τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπον σου ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν μου, *
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεός, *
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου *
καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς
ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, * καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, *
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός
τῆς σωτηρίας μου· *
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, *
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ
τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· *
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Tibi soli peccávi *
et malum coram te feci,
Ut iustificéris in sermónibus tuis *
et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus
sum, *
et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti, *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ
manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor; *
lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et
lætítiam, *
et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, *
et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus; *
et spíritum rectum innova in viscéribus
meis.

Ne proícias me a fácie tua, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a
me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui, *
et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, *
et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus
salútis meæ, *
et exultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; *
et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísset sacrificium,
dedíssem útique; *
holocáustis non delectáberis.

Contro te solo ho peccato
e il male davanti a te ho
fatto, // così che tu sia
riconosciuto giusto nelle
tue parole e vinca quando
sei giudicato.

Ecco che nelle iniquità sono
stato concepito e nei peccati
mi ha concepito mia madre.
// Ecco, la verità hai amato,
le cose occulte e i segreti
della tua sapienza mi hai
manifestato.

Mi aspergerai con issopo e
sarò purificato, mi laverai e
sarò fatto più bianco della
neve. // Mi farai udire
esultanza e gioia, esulteranno
le ossa umiliate.

Distogli il tuo volto dai miei
peccati e cancella tutte le mie
iniquità.
Un cuore puro crea in me, o
Dio, e uno spirito retto rinnova
nelle mie viscere.

Non rigettarmi dal tuo volto
e il tuo spirito santo non
togliere da me.
Rendimi l'esultanza della
tua Salvezza, e confermami
con lo spirito sovrano.

Insegnerò agli iniqui le tue vie
e gli empì a te ritorneranno.
Liberami dal sangue, o Dio,
Dio della mia salvezza e la mia
lingua celebrerà con esultanza
la tua giustizia.

Signore, apri le mie labbra,
e la mia bocca annuncerà
la tua lode.
Poiché se tu avessi voluto
un sacrificio, lo avrei dato:
di olocausti non ti
compiacerai.

6 إِلَيْكَ وَحَدَكَ خَطِئْتُ * وَالشَّرَّ أَمَامَ عَيْنِكَ صَنَعْتُ
فَتَكُونُ عَادِلًا إِذَا تَكَلَّمْتَ *
وَتَكُونُ نَزِيهًا إِذَا قَضَيْتَ .

7 إِنِّي فِي الْإِثْمِ وُلِدْتُ * وَفِي الْخَطِيئَةِ حَبَلْتُ بِي أُمِّي .
8 أَحْبَبْتَ الْحَقَّ فِي أَعْمَاقِ النَّفْسِ *
وَعَلَّمْتَنِي الْحِكْمَةَ فِي الْخَفِيَّةِ .

9 نَفَّنِي بِالزُّوْفِ فَأَطْهَرُ * إِعْسَلْنِي فَأَفُوقَ الثَّلْجَ بَيَاضًا .
10 أَسْمِعْنِي سُرُورًا وَفَرَحًا *
فَتُبْتَهِجَ الْعِظَامُ الَّتِي حَطَمْتَهَا .
11 أَحْجُبْ وَجْهَكَ عَنِ خَطَايَايَ *
وَأَمْحُ جَمِيعَ آثَامِي .
12 قَلْبًا طَاهِرًا * أَخْلُقْ فِيَّ يَا اللَّهُ
وَرُوحًا ثَابِتًا جَدِّدْ فِي بَاطِنِي .

13 مِنْ أَمَامِ وَجْهِكَ لَا تَطْرَحْنِي *
وَرُوحُكَ الْقُدُّوسُ لَا تَنْزِعْهُ مِنِّي .
14 أُرِّدْ لِي سُرُورَ خَلَاصِكَ * فَيُؤَيِّدَنِي رُوحٌ كَرِيمٌ .
15 أَعَلِّمُ الْعَصَا طُرُقَكَ *
فَيُثَوِّبُ إِلَيْكَ الْخَاطِئُونَ .
16 أَنْقِذْنِي مِنَ الدَّمَاءِ يَا اللَّهُ إِلَهَ خَلَاصِي *
فَيَهْنَفَ لِسَانِي بِبِرِّكَ .

17 أَيُّهَا السَّيِّدُ افْتَحْ شَفْعِي * فَيُخَبِّرَ فَمِي بِتَسْبِيحَتِكَ
18 فَإِنَّكَ لَا تَهْوَى الدَّبِيحَةَ *
وَإِذَا قَرَنْتُ مُحَرَّقَةً فَلَا تَرْضَاهَا .

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, *
καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, *
καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, †
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. *
τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΑ΄

*Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυίδ,
ἐν τῷ ἐλθεῖν Δαυὶδ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ
ἀναγγεῖλαι τῷ Σαούλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ·
Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Αβιμέλεχ.*

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ, *
ὁ δυνατὸς ἀνομίαν;
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσαστο
ἡ γλῶσσά σου. *
ὥσει ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, *
ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα
καταποντισμοῦ, *
γλῶσσαν δολίαν.

Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς κατέλοι σε εἰς τέλος, †
ἐκτίλει σε καὶ μεταναστεύσει σε ἀπὸ
σκηνώματος, *
καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Sacrificium Deo sp̃ritus contribulātus; *
cor contritum et humiliātum, Deus, non
despiciēs.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte
tua Sion, *
ut ædificéntur muri Ierúsalem.
Tunc acceptábis sacrificium iustitiæ, †
oblatiónes et holocáusta; *
tunc impónent super altáre tuum
vítulos.

PSALMUS 51

*In finem. Intelléctus David,
cum venit Doeg Idumæus et nuntiávit
Sauli: « Venit David in domum
Achimelech ».*

Quid gloriáris in malítia, *
qui potens es in iniquitáte?
Tota die iniustítiam cogitávit lingua
tua; *
sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, *
iniquitátem magis quam loqui
æquitátem. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, *
lingua dolósa.

Proptérea Deus destruet te in finem; †
evéllet te, et emigrábit te de
tabernáculo tuo, *
et radicem tuam de terra vivéntium.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Sacrificio a Dio è uno spirito
contrito.
Un cuore contrito e umiliato,
Dio non lo disprezzerà.

Benefica, Signore, nel tuo
compiacimento Sion e siano
riedificate le mura di
Gerusalemme.
Allora ti compiacerai di un
sacrificio di giustizia, di
oblazione e di olocausti; allora
offriranno vitelli sul tuo altare.

*Per la fine; della
comprensione, di Davide;
quando venne Doeg
l'Idumeo ad avvisare Saul e
a dirgli: «È venuto Davide
nella casa di Abimelech».*

Perché ti vanti del male, o
potente nell'iniquità?
La tua lingua ha tramato
ingiustizia tutto il giorno.
Come affilato rasoio hai
commesso inganno.

Hai amato la malizia più della
bontà, l'ingiustizia più del
parlare la giustizia. PAUSA
Hai amato tutte le parole che
sommangono, lingua
ingannatrice!

Per questo ti abbatta Dio per
sempre, ti estirpi e ti strappi
via dalla tenda e le tue radici
dalla terra dei viventi. PAUSA

19 إِنَّمَا الدَّيِّحَةُ لِلَّهِ رُوحٌ مُنْكَسِرٌ *
الْقَلْبُ الْمُنْكَسِرُ الْمُنْسَحِقُ لَا تَزْدْرِيه يَا اللَّهُ .

20 أَحْسِنْ بِرِضَاكَ إِلَى صِهْيُونَ *
فَابْنِ أَسْوَارَ أُورُشَلِيمَ .

21 حِينَئِذٍ تَرْضَى بِذَبَائِحِ الْبَرِّ †
بِالْمُخْرَقَةِ وَالتَّقْدِيمَةِ النَّامَةِ *

حِينَئِذٍ يُقَرَّبُونَ عَلَى مَذْبَحِكَ الْعُجُولُ .

المزمور 51

1 لِإِمَامٍ الْغِنَاءُ . تَعْلِيمٌ . لِدَاوُدَ .

2 عِنْدَمَا جَاءَ دَوْنِيحُ الْأَدُومِيِّ وَأَخْبَرَ شَاوُلَ وَقَالَ لَهُ :

« قَدْ أَتَى دَاوُدُ إِلَى بَيْتِ أَحِيْمَلِك » .

3 لَمْ تَتَفَخَّرْ بِالشَّرِّ يَا جَبَّارَ الْعَارِ *
وَالنَّهَارَ كُلَّهُ 4 تُضْمِرُ الدَّمَارَ ؟

لِسَانَكَ كَالْمَوْسَى الْمُسْنُونَةِ *

أَيُّهَا الْعَامِلُ بِالْخِدَاعِ .

5 الشَّرُّ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنَ الْخَيْرِ *

وَالْكَذِبُ مِنَ التَّكَلُّمِ بِالصِّدْقِ . سِيْلَاهُ

6 تُحِبُّ كُلَّ كَلَامٍ نَهَاشٍ *

أَيُّهَا اللِّسَانُ الْخَدَّاعُ .

7 لِذَا فَاللَّهُ لِلْأَبَدِ يُدَمِّرُكَ †

يَقْبِضُ عَلَيْكَ وَمِنْ الْحَيَمَةِ يَفْتَلِعُكَ *

وَمِنْ أَرْضِ الْأَحْيَاءِ يَسْتَأْصِلُكَ . سِيْلَاهُ

Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, *
καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν·
Ἴδου ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν
βοηθὸν αὐτοῦ, †
ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ
πλούτου αὐτοῦ, *
καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ὥσει ἐλαία κατάκαρπος ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, †
ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ *
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα *
ὅτι ἐποίησας,
καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν *
ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜΟΣ NB´

*Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελέθ συνέσεως
τῷ Δαυίδ.*

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ *
Οὐκ ἔστι Θεός.
Διέφθειραν, καὶ ἐβδελύχθησαν
ἐν ἀνομίαις, *
οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν *
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνίων, *
ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν *
οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν
ἕως ἐνός.

Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν, *
οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου;
Τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο, *

Vidébunt iusti et timébunt, *
et super eum ridébunt, et dicent:
« Ecce homo qui non púsuit Deum
adiutórem suum, †
sed sperávit in multitudíne divitiárum
suárum, *
et præváluit in vanitáte sua ».

Ego autem, sicut olíva fructífera in
domo Dei, *
sperávi in misericórdia Dei in ætérnum
et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, *
quia fecísti;
Et expectábo nomen tuum, quóniam
bonum est, *
in conspéctu sanctorum tuórum.

PSALMUS 52

*In finem, pro Máeleth intelligéntiæ,
David.*

Dixit insípiens in corde suo: *
« Non est Deus ».
Corrúpti sunt, et abominábiles facti
sunt in iniquitátibus; *
non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit *
super filios hóminum,
Ut vídeat si est intélligens *
aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles
facti sunt; *
non est qui fáciat bonum, non est
usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur
iniquitátem, *
qui dévorant plebem meam ut cibum
panis ?
Deum non invocavérunt; *

Vedranno i giusti e temeranno,
su di lui rideranno e diranno:
«Ecco l'uomo che non ha
posto Dio come suo aiuto, ma
ha messo la sua speranza nella
sua grande ricchezza e si è
fatto forte della sua vanità».

Io invece, come olivo fruttifero,
nella casa di Dio, ho sperato
nella misericordia di Dio in
eterno e nei secoli dei secoli.

Ti confesserò in eterno perché
hai operato,
e attenderò il tuo nome,
perché è buono davanti ai tuoi
santi.

*Per la fine, su «maeleth»; della
comprensione, di Davide.*

Ha detto l'insensato nel suo
cuore: «Non c'è Dio».
Si sono corrotti e resi
abominevoli nelle iniquità, non
c'è chi fa il bene.

Dio si è chinato dal cielo sui
figli degli uomini,
per vedere se c'è chi
comprende o chi cerca Dio.
Tutti hanno deviato, insieme si
sono resi inutili, non c'è chi fa
il bene, non c'è neppure uno.

Non conosceranno tutti gli
operatori di iniquità, che
divorano il popolo mio come si
mangia il pane?
Non hanno invocato Dio.

8 فَيَرَى الْأَبْرَارُ وَيَخْافُونَ *
وَعَلَيْهِ يُضْحَكُونَ:

9 « هذا الَّذِي لَمْ يَتَّخِذِ اللَّهَ حِصْنًا †
بَلْ عَلَى كَثْرَةِ غِنَاهُ اتَّكَلَ * وَبِجَرَائِمِهِ اعْتَزَرَ » .

10 أَمَّا أَنَا فَكَالزَّيْتُونَةِ الْعَصَّةِ * فِي بَيْتِ اللَّهِ
عَلَى رَحْمَةِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ * مَدَى الدَّهْرِ وَلِلْأَبَدِ .

11 لِلْأَبَدِ أَحْمَدُكَ لِأَنَّكَ فَعَلْتَ *
وَأَرْجُو اسْمَكَ لِأَنَّهُ صَالِحٌ لَدَى أَصْفِيَائِكَ .

المزمور 52

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِلْمَرْضِ . تَعْلِيمِ . لِداوُد .

2 قَالَ الْجَاهِلُ فِي قَلْبِهِ: * « لَيْسَ إِلَهٌ » .
فَسَدَّتْ أَعْمَالُهُمْ وَقُبِحَتْ *
وَلَيْسَ مَنْ يَصْنَعُ الصَّالِحَاتِ .

3 أَطَّلَّ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ عَلَى بَنِي آدَمَ *
لِيَرَى هَلْ مِنْ عَاقِلٍ يَلْتَمِسُ اللَّهَ .

4 قَدْ ارْتَدُّوا جَمِيعًا فَفَسَدُوا *
وَلَيْسَ مَنْ يَصْنَعُ الصَّالِحَاتِ وَلَا وَاحِدٌ .

5 أَلَا يَذَرِي فَعَلَهُ الْإِثْمَ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ شَعْبِي *
كَمَا يُؤْكَلُ الْخُبْزُ وَلَا يَدْعُونَ اللَّهَ ؟

ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον οὐ οὐκ ἦν φόβος·
ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅστ᾽ αὐτῶν
ἀνθρωπαρέσκων· *
κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν
αὐτούς.

Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; †
Ἐν τῷ ἀποστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, *
ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ καὶ εὐφρανθήσεται
Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'

*Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ,
ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζειφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ
Σαούλ· Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται
παρ' ἡμῖν;*

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με, *
καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινόν με.
Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, *
ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἄλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμὲ, †
καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, *
οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, *
καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήμπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, *
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

illic trepidaverunt timóre, ubi non erat
timor.
Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui
homínibus placent; *
confúsi sunt quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? †
Cum convérterit Deus captivitátem
plebis suæ, *
exultábit Iacob et lætábitur Israel.

PSALMUS 53

*In finem, in carmínibus. Intelléctus
David, cum venissent Ziphæi et
dixissent ad Saul: « Nonne David
absconditus est apud nos? ».*

Deus, in nómine tuo salvum me fac, *
et in virtúte tua iúdica me.
Deus, exáudi oratiónem meam; *
áuribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum
me, †
et fortes quæsiérunt ánimam meam, *
et non proposuérunt Deum ante
conspéctum suum. **ΔΙΑΨΑΛΜΑ**
Ecce enim Deus ádiuvat me, *
et Dóminus suscéptor est animæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, *
et in veritáte tua dispérde illos.

Hanno tremato di timore, là
dove non c'era timore,
perché Dio ha disperso le ossa
di quelli che piacciono agli
uomini; sono rimasti confusi,
perché Dio li ha disprezzati.

Chi darà da Sion il
salvatore di Israele?
Quando il Signore farà
tornare dalla prigionia il
suo popolo, esulterà
Giacobbe e gioirà Israele.

*Per la fine, tra gli inni; della
comprensione, di Davide.
Quando vennero gli Zifei e
dixero a Saul: «Ecco, Davide
non è forse nascosto presso
di noi?».*

O Dio, nel tuo nome salvami
e nella tua potenza
giudicami.
O Dio, esaudisci la mia
preghiera, porgi l'orecchio
alle parole della mia bocca.

Perché stranieri sono insorti
contro di me e forti hanno
cercato l'anima mia: non
hanno posto Dio davanti a
sé. **PAUSA**
Ma ecco, Dio mi aiuta e il
Signore è il sostegno
dell'anima mia.

Ritorcerà il male sui miei
nemici. Nella tua verità fanne
sterminio!

6 هُنَاكَ يَرْتَعِبُونَ رُعبًا حَيْثُ لَا رُعبٌ †
لَأنَّ اللهَ يُبَدِّدُ عِظَامَ مُحَاصِرِكَ *
لَقَدْ أَخْزَيْتَهُمْ لَأنَّ اللهَ نَبَذَهُمْ .

7 مَنِ الَّذِي يَأْتِي مِنْ صِهْيُونَ بِالْخَلاصِ لِإِسْرَائِيلَ ؟ †
حِينَ يَرْجُو اللهَ أَسْرَى شَعْبِهِ *
يَبْتَهِجُ يَعْقُوبُ وَيَفْرَحُ إِسْرَائِيلُ .

المزمور 53

1 لِإِمَامٍ الْغِنَاءُ . عَلَى ذَوَاتِ الْأَوْتَارِ . تَعْلِيمُ . لِداوُدَ ,
2 عِنْدَمَا أَتَى الرَّفِيقُونَ وَقَالُوا لِساوُل:
« أَلَمْ يَخْتَبِئْ داوُدُ عِنْدَنَا ؟ »

3 اَللّهُمَّ بِاسْمِكَ خَلِّصْنِي * وَبَجَبْرُوتِكَ اَنْصِفْنِي
4 اَللّهُمَّ اسْتَمِعْ لِصَلَاتِي *
وَأَصْنَعْ إِلَى أَقْوَالِ فَمِي .

5 فَإِنَّ غُرَبَاءَ قَامُوا عَلَيَّ † وَأَشِدَّاءَ طَلَبُوا نَفْسِي *
لَمْ يَجْعَلُوا اللهَ أَمَامَهُمْ . سِلاَهُ
6 هَا إِنَّ اللهَ يَنْصُرُنِي *

وَالسَّيِّدَ مَعَ الَّذِينَ يُسَانِدُونَ نَفْسِي .

7 لِيَرْتَدَّ الشَّرُّ عَلَى مَنْ يَتَرَصَّدُونَ لِي *
وَيَحْقُقْ يَا رَبِّ دَمْرُهُمْ .

Ἐκουσίως θύσω σοι, *
ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε,
ὅτι ἀγαθόν.
Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, *
καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπείδεν
ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ´

Eis tò télos, én ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ. In finem, in carminibus. Intelléctus David.

Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, †
καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. *
πρόσχεσ μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.
Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου,
καὶ ἐταράχθην *
ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως
ἀμαρτωλοῦ.

ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, *
καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, *
καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.
Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, *
καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα· Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσει
περιστερᾶς; *
Καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.
Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, *
καὶ ἠλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Προσεδεχόμενην τὸν σώζοντά με *
ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος.

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς
γλώσσας αὐτῶν, *
ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν
ἐν τῇ πόλει.

Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo, Dómine,
quóniam bonum est;
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti
me, *
et super inimícos meos despéxit óculus
meus.

PSALMUS 54

Exáudi, Deus, oratiónem meam; †
et ne despéxeris deprecatiónem meam: *
inténde mihi et exáudi me.
Contristátus sum in exercitatióne mea,
et conturbátus sum *
a voce inimíci et a tribulatióne
peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me
iniquitátes, *
et in ira molésti erant mihi.
Cor meum conturbátum est in me, *
et formido mortis cécidit super me.
Timor et tremor venérunt super me, *
et contexérunt me ténebrae.

Et dixi: « Quis dabit mihi pennas sicut
colúmbæ, *
et volábo et requiéscam ?
Ecce elongávi fúgiens, *
et mansi in solitúdine. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Expectábam eum qui salvum me fecit *
a pusillanimitáte spíritus et
tempestáte ».

Præcípita, Dómine, dívide linguas
eórum, *
quóniam vidi iniquitátem et
contradictiόnem in civitáte.

Volontariamente ti offrirò
sacrifici; confesserò il tuo
nome, SIGNORE, perché è
buono;
perché da ogni tribolazione mi
hai liberato e il mio occhio ha
dominato i miei nemici.

*Per la fine, tra gli inni;
della comprensione, di
Davide.*

Porgi l'orecchio, o Dio, alla
mia preghiera e non
disprezzare la mia supplica.
Volgiti a me ed esaudiscimi.
Mi sono rattristato nella mia
lotta e sono stato sconvolto
dalla voce del nemico e
dall'oppressione del
peccatore,

perché hanno rovesciato su
di me iniquità e con ira mi
erano avversi. // Il mio cuore
è sconvolto dentro di me e su
di me è piombato un terrore
di morte. // Timore e
tremore è venuto su di me e
mi hanno avvolto le tenebre.

E ho detto: «Chi mi darà ali
come di colomba per volare e
trovare riposo?».
Ecco, sono fuggito lontano e
ho preso dimora nel deserto.
PAUSA
Aspettavo chi mi salvasse
dall'avvilimento e dalla
tempesta.

Sprofondali, Signore, e dividi
le loro lingue, perché ho visto
nella città iniquità e
contraddizione.

8 عَنْ طِيبِ خَاطِرٍ أَقْرَبُ لَكَ الذَّبَائِحَ *
وَأَحْمَدُ اسْمِكَ لِأَنَّهُ صَالِحٌ
9 فَإِنَّهُ مِنْ كُلِّ ضَيْقٍ أَنْقَذَنِي *
وَعَيْنِي شَمِتَتْ بِأَعْدَائِي .

المزمور 54

1 لِإِمَامِ الْغَنَاءِ . عَلَى ذَوَاتِ الْأَوْتَارِ . تَعْلِيمٌ . لِدَاوُدَ .

2 اَللّٰهُمَّ اصْنَعْ لِي صَلَاتِي *
وَلَا تَحْتَجِبْ عَن تَضَرُّعِي .
3 اصْنَعْ لِيَّ وَاسْتَجِبْ لِي *
فَإِنِّي أَهْذِي فِي شَكْوَايِ وَأُنِئْ
4 مِنْ صَرْخَةِ الْأَعْدَاءِ * وَمِنْ صَيْحَةِ الْأَشْرَارِ
لَأَنَّهُمْ يُلْقَوْنَ عَلَيَّ الْآثَامَ * وَبَعْضُ بِيضْطَهْدُونِي .
5 يَتَلَوَّى قَلْبِي فِي بَاطِنِي *
وَأَهْوَالُ الْمَوْتِ تَتَسَاقُطُ عَلَيَّ .
6 تَمَلَّكَنِي الْخَوْفُ وَالرَّعْدَةُ * وَغَمَرَنِي الْإِرْتِعَاشُ .
7 فَقُلْتُ: « مَنْ لِي بِجَنَاحٍ كَالْحَمَامَةِ *
فَأَطِيرَ وَأَحُطُّ ؟ »

8 حِينَئِذٍ أَتَبَعِدُ هَارِبًا * وَفِي الْبَرِّيَّةِ أَبِيْتُ . سِيَاهُ
9 أُسْرِعُ فَأَجِدُ لِي مَلْجَأً *
مِنْ الرِّيحِ الْمُقْتَلَعَةِ وَمِنْ الزَّوْبَعَةِ .

10 بَلِيلٌ أَيُّهَا السَّيِّدُ أَلَسْتَهُمْ وَفَرَّقَهَا *
فَقَدْ رَأَيْتُ الْعُنْفَ وَالْحِصَامَ فِي الْمَدِينَةِ

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτήν
ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, †
ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς,
καὶ ἀδικία, *
καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι, εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, *
ὑπῆνεγκα ἄν·
καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησεν, *
ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δέ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, *
ἡγεμών μου καὶ γνωστὲ μου,
ὅς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, *
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν
ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, *
καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾄδου ζῶντες·
ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροιکیαις αὐτῶν, *
ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Εγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, *
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.
Ἐσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας
διηγῆσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, *
καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου
ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, *
ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει
αὐτοὺς, *
ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, *
καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι. *
Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,

Die ac nocte circúmdabit eam super
muros eius iníquitas, †
et labor in médio eius
et iniustitia; *
et non defécit de platéis eius usúra et
dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset
mihi, *
sustinuíssem útique;
Et si is qui óderat me super me magna
locútus fuísset, *
abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis, *
dux meus et notus meus,
Qui simul mecum dulces capiébas cibos: *
in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos, *
et descéndant in inférnum vivéntes;
Quóniam nequítiae in habitáculis
eórum, *
in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi, *
et Dóminus salvábit me.
Véspere et mane et merídie narrábo et
annuntiábo, *
et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his
qui appropínquant mihi, *
quóniam inter multos erant mecum.
Exáudiet Deus, et humiliábit illos, *
qui est ante saécula. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Non enim est illis commutátio, *
et non timuérunt Deum.
Exténdit manum suam in retribuéndō; *
contaminavérunt testaméntum eius,

Giorno e notte ne farà il giro
sulle sue mura, iniquità e
affanno sono in mezzo ad
essa,
e ingiustizia, e non sono
scomparse dalle sue piazze
usura e frode.

Poiché se mi avesse insultato
un nemico, l'avrei sopportato;
// e se chi mi odia avesse
parlato con arroganza contro
di me, mi sarei nascosto da lui.

Ma tu, uomo di una sola
anima con me, mia guida e a
me noto, // che, stando con
me, rendevi dolci i cibi! Nella
casa di Dio camminavamo
concordi.

Venga la morte su di loro e
scendano negli inferi vivi,
perché malvagità è nelle loro
abitazioni, in mezzo a loro.

Io ho gridato a Dio e il
SIGNORE mi ha esaudito.
A sera, al mattino e a
mezzogiorno narrerò e
annuncerò, ed esaudirà la mia
voce.

Redimerà nella pace
l'anima mia dai miei
vicini: poiché erano molti,
con me! // Dio esaudirà e
li umilierà, lui che è prima
dei secoli. PAUSA سیلاه

Perché non c'è per loro
riscatto e non hanno temuto
Dio.
Ha steso la sua mano nel
retribuere: hanno profanato la
sua alleanza.

11 يَحُومَانِ فَوْقَ أَسْوَارِهَا لَيْلٌ نَّهَارٌ
وَفِي وَسْطِهَا الْإِثْمُ وَالشَّقَاءُ .

12 الدَّمَارُ فِي دَاخِلِهَا
وَالظُّلْمُ وَالْمَكْرُ لَا يَبْرَحَانِ سَاحَتَهَا .

13 لَوْ أَنَّ عَدُوًّا عَيَّرَنِي لَأَحْتَمِلْتُهُ
وَلَوْ أَنَّ مُبْغِضِي تَعَاظَمَ عَلَيَّ لَتَوَارَيْتُ عَنْهُ .

14 وَلَكِنَّكَ أَنْتَ يَا نَدِّي * وَالْيَفْيَى وَأَنيسِي

15 يَا مَنْ تَرْبِطُنِي بِهِ أَخْلَى مُعَاشِرَةً
حِينَ كُنَّا مَعًا فِي بَيْتِ اللَّهِ نَسِيرُ .

16 فَلْيَنْقُضْ الْمَوْتُ عَلَيْهِمُ †

وَيَهْبِطُوا إِلَى مَثْوَى الْأَمْوَاتِ أَحْيَاءَ *
لَأَنَّ الشُّرُورَ فِي مَسَاكِينِهِمْ وَفِي وَسْطِهِمْ .

17 أَمَّا أَنَا فَاللَّهُ أَذْعُو * وَالرَّبُّ يُخَلِّصُنِي .

18 فِي الْمَسَاءِ وَالصَّبَاحِ وَعِنْدَ الظَّهِيرَةِ *
أَشْكُو وَأَبْكِي فَيَسْمَعُ صَوْتِي .

19 إِفْتَدَى نَفْسِي بِسَلَامٍ †

مِنَ الْقِتَالِ الَّذِي قَامَ عَلَيَّ * فَكَثِيرُونَ بِالْقُرْبِ مِنِّي .

20 يَسْمَعُ اللَّهُ فَيَذِلُّهُمْ * وَهُوَ عَلَى عَرْشِهِ مُنْذُ الْأَزَلِ .

أَمَّا هُمْ فَلَا يَتَغَيَّرُونَ * وَاللَّهُ لَا يَخَافُونَ

21 أَلْقَى عَدُوِّي يَدَيْهِ عَلَى حُلَفَائِهِ *

وَأَنْتَهَلَكَ حُرْمَةً عَهْدِهِ .

διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου
αὐτοῦ, *
καὶ ἤγγισεν ἡ καρδιά αὐτοῦ.
Ἦπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, *
καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

Ἐπὶ ῥίπον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, †
καὶ αὐτός σε διαθρέψει. *
οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δὲ, ὁ Θεός, *
κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθοράς·
ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος †
οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν, *
ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ, Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ´

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ
τῶν ἀγίων μεμακρυσμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς
στηλογραφίαν, ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν
οἱ Ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.*

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με
ἄνθρωπος, *
ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.
Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην
τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὕψους ἡμέρας, *
ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με.
Φοβηθήσονται. *
ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σοί.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, †
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ Θεῷ ἠλπισα, *
οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

Divisi sunt ab ira vultus eius, *
et appropinquavit cor illius:
Molliti sunt sermões eius super óleum, *
et ipsi sunt iacula.

lacta super Dóminum curam tuam, †
et ipse te enútriet; *
non dabit in ætérnum fluctuatiónem
iusto.

Tu vero, Deus, *
dedúces eos in púteum intéritus.
Viri sánguinem et dolosi †
non dimidiábunt dies suos; *
ego autem sperábo in te, Dómine.

PSALMUS 55

*In finem, pro pópulo qui a sanctis longe
factus est. David, in títuli
inscriptiόnem, cum tenuérunt eum
Allóphyli in Geth.*

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit
me homo, *
tota die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die, *
quóniam multi bellántes advérsum me.
Ab altitúdine diéi timébo, *
ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermões meos, †
in Deo sperávi; *
non timébo quid fáciat mihi caro.

Sono stati divisi dall'ira del
suo volto e si è accostato il
suo cuore.
Le sue parole sono divenute
più molli dell'olio, e sono
saette.

Getta sul SIGNORE il tuo
affanno ed egli ti nutrirà, non
lascerà in eterno che il giusto
vacilli.

E tu, o Dio, li farai discendere
nel pozzo della corruzione:
gli uomini di sangue e di frode
non giungeranno alla metà dei
loro giorni. Ma io spererò in
te, Signore.

*Per la fine, per il popolo
allontanato dal santuario; di
Davide, come iscrizione.
Quando i Filistei lo presero a
Geth.*

Misericordia di me, o Dio,
perché mi ha calpestato
l'uomo: tutto il giorno
facendomi guerra mi ha
oppresso. // Mi hanno
calpestato i miei nemici
tutto il giorno dall'inizio del
giorno, perché molti sono
quelli che mi fanno guerra.
Essi temeranno, io invece
spererò in te.

In Dio loderò le mie parole,
tutto il giorno ho sperato in
Dio; non temerò quello che
mi farà la carne.

²² فَمُهُ أَلَيْتُ مِنَ الرَّئِدِ * وَقَلْبُهُ يَشُرُّ الْقِتَالَ .
كَلِمَاتُهُ أَرْقُ مِنَ الزَّيْتِ * وَهِيَ سَيْوْفٌ مَسْلُولَةٌ .

²³ أَلْقِ عَلَى الرَّبِّ حِمْلَكَ † وَهُوَ يَعُولُكَ
وَلَا يَدْعُ الْبَارَّ يَتَزَعَّزُعُ لِلْأَبَدِ .

²⁴ إِلَى جُبِّ الْهََاوِيَةِ أَنْتَ يَا اللَّهُ تُنْزِهِمُ *
رِجَالَ الدِّمَاءِ وَالْخِدَاعِ
قَبْلَ أَنْ تَنْتَصِفَ أَعْمَارُهُمْ *
أَمَّا أَنَا فَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ .

المزمور 55

¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى لَحْنِ « ظَلُمَ الْأُمَرَاءُ الْبَعِيدِينَ » .
لِدَاوُدَ . بِصَوْتِ خَافَتْ . عِنْدَمَا قَبَضَ عَلَيْهِ
الْفِلِسْطِينِيُّونَ فِي جَثَّ .

² إِرْحَمْنِي يَا اللَّهُ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ يُرْهَقُنِي *
وَالْمُقَاتِلَ طَوَالَ النَّهَارِ يُضَايِقُنِي .
³ طَوَالَ النَّهَارِ يُرْهَقُنِي الَّذِينَ يَتَرَصَّدُونَنِي *
فَقَدْ كَثُرَ مَن فِي الْمُرْتَفَعَاتِ يُقَاتِلُونَنِي .
⁴ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ يَوْمَ أَخَافُ †

⁵ عَلَى اللَّهِ الَّذِي بِكَلِمَتِهِ أُشِيدُ
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَلَا أَخَافُ وَمَا يَصْنَعُ بِي الْبَشَرُ؟

Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου
ἐβδελύσσοντο, *
κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν
εἰς κακόν.
Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ, †
τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν, *
καθάπερ ὑπέμεινα τῇ ψυχῇ μου.
Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοὺς, *
ἐν ὀργῇ λαοὺς κατὰξεις, ὁ Θεός.

Τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, †
ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, *
ὥς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου
εἰς τὰ ὀπίσω, †
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, *
ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, *
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον·
ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, *
οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεός, αἱ εὐχαὶ *
ὥς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.
Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, †

καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, *
τοῦ εὐαρεσθῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ NF´

*Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς
στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν
ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.*

Tota die verba mea execrabántur, *
adversum me omnes cogitationes
eorum in malum;
Inhabitábunt et abscondent, †
ipsi calcáneum meum observábunt, *
sicut sustinuérent animam meam.

Pro níhilo salvos fácies illos, *
in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi; †
posuisti lácrimas meas in conspéctu
tuo, *
sicut et in promissióne tua.

Tunc converténtur inimíci mei
retrórsum; †
in quacúmque die invocávero te, *
ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, *
in Dómino laudábo sermónem;
In Deo sperávi, *
non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, *
quæ reddam, laudatiónes tibi;
Quóniam eripuísti animam meam de
morte, †

et pedes meos de lapsu, *
ut pláceam coram Deo in lúmine
vivéntium.

PSALMUS 56

*In finem. « Ne dispérdas ». David, in
tituli inscriptiόnem, cum fúgeret a
fácie Saul in spelúncam.*

Tutto il giorno hanno avuto in
abominio le mie parole; contro
di me tutti i loro pensieri a fin
di male. // Essi mi staranno
vicino e si nasconderanno,
spieranno il mio calcagno, così
come mi aspettavo.

In nessun modo li salverai; con
ira abatterai i popoli.

O Dio, ti ho esposto la
mia vita; hai messo le mie
lacrime davanti a te
secondo la tua promessa.

Si volgeranno indietro i miei
nemici nel giorno in cui ti
invocherò; ecco so che il mio
Dio sei tu.

In Dio loderò la parola, nel
SIGNORE loderò la promessa.
In Dio ho sperato, non temerò
quel che mi farà l'uomo.

Sono in me, o Dio, i voti di
lode che ti renderò,
poiché hai liberato l'anima
mia dalla morte

e i miei piedi dallo scivolare,
perché io piaccia a Dio nella
luce dei viventi.

*Per la fine, non
distruggere; di Davide,
come iscrizione. Quando
fuggiva dalla presenza di
Saul nella spelonca.*

6 طَوَالَ النَّهَارِ يُعْزَقِلُونَ أُمُورِي *
وَجَمِيعُ أَفْكَارِهِمْ فِيَّ إِلَى الشَّرِّ مُتَّجِهَةٌ .

7 يَتَجَمَّعُونَ وَيَخْتَبِئُونَ وَآثَارِي يَفْتَنُونَ *
كَأَنَّهُمْ فِي نَفْسِي طَامِعُونَ .

8 اَللّٰهُمَّ اَبْسَبْ اِئْتِهَم يَفْلِتُونَ ؟ *
فِي غَضَبِكَ اَذِلَّ الشُّعُوبَ .

9 قَدْ عَدَدْتَ خَطَايَايَ التَّائِبَةُ †
فاجْعَلْ دُمُوعِي فِي قِرْبَتِكَ . * اَوَلَيْسَتْ فِي سَفَرِكَ ؟

10 حِينَئِذٍ يَرْتَدُّ اَعْدَائِي يَوْمَ دُعَائِي *
وَأَنَا اَعْلَمُ أَنَّ اللهَ مَعِي .

11 عَلَى اللهِ الَّذِي بِكَلِمَتِهِ اُشِيدُ *
عَلَى الرَّبِّ الَّذِي بِكَلِمَتِهِ اُشِيدُ

12 عَلَى اللهِ تَوَكَّلْتُ فَلَا اَخَافُ *
وَمَاذَا يَصْنَعُ بِي الْاِنْسَانُ ؟

13 اَللّٰهُمَّ عَلَيَّ نُدُورٌ لَكَ *
سَاوِفِي ذَبَائِحِ حَمْدٍ لَكَ

14 لَا اَنْتَكَ مِنَ الْمَوْتِ اَنْقَذْتَ نَفْسِي *
حَتَّى اَسِيرَ اَمَامَ اللهِ فِي نُوْرِ الْاَحْيَاءِ .

المزمور 56

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . « لَا تُدَمِّرْ » . لِداوُد . بِصَوْتِ خَافِتٍ .

عِنْدَمَا هَرَبَ مِنْ وَجْهِ شَاوُلَ إِلَى الْمَغَارَةِ .

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, *
ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου·
καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, *
ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκράζομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, *
τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, *
ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.
Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ *
καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,

καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου
σκύμνων, *
ἐκοιμήθην τεταραγμένος.
Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον
καὶ βέλη, *

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς, *
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, *
καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου·
ᾠρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, *
καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. *ΔΙΑΨΑΛΜΑ*

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεὸς, †
ἐτοίμη ἡ καρδία μου, *
ἄσομαι καὶ ψαλῶ.

Ἐξεγέρθητι, ἡ δόξα μου, †
ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα, *
ἐξεγερεθήσομαι ὀρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, *
ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.
Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν
τὸ ἔλεός σου, *
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Miserére mei, Deus, miserére mei, *
quóniam in te confidit ánima mea;
Et in umbra alárum tuárum sperábo *
donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum, *
Deum qui benefécit mihi.
Misit de cælo, et liberávit me; *
dedit in oppróbrium conculcántes me.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Misit Deus misericórdiam suam *
et veritátem suam,

Et erípuit ánimam meam de médio
catulórum leónum; *
dormívi conturbátus.
Fílii hóminum, dentes eórum arma et
sagíttæ, *
et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, *
et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, *
et incurvavérunt ánimam meam;
Foderunt ante fáciem meam fóveam, *
et incidérunt in eam. *ΔΙΑΨΑΛΜΑ*

Parátum cor meum, Deus, †
parátum cor meum; *
cantábo et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, †
exsúrge, psaltérion et cíthara; *
exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, *
et psalmum dicam tibi in géntibus,
Quóniam magnificáta est usque ad
cælos misericórdia tua, *
et usque ad nubes véritas tua.

Misericordia di me, o Dio,
misericordia di me, perché
in te confida l'anima mia,
e all'ombra delle tue ali
spererò finché non passi
l'iniquità.

Griderò a Dio altissimo, a
Dio mio benefattore. *PAUSA*
Ha mandato dal cielo e mi ha
salvato, ha dato all'obbrobrio
quelli che mi calpestavano,
ha mandato Dio la sua
misericordia e la sua verità

e ha liberato l'anima mia di
mezzo ai leoncelli. Mi ero
addormentato sconvolto.
I figli degli uomini: i loro
denti armi e saette, e la loro
lingua spada affilata.

Innalzati sopra i cieli, o Dio, e
su tutta la terra la tua gloria.

Hanno preparato lacci ai miei
piedi, hanno piegato l'anima
mia; // hanno scavato davanti
a me una fossa e ci sono caduti
dentro. *PAUSA*

Pronto è il mio cuore, o Dio,
pronto il mio cuore: canterò e
salmeggerò.

Destati, gloria mia, destatevi,
arpa e cetra, mi desterò
all'aurora.

Ti confesserò tra i popoli,
Signore, salmeggerò a te fra le
genti;
perché si è elevata fino ai cieli
la tua misericordia, e fino alle
nubi la tua verità.

² اِرْحَمْنِي يَا اَللّٰهُ اِرْحَمْنِي *

فَاِنَّ نَفْسِي بِكَ اعْتَصَمْتُ

بِظِلِّ جَنَاحَيْكَ اَعْتَصِمُ * اِلَى اَنْ تَعْبَرَ الْمِصْيَةَ .

³ اَدْعُو الْاِلٰهَ الْعَلِيِّ * الْاِلٰهَ الَّذِي اَتَمَّهَا عَلَيَّ . سِلاَه

⁴ فَلْيُرْسِلْ مِنَ السَّمَاءِ وَيُخَلِّصْنِي †

وَيُخْرِ مَنْ يُرْهَقُنِي * لِيُرْسِلِ اللّٰهُ رَحْمَتَهُ وَحَقَّهُ .

⁵ نَفْسِي بَيْنَ الْاَسْوَدِ مُضْجَعَةٌ *

الْاَسْوَدِ الَّتِي تَفْتَرِسُ بَنِي آدَمَ .

اَنْبِأُهَا رِمَاحٌ وَسِهَامٌ * اَلَسِنَّتُهَا سِيُوفٌ حَادَّةٌ .

⁶ اَللّٰهُمَّ ارْتَفِعْ عَلَى السَّمَوَاتِ *

وَلْيَكُنْ مَجْدُكَ عَلَى الْاَرْضِ كُلِّهَا .

⁷ نَصَبُوا شِبَاكًا لِحِطَّوَاتِي * فَزَرَحْتُ نَفْسِي .

حَفَرُوا اَمَامِي هُوَّةً * فَوَقَعُوا فِيهَا . سِلاَه

⁸ قَلْبِي مُسْتَعِدُّ يَا اَللّٰهُ * قَلْبِي مُسْتَعِدُّ

اِلَيَّ اُنْشِدُ وَاَعْرِفُ *

⁹ اِسْتَيْقِظْ يَا مَجْدِي

اِسْتَيْقِظْ اَيُّْهَا الْعُودُ وَالْكِنَارَةُ * سَاَوْقِظُ السَّحَرَ .

¹⁰ اَحْمَدُكَ اَيُّْهَا السَّيِّدُ فِي الشُّعُوبِ *

وَاَعْرِفُ لَكَ فِي الْاُمَمِ

¹¹ فَقَدْ عَظُمَتْ رَحْمَتُكَ اِلَى السَّمَوَاتِ *

وَحَقُّكَ اِلَى الْغُيُومِ .

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς, *
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΖ´

*Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ
εἰς σπηλογραφίαν.*

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, *
εὐθεῖα κρίνετε, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε
ἐν τῇ γῇ, *
ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
μήτρας, †
ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, *
ἐλάλησαν ψευδῆ.
Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, †
ὥσει ἀσπίδος κωφῆς, *
καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς,
ἣτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαδόντων, *
φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.

Ὁ Θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν, *
τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.
Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, *
ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.

Ὡσει κηρὸς ὁ τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται, *
ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.
Πρὸ τοῦ συνέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν
τὴν ῥάμνον, *
ὥσει ζῶντας, ὥσει ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς.

Exaltare super caelos, Deus, *
et super omnem terram gloria tua.

PSALMUS 57

*In finem. « Ne dispéras ». David, in
títuli inscriptiōnem.*

Si vere útique iustítiam loquímmini, *
recta iudicáte, filii hóminum ?
Etenim in corde iniquitátes operámini, *
in terra iniustítias manus vestrae
concinnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, †
erravérunt ab útero, *
locúti sunt falsa.
Furor illis secúndum similitúdinem
serpéntis, *
sicut áspidis surdae et obturántis aures
suas,
Quæ non exáudiet vocem incantántium *
et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore
ipsórum, *
molas leónum confrínget Dóminus.
Ad níhilum devénient tamquam
aqua decúrrens, *
inténdit arcum suum donec
infirméntur.

Sicut cera quæ fluit auferéntur, *
supercécidit ignis et non vidérunt
solem.
Priúsquam intellígerent spinæ vestrae
rhamnum, *
sicut vivéntes sic in ira absórbet eos.

Innalzati sopra i cieli, o Dio, e
su tutta la terra la tua gloria.

*Per la fine, non distruggere;
di Davide, come iscrizione.*

Davvero parlate proprio di
giustizia? Giudicate rettamente,
figli degli uomini?
Anzi col cuore operate iniquità
sulla terra, le vostre mani
ordiscono ingiustizia.

Si sono alienati i peccatori
fin dall'utero, si sono sviati
fin dal grembo, hanno detto
menzogne. // La loro
rabbia è come quella del
serpente, come di aspide
sorda e che si tura le orec-
chie // per non ascoltare la
voce degli incantatori e del
medicamento preparato dal
sapiante.

Dio ha spezzato i denti nella
loro bocca, ha stritolato, il
SIGNORE, le mascelle dei leoni.
Saranno annientati come
acqua che passa; tenderà il suo
arco, finché non saranno
abbattuti.

Come cera liquefatta
saranno eliminati, cadde il
fuoco e non videro il sole.
Prima che le vostre spine
formino un rovo, ancora
vivi, così con ira vi
inghiottirà.

¹² *إِرْتَفَعِ اللَّهُمَّ عَلَى السَّمَوَاتِ *
وَلْيَكُنْ مَجْدُكَ عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا.*

المزمور 57

¹ *لِإِمَامِ الْغِنَاءِ. « لَا تُدْمِرْ ». لِدَاوُدَ. بِصَوْتِ خَافِتٍ.*

² *أَحَقُّ أَيُّهَا الْأَرْبَابُ أَنْكُمْ بِالْعَدْلِ تَنْطِقُونَ *
وَبَنِي آدَمَ بِالِاسْتِقَامَةِ تَحْكُمُونَ ؟
3 كَلَّا بَلِ السُّوءَ فِي قُلُوبِكُمْ تَفْعَلُونَ *
وَعُنْفٌ أَيْدِيكُمْ فِي الْأَرْضِ تَزِنُونَ.*

⁴ *مِنْ الرَّجَمِ زَاغَ الْأَشْرَارُ *
وَمِنَ الْبَطْنِ ضَلَّ الْكَاذِبُونَ.*

⁵ *لَهُمْ سَمٌّ كَسَمِّ الْحَيَّةِ *
كَالْأَفْعَى الصَّمَاءِ الَّتِي تَسُدُّ أُذُنَهَا*

⁶ *فَلَا تَسْمَعُ صَوْتَ الْحَوَاةِ *
وَلَا سِحْرَ سَاحِرٍ بَارِعٍ.*

⁷ *اللَّهُمَّ اهْزِمْ أَسْنَانَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ *
وَحَطِّمْ أَيُّهَا الرَّبُّ أَنْيَابَ الْأَشْبَالِ.*

⁸ *لِيَسِيلُوا كَالْمِيَاهِ الْجَارِيَةِ *
وَلْيَذُبُلُوا كَالْعُشْبِ الْمُدْعُوسِ.*

⁹ *كَالْحُلُزُونِ الَّذِي يَذُوبُ مَا شِئًا *
وَكَسِطِ الْمَرْأَةِ الَّتِي لَمْ يَرَ الشَّمْسُ.*

¹⁰ *قَبْلَ أَنْ يَنْبُتُوا أَشْوَكًَا كَالْعَوْسَجِ *
الْأَخْضَرُ مِنْهُ وَالْجَافُ فَلْيَحْرِقْهُ الْعَصَبُ الْعَاصِفُ.*

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ
ἐκδίκησιν ἀσεβῶν, *
τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι
τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· †
Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, *
ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΗ´

*Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ
εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαοὺλ,
καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ
θανατῶσαι αὐτόν.*

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς, *
καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, *
καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, *
ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί·
οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου,
Κύριε· †
ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα. *
Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε,

καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων,
ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, †
πρόσχεες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, *
μὴ οἰκτιρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους
τὴν ἀνομίαν. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, †
καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, *
καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
Ἴδου ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, †
καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν, *
ὅτι τίς ἤκουσε;

Laetabitur iustus cum viderit vindictam, *
manus suas lavabit in sanguine
peccatoris;
Et dicet homo: « Si útique est fructus
iusto, *
útique est Deus iudicans eos in terra ».

PSALMUS 58

*In finem. « Ne dispérdas ». David, in
tituli inscriptiónem, quando misit Saul
et custodívit domum eius, ut eum
interficeret.*

Eripe me de inimícis meis, Deus meus, *
et ab insurgéntibus in me libera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem, *
et de viris sanguínum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam, *
irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum
meum, Dómine, †
sine iniquitáte cucúrri et diréxi; *
exsúrge in occúrsum meum, et vide.

Et tu, Dómine Deus virtútum, Deus
Israel, †
inténde ad visitándas omnes gentes; *
non misereáris ómnibus qui operántur
iniquitátem. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Converténtur ad vésperam, †
et famem patiéntur ut canes *
et circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore suo, †
et gládius in lábiis eórum, *
quóniam: « Quis audívit ? ».

Gioirà il giusto quando vedrà
la vendetta sugli empi, laverà
le sue mani nel sangue del
peccatore. // E dirà l'uomo:
«C'è dunque un frutto per il
giusto, c'è dunque un Dio che
li giudica sulla terra».

*Per la fine, non distruggere;
di Davide, come iscrizione.
Quando Saul mandò a
sorvegliare la sua casa per
farlo morire.*

Strappami dai miei
nemici, o Dio, e da
quanti insorgono contro
di me riscattami; //
liberami dagli operatori
di iniquità e dagli uomini
di sangue salvami.

Perché ecco hanno dato la
caccia all'anima mia, si
sono scagliati contro di me
i violenti: // e non c'è
iniquità, non c'è peccato in
me, SIGNORE; // senza
iniquità ho corso e mi sono
diretto, sorgi incontro a me
e guarda.

E tu, SIGNORE, Dio delle
schiere, Dio d'Israele, volgiti a
visitare tutte le genti, non
avere pietà di quanti operano
l'iniquità. PAUSA

Ritourneranno a sera e saranno
affamati come cani e faranno il
giro della città.
Ecco grideranno con la loro
bocca, e c'è una spada nelle
loro labbra: «Chi ha sentito?».

¹¹ يَفْرَحُ الْبَارُّ إِذَا رَأَى الْإِنْتِقَامَ *
يَغْسِلُ قَدَمَيْهِ بَدَمِ الشَّرِيرِ .
¹² فَيَقَالُ: « إِنَّ لِلْبَارِّ ثَمَرًا *
إِنَّ فِي الْأَرْضِ إِلَهًا دَيَّانًا » .

المزمور 58

¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . « لَا تُدَمِّرْ » . لِداوُد . بِصَوْتِ خَافِتٍ .
عِنْدَمَا وَجَّهَ شَاوُلُ رُسُلًا يَتَرَصَّدُونَ بَيْتَهُ لِيَقْتُلُوهُ .

² اَللّٰهُمَّ مِنْ اَعْدَائِي اَنْقِذْنِي *
وَمِنَ الَّذِينَ يَقُومُونَ عَلَيَّ اَحْمِنِي .
³ مِنْ فَعَلَةِ الْاِثْمِ اَنْقِذْنِي * وَمِنْ رِجَالِ الدِّمَاءِ خَلِّصْنِي .

⁴ هَا هُمْ لِنَفْسِي كَمَنُوا † الْمُقْتَدِرُونَ عَلَيَّ اجْتَمَعُوا *
وَلَا مَعْصِيَةَ لِي وَلَا خَطِيئَةً
⁵ اَمَّا هُمْ فَيُسْرِعُونَ وَيَتَأَهَّبُونَ *
فَاِنِّي بِدُونِ اِثْمٍ يَا رَبِّ .
فَاَنْهَضُ لِلْقَائِي وَاَنْظُرُ *

⁶ وَاَنْتَ اَيُّهَا الرَّبُّ اِلَهَ الْقُوَّاتِ اِلَهَ إِسْرَائِيلَ
اِسْتَقِظْ فَاتَّقِذْ جَمِيعَ الْاُثْمِ *
لَا تَرْحَمِ الْغَادِرِينَ بِالْاَثَامِ . سِلاهُ

⁷ فِي الْمَسَاءِ يَرْجِعُونَ †
وَكَالْكِلَابِ يَنْبَحُونَ * وَفِي الْمَدِينَةِ يَطُوفُونَ .
⁸ هَا هُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ يَسْتَفِيضُونَ *
وَبَيْنَ شِفَاهِهِمْ سَيْوِفٌ وَمَنْ يَسْمَعُ ؟

Καὶ σὺ, Κύριε, ἐκγελάσῃ αὐτοὺς, *
ἐξουθενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, *
ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου εἶ.
Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με, *
ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μήποτε
ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου. †
Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου,
καὶ κατάγαγε αὐτοὺς, *
ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.
Ἄμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων
αὐτῶν *
καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ
αὐτῶν,

καὶ ἐξ ἁρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται
συντέλειαι, *
ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν·
καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ *
δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, †
καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, *
καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, *
ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

Ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου, *
καὶ ἀγαλλιάσομαι τοπρῶ τὸ ἔλεός σου·
ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήμπτωρ μου *
καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

Βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ, ὁ Θεός μου· †
ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, *
ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

Et tu, Dómine, deridébis eos; *
ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, *
quia, Deus, suscéptor meus es.
Deus meus, misericórdia eius
prævéniét me, *
Deus osténdet mihi super inimícos meos.

Ne occídas eos, nequándo obliviscántur
pópuli mei; †
dispérge illos in virtúte tua, et depóne
eos, *
protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum sermónem
labiórur ipsórum, *
et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratíone et mendácio
annuntiabúntur in consummatíone, *
in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient quia Deus dominátur Iacob *
et finium terræ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Converténtur ad vésperam, †
et famem patiéntur ut canes *
et circuíbunt civitátem.
Ipsi dispergéntur ad manducándum, *
si vero non fúerint saturáti, et
murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, *
et exultábo mane misericórdiam tuam,
Quia factus es suscéptor meus, *
et refúgium meum in die tribulatiónis
meæ.

Adiútor meus, tibi psallam; †
quia, Deus, suscéptor meus es: *
Deus meus, misericórdia mea!

Ma tu SIGNORE ti riderai di
loro, annienterai tutte le genti.

Custodirò la mia forza presso di te,
perché sei tu, o Dio, colui che mi
accoglie. // Il mio Dio! La sua
misericordia mi preverrà; il mio
Dio me la mostrerà tra i miei
nemici.

Non ucciderli, perché non
dimentichino la tua legge;
disperdili nella tua potenza e
abbattili, o mio protettore,
Signore,

per il peccato della loro bocca,
per la parola delle loro labbra;
e restino presi nel loro
orgoglio.

E per la maledizione e la
menzogna ne sarà annunciata la
fine, // nell'ira della fine, e non
sussisteranno. // E sapranno che
il Dio di Giacobbe è sovrano dei
confini della terra. PAUSA

Ritourneranno a sera e saranno
affamati come cani e faranno
il giro della città.
Essi si disperderanno per
mangiare; e se non si
sazieranno, allora
mormoreranno.

Ma io canterò alla tua
potenza e al mattino
celebrerò con esultanza la tua
misericordia,
perché ti sei fatto colui che
mi accoglie e mio rifugio nel
giorno della mia tribolazione.

Mio aiuto, a te salmeggerò,
Dio mio: sei tu che mi accogli,
mio Dio, misericordia mia.

9 وَأَنْتَ يَا رَبُّ تَضْحَكُ مِنْهُمْ *
وَتَهْزَأُ بِجَمِيعِ الْأُمَمِ .

10 أَنْتَ عِزِّي وَإِلَيْكَ أَتَطَلَّعُ *
اللَّهُ حِصْنِي .

11 إِلَهُ رَحْمَتِي يُقْبِلُ إِلَيَّ *
اللَّهُ يُرِينِي الَّذِينَ يَتَرَصَّدُونِي .

12 لَا تَقْتُلْهُمْ لِأَنَّهُ لَا يَنْسَى شِعْبِي †
بَلْ شَتَّتْهُمْ بِقُدْرَتِكَ *
وَطَارِدَهُمْ أَتُّهَا السَّيِّدُ تُرْسُنَا .

13 خَطِيئَتُهُ أَفْوَاهُهُمْ كَلَامُ شِفَاهِهِمْ †
فَلْيُؤْخَذُوا فِي تَكْبَرِهِمْ *
لَأَنَّهُمْ بِاللَّعْنَةِ وَالْكَذِبِ يَتَحَدَّثُونَ .

14 أَفَنِ بِغَضَبِكَ أَفَنِ فَلَا يَكُونُوا †
حَتَّى يَعْلَمَ النَّاسُ أَنَّ اللَّهَ يَسُودُ *
فِي بَيْتٍ يَعْقُوبَ إِلَى أَقَاصِي الْأَرْضِ . سِلاَه

15 عِنْدَ الْمَسَاءِ يَرْجِعُونَ †
وَكَالْكِلَابِ يَنْبَحُونَ *
وَفِي الْمَدِينَةِ يَطُوفُونَ .

16 وَفِي طَلَبِ الطَّعَامِ يَتَشَتَّتُونَ *
وَإِنْ لَمْ يَشْبَعُوا يَدْمَمُونَ .

17 وَأَنَا أُنْشِدُ لِعِزَّتِكَ *
وَأُهْلَلُ فِي الصَّبَاحِ لِرَحْمَتِكَ
لَأَنَّكَ كُنْتَ لِي حِصْنًا *
وَفِي يَوْمِ ضِيقِي مَلْحَأً .

18 أَنْتَ عِزِّي وَلَكَ أَعْرِفُ *
اللَّهُ حِصْنِي وَإِلَهُ رَحْمَتِي .

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι,
εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχὴν,
ὅποτε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν
Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σωβάλ, καὶ
ἐπέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὴν
φάραγγα τῶν ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

In finem. Pro his qui immutabúntur, in
tituli inscriptiōnem, ipsi David, in
doctrinam,
cum succéndit Mesopotámiam Sýriæ et
Sobal, et convértit loab et percússit
Idumæam in valle Salínarum:
duódecim millia.

Per la fine, per coloro che
saranno trasformati ancora;
come iscrizione, di Davide,
per istruzione.
Quando mise a fuoco la
Mesopotamia di Siria, e la
Siria di Sobal, e Gioab
ritornò e colpì dodicimila
uomini nella valle delle
saline.

Ὁ Θεὸς, ἀπόσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, *
ὠργίσθης καὶ ὤκτειρήσας ἡμᾶς.

Deus, repulísti nos et destruxísti nos; *
irátus es et misértus es nobis.

O Dio, ci hai respinti e ci hai
distrutti, ti sei adirato e hai
avuto pietà di noi.

Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας
αὐτήν· *

Commovísti terram et conturbásti eam, *
sana contritiōnes eius quia commóta
est.

Hai fatto sussultare la terra e
l'hai sconvolta, sana le sue
fratture, perché è stata scossa.
Hai mostrato al tuo popolo
cose dure, ci hai dato a bere
vino di compunzione.

ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.
Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ, *
ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

Ostendísti pópulo tuo dura, *
potásti nos vino compunctiōnis.

Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, *
τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Dedísti metuéntibus te significatiōnem, *
ut fúgiant a fácie arcus. DIÁPsalma
Ut liberéntur dilécti tui, *
salvum fac dextera tua et exáudi me.

Hai dato a quelli che ti temono
un segno, per fuggire davanti
all'arco. PAUSA
Perché siano liberati i tuoi
diletti, salva con la tua destra
ed esaudiscimi.

Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, *
σῶσον τὴ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

salvum fac dextera tua et exáudi me.

Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· †
Ἀγαλλιᾶσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, *
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

Deus locútus est in sancto suo: †
« Lætábor et partíbor Síchimam, *
et convállem tabernaculórum metíbor.

Dio ha parlato nel suo
santuario: «Esulterò e spartirò
Sichem e misurerò la valle
delle tende.

Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι
Μανασσή, †
καὶ Ἐφραῖμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. *
Ἰούδας βασιλεὺς μου,

Meus est Gálaad et meus est Manásses, †
et Ephraim fortitúdo cápitis mei, *
Iuda rex meus;

Mio è Galaad e mio è
Manasse ed Efraim fortezza
del mio capo; Giuda, mio re;

Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. †
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, *
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

Moab olla spei meæ, †
in Idumæam exténdam calceaméntum
meum, *
mihi alienígenæ súbditi sunt ».

Moab, vaso della mia speranza,
sull'Idumea stenderò il mio
sandalo, a me gli stranieri sono
stati sottomessi».

¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى لَحْنٍ « سَوَسْنُ الشَّهَادَةِ » .

بَصَوْتٍ خَافِتٍ . لِداوُد . لِلتَّعْلِيمِ .

² عِنْدَمَا حَارَبَ أَرَامَ النَّهْرَيْنِ وَأَرَامَ صُوبَةَ ، فَرَجَعَ يَوَآبُ
وَضَرَبَ أَدُومَ فِي وَادِي الْمَلْحِ ، وَكَانُوا أَنِّي عَشَرَ أَلْفًا

³ اَللّٰهُمَّ نَبَذْنَا وَكَسَرْنَا *

وَعَضِبْتَ وَلَكِنْ عُدَّ إِلَيْنَا .

⁴ زَلَزَلْتَ الْأَرْضَ وَصَدَعْتَهَا *

إِنَّمَا مُتَزَعِرَةٌ فَدَاوِ صُدُوعَهَا .

⁵ أَرَيْتَ شَعْبَكَ الشَّدَائِدَ * وَسَقَيْتَنَا خَمْرَ التَّرْنُّحِ .

⁶ أَعْطَيْتَ مُتَّقِيكَ رَايَةً *

لِيَهْرُبُوا مِنْ وَجْهِ الْأَقْوَاسِ . سِيَلَا

⁷ لِيَكِي يَخْلُصَ أَحِبَّاؤُكَ *

خَلَّصَ يَمِينِكَ وَاسْتَجَبَ لَنَا .

⁸ اَللّٰهُ تَكَلَّمَ فِي قُدْسِهِ: †

فَأَبْتَهَجُ وَأَقْسِمُ شَكِيمَ *

وَأَقِيسُ وَادِيَ سَكُوتِ .

⁹ لِي جِلْعَادُ وَلِي مَنَسَّى † وَأَفْرَائِيمُ خُوْدَةُ رَأْسِي *

وَيَهُودَا صَوْلَجَانُ مُلْكِي .

¹⁰ مَوَآبُ وَعَاءٌ أَعْتَسِلُ فِيهِ †

عَلَى أَدُومَ أَتَّقِي نَعْلِي *

عَلَى فِلِسْطِينَ هُتَافُ انْتِصَارِي .

Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; *
Τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
Οὐχὶ σὺ, ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς, *
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν·

δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, *
καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, *
καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντα
ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαβίδ.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, *
πρόσχευε τῇ προσευχῇ μου.
Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ
ἐκέκραξα, †
ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, *
ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με.

Ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, *
πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
Παροικῶ ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς
αἰῶνας, *
σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ὅτι σὺ, ὁ Θεός, εἰσῆκουσας τῶν
προσευχῶν μου, *
ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις
τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις, *
τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, *
ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει
αὐτῶν;
Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος, *
τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν
ἐξ ἡμέρας.

Quis deducet me in civitatem munitam? *
Quis deducet me usque in Idumæam?
Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? *
Et non egrediéris, Deus, in virtutibus
nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione, *
quia vana salus hominis.
In Deo faciemus virtutem, *
et ipse ad nihilum deducet tribulantes
nos.

PSALMUS 60

In finem, in hymnis, David.

Exaudi, Deus, deprecationem meam, *
intende orationi meae.
A finibus terrae ad te clamavi; †
dum anxietur cor meum, *
in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, *
turre fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in
saecula, *
protegar in velamento alarum tuarum.
DIÁPΣALMA
Quoniam tu, Deus meus, exaudisti
orationem meam; *
dedisti hereditatem timéntibus nomen
tuum.

Dies super dies regis adicies *
annos eius usque in diem generationis
et generationis.
Permanet in aeternum in conspectu Dei; *
misericordiam et veritatem eius quis
requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in
saeculum saeculi, *
ut reddam vota mea de die in diem.

Chi mi condurrà alla città
fortificata? Chi mi guiderà fino
all'Idumea?
Non forse tu, o Dio, che ci hai
respinti? E non uscirai, o Dio,
con le nostre schiere?

Dacci scampo dalla
tribolazione, perché vana è
la salvezza dell'uomo.
In Dio opereremo potenza
ed egli annienterà i nostri
oppressori.

*Per la fine, tra gli inni; di
Davide.*

Esaudisci, o Dio, la mia
supplica, volgiti alla mia
preghiera.
Dai confini della terra a te
ho gridato nello sconforto
del mio cuore; sulla roccia
mi hai innalzato.

Mi hai guidato, perché sei
divenuto la mia speranza, torre
di fortezza in faccia al nemico.
Abiterò nel tuo tabernacolo
per i secoli, sarò protetto al
riparo delle tue ali; PAUSA
perché tu, o Dio, hai esaudito
le mie preghiere, hai dato
l'eredità a quelli che temono il
tuo nome.

Aggiungerai giorni ai giorni del
re, i suoi anni dureranno per
tutte le generazioni.
Rimarrà in eterno davanti a\ Dio;
chi di essi ricercherà la
sua misericordia e verità?
Così salmeggerò al tuo nome
nei secoli dei secoli, per
adempiere i miei voti di giorno
in giorno.

11 إِلَى الْمَدِينَةِ الْحَصِينَةِ مَن يَقُودُنِي *
وإِلَى أَدُومَ مَن يَهْدِينِي
12 إِلَّا أَنْتَ يَا اللَّهُ الَّذِي نَبَذْتَنَا *
وَلَمْ تَخْرُجْ يَا اللَّهُ وَجُيُوشَنَا؟

13 هَبْ لَنَا نُصْرَةً عَلَى الْمُضَايِقِ *
فَالْخَلَاصُ مِنَ الْإِنْسَانِ عَدَمٌ .

14 بِبَاسٍ نَعْمَلُ بِعَوْنِ اللَّهِ * وَهُوَ يَدُوسُ مُضَايِقَنَا .

المزمور 60

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى ذَوَاتِ الْأَوْتَارِ . لِداوُد .

2 اَللّٰهُمَّ اسْمِعْ لِصِرَاحِي * اصْنَعْ لِي صِلَاتِي .

3 مِنْ أَقَاصِي الْأَرْضِ أَدْعُوكَ †
إِذَا خَارَ قُودَايَ *

فَاهْدِنِي إِلَى الصَّخْرَةِ الَّتِي فَوْقَ مُتَنَاوَلِي .

4 فَإِنَّكَ كُنْتَ لِي مُعْتَصِمًا *

وَفِي وَجْهِ الْعَدُوِّ بُرْجًا حَصِينًا .

5 لِيَتْنِي أَسْكُنْ مَدَى الدُّهُورِ فِي خِيَمَتِكَ *

وَأَعْتَصِمُ بِسِتْرِ جَنَاحِيكَ . بِسَلَاةِ

6 فَإِنَّكَ يَا اللَّهُ سَمِعْتَ نُذُورِي *

أَعْطَيْتَ خَائِفِي اسْمَكَ مِيرَاثًا .

7 زِدْ الْمَلِكَ أَيَّامًا عَلَى أَيَّامِهِ *

وَلْتَكُنْ سِنُوهُ جِيلًا بَعْدَ جِيلٍ .

8 لِيَجْلِسَ عَلَى الْعَرْشِ أَمَامَ اللَّهِ لِلْأَبَدِ *

وَلِيَحْفَظْهُ الْحَقُّ وَالرَّحْمَةُ .

9 هَكَذَا أَعْرِفُ أَبَدَ الدَّهْرِ لَا سَمِيكَ *

وَأَيَّامًا يَوْمًا فَيَوْمًا نُذُورِي .

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθουν ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.*

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου; *
Παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.
Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτὴρ μου, *
ἀντιλήμπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ
ἐπὶ πλεῖον.

Ἔως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; †
Φονεύετε πάντες *
ὥς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ;

Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο
ἀπώσασθαι, *
ἔδραμον ἐν δίψει.
Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, *
καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι, ἡ ψυχὴ μου, *
ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.
Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτὴρ μου, *
ἀντιλήμπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ
ἡ δόξα μου. †
ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, *
καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.
Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν, πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ. †
ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, *
ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. *ΔΙΑΨΑΛΜΑ*

Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. †
ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ζυγοῖς
τοῦ ἀδικῆσαι, *
αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυτοῦ.

In finem, pro Idithún. Psalmus David.

Nonne Deo subiecta erit ánima mea ? *
Ab ipso enim salutáre meum.
Nam et ipse Deus meus et salutáris
meus, *
suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quousque irrúitis in hóminem, †
interficitis unívorsi vos, *
tamquam parieti inclináto et macería
depúlsæ ?

Verúmtamen prétium meum
cogitavérunt repéllere; *
cucúrri in siti.
Ore suo benedicébant, *
et corde suo maledicébant. *ΔΙΑΨΑΛΜΑ*

Verúmtamen Deo subiecta esto, ánima
mea, *
quóniam ab ipso patiéntia mea;
Quia ipse Deus meus et salvátor meus, *
adiútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum et glória mea; *
Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.
Speráte in eo, omnis congregátio
pópuli, †
effúndite coram illo corda vestra; *
Deus adiútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, †
mendáces filii hóminum in statéris, *
ut decípant ipsi de vanitáte in idípsum.

*Per la fine, per Idithun;
salmo di Davide.*

Non sarà forse soggetta a Dio
l'anima mia? Perché da lui è la
mia Salvezza.
Sì, è lui il mio Dio e il mio
salvatore, colui che mi
accoglie: non sarò mai più
scosso.

Fino a quando vi scaglierete
contro un uomo voi tutti
l'uccidete come contro un
muro inclinato e una parete
sospinta?

Ma essi hanno deciso di
togliermi l'onore; ho corso
assetato.
Con la loro bocca
benedicevano e con il loro
cuore maledicevano. *PAUSA*

Ma tu sii soggetta a Dio, anima
mia, perché da lui la mia
attesa.
Sì, è lui il mio Dio e il mio
salvatore, colui che mi
accoglie: non me ne andrò.

In Dio la mia Salvezza e la
mia gloria, il Dio della mia
difesa; e la mia speranza è in
Dio. // Sperate in lui,
assemblea tutta del popolo,
effondete davanti a lui il
vostro cuore, perché Dio è il
nostro aiuto. *PAUSA*

Ma vani sono i figli degli
uomini, falsi i figli degli uomini
nel fare ingiustizia con le
bilance: essi, tutti insieme,
provengono dalla vanità.

¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ عَلَى « يَدُوتُونَ » . مَزْمُور . لِداوُد .

² إِلَى اللَّهِ وَحْدَهُ تَطْمَئِنُّ نَفْسِي *
وَمِنْ عِنْدِهِ خَلَاصِي .

³ هُوَ وَحْدَهُ صَخْرَتِي وَخَلَاصِي *
هُوَ حِصْنِي فَلَا أَتَزَعَرُّ .

⁴ إِلَامَ تَهْجُمُونَ عَلَى إِنْسَانٍ †
وَتَهْدِمُونَهُ بِأَجْمَعِكُمْ *

كَحَائِطٍ مَائِلٍ وَجِدَارٍ مُنْهَارٍ ؟
⁵ لِيَحْطُوا مِنْ شَأْنِهِ يَتَأَمَّرُونَ *

وَالْكَذِبَ يَهْوُونَ
بِأَفْوَاهِهِمْ يُبَارِكُونَ *

وَفِي بَاطِنِهِمْ يَلْعَنُونَ . سِلا

⁶ إِلَى اللَّهِ وَحْدَهُ اطمَئِنِّي يَا نَفْسِي *
فَإِنَّ مِنْهُ رَجَائِي .

⁷ هُوَ وَحْدَهُ صَخْرَتِي وَخَلَاصِي *
هُوَ حِصْنِي فَلَا أَتَزَعَرُّ .

⁸ عِنْدَ اللَّهِ خَلَاصِي وَمُجْدِي *
وَفِي اللَّهِ صَخْرَةُ عِزِّي وَمُعْتَصِمِي .

⁹ تَوَكَّلُوا عَلَيْهِ أَيُّهَا الشَّعْبُ كُلَّ حِينٍ †
وَاسْكُبُوا أَمَامَهُ قُلُوبَكُمْ . * إِنَّ اللَّهَ مُعْتَصِمٌ لَنَا .

¹⁰ لَيْسَ بَنُو آدَمَ إِلَّا هَبَاءٌ *
وَلَيْسَ بَنُو الْبَشَرِ إِلَّا كَذِبًا

إِذَا وُزِنُوا مُجْتَمِعِينَ * وَجَدُوا أَخْفَّ مِنَ الْهَبَاءِ

Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, †
καὶ ἐπὶ ἀρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε· *
πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.

Ἐπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα, †
ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, *
καὶ σοῦ, Κύριε, τὸ ἔλεος·
ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστω *
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Semel locútus est Deus, duo hæc
audívi: †
quia potéstas Dei est, *
et tibi, Dómine, misericórdia;

Quia tu reddes unicuíque *
iuxta ópera sua.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ´

*Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας.*

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. *
Ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχὴ μου,
ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου· *
ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ,

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, *
τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν
σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, *
τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, *
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χειράς μου.
Ὡσεὶ στέατος καὶ πύοτος ἐμπλησθεῖη
ἡ ψυχὴ μου, *
καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει
τὸ ὄνομά σου.

Nolíte speráre in iniquitáte, †
et rapínas nolíte concupíscere; *
divítiae si áffluent, nolíte cor appónere.

PSALMUS 62

*Psalmus David, cum esset in desérto
Idumææ.*

Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo, *
sitívit in te ánima mea;
Quam multipliciter tibi caro mea, *
in terra desérta et ínvia et inaquósa !

Sic in sancto appáruí tibi, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam
tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua
super vitas *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, *
et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur
ánima mea, *
et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Non sperate nell'ingiustizia e
non bramate rapine; se
affluisce la ricchezza, non vi
attaccate il cuore.

Una sola volta ha parlato Dio,
queste due cose ho udito: che
la forza è di Dio, // e tua,
Signore, è la misericordia,
perché tu renderai a ciascuno
secondo le sue opere.

*Salmo di Davide, mentre era
nel deserto dell'Idumea.*

O Dio, Dio mio, per te veglio
all'alba: ha avuto sete di te
l'anima mia,
e quante volte, di te, la mia
carne, in una terra deserta,
impraticabile e senz'acqua!

Così sono apparso a te nel
santuario, per vedere la tua
potenza e la tua gloria.
Poiché la tua misericordia è
meglio della vita, le mie labbra
ti loderanno.

Così ti benedirò nella mia vita,
nel tuo nome alzerò le mie
mani.
Come di grasso e di
pinguedine sia colmata l'anima
mia, e labbra di esultanza
loderanno il tuo nome.

¹¹ عَلَى الْعُنْفِ لَا تَتَكَلَّمُوا * وَبِالنَّهْبِ لَا تَعْتَرُوا
إِذَا وَفَرْتُ ثَرَوَتِكُمْ * فَلَا تُعَلِّقُوا بِهَا قُلُوبَكُمْ .

¹² مَرَّةً تَكَلَّمْتُ اللَّهُ * وَمَرَّتَيْنِ سَمِعْتُ أَنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
¹³ لَكَ الرَّحْمَةُ أَيُّهَا السَّيِّدُ *
فَإِنَّكَ تُجَازِي الْإِنْسَانَ بِحَسَبِ عَمَلِهِ .

المزمور 62

¹ مَزْمُور . لِداوُد . عِنْدَمَا كَانَ فِي بَرِّيَّةِ يَهُودَا .

² اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اِلٰهِي اِلَيْكَ بَكَرْتُ †
اِلَيْكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي * وَتَاقَ جَسَدِي *
كَارِضٍ قَاحِلَةً مُجْدِبَةٍ لَا مَاءَ فِيهَا .

³ كَذَلِكَ فِي الْقُدْسِ شَاهَدْتُكَ *
لَأَرَى عِزَّتَكَ وَبِمَجْدِكَ .

⁴ أَطِيبُ مِنَ الْحَيَاةِ رَحْمَتُكَ *
وَإِيَّاكَ تُسَبِّحُ شَفَتَايَ .

⁵ وَكَذَلِكَ فِي حَيَاتِي أُبَارِكُكَ *
وَأَرْفَعُ كَفِّي بِاسْمِكَ .

⁶ كَمَنْ شَحِمَ وَدَسَمَ تَشْبَعُ نَفْسِي *
وَبِشِفَاهِ التَّهْلِيلِ يُشِيدُ قَمِي .

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, *
ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, *
καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιᾶσμαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, *
ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν
ψυχὴν μου, *
εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς,
παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, *
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, †
ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, *
ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΓ´

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς προσευχῆς μου
ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, *
ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.
Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς
πονηρευομένων, *
ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.

Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς
γλώσσας αὐτῶν, †
ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρὸν, *
τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφους ἄμωμον.
ἐξάπινα κατατοξεύουσιν αὐτὸν, *
καὶ οὐ φοβηθήσονται.

Si memor fui tui super stratum meum, *
in matutinis meditabor in te,
Quia fuisti adiutor meus, *
et in velamento alarum tuarum
exultabo.
Adhæsit anima mea post te, *
me suscépit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt animam
meam, *
introibunt in inferiöra terræ,
Tradéntur in manus gládi, *
partes vûlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, †
laudabúntur omnes qui iurant in eo, *
quia obstrúctum est os loquéntium
iniqua.

PSALMUS 63

In finem. Psalmus David.

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum
deprecor; *
a timóre inimíci éripe animam meam.
Protexisti me a convéntu
malignántium, *
a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas
suas, †
intendérunt arcum rem amáram, *
ut sagittent in occúltis immaculátum;
Súbito sagittábunt eum *
et non timébunt,

Se mi ricordavo di te sul mio
giaciglio, all'alba su di te
meditavo;
perché ti sei fatto mio aiuto, ed
esulterò al riparo delle tue ali.
Si è attaccata dietro a te
l'anima mia, mi ha sostenuto la
tua destra.

Ma quelli invano hanno
cercato l'anima mia:
entreranno nelle profondità
della terra,
saranno consegnati in mano
alla spada, saranno porzione
delle volpi.

Il re invece gioirà in Dio, si
glorierà chiunque giura per lui,
perché è stata turata la bocca
di quanti dicono cose ingiuste.

Per la fine; salmo di Davide.

Esaudisci, o Dio, la mia
preghiera quando ti supplico,
dal timore del nemico strappa
l'anima mia. // Mi hai messo
al riparo dalla cospirazione dei
malvagi, dalla moltitudine degli
operatori d'ingiustizia,

che hanno affilato come spada
la loro lingua, hanno teso
l'arco, cosa amara,
per saettare di nascosto colui
che è senza macchia; lo
colpiranno all'improvviso, e
non avranno timore.

7 إِذَا ذَكَرْتُكَ عَلَى مَضْجَعِي *
تَمَّتْ بِكَ فِي الْمَجَاعَاتِ
8 لِأَنَّكَ كُنْتَ لِي نُصْرَةً *
فَأَهْلَلْتُ فِي ظِلِّ جَنَاحَيْكَ .

9 عَلَّقْتَ بِكَ نَفْسِي * وَبِمَيْنِكَ سَانَدْتَنِي
10 أَمَّا الَّذِينَ يَطْلُبُونَ نَفْسِي لِيُهْلِكُوهَا *
فَلْيَهْطُوا إِلَى أَسَافِلِ الْأَرْضِ
11 وَلْيُسَلِّمُوا إِلَى حَدِّ السَّيْفِ *
وَلْيَكُونُوا نَصِيبًا لِّبَنَاتِ آوَى .

12 أَمَّا الْمَلِكُ فَبِاللَّهِ يَفْرَحُ †
وَكُلُّ مَنْ يَخْلِفُ بِهِ يَفْتَحِرُ *
وَتُسَدُّ أَفْوَاهُ النَّاطِقِينَ بِالْكَذِبِ .

المزمور 63

1 لِإِمَامٍ الْغِنَاءُ . مَزْمُور . لِدَاوُد .
2 اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ صَوْتَ شَكْوَايَ *
وَمِنْ هَوْلِ الْعَدُوِّ احْفَظْ حَيَاتِي .
3 اُسْتُرْنِي مِنْ عِصَابَةِ الْأَشْرَارِ *
وَمِنْ زُمَرَةٍ فَعَلَةِ الْإِثَامِ .

4 مَنْ كَالسَّيْفِ سَنُوا الْأَلْسِنَةَ *
وَسَدَّدُوا السَّهَامَ وَمَرَّ الْكَلَامُ
5 لِيَزِمُوا الْبَرِيَّاءَ خَفِيَّةً *
يَزِمُونَهُ بَغْتَةً وَلَا يَخَافُونَ .

Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν, †
διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας. *
Εἶπαν· Τίς ὄψεται αὐτούς ;
Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, *
ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει·
προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία
βαθεῖα, *
καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός.

Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ
αὐτῶν, *
καὶ ἐξουθενήσαν αὐτὸν αἱ γλώσσαι αὐτῶν·

ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς, *
καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος.
Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, *
καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνήκαν.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, †
καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτὸν, *
καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΔ´

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ᾠδὴ.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, *
καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή.
Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, *
πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.
Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, *
καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάση.

Firmavérunt sibi sermónem nequam, †
narravérunt ut absconderent láqueos, *
dixerunt: « Quis vidébit eos? ».
Scrutáti sunt iniquitátes, *
defecérunt scrutántes scrutínio;
Accédet homo ad cor altum, *
et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ
eórum, *
et infirmátæ sunt contra eos linguæ
eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant
eos, *
et tímuit omnis homo;
Et annuntiavérunt ópera Dei, *
et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino et sperábit
in eo, *
et laudabúntur omnes recti corde.

PSALMUS 64

*In finem. Psalmus David, cánticum
leremiæ et Ezechiélis populo transmi-
gratiónis, cum inciperent exíre.*

Te decet hýmnus, Deus, in Sion; *
et tibi reddétur votum in Ierúsalem.
Exáudi oratiónem meam; *
ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt super
nos, *
et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Hanno confermato a loro
danno la parola malvagia,
hanno concertato di
nascondere lacci, hanno
detto: «Chi li vedrà?».
Hanno escogitato iniquità,
sono venuti meno a forza di
scrutare. // Verrà un uomo
dal cuore profondo, e sarà
esaltato Dio.

Freccia di bimbi sono stati i
loro colpi, e l'avevano
disprezzato le loro lingue!

Sono stati sconvolti tutti quelli
che li vedevano, ogni uomo è
stato preso da timore.
E hanno annunciato le opere
di Dio, hanno compreso le sue
azioni.

Gioirà il giusto nel SIGNORE e
spererà in lui, e si glorieeranno
tutti i retti di cuore.

*Per la fine; salmo di Davide,
cántico.*

A te si addice l'inno, o Dio,
in Sion e a te si renderà il
voto.
Esaudisci la mia preghiera:
a te verrà ogni carne.
Le parole degli iniqui ci
hanno sopraffatto, ma le
nostre empieità, tu le
espierai.

6 عَزَائِهِمْ عَلَى أَمْرِ شَرٍّ يَشْدُدُونَ *
فِي نَصَبِ الشَّبَاكِ حِسَابًا يَحْسُبُونَ
قَائِلِينَ: « مَنْ يُبْصِرُ * 7 وَخَفَايَانَا مَنْ يَسِيرُ؟ » .
يَسِيرُهَا ذَاكَ الَّذِي يَسِيرُ *
بَاطِنَ الْإِنْسَانِ وَأَعْمَاقِ الْقُلُوبِ .

8 رَمَاهُمْ اللَّهُ بِسَهْمٍ *
فَكَانَتْ ضَرْبَاتُهُمْ مُبَاغِتَةً

9 وَأَوْقَعَهُمْ بِسَبَبِ أَلْسِنَتِهِمْ *
وَكُلُّ مَنْ يَرَاهُمْ يَهْزُؤُ رَأْسَهُ .

10 فَيَخَافُ كُلُّ إِنْسَانٍ †
وَيُخْبِرُ بِعَمَلِ اللَّهِ * وَيَفْطَنُ لِصَنِيعِهِ .

11 بِالرَّبِّ يَفْرَحُ الْبَارُّ وَبِهِ يَعْتَصِمُ *
وَجَمِيعُ الْقُلُوبِ الْمُسْتَقِيمَةِ بِهِ تَفْتَحِرُ .

المزمور 64

1 لِإِمَامِ الْغَنَاءِ . مَزْمُور . لِداوُد . نَشِيد .

2 اَللّٰهُمَّ فِي صِهْيَوْنَ يَجْدُرُ بِكَ التَّسْبِيحُ *
وَإِلَيْكَ يُوفَى بِالنَّذْرِ .

3 إِلَيْكَ يَا مُسْتَمِعَ الصَّلَاةِ * مَسَاوِرُ كُلِّ بَشَرٍ .

4 لَقَدْ غَلَبَ عَلَيَّ أَمْرُ الْآثَامِ *
وَلَكِنَّكَ لِمَعَاصِينَا غَفُورٌ .

Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, *
κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.
Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ
οἴκου σου, †
ἅγιος ὁ ναός σου, *
θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, †
ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, *
καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, *
περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.
Ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, *
ἤχους κυμάτων αὐτῆς.

Ταραχθίσονται τὰ ἔθνη †
καὶ φοβηθίσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ
πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. *
Ἐξόδους πρωΐας καὶ ἐσπέρας τέρψεις.

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, *
ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.
Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων. †
Ἡτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, *
ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

Τοὺς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον, †
πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, *
ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται
ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σου, *
καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πύοτος.
Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, *
καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Beátus quem elegísti et assumpsísti, *
inhabítabit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domus tuæ, †
sanctum est templum tuum, *
mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, *
spes ómnium fínium terræ et in mari
longe.

Præparans montes in virtúte tua, *
accíntus poténtia;
Qui contúrbas profúndum maris, *
sonum flúctuum eius.

Turbabúntur gentes, †
et timébunt qui hábitant términos a
signis tuis; *
éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam; *
multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis; †
parásti cibum illórum, *
quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria, †
multiplica genímia eius; *
in stillicídiis eius lætábitur gérmians.

Benedíces corónæ anni benignitátis
tuæ, *
et campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéscent speciósá desérti, *
et exultatióne colles accingéntur.

Beato colui che hai scelto e
preso con te: dimorerà nei
tuoi atrii. // Ci riempiremo
dei beni della tua casa:
santo è il tuo tempio,
mirabile nella giustizia.

Esaudiscici, o Dio salvatore
nostro, speranza di tutti i
confini della terra e di quelli
lontano nel mare,

tu che stabilisci i monti con
la tua forza, cinto di
potenza;
sei tu che sconvolgi la
massa del mare, il suono
delle sue onde.

Saranno sconvolte le genti e
avranno timore gli abitanti dei
confini [della terra] per i tuoi
segni; // le uscite del mattino
e della sera diletterai.

Hai visitato la terra e l'hai
inebriata, l'hai arricchita con
abbondanza;
il fiume di Dio è colmo di
acque, hai preparato il loro
cibo: così è preparato!

Inebria i suoi solchi, moltiplica
i suoi frutti. Gioirà per le sue
rugiade, germogliando.

Benedirai il coronamento
dell'anno della tua benignità, e
le tue pianure saranno colmate
di pinguedine.
Pinguì saranno i monti del
deserto e di esultanza si
cingeranno i colli.

⁵ فَطُوبَى لِمَنْ تَخْتَارُهُ وَتُقَرِّبُهُ * فَيَسْكُنُ فِي دِيَارِكَ
فَنَشْبُعُ مِنْ خَيْرَاتِ بَيْتِكَ *
وَمِنْ قُدْسِ هَيْكَلِكَ .

⁶ بِأَعَاجِبِ مِنَ الْبَرِّ تَسْتَجِيبُ لَنَا * يَا إِلَهَ خَلَاصِنَا
يَا مُعْتَمَدَ أَقَاصِي الْأَرْضِ كُلِّهَا * وَالْجُزْرِ الْبَعِيدَةِ .

⁷ يَا مَنْ بِقُوَّتِهِ يُوطِّدُ الْجِبَالَ * وَيَتَسَرَّلُ بِالْإِقْتِدَارِ
⁸ وَيُسْكُنُ عَجِيجَ الْبِحَارِ *
وَهَدِيرَ الْأَمْوَاجِ وَصَحْبَ الشُّعُوبِ .

⁹ السَّاكِنُونَ فِي الْأَقَاصِي يَخَافُونَ آيَاتِكَ *
وَبِفَضْلِكَ تُهَلِّلُ أَبْوَابُ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ .

¹⁰ إِفْتَقَدْتَ الْأَرْضَ وَسَقَيْتَهَا * وَبِالْغِنَى عَمَرْتَهَا
نَهْرُ اللَّهِ اِمْتَلَأَ مِيَاهًا † وَلِلنَّاسِ تُعَدُّ الْحِنْطَةُ *
فَكَذَلِكَ أَعَدَدْتَ الْأَرْضَ .

¹¹ تُرَوِّي أَنْلَامَهَا وَتُسَوِّي أَحَادِيدَهَا *
بِالْوَابِلِ تُبَلِّلُهَا وَتُبَارِكُ نَبْتَهَا .

¹² تُكَلِّلُ الْعَامَ بِجُودِكَ *
وَتَقْطُرُ بِالدَّسَمِ أَنْارَكَ .

¹³ مَرَاعِي الْبَرِّيَّةِ تَقْطُرُ *
وَالْتَّلَالُ بِالْبَهْجَةِ تَتَسَرَّلُ

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, †
καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον, *
κεκραύζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ´

Eis tò télos, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, †
ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. *
Δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ,

εἵπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. *
Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου
ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.
Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι,
καὶ ψαλάτωσάν σοι, *
ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· *
φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.
Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, †
ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. *
Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ,

τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ
τοῦ αἰῶνος. †
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη
ἐπιβλέπουσιν, *
οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑπούσθωσαν
ἐν ἑαυτοῖς. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, *
καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως
αὐτοῦ.
Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, *
καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Indúti sunt arietes óvium, †
et valles abundábunt fruménto; *
clamábunt, étenim hýmnnum dicent.

PSALMUS 65

*In finem. Canticum psalmi
resurrectiónis.*

Iubiláte Deo, omnis terra, †
psalmum dícite nómini eius, *
date glóriam laudi eius.

Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera
tua, Dómine; *
in multitudíne virtútis tuæ mentiéntur
tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te et psallat tibi, *
psalmum dicat nómini tuo ». ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Veníte, et vidéte ópera Dei, *
terribilis in consíliis super filios
hóminum.
Qui convértit mare in áridam, †
in flúmine pertransíbunt pede; *
ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in
ætérrnum, †
óculi eius super gentes respíciunt; *
qui exásperant non exalténtur in
semetípsis. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Benedícite, gentes, Deum nostrum, *
et audítam fácite vocem laudis eius.
Qui pósuit ánimam meam ad vitam, *
et non dedit in commotiόνem pedes
meos.

Si sono rivestiti i capri dei
greggi, e le valli abbonderanno
di frumento; grideranno, sì,
canteranno inni.

*Per la fine; cantico, salmo
della risurrezione.*

Acclamate a Dio, o terra tutta.
Salmeggiate al suo nome, date
gloria alla sua lode!

Dite a Dio: «Come sono
terribili le tue opere! Sulla
grandezza della tua potenza
diranno il falso di te i tuoi
nemici. // Tutta la terra ti
adori e salmeggi a te, salmeggi
al tuo nome». PAUSA

Venite e vedete le opere di
Dio, terribile nei suoi
consigli sopra i figli degli
uomini.
Lui che trasforma il mare in
terra asciutta, a piedi
passeranno il fiume: là
gioiremo in lui,

lui che nella sua potenza è
sovrano del tempo, i suoi occhi
guardano sulle genti: i ribelli
non si esaltino in se stessi.
PAUSA

Benedite, genti, il nostro Dio e
fate udire la voce della sua
lode,
di lui che ha ridato alla vita
l'anima mia e non ha lasciato
vacillare i miei piedi.

14 المروجُ بِالْغَنَمِ تَكْتَسِي †
وَالْأَوْدِيَةُ بِالْحِنْطَةِ تَتَوَشَّحُ *
فَيَهْتَفُونَ وَيُنْشِدُونَ .

المزمور 65

1 لإمام الغناء . نشيد . مزمور .

إِهْتَفُوا لِلَّهِ يَا أَهْلَ الْأَرْضِ جَمِيعًا *
2 إِعْرِضُوا لِمَجْدِ اسْمِهِ وَاجْعَلُوا تَسْبِيحَهُ تَمْجِيدًا .

3 قُولُوا لِلَّهِ : « مَا أَزْهَبَ أَعْمَالَكَ *
لِعَظَمِ عِزَّتِكَ يَتَمَلَّقُ أَعْدَاؤُكَ .

4 كُلُّ الْأَرْضِ تَسْجُدُ لَكَ *
وَتَعْرِفُ لَكَ تَعْرِفُ لِاسْمِكَ » . سِلاَه

5 هَلُمُّوا فَانظُرُوا أَعْمَالَ اللَّهِ *
المزموه في صنيعه إلى بني آدم .

6 إلى يَبَسِ حَوْلَ الْبَحْرِ † وَبِالْأَرْجْلِ عَبَرُوا النَّهْرَ *
هَنَّاكَ فَرِحْنَا بِهِ .

7 يَجْبَرُوتِهِ يَسُودُ لِلْأَبَدِ †
وَعَيْنَاهُ تُرَاقِبَانِ الْأَمَمَ *

8 فَلَا يَتَشَامَحُ الْمُتَمَرِّدُونَ . سِلاَه

8 بَارِكِي إِلَهَنَا أَيُّهَا الشُّعُوبُ *
وَأَسْمِعِي صَوْتَ تَسْبِيحِهِ .

9 هُوَ الَّذِي جَعَلَ فِي الْحَيَاةِ نُفُوسَنَا *
وَلَمْ يُسَلِّمْ إِلَى الزَّلَلِ أَقْدَامَنَا .

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, *
ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.
Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, *
ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς ἡμῶν, †
διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, *
καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου
ἐν ὀλοκαυτώμασιν, *
ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου,
ὅς διέστειλε τὰ χεῖλή μου. *
καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ
θλίψει μου.
Ὅλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι
μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, *
ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι, πάντες
οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, *
ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, *
καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἄδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, *
μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.
Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, *
προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε
τὴν προσευχήν μου, *
καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Quóniam probásti nos, Deus; *
igne nos examinásti, sicut examinátur
argéntum.
Induxísti nos in láqueum, *
posuísti tribulatiónes in dorso nostro.

Imposuísti hómines super cápita nostra; †
transívimus per ignem et aquam, *
et eduxísti nos in refrigeríum.

Introibo in domum tuam in holocáustis, *
reddam tibi vota mea,
Quæ distinxérunt lábia mea, *
et locútum est os meum in tribulatióne
mea.
Holocáusta medulláta offeram tibi cum
incénsu arietum, *
offeram tibi boves cum hircis.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui
timétis Deum, *
quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi *
et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, *
non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudivit Deus, *
et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, qui non amóvit
oratiónem meam *
et misericórdiam suam a me.

Sì, tu ci hai provati o Dio, ci
hai saggiati al fuoco, come si
saggia al fuoco l'argento.
Ci hai fatto cadere nel laccio,
hai posto tribolazioni sul nostro
dorso,

hai fatto salire uomini sulla
nostra testa, siamo passati per
il fuoco e l'acqua, poi ci hai
tratto fuori al refrigerio.

Entrerò nella tua casa con
olocausti, a te renderò i
miei voti, // che hanno
proferito le mie labbra, e ha
pronunciato la mia bocca
nella mia tribolazione.
Olocausti pingui ti offrirò
con incenso e capri, ti
preparerò buoi e montoni.
PAUSA

Venite, ascoltate, e racconterò,
voi tutti che temete Dio,
quanto ha fatto all'anima mia.
A lui con la mia bocca ho
gridato e l'ho esaltato nel
segreto.

Se meditassi ingiustizia nel mio
cuore, non esaudisca il
Signore.
Per questo Dio mi ha esaudito,
si è volto alla voce della mia
preghiera.

Benedetto Dio, che non ha
allontanato la mia preghiera
né, da me, la sua misericordia.

10 اَللّٰهُمَّ لَقَدْ اَمْتَحَنْتَنَا *
وَتَمَحِصَ الْفِضَّةَ مَحْصَنًا .
11 فِي الْمَصِيْدَةِ اَوْقَعْتَنَا * وَاثْقَلْتَ كَوَاهِلَنَا .

12 اَرْكَبْتَ عَلٰى رُؤُوسِنَا اِنْسَانًا †
فَخَضْنَا النَّارَ وَالْمَاءَ * ثُمَّ اَخْرَجْتَنَا فَاَنْتَعَشْنَا .

13 اَدْخُلْ بَيْتَكَ بِالْمُحْرِقَاتِ * وَاُوْفِيْكَ نُدُوْرِي
14 اَلَّتِي تَلَفَّظْتُ بِهَا شَفَتَايَ *
وَنَطَقَ بِهَا فِي الضِّيْقِ فَمِي .
15 اُصْعِدْ لَكَ مُحْرِقَاتٍ سِمَانًا †
مَعَ دُخَانِ الْكِبَاشِ * .

اُقْرَبُ بَقْرًا وَثِيوَسًا . سِلَاحَ

16 هَلُمُّوا اسْمَعُوا يَا مَنْ يَتَّقُوْنَ اللّٰهَ جَمِيْعًا *
فَاَحَدْتُكُمْ بِمَا صَنَعَ لِنَفْسِي .
17 اِيَّاهُ دَعَوْتُ بِفَمِي * وَعَظَّمْتُ بِلسَانِي .

18 لَوْ كُنْتُ رَأَيْتُ اِنَّمَا فِي قَلْبِي *
لَمَا اسْتَمَعَ السَّيِّدُ لِي .
19 وَلَكِنَّ اللّٰهَ قَدْ اسْتَمَعَ لِي *
وَأَصْغَى اِلَى صَوْتِ صَلَاتِي .

20 تَبَارَكَ اللّٰهُ الَّذِي لَمْ يَزِدَّ صَلَاتِي *
وَلَا رَحْمَتَهُ عَلَيَّ .

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· *

ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, *
ἐν πάσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός· *
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιášθωσαν ἔθνη, †
ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτῃ, *
καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. *ΔΙΑΨΑΛΜΑ*

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, *
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. *
Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν,
εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, *
καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυίδ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Ἀναστήτω ὁ Θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, *
καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκκλίπέτωσαν· †
ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, *
οὕτως ἀπόλιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ.

In finem, in hýmnis. Psalmus cántici David.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis; *

illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. *DIÁPSALMA*

Ut cognoscámus in terra viam tuam, *
in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus; *
confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes, †
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, *
et gentes in terra dírigis. *DIÁPSALMA*

Confiteántur tibi pópuli, Deus, *
confiteántur tibi pópuli omnes.

Terra dedit fructum suum; *
benedicat nos Deus, Deus noster.
Benedicat nos Deus, *
et métuant eum omnes fines terræ.

In finem. Psalmus cántici ipsi David.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius; *
et fúgiant qui odérunt eum a fácie eius.

Sicut déficit fumus, deficiánt; †
sicut fluit cera a fácie ignis, *
sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Per la fine, fra gli inni; salmo di Davide.

Dio abbia pietà di noi e ci benedica, faccia risplendere il suo volto su di noi;

PAUSA

perché si conosca sulla terra la tua via, fra tutte le genti la tua Salvezza.

Ti confessino i popoli, o Dio, ti confessino i popoli tutti.

Gioiscano ed esultino le genti, perché giudicherai i popoli con rettitudine e guiderai le genti sulla terra. *PAUSA*

Ti confessino i popoli, o Dio, ti confessino i popoli tutti.

La terra ha dato il suo frutto, ci benedica Dio, il nostro Dio.
Ci benedica Dio, e lo temano tutti i confini della terra.

¹ لإِمامِ الغِناءِ . عَلَى ذَوَاتِ الأَوْتارِ . مَزْمُورٌ . نَشِيدٌ .

² لِيَرْحَمَنَا اللهُ وَلِيُبَارِكَنَا * وَلِيُضِيئَ بِوَجْهِهِ عَلَيْنَا سِلاَهُ

³ لِكَيْ يُعْرِفَ فِي الأَرْضِ طَرِيقُكَ *

وَفِي جَمِيعِ الأُمَمِ خَلاصُكَ .

⁴ لِنَحْمَدَكَ الشُّعُوبُ يَا اللهُ *

لِنَحْمَدَكَ الشُّعُوبُ جَمِيعًا

⁵ لِنَفْرَحِ الأُمَمُ وَتَهَلَّلْ * لِأَنَّكَ بِالْعَدْلِ تَدِينُ العَالَمِينَ

بِالِإِسْتِقَامَةِ تَدِينُ الشُّعُوبَ *

وَفِي الأَرْضِ تَهْدِي الأُمَمَ . سِلاَهُ

⁶ لِنَحْمَدَكَ الشُّعُوبُ يَا اللهُ *

لِنَحْمَدَكَ الشُّعُوبُ جَمِيعًا

⁷ الأَرْضُ أَعْطَتْ غَلَّتَهَا * فَلْيُبَارِكْنَا اللهُ إِلَهُنَا

⁸ لِيُبَارِكْنَا اللهُ * وَلِتَخْشَهُ أَقَاصِي الأَرْضِ جَمِيعُهَا .

¹ لإِمامِ الغِناءِ . لِداوُدَ . مَزْمُورٌ . نَشِيدٌ .

² لِيَقُمْ اللهُ فَيَتَشَتَّتْ أَعْدَاؤُهُ *

وَيَهْرُبَ مِنْ وَجْهِهِ مُبْغَضُوهُ .

³ كَمَا يَتَبَدَّدُ الدُّخَانُ تُبَدِّدُهُمُ †

وَكَمَا يَذُوبُ الشَّمْعُ أَمَامَ النَّارِ *

أَمَامَ اللهِ يَهْلِكُ الأَشْرَارُ .

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, †
ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,*
τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἦσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ,*
ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν,
Κύριος ὄνομα αὐτῷ,*
καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, †
τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ
τῶν χηρῶν,*
ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, †
ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ,*
ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς
κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον
τοῦ λαοῦ σου,*
ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὴν ἔρημον.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Γῇ ἐσείσθῃ, †
καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν*
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεὸς, τῇ
κληρονομίᾳ σου,*
καὶ ἡσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.
Τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ,*
ἡτοιμάσας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ,
ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα*
τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Et iusti epuléntur, †
et exúltent in conspéctu Dei,*
et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini
eius;*
iter fácite ei qui ascéndit super
occásum:
Dóminus nomen illi,*
exultáte in conspéctu eius.

Turbabúntur a fácie eius, †
patris orphanórum et iúdicis viduárum,*
Deus in loco sancto suo.
Deus, qui inhábítare facit uníus moris in
domo, †
qui edúcit vinctos in fortitúdine,*
similiter eos qui exásperant qui
hábítant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu
pópuli tui,*
cum pertransíres in desérto, **DIÁPSALMA**
Terra mota est, †
étenim cæli distillavérunt*
a fácie Dei Sínai, a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus,
hereditáti tuæ;*
et infirmáta est, tu vero perfecísti
eam.
Animália tua hábítabunt in ea,*
parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum*
evangelizántibus virtúte multa.

E i giusti si rallegrino, esultino
dinanzi a Dio, si dilettno di
gioia.

Cantate a Dio, salmeggiate al
suo nome, preparate la via a
colui che è salito sull'occidente;
«SIGNORE» è il suo nome:
esultate dinanzi a lui.

Saranno sconvolti davanti al
volto di lui, il padre degli orfani
e giudice delle vedove, Dio, nel
suo luogo santo.
Dio fa abitare nella [sua] casa
gli uomini di un solo intento,
traendo fuori con forza quanti
erano in ceppi, come pure i
ribelli, che abitano nei sepolcri.

O Dio, quando uscivi davanti
al tuo popolo, quando
attraversavi il deserto, **PAUSA**
la terra fu scossa, e anche i
cieli stillarono davanti al volto
del Dio del Sinai, davanti al
volto del Dio di Israele.

Una pioggia volontaria
riserverai, o Dio, alla tua
eredità: si era estenuata, ma tu
l'hai ristabilita.
I tuoi animali abitano in essa,
nella tua dolcezza li hai
preparati al povero, o Dio.

Il Signore Dio darà la parola a
quelli che evangelizzano con
grande potenza.

⁴ لَكِنَّ الْأَبْرَارَ يَفْرَحُونَ † وَأَمَامَ اللَّهِ يَبْتَهِجُونَ*
وَمِنَ الْفَرْحِ يَطْرَبُونَ.

⁵ أَنْشِدُوا لِلَّهِ وَاعْرِفُوا لِاسْمِهِ †
* مَهْدُوا لِلرَّاكِبِ عَلَى الْعِمَامِ.
الرَّبُّ اسْمُهُ فَابْتَهِجُوا أَمَامَهُ.

⁶ أَبُو الْيَتَامَى وَمُنْصِفُ الْأَرَامِلِ*
هُوَ اللَّهُ فِي مَقَرِّ قُدْسِهِ.

⁷ اللَّهُ يُسْكِنُ الْوَحِيدَ بَيْتًا †
* وَيُخْرِجُ الْأَسِيرَ إِلَى الرَّخَاءِ.
أَمَّا الْمُتَمَرِّدُونَ فَفِي الْأَرْضِ الْقَاحِلَةِ يُقِيمُونَ.

⁸ اَللّٰهُمَّ حِينَ خَرَجْتَ قُدَّامَ شَعْبِكَ*
عِنْدَمَا دُسْتَ الْقِفَارَ. سِلاَه

⁹ رَجَفَتِ الْأَرْضُ وَقَطَرَتِ السَّمَاءُ مِنْ وَجْهِ اللَّهِ*
إِلَهُ سِينَاءِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ.

¹⁰ مَطَرٌ هِبَاتٍ أَنْزَلْتَ يَا اللَّهُ*
وَمِيرَاتِكَ الْمُرْهَقِ شَدَّدْتَ.

¹¹ أَقَامَتْ فِيهِ يَا اللَّهُ رَعِيَّتُكَ*
وَقَدْ أَعَدَدْتَهُ لِلْبَائِسِ بِجُودِكَ.

¹² السَّيِّدُ يُصْدِرُ أَمْرًا*
يُبَشِّرُ بِجَيْشٍ جَرَّارٍ.

Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, *
τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ ὠραιότητι τοῦ οἴκου
διελέσθαι σκῦλα.
Ἐὰν κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, †
πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένοι, *
καὶ τὰ μετὰφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι
χρυσίου.

Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον
βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, *
χιονωθήσονται ἐν Σελμών.
Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὅρος πῖον, *
ὅρος τετυρωμένον, ὅρος πῖον.

Ἰνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα, †
τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν
ἐν αὐτῷ, *
καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, †
χιλιάδες εὐθηνούντων, *
Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἐν τῷ ἁγίῳ.
Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας
αἰχμαλωσίαν, †
ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, *
καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνώσαι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, †
εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, *
καὶ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, *
καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.
Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς
ἐχθρῶν αὐτοῦ, *
κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν
πλημμελείαις αὐτῶν.

« Rex virtútum dilécti, *
dilécti et speciéi domus dividere spólia.
Si dormiátis inter médiōs cleros, †
pennæ colúmbæ deargentátæ, *
et posteriōra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit Caeléstis reges super
eam, *
nive dealbabúntur in Selmon ».
Mons Dei, mons pinguis, *
mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos, †
mons in quo beneplácitum est Deo
habitáre in eo? *
Etenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, †
míllia lætántium; *
Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum, cepísti
captivitátem; †
accepísti dona in homínibus: *
étenim non credéntes inhabitáre
Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidie; *
prósperum iter fáciat nobis Deus
salutárium nostrórum. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Deus noster, Deus salvos faciéndi; *
et Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita
inimicórum suórum, *
vérticem capílli perambulántium in
delíctis suis.

Il re delle schiere è del diletto,
e del diletto [è] anche dividere
le spoglie per la bellezza della
casa.
Se dormirete in mezzo alle
sorti, le ali della colomba
[saranno] argentate e il suo
dorso scintillante d'oro.

Mentre il Celeste
distribuirà i re sulla sua
eredità, splenderanno
come neve sul Selmon.
// Il monte di Dio è
monte pingue, monte
fertile, monte pingue!

Perché pensate male, monti
fertili? È il monte in cui Dio
si è compiaciuto di abitare!
E infatti il SIGNORE vi
dimorerà per sempre.

Il carro di Dio è composto di
miriadi: migliaia di beati; il
Signore è in mezzo a loro, sul
Sinai, nel santuario.
Salendo in alto, hai condotto
schiava la schiavitù, hai
ricevuto doni per l'uomo anche
se erano ribelli! per porvi la tua
dimora.

Benedetto il SIGNORE Dio,
benedetto il Signore di giorno
in giorno; e ci condurrà a buon
fine il Dio delle nostre salvezze.
PAUSA
Il nostro Dio è Dio per salvare,
e del SIGNORE sono le uscite
dalla morte.
E Dio stritolerà la testa dei suoi
nemici, la sommità del capo di
quanti camminano nei loro
delitti.

* 13 مُلُوكُ الْجِيُوشِ يَهْرُبُونَ يَهْرُبُونَ
وَرَبُّهُ الْبَيْتِ تُقَسِّمُ الْعَنِيَمَةَ .
† 14 بَيْنَمَا أَنْتُمْ فِي الْحِطَائِرِ مُضْجِعُونَ
أَجْنِحَةُ الْحَمَامَةِ بِالْفِضَّةِ تَكَتْسِي
* وريشها بالذهب النّضير .

15 عِنْدَمَا كَانَ الْقَدِيرُ يُبَدِّدُ الْمُلُوكَ
كَانَتِ السَّمَاءُ تُثَلِّجُ عَلَى جَبَلٍ صَلْمُونَ .
16 جَبَلُ بَاشَانَ جَبَلُ اللَّهِ * جَبَلُ بَاشَانَ جَبَلُ الْقِمَمِ .

17 أَتَيْتُهَا الْجِبَالَ الشَّائِخَاتُ †
لِمَاذَا تَحْسُدِينَ الْجَبَلَ الَّذِي ابْتَغَاهُ اللَّهُ لِسُكْنَاهُ *
فَالرَّبُّ يَسْكُنُهُ عَلَى الدَّوَامِ .

18 مَرْكَبَاتُ اللَّهِ رِنَوَاتٌ وَأُلُوفٌ مُؤَلَّفَةٌ *
السَّيِّدُ فِيهَا وَسِينَا فِي الْمُقَدَّسِ .
† 19 صَعِدْتَ إِلَى الْعُلَى وَأَسْرْتَ أَسْرَى †
* وَأَخَذْتَ الْبَشَرَ حَتَّى الْمُتَمَرِّدِينَ هَدَايَا
لِيَكُونَ لِلرَّبِّ إِلَهِ سُكْنَاهُ .

20 تَبَارَكَ السَّيِّدُ يَوْمًا فَيَوْمًا *
فَإِنَّ إِلَهَ خَلَاصِنَا يَتَوَلَّأُنَا . سِلا
21 لَنَا اللَّهُ إِلَهٌ خَلَاصٍ *

وَلِلرَّبِّ السَّيِّدِ مَخَارِجُ الْمَوْتِ .
22 يَهْشُمُ اللَّهُ رُؤُوسَ أَعْدَائِهِ *
وَالْهَامَةَ الشَّعْرَاءِ لِلْسَّائِرِ عَلَى آثَامِهِ .

Εἶπε Κύριος· Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω,*
ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης·
ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι,*
ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν
παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός,*
αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου, τοῦ βασιλέως
τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.
Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι
ψαλλόντων,*
ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,*
τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.
Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, †
ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν,*
ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί.

Ἐντειλαιο, ὁ Θεός, τῇ δυνάμει σου·*
δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατηρτίσω
ἐν ἡμῖν.
Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ*
σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· †
ἡ συναγωγή τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι
τῶν λαῶν,*
τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς
δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·
Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους
θέλοντα. †
Ἦξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου,*
Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

Dixit Dóminus: « Ex Basan convértam,*
convértam in profúndum maris,
Ut intingátur pes tuus in ságuine,*
lingua canum tuórum ex inimicis ab
ipso ».

Viderunt ingrédus tuos, Deus,*
ingrédus Dei mei, regis mei, qui est in
sancto.
Prævenérunt príncipes coniúcti
psalléntibus,*
in médio iuvenculárum
tympanistriárum:

« In ecclésiis benedicite Deo,*
Dómino de fóntibus Israel ».
Ibi Béniamin adolescéntulus in mentis
excéssu; †
príncipes Iuda duces eórum*
príncipes Zábulon, príncipes Népthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ;*
confirma hoc, Deus, quod operátus es
in nobis.
A templo tuo in Ierúsalem*
tibi offerent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, †
congregátio taurórum in vaccis
populórum,*
ut excludant eos qui probáti sunt
argénto.
Dissipa gentes quæ bella volunt; †
venient legáti ex Ægypto,*
Æthiopia præveniet manus eius Deo.

Ha detto il Signore: «Da Basan
farò tornare, farò tornare
attraverso gli abissi del mare,
perché il tuo piede si immerga
nel sangue e la lingua dei tuoi
cani ne prenda dai nemici».

Sono apparse le tue
processioni, o Dio, le
processioni del mio Dio, del re
che sta nel santuario.
Precedevano i principi accanto
ai salmodianti, in mezzo alle
fanciulle che suonavano i
timpani:

«Nelle assemblee benedite Dio,
il Signore dalle fonti di Israele».
Là Beniamino il più giovane,
in estasi, i principi di Giuda
loro condottieri, i principi di
Zabulon, i principi di Neftali.

Comanda, o Dio, alla
tua potenza, confer-
ma, o Dio, ciò che
hai compiuto in noi.
// Dal tuo tempio in
Gerusalemme i re ti
offriranno doni.

Reprimi le fiere del canneto
torma dei tori con le
giovenche dei popoli!
perché non siano esclusi
quelli provati come
l'argento: // disperdi le
genti che vogliono la
guerra. // Verranno
ambasciatori dall'Egitto,
l'Etiopia protenderà la sua
mano a Dio.

²³ قَالَ السَّيِّدُ: « مِنْ بَاشَانَ أَرُدُّ*
مِنْ أَعْمَاقِ الْبَحَارِ أَرُدُّ ».

²⁴ لِكَيْ تَدُوسَ رِجْلُكَ الدَّمَاءَ*
وَيَكُونَ لِلْأَلْسِنَةِ كِلَابِكَ نَصِيبٌ مِنَ الْأَعْدَاءِ .

²⁵ رَأَوْا مَوَاقِبَكَ يَا اللَّهُ*

مَوَاقِبَ إِلَهِهِ وَمَلِكِي فِي الْمَقْدِسِ .
²⁶ الْمَغْنُونُونَ فِي الْأَمَامِ وَالْعَازِفُونَ فِي الْوَرَاءِ*
وَفِي الْوَسْطِ الْعَذَارَى يَنْقُرْنَ الدُّفُوفَ .

²⁷ بَارِكُوا اللَّهَ فِي الْجَمَاعَاتِ*

الرَّبِّ مِنْ يَنْبَاعِ إِسْرَائِيلَ .

²⁸ فِي الطَّلِيعَةِ بَنِيَامِينَ الصَّغِيرُ†
يَقُودُ رُؤَسَاءَ يَهُوذَا فِي ثِيَابٍ مُوشَّاةٍ*
وَرُؤَسَاءَ زَبُولُونَ وَرُؤَسَاءَ نَفْثَالِي .

²⁹ اَللّٰهُمَّ مَرَّ بِحَسَبِ عِزَّتِكَ* الْعِزَّةَ الَّتِي مِنْ أَجَلِنَا أَعْمَلْتَهَا
³⁰ مِنْ أَجْلِ هَيْكَلِكَ فَوْقَ أُورُشَلِيمَ*
يَحْمِلُ الْمَلُوكُ إِلَيْكَ الْهَدَايَا .

³¹ أَزْجُرْ وَخَشَ الْقَصَبِ*

وَعِصَابَةِ الثَّيْرَانِ وَشُعُوبَ الْعُجُولِ
يَخْضَعُونَ لَكَ بِقِطْعِ فِضَّةٍ*

شَتَّتِ الشُّعُوبَ الَّتِي تَهْوَى الْحُرُوبَ .

³² مِنْ مِصْرَ يَأْتِي الْعُظْمَاءُ*

وَكُوشُ تَبْسُطُ يَدَيْهَا إِلَى اللَّهِ .

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ,*
ψάλατε τῷ Κυρίῳ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Ψάλατε τῷ Θεῷ †
τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς,*
ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν
δυνάμεως.

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ, †
ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ,*
καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, †
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ
κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.*
εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ´

*Eiς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων,
τῷ Δαυίδ.*

Σῶσόν με, ὁ Θεός,*
ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
Ἐνεπάγην εἰς ἵλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν
ὑπόστασις· †
ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,*
καὶ καταγίγς κατεπόντισέ με.

Ἐκοπίασα κράζων, †
ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου.*
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ
ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς
κεφαλῆς μου*
οἱ μισοῦντές με δωρεάν.
Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου,
οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως.*
ᾧ οὐχ ἦρπασα, τότε ἀπετίννου.

Regna terræ, cantáte Deo,*
psállite Dómino. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Psállite Deo qui ascéndit super cælum
cæli ad oriéntem:*
ecce dabit voci suæ vocem virtútis.

Date glóriam Deo; †
super Israel magnificéntia eius,*
et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis! †
Deus Israel, ipse dabit virtútem et
fortitúdinem plebi suæ;*
benedictus Deus!

PSALMUS 68

*In finem, pro iis qui commutabúntur.
David.*

Salvum me fac, Deus,*
quóniam intravérunt aquæ usque ad
ánimam meam.
Infíxus sum in limo profúndi, et non est
substántia; †
veni in altitúdinem maris,*
et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, †
raucæ factæ sunt fauces meæ;*
defecérunt óculi mei dum spero in
Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis
mei*
qui odérunt me gratis;
Confórtati sunt qui persecúti sunt me
inimíci mei iniúste,*
quæ non rápui tunc exsolvébam.

Regni della terra, cantate
a Dio, salmeggiate al
Signore. PAUSA
Salmeggiate a Dio, che è
asceso sopra il cielo del
cielo ad oriente; ecco
emetterà con la sua voce
un grido potente.

Date gloria a Dio: sopra Israele
è la sua magnificenza e la sua
potenza tra le nubi.

Mirabile è Dio nei suoi
santi, il Dio di Israele;
è lui che darà potenza
e forza al suo popolo:
Benedetto Dio!

*Per la fine, per quelli che
saranno trasformati; di
Davide.*

Salvami, o Dio, perché le
acque sono penetrate fino
all'anima mia.
Sono stato confitto nella
melma dell'abisso, e non c'è
appoggio; sono sceso nelle
profondità del mare e la
tempesta mi ha sommerso.

Mi sono affaticato nel gridare,
si è fatta rauca la mia gola; si
sono consumati i miei occhi a
sperare nel mio Dio.

Si sono moltiplicati più
dei capelli del mio capo
quelli che mi odiano senza
ragione, // si sono
rafforzati i miei nemici,
che mi perseguitano
ingiustamente: allora
pagavo ciò che non avevo
rapito.

³³ يَا مَمَالِكِ الْأَرْضِ لِلّهِ أَنْشِدِي

لِلسَّيِّدِ اعْزِي . سِلاَه

³⁴ لِلرَّاكِبِ عَلَى السَّمَوَاتِ * عَلَى قَدِيمِ السَّمَوَاتِ .
إِنَّهُ يَرْفَعُ الصَّوْتَ صَوْتَ الْعِزَّةِ *

³⁵ اِرْزَعِي الْعِزَّةَ لِلّهِ .

فَعَلَى إِسْرَائِيلَ جَلَالُهُ * وَفِي الْيَوْمِ عِزَّتُهُ .

³⁶ اللَّهُ رَهيبٌ مِنْ مَقْدِسِهِ * إِلَهُ إِسْرَائِيلَ هُوَ الَّذِي يُعْطِي
يُعْطِي الشَّعْبَ الْعِزَّةَ وَالْقُوَّةَ * تَبَارَكَ اللَّهُ .

المزمور 68

¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى لَحْنِ « السَّوْسَن » . لِدَاوُد .

² اَللّهُمَّ خَلِّصْنِي *

فَإِنَّ الْمَيَاةَ قَدْ بَلَغَتْ حَلْقِي .

³ غَرِقْتُ فِي مُوْجِلٍ عَمِيقٍ وَلَا مُسْتَقَرَّ *

بَلَغْتُ إِلَى قَعْرِ الْمَيَاةِ وَالسَّيْلُ غَمَرَنِي .

⁴ عَمِيتُ فِي صُرَاخِي وَالتَّهَبَ حَلْقِي *

وَكَلَّتْ عَيْنَايَ مِنْ اِنْتِظَارِي لِإِلَهِي .

⁵ زَادَ عَلَى عَدَدِ شَعْرِ رَأْسِي *

عَدَدُ الَّذِينَ بِلا سَبَبٍ أَبْغَضُونِي

وَقَوِيَ مَنْ يُرِيدُونَ هَلَاقِي †

مَنْ بِالْكَذِبِ عَادُونِي * أَفَأَرُدُّ الْآنَ مَا لَمْ أَخْطِطْ ؟

Ὁ Θεὸς, σὺ ἔγνωνς τὴν ἀφροσύνην μου, *
καὶ αἱ πλημμέλειάι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἐκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ
ὑπομένοντές σε, *

Κύριε τῶν δυνάμεων·
μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, *
ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὅτι ἔνεκά σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, *
ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.
Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς
ἀδελφοῖς μου, *
καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, *
καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε
ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, *
καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, *
καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.
Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι
ἐν πύλῃ, *
καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, *
καιρὸς εὐδοκίας, ὁ Θεός·
ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου *
ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς
σωτηρίας σου.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· †
ρύσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, *
καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, †
μηδὲ καταπιέτω με βυθός, *
μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα
αὐτοῦ.

Deus, tu scis insipientiam meam, *
et delicta mea a te non sunt
abscondita.

Non erubescant in me qui expéctant te,
Dómine, *
Dómine virtútum.
Non confundántur super me, *
qui quærent te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustinui
oppróbrum, *
opérui confúsis faciém meam;
Extráneus factus sum frátribus meis, *
et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit
me, *
et oppróbria exprobrántium tibi
cecidérunt super me.
Et opérui in ieiúnio ánimam meam, *
et factum est in oppróbrum mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium, *
et factus sum illis in parábolam.
Advérsum me loquebántur qui sedébant
in porta, *
et in me psallébant qui bibébant
vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te,
Dómine; *
tempus benepláciti, Deus.
In multitudíne misericórdiæ tuæ *
exáudi me in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto ut non infigar, †
libera me ab iis qui odérunt me *
et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, †
neque absórbeat me profúndum; *
neque úrgeat super me púteus os
suum.

O Dio, tu conosci la mia
stoltezza, e le mie colpe non ti
sono nascoste.

Non arrossiscano di me
quelli che tanto ti
attendono, SIGNORE delle
schiere; di me non si
vergognino quelli che ti
cercano, Dio d'Israele;

perché a causa tua ho
sopportato l'obbrobrio, la
vergogna ha coperto il mio
volto. // Estraneo sono
divenuto ai miei fratelli e
forestiero ai figli di mia madre,

perché lo zelo della tua
casa mi ha divorato e gli
obbrobri di quelli che ti
insultano sono ricaduti su
di me. // Ho piegato nel
digiuno l'anima mia, e mi
è stato motivo di
obbrobrio;

ho messo come veste un
cilicio e sono divenuto per
loro una favola. // Di me
sparlavano quelli che
sedevano alla porta e mi
canzonavano i bevitori di
vino.

Ma io, con la mia preghiera, a
te, SIGNORE: è il tempo del
beneplacito, o Dio.
Nell'abbondanza della tua
misericordia esaudiscimi, nella
verità della tua salvezza.

Salvami dal fango, perché non vi
resti confitto; che io sia liberato
dai miei odiatori e dal profondo
delle acque.

Non mi sommerga la
tempesta delle acque, né
mi inghiottisca l'abisso e
non serri su di me il pozzo
la sua bocca.

6 **اللَّهُمَّ أَنْتَ عَالِمٌ بِحِمَاقِي**
وَلَمْ تَخْفَ عَلَيَّ آثَامِي .

7 **لَا يَحْجَلُ مِنِّي مَنْ يَرْجُونَكَ**
أَيُّهَا السَّيِّدُ رَبُّ الْقَوَاتِ
وَلَا يَخْزِي مِنِّي مَنْ يَلْتَمِسُونَكَ * **يَا إِلَهَ إِسْرَائِيلَ .**

8 **فَإِنِّي تَحَمَّلْتُ الْعَارَ مِنْ أَجْلِكَ**
وَعَطَى الْحَجَلُ وَجْهِي .

9 **صِرْتُ لِإِخْوَتِي غَرِيبًا** * **وَلَبِنِي أُمِّي أَجْنَبِيًّا**
10 **لَأَنَّ غَيْرَةَ بَيْتِكَ أَكَلَتْنِي**

وَتَغْيِيرَاتِ مُعَيَّرِكَ وَقَعَتْ عَلَيَّ .

11 **إِنْ ذَلَّلْتُ بِالصَّوْمِ نَفْسِي** * **صَارَ ذَلِكَ عَارًا عَلَيَّ .**

12 **وَإِنْ اتَّخَذْتُ الْمَسْحَ لِبَاسًا** * **صِرْتُ عِنْدَهُمْ مَثَلًا**

13 **وَعِنْدَ الْجَالِسِينَ بِالْبَابِ حَدِيثًا**
وَلِشُرَابِ الْمُسْكِرَاتِ أُغْنِيَاتٍ .

14 **أَمَّا أَنَا فَإِلَيْكَ صَلَاتِي** * **فِي أَوَانِ الرَّضَى يَا رَبَّ .**
فَاسْتَجِبْ لِي بِكَثْرَةِ رَحْمَتِكَ *
وَبِحَقِّ خَلَاصِكَ .

15 **أَنْقِذْنِي مِنَ الْوَحْلِ فَلَا أَغْرَقْ**
بَحْنِي مِنْ مُبْغِضِيٍّ وَمِنْ قَعْرِ الْمِيَاهِ

16 **فَلَا يَغْمُرْنِي سَيْلُ الْمِيَاهِ** † **وَلَا تَبْتَلِغْنِي الْأَعْمَاقُ** *
وَلَا تُطْبِقِ الْبُئْرُ عَلَيَّ فَمَهَا .

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, †
ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· *

κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τοῦ παιδός σου· *

ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν, *
ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαί με·

σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, †
καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ

τὴν ἐντροπὴν μου· *

ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

Ὁνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου
καὶ ταλαιπωρίαν· †

καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ
ὑπῆρξε, *

καὶ παρακαλοῦντα, καὶ οὐχ εὗρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, *

καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν
εἰς παγίδα, *

καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ
μὴ βλέπειν, *

καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, *
καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι
αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ἐπαυλὶς αὐτῶν ἡρημωμένη, *
καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω
ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, *
καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου
προσέθηκαν.

Exáudi me, Dómine, †
quóniam benígna est misericórdia tua; *
secúndum multitudínem miseratiónum
tuárum respice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero
tuo, *
quóniam tribulor velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ et líbera eam, *
propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum †
et confusiónem meam et reveréntiam
meam; *

in conspéctu tuo sunt omnes qui
tribulant me.

Impropérium expectávit cor meum et
misériam, †
et sustínui qui simul contristarétur et
non fuit, *

et qui consolarétur et non invéni.
Et dedérunt in escam meam fel, *
et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in
láqueum, *
et in retributiónes et in scándalum.
Obscuréntur óculi eórum ne vídeant, *
et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam, *
et furor iræ tuæ comprehéndat eos.
Fiat habitátio eórum desérta, *
et in tabernáculis eórum non sit qui
inhábitet.
Quóniam quem tu percussísti persecúti
sunt, *
et super dolórem vúlnerum meórum
addidérunt.

Esaudiscimi SIGNORE, perché
benefica è la tua misericordia:
secondo la moltitudine delle
tue compassioni china lo
sguardo su di me.

Non distogliere il tuo volto dal
tuo servo; poiché sono
tribolato, presto esaudiscimi.

Volgiti all'anima mia e
redimila, a causa dei miei
nemici liberami;
perché tu conosci il mio
obbrobrio, la mia confusione e
la mia vergogna: davanti a te
sono tutti i miei oppressori.

Obbrobrio ha aspettato
l'anima mia e sventura, ho
tanto atteso chi soffrisse con
me, e non c'è stato, un
consolatore e non l'ho
trovato.

E mi hanno dato in cibo del
fiele e per dissetarmi mi
hanno abbeverato di aceto.

Sia la loro mensa dinanzi
a loro un laccio,
retribuzione e inciampo;
siano ottenebrati i loro
occhi da non vedere, e tu
piega sempre il loro
dorso;

riversa su di loro la tua ira, e lo
sdegno della tua ira li afferri.
La loro abitazione sia ridotta a
un deserto e nelle loro tende
non ci sia chi abiti;
perché colui che tu hai
percosso, essi l'hanno
perseguitato, e al dolore delle
mie ferite ne hanno aggiunto
ancora.

17 ^{*} اِسْتَجِبْ لِي يَا رَبِّ فَصَالِحَةٌ رَحْمَتُكَ

اَلْتَفَتْ اِلَيَّ بِحَسَبِ وَفَرَةٍ رَأْفَتِكَ

18 ^{*} وَلَا تَحْجُبْ وَجْهَكَ عَنْ عَبْدِكَ

اَسْرِعْ وَاسْتَجِبْ لِي فَاِنِّي فِي ضَيْقٍ .

19 ^{*} اُدْنُ مِنْ نَفْسِي وَفُكِّهَا

مِنْ اَجْلِ اَعْدَائِي اَفْتَدِنِي .

20 ^{*} اَنْتَ عَالِمٌ بِعَارِي وَخِزْيِي وَخَجَلِي

وَأَمَامَكَ جَمِيعُ الَّذِينَ يُضَايِقُونِي .

21 ^{*} الْعَارُ حَطَّمَ قَلْبِي وَلَا عِلَاجَ

فَرَجَوْتُ الْعَطْفَ فَلَمْ يَكُنْ ^{*} وَالْعَزَاءُ فَلَمْ أَجِدْ .

22 ^{*} جَعَلُوا فِي طَعَامِي سَمًّا

وَسَقَّوْنِي فِي عَطَشِي خَلًّا .

23 ^{*} لَتَكُنْ مَائِدَتُهُمْ أَمَامَهُمْ فَنَآ

24 ^{*} لَتُظْلَمَ عُيُونُهُمْ فَلَا يُبْصِرُوا

وَاحْنِ ظُهُورَهُمْ فِي كُلِّ حِينٍ .

25 ^{*} صُبَّ عَلَيْهِمْ سُخْطُكَ

وَلَتُدْرِكَهُمْ نَارُ غَضَبِكَ .

26 ^{*} لَتَبْصُرْ حَظَائِرَهُمْ خَرَابًا

وَلَا يَكُنْ فِي خِيَامِهِمْ سَاكِنٌ .

27 ^{*} فَاتَّهَمُ طَارِدُوا مِنْ أَنْتَ ضَرَبْتَ

وَعَلَى أَلَمِ جَرِيحِكَ زَادُوا .

Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, *
καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.
Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βιβλίου ζώντων, *
καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχὸς καὶ ἀλγὼν εἰμι ἐγώ, *
καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου
ἀντελάβετό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, *
μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει·
καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον *
κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· *
ἐκζητήσατε τὸν θεόν, καὶ ζήσεσθε.
Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, *
καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ
ἐξουδένωσεν.
Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, *
θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, †
καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, *
καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν
αὐτήν.
Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν
αὐτήν, *
καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ
κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ´

*Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν,
εἰς τὸ σώσαί με Κύριον.*

Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· *
Κύριε, εἰς τὸ βοηθήσαί μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπήησαν *
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Appóne iniquitátem super iniquitátem
eórum, *
et non intrent in iustitiam tuam.
Deleántur de libro vivéntium, *
et cum iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens; *
salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, *
et magnificábo eum in laude.
Et placébit Deo super vítulum
novéllum, *
córnua producéntem et úngulas.

Videant páuperes et læténtur; *
quærite Deum, et vivet ánima vestra.
Quóniam exaudivit páuperes Dóminus, *
et vinctos suos non despéxit.
Laudent illum cæli et terra, *
mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion, †
† et ædificabúntur civitátes Iuda; *
et inhabitábunt ibi et hereditáte
acquirent eam.
Et semen servórum eius possidébit
eam, *
et qui díligunt nomen eius
habitábunt in ea.

PSALMUS 69

*In finem. Psalmus David in
rememorationem, quod salvum fécerit
eum Dóminus.*

Deus, in adiutórium meum inténde; *
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Confundántur et reveréantur *
qui quærunť animam meam;

Aggiungi iniquità alla loro
iniquità e non entrino nella tua
giustizia.
Siano cancellati dal libro dei
viventi e con i giusti non siano
scritti.

Povero e dolente sono io, e la
salvezza del tuo volto mi ha
soccorso.

Loderò il nome del mio Dio
col canto, lo magnificherò
con la lode,
e piacerà a Dio più di un
giovenco che mette corna e
unghe.

Vedano i poveri e ne
gioiscano: cercate Dio e
vivrete; // perché ha
esaudito i miseri il
SIGNORE e i suoi che
erano in ceppi non ha
disprezzato. // Lo lodino
i cieli e la terra, il mare e
quanto brulica in essi;

perché Dio salverà Sion e
saranno riedificate le città della
Giudea: vi abiteranno e la
erediteranno.
La discendenza dei suoi servi la
possederà e gli amanti del suo
nome vi dimoreranno.

*Per la fine; di Davide: come
memoriale, perché il Signore
mi salvò.*

O Dio, volgiti in mio aiuto;
SIGNORE, affrettati ad aiutarmi.
// Siano confusi e svergognati
quelli che cercano l'anima mia,

28 وَزِدْ عَلَىٰ إِيْمِهِمْ إِنَّمَا * فَلَا يَدْخُلُوا فِي بَرَكِ .

29 مِنْ سِفْرِ الْحَيَاةِ فَلْيُمَحَّوْا *
وَمَعَ الْأَبْرَارِ لَا يُكْتَبُوا .

30 إِنِّي بِأَيْسٍ مُّتَوَجِّعٌ *
فَلْيَحْمِنِي خَلَاصُكَ يَا اللَّهُ .

31 أَشِيدُ بِاسْمِ اللَّهِ بِالنَّشِيدِ * وَبِالْحَمْدِ أُعْظِّمُهُ .

32 فَذَلِكَ أَحَبُّ إِلَى الرَّبِّ مِنَ الثَّيْرَانِ *
مِنَ الْعُجُولِ ذَوِي الثَّرَوَنِ وَالْأَطْلَافِ .

33 رَأَى الْوُضْعَاءُ فَفَرَحُوا *
لِتَحْيَ قُلُوبُكُمْ أَيُّهَا السَّاعُونَ إِلَى اللَّهِ .

34 لِأَنَّ الرَّبَّ لِلْمَسَاكِينِ يَسْتَمْعُ * وَأَسْرَاهُ لَمْ يَزْدَرِ .

35 لِنُسَبِّحَهُ الْأَرْضُ وَالسَّمَوَاتُ *
وَالْبَحَارُ وَكُلُّ مَا يَدْبُ فِيهَا .

36 فَإِنَّ اللَّهَ يُخَلِّصُ صِهْيُونَ †
وَيَبْنِي مَدْنَ يَهُوذَا *
فَيَسْكُنُونَ هُنَاكَ وَيَرْتَوْهَا .

37 وَذُرِّيَّتُهُ عِبِيدِهِ يَرْتَوْهَا *
وَيُحِبُّوْا اسْمَهُ فِيهَا يَسْكُنُونَ .

38 المزمور 69

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِداوُد . لِلتَّذْكِيرِ .

2 اَللّٰهُمَّ اَسْرِعْ اِلَى اِنْقَاذِي * يَا رَبِّ اِلَى نَصْرَتِي .

3 لِيَخْزَ طَالِبُو نَفْسِي وَيَحْجَلُوا *

Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθείησαν *
οἱ βουλόμενοί μοι κακά·
ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι *
οἱ λέγοντές μοι· Εὖγε, εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, †
καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω
ὁ Θεός, *

οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης *
ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· *
Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ Ο´

*Τῷ Δαυὶδ υἱῶν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων
αἰχμαλωτισθέντων.*

Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα, *
μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαί με καὶ
ἐξελοῦ με, *
κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν †
καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν, τοῦ σῶσαί με, *
ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.
Ὁ Θεός μου, ῥύσαί με ἐκ χειρὸς
ἀμαρτωλοῦ, *
ἐκ χειρὸς παρανομούντος καὶ ἀδικοῦντος.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε· *
Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.
Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρος, †
ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ
σκεπαστής· *
ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

Avertántur retrórsum et erubéscant *
qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes *
qui dicunt mihi: « Euge, euge! ».

Exúltent et læténtur in te omnes qui
quærun te, †
et dicant semper: « Magnificétur
Dóminus », *
qui diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: *
Deus, ádiuva me.
Adiútor meus et liberátor meus es tu; *
Dómine, ne moréris.

PSALMUS 70

*Psalmus David, filiórum Iónadab et
priórur captivórum.*

In te, Dómine, sperávi: *
non confúndar in ætérnum;
In iustítia tua libera me et éripe me, *
inclína ad me aurem tuam, et salva
me.

Esto mihi in Deum protectórem †
et in locum munitum, ut salvum me
fácias, *
quóniam firmaméntum meum et refúgium
meum es tu.
Deus meus, éripe me de manu peccatóris, *
et de manu contra legem agéntis et iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: *
Dómine, spes mea a iuventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero, †
de ventre matris meæ tu es protéctor
meus; *
in te cantátio mea semper

siano respinti indietro e restino
confusi quelli che vogliono per
me il male.
Siano respinti all'istante,
confusi, quelli che mi dicono:
«Bene, bene!».

Esultino e gioiscano in te tutti
quelli che ti cercano e dicano
sempre: «Sia magnificato Dio»,
quelli che amano la tua
Salvezza.

Ma io [sono] povero e misero:
o Dio, aiutami!
Mio aiuto e mio liberatore sei
tu, SIGNORE non tardare.

*Di Davide; dei figli di Jonadab e dei
primi che erano stati fatti
prigionieri.*

In te, SIGNORE, ho sperato,
che io non resti confuso in
eterno. // Nella tua giustizia
liberami e scampami, piega
verso di me il tuo orecchio e
salvami.

Sii per me un Dio
protettore e un luogo
fortificato per salvarmi,
perché mio appoggio e
mio rifugio sei tu. //
Dio mio, liberami dalla
mano del peccatore, dalla
mano del trasgressore e
dell'ingiusto;

perché tu sei la mia attesa,
Signore; SIGNORE, la mia
speranza dalla mia giovinezza.
Su di te mi sono appoggiato
fin dal grembo, dal seno di mia
madre tu sei il mio riparo, in te
il mio canto di lode in ogni
tempo.

وَلْيَرْتَدَّ الرَّاعِبُونَ فِي مَسَاءَتِي إِلَى الْوَرَاءِ وَيَفْتَضِحُوا
وَالَّذِينَ يَسْخَرُونَ مِنِّي * فَلْيَنْدَهْشُوا لِحَزْبِهِمْ

5 وَلْيَسَّرْ بَكَ وَيَفْرَحْ جَمِيعُ الَّذِينَ يَلْتَمِسُونَكَ *
وَلْيُقَلِّ دَوْمًا حُبُّو خَلَاصِكَ: « اللَّهُ عَظِيمٌ » .

6 وَأَنَا بَائِسٌ مِسْكِينٌ * فَأَسْرِعْ إِلَيَّ يَا اللَّهُ .
أَنْتَ نُصْرَتِي وَمُخْلَصِي * فَلَا تُبْطِئْ يَا رَبِّ .

المزمور 70

1 بِكَ يَا رَبِّ اعْتَصَمْتُ * فَلَا أَخْزَ لِلْأَبَدِ .

2 بِرِّكَ أَتَقَلِّدُنِي وَبِحَنِّي * أَمِلْ إِلَيَّ أُذْنُكَ وَخَلِّصْنِي

3 كُنْ لِي صَخْرَةً حِصْنٌ * أَلْتَجِئُ إِلَيْهَا فِي كُلِّ حِينٍ
فَقَدْ أَمَرْتَ بِتَخْلِصِي * لِأَنَّكَ صَخْرَتِي وَحِصْنِي .

4 اَللّٰهُمَّ بَحْنِي مِنْ يَدِ الشَّرِّيرِ *
وَمِنْ كَفِّ الْفَاسِقِ الْعَنِيفِ .

5 فَإِنَّكَ أَنْتَ أَيُّهَا السَّيِّدُ رَجَائِي *
وَأَنْتَ أَيُّهَا الرَّبُّ مِنْذُ صِبَايَ مُعْتَمِدِي .

6 مِنَ الرَّحِمِ عَلَيْكَ اعْتَمَدْتُ †
وَمِنْ بَطْنِ أُمِّي أَنْتَ أَخْرَجْتَنِي *
وَلَكَ فِي كُلِّ حِينٍ تَسْبِيحِي .

Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθη τῷ πολλοῖς, *
καὶ σὺ βοηθὸς κραταῖός.
Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, †
ὥπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, *
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
Μὴ ἀπορρίψης με εἰς καιρὸν γήρους· *
ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου
μὴ ἐγκαταλίπης με.

Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, †
καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου *
ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαντὸ,
λέγοντες· Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, †
καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, *
ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

Ὁ Θεὸς, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· *
ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχευς.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ
ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, *
περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ
ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπῶ, *
καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.
Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην
σου, *
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου·
ὅτι οὐκ ἔγνω πραγματείας. †
Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· *
Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης
σου μόνοι.
Ἐδίδαξάς με, ὁ Θεός, ἐκ νεότητός μου, *
καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου,

Tamquam prodígium factus sum multis, *
et tu adiutor fortis.
Repleatur os meum laude, †
ut cantem glóriam tuam: *
tota die magnitudinem tuam.
Ne proicias me in témpore senectútis; *
cum defécerit virtus mea, ne
derelinquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi, †
et qui custodiébant ánimam meam *
consílium fecérunt in unum
Dicéntes: « Deo derelíquit eum, †
persequímmini et comprehéndite eum, *
quia non est qui erípiat ».

Deus, ne elongéris a me; *
Deus meus, in auxílium meum réspice.
Confundántur et deficiant detrahéntes
ánimæ meæ; *
operiántur confusióne et pudóre qui
quærunť mala mihi.

Ego autem semper sperábo, *
et adíciam super omnem laudem
tuam.
Os meum annuntiábit iustítiam tuam, *
tota die salutáre tuum.
Quóniam non cognóni litteratúram, †

introibo in poténtias Dómini; *
Dómine, memorábor iustítiae tuæ
solíus.
Deus, docuísti me a iuventúte mea; *
et usque nunc pronuntiábo mirabília
tua.

Sono divenuto per molti un
assurdo, ma tu sei un aiuto
potente.
Sia piena di lode la mia bocca,
perché io inneggi alla tua
gloria, tutto il giorno alla tua
magnificenza.
Non rigettarmi nel tempo della
vecchiaia, al venir meno della
mia forza non mi
abbandonare;

perché hanno parlato contro di
me i miei nemici e quelli che
spiavano l'anima mia hanno
tenuto insieme consiglio,
dicendo: «Dio lo ha
abbandonato, inseguetelo e
prendetelo, perché non c'è chi
lo liberi».

O Dio, non allontanarti da me;
Dio mio, volgiti in mio aiuto.
Siano confusi e vengano meno
quelli che calunniano l'anima
mia; siano avvolti di confusione
e di vergogna quelli che
cercano contro di me il male.

Io invece sempre spererò e
insisterò in tutta la tua lode.
La mia bocca proclamerà la
tua giustizia, tutto il giorno la
tua salvezza.
Poiché ignoro ogni
commercio,

entrerò nel dominio del
Signore; SIGNORE, ricorderò la
giustizia di te solo.
Mi hai istruito, o Dio, dalla mia
giovinezza, e tuttora voglio
annunciare le tue meraviglie,

7 قَدْ صِرْتُ مُعْجَزَةً لِكَثِيرِينَ *
وَأَنْتَ مُعْتَصَمِي الْعَزِيزُ .
8 يَمْتَلِئُ فَمِي مِنْ تَسْبِيحِكَ *
النَّهَارَ كُلَّهُ مِنْ بَهَائِكَ .
9 لَا تَنْبِذْنِي فِي زَمَنْ شَيْخُوخَتِي *
وَلَا فِي وَهْنٍ قُوَّتِي تَتْرَكْنِي
10 فَإِنَّ أَعْدَائِي عَلَيَّ يَتَكَلَّمُونَ *
وَالْمُتَرَصِّدِينَ لِنَفْسِي مَعًا يَتَأَمَّرُونَ .
11 يَقُولُونَ: « إِنَّ اللَّهَ قَدْ تَرَكَّهُ *
فَلَا حَقُّهُ وَأَمْسِكُوهُ فَلَيْسَ لَهُ مُنْقِذٌ » .
12 اَللَّهُمَّ لَا تَبْتَعِدْ عَنِّي *
يَا إِلَهِي أَسْرِعْ إِلَى نُصْرَتِي .
13 لِيَخْزَ الْمُعَادُونَ لِنَفْسِي وَيَقْنُوا *
وَلِيُلْتَحِفَ الْعَارُ وَالْفَضِيحَةُ طَالِبُو مَسَاءَتِي .
14 أَمَّا أَنَا فَأَنْتَظِرُكَ فِي كُلِّ حِينٍ *
وَأُضَاعِفُ لَكَ التَّسْبِيحَ .
15 فَمِي يُحَدِّثُ بِرِّكَ *
طَوَالَ النَّهَارِ بِخَلَاصِكَ .
16 أَنْتَقِلْ الْآنَ إِلَى مَاثِرِ السَّيِّدِ الرَّبِّ *
لَأَذْكُرَ بِرِّكَ الْفَرِيدَ .
17 اَللَّهُمَّ مِنْذُ حَدَاتِي أَنْتَ عَلَّمْتَنِي *
وَلِلْأَبَدِ أَخْبِرُ بِعَجَائِكَ .

καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου. *
Ὁ Θεὸς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με
ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου †
πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ. *
τὴν δυναστείαν σου
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου,

ὁ Θεὸς, ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα. *
Ὁ Θεὸς, τίς ὁμοίός σοι;

Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ
κακὰς, †
καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, *
καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν
ἀνήγαγές με.
Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, †
καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, *
καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν
ἀνήγαγές με.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν σκεύει ψαλμοῦ †
τὴν ἀλήθειάν σου, ὁ Θεός. *
ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.
Ἀγαλλιᾶσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν
ψάλω σοι, *
καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦν ἐλυτρώσω.

Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν †
μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, *
ὅταν αἰσχυρθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ
ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΑ´

Eis Salomón.

Ὁ Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, *
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ
τοῦ βασιλέως·
κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, *
καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.

Et usque in senectam et sénium, *
Deus, ne derelínquas me,
Donec annúntiem bráchium tuum †
generatióni omni quæ ventúra est, *
poténtiam tuam et iustítiam tuam.

Deus, usque in altíssima quæ fecísti
magnália: *
Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes
multas et malas, †
et convérsus vivificásti me, *
et de abýssis terræ íterum reduxísti
me.
Multiplicásti magnificéntiam tuam, *
et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis
psalmi †
veritátem tuam, Deus, *
psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.
Exultábunt lábia mea cum cantávero
tibi, *
et ánima mea quam redemísti

Sed et lingua mea tota die meditábitur
iustítiam tuam, *
cum confúsi et revériti fúerint qui
quærunť mala mihi.

PSALMUS 71

Psalmus in Salomónem.

Deus, iudícium tuum regi da , *
et iustítiam tuam filio regis;
ludicáre pópulum tuum in iustítia , *
et páuperes tuos in iudício.

e fino alla vecchiaia e alla
canizie. O Dio, non
abbandonarmi,
finché io non annuncii il tuo
braccio a tutta la
generazione ventura, il tuo
dominio e la tua giustizia.

O Dio, fino ai cieli altissimi
le cose grandi che hai fatto;
o Dio, chi è simile a te?

Quante tribolazioni mi hai fatto
vedere, molte e cattive! Ma sei
tornato a darmi vita, e dagli
abissi della terra di nuovo mi
hai fatto risalire.
Hai moltiplicato la tua giustizia,
sei tornato a consolarmi e dagli
abissi della terra di nuovo mi
hai fatto risalire.

E così io ti confesserò al
suono dell'arpa, per la tua
verità, o Dio; salmeggerò a
te sulla cetra, o Santo di
Israele. // Esulteranno le
mie labbra quando
salmeggerò a te, e la mia
anima che hai redento.

E anche la mia lingua tutto il
giorno mediterà la tua giustizia,
quando saranno confusi e
svergognati quelli che cercano
contro di me il male.

Per Salomone.

O Dio, da' al re il tuo giudizio
e la tua giustizia al figlio del
re, // perché giudichi il tuo
popolo con giustizia e i tuoi
poveri con equità.

18 حَتَّى فِي شَيْخُوخَتِي وَفِي شَيْبَتِي * يَا اَللهُ لَا تُتْرَكْنِي
فَأُخْبِرَ الْاَاجِيَالُ الْاِتِيَّةُ *
بِذِرَاعِكَ وَبِحَبْرَتِكَ .

19 فَبِرُّكَ اَللهُمَّ اِلَى الْعُلَى †
أَنْتَ الَّذِي صَنَعْتَ الْعِظَامَ * فَمَنْ مِثْلُكَ يَا اَللهُ ؟
20 أَنْتَ الَّذِي أَرَانِي كَثِيرًا *
مَضَائِقَ كَثِيرَةً وَشُرُورًا .
لِكِنَّكَ تَعُوذُ فَتُحْيِينِي *
وَمِنْ أَعْمَاقِ الْأَرْضِ تُصْعِدُنِي
21 تَزِيدُ فِي قُدْرِي * وَتَرْجِعُ فَتُعْزِّينِي .

22 عَلَى آلَةِ الْعُودِ أَحْمَدُكَ * يَا اِلَهِي وَأَحْمَدُ حَقَّكَ
وَعَلَى الْكِنَانَةِ أَعْرِفُ لَكَ * يَا قُدُّوسَ إِسْرَائِيلَ .
23 حِينَ أَعْرِفُ لَكَ تُهَلِّلُ لَكَ شَفَتَايَ *
وَنَفْسِي الَّتِي افْتَدَيْتَهَا .

24 وَلِسَانِي أَيْضًا يُتَمِّمُ * بِرِّكَ طَوَالَ النَّهَارِ
لَأَنَّ طَالِبِي مَسَآئِي * أَخَذَهُمُ الْخِزْيُ وَالْعَارُ .

المزمور 71

1 لِسُلْمَانَ .

اَللهُمَّ هَبْ لِلْمَلِكِ حُكْمَكَ *
وَلِابْنِ الْمَلِكِ عَدْلَكَ
2 فَيَقْضِيَ بِالْبِرِّ لِشَعْبِكَ * وَبِالْاِنْصَافِ لِوَضْعَائِكَ .

Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου,*
καὶ οἱ βουνοί. Ἐν δικαιοσύνῃ
κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, †
καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων· *
καὶ ταπεινώσει συκοφάντην,
καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, *
καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, *
καὶ ὥσει σταγόνες στάζουσai ἐπὶ τὴν γῆν.
Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
δικαιοσύνη †
καὶ πλήθος εἰρήνης, *
ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης
ἕως θαλάσσης, *
καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς
οἰκουμένης.
Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, *
καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λειξουσιν.

Βασιλεῖς Θαρσὶς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα
προσοίσουσιν, *
βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα
προσάξουσιν.
Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες
οἱ βασιλεῖς, *
πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ.

Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, *
καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.
Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, *
καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.
Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται
τὰς ψυχὰς αὐτῶν, *
καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον
αὐτοῦ.

Suscipiant montes pacem pópulo, *
et colles iustítiam.
Iudicábit páuperes pópuli, †
et salvos fáciet filios páuperum, *
et humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole et ante
lunam, *
in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, *
et sicut stillicidia stillántia super
terram.
Oriétur in diébus eius iustítia et
abundántia pacis *
donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare, *
et a flúmine usque ad téminos orbis
terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes, *
et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis et ínsulæ múnera
ófferent, *
reges Arabum et Saba dona addúcent;
Et adorábunt eum omnes reges terræ, *
omnes gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem a poténite, *
et páuperem cui non erat adiútor.
Parcet páuperi et ínopi, *
et ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris et iniquitáte redimet ánimas
eórum, *
et honorábile nomen eórum coram illo.

Ricevano i monti la pace
per il tuo popolo, e così
pure le colline. // Con
giustizia giudicherà i
poveri del popolo, salverà
i figli dei miseri e umilierà
il calunniatore.
Rimarrà quanto il sole, e
più della luna, per tutte le
generazioni.

Scenderà come pioggia sul
vello e come gocce stillanti
sulla terra.
Sorgerà nei suoi giorni la
giustizia e abbondanza di pace,
finché non sia tolta la luna.

E dominerà da mare a mare e
dal fiume fino ai confini del
mondo.
Davanti a lui si prostreranno gli
Etiopi e i suoi nemici
leccheranno la polvere.

I re di Tarsis e le isole
offriranno doni, i re degli Arabi
e di Saba porteranno doni;
e lo adoreranno tutti i re, tutte
le genti lo serviranno,

perché ha liberato il povero dal
potente e il misero, che non
aveva aiuto.
Risparmierà il povero e il
miserico e le anime dei miseri
salverà.
Dall'usura e dall'ingiustizia
redimerà le anime loro, e sarà
prezioso il loro nome davanti a
lui.

3 لِتَحْمِلَ الْجِبَالُ لِلشَّعْبِ سَلَامًا * وَالتَّلَالُ يَرًا
4 وَضَعَاءُ الشَّعْبِ يُنصِفُهُمْ †
وَبَنُو الْمِسَاكِينَ يُخَلِّصُهُمْ * وَالظَّالِمُونَ يَسْحَقُهُمْ .
5 يَبْقَى تَحْتَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ *
مِنْ جِيلٍ إِلَى جِيلٍ .

6 يَنْزِلُ كَالْمَطَرِ عَلَى الْعُشْبِ *
وَكَالرَّذَاذِ الَّذِي يَسْقِي الْأَرْضَ .
7 الْبَرُّ فِي أَيَّامِهِ يُزْهَرُ *

وَالسَّلَامُ يَعُمُّ إِلَى أَنْ يَزُولَ الْقَمَرُ
8 وَيَمْلِكُ مِنَ الْبَحْرِ إِلَى الْبَحْرِ *
وَمِنَ النَّهْرِ إِلَى أَقْصَا الْأَرْضِ .
9 أَمَامَهُ أَهْلُ الْبَادِيَةِ يَرْكَعُونَ *
وَأَعْدَاؤُهُ التُّرَابَ يَلْحَسُونَ .

10 مُلُوكُ تَرْشِيشَ وَالْجُزُرِ الْجَزِيَّةُ يُؤَدُّونَ *
وَمُلُوكُ شَبَأَ وَسَبَأَ الْهَدَايَا يُقَدِّمُونَ .
11 جَمِيعُ الْمُلُوكِ لَهُ يَسْجُدُونَ *
وَكُلُّ الْأُمَمِ لَهُ يَخْدُمُونَ .

12 لِأَنَّهُ يَنْقِذُ الْمِسْكِينَ الْمُسْتَغِيثَ *
وَالْبَائِسَ الَّذِي بِلا نَصِيرٍ .

13 يَعْطِفُ عَلَى الْكَسِيرِ وَالْمِسْكِينِ *
وَيُخَلِّصُ نَفُوسَ الْمِسَاكِينِ .

14 مِنَ الظُّلْمِ وَالْعُنْفِ يَفْتَدِي نَفُوسَهُمْ *
وَدَمُهُمْ فِي عَيْنِهِ ثَمِيرٌ

Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ
χρυσίου τῆς Ἀραβίας, †
καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· *

Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων
τῶν ὀρέων· †
ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον
ὁ καρπὸς αὐτοῦ, *
καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὥσει
χόρτος τῆς γῆς.

Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας, *
πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, *
πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, *
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,
καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, †
καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ
πᾶσα ἡ γῇ· *
γένοιτο, γένοιτο. '

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΒ΄

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, *
τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.

Et vivet, et dábitur ei de auro
Arábiæ, †
et adorábunt de ipso semper; *
tota die benedícant ei.

Et erit firmaméntum in terra in
summis móntium; †
superextollétur super Líbanum fructus
eius, *
et florébunt de civitáte sicut foenum
terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula, *
ante solem pérmanet nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus
terræ, *
omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, *
qui facit mirabília solus;
Et benedíctum nomen maiestátis eius
in ætérnum, †
et replébitur maiestáte eius omnis
terra. *
Fiat, fiat.

Defecérunt laudes David, filii Iesse.

PSALMUS 72

Psalmus Asaph.

Quam bonus Israel Deus*
his qui recto sunt corde!

E vivrà, e gli sarà dato oro
di Arabia; e lo
invocheranno sempre, tutto
il giorno lo benediranno:

[egli] sarà il sostegno nella terra
fin sulle cime dei monti;
sarà innalzato al di sopra del
Libano il suo frutto; e
fioriranno dalla città come erba
della terra.

Sia benedetto il suo nome nei
secoli, più del sole rimarrà il
suo nome;
e saranno benedette in lui tutte
le tribù della terra, tutte le genti
lo diranno beato.

Benedetto il Signore Dio
d'Israele, che solo opera
meraviglie;
benedetto il nome della
sua gloria in eterno e nei
secoli dei secoli, e sarà
piena della sua gloria tutta
la terra; sia, sia!

Sono finiti gli inni di Davide,
figlio di Iesse.

Salmo di Asaf.

Com'è buono Dio con Israele,
con i retti di cuore!

† لِيَحْيِي وَيُعْطَى ذَهَبٌ شَبَّاءُ .
فِي كُلِّ حِينٍ يَدْعُونَ لَهُ * وَطَوَالَ النَّهَارِ يُبَارِكُونَهُ .

16 وَفُرَّتِ الحِنْطَةُ فِي البِلَادِ
وَتَمَوَّجَتْ عَلَى رُؤُوسِ الجِبَالِ
كَلْبْنَانٍ إِذْ أَخْرَجَ ثِمَارُهُ وَأَزْهَارُهُ *
وَإِذْ أَخْرَجَتْ الأَرْضُ عُشْبَهَا .

17 اسْمُهُ لِلْأَبَدِ يَكُونُ * وَتَحْتَ الشَّمْسِ يَدُومُ .
تَتَبَارَكُ بِهِ قَبَائِلُ الأَرْضِ كُلُّهَا *
وَتُهَنِّئُهُ الأُمَمُ جَمِيعُهَا .

18 تَبَارَكَ الرَّبُّ الإِلَهُ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ *
الصَّانِعُ العَجَائِبِ وَحَدَهُ
19 وَتَبَارَكَ لِلْأَبَدِ اسْمُهُ المَجِيدُ †
وَلْتَمَتِّلِي الأَرْضُ كُلُّهَا مِنْ مَجْدِهِ *
أَمِينَ ثُمَّ أَمِينَ .

20 تَمَّتْ صَلَوَاتُ دَاوُدَ بْنِ يَسَى .

المزمور 72

1 مَزْمُورٌ . لِأَسَافٍ .

* أَجَلُ مَا أَطْيَبَ اللهُ لِإِسْرَائِيلَ
لِذَوِي القُلُوبِ الطَّاهِرَةِ .

Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν
οἱ πόδες, *
παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.
Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, *
εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ
αὐτῶν, *
καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.
Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, *
καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.

Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ
ὑπερηφανία, *
περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν.
Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία
αὐτῶν, *
διήλθον εἰς διάθεσιν καρδίας.

Διανοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, *
ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.
Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, *
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου
ἐνταῦθα, *
καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται
ἐν αὐτοῖς.
Καὶ εἶπαν· Πῶς ἔγνω ὁ Θεός, *
καὶ εἰ ἔστι γνώσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ;

Ἴδου οὗτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες
εἰς τὸν αἰῶνα, *
κατέσχον πλούτου.

Καὶ εἶπα· Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν
καρδίαν μου, *
καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.
Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην
τὴν ἡμέραν, *
καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

Mei autem pene moti sunt pedes, *
pene effúsi sunt gressus mei,
Quia zelávi super iníquos, *
pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus mortis eórum, *
et firmaméntum in plaga eórum.
In labóre hóminum non sunt, *
et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo tenuit eos supérbia, *
opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum, *
transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam, *
iniquitátem in excélsu locúti sunt.
Posuérunt in cælum os suum, *
et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic, *
et dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixerunt: « Quómodo scit Deus, *
et si est sciéntia in Excélsu? ».

Ecce ipsi peccatóres et abundántes in
sæculo *
obtinuérunt divítias.

Et dixi: « Ergo sine causa iustificávi cor
meum, *
et lavi inter innocéntes manus meas;
Et fui flagellátus tota die, *
et castigátio mea in matutínis ».

Ma a me per poco non
hanno vacillato i piedi,
per poco non hanno
sbandato i miei passi; //
perché ho invidiato gli
iniqui, osservando la
pace dei peccatori;
perché non si curano della
loro morte, e non dura a
lungo il loro flagello. // Non
hanno parte alle fatiche degli
uomini e con gli uomini non
saranno flagellati.

Per questo li possiede
l'orgoglio, sono avvolti nella
loro ingiustizia ed empietà.
Uscirà come dal grasso la
loro ingiustizia, seguono
l'inclinazione del cuore;

ragionano e parlano con
malvagità, ingiustizia contro
l'alto dicono,
pongono contro il cielo la loro
bocca e la loro lingua percorre
la terra.

Per questo, là si volgerà il mio
popolo e giorni di abbondanza
si troveranno fra loro.
E dicono: «Come può saperlo
Dio? C'è forse conoscenza
nell'Altissimo?».

Ecco, questi sono i peccatori,
eppure prosperano in eterno:
ammassavano ricchezze!

Allora ho detto: «Dunque
invano ho reso giusto il mio
cuore e ho lavato tra gli
innocenti le mie mani.
E sono stato flagellato tutto il
giorno e la mia accusa è lì ogni
mattina».

2 **أَمَّا أَنَا فَقَدْ أَوْشَكْتُ أَنْ تَعْتَرَّ قَدَمَايَ** *
وَكَادَتْ أَنْ تَزِلَّ خَطَايَ .

3 **لَأَنِّي غِزْتُ مِنَ السُّفَهَاءِ** * **حِينَ رَأَيْتُ رَحَاءَ الْأَشْرَارِ .**

4 **فَإِنَّهُمْ لَا أَوْجَاعَ لَهُمْ حَتَّى الْمَوْتِ** *
وَأَبْدَانُهُمْ سَمِينَةٌ .

5 **لَيْسُوا فِي عَنَاءٍ كَالنَّاسِ** * **وَلَا يُصَابُونَ مَعَ الْبَشَرِ .**

6 **فَالْكِبْرِيَاءُ لِدَلِكْ تَطَوَّقُوا** * **وَتَوَبَّ الْعُنفِ اكْتَسَوْا .**

7 **فَأَنَامُهُمْ مِنَ الشَّحْمِ خَارِجَةً** *
وَقُلُوبُهُمْ بِالْمَكْرِ طَافِحَةً .

8 **بِالشَّرِّ يَتَكَلَّمُونَ سَاخِرِينَ** *
وَبِالظُّلْمِ يَتَحَدَّثُونَ مُتَشَاخِحِينَ

9 **يَجْعَلُونَ فِي السَّمَاءِ أَفْوَاهَهُمْ** *
وَتَسْعَى فِي الْأَرْضِ أَلْسِنَتُهُمْ .

10 **لِدَلِكْ يَتَحَوَّلُ شَعْبِي إِلَيْهِمْ** *
وَيُجْرِعُونَ مِائَاهَا طَافِحَةً

11 **وَيَقُولُونَ: « كَيْفَ يَكُونُ اللَّهُ عَالِمًا** *
وَهَلْ مِنْ عِلْمٍ عِنْدَ الْعَلِيِّ ؟ »

12 **هَا هُمْ الْأَشْرَارُ دَائِمًا آمِنُونَ** *
وَأَمْوَالًا يَزْدَادُونَ .

13 **بَاطِلًا إِذَا نَقَيْتُ قَلْبِي** *
وَعَسَلْتُ بِالطَّهَارَةِ كَفْيِي .

14 **وَحِينَ ضُرِبْتُ النَّهَارَ كُلَّهُ** *
وَأَدْبْتُ فِي كُلِّ صَبَاحٍ

Εἰ ἔλεγον· Διηγῆσομαι οὕτως, *
ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἡσυνθέτηκα.

Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι, *
τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου,
ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, *
συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα.

Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς, *
κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; †
Ἐξάπινα ἐξέλιπον, *
ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου· Κύριε, *
ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν
ἐξουθενώσεις.

Ὅτι ἠὺφράνθη ἡ καρδία μου, *
καὶ οἱ νεφροὶ μου ἡλλοιώθησαν.
Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, *
κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοὶ,

κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ. *
Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου,
ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, *
καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, *
καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου, †
ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, *
καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ
ἀπολοῦνται. *
ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα
ἀπὸ σοῦ.

Si dicébam: « Narrábo sic », *
ecce natiónem filiórum tuórum
reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc; *
labor est ante me,
Donec intrem in sanctuárium Dei, *
et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti
eis, *
deiecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatióne! †
Súbito defecerunt, *
perierunt propter iniquitátem suam.
Velut sómniū surgéntium, Dómine, *
in civitáte tua imáginem ipsórum ad
nihilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, *
et renes mei commutátī sunt;
Et ego ad níhilum redáctus sum, et
nescívi: *
ut iuméntum factus sum apud te;

Et ego semper tecum, *
tenuísti manum dexteram meam;
Et in voluntáte tua deduxísti me, *
et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? *
Et a te quid vólui super terram ?
Defécit caro mea et cor meum; †
Deus cordis mei, *
et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te
peribunt, *
perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Se io dicessi: « Narrerò tutto
questo », ecco, avrei già violato
il patto con la generazione dei
tuoi figli.

E mi sforzavo di capire;
ma è una fatica per me,
// finché non entrerò nel
santuario di Dio e
comprenderò le cose
ultime.

Certo, per i loro inganni li hai
puniti, li hai abbattuti quando
si innalzavano. // Come si
sono ridotti in desolazione!
All'improvviso sono venuti
meno, sono periti per le loro
iniquità. // Come sogno di
uno che si sveglia, Signore,
nella tua città annienterai la
loro immagine.

Sì, ha gioito il mio cuore e i
miei reni sono stati trasformati.
E io sono stato annientato e
più non so, sono divenuto un
giumento davanti a te.

E io sono sempre con te, hai
preso la mia mano destra.
Nella tua volontà mi hai
guidato e con gloria mi hai
preso con te.

Che cosa infatti c'è per
me in cielo e da te che
cosa ho voluto sulla terra?
// È venuto meno il mio
cuore e la mia carne, o
Dio del mio cuore e mia
porzione, o Dio in eterno!

Perché ecco, quelli che si
allontanano da te periranno, tu
hai sterminato ognuno che si
prostituisce lontano da te.

15 لَوْ قُلْتُ مِثْلَ هَذَا الْحَدِيثِ *
لَعَدَرْتُ بِحِيلِ أَبْنَائِكَ .

16 وَلَقَدْ فَكَّرْتُ لِأَدْرِكَ ذَلِكَ * لَكِنَّهُ عَسَرَ فِي عَيْنِي

17 إِلَى أَنْ دَخَلْتُ أَقْدَاسَ اللَّهِ *
وَتَأَمَّلْتُ فِي آخِرَتِهِمْ .

18 أَجَلَ فِي الْمَزَالِقِ جَعَلْتَهُمْ *
وَفِي الْمِهَالِكِ أَوْقَعْتَهُمْ .

19 كَيْفَ صَارُوا فِي لَحْظَةٍ إِلَى الدَّمَارِ *
إِنْفَرَضُوا وَمِنْ الْأَهْوَالِ بَادُوا .

20 كَحُلْمٍ عِنْدَ الْيَقَظَةِ يَا سَيِّدِي *
تَحْتَقِرُ خِيَالَهُمْ عِنْدَ اسْتِيقَاضِكَ .

21 لَقَدْ فَسَا قَلْبِي وَوُحِزَتْ كُلِّيَّتَايَ *

22 وَأَنَا غَيِّيٌّ وَلَا عِلْمَ لِي
وَقَدْ صِرْتُ عِنْدَكَ كَالْبَهِيمَةِ *

23 وَأَنَا مَعَكَ فِي كُلِّ حِينٍ

وَأَنْتَ أَخَذْتَ بِيَدِي الْيُمْنَى †

24 بِمَشُورَتِكَ تَهْدِينِي * وَوَرَاءَ الْمَجْدِ تَأْخُذْنِي .

25 مَنْ لِي فِي السَّمَاءِ ؟ *

وَمَعَكَ عَلَى الْأَرْضِ لَا أَهْوَى شَيْئًا .

26 فَنِي جَسَدِي وَقَلْبِي * اللَّهُ لِلْأَبَدِ صَخْرَةُ قَلْبِي وَنَصِيبِي .

27 أَلَا إِنَّ مَنْ يَبْتَغِدُونَ عَنْكَ يَهْلِكُونَ *

وَيُذَمَّرُ مَنْ عَلَيْكَ يَزْنُونَ .

Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληῖσθαι τῷ θεῷ
ἀγαθὸν ἐστὶ, *
τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου·
τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου *
ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓ'

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Ἰνατί ἀπώσω, ὁ Θεὸς, εἰς τέλος; *
Ὡργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς
σου;
Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου *
ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς·

ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, *
ὄρος Σιών τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
Ἔπαρον τὰς χειράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερ-
ηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· *
ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς
ἀγίοις σου,

καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε *
ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου.
Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,
καὶ οὐκ ἔγνωσαν, *
ὥς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω.
Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων †
ἀξίνοις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς
ἐπιτοαυτοῦ, *
ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν
αὐτήν.

Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, *
εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ
ὀνόματός σου.
Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἡ συγγένεια
αὐτῶν ἐπιτοαυτοῦ· *
Δεῦτε, καταπαύσωμεν τὰς ἐορτὰς Κυρίου
ἀπὸ τῆς γῆς.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, *
pónere in Dómino Deo spem meam,
Ut annúntiem omnes prædicatiónes
tuas*
in portis fíliæ Sion.

PSALMUS 73

Intelléctus Asaph.

Ut quid, Deus, repulísti in finem, *
irátus est furor tuus super oves páscuæ
tuæ ?
Memor esto congregatiónis tuæ*
quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ, *
mons Sion in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in
finem;*
quanta malignátus est inimícus in
sancto !

Et gloriáti sunt qui odérunt te*
in médio sollemnitatís tuæ.
Posuérunt signa sua, signa,†
- et non cognovérunt - *
sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum,†
secúribus excidérunt iánuas eius in
idípsum;*
in secúri et áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum, *
in terra polluéruntabernáculum
nóminis tui;
Dixerunt in corde suo cognátio eórum
simul.*
« Quiescere faciámus omnes dies festos
Dei a terra ».

Per me invece è bene aderire a
Dio, porre nel SIGNORE la mia
speranza, // per annunciare
tutte le tue lodi alle porte della
figlia di Sion.

Della comprensione; di Asaf.

Perché, o Dio, hai respinto per
sempre? Perché è divampato il
tuo sdegno contro le pecore
del tuo pascolo? // Ricordati
della tua assemblea, che hai
acquistato dal principio;

hai redento lo scettro della tua
eredità, questo monte di Sion,
su cui hai posto la tua dimora.
Alza le tue mani contro le loro
superbie per sempre, contro
tutte le malvagità che ha
commesso il nemico nel tuo
santuario.

Si sono vantati i tuoi
odiatori in mezzo alla tua
festa; / hanno posto le loro
insegne come trofei // e
non sapevano come [si fa]
all'ingresso, in alto. //
Come in una foresta, con
accette hanno spaccato le
sue porte tutte insieme, con
scuri e ascia l'hanno
demolita.

Hanno bruciato con il fuoco il
tuo santuario, hanno profanato
fino a terra la dimora del tuo
nome.
Hanno detto nel loro cuore, la
loro stirpe, tutti insieme:
«Venite e facciamo cessare le
feste del Signore dalla terra».

28 وَلِي أَنَا يَطِيبُ التَّقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ †
وَقَدْ جَعَلْتُ فِي السَّيِّدِ الرَّبِّ مُعْتَصِمِي *
لَأُحَدِّثَ بِجَمِيعِ أَعْمَالِكَ .

المزمور 73

1 تَعْلِيم . لِأَسَاف .

اللَّهُمَّ لِمَاذَا لِلْأَبَدِ نَبَذْتَنَا ؟ *

ولِمَاذَا عَلَى غَنَمٍ مَرَعَاكَ اشْتَغَلَ غَضَبُكَ ؟
2 أَذْكُرُ جَمَاعَتَكَ الَّتِي مِنْذُ الْقِدَمِ اقْتَنَيْتَهَا †

وَسَبَطَ مِيرَاثَ لَكَ افْتَدَيْتَهَا *

وَجَبَلَ صِهْيُونَ الَّذِي فِيهِ سَكَنْتَ .

3 اِرْفَعْ خَطَوَاتِكَ إِلَى الْأَطْلَالِ الدَّائِمَةِ *
فَفِي الْقُدْسِ أَتَلَفَ الْعَدُوُّ كُلَّ شَيْءٍ

4 زَجَرَ خُصُومَكَ فِي وَسْطِ مَجَالِسِكَ *

وَرَفَعُوا رَايَاتِهِمْ شِعَارًا .

5 شُوهِدُوا كَمَنْ يَرْفَعُ فَأْسًا *

عَلَى أَذْغَالٍ مِنَ الشَّجَرِ

6 يُحْطَمُونَ الْمُنْقُوشَاتِ جَمِيعًا * بِالْفَأْسِ وَالْمِطَارِقِ .

7 أَسْلَمُوا إِلَى النَّارِ مَقْدِسَكَ *

وَدَنَسُوا حَتَّى الْأَرْضِ مَسْكِنَ اسْمِكَ .

8 قَالُوا فِي قُلُوبِهِمْ: « لِنَسْحَقَهُمْ بِضَرْبَةِ قَاضِيَةٍ » *

وَأَحْرَقُوا فِي الْأَرْضِ مَجَالِسَ اللَّهِ جَمِيعًا .

Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν, †
οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, *
καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσεται ἔτι.

Ἔως πότε, ὁ Θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, *
παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου
εἰς τέλος;
Ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χειρὰ σου, *
καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου
σου εἰς τέλος;

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, *
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου
τὴν θάλασσαν, *
σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων
ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, *
ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοφι.

Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, *
σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθάμ.
Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ, *
σὺ κατητίσω ἥλιον καὶ σελήνην.
Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, *
θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας.

Μνήσθητι ταύτης τῆς κτίσεώς σου †
ἐχθρὸς ὠνειδισε τὸν Κύριον, *
καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.
Μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν
ἐξομολογουμένην σοι, *
τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ
εἰς τέλος.

Signa nostra non vidimus, †
iam non est propheta, *
et nos non cognoscet amplius.

Usquequo, Deus, impropérabit
inimicus, *
irritat adversarius nomen tuum in
finem?
Ut quid avértis manum tuam, *
et dexteram tuam de médio sinu tuo in
finem ?

Deus autem rex noster ante saecula, *
operátus est salutem in médio terrae.

Tu confirmásti in virtúte tua mare, *
contribulásti cápita draconum in aquis.
Tu confregisti cápita draconis, *
dedísti eum escam pópulis Aethiopum.

Tu dirupísti fontes et torrentes; *
tu siccasti flúvios Ethan.
Tuus est dies et tua est nox, *
tu fabricátus es auróram et solem;
Tu fecisti omnes términos terrae, *
aestátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius: †
inimicus impropéravit Dómino, *
et pópulus insípiens incitávit nomen
tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes
tibi, *
et ánimas páuperum tuórum ne
obliviscáris in finem.

Le nostre insegne non
abbiamo più visto, non c'è più
profeta, e non ci conoscerà
più.

Fino a quando, o Dio, insulterà
il nemico? L'avversario
esaspererà il tuo nome per
sempre?
Perché ritrai la tua mano, e la
tua destra da mezzo il tuo
seno, per sempre?

Ma Dio è il nostro re prima dei
secoli, ha operato la salvezza
in mezzo alla terra.

Tu hai reso solido con la tua
potenza il mare, tu hai
spezzato le teste dei draghi
sull'acqua, // tu hai spezzato le
teste del drago, lo hai dato in
cibo ai popoli etiopi.

Tu hai fatto erompere fonti e
torrenti, tu hai prosciugato i
fiumi di Etam. // Tuo è il
giorno e tua è la notte, tu hai
formato il sole e la luna.
Tu hai fatto tutti i confini della
terra, estate e primavera le hai
fatte tu:

ricordati di questa tua
creazione, il nemico ha
insultato il SIGNORE e un
popolo stolto ha esasperato il
tuo nome. // Non consegnare
alle belve l'anima che ti
confessa, le anime dei tuoi
miseri non dimenticare per
sempre.

9 آيَاتُنَا لَمْ نَعُدْ نَرَاهَا وَلَمْ يَبْقَ نَبِيٌّ *
وَلَيْسَ عِنْدَنَا مَنْ يَعْلَمُ إِلَى مَتَى .

10 اَللّٰهُمَّ اِلَى مَتَى يُعَيِّرُنَا الْمُضَافِقُ *
وَبِاسْمِكَ يَسْتَهِينُ الْعَدُوُّ عَلَى الدَّوَامِ ؟
11 لِمَاذَا تَكُفُّ يَدَكَ * وَتَبْقَى مُحْتَضِنًا يَمِينَكَ ؟

12 عَلَى اَنَّكَ مَلِكِي مُنْذُ الْقِدَمِ *
وَصَانِعُ الْخَلَاصِ فِي وَسْطِ الْاَرْضِ .
13 اَنْتَ شَقَقْتَ الْبَحْرَ بِعِزَّتِكَ *
وَحَطَّمْتَ عَلَى الْمِيَاهِ رُؤُوسَ التَّنَانِيْنِ .
14 اَنْتَ هَشَمْتَ رُؤُوسَ لَوِيَاثَانَ *
وَاَعْطَيْتَهُ لِلْوَحُوشِ مَا كَلَّا .

15 اَنْتَ فَجَّرْتَ عَيْنًا وَسَيَالًا *
اَنْتَ جَفَقْتَ اَهْآرًا لَا بَجْفُ مِيَاهُهَا .
16 لَكَ النَّهَارُ وَلَكَ اللَّيْلُ *
اَنْتَ اَحْكَمْتَ الشَّمْسَ وَالنُّوْرَ .
17 اَنْتَ وَضَعْتَ حُدُوْدَ الْاَرْضِ جَمِيْعَهَا *
وَصَنَعْتَ الصَّيْفَ وَالشِّتَاءَ .

18 اَذْكُرْ يَا رَبُّ اَنَّ الْعَدُوَّ يُجَدِّفُ *
وَشَعْبًا جَاهِلًا اسْتَهَانَ بِاسْمِكَ .
19 لَا تُسَلِّمْ إِلَى الْوَحْشِ نَفْسَ يَمَانِكَ *
وَلَا تَنْسَ عَلَى الدَّوَامِ حَيَاةَ بَائِسِيكَ .

Ἐπίβλεπον εἰς τὴν διαθήκην σου, *
ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς
οἴκων ἀνομιῶν.
Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ
κατησχυμένος, *
πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου †
μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου *
τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, †
ἢ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε *
ἀναβαίη διαπαντὸς πρὸς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΔ΄

*Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, ψαλμὸς ᾠδῆς
τῷ Ἀσάφ.*

Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, †
ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα
τὸ ὄνομά σου. *
Διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Ὅταν λάβω καιρὸν, *
ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
αὐτήν, *
ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· Μὴ παρανομεῖτε, *
καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι· Μὴ ὑψοῦτε κέρας.
Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, *
μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.

Réspice in testaméntum tuum; *
quia repléti sunt qui obscuráti sunt
terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus, *
pauper et inops laudábunt nomen
tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam; †
memor esto improperiórum tuórum, *
eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórum
tuórum; *
supérbia eórum qui te odérunt ascéndit
semper.

PSALMUS 74

*In finem. « Ne corrúmpas ». Psalmus
cántici Asaph.*

Confitébimur tibi, Deus; †
confitébimur et invocábimus nomen
tuum: *
narrábimus mirábilia tua.

Cum accépero tempus, *
ego iustítias iudicábo.
Liquefácta est terra et omnes qui
hábitant in ea; *
ego confirmávi colúmnas eius.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Dixi iníquis: « Nolíte iníque ágere ! »; *
et delinquéntibus: « Nolíte exaltáre
cornu !
Nolíte extóllere in altum cornu
vestrum, *
nolíte loqui advérsus Deum
iniquitátem».

Volgi lo sguardo alla tua
alleanza, perché i luoghi
tenebrosi della terra sono pieni
di case di iniquità.
Non sia respinto chi è umiliato
e confuso, il povero e il misero
loderanno il tuo nome.

Sorgi, o Dio, difendi la tua
causa, ricorda gli insulti che
ricevi dallo stolto tutto il
giorno. // Non dimenticare la
voce di quelli che ti supplicano,
la superbia di quanti ti odiano
salga sempre fino a te.

*Per la fine, non
distruggere; salmo,
canto di Asaf.*

Ti confesseremo, o Dio, ti
confesseremo ed invocheremo
il tuo nome; narrerò tutte le
tue meraviglie.

Nel tempo che avrò fissato, io
farò giudizi retti.
Si è dissolta la terra con tutti i
suoi abitanti, io ho reso salde
le sue colonne. *PAUSA*

Ho detto ai trasgressori: «Non
trasgredite», e ai peccatori:
«Non alzate il corno».
Non levate in alto il vostro
corno, non dite ingiustizia
contro Dio.

²⁰ أَنْظُرْ إِلَى الْعَهْدِ فَقَدْ اِمْتَلَأَتْ *
مَخَابِئُ الْأَرْضِ وَمَا وِي الْعُنْفِ .
²¹ لَا يَرْجِعَنَّ الْمَظْلُومُ مَخْزِيًّا *
وَلْيُسَبِّحْ لِاسْمِكَ الْبَائِسُ الْمِسْكِينُ .

²² اَللّٰهُمَّ قُمْ وَدَافِعْ عَن قَضِيَّتِكَ *
وَادْكُرْ تَجْدِيفَ الْجَاهِلِ طَوَالَ النَّهَارِ عَلَيْكَ .
²³ لَا تَنْسَ ضَحِيحَ خُصُومِكَ *
وَلَا الْجَلْبَةَ الْمُرْتَفِعَةَ عَلَى الدَّوَامِ فِي مُقَاوِمِكَ .

المزمور 74

¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . « لَا تُدْمِرْ » . مَزْمُور . لِأَسَاف . نَشِيد .

² نَحْمَدُكَ يَا اللَّهُ نَحْمَدُكَ *
بِالدُّعَاءِ إِلَى اسْمِكَ وَالتَّحَدُّثِ بِعَجَائِكَ .

³ عِنْدَمَا أَضْرِبُ مَوْعِدًا *
أَحْكُمُ بِالْإِسْتِقَامَةِ .

⁴ تَنْهَارُ الْأَرْضِ وَجَمِيعِ سَكَّانِهَا *
وَأَنَا الَّذِي أُثْبِتُ أَعْمِدَتَهَا . سِيَاه

⁵ قُلْتُ لِلْسُّفَهَاءِ: « لَا تَسْفَهُوا » . *
وَلِلْأَشْرَارِ: « بِأُنُوفِكُمْ لَا تَشْمَخُوا » .

⁶ لَا تُبَالِغُوا فِي الشُّمُوحِ بِأُنُوفِكُمْ *
لَا تَتَكَلَّمُوا بِصَلَفٍ أَعْنَاقِكُمْ .

Ὅτι οὕτε ἀπὸ ἐξόδων, οὕτε ἀπὸ δυσμῶν, *
οὕτε ἀπὸ ἐρήμων ὁρέων,
ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστὶ *
τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, *
οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος.
Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, †
πλήν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη *
πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.

Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, *
ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν
συγκλάσσω, *
καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΕ

*Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ·
ὥδῃ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.*

Γνωστὸς ἐν τῇ Ιουδαίᾳ ὁ Θεός, *
ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, *
καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, *
ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Φωτίζεις σὺ θαυμαστικῶς *
ἀπὸ ὁρέων αἰωνίων,
ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. †
Ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, *
καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες
τοῦ πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Quia neque ab oriente, neque ab
occidente, *
neque a desértis móntibus;
Quóniam Deus iudex est: *
hunc humiliat et hunc exáltat.

Quia calix in manu Dómini *
vini meri, plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc; †
verúm tamen faex eius non est
exinaníta, *
bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum, *
cantábo Deo Iacob.
Et ómnia córnua peccatórum
confríngam, *
et exaltabúntur córnua iusti.

PSALMUS 75

*Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ
Ἀσάφ· ὥδῃ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.*

Notus in Iudæa Deus, *
in Israel magnum nomen eius.
Et factus est in pace locus eius, *
et habitátio eius in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum, *
scutum, gládium et bellum.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Illúminans tu mirabíliter *
a móntibus ætérnis;
Turbáti sunt omnes insipiéntes corde; †
dormiérunt somnum suum, *
et nihil invenérunt omnes viri
divitiárum in mánibus suis.

Perché né da oriente né da
occidente, né dai monti
deserti... // ma Dio è il
giudice: umilia l'uno ed esalta
l'altro.

Perché nella mano del
SIGNORE è un calice di vino
puro, pieno di mistura,
e l'ha versato dall'una all'altra
parte; ma la sua feccia non è
stata svuotata, ne berranno
tutti i peccatori della terra.

Io invece esulterò in eterno,
salmeggerò al Dio di Giacobbe.
E frantumerò tutti i corni dei
peccatori, mentre saranno
innalzati i corni del giusto.

*Per la fine, fra gli inni;
salmo di Asaf, cantico
contro l'Assiro.*

Dio è conosciuto in Giudea,
in Israele è grande il suo
nome.
Nella pace è stato posto il
suo luogo e la sua
abitazione in Sion. // Là ha
spezzato la forza degli
archi, scudo, spada e
guerra. PAUSA

Tu illumini mirabilmente dai
monti eterni. // Furono
sconvolti tutti gli insensati di
cuore, dormirono il loro
sonno; e tutti gli uomini ricchi
non si sono trovati nulla in
mano.

7 لَيْسَ هُنَاكَ مَشْرِقٌ وَلَا مَغْرِبٌ *
وَلَا سُهُولٌ وَلَا جِبَالٌ
8 بَلِ اللَّهُ هُوَ الدَّيَّانُ *
يَضَعُ هَذَا وَيَرْفَعُ ذَاكَ .

9 لِأَنَّ يَدَ الرَّبِّ كَأَسَا *
مَزَجُهَا مَمْلُوءٌ نَبِيدًا مُخْتَمِرًا
يَصُبُّ مِنْهَا وَجَمِيعُ أَشْرَارِ الْأَرْضِ *
يُصُونُ ثَمَلَتَهَا وَيَشْرَبُونَهَا .

10 أَمَّا أَنَا فَأُخْبِرُ بِهِ لِلْأَبَدِ *
وَأَعْزِفُ لِلَّهِ يَعْقُوبَ .
11 وَأَحْطِمْ قُوَّةَ الْأَشْرَارِ * فَتَرْتَفِعُ قُوَّةُ الْبَارِّ .

المزمور 75

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى ذَوَاتِ الْأَوْتَارِ . مَزْمُورٌ . لِأَسَافَ .
نَشِيدٌ .

2 اللَّهُ مَعْرُوفٌ فِي يَهُودَا * وَاسْمُهُ عَظِيمٌ فِي إِسْرَائِيلَ
3 وَفِي شَلِيمَ خَيْمَتُهُ * وَفِي صِهْيُونَ مَقَرُّهُ .
4 هُنَاكَ كَسَّرَ بَرِيقَ الْأَقْوَاسِ *
وَالْتُرْسَ وَالسَّيْفَ وَالْقِتَالَ . سِلَاحَ

5 إِنَّكَ نَيْرٌ وَقَدِيرٌ * مِنْ جِبَالِ الْعَنِيمَةِ .
6 سَلَبَ أَقْوِيَاءَ الْقُلُوبِ † نَامُوا نَوْمَهُمْ *
وَكُلُّ رِجَالِ الْبَاسِ خَانَتْهُمْ سَوَاعِدُهُمْ .

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, ὁ Θεὸς Ἰακώβ, *
ἐνύσταζαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.

Σὺ φοβερὸς εἶ, *
καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου;

Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, *
γῇ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν,
ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, *
τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾶεῖς τῇ καρδίᾳ.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται
σοι, *
καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι.

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν *
πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα
τῷ φοβερῷ,
καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, *
φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΦ

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺν ψαλμὸς
τῷ Ἀσάφ.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, *
καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
προσέσχε μοι.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν
ἐξεζήτησα, †
ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἠπατήθην. *

Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου,
ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφράνθην, *
ἠδολέσχισα καὶ ὠλιγοψύχησα τὸ πνεῦμά
μου. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Προκατελάβοντο φυλακὰς πάντες οἱ
ἐχθροί μου, *
ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

Ab increpatione tua, Deus Iacob, *
dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? *
Ex tunc ira tua.

De caelo auditum fecisti iudicium; *
terra tremuit et quievit,
Cum exurgeret in iudicium Deus, *
ut salvos faceret omnes mansuetos
terrae. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, *
et reliquiae cogitationis diem festum agent
tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro, *
omnes qui in circuito eius affertis
munera: Terribili,
et ei qui aufert spiritum principum, *
terribili apud reges terrae.

PSALMUS 76

In finem, pro Idithun. Psalmus Asaph.

Voce mea ad Dominum clamavi; *
voce mea ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meae Deum
exquisivi, †
manibus meis nocte contra eum, et non
sum decēptus; *
renewit consolari anima mea.

Memor fui Dei et delectatus sum; *
et exercitatus sum et defecit spiritus
meus. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Anticipaverunt vigilias oculi mei, *
turbatus sum et non sum locutus.

Alla tua minaccia, o Dio di
Giacobbe, si sono
addormentati i cavalieri.

Tu sei terribile, e chi
potrà resisterti per la
tua ira?

Dal cielo hai fatto udire il
giudizio, la terra ha avuto
timore e si è quietata, //
quando Dio è sorto per il
giudizio, per salvare tutti i
miti di cuore. PAUSA

Così l'intimo dell'uomo ti
confesserà e il fondo del suo
intimo ti festeggerà.

Fate voti e rendeteli al SIGNORE
nostro Dio; tutti quelli che
sono intorno a lui porteranno
doni al Terribile,
che toglie lo spirito ai principi,
terribile per i re della terra.

7 ^{مِنْ اِتِّهَارِكَ يَا إِلَهَ يَعْقُوبَ}
جَمَدَتِ الْمَرْكَبَاتُ وَالْحَيُولُ .

8 ^{أَنْتَ رَهِيْبٌ فَمَنْ يَقِفُ} * ^{أَمَامَ وَجْهِكَ عِنْدَ غَضَبِكَ} ؟

9 ^{مِنْ السَّمَاءِ أَسْمَعْتَ حُكْمًا}
فَخَافَتِ الْأَرْضُ وَسَكَتَتْ

10 ^{عِنْدَمَا قَامَ اللَّهُ لِلْقَضَاءِ} * ^{لِيُخَلِّصَ وَضَعَاءَ الْأَرْضِ جَمِيعًا} .

11 ^{غَضَبُ الْإِنْسَانِ يَحْمَدُكَ} *

وَالنَّاجُونَ مِنَ الْغَضَبِ تَتَمَنَّقُونَ بِهِمْ .

12 ^{أُنْذِرُوا وَأَوْفُوا لِلرَّبِّ إِلَهِكُمْ} *

وَكُلُّ الَّذِينَ حَوْلَهُ حَمَلُوا لِلرَّهِيْبِ هَدَايَا .

13 ^{هُوَ يَقْطَعُ أَنْفَاسَ الرُّؤَسَاءِ} *

وَهُوَ الرَّهِيْبُ عِنْدَ مُلُوكِ الْأَرْضِ .

المزمور 76

1 ^{لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى « يَدُوتُونَ » . لِأَسَاف . مَزْمُور .}

2 ^{إِلَى اللَّهِ صَوْتِي فَأَصْرُخُ} *

إِلَى اللَّهِ صَوْتِي فَإِلَيَّ يُصْغَى .

3 ^{فِي يَوْمِ ضِيقِي التَّمَسْتُ السَّيِّدَ} †

فِي اللَّيْلِ انْبَسَطَتْ يَدِي وَلَمْ تَكِلْ *

وَنَفْسِي أَبَتْ أَنْ تَتَعَزَّى .

4 ^{أَذْكُرُ اللَّهَ فَتَنَّتْ نَفْسِي} *

أَتَأَمَّلُ فَيُعْشَى عَلَى رُوحِي . سِلاَه

5 ^{أَمْسَكَتُ أَجْفَانَ عَيْنَيَّ} *

إِضْطَرَنْتُ فَلَمْ أَتَكَلَّم .

Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, *
καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην, καὶ ἐμελέτησα·
νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, *
καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπόσεται Κύριος, *
καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
Ἦ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος *
ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς;

Ἦ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός, *
ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς
οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, *
αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, *
ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν
θαυμασίων σου.
Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, *
καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.
Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· *
τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν;
Σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια, *
ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου·
ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν
σου, *
τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, †
εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, *
καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

Cogitavi dies antiquos, *
et annos æternos in mente habui.
Et meditatus sum nocte cum corde meo
et exercitabar, *
et scopēbam spiritum meum.

Numquid in ætérnum proíciet Deus, *
aut non appónet ut complacítior sit
adhuc?
Aut in finem misericórdiam suam
abscíndet, *
a generatíone in generatíonem?

Aut obliviscétur miseréri Deus, *
aut continébit in ira sua misericórdias
suas? ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Et dixi: « Nunc coepi; *
hæc mutátio dexteræ Excelsi ».

Memor fui óperum Dómini, *
quia memor ero ab inítio mirabílium
tuórum.
Et meditabor in ómnibus opéribus tuis, *
et in adinventiónibus tuis exercébor.
Deus, in sancto via tua; *
quis Deus magnus sicut Deus noster ?
Tu es Deus qui facis mirabília: *
notam fecísti in pópulis virtútem tuam.
Redemísti in bráchio tuo pópulum
tuum, *
filios Iacob et Ioseph. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Viderunt te aquæ, Deus, †
viderunt te aquæ et timuérun; *
et turbátæ sunt abyssi.

Ho ripensato ai giorni antichi,
ho ricordato gli anni eterni e
ho meditato.
Di notte col mio cuore lottavo
e scavavo nel mio spirito.

Forse per secoli respingerà il
Signore e non continuerà più a
compiacersi? // O per sempre
troncherà la misericordia di
generazione in generazione?

Dimenticherà Dio di avere
pietà o tratterrà nella sua ira le
sue compassioni? PAUSA
E ho detto: «Ora ho
incominciato, questo è il
mutamento della destra
dell'Altissimo».

Ho ricordato le opere del
SIGNORE: sì, ricorderò dal
principio le tue meraviglie,
mediterò su tutte le tue opere e
rifletterò sulle tue imprese.

O Dio, nel santuario è la tua
via: qual Dio è grande come il
nostro Dio? // Tu sei il Dio
che compie meraviglie, hai
fatto conoscere fra i popoli la
tua potenza; // hai redento col
tuo braccio il tuo popolo, i figli
di Giacobbe e di Giuseppe.
PAUSA

Ti videro le acque, o Dio, ti
videro le acque ed ebbero
timore; furono sconvolti gli
abissi,

6 فَكَّرْتُ فِي الْأَيَّامِ الْقَدِيمَةِ *
فِي السَّنِينَ الْغَابِرَةِ .
7 فِي اللَّيْلِ أَذْكُرُ مَعْزُوفَتِي *
أَتَأَمَّلُ بِقَلْبِي وَيَبْحَثُ رُوحِي .

8 أَلَا أَلْبَدُ يَنْبِذُ السَّيِّدُ *

وَلَا يَعُودُ يَرْضَى مِنْ بَعْدُ ؟

9 أَلَا أَلْبَدُ انْقَضَتْ رَحْمَتُهُ *

وَالِى جِيلٍ فَجِيلٍ انْتَهَتْ كَلِمَتُهُ ؟

10 أَنْسِيَ اللَّهُ رَأْفَتَهُ *

أَمْ حَبَسَ مِنَ الْعُصْبِ أَحْشَاءَهُ ؟ سِلا

11 فَقُلْتُ: « هَذَا مَا يَحْزُنُ فِي نَفْسِي *

يَمِينُ الْعَلِيِّ تَغَيَّرَتْ » .

12 أَذْكُرُ أَعْمَالَ الرَّبِّ * أَذْكُرُ عَجَائِبَكَ الْقَدِيمَةَ

13 وَأَتَمَّتُمْ بِجَمِيعِ أَفْعَالِكَ * وَأَتَأَمَّلُ فِي أَعْمَالِكَ .

14 اَللّٰهُمَّ سُبُّكَ قَدَاسَةٌ * أَيُّ إِلٰهٍ عَظِيْمٌ مِثْلُ اللّٰهِ ؟

15 أَنْتَ الْإِلٰهَ الصَّانِعَ الْعَجَائِبِ *

وَبِعِزَّتِكَ قَدْ أَحْبَزَتِ الشُّعُوبُ .

16 بِذِرَاعِكَ افْتَدَيْتَ شَعْبَكَ *

بَنِي يَعْقُوبَ وَيُوسُفَ . سِلا

17 رَأَيْتَكَ الْمِيَاهُ يَا اَللّٰهُ †

رَأَيْتَكَ الْمِيَاهُ فَرَجَحَتْ *

وَالْغِمَارُ اِزْتَعَدَتْ .

Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, †
φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, *
καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται·

φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, †
ἔφαιναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, *
ἔσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ὁδός σου, †
καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, *
καὶ τὰ ἵχνη σου οὐ γνωσθήσονται.
Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου *
ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΖ'

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε, λαός μου, τὸν νόμον μου· *
κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου.
Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, *
φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ, †
καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν *
οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν,
εἰς γενεὰν ἐτέραν

ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίου †
καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, *
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε.

Multitúdo sónitus aquárum;†
vocem dedérunt nubes,*
étenim sagittæ tuæ tránseunt.

Vox tonitrui tui in rota;†
illuxérunt coruscationes tuæ orbi
terræ:*
commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua,†
et sémitæ tuæ in aquis multis;*
et vestigia tua non cognoscéntur.
Deduxísti sicut oves pópulum tuum,*
in manu Móysi et Aaron.

PSALMUS 77

Intelléctus Asaph.

Atténdite, pópule meus, legem meam;*
inclináte aurem vestram in verba oris
mei.
Apériam in parábolis os meum,*
loquar propositiones ab initio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea,*
et patres nostri narravérunt nobis,
Non sunt occultáta a filiis eórum, *
in generatióne áltera;

Narrántes laudes Dómini et virtútes
eius,*
et mirabília eius quæ fecit.

enorme fragore di acque! Voce
hanno emesso le nubi; ecco, le
tue frecce passano!

Voce del tuo tuono nel turbine,
apparvero i tuoi lampi al
mondo, fu scossa e tremò la
terra.

Nel mare è la tua via, i tuoi
sentieri nelle grandi acque e le
tue orme non saranno
conosciute. // Guidasti come
pecore il tuo popolo per mano
di Mosè e di Aronne.

Della comprensione; di Asaf.

Attendi, popolo mio, alla mia
legge, piegare l'orecchio alle
parole della mia bocca: //
aprirò la mia bocca in
parabole, pronuncerò cose
misteriose dal principio.

Quanto abbiamo udito e
conosciuto e i nostri padri ci
hanno raccontato, non è stato
nascosto ai loro figli,
perché alla generazione futura

annuncino le lodi del SIGNORE
e le sue opere potenti e le
meraviglie che ha compiuto.

18 [†]الْغُيُومُ سَكَبَتِ الْمِيَاهُ
وَالسُّحُبُ رَفَعَتِ الْأَصْوَاتَ *
وسهائمك تطايرت .

19 [†]صَوْتُ رَعْدِكَ يُدَوِّي
الْبُرُوقُ أَضَاءَتِ الدُّنْيَا *
والأرض ارتعدت وتزلزلت .

20 [†]فِي الْبَحْرِ طَرِيقُكَ
وَفِي الْمِيَاهِ الْغَزِيرَةُ سُبُلُكَ * وَلَا تُعْرِفُ آثَارُكَ .
21 [†]هَدَيْتَ شَعْبَكَ كَالْعَنَمِ * بِيَدِ مُوسَى وَهَارُونَ .

المزمور 77

1 [†]تعليم . لِأَسَاف .

* أَصْغِ يَا شَعْبِي إِلَى شَرِيعَتِي
أَمِلْ أُذُنَيْكَ إِلَى أَقْوَالِ فَمِي
2 [†]أَفْتَحْ فَمِي بِالْأَمْثَالِ * وَأَفِضْ بِالْغَازِ الزَّمَنِ الْقَدِيمِ .

3 [†]مَا سَمِعْنَاهُ وَعَرَفْنَاهُ * وَمَا أَخْبَرْنَا بِهِ آبَاؤُنَا
4 [†]لَا نَكْتُمُهُ عَنْ بَنِيهِمْ *

بَلْ نُخَبِّرُ بِهِ الْجِيلَ الْآتِي
تَسَابِيحَ الرَّبِّ وَعِزَّتَهُ * وَعَجَائِبُهُ الَّتِي صَنَعَهَا

Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, *
καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ·
ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, *
γνωρίσαι αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,
ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἑτέρα, †
υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι· *

καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.
Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, †
καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, *
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, *
γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα·
γενεὰ ἣτις οὐ κατεύθυνε ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς, *
καὶ οὐκ ἐπιστῶθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ
πνεῦμα αὐτῆς.

Υἱοὶ Ἐφραΐμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες
τόξον *
ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, *
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον
πορεύεσθαι.

Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ *
καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν
αὐτοῖς.
Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε
θαυμάσια, *
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, *
ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον.
Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, *
καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

Et suscitavit testimonium in Iacob, *
et legem posuit in Israel;
Quanta mandavit patribus nostris *
nota facere ea filiis suis,
Ut cognoscat generatio altera, †
filii qui nascuntur *

et exsurgent et narrabunt filiis suis,
Ut ponant in Deo spem suam, †
et non obliviscantur operum Dei, *
et mandata eius exquirant.

Ne fiant, sicut patres eorum, *
generatio prava et exasperans,
Generatio quæ non direxit cor suum, *
et non est creditus cum Deo spiritus
eius.

Filii Ephrem intendentes et mittentes
arcum *
conversi sunt in die belli.
Non custodiérunt testamentum Dei, *
et in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum eius *
et mirabilium eius quæ ostendit eis.
Coram patribus eorum fecit mirabilia *
in terra Ægypti, in campo Taneos.

Interrupit mare et perduxit eos, *
statuit aquas quasi in utre.
Et deduxit eos in nube diei, *
et tota nocte in illuminatione ignis.

E ha fatto sorgere una
testimonia in Giacobbe, ha
posto una legge in Israele, // e
ha comandato ai nostri padri di
farla conoscere ai loro figli, //
perché la conosca la generazio-
ne futura, i figli che nasceranno:

ed essi sorgeranno e la
annunceranno ai loro figli,
perché pongano in Dio la loro
speranza, non dimentichino le
opere di Dio e ricerchino i suoi
comandamenti;

perché non diventino come i
loro padri, una generazione
perversa e provocatrice, //
una generazione che non è
stata retta nel suo cuore e il cui
spirito non è rimasto fedele a
Dio.

I figli di Efraim, che
tendono e scoccano l'arco
si volsero indietro nel
giorno della guerra: // non
custodirono l'alleanza di
Dio e non vollero
camminare nella sua legge,
dimenticarono i suoi benefici e
le meraviglie che aveva loro
mostrato,
le meraviglie che fece davanti
ai loro padri, nella terra
d'Egitto, nella pianura di Tanis.

Squarciò il mare e li fece
passare, fece sollevare le acque
a forma di otre.
Li guidò con la nube di giorno
e tutta la notte con
l'illuminazione del fuoco.

5 ^{لَأَنَّهُ أَقَامَ شَهَادَةً فِي يَعْقُوبَ} *
وَوَضَعَ شَرِيعَةً فِي إِسْرَائِيلَ
وَأَوْصَى آبَاءَنَا * أَن يُعَلِّمُوهَا أَبْنَاءَهُمْ
6 ^{لِئَلِّي يَعْلَمَ الْجِيلُ الْآتِي * الْبَنُونَ الَّذِينَ سَيُولَدُونَ .}

فَيَقُومُوا وَيُخْبِرُوا أَبْنَاءَهُمْ †
7 ^{حَتَّى يَضَعُوا ثِقَتَهُمْ فِي اللَّهِ} *
وَلَا يَنْسُوا أَعْمَالَ الرَّبِّ بَلْ يَحْفَظُوا وَصَايَاهُ

8 ^{وَلَا يَكُونُوا مِثْلَ آبَائِهِمْ * الْجِيلِ الْعَاصِي الْمْتَمَرِّدِ}
الْجِيلِ الَّذِي لَمْ يَثْبُتْ قَلْبُهُ *
وَلَا كَانَ أَمِينًا لِلَّهِ رُوحُهُ .

9 ^{إِنَّ بَنِي أَفْرَائِيمَ النَّبَالَةَ الْمَاهِرِينَ} *
فِي يَوْمِ الْقِتَالِ أَذْبَرُوا .
10 ^{لَمْ يَحْفَظُوا عَهْدَ اللَّهِ * وَأَبَوْا أَنْ يَسِيرُوا فِي شَرِيعَتِهِ .}

11 ^{وَنَسُوا أَعْمَالَهُ * وَعَجَائِبُهُ الَّتِي أَرَاهُمْ}
12 ^{إِذْ صَنَعَ الْعَجَائِبَ أَمَامَ آبَائِهِمْ *}
فِي أَرْضِ مِصْرَ فِي حُقُولِ صُوعَنَ .

13 ^{فَلَقَّى الْبَحْرَ فَجَعَلَهُمْ يَعْبرُونَ *}
وَأَقَامَ الْمِيَاءَ كَأَنَّهَا أَسْوَارَ .
14 ^{وَهَدَاهُمْ بِالْغَمَامِ فِي النَّهَارِ *}
وَفِي اللَّيْلِ كُلَّهُ بِضَوْءِ النَّارِ .

Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, *
καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.
Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, *
καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ *
παρεπίκραναν τὸν Ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ.

Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, *
τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.
Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, †
καὶ εἶπαν· Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς *
ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν
ὕδατα, *
καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν.
Μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι, *
ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, †
καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, *
καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, *
οὐδὲ ἠλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, *
καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξε.
Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μαννα φαγεῖν, *
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.
Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, *
ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς
πλησμονήν.

Interrúpit petram in erémo, *
et adaquávit eos velut in abýsso multa.
Et edúxit aquam de petra, *
et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei, *
in iram excitavérunt Excélsum in
inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, *
ut péterent escas animábus suis;
Et male locúti sunt de Deo, †
dixerunt: « Numquid póterit Deus *
paráre mensam in desérto ? ».

Quóniam percússit petram et fluxérunt
aquæ *
et torréntes inundavérunt;
« Numquid et panem póterit dare, *
aut paráre mensam pópulo suo ? ».

Ideo audívit Dóminus et dístulit, †
et ignis accénsus est in Iacob *
et ira ascéndit in Israel.
Quia non credidérunt in Deo, *
nec speravérunt in salutári eius.

Et mandávit núbibus désuper, *
et iánuas cæli apérui;
Et pluit illis manna ad manducándum, *
et panem cæli dedit eis:
Panem angelórum manducávit homo, *
cibária misit eis in abundántia.

Squarciò la roccia nel deserto e
li fece bere come dal grande
abisso. // Fece uscire acqua
dalla roccia e fece scendere
come fiumi le acque.

Eppure continuarono ancora a
peccare contro di lui:
provocarono l'Altissimo nella
terra arida.

E tentarono Dio nei loro
cuori, chiedendo cibo
per le loro breme. //
Sparlarono di Dio e
dissero: «Potrà forse Dio
preparare una mensa
nel deserto? ».

Ecco, ha percosso la
roccia, e sono scaturite le
acque e sono straripati
torrenti. // «Potrà forse
dare anche del pane o
preparare una mensa al
suo popolo?».

Udi dunque il SIGNORE e
irruppe: un fuoco si accese
contro Giacobbe e l'ira si
levò contro Israele, //
perché non credettero in
Dio e non sperarono nella
sua Salvezza.

E comandò alle nubi
dall'alto e aprì le porte del
cielo; // fece piovere su di
loro la manna in cibo e
diede loro il pane del cielo;
l'uomo mangiò il pane degli
angeli, mandò da cibarsi a
sazietà.

15 فَلَقَ الصُّخْرَ فِي الْبَرِّيَّةِ *

فَسَقَاهُمْ كَأَنَّمَا مِنْ غِمَارٍ غَزِيرَةٍ

16 وَأَخْرَجَ سَوَاقِي مِنَ الصَّخْرَةِ *

وَأَجْرَى الْمِيَاءَ كَالْأَنْهَارِ .

17 وَعَادُوا يَخْطِئُونَ إِلَيْهِ *

وَيَتَمَرَّدُونَ عَلَى الْعَلِيِّ فِي الْبَرِّيَّةِ .

18 وَجَرَّبُوا اللَّهَ فِي قُلُوبِهِمْ * سَائِلِينَ طَعَامًا لِأَنْفُسِهِمْ .

19 فَتَكَلَّمُوا عَلَى اللَّهِ وَقَالُوا: *

« أَیْقَدِرُ اللَّهُ أَنْ یُعِدَّ فِي الْبَرِّيَّةِ مَائِدَةً ؟ »

20 إِنَّهُ ضَرَبَ الصَّخْرَةَ * فَسَالَتْ الْمِيَاءُ وَفَاضَتْ السُّيُوفُ

فَهَلْ یَقْدِرُ أَيْضًا أَنْ یُعْطِيَ خُبْرًا *

أَوْ یُعِدَّ لِشَعْبِهِ لَحْمًا ؟ »

21 فَسَمِعَ الرَّبُّ فِتْنَارَ ثَائِرُهُ †

* فَاشْتَعَلَتْ النَّارُ عَلَى یَعْقُوبَ *

وَنَارَ الْعُضْبِ عَلَى إِسْرَائِيلَ

22 لِأَنَّهُمْ لَمْ یُؤْمِنُوا بِاللَّهِ * وَلَا اتَّكَلَوْا عَلَى خَلَاصِهِ .

23 ثُمَّ أَمَرَ الْغُیُومَ مِنَ الْعَلَاءِ * وَفَتَحَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ

24 وَأَمْطَرَ عَلَیْهِمُ الْمَنَّ لِيَأْكُلُوا *

وَأَعْطَاهُمْ حِنْطَةَ السَّمَاءِ

25 فَأَكَلَ الْإِنْسَانُ خُبْزَ الْأَقْوِيَاءِ *

وَأَرْسَلَ إِلَيْهِمْ زَادًا حَتَّى شَبِعُوا .

Ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ, *
καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα.
Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὥσει χοῦν σάρκας, *
καὶ ὥσει ἄμμιον θαλασσῶν πετεινὰ
πτερωτά.

Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς
αὐτῶν, *
κύκλω τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

Καὶ ἐφάγosan καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, †
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς, *

οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.
Ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὐσης ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν, *
καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς,
καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίσιν αὐτῶν, *
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ
συνεπόδισεν.

Ἐν πᾶσι τούτοις ἡμартон ἔτι, *
καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι
αὐτῶν, *
καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν, *
καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθρίζον πρὸς τὸν Θεόν.
Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν
ἐστι, *
καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, *
καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.
Ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, *
οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
Et dilexérunt eum in ore suo, *
et lingua sua mentíti sunt ei;
Cor autem eórum non erat rectum cum
eo, *
nec fidéles hábiti sunt in testaménto
eius.

Tránstulit austrum de cælo, *
et indúxit in virtúte sua áfricum;
Et pluit super eos sicut púlverem
carnes, *
et sicut harénam maris volatília
pennáta,

Et cecidérunt in médio castrórum eórum *
circa tabernácula eórum.
Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, †
et desidérium eórum áttulit eis; *
non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore
ipsórum, *
et ira Dei ascéndit super eos,
Et occídít píngues eórum, *
et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, *
et non credidérunt in mirábilibus eius;

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, *
et anni eórum cum festinatíone.
Cum occíderet eos quærébant eum, *
et revertébántur et dilúculo veniébant
ad eum;
Et rememoráti sunt quia Deus adiutor
est eórum, *
et Deus excélsus redémptor eórum est.

Dal cielo fece alzare lo scirocco
e con la sua potenza fece
scendere il libeccio.
Fece piovere su di loro carne
come polvere e come sabbia
del mare uccelli alati.

E caddero in mezzo al loro
accampamento, intorno alle
loro tende. // E mangiarono
e furono ben sazi, e fece
venire per loro ciò che
bramavano, non furono
privati della loro brama.

Mentre il cibo era ancora nella
loro bocca, ecco che l'ira di
Dio si levò contro di essi,
ne uccise fra i più pingui di
loro e incatenò gli eletti di
Israele.

Con tutto questo peccarono
ancora e non credettero
alle sue meraviglie:

si dileguarono nella vanità
i loro giorni e i loro anni
in fretta. // Quando li
uccideva, lo cercavano,
ritornavano e all'alba
venivano a Dio. // Si
ricordarono che Dio è il
loro aiuto e Dio l'Altis-
simo il loro redentore.

Lo amarono con la loro bocca
e con la lingua gli mentirono;
il loro cuore non era retto con
lui e non rimasero fedeli alla
sua alleanza.

26 ^{بَعَثَ فِي السَّمَاءِ رِيحًا شَرْقِيَّةً} *
وَسَاقَ بِقُدْرَتِهِ رِيحًا جَنُوبِيَّةً
27 ^{فَأَمْطَرَ عَلَيْهِمْ حُومًا كَالزُّرَابِ} *
وَطُيُورًا كَزَمَلِ الْبَحَارِ

28 ^{وَأَسْقَطَهَا فِي وَسْطِ خِيَمِهِمْ} * ^{حَوْلَ مَنَازِلِهِمْ}
29 ^{فَأَكَلُوا وَشَبِعُوا تَمَامًا} * ^{وَأَتَاهُمْ بِمَا يَشْتَهُونَ}

30 ^{وَلَمْ يُسْكِنُوا مُشْتَهَائِهِمْ} *
وَطَعَامُهُمْ مَا زَالَ فِي أَفْوَاهِهِمْ
31 ^{حَتَّى ثَارَ فِيهِمْ غَضَبُ اللَّهِ} †
وَقَتَلَ الْأَقْوِيَاءَ مِنْهُمْ * ^{وَصَرَغَ شَبَابُ إِسْرَائِيلَ}.

32 ^{مَعَ هَذَا كُلِّهِ عَادُوا يَخْطِئُونَ} * ^{وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِعَجَائِبِهِ}

33 ^{فَأَنفَى أَيَّامَهُمْ بِنَفْخَةٍ} * ^{وَسِينِهِمْ بِمَخَافَةٍ}.
34 ^{وَلَمَّا كَانَ يَقْتُلُهُمْ كَانُوا يَلْتَمِسُونَهُ وَيُتُوبُونَ} *
وَالِلَّهِ يَتَكَبَّرُونَ
35 ^{وَيَذْكُرُونَ أَنَّ اللَّهَ صَخَّرْتُهُمْ} *
وَأَنَّ الْإِلَهَ الْعَلِيِّ فَادِيَهُمْ.

36 ^{فَخَدَعُوهُ بِأَفْوَاهِهِمْ} * ^{وَكَذَبُوا عَلَيْهِ بِالسِّنَتِهِمْ}.
37 ^{أَمَّا قُلُوبُهُمْ فَلَمْ تَكُنْ مَعَهُ} * ^{وَلَا آمَنُوا بِعَهْدِهِ}.

Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων †
καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, *
καὶ οὐ διαφθερεῖ.
Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν
αὐτοῦ, *
καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.
Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, *
πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, *
παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρω;
Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν, *
καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, *
ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
θλίβοντος.
Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, *
καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἶμα τοὺς ποταμοὺς
αὐτῶν *
καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.
Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, †
καὶ κατέφαγεν αὐτούς, *
καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς.

Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, *
καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.
Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, *
καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

Καὶ παρέδωκεν ἐν χαλάζῃ τὰ κτήνη αὐτῶν, *
καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.
Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ
αὐτοῦ, †
θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, *
ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

Ipse autem est miséricors, †
et propítius fiet peccátis eórum*
et non dispérdet eos.
Et abundávit ut avéretet iram suam,*
et non accéndit omnem iram suam.
Et recordátus est quia caro sunt,*
spíritus vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in
desérto,*
in iram concitavérunt eum in inaquóso!
Et convérsi sunt et tentavérunt Deum,*
et Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus eius,*
die qua redémit eos de manu
tribulántis.
Sicut pósuit in Ægypto signa sua*
et prodigia sua in campo Táneos,

Et convértit in ságuinem flúmina
eórum,*
et imbres eórum ne bíberent;
Misit in eos caenomyíam et comédit
eos,*
et ranam et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum,*
et labóres eórum locústæ;
Et occídit in grándine véneas eórum,*
et moros eórum in pruína;

Et trádidit grándini iuménta eórum,*
et possessionem eórum igni.
Misit in eos iram indignatiónis suæ, †
indignatiónem et iram et
tribulatiónem,*
immissiões per ángelos malos.

Ma egli è compassionevole,
perdonerà i loro peccati e non
distruggerà,
più e più volte distoglierà il suo
sdegno e non farà divampare
tutta la sua ira.
E si ricordò che sono carne, un
soffio che passa e non ritorna.

Quante volte lo provocarono
nel deserto, lo fecero adirare
nella terra arida!
E tornarono a tentare Dio, a
esasperare il Santo d'Israele.

Non si ricordarono della sua
mano, del giorno in cui li
redense dalla mano
dell'oppressore,
come fece in Egitto i suoi segni
e i suoi prodigi nella pianura di
Tanis:

cambiò in sangue i loro
fiumi e le loro piogge,
perché non bevessero; //
mandò contro di loro le
mosche canine, e li
divorarono, le rane, e li
distrussero;

diede alla ruggine il loro
frutto e le loro fatiche alla
locusta;
fece morire con la
grandine le loro vigne e i
loro sicomori col gelo;

consegnò alla grandine il loro
bestiame e le loro sostanze al
fuoco; // mandò contro di loro
l'ira del suo sdegno, sdegno,
ira e tribolazione, inviati
mediante angeli malvagi.

38 وَهُوَ رَحِيمٌ يَغْفِرُ الْإِثْمَ وَلَا يُهْلِكُ †
وَكَثِيرًا مَا يَرْدُّ غَضَبَهُ *
وَلَا يُثْبِرُ كُلَّ سُخْطِهِ
39 وَيَذْكُرُ أَنَّهُمْ بَشَرٌ * نَفْسٌ يَذْهَبُ وَلَا يَعُودُ .

40 كَمْ مَرَّةٍ تَمَرَّدُوا فِي الْبَرِّيَّةِ عَلَيْهِ *
وَفِي الْقِفَارِ أَغْضَبَوْهُ
41 وَعَادُوا فَجَرَّبُوا اللَّهَ * وَأَخْزَنُوا قُدُوسَ إِسْرَائِيلَ .

42 لَمْ يَذْكُرُوا يَدَهُ *
يَوْمَ افْتَدَاهُمْ مِنَ الْمُضَاقِ .
43 هُوَ الَّذِي جَعَلَ فِي مِصْرَ آيَاتِهِ *
وَفِي حُقُولِ صُوعَنَ مُعْجَزَاتِهِ

44 فَحَوَّلَ أَهَارَهُمْ إِلَى دِمَاءٍ *
وَسَوَاقِيَهُمْ لِكَيْلَا يَشْرَبُوا .
45 أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ ذُبَابًا فَأَكَلَهُمْ * وَضَفَادِعَ فَأَهْلَكَتَهُمْ

46 وَأَسْلَمَ إِلَى الدَّبِي غَلَائِهِمْ *
وَالِى الْجَرَادِ ثَمَرَ أَتْعَاهِهِمْ .
47 أَهْلَكَ بِالْبَرَدِ كُرُومَهُمْ * وَبِالصَّقِيعِ جَمِيرَهُمْ .

48 وَأَسْلَمَ إِلَى الْبَرَدِ بَهَائِهِمْ *
وَالِى الْحَرِيقِ قُطْعَانَهُمْ .
49 أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ نَارَ غَضَبِهِ *
السُّخْطَ وَالْحَقْنَ وَالشَّدَّةَ
أَرْسَلَ مَلَائِكَةً مُهْلِكِينَ .

Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὁργῇ αὐτοῦ, †
οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν
αὐτῶν, *
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.
Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, *
ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι
Χάμ.

Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, *
ἤγαγεν αὐτοὺς ὥσει ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.
Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ
ἐδειλίασαν, *
καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος
αὐτοῦ, *
ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.
Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, †
καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ
κληροδοσίας, *
καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασι
αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Καὶ ἐπέιρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν
Θεὸν τὸν ὑψιστον, *
καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάζαντο.
Καὶ ἀπέστρεψαν, †
καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες
αὐτῶν, *
μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.
Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς
αὐτῶν, *
καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν
αὐτόν.

Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, *
καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.
Καὶ ἀπάσατο τὴν σκηνὴν Σηλὼμ, *
σκήνωμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν
ἀνθρώποις.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, †
non pepércit a morte animábus
eórum, *
et iuménta eórum in morte conclúsit.
Et percússit omne primogénitum in
terra Ægypti, *
primitias omnis labóris eórum in
tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum, *
et perdúxit eos tamquam gregem in
desérto;
Et dedúxit eos in spe et non
timuérunt, *
et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem
sanctificatiónis suæ, *
montem quem acquisívit dextera eius;
Et eiécit a fácie eórum gentes, †
et sorte divisit eis terram in funículo
distributiónis, *
et habitáre fecit in tabernáculis eórum
tribus Israel.

Et tentavérunt et exacerbavérunt
Deum Excélsu, *
et testimónia eius non custodiérunt;

Et avertérunt se et non servavérunt
pactum, †
quemádmódum patres eórum; *
convérsi sunt in arcum pravum.
In iram concitavérunt eum in cóllibus
suis, *
et in sculptílibus suis ad æmulatiónem
eum provocavérunt.

Audívit Deus et sprevit, *
et ad níhilum redégit valde Israel.
Et répulit tabernáculum Silo, *
tabernáculum suum ubi habitávit in
homínibus.

Apri una larga via alla
sua ira, non risparmiò
dalla morte le anime
loro e rinchiusse nella
morte il loro bestiame.
// Percosse ogni
primogenito nella terra
d'Egitto, primizia delle
loro fatiche nelle tende
di Cam.

E portò via come pecore
il suo popolo, li condusse
come un gregge nel
deserto; // li guidò nella
speranza e non ebbero
timore, mentre i loro
nemici, li ricoprì il mare.

Li introdusse sul monte del suo
santuario, questo monte che la
sua destra si era acquistato.
Scacciò davanti a loro le genti,
li fece eredi distribuendo
l'eredità in sorte e fece
dimorare nelle loro tende le
tribù d'Israele.

Eppure tentarono e provocaro-
no Dio l'Altissimo e non custo-
dirono le sue testimonianze.

Si volsero indietro e ruppero il
patto come i loro padri, si
cambiarono in arco distorto.
Lo fecero adirare coi loro alti
luoghi e con le loro statue lo
ingelosirono.

Dio udì e non guardò più, e
disprezzò grandemente Israele.
E rigettò la tenda di Silo, il suo
tabernacolo dove dimorava tra
gli uomini.

50 شَقَّ لِعَصْبِهِ طَرِيقًا .

لَمْ يَحْفَظْ مِنَ الْمَوْتِ نَفْسَهُمْ *
وَأَسْلَمَ إِلَى الْوَبَاءِ حَيَاتَهُمْ
51 وَضَرَبَ كُلَّ بَكْرٍ فِي مِصْرَ
بَوَاكِرَ الرُّجُولَةِ فِي خِيَامِ حَامَ .

52 ثُمَّ رَحَلَ شَعْبُهُ كَالْغَنَمِ * وَسَاقَهُمْ كَالْقَطِيعِ فِي الْبَرِّيَّةِ

53 وَهَدَاهُمْ فِي أَمَانٍ فَلَمْ يَخَافُوا
وَوَارَى الْبَحْرُ أَعْدَاءَهُمْ .

54 وَأَدْخَلَهُمْ أَرْضَ قُدْسِهِ *

الْجَبَلِ الَّذِي أَفْتَنَتْهُ يَمِينُهُ

55 وَطَرَدَ الْأُمَمَ مِنْ وُجُوهِهِمْ †

وَجَعَلَ بِجَبَلِ الْفُرْعَةِ مِيرَاثًا لَهُمْ *

وَأَسْكَنَ أَسْبَاطَ إِسْرَائِيلَ فِي خِيَامِهِمْ .

56 وَجَرَّبُوا اللَّهَ الْعَلِيِّ وَتَمَرَّدُوا * وَلَمْ يَحْفَظُوا شَهَادَتَهُ

57 وَارْتَدُّوا فَعَدَرُوا كَأَبَائِهِمْ *

وَانْقَلَبُوا كَالْقَوْسِ الْخَادِعَةِ .

58 وَأَسَخَطُوهُ بِمِشَارِفِهِمْ * وَأَغَارُوهُ بِتَمَاثِيلِهِمْ .

59 سَمِعَ اللَّهُ فَتَارَ ثَائِرُهُ * وَنَبَذَ إِسْرَائِيلَ نَبَذًا

60 وَهَجَرَ مَسْكِنَ شِيلُو *

الْحَيْمَةَ الَّتِي نَصَبَهَا بَيْنَ النَّاسِ .

Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν
ἰσχὺν αὐτῶν, *
καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ.
Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν
αὐτοῦ, *
καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερείδε.
Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, *
καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπένθησαν.
Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, *
καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται.

Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, *
ὡς δυνατὸς κεκραιπαλῆκώς ἐξ οἴνου.
Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς
τὰ ὀπίσω, *
ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

Καὶ ἀπόσατο τὸ σκῆνωμα Ἰωσήφ, *
καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ οὐκ ἐξελέξατο.
Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, *
τὸ ὄρος τὸ Σιών ὃ ἠγάπησε.

Καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ
ἁγίασμα αὐτοῦ, *
ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, *
καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων
τῶν προβάτων.

ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, †
ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, *
καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς
καρδίας αὐτοῦ, *
καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ
ὠδήγησεν αὐτούς.

Et tradidit in captivitatem virtutem
eorum, *
et pulchritudinem eorum in manus
inimici.
Et conclusit in gladio populum suum, *
et hereditatem suam spreuit.

lúvenes eorum comedit ignis, *
et vírgines eorum non sunt lamentatæ.
Sacerdotes eorum in gladio
cecidérunt, *
et víduæ eorum non plorabántur.

Et excitatus est tamquam dórmienti
Dóminus, *
tamquam potens crapulátus a vino.
Et percussit inimicos suos in
posterióra, *
oppróbrum sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Ioseph, *
et tribum Ephraim non elégit;
Et elégit tribum Iuda, *
montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium
sanctificium suum *
in terra quam fundávit in sæcula.
Et elégit David servum suum, *
et sústulit eum de grégibus óvium,

De post fetántes accépit eum:†
páscere Iacob servum suum, *
et Israel hereditatem suam.
Et pavit eos in innocentia cordis sui, *
et in intelléctibus mánuum suárum
dedúxit eos.

Consegnò alla prigionia la
loro forza e la loro bellezza
in mano al nemico; //
rinchiuse nella spada il suo
popolo e non guardò più la
sua eredità.

Il fuoco divorò i loro giovani e
le loro vergini non fecero lutto;
i loro sacerdoti caddero di
spada e le loro vedove non
faranno lamento.

E il Signore si destò come chi
dorme, come un forte
inebriato di vino. // Percosse i
suoi nemici alle spalle, diede
loro obbrobrio eterno.

E rigettò la tenda di
Giuseppe e non scelse la
tribù di Efraim;
scelse la tribù di Giuda,
il monte di Sion, che
amava,
edificò il suo santuario
come [luogo] di unicorni,
sulla terra che ha fondato
in eterno. // E scelse
Davide, il suo servo, lo
prese dai greggi di
pecore,

dal seguito delle pecore gravide
lo prese per pascere il suo
servo Giacobbe e la sua eredità
Israele. // Li pascolò
nell'innocenza del suo cuore e
li guidò con l'intelligenza delle
sue mani.

61 وَأَسْلَمَ إِلَى الْأَسْرِ عِزَّتُهُ * وَإِلَى يَدِ الْمُضَائِقِ جَلَالُهُ
62 وَأَسْلَمَ إِلَى السَّيْفِ شَعْبُهُ *
وَعَضِبَ عَلَى مِيرَاثِهِ .

63 أَكَلَتِ النَّارُ شَبَابَهُمْ * وَلَمْ يُرْعَرْدْ لِعَدَارَاهُمْ .
64 بِالسَّيْفِ سَقَطَ كَهَنَتُهُمْ *
وَمَا بَكَتْ أَرَامِلُهُمْ .

65 كَالنَّائِمِ اسْتَيْقَظَ السَّيِّدُ *
وَكَاالجَبَّارِ الَّذِي فَرِحَ بِالْحَمْرِ .
66 فَضْرَبَ أَعْدَاءَهُ فِي أَدْبَارِهِمْ *
وَجَعَلَهُمْ عَارًّا أَبَدَ الدُّهُورِ .

67 وَتَبَذَ خِيَمَةَ يُوسُفَ * وَلَمْ يَخْتَرْ سِبْطَ أَفْرَائِيمَ
68 بَلِ اخْتَارَ سِبْطَ يَهُودَا * جَبَلَ صِهْيُونَ الَّذِي أَحَبَّ

69 وَبَنَى مَقْدِسَهُ كَالْعُلَى * كَالْأَرْضِ الَّتِي أَسَّسَهَا لِلْأَبَدِ .
70 وَاخْتَارَ دَاوُدَ عَبْدَهُ * وَمِنْ حَظَائِرِ الْغَنَمِ أَخَذَهُ .

71 مِنْ خَلْفِ الْمَرْضِعَاتِ أَتَى بِهِ *
لِيَرْعَى يَعْقُوبَ عَبْدَهُ وَإِسْرَائِيلَ مِيرَاثَهُ .
72 فَرَعَاهُمْ بِسَلَامَةِ قَلْبِهِ * وَهَدَاهُمْ بِفِطْنَةِ يَدَيْهِ .

*Ψαλμός τῷ Ἀσάφ.**Psalmus Asaph.**Salmo di Asaf.*

Ὁ θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, †
ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. *
Ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.

Deus, venérunt gentes in hereditatem tuam, †
polluérunt templum sanctum tuum, *
posuérunt Ierúsalem in pomórum custódiam.

O Dio, sono venute le genti nella tua eredità, hanno contaminato il tuo tempio santo, hanno ridotto Gerusalemme come un capanno in un frutteto.

Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου
βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, *
τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς.

Posuérunt morticina servórum tuórum
escas volatilibus caeli, *
carnes sanctórum tuórum béstiis terræ

Hanno dato i cadaveri dei tuoi servi in cibo agli uccelli del cielo, le carni dei tuoi santi alle belve della terra.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλω
Ἱερουσαλὴμ, *
καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Effuderunt sánguinem eórum tamquam
aquam in circúitu Ierúsalem, *
et non erat qui sepelíret.

Hanno versato il loro sangue come acqua intorno a Gerusalemme, e non c'era chi seppellisse

Ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν
ἡμῶν, *
μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλω
ἡμῶν.
Ἔως πότε, Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, *
ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζήλός σου;

Facti sumus oppróbrium vicinis nostris, *
subsannatio et illúsis his qui in circúitu
nostro sunt.
Usquequo, Dómine, irascéris in finem? *
Accendétur velut ignis zelus tuus?

Siamo diventati l'obbrobrio dei nostri vicini, beffa e derisione per quelli attorno a noi.
Fino a quando, SIGNORE? Sarai adirato per sempre?
Divamperà come fuoco la tua gelosia?

Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ
ἐπεγνωκότα σε, *
καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ
ἐπεκαλέσαντο.
Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, *
καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

Effúnde iram tuam in gentes quæ te
non novérunt, *
et in regna quæ nomen tuum non
invocavérunt.
Quia comedérunt Iacob, *
et locum eius desolavérunt.

Riversa la tua ira sulle genti che non ti hanno conosciuto e sui regni che non hanno invocato il tuo nome;
perché hanno divorato Giacobbe e hanno reso deserto il suo luogo.

Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, †
ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
οἰκτιρμοί σου, *
ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

Ne memíneris iniquitatum nostrárum
antiquárum; †
cito anticipent nos misericórdiæ tuæ, *
quia páuperes facti sumus nimis.

Non ricordare le nostre iniquità antiche, presto ci prevengano le tue compassioni, perché siamo impoveriti all'estremo.

1 مَزْمُور . لَأَسَاف .

اَللّٰهُمَّ قَدْ دَخَلْتَ اَلْاُمَمَ مِيرَاثَكَ †
نَجَسْتَ هَيْكَلَ قُدْسِكَ *
جَعَلْتَ اُوْرَشَلِيْمَ اَطْلَالًا .

2 اَسْلَمْتَ جُثَّتْ عِبِيدِكَ † طَعَامًا لِطُيُوْر السَّمَاِءِ *
وَلَحُوْمَ اَصْفِيَاِئِكَ لِوُحُوْشِ الْاَرْضِ .

3 سَفَكْتَ دِمَاءَهُمْ كَالْمَاءِ حَوْلَ اُوْرَشَلِيْمَ *
وَلَمْ يَكُنْ مَنْ يُوَارِي الشَّرَّ .

4 صِرْنَا عَارًا لِّجَارِنَا * هُزُوًا وَسُخْرِيَّةً لِلَّذِيْنَ حَوْلَنَا .

5 اِلٰهَ اَمْ يَا رَبُّ اَعْلٰى الدَّوَامِ تَغَضَّبُ *
وَكَالنَّارِ تَتَّقِدُ غَيْرُكَ ؟

6 صُبَّ غَضَبُكَ عَلٰى الْاُمَمِ الَّتِيْ مَا عَرَفَتْكَ *

وَعَلٰى الْمَمَالِكِ الَّتِيْ لَمْ تَدْعُ بِاسْمِكَ

7 فَاِذَا قَدْ اَكَلْتَ يَعْقُوبَ * وَخَرَبْتَ مَسْكَنَهُ .

8 لَا تَنْسِبْ اِلَيْنَا اَثَامَ الْاَقْدَمِيْنَ †

اَسْرِعْ وَلْتُبَادِرْنَا مَرَاْجِحُكَ *

فَقَدْ ذُلَّلْنَا تَذَلُّلًا

Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· *
ἐνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
ρῦσαι ἡμᾶς,
καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν *
ἐνεκα τοῦ ὀνόματός σου.

Μὴ ποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· *
Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον
τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν *
ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου
τοῦ ἐκκεχυμένου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν
πεπεδημένων, †
κατὰ τὴν μεγαλυσύνην τοῦ βραχίονός σου *
περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια
εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, *
τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε,
Κύριε.

Ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς
σου, †
ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, *
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν
αἶνεσίν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΘΘ'

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων,
μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ
Ἀσσυρίου.*

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες, *
ὁ ὀδηγῶν ὥσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.
Ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἐμφάνητι, *
ἐναντίον Ἐφραΐμ καὶ Βενιαμὴν καὶ
Μανασσῆ,
ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου *
καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Aiuvā nos, Deus, salutāris noster,*
et propter glóriam nóminis tui, Dómine,
libera nos;
Et propitius esto peccátis nostris*
propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus:*
« Ubi est Deus eórum ? ».
Et innotéscat in natióibus coram óculis
nostris*
últio sánguinis servórum tuórum qui
effúsus est.

Intróeat in conspéctu tuo gémitus
compeditórum;†
secúndum magnitúdinem bráchii tui*
pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in
sinu eórum,*
impropérium ipsórum quod
exprobráverunt tibi, Dómine!

Nos autem, pópulus tuus et oves
páscuæ tuæ,†
confitébimur tibi in sǎeculum,*
in generatióem et generatióem
annuntiábimus laudem tuam.

PSALMUS 79

*In finem, pro iis qui commutabúntur.
Testimónium Asaph, psalmus.*

Qui regis Israel, inténde,*
qui dedúcis velut ovem Ioseph.
Qui sedes super chérubim manifestáre *
coram Ephraim et Béniamin et
Manásse.
Excita poténtiam tuam et veni,*
ut salvos fácias nos.

Aiutaci, o Dio salvatore nostro; *
per la gloria del tuo nome,
Signore, liberaci
e perdona i nostri peccati per
amore del tuo nome.

Che non dicano fra le genti:
«Dov'è il loro Dio?».
E sia resa nota fra le genti
davanti ai nostri occhi la
vendetta del sangue dei tuoi
servi, che è stato versato.

Penetri fino a te il gemito degli
incatenati; secondo la maestà
del tuo braccio acquistati i
condannati a morte.

Rendi ai nostri vicini sette volte
nel loro seno l'obbrobrio che ti
hanno inflitto, Signore.

Ma noi, tuo popolo e pecore
del tuo pascolo, ti celebreremo
in eterno: di generazione in
generazione annunceremo la
tua lode.

9 أَنْصُرْنَا يَا إِلَهَ خَلَاصِنَا إِكْرَامًا لِمَجْدِ اسْمِكَ *
وَأَنْقِذْنَا وَاعْفِرْ خَطَايَانَا مِنْ أَجْلِ اسْمِكَ .

10 لَمْ تَقُولِ الْأُمَمُ: « أَيْنَ إِلَهُهُمْ ؟ » †
لِيُعْرِفَ عِنْدَ الْأُمَمِ وَأَمَامَ عِيُونِنَا *
النَّارُ لِدِمَائِ عِبِيدِكَ الْمُسْفُوكَةِ

11 وَلِيُبْلَغْ إِلَى أَمَامِكَ تَنْهَدُ الْأَسِيرِ *
بِعَظْمَةِ ذِرَاعِكَ أَبْقِ أَبْنَاءَ الْمَوْتِ .

12 أُرْدُدْ عَلَيَّ جِيرَانِنَا الْعَارَ الَّذِي عَيَّرُوكَ بِهِ *
سَبْعَةَ أَضْعَافٍ فِي أَحْضَانِهِمْ أَيُّهَا السَّيِّدُ

13 وَنَحْنُ شَعْبَكَ وَغَنَمَ رَعِيَّتِكَ † لِلْأَبَدِ نَحْمَدُكَ *
إِلَى جِيلٍ فَجِيلٍ نُحَدِّثُ بِتَسْبِيحَتِكَ .

المزمور 79

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى « السَّوْسَن » . شَهَادَةٌ لِأَسَافِ .
مَزْمُور .

2 يَا رَاعِي إِسْرَائِيلِ اصْنَعْ †

يَا هَادِي يَوْسُفَ كَالْقَطِيعِ *

يَا جَالِسًا عَلَى الْكَرُوبِيِّنَ أَشْرِقْ .

3 أَمَامَ أَفْرَائِيمَ وَبَنِيَامِينَ وَمَنْسَسَى *

أَتَقِظْ جَبْرُوتَكَ وَهَلِّمْ لِحَلَاصِنَا .

Ὁ Θεὸς, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, *
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
σωθησόμεθα.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, *
ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ
δούλου σου;

Ψομίεις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, *
καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ;
Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν
ἡμῶν, *
καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, *
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
σωθησόμεθα. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, *
ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.
Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, *
καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ
ἐπλήσθη ἡ γῆ.

Ἐκάλυπεν ὄρη ἡ σκιά αὐτῆς, *
καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους
τοῦ Θεοῦ.
Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, *
καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφύαδας αὐτῆς.

Ἰνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, *
καὶ τρυγῶσιν αὐτήν πάντες οἱ
παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;
Ἐλυμήνατο αὐτήν σὺς ἐκ δρυμοῦ, *
καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ, *
ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ
ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

Deus, convérte nos, *
et osténde fáciem tuam, et salvi
érimus.

Dómine, Deus virtútum, *
quousque irascéris super oratiónem
servi tui ?

Cibábis nos pane lacrimárum, *
et potum dabis nobis in lácrimis in
mensúra ?
Posuísti nos in contradicciónem vicínis
nostris, *
et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos, *
et osténde fáciem tuam, et salvi
érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti, *
eiecísti gentes et plantásti eam;
Dux itineris fuísti in conspéctu eius, *
plantásti raíces eius et implévit
terram.

Opéruiť montes umbra eius, *
et arbústa eius cedros Dei;
Exténdit pálmities suos usque ad mare, *
et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius, *
et vindémiant eam omnes qui
prætergrediúntur viam ?
Exterminávit eam aper de silva, *
et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere; *
réspice de cælo et vide, et vísa
víneam istam.

O Dio, facci tornare, fa'
risplendere il tuo volto e
saremo salvati.

SIGNORE, Dio delle schiere,
fino a quando resterai adirato
contro la preghiera del tuo
servo,

ci nutrirai con pane di
lacrime e ci abbevererai con
lacrime a sazietà? // Ci hai
resi una contraddizione per i
nostri vicini e i nostri nemici
si sono beffati di noi.

Signore Dio delle schiere, facci
tornare, fa' risplendere il tuo
volto e saremo salvati. PAUSA

Hai trasportato una vite
dall'Egitto, hai cacciato le genti
e l'hai piantata. // Hai aperto
una via davanti ad essa, hai
piantato le sue radici, è stata
riempita la terra.

La sua ombra ha coperto i
monti e i suoi rami i cedri di
Dio.
Ha steso i suoi tralci fino al
mare e fino al fiume i suoi
germogli.

Perché hai abbattuto la sua
siepe e la vendemmiano tutti i
passanti per la via?
L'ha devastata il cinghiale della
foresta e la bestia selvaggia
l'ha divorata.

O Dio delle schiere, ritorna!
Guarda dal cielo e vedi e visita
questa vigna,

4 اَللّٰهُمَّ ارْجِعْنَا *

وَاَنْزِرْ عَلَيْنَا بِوَجْهِكَ فَتَخْلُصَ .

5 اَيُّهَا الرَّبُّ اِلٰهَ الْقُوَّاتِ *

اِلٰى مَتٰى تَغْضَبُ عَلٰى صَلَاةِ شَعْبِكَ ؟

6 لَقَدْ اَطْعَمْتَهُمْ خُبْزَ الدُّمُوعِ *

وَسَقَيْتَهُمْ فَيْضًا مِّنَ الْعِبَرَاتِ .

7 جَعَلْنَا مَثَارَ نِزَاعٍ لِّجِيرَانِنَا * وَاسْتَهْزَأَ بِنَا اَعْدَاؤُنَا .

8 يَا اِلٰهَ الْقُوَّاتِ ارْجِعْنَا *

وَاَنْزِرْ عَلَيْنَا بِوَجْهِكَ فَتَخْلُصَ .

9 مِّنْ مِّصْرَ اقْتَلَعْتَ كَرْمَهَا * وَلِتَغْرِسَهَا طَرَدْتَ اُمَّمًا

10 مَهَّدْتَ لَهَا فَاَصَلَّتْ اُصُولُهَا *

وَمَلَأْتَ الْاَرْضَ .

11 ظِلُّهَا غَطَّى الْجِبَالَ * وَاَعْصَاهَا اَزَّرَ اللّٰهَ .

12 اِلٰى الْبَحْرِ مَدَّتْ فُضْبَاهَا *

وَالِى النَّهْرِ فِرَاحَهَا .

13 لِمَاذَا كَسَرْتَ سِيَاجَهَا *

فَقَطَّعَهَا كُلُّ عَابِرِ سَبِيلٍ ؟

14 خِزْنِيْرِ الْغَابِ اَتَلَفَهَا * وَوَحْشُ الْحَقُولِ رَعَاهَا .

15 اِرْجِعْ يَا اِلٰهَ الْقُوَّاتِ *

تَطَّلِعْ مِّنَ السَّمَاءِ وَاَنْظُرْ

وَاَفْتَقِدْ هَذِهِ الْكَرْمَ *

Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ
δεξιὰ σου, *
καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ.
Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη, *
ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου
ἀπολοῦνται.

Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, *
καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ.

Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, *
ζώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου
ἐπικαλεσόμεθα.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον
ἡμᾶς, *
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
σωθησόμεθα.

ΨΑΛΜΟΣ Π

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ
Ἀσάφ.*

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, *
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, *
ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.
Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, *
ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν.

Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι, *
καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν, †
ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. *

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν.
Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, *
αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

Et p̄fice eam quam plantávit d̄xtera
tua, *
et super f̄lium h̄ominis quem
confirmásti tibi.
Incénsa igni et suffóssa*
ab increpatióne vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum d̄xteræ tuæ, *
et super f̄lium h̄ominis quem confirmásti
tibi.
Et non discédimus a te, *
vivificábis nos, et nomen tuum
invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos, *
et osténde fáciem tuam, et salvi
érimus.

PSALMUS 80

*In finem, pro torculáribus. Psalmus ipsi
Asaph.*

Exultáte Deo adiutóri nostro, *
iubiláte Deo Iacob.
Súmte psalmum et date t́mpanum, *
psaltérium iucúndum cum cíthara !
Bucináte in neoménia tuba, *
in insígni die sollemnítatis vestræ;

Quia præcéptum in Israel est, *
et iudícium Deo Iacob.
Testimónium in Ioseph p̄sui illud, †
cum exíret de terra Ægypti; *

linguam quam non nóverat audívit.
Divértit ab onéribus dorsum eius, *
manus eius in cóphino serviérunt.

restaura colei che la tua destra
ha piantato; guarda sul figlio
dell'uomo, che per te hai reso
forte. // È stata arsa dal fuoco
e sradicata: alla minaccia del
tuo volto periranno!

Venga la tua mano sull'uomo
della tua destra e sul figlio
dell'uomo, che per te hai reso
forte. // E non ci allontaneremo
più da te; ci farai vivere, e
invocheremo il tuo nome.

SIGNORE, Dio delle schiere,
facci tornare, fa' risplendere il
tuo volto e saremo salvati.

*Per la fine; sui torchi; salmo
di Asaf.*

Esultate per Dio nostro aiuto,
acclamate al Dio di Giacobbe.
Intonate un salmo e suonate il
timpano, la dolce arpa con la
cetra.
Date fiato alla tromba nel
novilunio, nel giorno solenne
della vostra festa;

perché è un precetto per
Israele e un decreto del Dio di
Giacobbe. // Lo ha dato come
testimonianza a Giuseppe,
quand'egli uscì dalla terra
d'Egitto:

udì una lingua che non
conosceva. // Sottrasse ai pesi
il suo dorso; le sue mani
avevano servito col cesto.

16 وَاَحْمِ مَا عَرَسَتْ يَمِينُكَ .

17 اَحْرِقْهَا بِالنَّارِ كَأَنَّهَا نُفَايَةٌ
مِنْ تَحْتِهِمْ وَجْهَكَ يَهْلِكُونَ .

18 لَتَكُنْ يَدُكَ عَلَى رَجُلٍ يَمِينِكَ *

عَلَى ابْنِ الْإِنْسَانِ الَّذِي أَيْدَتْهُ لَكَ

19 فَلَا تَرْتَدَّ عَنْكَ . * نُحْيِيْنَا فَنَدْعُو بِاسْمِكَ .

* أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهَ الْقُوَاتِ أَرْجِعْنَا

أَنْزِرْ عَلَيْنَا بِوَجْهِكَ فَتَخْلُصَ .

المزمور 80

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى الْجَيْتَةِ . لِآسَافِ .

2 هَلِّلُوا لِلَّهِ عَزَّتْنَا * اهْتَفُوا لِلَّهِ يَعْقُوبَ

3 خُذُوا فِي الْعَزْفِ وَاضْرِبُوا بِالذِّفِّ *

وَبِالْكَثَارَةِ الرَّخِيمَةِ وَالْعُودِ

4 أَنْفُخُوا فِي الْبُوقِ عِنْدَ رَأْسِ الشَّهْرِ *

وَفِي أَوَانِ الْبَدْرِ لَيَوْمِ عِيدِنَا .

5 فَإِنَّهُ فَرِيضَةٌ عَلَى إِسْرَائِيلَ * وَحُكْمٌ لِلَّهِ يَعْقُوبَ

6 جَعَلَهُ شَهَادَةً فِي يُوسُفَ *

عِنْدَ خُرُوجِهِ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ .

† سَمِعْتُ لِسَانًا لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُهُ: †

7 « حَطَطْتُ الْحِمْلَ عَنْ كَاهِلِهِ *

وَأَنْصَرَفَتْ يَدَا عَنْ الْقَفَّةِ .

Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρύσάμην
σε. †
Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, *
ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἄκουσον, λαός μου, καὶ λαλήσω σοι, †
Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. *
Ἐὰν ἀκούσης μου,
οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, *
οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἄλλοτρίῳ.

Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, †
ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. *
πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.

Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, *
καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.
Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ
ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, *
πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, *
Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,
ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐταπείνωσα, *
καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον
ἂν τὴν χεῖρά μου.

Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, *
καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, *
καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχώρτασεν αὐτούς.

In tribulatione invocasti me et liberavi
te, †
exaudivi te in abscondito tempestatis, *
probavi te apud aquam Contradictionis.
DIÁPΣALMA

« Audi, pópulus meus, et contestabor
te; *
Israel, si audieris me,
Non erit in te deus recens, *
neque adorabis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, †
qui eduxi te de terra Aegypti; *
dilata os tuum et implebo illud ».

Et non audivit pópulus meus vocem
meam, *
et Israel non inténdit mihi.
Et dimisi eos secúndum desidéria cordis
eórum, *
ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me; *
Israel si in viis meis ambuláset !
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum
humiliássem, *
et super tribulántes eos misíssem
manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei, *
et erit tempus eórum in saécula;
Et cibávit eos ex ádipe fruménti, *
et de petra melle saturávit eos.

Nella tribolazione mi hai
invocato e ti ho liberato, ti ho
esaudito nel segreto della
tempesta, ti ho provato presso
l'acqua della contraddizione.
PAUSA

«Ascolta, popolo mio; parlerò a
te, Israele, e a te lo attesto: se
mi ascolterai, // non ci sarà in
mezzo a te un dio recente e
non adorerai un dio estraneo;

perché io sono il SIGNORE Dio
tuo, che ti ha fatto salire dalla
terra d'Egitto: spalanca la tua
bocca, e io la riempirò».

Ma il mio popolo non ha
ascoltato la mia voce e Israele
non mi ha dato attenzione.
Allora li ho rimandati secondo
le macchinazioni del loro
cuore, cammineranno nelle
loro macchinazioni.

Se il mio popolo mi ascoltasse,
se Israele camminasse nelle
mie vie,
in un nulla umilierei i suoi
nemici e contro i suoi
oppressori stenderei la mia
mano.

I nemici del SIGNORE gli hanno
mentito; ma il loro tempo
durerà in eterno.
Mentre ha sfamato i suoi col
midollo del frumento e col
miele della roccia li ha saziati.

⁵
فِي الضِّيقِ دَعَوْتَنِي فَأَنْقَذْتُكَ †
مِنْ حِجَابِ الرَّعْدِ اسْتَجَبْتُ لَكَ *
عِنْدَ مِيَاهِ مَرِيَّةَ امْتَحَنْتُكَ . سِلاَه

⁹
إِسْمَعْ يَا شَعْبِي فَأَشْهَدْ عَلَيْكَ *
يَا إِسْرَائِيلُ لَوْ اسْتَمَعْتَ لِي
¹⁰
لَا يَكُنْ عِنْدَكَ إِلَهٌ غَرِيبٌ *
وَلَا تَسْجُدْ لِإِلَهِ دَخِيلٍ

¹¹
لَأَنِّي أَنَا الرَّبُّ إِلَهُكَ †
الَّذِي أَصْعَدَكَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ *
فَأَوْسَعَ فَمَكَ لِأَمْلَأَهُ .

¹²
لَكِنَّ شَعْبِي لَمْ يَسْمَعْ لِصَوْتِي * وَإِسْرَائِيلَ لَمْ
يُرِدْنِي

¹³
فَأَسْلَمْتُهُمْ إِلَى إِصْرَارِ قُلُوبِهِمْ *
يَسِيرُونَ عَلَى هَوَاهُمْ .

¹⁴
لَوْ سَمِعَ لِي شَعْبِي *
وَسَلَكَ إِسْرَائِيلُ طُرْقِي

¹⁵
لَأَذَلْتُ فِي لَمَحِ الْبَصَرِ أَعْدَاءَهُمْ *
وَرَدَدْتُ يَدَيَّ عَلَى مُضَايِقِهِمْ

¹⁶
وَلَتَمَلَّقَ لَهُ مُبْغِضُ الرَّبِّ *
وَكَانَ ذَلِكَ مَصِيرَهُمْ لِلْأَبَدِ

¹⁷
مِنْ لُبَابِ الْحِنْطَةِ أَطْعَمْتُهُ *
وَمِنْ عَسَلِ الصَّخْرَةِ أَشْبَعْتُهُ » .

ΨΑΛΜΟΣ ΠΑ΄

Ψαλμός τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, *
ἐν μέσῳ δὲ θεὸς διακρινεῖ.
Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, *
καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν, *
ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.
Ἐξέλεσθε πένητα, *
καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσασθε.

Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνήκαν, †
ἐν σκότει διαπορεύονται *
σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστε, *
καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες.
Ἵμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, *
καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, *
ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΒ΄

Ωδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; *
Μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, *
καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν.
Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέυσαντο
γνώμην, *
καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

PSALMUS 81

Psalmus Asaph.

Deus stetit in synagoga deorum, *
in medio autem deos diiudicat.
« Usquequo iudicatis iniquitatem, *
et facies peccatorum sumitis ?
DIÁPΣALMA

Iudicáte egéno et pupíllο, *
húmílem et páuperem iustificáte.
Eρίpite páuperem, *
et egénum de manu peccatoris
liberate ».

Nesciérunt neque intellexérunt, †
in tenebris ámbulant, *
movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: « Dii estis, *
et filii Excélsi omnes ».
Vos autem sicut hómines moriémíni, *
et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, iúdica terram, *
quóniam tu hereditábis in ómnibus
géntibus.

PSALMUS 82

Cánticum psalmi, Asaph.

Deus, quis símilis erit tibi ? *
Ne táceas, neque compescáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunτ, *
et qui odérunt te extulérunt caput.
Super pópulum tuum malignavérunt
consílium, *
et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Salmo di Asaf.

Dio sta nell'assemblea degli
dei, e in mezzo [ad essa]
giudicherà gli dei. // «Fino
a quando giudicherete con
ingiustizia e avrete riguardo
dei peccatori? *PAUSA*

Fate giustizia all'orfano e al
povero, l'umile e il misero
dichiarate giusti!
Scampate il misero e liberate il
povero dalla mano del
peccatore».

Non hanno conosciuto né
compreso, si aggirano nelle
tenebre: saranno scosse tutte
le fondamenta della terra.

Io ho detto: «Siete dei e figli
dell'Altissimo, tutti».
Ma voi come uomini morite e
come uno dei principi cadete.

Sorgi, o Dio, giudica la terra,
perché tu avrai eredità in tutte
le genti.

المزمور 81

¹ مَزْمُور . لِأَسَاف .

اللَّهُ فِي جَمَاعَةِ اللَّهِ قَائِمٌ * فِي وَسْطِ الْآلِهَةِ يَقْضِي:

² « إِلَى مَتَى بِالظُّلْمِ تَقْضُونَ *

وَوُجُوهَ الْأَشْرَارِ تُحَابُونَ ؟ بِإِسْلَاهِ

³ أُحْكُمُوا لِلْكَسِيرِ وَالْيَتِيمِ *
وَأَنْصِفُوا الْبَائِسَ وَالْفَقِيرَ

⁴ نَجُّوا الْكَسِيرَ وَالْمُسْكِينَ *
وَأَنْقِذُوهُ مِنْ أَيْدِي الْأَشْرَارِ .

⁵ لَا يَعْلَمُونَ وَلَا يَفْهَمُونَ †
وَفِي الظُّلْمَةِ يَسِيرُونَ * فَتَزَلْزَلُ أَسْوَاسُ الْأَرْضِ كُلُّهَا .

⁶ قَدْ قُلْتُ أَنْتُمْ آلِهَةٌ * وَبَنُو الْعَالَمِيِّ كُلُّكُمْ

⁷ كَلَّا بَلْ كَالْبَشَرِ تَمُوتُونَ *
وَكَرَجُلٍ وَاحِدٍ أَيُّهَا الرُّؤَسَاءُ تَسْقُطُونَ .

⁸ قُمْ يَا اللَّهُ وَدِنِ الْأَرْضَ *
فَإِنَّكَ أَنْتَ وَارِثٌ لِلْأُمَمِ جَمِيعًا .

المزمور 82

¹ نَشِيد . مَزْمُور . لِأَسَاف .

² اَللّٰهُمَّ لَا تَظَلَّ سَاكِتًا *
لَا تَصْمُتْ وَلَا تَهْدَأْ يَا اَللّٰهُ

³ فَإِنَّ أَعْدَاءَكَ يُزْجِرُونَ * وَمُبْغِضِيكَ الرُّؤُوسَ يَرْفَعُونَ .

⁴ لِشَعْبِكَ الْمَكَايِدَ يَحْكُمُونَ *
وَعَلَى مَحْمِيَّتِكَ يَتَأَمَّرُونَ .

Εἶπαν· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς
ἐξ ἔθνους, *
καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαντό, *
κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.

Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ
Ἰσμηλίται, *
Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,
Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλῆκ, *
καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.
Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο
μετ' αὐτῶν, *
ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ
Σεισάρᾳ, *
ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεισῶν.
Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ, *
ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ καὶ Ζήβ †
καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ, *
πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.
Οἵτινες εἶπαν· *
Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον
τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς μου, θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν, *
ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,
ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει δρυμὸν, *
ὡσεὶ φλόξ κατακαύσαι ὄρη.
Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταγίδι
σου, *
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς.

Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, *
καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου, Κύριε.
Αἰσχυνήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, *
καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

Dixerunt: « Veníte, et disperdámus eos
de gente, *
et non memorétur nomen Israel ultra ».
Quóniam cogitavérunt unánimiter
simul, *
adversum te testaméntum
disposuérunt:

Tabernácula Idumæórum et
Ismahelítæ, *
Moab et Agaréni,
Gebal et Ammon et Amalec, *
alienígenæ cum habitántibus Tyrum;
Etenim Assur venit cum illis, *
facti sunt in adiutórium filiis Lot.
DIÁPSALMA

Fac illis sicut Mádian et Sísaræ, *
sicut labin in torrénite Cisson.
Disperiérunt in Endor, *
facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb et Zeb †
et Zébee et Sálmana, *
omnes príncipes eórum,
Qui dixerunt: *
« Hereditáte possideámus sanctuárium
Dei ».

Deus meus, pone illos ut rotam, *
et sicut stipulam ante fáciem venti.
Sicut ignis qui combúrit silvam, *
et sicut flamma combúrens montes,
Ita persequéris illos in tempestáte tua, *
et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia, *
et quærent nomen tuum, Dómine.
Erubéscant et conturbéntur in sæculum
sæculi, *
et confundántur et péreant;

Hanno detto: «Venite e
sterminiamoli come nazione e
non sia più ricordato il nome di
Israele».
Poiché hanno congiurato
unanimi tutti insieme, contro di
te hanno fatto alleanza,

le tende degli Idumei e
gli Ismaeliti, Moab e gli
Agareni, // Gebal e
Ammon e Amalek e gli
stranieri con gli abitanti
di Tiro. // Anche Assur
si è schierato con loro,
sono venuti in soccorso
ai figli di Lot. PAUSA

Fa' loro come a Madian
e a Sisara, come a labin
nel torrente Chison:
furono sterminati a
Endor, divennero come
concime per la terra.

Rendi i loro principi come Oreb
e Zeb, e Zebee e Salmana, tutti i
loro principi; // che hanno
detto: «Facciamoci eredi
dell'altare di Dio».

O Dio mio, rendili come
ruota, come canna in faccia
al vento, // come fuoco
che incendia un bosco,
come fiamma che brucia i
monti. // Così inseguili con
la tua tempesta e con la tua
ira sconvolgili.

Riempi le loro facce d'ignomi-
nia, e cercheranno il tuo nome,
SIGNORE. // Siano confusi e
sconvolti nei secoli dei secoli,
siano svergognati e periscano.

5 قالوا: « هَلُمَّ تَمْحُهُمْ مِنَ الْأَمَمِ
فَلَا يُذَكَّرُ اسْمُ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدُ ».
6 بِقَلْبٍ وَاحِدٍ تَشَاوَرُوا
وَعَلَيْكَ عَهْدًا قَطَعُوا.

7 حَيَامُ أَدَوْمَ وَالْإِسْمَاعِيلِيِّونَ * وَمَوَآبُ وَالْهَاجَرِيُّونَ
8 وَجِبَالُ وَعَمُّونَ وَعَمَالِيقُ * وَفَلِسْطِينَ مَعَ سُكَّانِ صُورَ
9 وَأَشُّورَ أَيْضًا انْضَمَّ إِلَيْهِمْ *
وَصَارَ لِبَنِي لُوطٍ ذِرَاعًا. سِلاَه

10 إِصْنَعْ بِهِمْ كَمَا بِمَدْيَانَ وَسِيسَرَ *
وَيَابِينَ فِي وَادِي قَيْشُونَ

11 مَنْ أُبِيدُوا فِي عَيْنِ دُورَ * وَلِلْأَرْضِ أَمْسُوا سَمَادًا.

12 إِجْعَلْ مِثْلَ عُورِبَ وَزَيْبَ رُؤَسَاءِهِمْ †

13 وَزَابَحَ وَصَلْمُنَاعَ جَمِيعَ أُمَرَائِهِمْ *
مَنْ قالوا: « لِنَرِثَ مَسَاكِينَ اللَّهِ ».

14 اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُمْ كَالرَّوْبَعَةِ * وَكَالْقَشِّ فِي مَهَبِّ الرِّيحِ .

15 وَكَمَا تُحْرِقُ النَّارُ الْغَابَةَ * وَيُضْرِمُ اللَّهُيبُ الْجِبَالَ

16 كَذَلِكَ طَارِدْهُمْ بِعَاصِفَتِكَ *
وَرَوْعُهُمْ بِزَوْبَعَتِكَ .

17 إِمْلَأْ وُجُوهُهُمْ عَارًا * فَيَلْتَمِسُوا اسْمَكَ يَا رَبُّ .

18 لِيَخْزَوْا وَيَرْتَاعُوا لِلْأَبَدِ * وَلِيَخْجَلُوا وَيَهْلِكُوا

Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, *
σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Et cognóscant quia nomen tibi
Dóminus: *
tu solus Altíssimus in omni terra.

E conoscano che il tuo nome è
SIGNORE: tu solo l'Altissimo su
tutta la terra.

19 **فَاعْلَمُوا أَنَّكَ أَنْتَ وَحْدَكَ اسْمُكَ الرَّبُّ *
الْمُتَعَالَى عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا .**

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς
Κορὲ ψαλμός.*

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, *
Κύριε τῶν δυνάμεων.

Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου *
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου·
ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου *
ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, †
καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, *
οὐ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῇ·
τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, *
ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, *
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Μακάριος ἀνὴρ οὐ ἔστιν ἡ ἀντίλμψις
αὐτοῦ παρὰ σοῦ, Κύριε· †
ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. *
Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς
τὸν τόπον ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν, †
πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, *
ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

PSALMUS 83

*In finem. Pro torcularibus, filiis Core.
Psalmus.*

Quam dilécta tabernácula tua, *
Dómine virtútum !

Concupiscit et déficit ánima mea *
in átria Dómini.
Cor meum et caro mea *
exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, *
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos
suos:
Altária tua, Dómine virtútum, *
rex meus et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua,
Dómine: *
in sæcula sæculórum laudábunt te.
DIÁPsalma
Beátus vir cuius est auxílium abs te, †
ascensiónes in corde suo dispósuit, *
in valle lacrimárum, in loco quem
pósuit.

Etenim benedictiónem dabit
legislátor; †
ibunt de virtúte in virtútem, *
vidébitur Deus deórum in Sion.

*Per la fine, sui torchi; salmo
dei figli di Core.*

Come sono amabili i tuoi
tabernacoli, SIGNORE delle
schiere!

Brama e si strugge l'anima mia
per gli atri del SIGNORE,
il mio cuore e la mia carne
hanno esultato nel Dio vivente.

Anche il passero si è trovato
una casa e la tortora un nido,
dove porre le sue nidiate:
i tuoi altari, SIGNORE delle
schiere, o mio re e mio Dio!

Beati quelli che abitano nella
tua casa, nei secoli dei secoli ti
loderanno. *PAUSA*
Beato l'uomo il cui soccorso
viene da te, Signore: ha
disposto nel suo cuore
ascensioni alla valle del pianto,
al luogo stabilito;

perché colui che ha dato
la legge elargirà
benedizioni: andranno di
potenza in potenza, si
mostrerà il Dio degli dei in
Sion.

المزمور 83

1 **لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . عَلَى الْجَيْتَةِ . لِبَنِي قَوْحَ . مَزْمُور .**

2 **مَا أَحَبَّ مَسَاكِنَكَ ***

يَا رَبَّ الْقَوَاتِ

3 **تَشْتَأُقُ وَتَذُوبُ نَفْسِي إِلَى دِيَارِ الرَّبِّ *
وَيُهْلَلُ قَلْبِي وَجِسْمِي لِلإِلَهِ الْحَيِّ .**

4 **الْعَصْفُورُ وَجَدَ لَهُ مَأْوًى * وَالْيَمَامَةُ عُسْتًا
تَضَعُ فِيهِ أَفْرَاحَهَا † عِنْدَ مَذَابِحِكَ *
يَا رَبَّ الْقَوَاتِ مَلِكِي وَإِلَهِي .**

5 **طُوبَى لِسُكَّانِ بَيْتِكَ ***

فَإِنَّهُمْ لَا يَكْفُونَ عَنْ تَسْبِيحِكَ . سِلَاحَ

6 **طُوبَى لِلَّذِينَ بِكَ عِزُّهُمْ ***

فَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَاقٍ إِلَيْكَ .

7 **إِذَا مَرُّوا بِوَادِي الْبَلْسَانِ † جَعَلُوا مِنْهُ يَنَابِيعَ ***

وَبَاكُورَةُ الْأَمْطَارِ تَعْمُرُهُمْ بِالْبَرَكَاتِ .

8 **مِنْ دُرُوءَةٍ إِلَى دُرُوءَةٍ يَسِيرُونَ ***

حَتَّى يَتَجَلَّى اللَّهُ لَهُمْ فِي صِهْيُونَ .

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, †
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· *
ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς Ἰακώβ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεὸς, *
καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ
Χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς ἀνυλαῖς σου, *
ὑπὲρ χιλιάδας.
Ἐξελεξάμην παραριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ Θεοῦ *
μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν
ἀμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, *
ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει.
Κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ *
τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ·

Κύριε τῶν δυνάμεων, *
μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ´

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, *
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.
Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, *
ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, *
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν· *
καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.
Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν, *
ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν;

Dómine, Deus virtútum, exáudi
oratiónem meam,*
áuribus pécipe, Deus Iacob. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Protéctor noster, áspice, Deus,*
et réspice in fáciem christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis*
super millia;
Elégi abiéctus esse in domo Dei mei,*
magis quam habitáre in tabernáculis
peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit
Deus,†
grátiam et glóriam dabit Dóminus;*
non privábit bonis eos qui ámbulant in
innocéntia.

Dómine virtútum,*
beátus homo qui sperat in te.

PSALMUS 84

In finem, filiis Core. Psalmus.

Benedixísti, Dómine, terram tuam,*
avertísti captivitátem Iacob.
Remisísti iniquitátes plebis tuæ,*
operuísti ómnia peccáta eórum.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Mitigásti omnem iram tuam,*
avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster , *
et avérte iram tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis*
aut exténdes iram tuam a generatióne
in generatióne?

SIGNORE, Dio delle schiere,
esaudisci la mia preghiera,
porgi l'orecchio, o Dio di
Giacobbe. PAUSA
O Dio, protettore nostro, vedi
e volgi lo sguardo sul volto del
tuo Unto.

Poiché un giorno solo nei tuoi
atri è meglio che mille,
ho scelto di essere un rifiuto
nella casa di Dio piuttosto che
abitare nelle tende dei
peccatori;

perché misericordia e verità
ama il SIGNORE: Dio darà
grazia e gloria.
Il SIGNORE non priverà dei beni
quelli che camminano
nell'innocenza.

SIGNORE delle schiere, beato
l'uomo che spera in te.

Per la fine; salmo dei figli di Core.

Ti sei compiaciuto,
SIGNORE, della tua terra,
hai fatto tornare dalla
prigionia Jacobbe. // Hai
rimesso le iniquità al tuo
popolo, hai coperto tutti i
loro peccati. PAUSA
Hai fatto cessare tutta la
tua ira, ti sei distolto dall'ira
del tuo sdegno.

Facci tornare, o Dio delle
nostre salvezze, e distogli il tuo
sdegno da noi.
Forse in eterno sarai adirato
con noi? O estenderai la tua
ira di generazione in
generazione?

9 أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهَ الْقَوَاتِ *

اسْتَمِعْ صَلَاتِي وَأَضْغْ يَا إِلَهَ يَعْقُوبَ . سِلا

10 اَللّٰهُمَّ يَا تُرْسَنَا انْظُرْ *

وَالِي وَجْهِ مَسِيحِكَ تَطَلَّعْ .

11 إِنَّ يَوْمًا فِي دِيَارِكَ * خَيْرٌ مِنْ أَلْفٍ كَمَا أَشَاءُ

وَالْوُقُوفَ فِي عَتَبَةِ بَيْتِ إِلَهِي *

خَيْرٌ مِنَ السُّكْنَى فِي خِيَامِ الْأَشْرَارِ .

12 الرَّبُّ إِلَهُ سُورٍ وَتُرْسٍ *

يَهَبُ النِّعْمَةَ وَالْمَجْدَ

لَا يَمْنَعُ الْخَيْرَ * عَنِ السَّائِرِينَ فِي الْكَمَالِ .

13 طُوبَى لِلْإِنْسَانِ الْمُتَّكِِلِ عَلَيْكَ * يَا رَبَّ الْقَوَاتِ .

المزمور 84

1 لِإِمَامٍ الْغِنَاءَ . لِيَنِي قَوْحَ . مَزْمُور .

2 رَضِيتَ يَا رَبُّ عَنْ أَرْضِكَ * رَدَدْتَ أَسْرَى يَعْقُوبَ

3 رَفَعْتَ عَنْ شَعْبِكَ آثَامَهُ *

سَتَرْتَ جَمِيعَ خَطَايَاهُ . سِلا

4 سَحَبْتَ كُلَّ سُخْطِكَ *

وَرَجَعْتَ عَنْ سَوْرَةِ غَضَبِكَ .

5 أَرْجِعْنَا يَا إِلَهَ خَلَاصِنَا *

وَاصْرِفْ غَيْظَكَ عَنَّا .

6 أَلَا أَبَدٍ تَغْضَبُ عَلَيْنَا *

أَلَى جِيلٍ فَجِيلٍ تُطِيلُ غَضَبَكَ

Ὁ Θεὸς, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, *
καὶ ὁ λαὸς σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.
Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, *
καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἑμοὶ Κύριος
ὁ Θεός, †
ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, *
καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν
καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ
σωτήριον αὐτοῦ, *
τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, *
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, *
καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διεκύψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, *
καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, *
καὶ θήσεται εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ
εἰσακούσόν μου, *
ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι. *
σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός, τὸν
ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Deus, tu convérsus vivificábis nos; *
et plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam
tuam; *
et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus
Deus, †
quóniam loquétur pacem in plebem
suam et super sanctos suos, *
et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum
salútare ipsíus, *
ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia et véritas obviavérunt
sibi, *
iustitia et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est, *
et iustitia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, *
et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulábit, *
et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85

Orátio ipsi David.

Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi
me, *
quóniam inops et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam
sanctus sum; *
salvum fac servum tuum, Deus meus,
spérantem in te.

O Dio, tu ci farai tornare e ci
darai vita e il tuo popolo gioirà
in te. // Mostraci, SIGNORE, la
tua misericordia e donaci la tua
Salvezza.

Ascolterò che cosa dirà in me
il SIGNORE Dio, perché
proclamerà la pace sul suo
popolo e sui suoi santi e su
quelli che convertono a lui il
loro cuore.

Certo, vicino a quelli che lo
temono è la sua Salvezza,
perché la gloria dimori
nella nostra terra. // Mise-
ricordia e verità si sono in-
contrate, giustizia e pace si
sono bacciate. // La verità è
sorta dalla terra e la giusti-
zia si è affacciata dal cielo.

Il SIGNORE infatti darà
benignità e la nostra terra
darà il suo frutto,

la giustizia camminerà davanti
a lui e farà strada ai suoi passi.

7 **أَلَا تَعُوذُ تُحْيِيْنَا * فَيَفْرَحْ بِكَ شَعْبُكَ**
8 **أَرِنَا يَا رَبُّ رَحْمَتَكَ * وَهَبْ لَنَا خَلَاصَكَ .**

9 **إِنِّي أَسْمَعُ مَا يَتَكَلَّمُ بِهِ اللَّهُ .**
لَأَنَّ الرَّبَّ يَتَكَلَّمُ بِالسَّلَامِ
بِالسَّلَامِ لِشَعْبِهِ وَلِأَصْفِيَائِهِ *
فَلَا يَعُودُوا إِلَى الْحِمَاقَةِ .

10 **قَرِيبٌ خَلَاصُهُ مِمَّنْ يَتَّقُونَهُ * لِيَجِلَّ الْمَجْدُ فِي أَرْضِنَا .**
11 **الرَّحْمَةُ وَالْحَقُّ تَلَاقِيَا * الْبِرُّ وَالسَّلَامُ تَعَانِقَا .**
12 **مِنْ الْأَرْضِ نَبَتَ الْحَقُّ ***
وَمِنْ السَّمَاءِ تَطَلَّعَ الْبِرُّ .

13 **إِنَّ الرَّبَّ يُعْطِي الْخَيْرَاتِ * وَأَرْضُنَا تُعْطِي ثَمَرَهَا .**

14 **أَمَامَهُ الْبِرُّ يَسِيرُ * وَبِحَطَاوَاتِهِ يَشُقُّ الطَّرِيقَ .**

المزمور 85

1 **صَلَاة . لِدَاوُد .**

أَمِلْ يَا رَبُّ أَدْنِكَ وَاسْتَجِبْ لِي *
فَإِنِّي بَائِسٌ مِسْكِينٌ .
2 **إِخْفِظْ نَفْسِي فَإِنِّي صَفِيٌّ ***
خَلِّصْ أَنْتَ إِلَهِي عَبْدَكَ الْمَتَّكِلَ عَلَيْكَ .

Ἐλέησόν με, Κύριε, *
ὅτι πρὸς σέ κεκράζομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
Εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, *
ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, *
καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, *
καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, *
ὅτι εἰσήκουσάς μου.
Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, *
καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσι, †
καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε. *
καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου,
ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. *
σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας.

Οδηγήσόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, *
καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, *
τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου,
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, *
καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, *
καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου
κατωτάτου.

Miserére mei, Dómine, *
quóniam ad te clamávi tota die.
Lætífica ánimam servi tui, *
quóniam ad te, Dómine, ánimam meam
levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, *
et multæ misericórdiæ ómnibus
invocántibus te.
Auribus pércipe, Dómine, oratiónem
meam, *
et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, *
quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis, Dómine, *
et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti
vénient, †
et adorábunt coram te, Dómine, *
et glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, et fáciens
mirabília: *
tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, *
et ingrédiar in veritáte tua;
Lætétur cor meum *
ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in
toto corde meo, *
et glorificábo nomen tuum in ætérnum,
Quia misericórdia tua magna est super
me, *
et eruísti ánimam meam ex inférno
inferióri.

Misericordia di me, Signore,
perché a te griderò tutto il
giorno.
Rallegra l'anima del tuo servo,
perché a te, Signore, ho levato
l'anima mia,

perché tu, Signore, soave sei e
clemente e ricco di
misericordia per tutti quelli che
ti invocano.
Porgi l'orecchio, SIGNORE, alla
mia preghiera e volgiti alla
voce della mia supplica.

Nel giorno della mia
tribolazione ho gridato a
te, perché tu mi hai
esaudito. // Non c'è
nessuno simile a te fra gli
dei, Signore, e non c'è
niente come le opere tue.

Tutte le genti che hai fatto
verranno e si prostreran-
no davanti a te, Signore,
e glorificheranno il tuo
nome, // perché grande
tu sei e fai meraviglie, tu
sei il grande, il solo Dio.

Guidami, SIGNORE, nella tua
via e camminerò nella tua
verità; // gioisca il mio cuore
per temere il tuo nome.

Ti confesserò, Signore Dio
mio, con tutto il mio cuore e
glorifierò il tuo nome in
eterno; // perché la tua
misericordia è grande su di me
e hai liberato l'anima mia dal
più profondo degli inferi.

3 إِرْحَمْنِي أَيُّهَا السَّيِّدُ
فَإِنِّي طَوَالَ النَّهَارِ أَصْرُخُ إِلَيْكَ .

4 فَرَّخَ نَفْسَ عَبْدِكَ *
فَإِلَيْكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ رَفَعْتُ نَفْسِي .

5 لِأَنَّكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ صَالِحٌ غَفُورٌ *
وَافِرُ الرَّحْمَةِ لْجَمِيعِ الصَّارِحِينَ إِلَيْكَ .

6 أَصْنَعْ يَا رَبِّ إِلَى صَلَاتِي *
وَأَنْصِتْ إِلَى صَوْتِ تَضَرُّعِي .

7 فِي يَوْمِ ضِيقِي إِلَيْكَ أَصْرُخُ * لِأَنَّكَ تَسْتَجِيبُ لِي .

8 لَيْسَ فِي الْإِلَهِةِ مِثْلُكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ *
وَلَا شَيْءٌ كَأَعْمَالِكَ .

9 جَمِيعُ الْأُمَمِ الَّتِي صَنَعْتَهَا تَأْتِي وَتَسْجُدُ أَمَامَكَ *
أَيُّهَا السَّيِّدُ وَتُمَجِّدُ اسْمَكَ .

10 لِأَنَّكَ عَظِيمٌ وَصَانِعُ الْعَجَائِبِ * وَحَدَّكَ أَنْتَ اللَّهُ .

11 عَلَّمَنِي يَا رَبُّ طُرُقَكَ † فَأَسِيرَ فِي حَقِّكَ *
وَحَدَّ قَلْبِي فَأَخَافَ اسْمَكَ .

12 أَيُّهَا السَّيِّدُ إِلَهِي بِكُلِّ قَلْبِي أَحْمَدُكَ *
وَلِلْأَبَدِ أُجَدِّدُ اسْمَكَ

13 لِأَنَّ رَحْمَتَكَ عَلَيَّ عَظِيمَةٌ *
وَقَدْ أَنْقَذْتَ نَفْسِي مِنْ عُقْمِ مَثْوَى الْأَمْوَاتِ .

Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμέ, †
καὶ συναγωγή κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν
ψυχὴν μου, *
καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων, *
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, †
δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, *
καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, †
καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ
αἰσχυνθήτωσαν. *
ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ
παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'

Τοῖς υἱοῖς Κορέ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. †
'Αγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών *
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, *
ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς
γινώσκουσί με. †
Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς
Αἰθιοπῶν, *
οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.
Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, †
καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, *
καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος.
Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ
ἀρχόντων *
τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Ὡς εὐφραινομένων *
πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, †
et synagoga potentium quæsiérunt
ánimam meam; *
et non proposuerunt te in conspectu
suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et
miséricors, *
pátiens et multæ misericórdiæ et
verax,
Réspice in me et miserére mei; †
da impérium tuum púero tuo, *
et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, †
ut vídeant qui odérunt me et
confundántur *
quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et
consolátus es me.

PSALMUS 86

Filiis Core. Psalmus cántici.

Fundaménta eius in móntibus sanctis: †
diligít Dóminus portas Sion *
super ómnia tabernácula Iacob.
Gloríosa dicta sunt de te, *
cívitas Dei. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Memor ero Rahab et Babylónis
sciéntium me; †
ecce alienigenæ et Tyrus et pópulus
Æthíopum, *
hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: « Homo, †
et homo natus est in ea, *
et ipse fundávit eam Altíssimus »?
Dóminus narrábit in scriptúris
populórum et princípum *
horum qui fuérunt in ea. ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Sicut lætántium *
ómnium habitátio in te.

O Dio, trasgressori sono insorti
contro di me e una turba di
violenti ha cercato l'anima mia,
e non hanno posto te davanti a
sé.

Ma tu, Signore Dio, sei
compassionevole e
misericordioso, longanime,
ricco di misericordia e verace.
Guarda su me e abbi di me
pietà, dà la tua forza al tuo
servo e salva il figlio della tua
serva.

Fa' con me un segno per il
bene e vedano i miei odiatori e
siano confusi, perché tu,
SIGNORE, mi hai aiutato e mi
hai consolato.

*Salmo, cantico, dei figli di
Core.*

I suoi fondamenti sono
sui monti santi. Ama il
SIGNORE le porte di Sion
più di tutte le tende di
Giacobbe. // Cose
gloriose sono state dette
di te, città di Dio. PAUSA

Ricorderò Raab e Babele a
coloro che mi conoscono:
ed ecco gli stranieri, Tiro e
il popolo degli Etiopi, questi
là sono nati. // «Madre
Sion», dirà l'uomo; e l'uomo
è nato in lei, ed egli stesso,
l'Altissimo, l'ha fondata.

Il SIGNORE racconterà,
nel libro dei popoli e dei
principi, di questi che
sono nati in lei. PAUSA
Come di gente in festa,
la dimora di tutti è in te.

14 **اَللّٰهُمَّ عَلَيَّ الْمَتَكَبِّرُونَ قَامُوا** †
وَجَمَاعَةُ اَشِدَّاءٍ نَفْسِي طَلَبُوا *
وَلَمْ يَجْعَلُوكَ نُصَبَ عُيُونِهِمْ .

15 **وَاَنْتَ أَيُّهَا السَّيِّدُ اِلٰهَ رَحِيْمٌ رَّؤُوْفٌ** †
طَوِيْلُ الْاَنَاةِ وَوَاثِرُ الْحَقِّ وَالرَّحْمَةِ *
16 **اِلْتَفِتْ اِلَيَّ وَارْحَنِي .**

هَبْ لِعَبْدِكَ قُوَّةً مِنْكَ * **وَحَلِّصْ ابْنَ اُمَّتِكَ .**

17 **اِصْنَعْ مَعِيَ اٰيَةً لِلْخَيْرِ** † **فَيَرَى مُبْغِضِيَّ وَيَخْزُوا** *
لَاَنَّكَ اَنْتَ يَا رَبُّ نَصَرْتَنِي وَعَزَّيْتَنِي .

المزمور 86

1 **لَبَنِي قَوْرَح . مَزْمُور . نَشِيد .**

عَلَى الْجِبَالِ الْمُقَدَّسَةِ اَسَاسُهَا †

2 **الرَّبُّ يُؤَثِّرُ اَبْوَابَ صِهْيَوْنَ** * **عَلَى جَمِيعِ مَسَاكِنِ يَعْقُوبَ .**

3 **لَقَدْ قِيلَتِ الْاَمْجَادُ فِيكَ** * **يَا مَدِيْنَةُ اللهِ .** سِيْلَاه

4 **اَذْكُرْ رَهَبَ وَبَابِلَ لِمَعَارِفِي** †

هُوَذَا فَلِسْطِيْنُ وَصُوْرُ مَعَ كُوشَ: * 5 **« فِيْهَا وُلِدَ فُلَانٌ » .**

5 **اَمَّا صِهْيَوْنَ فَيُقَالُ فِيْهَا:** †

« كُلُّ اِنْسَانٍ وُلِدَ فِيْهَا » * **وَالْعَلِيَّ هُوَ الَّذِي ثَبَّتَهَا**

6 **الرَّبُّ يُدَوِّنُ فِي سِجْلِ الشُّعُوْبِ** *

اَنَّ فُلَانًا وُلِدَ فِيْهَا . سِيْلَاه

7 **فَيَقُوْلُ الْمَرْمُوْنَ وَالرَّاْقِصُوْنَ:** * **« فِيكَ جَمِيعُ يَنَابِيعِي » .**

Ὡδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος,
ὕπὲρ Μαελέθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως
Αἰμὴν τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, *
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, *
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου, Κύριε,

ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, *
καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾄδι ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, †
ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος, *
ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος·

ὥσει τραυματίαι ἐρρύμμενοι καθεύδοντες
ἐν τάφῳ,
ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι *
καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, *
ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, *
καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, †
ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς. *
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. †
Καὶ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν
ἡμέραν, *
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

*Cánticum psalmi filiis Core, in finem,
pro Máheleth ad respondéndum.
Intelléctus Eman Ezrahítæ.*

Dómine, Deus salútis meæ, *
in die clamávi et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea, *
inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea, *
et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in
lacum, †
factus sum sicut homo sine adiutório *
inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in
sepúlcris, †
quorum non es memor ámplius, *
et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri *
in tenebrósis et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus, *
et omnes fluctus tuos induxísti super
me. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Longe fecísti notos meos a me, †
posuérunt me abominatióne sibi; *
tráditus sum et non egrediébar.
Oculi mei languérunt præ inópia; †
clamávi ad te, Dómine, tota die, *
expándi ad te manus meas.

*Cantico, salmo, dei figli di
Core; per la fine, su «maeleth»,
da rispondere. Della compre-
nsione; di Heman l'Israelita.*

SIGNORE, Dio della mia
salvezza, di giorno ho gridato
e di notte davanti a te. //
Entri fino a te la mia
preghiera, piega il tuo
orecchio alla mia supplica,
Signore;

perché è stata colmata di mali
l'anima mia, e la mia vita si è
avvicinata agli inferi.
Sono annoverato fra quelli che
scendono nella fossa, sono
diventato come un uomo senza
aiuto, fra i morti libero:

come gli uccisi gettati via, che
giacciono nella tomba, di cui
non ti sei più ricordato e che
dalla tua mano sono stati
respinti.

Mi hanno posto in una fossa
profondissima, in luoghi
tenebrosi e nell'ombra di
morte. // Su di me si è
indurito il tuo sdegno, e tutte
le tue tempeste sopra di me
hai rovesciato. PAUSA

Hai allontanato da me i miei
conoscenti, mi hanno reso un
abominio per loro; sono stato
consegnato e non ne uscivo.
I miei occhi si sono estenuati
per la povertà, ho gridato a te,
SIGNORE, tutto il giorno; ho
steso verso di te le mie mani.

¹ نَشِيد . مَزْمُور . لَيْتِي قَوْرَح . لِإِمَامِ الْغِنَاء . لِلْمَرَض .
لِلحُزْن . تعليم . لِهَيْمَانَ الْإِسْرَاحِي .

² أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهَ خَلَاصِي *
فِي النَّهَارِ صَرَخْتُ وَأَنَا فِي اللَّيْلِ أَمَامَكَ .
³ لَتَبْلُغَ صَلَاتِي إِلَى أَمَامِكَ * أَمِلْ أُذُنَكَ إِلَى صُرَاخِي .

⁴ فَقَدْ شَبِعْتُ مِنَ الْبَلَايَا نَفْسِي *
وَلَا مَسْتُ مَثْوَى الْأَمْوَاتِ حَيَاتِي .
⁵ حُسِبْتُ مَعَ الْمُنْحَدِرِينَ فِي الْجُبِّ *
صِرْتُ كَرَجُلٍ لَا قُوَّةَ لَهُ .

⁶ فِرَاشِي بَيْنَ الْأَمْوَاتِ *
مِثْلَ الْقَتْلَى الرَّاقِدِينَ فِي الْقُبُورِ
مَنْ عُدْتُ لَا تَذْكُرُهُمْ * وَهُمْ مِنْ يَدِكَ مُنْتَرَعُونَ .

⁷ جَعَلْتَنِي فِي الْجُبِّ الْأَسْفَلِ * فِي الْأَعْمَاقِ وَالظُّلُمَاتِ .
⁸ عَلَيَّ ثَقُلَ غَضَبُكَ * وَضَايَقْتَنِي بِجَمِيعِ أَمْوَاجِكَ . سِيلَاهُ

⁹ أَبْعَدْتَ عَنِّي مَعَارِفِي * وَهُمْ قَبِيحَةٌ جَعَلْتَنِي .
قَدْ أُغْلِقَ عَلَيَّ فَلَا مَخْرَجَ لِي *
¹⁰ ذَابَتْ مِنَ الْبُؤْسِ عَيْنِي .
إِلَيْكَ يَا رَبِّ طَوَالَ النَّهَارِ صَرَخْتُ *
وَإِلَيْكَ كَفَيْ بَسَطْتُ .

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, *
ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται
σοι;
Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, *
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθῇσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά
σου, *
καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, *
καὶ τοπρῶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνατί, Κύριε, ἀποθέεις τὴν προσευχήν μου, *
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, *
ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, *
καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν *
περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, *
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΗ'

Συνέσεως Αἰθᾶμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι †
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν *
ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί
μου.
Ὅτι εἶπας †
Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, *
ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ
ἀλήθειά σου.

Numquid mórtuis fácies mirabília ?*
Aut médici suscítábunt et confitebúntur
tibi? *DIAPSALMA*
Numquid narrábit áliquis in sepúlcro
misericórdiam tuam,*
et veritátem tuam in perditíone ?
Numquid cognoscéntur in ténebris
mirabília tua,*
et iustítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi,*
et mane orátio mea præveníet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem
meam,*
avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a
iuventúte mea,*
exaltátus autem, humiliátus sum et
conturbátus.
In me transiérunť iræ tuæ,*
et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota
die,*
circumdederunt me simul.
Elongásti a me amicum et próximum,*
et notos meos a miséria.

PSALMUS 88

Intelléctus Æthan Ezrahítæ.

Misericórdias Dómini in ætérnum
cantábo;†
in generatiónem et generatiónem*
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
Quóniam dixisti:†
« In ætérnum misericórdia ædificábitur
in cælis », *
præparábitur véritas tua in eis.

Farai forse meraviglie per i
morti o i medici li
risusciteranno così che
possano confessarti?
Forse racconterà qualcuno
nella tomba la tua misericordia
e la tua verità nella perdizione?
Saranno forse conosciute nelle
tenebre le tue meraviglie e la
tua giustizia in una terra
dimenticata?

E io, SIGNORE, a te ho
gridato, e al mattino ti
preverrà la mia preghiera.
// Perché, SIGNORE,
respingi la mia preghiera,
distogli da me il tuo volto?

Povero sono io e nelle fatiche
dalla mia giovinezza; sono
stato innalzato e umiliato e
sono rimasto smarrito.
Su di me sono passate le tue
ire e i tuoi terrori mi hanno
sconvolto.

Mi hanno circondato come
acqua, tutto il giorno insieme
mi hanno stretto.
Hai allontanato da me l'amico,
e i miei conoscenti dalla mia
sventura.

11 « **إِلَآءُ مَوَاتٍ تَصْنَعُ الْعَجَائِبُ** *
أَمْ يَقُومُ الْأَشْبَاحُ لِيَحْمَدُوكَ ؟ سِلاَه
12 **أَفِي الْقَبْرِ يُحَدِّثُ بِرَحْمَتِكَ** *
وفي الهاوِيَةِ بِأَمَانَتِكَ ؟
13 **أَفِي الظُّلْمَةِ تُعْرِفُ عَجَائِبُكَ** *
وفي أَرْضِ التَّسْيَانِ بُرْكَ ؟

14 **إِلَيْكَ يَا رَبِّ أَصْرُحُ** *
وإِلَيْكَ فِي الصَّبَاحِ تُبَادِرُ صَلَاتِي .
15 **لَمْ يَا رَبِّ تَنْبِذْ نَفْسِي** * **وَتَحْجُبْ وَجْهَكَ عَنِّي ؟**

16 **مِسْكِينٌ أَنَا وَمُنَازِعٌ مِنْذُ طُفُولَتِي** *
وَقَدْ قَاسَيْتُ أَهْوَالَكَ فَعَيَيْتُ .
17 **جَارَ عَلَيَّ غَضَبُكَ** * **وَأَفْتَنَنِي مَخَافُكَ .**

18 **كَأَلْمَيَاهِ أَحَاطَتْ بِي طَوَالَ النَّهَارِ** *
وَأَطْبَقْتَ عَلَيَّ فِي آنٍ وَاحِدٍ .
19 **أَبْعَدْتَ عَنِّي الْمُحِبَّ وَالرَّفِيقَ** *
فَلَيْسَ لِي سِوَى الظَّالَمِ أُنِيسٌ .

المزمور 88

1 **تَعْلِيم . لِأَيَّتَانَ الْأَزْرَاحِي**

2 **بِمَرَاحِمِ الرَّبِّ لِلْأَبَدِ أَتَعْنَى** *
وإِلَى جِيلٍ فَجِيلٍ أُعْلِنُ بِقَمِي أَمَانَتَكَ
3 **لَأَنَّكَ قُلْتَ : « الرَّحْمَةُ تُبْنَى لِلْأَبَدِ** *
وفي السَّمَوَاتِ ثَبَّتَ أَمَانَتَكَ .

Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, *
ὥμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.
Ἔως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, *
καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
τὸν θρόνον σου.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, *
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ, *
καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς
Θεοῦ;

Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, *
μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς
περικύκλω αὐτοῦ.
Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι; *
Δυνατὸς εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου
κύκλω σου.

Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, *
τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ
καταπραΰνεις.
Σὺ ἐταπείνωσας, ὡς τραυματίαν,
ὑπερήφανον †
καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου *
διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ, *
τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ
ἐθεμελίωσας.
Τὸν βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἔκτισας, *
Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται.

« Dispósui testaméntum eléctis meis, *
iurávi David servo meo:
“ Usque in ætérnum præparábo semen
tuum, *
et ædificábo in generatióne et
generatióne sedem tuam ” ».
DIÁPΣALMA

Confitebúntur cæli mirabília tua,
Dómine, *
étenim veritátem tuam in ecclésia
sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur
Dómino, *
similis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in consílio
sanctórum; *
magnus et terríbilis super omnes qui in
circúitu eius sunt.
Dómine, Deus virtútum, quis símilis
tibi ? *
Potens es, Dómine, et véritas tua in
circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris, *
motum autem flúctuum eius tu mítigas.
Tu humiliásti sicut vulnerátum
supérbum, *
in bráchio virtútis tuæ dispersísti
inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra; *
orbem terræ et plenitúdinem eius tu
fundásti.
Aquilónem et mare tu creásti, *
Thabor et Hermon in nómine tuo
exultábunt;

«Ho fatto alleanza coi miei
eletti, ho giurato a Davide mio
servo: // “Per sempre stabilirò
la tua discendenza ed
edificherò il tuo trono di
generazione in generazione”».
PAUSA

Confesseranno i cieli le tue
meraviglie, SIGNORE, e la tua
verità nell’assemblea dei santi.
Chi invero fra le nubi sarà
uguale al SIGNORE? E chi sarà
simile al SIGNORE tra i figli di
Dio?

Dio è glorificato nel consiglio
dei santi, è grande e terribile su
tutti quelli che lo circondano.
SIGNORE, Dio delle schiere, chi
è simile a te? Sei potente,
SIGNORE, e la tua verità ti
circonda.

Tu domini la forza del mare, il
tumulto delle sue onde tu
plachi. // Tu hai umiliato
come un ferito l’orgoglioso e
col braccio della tua potenza
hai disperso i tuoi nemici.

Tuoi sono i cieli e tua è la
terra, il mondo e ciò che lo
riempie tu hai fondato,
tu hai creato il settentrione e il
mezzogiorno, il Tabor e
l’Ermon nel tuo nome
esulteranno.

4 مَعَ مُخْتَارِي عَهْدًا قَطَعْتُ *

وَلِدَاوُدَ عَبْدِي أَقْسَمْتُ .

5 لَا تُبَيِّتَنَّ نَسْلَكَ لِلْأَبَدِ *

وَلَا بُنَيَّ عَرْشِكَ مَدَى الْأَجْيَالِ . سِلاَه

6 فَتُشِيدُ السَّمَوَاتُ يَا رَبُّ بِعَجَائِبِكَ *

وَفِي جَمَاعَةِ الْقِدِّيسِينَ بِأَمَانَتِكَ .

7 وَمَنْ فِي الْعُيُومِ يُشَابِهُ الرَّبَّ *

أَوْ مَنْ بَيْنَ أَبْنَاءِ الْإِلَهَةِ يُمَاثِلُ الرَّبَّ ؟

8 اللَّهُ رَهيبٌ فِي مَجْلِسِ الْقِدِّيسِينَ *

عَظِيمٌ وَمَهيبٌ عِنْدَ جَمِيعِ مَنْ حَوْلَهُ .

9 مَنْ مِثْلُكَ أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهَ الْقُوَّاتِ ؟ *

أَنْتَ قَوِيٌّ يَا رَبُّ وَأَمَانَتُكَ مِنْ حَوْلِكَ .

10 مُتَسَلِّطٌ أَنْتَ عَلَى طُغْيَانِ الْبِحَارِ *

وَأَنْتَ تُسَكِّنُ أَمْوَاجَهَا عِنْدَ ارْتِفَاعِهَا .

11 أَنْتَ مِثْلَ الْقَتِيلِ سَخَّطْتَ رَهَبَ *

وَبِذِرَاعِ عِزَّتِكَ بَدَّدْتَ أَعْدَاءَكَ .

12 لَكَ السَّمَوَاتُ وَلَكَ الْأَرْضُ أَيْضًا *

أَنْتَ أَسَسْتَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا

13 أَنْتَ خَلَقْتَ الشَّمَالَ وَالْجَنُوبَ *

لِاسْمِكَ يُهَلَّلُ تَابُورٌ وَحَرْمُونٌ .

Σὺς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. * Κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου. Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου. * ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου.	Tuum bráchium cum poténtia;* firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua. Iustitia et iudícium præparátio sedis tuæ,* misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam.	Tuo è il braccio con potenza, si rafforzi la tua mano, si innalzi la tua destra. Giustizia e giudizio sono la base del tuo trono, misericordia e verità cammineranno davanti al tuo volto.	14 ذَاتُ جَبَرَوْتٍ ذِرَاعُكَ . * قُوَّةٌ يَدُكَ وَرَفِيعَةٌ يَمِينُكَ . 15 الْبِرُّ وَالْإِنصَافُ قَاعِدَةُ عَرْشِكَ * الرَّحْمَةُ وَالْحَقُّ يَسِيرَانِ أَمَامَ وَجْهِكَ .
Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν. * Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, * καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.	Beátus pópulus qui scit iubilatiónem:* Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt; Et in nómine tuo exultábunt tota die,* et in iustitia tua exaltábuntur.	Beato il popolo che conosce l'acclamazione: SIGNORE, alla luce del tuo volto cammineranno, // nel tuo nome esulteranno tutto il giorno e nella tua giustizia saranno esaltati;	16 طُوبَى لِلشَّعْبِ الَّذِي يَعْرِفُ الْهَيْفَ . * يَا رَبُّ بِنُورِ وَجْهِكَ يَسِيرُونَ . 17 بِاسْمِكَ طَوَالَ النَّهَارِ يَبْتَهِجُونَ * وَبِرِّكَ يَنْتَصِبُونَ .
Ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σύ εἶ, * καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, * καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.	Quóniam glória virtútis eórum tu es,* et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum; Quia Dómini est assúptio nostra,* et Sancti Israel, regis nostri.	perché tu sei il vanto della loro potenza e nel tuo compiacimento sarà innalzato il nostro corno, // perché del SIGNORE è il soccorso e del Santo d'Israele, nostro re.	18 لَا تَنْكَ أَنْتَ فَخْرُ عَرَّتِهِمْ * وَبِرِّضَاكَ تُعَزِّزُ قُوَّتَنَا 19 لِأَنَّ لِلرَّبِّ ثُرُسَنَا * وَلِقُدُوسِ إِسْرَائِيلَ مَلِكَنَا .
Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας † Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν, * ὑψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.	Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixisti:† « Pósuí adiutórium in potén-te,* et exaltávi eléctum de plebe mea.	Allora parlasti in visione ai tuoi figli e dicesti: «Ho posto l'aiuto in un potente, ho innalzato un eletto di mezzo al mio popolo.	20 خَاطَبْتَ قَدِيمًا أَصْفِيَاءَكَ * فِي رُؤْيَا وَقُلْتَ: « إِنِّي نَصَرْتُ جَبَّارًا * وَرَفَعْتُ مِنْ بَيْنِ الشَّعْبِ مُخْتَارًا .
Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, * ἐν ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, * καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.	Invéni David servum meum,* in óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliábitur ei,* et bráchium meum confortábit eum.	Ho trovato Davide mio servo, con il [mio] santo olio l'ho unto: // la mia mano lo soccorrerà e il mio braccio lo rafforzerà.	21 وَجَدْتُ دَاوُدَ عَبْدِي * وَمَسَحْتُهُ بِزَيْتِ قَدَاسَتِي . 22 مَعَهُ تَثَبَّتْ يَدِي * وَذِرَاعِي أَيْضًا تُقَوِّيهِ .
Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, * καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, * καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.	Nihil profíciet inimícus in eo,* et filius iniquitátis non appónet nocére ei. Et concídam a fácie ipsíus inimícos eius,* et odiéntes eum in fugam convértam.	Il nemico non troverà in lui alcun guadagno e il figlio dell'iniquità non continuerà a danneggiarlo. // Farò a pezzi i suoi nemici davanti a lui e metterò in fuga i suoi odiatori.	23 الْعَدُوُّ لَا يَجِدْهُ * وَابْنُ الْإِثْمِ لَا يُدْلِهِ 24 وَأَسْحَقُ مِنْ أَمَامِ وَجْهِهِ مُضَاقِيهِ * وَأَضْرِبُ مُبْغِضِيهِ .

Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου
μετ' αὐτοῦ, *
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ
κέρας αὐτοῦ·
Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χειρά αὐτοῦ, *
καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με· Πατήρ μου εἶ σὺ, *
Θεός μου καὶ ἀντιλήμπτωρ τῆς σωτηρίας
μου.
Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, *
ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, *
καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.
Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ
σπέρμα αὐτοῦ, *
καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας
τοῦ οὐρανοῦ.

Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν
νόμον μου, *
καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν,
ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, *
καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν,
ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, *
καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω
ἀπ' αὐτοῦ, *
οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου·
οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, *
καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου
οὐ μὴ ἀθετήσω.

Et veritas mea et misericórdia mea cum
ipso, *
et in nómine meo exaltábitur cornu
eius.
Et ponam in mari manum eius, *
et in flumínibus dexteram eius.

Ipse invocábit me: "Pater meus es tu, *
Deus meus, et suscéptor salútis meæ".
Et ego primogénitum ponam illum, *
excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam
meam, *
et testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi semen
eius, *
et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint filii eius legem
meam, *
et in iudíciis meis non ambuláverint,
Si iustítias meas profanáverint, *
et mandáta mea non custodíerint,
Visitábo in virga iniquitátes eórum, *
et in verbéribus peccáta eórum;

Misericórdiam autem meam non
dispérgam ab eo*
neque nocébo in veritáte mea;
Neque profanábo testaméntum meum, *
et quæ procedunt de lábiis meis non
fáciam írrita.

La mia verità e la mia
misericordia saranno con lui e
nel mio nome sarà innalzato il
suo corno. // Porrò sul mare
la sua mano e sui fiumi la sua
destra.

Egli mi invocherà: «Padre mio
sei tu, Dio mio e soccorso della
mia salvezza».
E io lo costituirò primogenito,
eccelso sopra i re della terra.

In eterno gli conserverò la mia
misericordia e la mia alleanza
sarà fedele con lui. // Farò
durare nei secoli dei secoli la
sua discendenza e il suo trono
come i giorni del cielo.

Se i suoi figli abbandoneranno
la mia legge e non
cammineranno nei miei giudizi,
se profaneranno i miei decreti
e non custodiranno i miei
comandi, // visiterò con la
verga le loro iniquità e coi
flagelli i loro peccati.

Ma la mia misericordia non
ritrarrò da lui e non
smentirò la mia verità, //
né profanerò la mia
alleanza e non abolirò ciò
che procede dalle mie
labbra.

25 مَعَهُ أَمَانَتِي وَرَحْمَتِي * وَبِاسْمِي تَعْتَرُ قُوَّتُهُ
26 فَأَجْعَلُ عَلَى الْبَحْرِ يَدَهُ * وَعَلَى الْأَنْهَارِ يَمِينَهُ .

27 يَدْعُونِي قَائِلًا: « أَنْتَ أَبِي *

وَالْهِيَ وَصَخْرُهُ خَلَاصِي » .

28 وَأَنَا أَجْعَلُهُ بَكْرًا * فَوْقَ مُلُوكِ الْأَرْضِ عَلِيًّا .

29 لِلْأَبَدِ أَحْفَظُ لَهُ رَحْمَتِي *

وَأَبْتَقِي مَعَهُ أَمِينًا لِعَهْدِي .

30 أَجْعَلُ نَسْلَهُ أَبَدِيًّا * وَعَرْشُهُ مِثْلَ أَيَّامِ السَّمَاءِ .

31 إِنْ تَرَكَ بَنُوهُ شَرِيعَتِي *

وَلَمْ يَسِيرُوا عَلَى أَحْكَامِي

32 إِنْ أَنْتَهَكُوا فَرَائِضِي * وَلَمْ يَحْفَظُوا وَصَايَايَ

33 أَفْتَقِدُ بِالْعَصَا مَعْصِيَتَهُمْ * وَبِالضَّرَبَاتِ إِثْمَهُمْ .

34 لَكِنِّي لَا أَقْطَعُ عَنْهُ رَحْمَتِي *

وَلَا أَخُونُ أَمَانَتِي .

35 لَا أَنْتَهِكُ عَهْدِي *

وَلَا أُغَيِّرُ مَا خَرَجَ مِنْ شَفَتَيَّ .

Ἦπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, *
εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι·
τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, *
καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου,
καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν
αἰῶνα, *
καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Σὺ δὲ ἀπόσω καὶ ἐξουδένωσας, *
ἀνεβάλου τὸν Χριστόν σου.
Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου
σου, *
ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

Καθεῖλες πάντα τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, *
ἔθου τὰ ὀχυράματα αὐτοῦ δειλίαν.
Διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες
ὁδόν, *
ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.

Ὑψωσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, *
εὐφράνας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας
αὐτοῦ, *
καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτὸν, *
τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.
Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, *
κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Semel iurávi in sancto meo, *
si David méntiar:
Semen eius in ætérnum manébit, *
et thronus eius sicut sol in conspéctu
meo,
Et sicut luna perfécta in ætérnum, *
et testis in cælo fidélis ». DIÁPSALMA

Tu vero repulísti et despexísti, *
distulísti christum tuum;
Evertísti testaméntum servi tui, *
profanásti in terram sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius, *
posuísti firmaméntum eius formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes
viam, *
factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium
eum, *
lætificásti omnes inimícos eius.
Avertísti adiutórium gládii eius, *
et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne, *
et sedem eius in terram collisísti.
Minorásti dies témporis eius, *
perfudísti eum confusióne. DIÁPSALMA

Una volta per sempre ho
giurato nel mio santuario,
non mentirò a Davide.
La sua discendenza rimarrà
in eterno e il suo trono
come il sole davanti a me,
e come la luna perfetta in
eterno: e il testimone nel
cielo è fedele». PAUSA

Ma tu hai rigettato e
annientato, hai respinto il
tuo Unto. // Hai rovesciato
l'alleanza del tuo servo, hai
profanato fino a terra il suo
santuario;

hai abbattuto tutti i suoi recinti,
hai reso le sue fortezze uno
spavento.
L'hanno depredato tutti i
viandanti, è divenuto
l'obbrobrio dei suoi vicini.

Hai innalzato la destra dei suoi
nemici, hai rallegtrato tutti i
suoi nemici.
Hai rimosso l'aiuto della sua
spada e non l'hai soccorso
nella guerra,

l'hai spogliato della sua
purezza, il suo trono a terra hai
spezzato;
hai abbreviato i giorni del suo
trono, hai riversato su di lui
vergogna. PAUSA

36 أَقْسَمْتُ مَرَّةً بِقِدَاسَتِي * أَلَّا أَكْذِبَ عَلَى دَاوُدَ .

37 لَيْدُومَنَّ نَسْلُهُ لِلْأَبَدِ * وَعَرْشُهُ كَالشَّمْسِ أَمَامِي .

38 مِثْلَ الْقَمَرِ يَكُونُ لِلْأَبَدِ ثَابِتًا *

وشاهدًا في الغيوم أمينًا . سِلاه

39 لَكِنَّكَ نَبَذْتَ وَرَدَلْتَ * وَعَلَى مَسِيحِكَ غَضِبْتَ .

40 عَنْ عَهْدِ عَبْدِكَ أَعْرَضْتَ *

وتاجه في التراب دَنَسْتَ .

41 حَطَّمْتَ أَسْيَاحَهُ كُلَّهَا *

وجعلت حصونه خرابًا

42 سَلَبَهُ كُلُّ عَابِرِ سَبِيلٍ * وَصَارَ عَارًا لِّجِيرَانِهِ .

43 أَعْلَيْتَ يَمِينَ مُضَايِقِيهِ *

فَرَحَّخْتَ جَمِيعَ أَعْدَائِهِ

44 رَدَدْتَ حَدَّ سَيْفِهِ * وَلَمْ تَنْصُرْهُ فِي الْقِتَالِ .

45 وَضَعْتَ حَدًّا لِّبَهَائِهِ *

وإلى الأرض نكست عرشه

46 قَصَّرْتَ أَيَّامَ شَبَابِهِ * وَبِالْحَزَنِ شَمِلْتَهُ . سِلاه

Ἔως πότε, Κύριε, ἀποστρέφη εἰς τέλος, *
ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;
Μνήσθητι τίς ἡ ὑπόστασίς μου, *
μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων;
Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ
ὀψεται θάνατον, *
ρύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου;
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ποῦ ἐστὶν τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, *
ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;
Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν
δούλων σου, *
οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν.
Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, *
οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ
σου.

Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, *
γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'

Προσευχὴ τοῦ Μωϋσῆ, ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν *
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι, †
καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, *
καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, *
καὶ εἶπας· Ἐπιστρέψατε, υἱοὶ ἀνθρώπων.
Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, †
ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθρὸς ἦτις διήλθε, *
καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Usquequo, Dómine, avértis in finem, *
exardéscet sicut ignis ira tua ?
Memoráre quæ mea substántia. *
Numquid enim vane constituísti omnes
filios hóminum ?
Quis est homo qui vivet et non vidébit
mortem ? *
Eruet ánimam suam de manu ínferi ?
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ,
Dómine, *
sicut iurásti David in veritáte tua ?
Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum
tuórum *
quod continui in sinu meo, multárum
géntium,
Quod exprobráverunt inimíci tui, Dómine, *
quod exprobráverunt commutatiónem
christi tui.

Benedictus Dóminus in ætérnum: *
fiat, fiat.

PSALMUS 89

Orátio Móysi hóminis Dei.

Dómine, refúgium factus es nobis *
a generatióne in generatiónem.
Priúsquam montes fierent †
aut formarétur terra et orbis, *
a sæculo et usque in sæculum tu es,
Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem; *
et dixísti: « Convertímini, filii
hóminum ».
Quóniam mille anni ante óculos tuos †
tamquam dies hestérna quæ
prætériit, *
et custódia in nocte.

Fino a quando, SIGNORE, ti
volgerai indietro? Per sempre?
Divamperà come fuoco la tua
ira? // Ricordati qual è la mia
sostanza: forse che invano hai
creato tutti i figli degli uomini?
Qual è l'uomo che vivrà e non
vedrà la morte e libererà
l'anima sua dalla mano degli
inferi? PAUSA

Dove sono le tue misericordie
antiche, Signore, che hai
giurato a Davide nella tua
verità? // Ricorda, Signore,
l'insulto dei tuoi servi, che ho
patito nel mio seno da parte
di molte genti, // l'insulto
che hanno inflitto i tuoi
nemici, SIGNORE, con cui
hanno insultato il riscatto del
tuo Unto.

Benedetto il SIGNORE in eterno,
sia, sia.

Preghiera di Mosè, uomo di Dio.

Signore, ti sei fatto
nostro rifugio di
generazione in
generazione. // Prima
che i monti fossero fatti
e fosse plasmata la terra
e il mondo, da sempre
in eterno tu sei.

Non abbandonare l'uomo
all'abiezione, tu che hai detto:
«Ritornate, figli degli uomini».
Perché mille anni agli occhi
tuoi sono come il giorno di
ieri, che è passato, e una vigilia
nella notte.

47 إِلَامْ يَا رَبُّ أَعْلَى الدَّوَامِ تَتَوَارَى *
وَكَالنَّارِ سُخْطُكَ يَسْتَعِرُّ ؟
48 أَذْكُرْنِي مَا مُدَّةُ حَيَاتِي *
وَلِأَيِّ عَدَمٍ خَلَقْتَ جَمِيعَ بَنِي آدَمَ .
49 أَيُّ إِنْسَانٍ يَحْيَا وَلَا يَرَى الْمَمَاتِ ؟ *
وَمَنْ يُنَجِّي نَفْسَهُ مِنْ يَدِ مَثْوَى الْأَمْوَاتِ ؟ سِيلَاه
50 أَيُّهَا السَّيِّدُ أَيْنَ مَرَا حِمُّكَ الْأُولَى *
الَّتِي لِأَجْلِهَا أَقْسَمْتَ لِدَاوُدَ بِأَمَانَتِكَ ؟
51 أَذْكُرُ أَيُّهَا السَّيِّدُ عَارَ عِبِيدِكَ *
مَا أَجْمَلُ فِي حِضْنِي مِنْ هَذِهِ الشُّعُوبِ الْعَفِيرَةِ
52 هَكَذَا يَا رَبُّ عَيَّرَ أَعْدَاؤُكَ *
عَيَّرُوا آثَارَ مَسِيحِكَ .
53 تَبَارَكَ الرَّبُّ لِلْأَبَدِ * آمِينَ ثُمَّ آمِينَ .

المزمور 89

1 صلاة لموسى رَجُلِ اللَّهِ .
أَيُّهَا السَّيِّدُ * كُنْتَ لَنَا مَلَجَأً جَيِّلاً فَجِيلاً .
2 مِنْ قَبْلِ أَنْ وُلِدَتِ الْجِبَالُ † وَكَوُنَتْ الْأَرْضَ وَالْدُّنْيَا *
مِنَ الْأَزَلِ وَلِلْأَبَدِ أَنْتَ اللَّهُ .
3 تُعِيدُ الْإِنْسَانَ إِلَى الْعُبَارِ *
وَتَقُولُ: « عُودُوا يَا بَنِي آدَمَ »
4 فَإِنَّ أَلْفَ سَنَةٍ فِي عَيْنِكَ †
كَيَوْمِ أَمْسٍ الْعَابِرِ * وَكَهَجَعَةٍ مِنَ اللَّيْلِ .

Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. *
Τοπρωὶ ὥσει χλόη παρέλθοι·
τοπρωὶ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι. *
τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθεῖη καὶ
ξηρανθεῖη.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, *
καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, *
ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου
σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξελίπον, †
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. *
Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων,
αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς
ἐβδομήκοντα ἔτη *
ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη,
καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος. *
Ὅτι ἐπῆλθεπραῦτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, *
καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου,
ἐξαριθμῆσασθαι;
Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνῶρισον, *
καὶ τοὺς πεπεδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν
σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε· ἕως πότε; *
καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
Ἐνεπλήσθημεν τοπρωὶ τοῦ ἐλέους σου, *
καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς, *
ἐτῶν ὧν εἵδομεν κακά.
Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, *
καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Quæ pro nihilo habéntur eórum anni
erunt, *
mane sicut herba tránseat;
Mane flóreat et tránseat, *
vésperes décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, *
et in furóre tuo turbáti sumus.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu
tuo, *
sæculum nostrum in illuminatióne
vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, †
et in ira tua defécimus; *
anni nostri sicut aránea meditabúntur.
Dies annórum nostrórum in ipsis
septuagínta anni, *
si autem in potentátibus octogínta anni,
Et ámplius eórum labor et dolor; *
quóniam supervénit mansuetúdo, et
corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, *
et præ timóre tuo iram tuam
dinumeráre ?
Dexteram tuam sic notam fac, *
et eruditós corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo ? *
Et deprecábilis esto super servos tuos.
Repléti sumus mane misericórdia tua, *
et exultávimus et delectáti sumus
ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos
humiliásti, *
annis quibus vídimus mala.
Réspice in servos tuos et in ópera tua, *
et dírige filios eórum.

Cose da nulla saranno
i loro anni: passino al
mattino come erba! //
Al mattino fioriscano e
passino, a sera
cadano, induriscano e
inaridiscano!

Poiché siamo venuti meno
nella tua ira e per il tuo sdegno
siamo stati sconvolti.
Hai posto le nostre iniquità
davanti a te: il nostro tempo
sta alla luce del tuo volto.

Perché tutti i nostri giorni sono
venuti meno, e nella tua ira
siamo venuti meno; i nostri
anni, come di ragno la loro
trama. // I giorni dei nostri
anni, settant'anni, se siamo in
forze, ottanta; // e il più di essi
è fatica e dolore, perché è
venuta la mitezza su di noi, e
saremo corretti.

Chi conosce la forza della
tua ira e per il timore del
tuo sdegno sa valutarla?
Fa' conoscere così la tua
destra, e quelli che sono
stati istruiti nel cuore dalla
sapienza.

Ritorna SIGNORE – fino a
quando? e placati coi tuoi
servi. // Siamo stati saziati al
mattino dalla tua misericordia e
abbiamo esultato e gioito in
tutti i nostri giorni.

Abbiamo gioito per i giorni in
cui ci hai umiliati, per gli anni
in cui abbiamo visto il male.
Guarda sui tuoi servi e sulle tue
opere e guida i loro figli.

5 تَغْمُرُهُم بِالرُّقَادِ *

فَيَصِيرُوا كَالْعُشْبِ النَّابِتِ فِي الصَّبَاحِ
6 فِي الصَّبَاحِ يُزْهِرُ وَيَنْبُتُ * وَفِي الْمَسَاءِ يَذْبُلُ وَيَبْسُ .

7 مِنْ غَضَبِكَ فَنِينَا * وَبِسُخْطِكَ ارْتَعْنَا .

8 جَعَلْتَ آثَامَنَا بُجَاهَكَ *
وَحَفَايَانَا فِي نُورِ وَجْهِكَ .

9 بِسُخْطِكَ انْخَطَّتْ أَيَّامُنَا كُلُّهَا *
وَأَفْنَيْنَا سِنِينَا زَفِيرًا .

10 أَيَّامُ سِنِينَا سَبْعُونَ سَنَةً *
وَإِذَا كُنَّا أَقْوِيَاءَ فَثَمَانُونَ
وَجُلُّهَا عَنَاءٌ وَشَقَاءٌ * تَمُرُّ سَرِيعًا وَنَحْنُ نَطِيرُ .

11 مَنْ ذَا الَّذِي يُدْرِكُ شِدَّةَ غَضَبِكَ *
وَمَنْ ذَا الَّذِي يَخْشَى حِدَّةَ سُخْطِكَ ?
12 عَلَّمْنَا كَيْفَ نَعُدُّ أَيَّامَنَا * فَتَنْفُذْ إِلَى قَلْبِ الْحِكْمَةِ .

13 إِرْجِعْ يَا رَبُّ حَتَّى مَتَى ? * تَرَأْفْ بِعَبِيدِكَ .

14 بِرَحْمَتِكَ أَشْبِعْنَا فِي الصَّبَاحِ *
فَنُهَلَّلَ وَنَفْرَحَ كُلَّ أَيَّامِنَا .

15 فَرَحْنَا بِقَدْرِ الْأَيَّامِ الَّتِي فِيهَا أَذَلَّتْنَا *
وَالسِّنِينَ الَّتِي فِيهَا السُّوءُ رَأَيْنَا .

16 لِيُظْهَرَ لِعَبِيدِكَ صُنْعُكَ * وَعَلَى أَبْنَائِهِمْ بَهَاؤُكَ

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, *
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον
ἐφ' ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ 9

Aīnos ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, *
ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
ἀνλισθήσεται.
Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ †
Ἀντιλήπτω μου εἰ καὶ καταφυγή μου, *
ὁ Θεός μου, ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.
Ὅτι αὐτὸς ῥυσεταί σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν, *
καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, †
καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίς. *
Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ,
οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, *
ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,
ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, *
ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου
μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, †
καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, *
πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, *
καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, *
τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.
Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, *
καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super
nos,†
et ópera mánuum nostrárum dírige
super nos, *
et opus mánuum nostrárum dírige.

PSALMUS 90

Laus cántici David.

Qui hábitat in adiutorio Altíssimi*
in protectióne Dei cæli commorábitur.
Dicet Dómino:†
« Suscéptor meus es tu et refúgium
meum, *
Deus meus, sperábo in eum ».

Quóniam ipse liberávit me de láqueo
venántium*
et a verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit tibi,†
et sub pennis eius sperábis, *
scuto circúmdabit te véritas eius;

Non timébis a timóre noctúrno, *
a sagitta volánte in die,
A negótio perambulánte in ténebris, *
ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille,†
et decem míllia a dextris tuis; *
ad te autem non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis considerábis, *
et retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea; *
Altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum, *
et flagéllum non appropinquábit
tabernáculo tuo.

E sia lo splendore del Signore
Dio nostro su di noi, e le opere
delle nostre mani conduci a
buon fine per noi.

Lode, cantico di Davide.

Chi abita nell'aiuto
dell'Altissimo dimorerà al
riparo del Dio del cielo.
Dirà al SIGNORE: « Mio
sostegno sei tu e mio rifugio:
il mio Dio! Spererò in lui ».

Certo egli ti libererà dal laccio
dei cacciatori e dalla parola
che sconvolge.
Con le sue spalle ti adombrerà
e sotto le sue ali spererai; la
sua verità ti circonderà di uno
scudo.

Non temerai lo spavento
notturno, la freccia che
vola di giorno, //
quanto si aggira nella
tenebra, l'assalto del
demonio meridiano.

Mille cadranno al tuo fianco
e diecimila alla tua destra,
ma a te non si avvicinerà.
Solo osserverai coi tuoi
occhi e vedrai la
retribuzione dei peccatori.

Poiché tu SIGNORE sei la
mia speranza! Hai fatto
dell'Altissimo il tuo rifugio.
Non si accosterà a te alcun
male né flagello si
avvicinerà alla tua tenda,

17 وَلْيَكُنْ لَطْفُ الرَّبِّ إِلَيْنَا *
وَتَبَّتْ عَمَلُ أَيْدِينَا .

المزمور 90

1 السَّاكِنُ فِي كَنْفِ الْعَلِيِّ * يَبِيتُ فِي ظِلِّ الْقَدِيرِ
2 يَقُولُ لِلرَّبِّ: « أَنْتَ مُعْتَصِمِي وَحِصْنِي *
إِلَهِی الَّذِي عَلَيْهِ أَتَوَكَّلُ » .

3 هُوَ الَّذِي يُنْقِذُكَ مِنْ فَخِّ الصَّيَّادِ *
وَمِنْ الْوَبَاءِ الْفَتَّاكِ .

4 يُظَلِّلُكَ بِرِيشِهِ † وَتَعْتَصِمُ تَحْتَ أَجْنِحَتِهِ *
وَحَقُّهُ يَكُونُ لَكَ ثَرْسًا وَدِرْعًا .

5 فَلَا تَخْشَى اللَّيْلَ وَأَهْوَالَهُ * وَلَا سَهْمًا فِي النَّهَارِ يَطِيرُ
6 وَلَا وَبَاءً فِي الظَّلَامِ يَسْرِي *
وَلَا آفَةً فِي الظَّهِيرَةِ تَفْتُلُ .

7 يَسْقُطُ عَنْ جَانِبِكَ أَلْفٌ †
وَعَنْ يَمِينِكَ عَشْرَةُ آلَافٍ * وَلَا شَيْءٌ يُصِيبُكَ .
8 حَسْبُكَ أَنْ تَنْظُرَ بِعَيْنِكَ * فَتُعَايِنَ جَزَاءَ الْأَشْرَارِ

9 لِأَنَّكَ قُلْتَ: « الرَّبُّ مُعْتَصِمِي *
وَجَعَلْتَ الْعَلِيَّ لَكَ مَلْجَأً .

10 الشَّرُّ لَا يَنَالُكَ * وَلَا تَذْنُو الضَّرْبَةُ مِنْ حِيَمَتِكَ:

Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σου, *
τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
Ἐπὶ χειρῶν ἄρουσί σε, *
μήποτε προσκόνῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήση, *
καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· *
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
Ἐπικαλέσεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι
αὐτοῦ, †
μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· *
καὶ ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, *
καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ 91

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, *
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.
Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρῶτ' τὸ ἔλεός σου, *
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα,
ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ *
μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί
σου, *
καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου
ἀγαλλιάσομαι.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· *
σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Quóniam ángelis suis mandávit de te, *
ut custódiat te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te, *
ne forte offéndas ad lápidem pedem
tuum.
Super áspidem et basilíscum
ambulábis, *
et conculcábis leónem et dracónem.

« Quóniam in me sperávit liberábo
eum; *
prótegam eum quóniam cognóvit
nomen meum.
Clamábit ad me, et ego exáudiam
eum; †
cum ipso sum in tribulatióne, *
erípiam eum et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum, *
et osténdam illi salutáre meum ».

PSALMUS 91

Psalmus cántici, in die sábbati.

Bonum est confitéri Dómino, *
et psállere nómini tuo, Altíssime,
Ad annuntiándum mane misericórdiam
tuam, *
et veritátem tuam per noctem,
In decachórdo psaltério, *
cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra
tua; *
et in opéribus mánuum tuárum exultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua,
Dómine ! *
Nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes
tuæ.

perché per te comanderà
ai suoi angeli di custodirti
in tutte le tue vie. // Sulle
loro mani ti porteranno,
perché non inciampi col
tuo piede nel sasso. //
Sull'aspide e sul basilisco
camminerai e calpesterai
il leone e il drago.

Poiché in me ha sperato, lo
libererò, lo metterò al riparo,
perché ha conosciuto il mio
nome. // Mi invocherà e lo
esaudirò, con lui sono nella
tribolazione; lo scamperò e lo
glorificherò.

Lo colmerò di lunghezza di
giorni e gli mostrerò la mia
Salvezza.

Salmo, cantico per il giorno di sabato.

È bene confessare il
SIGNORE e salmeggiare al
tuo nome, Altissimo, //
per annunciare al mattino
la tua misericordia e la tua
verità lungo la notte, //
sull'arpa a dieci corde, col
canto, sulla cetra.

Perché mi hai rallegrato,
SIGNORE, con ciò che hai
fatto, ed esulterò per le opere
delle tue mani. // Come
sono grandi le tue opere,
SIGNORE! Profondissimi sono
i tuoi pensieri.

11 **لَأَنَّهُ أَوْصَى مَلَائِكَتَهُ بِكَ** *

لِيَحْفَظُوكَ فِي جَمِيعِ طُرُقِكَ .

12 **عَلَى أَيْدِيهِمْ يَحْمِلُونَكَ** * **لِئَلَّا تَصْدِمَ بِحَجَرٍ رِجْلَكَ .**

13 **تَطَأُ الْأَسَدَ وَالْأَفْعَى** * **وَتَدُوسُ الشَّيْطَانَ وَالتَّنِينِ .**

14 **أُجِيبْهُ لَأَنَّهُ تَعَلَّقَ بِي** *

أَخِيهِ لَأَنَّهُ عَرَفَ اسْمِي .

15 **يَدْعُونِي فَأُجِيبُهُ** *

أَنَا مَعَهُ فِي الضِّيقِ فَأُنْقِذُهُ وَأُجِدُّهُ .

16 **بِطُولِ الْأَيَّامِ أُشَبِّعُهُ** * **وَأُرِيهِ خَلَاصِي .**

المزمور 91

1 **مَزْمُور . نَشِيد . لِيَوْمِ السَّبْتِ .**

2 **صَالِحُ الْحَمْدُ لِلرَّبِّ** * **وَالْعَزْفُ لِاسْمِكَ أَيُّهَا الْعَلِيُّ**

3 **وَالْإِخْبَارُ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّبَاحِ** * **وَبِأَمَانَتِكَ فِي اللَّيَالِي**

4 **عَلَى غُشَارِي الْأَوْتَارِ وَالْعُودِ** *

وَعَلَى تَقَاسِيمِ الْكِنَارَةِ

5 **لَأَنَّكَ يَا رَبُّ بَصُنْعِكَ فَرَحْتَنِي** *

وَلِأَعْمَالِ يَدَيْكَ أَهْلَلْتُ .

6 **مَا أَعْظَمَ يَا رَبُّ أَعْمَالَكَ** *

وَمَا أَعَمَّقَ أَفْكَارَكَ

Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, *
καὶ ἀσύνητος οὐ συνήσει ταῦτα.
Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὥσει
χόρτον, †
καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν· *
ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος·
σὺ δὲ ὑψιστος * εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται, *
καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας
μου· *
καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλέῳ πίονι.
Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς
ἐχθροῖς μου, †
καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ
πονηρευομένοις *
ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, *
ὡς ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, *
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσουσιν.

Τότε πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, *
καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται,
τοῦ ἀναγγεῖλαι· ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός
μου, *
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Vir insípiens non cognóscet, *
et stultus non intélliget hæc.
Cum exórti fúerint peccatóres sicut
foenum, †
et apparúerint omnes qui operántur
iniquitátem, *
ut intéreant in sáeculum sáeculi.
Tu autem Altíssimus*
in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, †
quóniam ecce inimíci tui peribunt, *
et dispérgentur omnes qui operántur
iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu
meum, *
et senéctus mea in misericórdia úberi.
Et despéxit óculus meus inimícos
meos, †
et in insurgéntibus in me
malignántibus*
áudiet auris mea.

lustus ut palma florébit, *
sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta
úberi, *
et bene patiéntes erunt:
Ut annúntient quóniam rectus Dóminus
Deus noster, *
et non est iniquitas in eo.

L'uomo insensato non
conoscerà e lo stolto non
comprenderà queste cose.
Allo spuntare dei peccatori
come erba, si sono affacciati
tutti gli operatori di iniquità
per essere sterminati nei secoli
dei secoli.
Ma tu sei l'Altissimo, in eterno,
SIGNORE.

Perché ecco i tuoi nemici
periranno e saranno dispersi
tutti gli operatori d'iniquità.

E il mio corno sarà innalzato
come quello dell'unicorno e la
mia vecchiaia [sarà unta] con
olio pingue.
E il mio occhio ha dominato i
miei nemici, e riguardo ai
malvagi che insorgono contro
di me udrà il mio orecchio.

Il giusto fiorirà come palma, si
moltiplicherà come cedro del
Libano. // Piantati nella casa
del SIGNORE, negli atri del
nostro Dio fioriranno.

Allora si moltiplicheranno in
pingue vecchiaia e saranno
rigogliosi,
per annunciare che retto è il
SIGNORE Dio mio e non c'è
ingiustizia in lui.

7 الْعَيِّي لَا يَعْلَمُ هَذَا * وَالْجَاهِلُ لَا يَفْهَمُهُ .

8 إِذَا الْأَشْرَارُ كَالْعُشْبِ نَبَتُوا *

وَجَمِيعُ فَعَلَةِ الْإِثْمِ أَزْهَرُوا

فَمَا ذَلِكُ إِلَّا لِيُسْتَأْصَلُوا أَبَدًا *

9 وَأَنْتَ يَا رَبُّ مُتَعَالٍ دَائِمًا أَبَدًا .

10 فَهَا إِنَّ أَعْدَاءَكَ يَبِيدُونَ *

وَجَمِيعُ فَعَلَةِ الْإِثْمِ يَتَبَدَّدُونَ .

11 كَقُوَّةِ الثَّوْرِ تُعَزِّزُ قُوَّتِي *

وَبَرَبِّ طَرِيءٍ تُبَلِّلُنِي

12 تَنْظُرُ عَيْنِي إِلَى الَّذِينَ يَتَرَصَّدُونَنِي *

وَتَسْمَعُ أُذُنَايَ الْأَشْرَارَ الْقَائِمِينَ عَلَيَّ .

13 الْبَارُّ كَالنَّخْلِ يَسْمُو *

وَمِثْلُ أَرْزِ لُبْنَانَ يَنْمُو .

14 مَنْ فِي بَيْتِ الرَّبِّ يُغْرَسُونَ *

فِي دِيَارِ إِلَهِنَا يَنْبُتُونَ .

15 مَا زَالُوا فِي الْمَشِيبِ يُثْمِرُونَ *

وَفِي الْإِزْدَهَارِ وَالنَّضَارَةِ يَطْلُونَ

16 لِيُخْبِرُوا بِأَنَّ الرَّبَّ مُسْتَقِيمٌ *

فَهُوَ صَخْرَتِي وَلَا ظَلَمَ فِيهِ .

*Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε
κατ'ὥκεται ἡ γῆ, αἶνος ᾧδῆς τῷ Δαυίδ.*

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο· *
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.
Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, *
ἣτις οὐ σαλευθήσεται.
Ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, *
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, *
ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν,

ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. †
Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· *
θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα †
τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, *
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ τετράδι σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, *
ὁ Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησίασατο.
Ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν, *
ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἔως πότε ἁμαρτωλοὶ, Κύριε, *
ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχῶνται;
Φθέγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, *
λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν.

*Laus cántici ipsi David, in die ante
sábbatum, quando fundáta est terra.*

Dóminus regnávít, decórem indútus est; *
indútus est Dóminus fortitúdinem et
præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ, *
qui non commovébitur.
Paráta sedes tua ex tunc; *
a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, †
elevavérunt flúmina vocem suam, *
elevavérunt flúmina fluctus suos.

A vóci bus aquárum multárum, †
mirábiles elatiónes maris; *
mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis; †
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, *
in longitúdinem diérum.

Psalmus ipsi David, quarta sábbati.

Deus ultiónum Dóminus, *
Deus ultiónum libere egít.
Exaltáre qui iúdicat terram, *
redde retributió nem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, *
úsquequo peccatóres gloriabúntur ?
Effabúntur et loquéntur iniquitátem, *
loquéntur omnes qui operántur
iniustítiam ?

*Per la vigilia del sabato,
quando fu abitata la terra;
lode, cantico di Davide.*

Il SIGNORE ha instaurato il
suo regno, si è rivestito di
splendore, si è rivestito il
SIGNORE di potenza e se ne è
cinto; // e così ha reso saldo
il mondo, che non sia scosso.
// Pronto è il tuo trono fin
da allora, da sempre tu sei.

Hanno alzato i fiumi, SIGNORE,
hanno alzato i fiumi le loro
voci

al rimbombare di grandi acque.
Mirabile il sollevarsi del mare:
mirabile nelle altezze il
SIGNORE!

Le tue testimonianze sono degne
di fede, molto; alla tua casa si
addice la santità, SIGNORE, per la
lunghezza dei giorni.

1 الرَّبُّ مَلَكٌ وَالْجَلالَ لَيْسَ †
لَيْسَ الرَّبُّ الْعِزَّةَ وَمَتَنَقَّ بِهَا *
وَالدُّنْيَا ثَابِتَةٌ لَا تَتَزَعَرُ.

2 مُنْذُ الْبَدْءِ عَرْشُكَ ثَابِتٌ * مُنْذُ الْأَزَلِ أَنْتَ أَنْتَ .

3 رَفَعَتِ الْأَنْهَارُ يَا رَبُّ †
رَفَعَتِ الْأَنْهَارُ صَوْتَهَا * رَفَعَتِ الْأَنْهَارُ عَجِيجَهَا .

4 أَكْثَرَ مِنْ صَوْتِ الْمِيَاهِ الْغَزِيرَةِ †
بَلْ أَكْثَرَ عَظَمَةً مِنَ الْبَحَارِ الطَّاغِيَةِ *
الرَّبُّ فِي الْعُلَى عَظِيمٌ .

5 شَهِادَتُكَ صَادِقَةٌ جَدًّا †
بَيْتُكَ تَلِيْقُ الْقَدَاسَةِ * يَا رَبُّ طَوَّلَ الْأَيَّامَ .

*Salmo di Davide, per il quarto
giorno della settimana.*

Dio delle vendette, il SIGNORE!
Il Dio delle vendette ha parlato
apertamente. // Innalzati, tu
che giudichi la terra, rendi il
contraccambio agli orgogliosi.

Fino a quando i peccatori,
SIGNORE, fino a quando i
peccatori si vanteranno,
apriranno la bocca e
parleranno ingiustizia,
parleranno tutti gli operatori di
iniquità?

1 يَا إِلَهَ الْإِنْتِقَامِ يَا رَبُّ * يَا إِلَهَ الْإِنْتِقَامِ أَشْرِقْ .
2 يَا دَيَّانَ الْأَرْضِ انْتَصِبْ *
وَرُدَّ الْجَزَاءَ لِلْمُتَكَبِّرِينَ .

3 إِلَى مَتَى الْأَشْرَارُ يَا رَبُّ *
إِلَى مَتَى الْأَشْرَارُ يَبْتَهَجُونَ ؟

4 يُفِيضُ جَمِيعُ فَعَلَةِ الْآثَامِ *
وَبِقَاحَةٍ يَنْطِقُونَ وَيَفْتَحِرُونَ .

Τὸν λαὸν σου, Κύριε, ἐταπείνωσαν, *
καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.
Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, *
καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.
Καὶ εἶπαν· Οὐκ ὄψεται Κύριος, *
οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

Σύνετε δὴ, ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ *
καὶ μωροὶ, ποτὲ φρονήσατε.
Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει, *
ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;

Ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει, *
ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γινώσκων;
Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν
ἀνθρώπων, *
ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύῃς,
Κύριε, *
καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξης αὐτόν.
Τοῦ πραῦναι αὐτῷ ἅψ' ἡμερῶν πονηρῶν, *
ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

Ὅτι οὐκ ἀπόσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, *
καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ
ἐγκαταλείψει.
Ἔως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, *
καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ
καρδίᾳ. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένους, *
ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;
Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, *
παραβραχὺ παρώκησε τῷ ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου.

Pópulum tuum, Dómine,
humiliavérunt, *
et hereditátem tuam vexavérunt.
Víduam et ádvenam interfecérunt, *
et pupílos occidérunt.
Et dixerunt: « Non vidébit Dóminus, *
nec intélliget Deus Iacob ».

Intellígite, insipiéntes in pópulo, *
et stulti, aliquándo sápite.
Qui plantávit aurem non áudiet ? *
Aut qui finxit óculum non consíderat ?

Qui córripit gentes non árguet, *
qui docet hóminem sciéntiam ?
Dóminus scit cogitatíones hóminum, *
quóniam vanæ sunt.

Beátus homo quem tu erudíeris,
Dómine, *
et de lege tua docúeris eum;
Ut mitiges ei a diébus malis, *
donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem
suam, *
et hereditátem suam non derelínquet.
Quoadúsque iustitia convertátur in
iudícium, *
et qui iuxta illam omnes qui recto sunt
corde. ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Quis consúrget mihi advérsus
malignántes ? *
Aut quis stabit mecum advérsus
operántes iniquitátem ?
Nisi quia Dóminus adiúvit me, *
paulo minus habitáset in inférno ánima
mea.

Il tuo popolo, SIGNORE, hanno
umiliato e la tua eredità hanno
danneggiato; // la vedova e
l'orfano hanno ucciso e lo
straniero hanno assassinato.
E hanno detto: «Non vedrà il
SIGNORE e non comprenderà il
Dio di Giacobbe».

Comprendete dunque,
insensati tra il popolo, e voi
folli, finalmente rinsavite.
Chi ha piantato l'orecchio,
forse non ode? O chi ha
plasmato l'occhio, forse non
osserva?

Chi castiga le genti, non
accuserà, lui che insegna
all'uomo la conoscenza?
Il SIGNORE conosce i
pensieri degli uomini: essi
sono vani.

Beato l'uomo che tu
correggi, SIGNORE, e che
ammaestri con la tua legge,
// per dargli riposo dai
giorni cattivi, finché al
peccatore non sia scavata la
fossa.

Perché il SIGNORE non
respingerà il suo popolo e non
abbandonerà la sua eredità,
finché la giustizia non si volga
in giudizio e la seguano tutti i
retti di cuore. PAUSA

Chi sorgerà per me contro i
malvagi o chi starà dalla mia
parte contro gli operatori di
iniquità? // Se il SIGNORE non
mi avesse aiutato, in breve
avrebbe soggiornato negli
inferi l'anima mia.

5 شَعْبَكَ يَا رَبُّ يَسْحَقُونَ * وَمِيراثَكَ يُذِلُّونَ
6 الْأَرْمَلَةَ وَالْيَتِيمَ يَقْتُلُونَ * وَالْيَتِيمَ يَذْبَحُونَ .
7 وَيَقُولُونَ: « إِنَّ الرَّبَّ لَا يُبْصِرُ *
وَالْإِلَهَ يَعْقُوبَ لَا يَقْطُنُ » .

8 يَا أَغْيِيَاءَ الشَّعْبِ افْطَنُوا *
وَيَا أَيُّهَا الْجُهَّالُ مَتَى تَعْقِلُونَ ؟
9 مَنْ عَرَسَ الْأُذُنَ أَفْلا يَسْمَعُ ؟ *
وَإِذَا كَوَّنَ الْعَيْنَ أَفْلا يُبْصِرُ ؟

10 مَنْ أَدَّبَ الْأُمَمَ أَفْلا يُعَاقِبُ ؟ *
وَهُوَ الَّذِي يُعَلِّمُ الْبَشَرَ الْمَعْرِفَةَ .
11 إِنَّ الرَّبَّ يَعْلَمُ أَفْكَارَ الْبَشَرِ * وَيَعْلَمُ أَنَّهَا هَبَاءٌ .

12 يَا رَبُّ طُوبَى لِلَّذِي تُؤَدِّبُهُ * وَمِنْ شَرِيعَتِكَ تَعَلَّمَهُ
13 لِثَرِيحِهِ فِي أَيَّامِ السُّوءِ *
إِلَى أَنْ تُخَفَّرَ هُوَّةٌ لِلشَّرِيرِ .

14 لِأَنَّ الرَّبَّ لَا يَهْجُرُ شَعْبَهُ * وَلَا يَتْرُكُ مِيراثَهُ .
15 سَيَعُودُ إِلَى الْبِرِّ الْقَضَاءُ *
وَيَتَّبِعُ الْقَضَاءُ كُلُّ قَلْبٍ مُسْتَقِيمٍ .

16 عَلَى الْأَشْرَارِ مَنْ يَقُومُ مَعِيَ ؟ *
وَعَلَى فَعَلَةِ الْإِثْمِ مَنْ يَقِفُ مَعِيَ ؟
17 لَوْ لَمْ يَكُنِ الرَّبُّ نُصْرَتِي *
لَأَوْشَكْتُ أَنْ تَسْكُنَ مَثْوَى الصَّمْتِ نَفْسِي .

Εἰ ἔλεγον· Σεσάλευται ὁ ποῦς μου, *
τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐβοήθει μοι.
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου
ἐν τῇ καρδίᾳ μου, *
αἱ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν τὴν
ψυχὴν μου.

Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, *
ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι;
Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, *
καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάζονται.

Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, *
καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.
Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, †
καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν. *
ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 94

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, *
ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.
Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει, *
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, †
καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς. *
Ὅτι οὐκ ἀπόσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, *
καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστίν.
Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς
ἐποίησεν αὐτήν, *
καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Si dicébam: « Motus est pes meus », *
misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.
Secúndum multitudinem dolórum
meórum in corde meo, *
consolatiónes tuæ lætificavérunt
ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, *
qui fingis labórem in præcépto ?
Captábunt in ánimam iusti, *
et sánguinem innocéntem
condemnábunt.

Et factus est Dóminus mihi in refúgium, *
et Deus meus in adiutórium spei meæ;
Et reddet illis iniquitátem ipsórum, †
et in malitia eórum dispédet eos: *
dispédet illos Dóminus Deus noster.

PSALMUS 94

Laus cántici ipsi David.

Venite, exultémus Dómino, *
iubilémus Deo salutári nostro.
Præoccupémus fáciem eius in
confessióne, *
et in psalmis iubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, *
et rex magnus super omnes deos.
Quia in manu eius sunt omnes fines
terræ, *
et altitúdines móntium ipsíus sunt.
Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit
illud; *
et siccam manus eius formavérunt.

Se dicevo: «È stato scosso il mio
piede», la tua misericordia,
SIGNORE, mi aiutava. // Signore,
secondo la moltitudine dei miei
dolori nel mio cuore le tue
consolazioni hanno amato l'anima
mia.

Avrà forse qualcosa in comune
con te il trono dell'iniquità, che
rende faticoso il precetto?
Daranno la caccia all'anima del
giusto e condanneranno il sangue
innocente.

Ma si è fatto il SIGNORE mio
rifugio e il mio Dio aiuto della mia
speranza.
E ripagherà ad essi la loro iniquità
e la loro malvagità; li farà
scompare il SIGNORE Dio nostro!

Lode, cantico di Davide.

Venite, esultiamo per il
SIGNORE, acclamiamo a Dio,
nostro Salvatore;
andiamo incontro al suo volto
con la confessione e con salmi
acclamiamo a lui;

perché Dio grande è il
SIGNORE e grande re sopra
tutti gli dei, perché il Signore
non respingerà il suo popolo;
nella sua mano i confini della
terra, e le altezze dei monti
appartengono a lui; // suo il
mare: è lui che lo ha fatto; e la
terra ferma, l'hanno plasmata
le sue mani.

18 **إِنْ قُلْتُ: « زَلَّتْ قَدَمِي »** *

رَحْمَتِكَ يَا رَبِّ تُسَانِدُنِي .

19 **لَمَّا كَثُرَتْ اَلْهُمُومُ فِي دَاخِلِي** *
بَتَعَزَّيَاتِكَ طَابَتْ نَفْسِي .

20 **أَتَحَالِفُكَ مُحْكَمَةَ الْجَرَائِمِ** *

مُخْتَلِفَةً عُقُوبَاتٍ تُخَالِفُ الشَّرِيعَةَ ؟

21 **إِنَّهُمْ نَفْسَ الْبَارِّ يُهَاجِمُونَ** *
وَعَلَى الدِّمِ الزَّكِيِّ يُحْكَمُونَ .

22 **لَكِنَّ الرَّبَّ يَكُونُ حِصْنًا لِي** *

وَالْهِمِّي يَكُونُ صَخْرَةً اِعْتِصَامِي

23 **يَرُدُّ عَلَيْهِمُ اِثْمَهُمْ † وَبِشَرِّهِمْ يُسَكِّتُهُمُ** *
الرَّبُّ اِلَهَنَا يُسَكِّتُهُمْ .

المزمور 94

1 **هَلُمُّوا نُهَلِّلُ لِلرَّبِّ †**

نَهْتِفُ لِصَخْرَةِ خَلَاصِنَا *

2 **نُبَادِرُ إِلَى وَجْهِهِ بِالشُّكْرِانِ وَنَهْتِفُ لَهُ بِالْأَنَاشِيدِ .**

3 **فَإِنَّ الرَّبَّ إِلَهُ عَظِيمٌ †**

وَعَلَى جَمِيعِ الْآلِهَةِ مَلِكٌ عَظِيمٌ . *

4 **هُوَ الَّذِي يَبِيدُهُ أَعْمَاقُ الْأَرْضِ وَلَهُ قِمَمُ الْجِبَالِ**

5 **لَهُ الْبَحْرُ وَهُوَ صَنَعَهُ † وَيَدَاهُ جَبَلَتَا الْيَبَسَ** *

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ· *
καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
ποιήσαντος ἡμᾶς.
Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, †
καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, *
καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, †
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, *
ὥς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν. *
Ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ
ἐκείνῃ, †
καὶ εἶπα· Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, *
καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.
Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, *
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ 95

Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμηται μετὰ τὴν
αἰχμαλωσίαν, ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, *
ᾠσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ,
ᾠσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, *
εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ
σωτήριον αὐτοῦ.
Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν
αὐτοῦ, *
ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, *
φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς.
Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, *
ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.
Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον
αὐτοῦ, *
ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ
ἀγιασμάτι αὐτοῦ.

Venite, adorémus et procidámus,*
et plorémus ante Dóminum qui fecit
nos;
Quia ipse est Dóminus Deus noster, †
et nos pópulus páscuæ eius*
et oves manus eius.

Hódie, si vocem eius audieritis, †
nolite obduráre corda vestra,*
sicut in Irritacióne, secúndum diem
Tentatiónis in desérto;
Ubi tentavérunt me patres vestri:*
probavérunt me et vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis offénsus fui
generatióni illi, †
et dixi: « Semper hi errant corde », *
et isti non cognovérunt vias meas;
Ut iurávi in ira mea:*
« Si introibunt in réquiem meam ».

PSALMUS 95

*Cánticum ipsi David, quando Domus
ædificabátur post captivitátem.*

Cantáte Dómino cánticum novum,*
cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino et benedicite nómini
eius,*
annuntiáte de die in diem salutáre eius.
Annuntiáte inter gentes glóriam eius,*
in ómnibus pópulis mirabilia eius !

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis
nimis,*
terribilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii géntium dæmónia,*
Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu
eius,*
sanctimónia et magnificéntia in
sanctificatióne eius.

Venite, adoriamo, prostriamoci
a lui e piangiamo davanti al
SIGNORE che ci ha fatti:
perché è lui il nostro Dio, e noi
il popolo del suo pascolo e il
gregge della sua mano.

Oggi, se udrete la sua
voce, non indurite i
vostri cuori come nella
provocazione, nel
giorno della ribellione
nel deserto, // dove mi
tentarono i vostri padri,
mi misero alla prova e
videro le opere mie.

Per quarant'anni ho
detestato questa
generazione e ho detto:
«Sempre errano col cuore»,
ed essi non hanno
conosciuto le mie vie, // sì
che ho giurato nella mia
ira: «Non entreranno nel
mio riposo».

*Quando fu edificata la Casa dopo
la prigionia; cantico di Davide.*

Cantate al SIGNORE un
canto nuovo, cantate al
SIGNORE, o terra tutta.
// Cantate al SIGNORE,
benedite il suo nome,
date di giorno in giorno
il buon annuncio della
sua Salvezza. //
Annunciate fra le genti
la sua gloria, fra tutti i
popoli le sue meraviglie;

perché grande è il SIGNORE e
degnò di somma lode, è
terribile sopra tutti gli dei;
poiché tutti gli dei delle genti
sono demoni, mentre il
SIGNORE ha fatto i cieli.
Confessione e bellezza
davanti a lui, santità e
magnificenza nel suo
santuario.

6 هَلُمُّوا نَسْجُدْ وَنَزْكُعْ لَهُ نَجْثُو أَمَامَ الرَّبِّ صَانِعِنَا
7 فَإِنَّهُ هُوَ إِلَهُنَا *
وَنَحْنُ شَعْبُ مَرْعَاهُ وَغَنَمُ يَدِهِ .

أَلْيَوْمَ إِذَا سَمِعْتُمْ صَوْتَهُ †
8 فَلَا تُقَسُّوا قُلُوبَكُمْ كَمَا فِي مَرِيَّة *
وَكَمَا فِي يَوْمِ مَسَّة فِي الْبَرِّيَّة
9 حَيْثُ آبَاؤُكُمْ اِمْتَحَنُونِي * وَاخْتَبَرُونِي وَكَانُوا يَرَوْنَ أَعْمَالِي .

10 أَزَيَعِينَ سَنَةً سَيِّمْتُ ذَلِكَ الْجِيلَ †
وَقُلْتُ: « هُمْ شَعْبٌ ضَلَّتْ قُلُوبُهُمْ » *
11 وَلَمْ يَعْرِفُوا سُبُلِي
حَتَّى أَقْسَمْتُ فِي غَضَبِي * أَنْ لَنْ يَدْخُلُوا فِي رَاحَتِي .

المزمور 95

1 أَنْشِدُوا لِلرَّبِّ نَشِيدًا جَدِيدًا *
أَنْشِدُوا لِلرَّبِّ يَا أَهْلَ الْأَرْضِ جَمِيعًا .
2 أَنْشِدُوا لِلرَّبِّ وَبَارِكُوا اسْمَهُ *
بَشِّرُوا مِنْ يَوْمٍ إِلَى يَوْمٍ بِخَلَاصِهِ .
3 حَدِّثُوا فِي الْأُمَمِ بِمَجْدِهِ * فِي جَمِيعِ الشُّعُوبِ بِعَجَائِبِهِ
4 لِأَنَّ الرَّبَّ عَظِيمٌ وَجَدِيرٌ بِالتَّسْبِيحِ *
وَرَهيبٌ فَوْقَ جَمِيعِ آلِهَةِ
5 لِأَنَّ جَمِيعَ آلِهَةِ الشُّعُوبِ أَصْنَامٌ *
وَالرَّبُّ هُوَ الَّذِي صَنَعَ السَّمَوَاتِ .
6 الْبَهَاءُ وَالْجَلَالُ أَمَامَهُ * الْعِزَّةُ وَالْمَجْدُ فِي مَقْدِسِهِ .

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, *
ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν·
ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, *
ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ·

Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ
αὐτοῦ, *
σαλευθῆτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· *
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε,
καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, †
ἣτις οὐ σαλευθήσεται· *
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ
ἀγαλλιášθω ἡ γῆ, †
σαλευθῆτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς. *
Χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς
τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ
δρυμοῦ †
πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, *
ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, *
καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 96

Τῷ Δαυίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιášθω ἡ γῆ, *
εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.
Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ, *
δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ
θρόνου αὐτοῦ.

Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, *
καὶ φλογεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Ἔφανεσαν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, *
εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Afférte Dómino, pátriae géntium, *
afférte Dómino glóriam et honórem,
Afférte Dómino glóriam nómini eius, *
tóllite hóstias et introíte in átria eius;

Adoráte Dóminum in átrio sancto eius, *
commoveátur a fácie eius univérsa
terra.
Dícite in géntibus quia « Dóminus
regnávit ! », †
étenim corréxit orbem terræ qui non
commovébitur; *
iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli et exúltet terra, †
commoveátur mare et plenitúdo eius; *
gaudébunt campi et ómnia quæ in eis
sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum †
a fácie Dómini, quia venit, *
quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, *
et pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96

Huic David, quando terra eius restituta est. Di Davide, quando fu stabilita la sua terra.

Dóminus regnávit, exúltet terra, *
læténtur ínsulæ multæ.
Nubes et calígo in circúitu eius, *
iustitia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu inimícos eius.
Illuxérunt fúlgora eius orbi terræ: *
vidit et commóta est terra.

Portate al SIGNORE, famiglie
delle genti, portate al
SIGNORE gloria ed onore,
// portate al SIGNORE la
gloria dovuta al suo nome,
prendete vittime ed entrate
nei suoi atri.

Adorate il SIGNORE nel suo
atrio santo, si scuota alla sua
presenza tutta la terra.
Dite fra le genti: «Il SIGNORE ha
instaurato il suo regno»:
e infatti ha reso saldo il
mondo, così che non sarà
scosso; giudicherà i popoli con
rettitudine.

Si rallegrino i cieli ed esulti
la terra, si scuota il mare e
ciò che lo riempie,
gioiscano i campi e tutto
ciò che è in essi. // Allora
esulteranno tutti gli alberi
della foresta, davanti al
volto del SIGNORE, perché
viene, perché viene a
giudicare la terra.

Giudicherà il mondo con giustizia e
i popoli con la sua verità.

7 قَدِّمُوا لِلرَّبِّ يَا عَشَائِرَ الشُّعُوبِ *
قَدِّمُوا لِلرَّبِّ عِزَّةً وَمَجْدًا .
8 قَدِّمُوا لِلرَّبِّ مَجْدَ اسْمِهِ *
إِجْلُوا تَقْدِمَةً وَتَعَالَوْا إِلَى دِيَارِهِ

9 أَسْجُدُوا لِلرَّبِّ بَزِينَةٍ مُقَدَّسَةٍ *
إِرْتَعِدُوا يَا أَهْلَ الْأَرْضِ مِنْ وَجْهِهِ .
10 قُولُوا فِي الْأُمَمِ: « الرَّبُّ مَلِكٌ » †
الدُّنْيَا ثَابِتَةٌ لَنْ تَتَزَعَزَعَ . *
يَدِينُ الشُّعُوبَ بِالْإِسْتِقَامَةِ .

11 لَتَفْرَحِ السَّمَوَاتُ وَتَبْتَهِجِ الْأَرْضُ *
لِيَهْدِرَ الْبَحْرُ وَمَا فِيهِ

12 لَتَبْتَهِجِ الْحَقُولُ وَكُلُّ مَا فِيهَا *
حِينَئِذٍ تَهَلَّلُ جَمِيعُ أَشْجَارِ الْغَابِ .

13 أَمَامَ وَجْهِ الرَّبِّ لِأَنَّهُ آتٍ * آتٍ لِيَدِينَ الْأَرْضَ .

يَدِينُ الدُّنْيَا بِالْبِرِّ * وَالشُّعُوبَ بِأَمَانَتِهِ .

المزمور 96

1 الرَّبُّ مَلِكٌ فَلَتَبْتَهِجِ الْأَرْضُ * وَلَتَفْرَحِ الْجَزُرُ الْكَثِيرَةُ .

2 الْعَمَامُ وَالْعَيْمُ الْمَظْلُمُ مِنْ حَوْلِهِ *
وَالْبِرُّ وَالْحَقُّ قَاعِدُهُ عَرْشِهِ .

3 النَّارُ تَسِيرُ أَمَامَهُ * وَتُحْرِقُ مِنْ حَوْلِهَا خُصُومَهُ .

4 بُرُوقُهُ أَضَاءَتِ الدُّنْيَا * وَرَأَتْ الْأَرْضُ فَارْتَعَدَتْ .

Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ
προσώπου Κυρίου, *
ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.
Ἀνῆγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ, *
καὶ εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες
τοῖς γλυπτοῖς, †
οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. *
Προσκυνήσατε αὐτῷ, πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών, †
καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς
Ιουδαίας, *
ἐνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ Κύριος †
ὁ ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, *
σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς
θεοὺς.

Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε
πονηρόν. †
Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων
αὐτοῦ, *
ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ρύσεται αὐτούς.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, *
καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ. *
καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς
ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ CΖ

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ὄσμα καινόν, *
ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Κύριος·
ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, *
καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Montes sicut cera fluxerunt a facie
Dómini, *
a facie Dómini omnis terræ.
Annuntiavérunt cæli iustitiam eius, *
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes qui adórant
sculptilia, †
et qui gloriántur in simulácris suis; *
adoráte eum, omnes ángeli eius.

Audívit et lætáta est Sion, †
et exultavérunt filíæ ludæ *
propter iudícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus, †
Altíssimus super omnem terram, *
nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum; †
custódit Dóminus ánimas sanctórum
suórum, *
de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, *
et rectis corde lætítia.
Lætámini, iusti, in Dómino *
et conf itémini memóriæ
sanctificatiónis eius.

PSALMUS 97

Psalmus ipsi David.

Cantáte Dómino cánticum novum, *
quia mirabília fecit.
Salvávít sibi dextera eius, *
et bráchium sanctum eius.

I monti si sciolsero come
cera alla presenza del
SIGNORE, alla presenza del
Signore di tutta la terra. //
I cieli hanno annunciato la
sua giustizia tutti i popoli
hanno visto la sua gloria.

Siano confusi tutti gli
adoratori di statue, quanti si
vantano dei loro idoli;
adoratelo voi tutti angeli
suoi.

Ha udito e ha gioito Sion, e
hanno esultato le figlie della
Giudea per i tuoi giudizi,
SIGNORE;
perché tu sei il SIGNORE,
l'Altissimo su tutta la terra, sei
stato grandemente esaltato
sopra tutti gli dei.

Voi che amate il SIGNORE,
odiate il male; custodisce il
Signore le anime dei suoi santi,
li libererà dalla mano dei
peccatori.

La luce è sorta per il
giusto e per i retti di
cuore la gioia. //
Rallegratevi, giusti, nel
SIGNORE e celebrate il
ricordo della sua santità.

Salmo di Davide.

Cantate al SIGNORE un canto
nuovo, perché ha fatto
meraviglie il Signore:
gli hanno acquistato la salvezza
la sua destra e il suo braccio
santo.

5 ذَابَتْ الْجِبَالُ كَالشَّمْعِ مِنْ وَجْهِ الرَّبِّ *
مِنْ وَجْهِ سَيِّدِ الْأَرْضِ كُلِّهَا .

6 حَدَّثَتِ السَّمَوَاتُ بِيَرِّهِ * وَرَأَتْ جَمِيعُ الشُّعُوبِ مَجْدَهُ .

7 لِيَخْزَ جَمِيعُ عِبَادِ الْمُنْحَوْتِ †
الْمُفْتَحِرِينَ بِالْأَوْثَانِ . * أَسْجُدُوا لَهُ يَا جَمِيعَ الْآلِهَةِ .

8 سَمِعَتْ صِهْيُونُ فَعَرِجَتْ †
وَبَنَاتُ يَهُوذَا ابْتَهَجَتْ *
مِنْ أَجْلِ أَحْكَامِكَ يَا رَبُّ .
9 لِأَنَّكَ أَنْتَ يَا رَبُّ عَلَيَّ عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا *
مُتَعَالٍ جِدًّا عَلَى الْآلِهَةِ جَمِيعِهِمْ .

10 يَا مُحِبِّي الرَّبِّ كُونُوا لِلشَّرِّ مُبْغِضِينَ †
فَهُوَ يَحْفَظُ نُفُوسَ أَصْفِيَائِهِ *
مِنْ أَيْدِي الْأَشْرَارِ يُنْقِذُهُمْ .
11 أَشْرِقَ النُّورُ عَلَى الْأَبْرَارِ *
وَالْفَرْخُ عَلَى مُسْتَقِيمِي الْقُلُوبِ .

12 أَيُّهَا الْأَبْرَارُ بِالرَّبِّ افْرَحُوا * وَبِذِكْرِهِ الْقُدُّوسِ أَشِيدُوا .

المزمور 97

1 مَزْمُور .

أَنْشِدُوا لِلرَّبِّ نَشِيدًا جَدِيدًا *

فَإِنَّهُ صَنَعَ الْعَجَائِبَ

الْخَلَاصُ يَمِينِهِ * بِذِرَاعِهِ الْقُدُّوسَةِ .

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, *
ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ.
Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, *
καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς *
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, *
ᾗσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλλατε.

Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, *
ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμοῦ,
ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος
κερατίνης. *
Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίῳ,

σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς, *
ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.
Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαντὸ, †
τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται, *
ὅτι ἡκεῖ κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ *
καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜΟΣ ΨΗ

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί. *
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω
ἡ γῆ.
Κύριος ἐν Σιών μέγας, *
καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς.
Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ
μεγάλῳ, *
ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν,

Notum fecit Dóminus salutáre suum, *
in conspéctu géntium revelávit
iustitiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ *
et veritátis suæ dómui Israel.

Viderunt omnes términi terræ *
salutáre Dei nostri.
Iubiláte Deo, omnis terra; *
cantáte et exultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, *
in cíthara et voce psalmi;
In tubis ductílibus et voce tubæ
córneæ, *
iubiláte in conspéctu regis Dómini.

Moveátur mare et plenitúdo eius, *
orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, †
simul montes exultábunt a conspéctu
Dómini, *
quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, *
et pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98

Psalmus ipsi David.

Dóminus regnávít, irascántur pópuli; *
qui sedet super cherúbim, moveátur
terra.
Dóminus in Sion magnus, *
et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, *
quóniam terríbile et sanctum est.

Il SIGNORE ha fatto conoscere la
sua Salvezza, davanti alle genti ha
rivelato la sua giustizia. // Si è
ricordato della sua misericordia
per Giacobbe e della sua verità
per la casa d'Israele;

tutti i confini della terra hanno
veduto la Salvezza del nostro Dio.
// Acclamate a Dio, o terra tutta,
cantate, esultate e salmeggiate.

Salmeggiate al SIGNORE
sulla cetra, sulla cetra e con
voce di salmo; // con
trombe di metallo e col
suono del corno, acclamate
davanti al re, al SIGNORE.

Si scuota il mare e ciò che lo
riempie, il mondo e i suoi
abitanti. // I fiumi batteranno
le mani tutti insieme, i monti
esulteranno, perché viene a
giudicare la terra:

giudicherà il mondo con giustizia
e i popoli con rettitudine.

Salmo di Davide.

Il SIGNORE ha instaurato il
suo regno, si adirino i
popoli; lui che siede sui
cherubini, si scuota la
terra. // Il SIGNORE è
grande in Sion, ed
eccelso sopra tutti i
popoli.

Confessino il tuo nome
grande, perché è tremendo
e santo.

2 كَشَفَ الرَّبُّ خَلَاصَهُ *

لِعُيُونِ الْأُمَمِ كَشَفَ بَرَّهُ .

3 ذَكَرَ رَحْمَتَهُ وَأَمَانَتَهُ لِيَبْتَ إِسْرَائِيلَ *

فَرَأَتْ جَمِيعُ أَقَاصِي الْأَرْضِ خَلَاصَ إِلَهِهَا .

4 إِهْتَفُوا لِلرَّبِّ يَا أَهْلَ الْأَرْضِ جَمِيعًا *

إِنْدَفِعُوا بِالْعَزْفِ وَبِالتَّهْلِيلِ

5 إِعْزِفُوا لِلرَّبِّ بِالْكِنَارَةِ * بِالْكِنَارَةِ وَصَوْتِ التَّرْنِيمِ .

6 إِهْتَفُوا بِالْأَبْوَابِ وَصَوْتِ الصُّورِ *

أَمَامَ الرَّبِّ الْمَلِكِ .

7 لِيَهْدِرَ الْبَحْرُ وَمَا فِيهِ * وَالْأُثْنَا وَسُكَّاهَا .

8 لِيُصَفِّقِ الْأَنْهَارُ *

وَلِيُتَهَلَّلَ الْجِبَالُ جَمِيعًا 9 أَمَامَ الرَّبِّ .

فَإِنَّهُ آتٍ لِيُدِينَ الْأَرْضَ †

يَدِينُ الدُّنْيَا بِالْبِرِّ * وَالشُّعُوبَ بِالِاسْتِقَامَةِ .

المزمور 98

1 الرَّبُّ مَلَكٌ فَالشُّعُوبُ تَرْتَعِدُ *

هُوَ جَالِسٌ عَلَى الْكَرُوبِينَ فَالْأَرْضُ تَتَزَعَزَعُ .

2 الرَّبُّ عَظِيمٌ فِي صِهْيُونَ * وَمُتَعَالٍ عَلَى جَمِيعِ الشُّعُوبِ .

3 لِيُحْمَدِ اسْمُكَ الْعَظِيمُ الرَّهيبُ †

فَإِنَّهُ قُدُّوسٌ 4 قَدِيرٌ * أَنْتَ الْمَلِكُ الْمَحِبُّ لِلْحَقِّ

καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. †
Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, *
κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ
ἐποίησας.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, †
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ, *
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, †
καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. *
Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς
εἰσήκουεν·

ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. †
Ἐφύλασσαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, *
καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν. †
Ὁ Θεός, σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, *
καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, †
καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, *
ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 99

Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ· †
δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. *
Εἰσελθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Γνωτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός †
αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, *
λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.

Et honor regis iudicium diligit;†
tu parasti directiones,*
iudicium et iustitiam in iacob tu fecisti.

Exaltate Dóminum Deum nostrum,†
et adoráte scabellum pedum eius,*
quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus eius,†
et Sámuel inter eos qui invocant nomen
eius.*
invocabant Dóminum, et ipse
exaudiébat eos.

In columba nubes loquebátur ad eos;†
custodiébant testimónia eius,*
et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas
eos;†
Deus, tu propítius fuísti eis,*
et ulciscens in omnes adinventiões
eórum.

Exaltate Dóminum Deum nostrum,†
et adoráte in monte sancto eius,*
quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

PSALMUS 99

Psalmus in confessiōe.

lubilate Deo omnis terra, †
servite Dómino in lætitia;*
introite in conspéctu eius in
exultatiōe.

Scitote quóniam Dóminus ipse est
Deus;†
ipse fecit nos, et non ipsi nos,*
pópulus eius et oves páscae eius.

E l'onore del re ama il giudizio;
tu hai preparato ciò che è
retto, giudizio e giustizia tu hai
fatto in Giacobbe.

Esaltate il SIGNORE Dio nostro
e prostratevi allo sgabello dei
suoi piedi, perché è santo.

Mosè e Aronne fra i suoi
sacerdoti e Samuele fra quelli
che invocavano il suo nome:
invocavano il SIGNORE ed egli li
esaudiva,

parlava loro nella colonna di
nubi, custodivano le sue
testimonianze e i precetti che
aveva loro dato.

SIGNORE Dio nostro, tu li
esaudivi; o Dio, tu eri loro
propizio pur castigando tutte le
loro imprese.

Esaltate il SIGNORE Dio nostro,
e prostratevi verso il suo
monte santo, perché santo è il
SIGNORE, Dio nostro.

فَإِنَّكَ أَنْتَ أَقَمْتَ الْإِسْتِقَامَةَ *
وَأَجَرَيْتَ فِي يَعْقُوبَ الْحَقَّ وَالْعَدْلَ .

5 عَظَّمُوا الرَّبَّ إِلَهُنَا †
وَأَسْجُدُوا لِمَوَاطِيءِ قَدَمَيْهِ * فَإِنَّهُ قُدُّوسٌ .

6 مُوسَى وَهَارُونَ بَيْنَ كَهَنَتِهِ *
وَصَمُؤِيلُ بَيْنَ مَنْ يَدْعُونَ بِاسْمِهِ .
كَانُوا يَدْعُونَ الرَّبَّ * وَكَانَ يُجِيبُهُمْ .

7 فِي عَمُودِ الْعَمَامِ كُلَّهُمْ *
حَفِظُوا شَهَادَتَهُ وَالْفَرَائِضَ الَّتِي آتَاهُمْ .

8 أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهُنَا إِنَّكَ أَجَبْتَهُمْ †
كُنْتَ إِلَهُهَا مُسَاحِمًا * وَمِنْ مَسَاوِيئِهِمْ مُنْتَقِمًا .

9 عَظَّمُوا الرَّبَّ إِلَهُنَا † وَأَسْجُدُوا لِجَبَلِ قُدْسِهِ *
فَإِنَّ الرَّبَّ إِلَهُنَا قُدُّوسٌ .

المزمور 99

1 مَزْمُور . لِلْحَمْدِ .

2 اِهْتَفُوا لِلرَّبِّ يَا أَهْلَ الْأَرْضِ جَمِيعًا †
أَعْبُدُوا الرَّبَّ بِالْفَرَحِ * أَدْخُلُوا إِلَى أَمَامِهِ بِالتَّهْلِيلِ .

3 اِعْلَمُوا أَنَّ الرَّبَّ هُوَ اللَّهُ †
هُوَ صَنَعَنَا وَنَحْنُ لَهُ * نَحْنُ شَعْبُهُ وَغَنَمُ مَرْعَاهُ .

Εἰσελθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν
ἑξομολογήσει, †
τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. *
Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.

Ὅτι χρηστὸς Κύριος, †
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, *
καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐλεος καὶ κρίσιν *
ἄσομαί σοι, Κύριε·
ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ. *
Πότε ἤξεις πρὸς μέ;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, *
ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πράγμα παράνομον, *
ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· *
ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ
ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, *
τοῦτον ἐξεδίδωκον·
ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, *
τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, *
τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ·
πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, * οὗτός μοι ἐλ
ειτούργει.

Introíte portas eius in confessione,†
átria eius in hymnis,*
confitémini illi, laudáte nomen eius.

Quóniam suávis est Dóminus;†
in ætérnum misericórdia eius,*
et usque in generatiónem et
generatiónem véritas eius.

PSALMUS 100

Psalmus ipsi David.

Misericórdiam et iudícium*
cantábo tibi, Dómine.
Psallam et intélligam in via
immaculáta,*
quando vénies ad me ?

Perambulábam in innocentia cordis mei*
in médio domus meæ.
Non proponébam ante óculos meos rem
iniústam,*
faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum,*
declinántem a me malignum non
cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo,*
hunc persecuébar;
Supérbo óculo et insatiábili corde,*
cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ,*
ut sédeant mecum;
Ambulans in via immaculáta*
hic mihi ministrábat.

Entrate nelle sue porte con la
confessione, nei suoi atrii con
inni; confessatelo, lodate il suo
nome.

Perché soave è il SIGNORE, in
eterno la sua misericordia e di
generazione in generazione la
sua verità.

Salmo di Davide.

Misericordia e giudizio canterò
a te, o SIGNORE,
salmeggerò e comprenderò
nella via immacolata; quando
verrai a me?

Camminavo nell'innocenza del
mio cuore in mezzo alla mia casa.
// Non ho posto davanti ai miei
occhi cosa iniqua, chi compie
trasgressioni, l'ho odiato;

non ha aderito a me un cuore
perverso; quando si
allontanava da me il malvagio,
non lo conoscevo.

Chi parlava di nascosto del
suo prossimo, lo perseguitavo;
con chi ha l'occhio orgoglioso
e il cuore insaziabile, con lui
non mangiavo.

I miei occhi sui fedeli della
terra, perché siedano con me;
chi camminava nella via
immacolata, questi era mio
ministro.

† اَدْخُلُوا أَبْوَابَهُ بِالشُّكْرِ اِنْ
وَدْيَارَهُ بِالتَّسْبِيحِ * اِحْمَدُوهُ وَبَارِكُوا اسْمَهُ .

5 فَإِنَّ الرَّبَّ صَالِحٌ وَلِلْأَبَدِ رَحْمَتُهُ *
وَالِى جِيلٍ فَجِيلٍ أَمَانَتُهُ .

المزمور 100

1 لِدَاوُد . مَزْمُور

الرَّحْمَةُ وَالْقَضَاءُ أَنْشِدْ * لَكَ يَا رَبُّ أَعْرِفُ
2 أَتَقَدَّمُ فِي سَبِيلِ الْكَامِلِينَ * فَمَتَى تَأْتِي إِلَيَّ ؟

فِي كَمَالِ قَلْبِي أَسِيرُ * فِي وَسْطِ بَيْتِي .
3 لَا أَضْعُ نُصْبَ عَيْنِي شَيْئًا تَافَهُهَا *
أَبْعَضْتُ عَمَلَ الْجَا حِدِينَ فَلَا يَعْ لُقُّ بِي .

4 الْقَلْبُ الْمَلْتَوِي فَلْيَبْتَ عَنِّي *
وَالشَّرِّيرُ لَا أَعْرِفُهُ .

5 الْمُغْتَابُ لِقَرِيبِهِ بِالْخَفَاءِ أَسْكَنَتْهُ *
وَمُتَشَامِحُ الْعَيْنِ مُنْتَفِحُ الْقَلْبِ لَا أُطِيقُهُ .

6 عَيْنَايَ عَلَى أُمْنَاءِ الْأَرْضِ لِيَسْكُنُوا مَعِيَ *
السَّائِرُ فِي طَرِيقِ الْكَمَالِ هُوَ يَخْدُمُنِي .

Οὐ κατ'όκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν
ὑπερηφανίαν· *
λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν
ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, *
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀδικίαν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ΄

*Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ
ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.*

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, *
καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ †
ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, *
κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου·
ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, *
ταχύ εἰσάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὥσεί καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, *
καὶ τὰ ὀστά μου ὥσεί φρύγιον
συνεφρύγησαν.
Ἐπλήγη ὥσεί χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ
καρδία μου, *
ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου *
ἐκολλήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου.
Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, *
ἐγενήθην ὥσεί νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Non habitábit in médio domus meæ qui
facit supérbiam,*
qui lóquitur iniqua non diréxit in
conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes
peccatóres terræ,*
ut dispénderem de civitaté Dómini
omnes operántes iniquitátem.

PSALMUS 101

*Orátio páuperis, cum ánxius fúerit et
in conspéctu Dómini effúderit precem
suam.*

Dómine, exáudi oratiónem meam,*
et clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me;†
in quacúmque die tríbulor,*
inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te,*
velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei,*
et ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússum sum ut foenum et áruit cor
meum,*
quia oblítus sum comédere panem
meum.

A voce gémitus mei*
adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis,*
factus sum sicut nyctícorax in
domicilio.

Non abitava in mezzo alla mia
casa l'operatore di superbia, chi
diceva cose ingiuste non
prosperava davanti ai miei occhi.

Al mattino uccidevo tutti i
peccatori della terra, per
sterminare dalla città del
SIGNORE tutti gli operatori
di ingiustizia.

*Preghiera del povero quando è preso
dallo sconforto e davanti al SIGNORE
effonde la sua supplica.*

SIGNORE, esaudisci la mia
preghiera, e il mio grido
giunga a te. // Non distogliere
il tuo volto da me; nel giorno
in cui sono tribolato, piega
verso di me il tuo orecchio;
nel giorno in cui ti invoco,
presto esaudiscimi.

Perché sono svaniti come
fumo i miei giorni e le mie
ossa come legna secca sono
state arse. // Sono stato
battuto come fieno e si è
inacidito il mio cuore, perché
mi ero dimenticato di mangiare
il mio pane.

Per la voce del mio gemito,
hanno aderito le mie ossa alla
mia carne. // Sono divenuto
simile a un pellicano del
deserto, sono diventato come
un gufo fra le macerie.

7 **العاملُ بِالْمَكْرِ لَا يَسْكُنُ فِي بَيْتِي**
وَالنَّاطِقُ بِالْكَذِبِ لَا يَقِفُ أَمَامَ عَيْنَيَّ .

8 **فِي كُلِّ صَبَاحٍ أُسْكِتُ أَشْرَارَ الْأَرْضِ كُلَّهُمْ †**
حَتَّى يَنْقَرَضَ مِنْ مَدِينَةِ الرَّبِّ * جَمِيعُ فَعَلَةِ الْآثَامِ .

المزمور 101

1 **صَلَاةٌ مِنْ أَجْلِ بَائِسٍ يُفْرِغُ فِي ضِيقِهِ شَكْوَاهُ**
أَمَامَ الرَّبِّ .

2 **يَا رَبِّ اسْتَمِعْ صَلَاتِي * وَلْيَلْغُ إِلَيْكَ صُرَاخِي .**

3 **فِي يَوْمِ ضِيقِي لَا تَحْجُبْ عَنِّي وَجْهَكَ †**
أَمْلِ إِلَيَّ أَذُنَكَ * أَسْرِعْ إِلَى إِجَابَتِي يَوْمَ أَدْعُوكَ .

4 **فَأَيَّامِي كَالدُّخَانِ تَلَاشَتْ ***

وَعِظَامِي كَالْوُقُودِ اضْطَرَمَتْ .

5 **أُصِيبَ قَلْبِي وَيَسَّ كَالْعُشْبِ ***
حَتَّى نَسِيتُ أَنْ أَكُلَ خُبْزِي .

6 **مِنْ صَوْتِ تَأْوِهِي * لَصِقَ جِلْدِي بِعَظْمِي .**

7 **شَابَهْتُ بِجَعَةِ الْبَرَّةِ ***

صِرْتُ مِثْلَ بَوْمَةِ الْأَخْرَةِ .

Ἡγρύπνησα, *
καὶ ἐγενήθην ὥσει στρουθίον μονάζον ἐπὶ
δώματι.
Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζόν με οἱ ἐχθροί
μου, *
καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὥμνουν.

Ὅτι σποδὸν ὥσει ἄρτον ἔφαγον, *
καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων,
ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
θυμοῦ σου, *
ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
Αἱ ἡμέραι μου ὥσει σκιά ἐκλίθησαν, *
καὶ γὰρ ὥσει χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δὲ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, *
καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Σὺ ἀναστάς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών, †
ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτήν, *
ὅτι ἔκει καιρός.
Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους
αὐτῆς, *
καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου,
Κύριε, *
καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου.
Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, *
καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν
ταπεινῶν, *
καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.
Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν, *
καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Vigilavi, *
et factus sum sicut passer solitarius in
tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici
mei, *
et qui laudabant me adversum me
iurabant.

Quia cinerem tamquam panem
manducabam, *
et potum meum cum fletu miscabam,
A facie irae et indignationis tuae, *
quia elevans allisisti me.
Dies mei sicut umbra declinaverunt, *
et ego sicut foenum arui.

Tu autem, Domine, in aeternum
permanes, *
et memoriale tuum in generationem et
generationem.

Tu exurgens miseraberis Sion, †
quia tempus miserendi eius; *
quia venit tempus.
Quoniam placuerunt servis tuis lapides
eius, *
et terrae eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum,
Domine, *
et omnes reges terrae gloriam tuam;
Quia aedificavit Dominus Sion, *
et videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium, *
et non sprexit precem eorum.
Scribantur haec in generatione altera, *
et populus qui creabitur laudabit
Dominum.

Ho vegliato e sono divenuto
come un passero solitario sul
tetto. // Tutto il giorno mi
insultavano i miei nemici e
quelli che mi lodavano contro
di me giuravano.

Poiché ho mangiato cenere
come pane e la mia bevanda
mescolavo col pianto, //
dinanzi alla tua ira e al tuo
sdegno, perché tu mi hai
sollevato e poi spezzato a
terra. // I miei giorni sono
declinati come un'ombra e io
come fieno sono inaridito.

Ma tu, SIGNORE, rimani in
eterno, e il tuo memoriale di
generazione in generazione.

Tu sorgerai e avrai pietà di
Sion, perché è tempo di
averne pietà, è venuto il
tempo; // perché i tuoi servi si
sono compiaciuti delle sue
pietre e avranno pietà della sua
polvere.

Così le genti temeranno il tuo
nome, SIGNORE, e tutti i re la
tua gloria; // perché il
SIGNORE ricostruirà Sion e si
mostrerà nella sua gloria.

Ha chinato lo sguardo sulla
preghiera degli umili e non ha
disprezzato la loro supplica.
Sia scritto questo per la
generazione futura, e il popolo
che sarà creato loderà il
SIGNORE.

8 سَهَرْتُ وَنَحْتُ كَالْعَصْفُورِ
الْمُنْقَرِدِ عَلَى الْأَسْطِحةِ .
9 طَوَالَ النَّهَارِ عَيَّرَنِي أَعْدَائِي
وَفِي حَقِّهِمْ عَلَيَّ يَلْعَنُونَنِي .

10 أَكَلْتُ الرَّمَادَ مِثْلَ الْخُبْزِ
وَمَزَجْتُ بِالدُّمُوعِ شَرَابِي

11 بِسَبَبِ غَضَبِكَ وَسُخْطِكَ
فَإِنَّكَ رَفَعْتَنِي ثُمَّ طَرَحْتَنِي .

12 أَيَّامِي كَظِلٍّ مَائِلٍ * وَقَدْ يَبَسَتْ كَالْعُشْبِ .

13 وَأَنْتَ يَا رَبُّ جَالِسٌ لِلْأَبَدِ *
وَذِكْرُكَ بَاقٍ إِلَى جِيلٍ فَجِيلٍ .

14 سَتَقُومُ وَتَرَأْفُ بِصِهْيُونَ †
فَقَدْ حَانَ أَنْ تَتَحَنَّنَ عَلَيْهَا * وَقَدْ آنَ الْأَوَانُ .

15 إِنَّ عِبِيدَكَ أَحْبَبُوا حِجَارَتَهَا *
وَحَنُّوا عَلَى ثَرَاهِهَا .

16 وَسَتَخْشَى الْأُمَمُ اسْمَ الرَّبِّ *
وَجَمِيعُ مُلُوكِ الْأَرْضِ مَجْدَكَ .

17 إِذَا بَنَى الرَّبُّ صِهْيُونَ * تَجَلَّى فِي مَجْدِهِ

18 وَالتَّمَتَ إِلَى صَلَاةِ الْمُسْلُوبِ *
وَمَا أَزْدَرَى دُعَاءَهُ .

19 فَلْيُكْتُبْ هَذَا لِلْجِيلِ الْآتِي *
وَيُسَبِّحِ الرَّبَّ شَعْبٌ سَيُخْلَقُ .

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, *
Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,
τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν
πεπεδημένων, *
τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων,

τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, *
καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.
Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπιτοαυτὸ, *
καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, *
τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν
μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, *
ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν σὺ, Κύριε,
ἐθεμελίωσας, *
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.
Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, *
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς *
καὶ ἀλλαγῇσονται.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, *
καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, *
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα
κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜΟΣ PB'

Τῷ Δαβίδ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, *
καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, *
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς αἰνέσεις
αὐτοῦ.

Quia prospexit de excélso sancto suo;*
Dóminus de cælo in terram aspexit,
Ut audíret gémitus compeditórum,*
ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntiant in Sion nomen Dómini,*
et laudem eius in Ierúsalem,
In conveniéndo pópulos in unum et
reges,*
ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ:*
« Paucitátem díerum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio díerum
meórum;»
in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti;*
et ópera mánuum tuárum sunt cæli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes;*
et omnes sicut vestiméntum
veteráscent,
Et sicut opertórium mutábis eos,*
et mutabúntur.

Tu autem idem ipse es,*
et anni tui non defíciant.
Fílii servórum tuórum habitábunt,*
et semen eórum in sæculum dirigétur ».

PSALMUS 102

Ipsi David.

Bénedic, ánima mea, Dómino;*
et ómnia quæ intra me sunt nómini
sancto eius.
Bénedic, ánima mea, Dómino,*
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Perché si è affacciato dall'alto
del suo santuario, il SIGNORE
dal cielo ha guardato sulla
terra, // per ascoltare il
gemito degli incatenati, per
sciogliere i condannati a
morte,

per annunciare in Sion il nome
del SIGNORE e la sua lode in
Gerusalemme, // quando si
raduneranno i popoli insieme e
i re, per servire il SIGNORE.

Gli ha detto sulla via della
sua forza: «Annunciami la
pochezza dei miei giorni,
non portarmi via a metà dei
miei giorni: per tutte le
generazioni, i tuoi anni.

Agli inizi tu, Signore, hai
fondato la terra, e i cieli sono
opera delle tue mani.
Essi periranno, ma tu permani,
e tutti come un vestito
invecchieranno,
come un mantello li avvolgerai
e saranno mutati;

ma tu sei lo stesso, e i tuoi
anni non verranno meno.
I figli dei tuoi servi
dimoreranno e la loro
discendenza prospererà in
eterno».

20 الرَّبُّ مِنْ عُلُوِّ قُدْسِهِ تَطَّلَعَ *

وَمِنْ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ نَظَرَ
21 لِيَسْمَعَ تَنَهُدَ الْأَسِيرِ * وَيُطْلِقَ سَرَاحَ أَبْنَاءِ الْمَوْتِ

22 حَتَّى يُحَدِّثَ بِاسْمِ الرَّبِّ فِي صِهْيُونَ *

وَيَتَسَبَّحَتْهُ فِي أُورُشَلِيمَ

23 عِنْدَ اجْتِمَاعِ الشُّعُوبِ وَالْمَمَالِكِ *

لِكَيْ يَعْبُدُوا الرَّبَّ .

24 فِي الطَّرِيقِ أَوْهَنَ قُوَّتِي * وَقَصَّرَ أَيَّامِي .

25 أَقُولُ يَا إِلَهِي لَا تَرْفَعْنِي فِي نِصْفِ أَيَّامِي *

إِلَى جِيلٍ فَجِيلٍ سِنُوكَ .

26 فِي الْبَدْءِ أَسَّسْتَ الْأَرْضَ *

وَالسَّمَوَاتُ صُنْعُ يَدَيْكَ

27 هِيَ تَزُولُ وَأَنْتَ تَبْقَى * وَكُلُّهَا كَالثَّوْبِ تَبْلَى

وَكَمَا يُغَيِّرُ الثَّوْبُ تُغَيِّرُهَا *

28 وَأَنْتَ أَنْتَ وَسِنُوكَ لَا تَنْتَهِي .

29 بَنُو عَيْدِكَ يَسْكُنُونَ * وَذُرِّيَّتُهُمْ تَبْقَى أَمَامَكَ .

المزمور 102

1 لِدَاوُد .

بَارِكِي الرَّبَّ يَا نَفْسِي *

وَيَا جَمِيعَ مَا فِي دَاخِلِي اسْمُهُ الْقُدُّوسَ

2 بَارِكِي الرَّبَّ يَا نَفْسِي * وَلَا تَنْسِيَ جَمِيعَ إِحْسَانَاتِهِ .

Τὸν εὐιλατεῦνonta πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, *
τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου, *
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, *
τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, *
τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου. *
Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, *
καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδίκουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, *
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, *
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, *
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, *
οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς †
ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ *
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, *
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς, *
ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν *
μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, *
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
Qui rédimít de intéritu vitam tuam, *
qui corónat te in misericórdia et miseratió nibus;
Qui replet in bonis desidérium tuum: *
renovábitur ut áquilæ iuventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, *
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, *
filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus, *
longánimis et multum miséricors.
Non in perpétuum irascétur, *
neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis, *
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra, *
corroborávit misericórdiam suam super timéntes se;
Quantum distat ortus ab occidéntē, *
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórur, *
misértus est Dóminus timéntibus se;
Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum, *
recordátus est quóniam pulvis sumus.

lui che perdona tutte le tue iniquità, che guarisce tutte le tue malattie, // che redime dalla corruzione la tua vita, che ti corona di misericordia e di compassioni, // che sazia di beni la tua brama: sarà rinnovata, come di aquila, la tua giovinezza.

Opera misericordie il SIGNORE, e il giudizio per tutti quelli che subiscono ingiustizia. Ha fatto conoscere le sue vie a Mosè, ai figli di Israele le sue volontà.

Pietoso e misericordioso è il SIGNORE, longanime e ricco di misericordia. Non per sempre sarà adirato né in eterno sarà in collera; non secondo i nostri peccati ha agito con noi né secondo le nostre iniquità ci ha retribuiti;

perché come l'altezza del cielo dalla terra ha rafforzato il Signore la sua misericordia su quelli che lo temono. Quanto dista l'oriente dall'occidente ha allontanato da noi le nostre iniquità.

Come un padre ha pietà dei figli, ha avuto pietà il SIGNORE di quelli che lo temono; perché egli sa di che siamo plasmati. Ricordati che siamo polvere!

³ هُوَ الَّذِي يَغْفِرُ جَمِيعَ أَثَامِكَ *

وَيَشْفِي جَمِيعَ أَمْرَاضِكَ

⁴ يَفْتَدِي مِنْ هُوَةِ حَيَاتِكَ *

وَيُكَلِّلُكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرَّأْفَةِ .

⁵ يُشْبِعُ سِنِيكَ خَيْرًا * فَيَتَجَدَّدُ كَالْعُقَابِ شَبَابُكَ .

⁶ الرَّبُّ الَّذِي يُجْرِي الْبِرَّ وَالْحَقَّ *

لِجَمِيعِ الْمَظْلُومِينَ

⁷ عَرَفَ مُوسَى طَرَفَهُ * وَبَنِي إِسْرَائِيلَ مَاثِرُهُ .

⁸ الرَّبُّ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ * طَوِيلُ الْأَنَاءِ كَثِيرُ الرَّحْمَةِ .

⁹ لَا عَلَى الدَّوَامِ يُخَاصِمُ * وَلَا لِلْأَبَدِ يَخْقَدُ

¹⁰ لَا عَلَى حَسَبِ خَطَايَانَا عَامَلَنَا *

وَلَا عَلَى حَسَبِ أَثَامِنَا كَافَأَنَا .

¹¹ بَلْ كَارْتِفَاعِ السَّمَاءِ عَنِ الْأَرْضِ *

عَظُمَتْ رَحْمَتُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَهُ

¹² كَبُعْدِ الْمَشْرِقِ عَنِ الْمَغْرِبِ *

أَبْعَدَ عَنَّا مَعَاصِينَا .

¹³ كَمَا يَرَأْفُ الْأَبُ بِنَبِيهِ *

يَرَأْفُ الرَّبُّ بِمَنْ يَتَّقُونَهُ

¹⁴ لِأَنَّهُ عَالِمٌ بِجِبْلَتِنَا * وَذَاكِرٌ أَنَّنَا تُرَابٌ .

Ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, *
ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει, *
καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος *
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν·
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν, †
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, *
καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον
αὐτοῦ, *
καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες ἄγγελοι
αὐτοῦ, †
δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, *
τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, *
λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιῶντες τὰ θελήματα
αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ †
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυναστείας αὐτοῦ, *
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'

Τῷ Δαβίδ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· *
Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω, †
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, *
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν.

Homo, sicut fœnum dies eius, *
tamquam flos agri sic efflorébit;
Quóniam spíritus pertransíbit in illo et
non subsistet, *
et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno*
et usque in ætérnum super timéntes
eum.
Et iustítia illíus in filios filiórum, †
his qui servant testaméntum eius, *
et mémoires sunt mandatórum ipsíus ad
faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam, *
et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes ángeli eius, †
poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus*
ad audiéndam vocem sermónum eius.
Benedícite Dómino, omnes virtútes eius, *
minístri eius qui fácit voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius, †
in omni loco dominatiónis eius. *
Bénedic, ánima mea, Dómino.

PSALMUS 103

Ipsi David.

Bénedic, ánima mea, Dómino; *
Dómine, Deus meus, magnificátus es
veheménter !
Confessióem et decórem induísti, †
amíctus lúmine sicut vestiménto, *
exténdens cælum sicut pellem.

L'uomo, come l'erba i suoi
giorni; come un fiore del
campo, così sfiorirà.
Perché un soffio passa in
lui, e non sussisterà, e non
conoscerà più il suo luogo.

Ma la misericordia del SIGNORE
è da sempre e in eterno su
quelli che lo temono,
e la sua giustizia sui figli dei
figli, per coloro che
custodiscono la sua alleanza e
si ricordano dei suoi comandi
per compierli.

Il SIGNORE nel cielo ha
preparato il suo trono, e il suo
regno domina tutto.

Benedite il SIGNORE, voi tutti
angeli suoi, potenti e forti
esecutori della sua parola per
udire la voce delle sue parole;
benedite il SIGNORE, voi tutte
sue schiere, suoi ministri
esecutori delle sue volontà;

benedite il SIGNORE, voi tutte
opere sue: in ogni luogo del
suo dominio, benedici, anima
mia, il SIGNORE.

Di Davide.

Benedici, anima mia, il
SIGNORE. SIGNORE, Dio mio, ti
sei grandemente esaltato!
Di confessione e splendore ti
sei rivestito, avvolto di luce
come di un manto, tu che
stendi il cielo come una tenda.

15 الْإِنْسَانُ كَالْعُشْبِ أَيَّامُهُ * وَكَزَهَرَ الْحَقْلُ يُزْهِرُ
16 هَبَّتْ عَلَيْهِ رِيحٌ فَلَمْ يَكُنْ *
وَلَمْ يَعُدْ يَعْرِفُهُ مَوْضِعُهُ .

17 وَرَحْمَةُ الرَّبِّ مِنْذُ الْأَزَلِ †
وَلِلْأَبَدِ عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَهُ * وَبُرُّهُ لِبَنِي الْبَنِينَ
18 الْحَافِظِينَ عَهْدَهُ *
الذَّاكِرِينَ أَوَامِرَهُ لِيَعْمَلُوا بِهَا .

19 الرَّبُّ أَقَرَّ عَرْشَهُ فِي السَّمَاءِ *
وَمَلَكوْتهُ يَسُودُ الْجَمِيعَ .

20 بَارِكُوا الرَّبَّ يَا مَلَائِكَتَهُ * الْجَبَابِرَةَ الْأَشِدَّاءَ
الْعَامِلِينَ بِأَوَامِرِهِ * عِنْدَ سَمَاعِ كَلِمَتِهِ .
21 بَارِكُوا الرَّبَّ يَا جَمِيعَ قُوَّاتِهِ *
يَا خُدَّامَهُ الْعَامِلِينَ بِرِضَاهُ .

22 بَارِكِي الرَّبَّ يَا جَمِيعَ مَخْلُوقَاتِهِ †
فِي كُلِّ مَوَاضِعِ سُلْطَانِهِ . * بَارِكِي الرَّبَّ يَا نَفْسِي .

المزمور 103

1 بَارِكِي الرَّبَّ يَا نَفْسِي *
أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهِي لَقَدْ عَظُمْتَ جَدًّا
2 تَسَرَّنَلْتَ الْبَهَاءَ وَالْجَلَالَ *
أَنْتَ الْمَلْتَحِفُ بِالنُّورِ كَرْدَاءٍ

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, †
ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· *
ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων,
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, *
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, *
οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἐβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, *
ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.
Ἐκ τῆς ἐπιτιμῆσεώς σου φεύζονται, *
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι
πεδιά *
εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.
Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, *
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, *
ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, *
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνοῦσι, *
ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, *
ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται
ἡ γῆ.

Qui tegis aquis superiōra eius, †
qui ponis nubem ascēsum tuum, *
qui āmbulas super pennas ventōrum.
Qui facis āngelos tuos spīritus, *
et minīstros tuos ignem urēntem.

Qui fundāsti terram super stabilitātem
suam, *
non inclinābitur in sāeculum sāeculi.
Abýssus sicut vestimētum amīctus
eius, *
super montes stabunt aquae.
Ab increpatióne tua fūgient, *
a voce tonitruī tui formidābunt.

Ascēdunt montes et descēdunt
campi *
in locum quem fundāsti eis.
Términum posuisti quem non
transgrediēntur, *
neque converténtur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus, *
inter médium móntium pertransíbunt
aquae.
Potábunt omnes béstiae agri, *
expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres caeli habitábunt, *
de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superiōribus suis, *
de fructu óperum tuórum satiābitur
terra.

È lui che copre di acque le
sue alte stanze, che fa delle
nubi il suo piedistallo, che
passeggia sulle ali dei venti;
che fa i suoi angeli spiriti e i
suoi ministri fuoco ardente;

che ha fondato la terra sulla sua
stabilità, non sarà piegata per i
secoli dei secoli.
L'abisso come un manto è la sua
veste, sui monti s'innalzeranno
le acque.
Alla tua minaccia fuggiranno,
alla voce del tuo tuono avranno
paura.

Salgono sui monti e scendono
nelle pianure al luogo che hai
fondato per loro;
hai posto un confine che non
oltrepasseranno, e non
torneranno a coprire la terra.

È lui che fa scaturire le sorgenti
nelle valli, in mezzo ai monti
scorreranno le acque.
Abbevereranno tutte le fiere
della campagna, le
attenderanno gli onagri per
dissetarsi.

Presso di esse gli uccelli del
cielo dimoreranno, di tra le
rocce emetteranno la voce.

È lui che abbevera le
montagne dalle sue alte stanze:
dal frutto delle tue opere sarà
saziata la terra;

البَاسِطُ السَّمَاءِ كَالسَّتَارَةِ *³ الْبَاسِطُ عَلَيَّاتِهِ عَلَى الْمِيَاهِ
الْجَاعِلُ الْعِمَامَ مَرْكَبَةً لَهُ * السَّائِرُ عَلَى أَجْنِحَةِ الرِّيحِ
الْجَاعِلُ مِنَ الرِّيحِ رُسُلَهُ *⁴ وَمِنْ لَهْيِبِ النَّارِ خُدَامَهُ

⁵ الْمَوْسَسُ الْأَرْضَ عَلَى قَوَاعِدِهَا *
فَلَا تَتَزَعَزَعُ أَبَدَ الدُّهُورِ .

⁶ كَسَوْتَهَا الْعَمَرَ لِبَاسًا * عَلَى الْجِبَالِ وَقَفَتِ الْمِيَاهُ .

⁷ عِنْدَ زَجْرِكَ تَهْرَبُ * وَعِنْدَ صَوْتِ رَعْدِكَ تَهْطُلُ

⁸ تَعْلُو الْجِبَالِ وَتَنْزِلُ إِلَى الْأَوْدِيَةِ *
إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي حَدَدْتَ لَهَا .
⁹ جَعَلْتَ لَهَا حَدًّا لَا تُجَاوِزُهُ *
فَلَا تَعُودُ تُعْطِي وَجْهَ الْأَرْضِ .

¹⁰ أَنْتَ مُفَجِّرُ الْعُيُونِ فِي الْوَهَادِ *
فَتَسِيلُ بَيْنَ الْجِبَالِ

¹¹ تَسْقِي جَمِيعَ وُحُوشِ الْبَرِّيَّةِ *
وَبِهَا تُرْوِي حَمِيرَ الْوَحْشِ عَطَشَهَا

¹² عِنْدَهَا تَسْكُنُ طُيُورُ السَّمَاءِ *
وَتُعَرِّدُ مِنْ بَيْنِ الْأَغْصَانِ .

¹³ مِنْ عَلَيَّاتِكَ تَسْقِي الْجِبَالَ *
وَمِنْ ثَمَرِ أَعْمَالِكَ تَشْبَعُ الْأَرْضُ

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, *
καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, *
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου·
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, *
καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, *
αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, *
τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, *
πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρυλλίοις.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς, *
ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, *
ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι ἀρπάσαι, *
καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συναχθήσονται, *
καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ *
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε †
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας *
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Prodúcens fœnum iumentis, *
et herbam servituti hóminum,
Ut edúcas panem de terra, *
et vinum lætificet cor hóminis;
Ut exhílalet fáciem in óleo, *
et panis cor hóminis confírmēt.

Saturabúntur ligna campi, *
et cedri Líbani quas plantávit.
Illic pásseres nidificábunt, *
heródii domus dux est eórum.
Montes excélsi cervis, *
petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora, *
sol cognóvit occásu suum.
Posuísti ténebras et facta est nox: *
in ipsa pertransibunt omnes béstiæ
silvæ,

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant *
et quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol et congregátí sunt, *
et in cubilibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum, *
et ad operatióem suam usque ad
vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua,
Dómine †
Omnia in sapiéntia fecísti, *
impléta est terra possessiõe tua.

che fa crescere il fieno per le
bestie e le erbe a servizio degli
uomini, // perché traggano il
pane dalla terra, e il vino
rallegra il cuore dell'uomo;
perché rendano gioioso il volto
con l'olio, e il pane rinsalda il
cuore dell'uomo.

Saranno saziati gli alberi
della pianura, e i cedri del
Libano che ha piantato. //
Là i passeri si annideranno,
e il nido della cicogna li
sovrasta. // Gli alti monti
sono rifugio per le cerva e
la roccia per i porcospini.

Ha fatto la luna per
[segnare] i tempi, il sole ha
conosciuto il suo tramonto.
// Hai posto le tenebre e fu
notte, in essa si
aggireranno tutte le fiere
della foresta,

i leoncelli ruggenti per far
preda e cercare da Dio il
loro cibo. // È sorto il sole
e si raduneranno, si
accovacceranno nelle loro
tane. // Uscirà l'uomo per
la sua opera e per il suo
lavoro fino a sera.

Come sono grandi le tue
opere, SIGNORE! Tutto hai
fatto con sapienza, la terra è
piena delle tue creature.

14 تُنْبِتُ لِلْبَهَائِمِ كَلًّا * وَلِلْخِدْمَةِ الْبَشَرِ خُضْرًا
لِإِخْرَاجِ خُبْزٍ مِنَ الْأَرْضِ *
15 وَخَمْرٍ تُفَرِّحُ قَلْبَ الْإِنْسَانِ
لِكَيْ يُنَضِّرَ الزَّيْتُ الْوُجُوهَ *
وَيُسْنِدَ الْخُبْزُ قَلْبَ الْإِنْسَانِ .

16 تَشْبَعُ أَشْجَارُ الرَّبِّ * أَرْزُ لُبْنَانَ الَّذِي غَرَسَهُ .
17 هُنَاكَ تُعَشِّشُ الْعَصَافِيرُ * وَبَيْتٌ لِلْقَلَقِ فِي رُؤُوسِهَا
18 الْجِبَالُ الشَّامِخَةُ لِلْوُعُولِ *
وَالصُّخُورُ مُعْتَصِمٌ لِلْوَبَارِ .

19 صَنَعَ الْقَمَرَ لِلْأَوْقَاتِ * وَالشَّمْسُ عَرَفَتْ غُرُوبَهَا .
20 تُتْلَقِي الظَّلَامَ إِذَا اللَّيْلُ *
فِيهِ تَسْعَى جَمِيعُ وَحُوشِ الْغَابِ .

21 تَزَارُّ الْأَشْبَالُ فِي طَلَبِ الْفَرِيسَةِ *
وَالْتِمَاسِ طَعَامِهَا مِنَ اللَّهِ .

22 تُشْرِقُ الشَّمْسُ فَتَنْسَحِبُ * وَفِي مَاوِيهَا تَرْبُضُ .
23 يُخْرِجُ الْإِنْسَانُ إِلَى شُغْلِهِ * وَإِلَى عَمَلِهِ حَتَّى الْمَسَاءِ .

24 مَا أَعْظَمَ أَعْمَالَكَ يَا رَبُّ †
لَقَدْ صَنَعْتَ جَمِيعَهَا بِالْحِكْمَةِ *
فَامْتَلَأَتِ الْأَرْضُ مِنْ خَيْرَاتِكَ .

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· *
ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα
μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, *
δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαΐζειν αὐτῷ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, *
δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτοῖς εὐκαιρον.
Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν †
ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα, *
τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον,
ταραχθήσονται †
ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, *
καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ
κτισθήσονται, *
καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, *
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, *
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἦσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, *
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, *
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλίποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, †
καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. *
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Hoc mare magnum et spatiósum
mánibus;†
illic reptilia quórum non est númerus,*
animália pusilla cum magnis.
Illic naves pertransíbunt,*
draco iste quem formásti ad
illudéndum ei.

Omnia a te expéctant*
ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent; *
aperiénte te manum tuam, ómnia
implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem
turbabúntur;†
áuferes spíritum eórum et defícient,*
et in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum et creabúntur,*
et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum;*
lætábitur Dóminus in opéribus suis.
Qui réspicit terram et facit eam
trémere,*
qui tangit montes et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea,*
psallam Deo meo quámdiu sum.
lucúndum sit ei elóquium meum,*
ego vero delectábor in Dómino.

Defícient peccatóres a terra,†
et iniqui ita ut non sint.*
Bénedic, ánima mea, Dómino.

Ecco il mare grande e vasto: ci
sono esseri guizzanti senza
numero, animali piccoli e
grandi. // Là passano le navi,
e questo drago che hai
plasmato per burlarti di lui.

Tutti rivolti a te attendono che
tu dia loro il cibo a tempo
opportuno. // Se tu lo dai
loro, lo raccoglieranno; e se tu
apri la mano, l'universo sarà
riempito di bontà.

Ma se distogli il tuo volto,
saranno sconvolti; toglierai il
loro spirito e verranno meno,
e alla loro polvere
ritorneranno. // Manderai il
tuo spirito e saranno creati, e
rinnoverai la faccia della
terra.

La gloria del SIGNORE sia in
eterno, gioisca il SIGNORE delle
opere sue; // lui che guarda
sulla terra e la fa tremare,
tocca i monti, e fumano.

Canterò al SIGNORE nella mia
vita, salmeggerò al mio Dio
finché esisto.
Gli sia dolce il mio parlare, e io
gioirò nel SIGNORE.

Spariscano i peccatori dalla
terra e gli iniqui, così da non
sussistere più. Benedici, anima
mia, il SIGNORE.

25 هَذَا الْبَحْرُ الْعَظِيمُ الْمُتَرَامِي الْأَطْرَافِ †
هُنَاكَ دَبِيبٌ لَا حَدَّ لَهُ *
مِنْ حَيَوَانَاتٍ صِغَارٍ وَكِبَارٍ .
26 هُنَاكَ تَجْرِي السُّفُنُ *
وَلَوِيَاتَانُ الَّذِي كَوَّنْتَهُ لِتَسْخَرَ مِنْهُ .
27 الْجَمِيعُ يَرْجُونَكَ *
لِتُعْطِيَهُمْ طَعَامَهُمْ فِي أَوَانِهِ
28 تُعْطِيَهُمْ فَيَلْتَقِطُونَ *
تَبْسُطُ يَدَكَ فَخَيْرًا يَشْبَعُونَ
29 تَحْجُبُ وَجْهَكَ فَيَرْتَاعُونَ . †
تَسْحَبُ أَرْوَاحَهُمْ فَيَمُوتُونَ *
وَالِإِى ثَرَاهِمَ يَعُودُونَ
30 تُرْسِلُ رُوحَكَ فَيُخْلِقُونَ * وَتُجَدِّدُ وَجْهَ الْأَرْضِ .
31 لِيَكُنْ مَجْدُ الرَّبِّ لِلْأَبَدِ * لِيَفْرَحِ الرَّبُّ بِأَعْمَالِهِ
32 يَنْظُرُ إِلَى الْأَرْضِ فَتَرْتَعِدُ * يَمَسُّ الْجِبَالَ فَتُدَخِّنُ .
33 أَنْشِدُ لِلرَّبِّ مَدَّةَ حَيَاتِي *
أَعْرِفُ لِلَّهِ مَا دُمْتُ .
34 لِيَطِبَ لَهُ كَلَامِي * أَمَّا أَنَا فَبِالرَّبِّ أَفْرَحُ .
35 لِيَنْقَرِضَ مِنَ الْأَرْضِ الْخَاطِثُونَ †
وَلَا يَبْقَ فِيهَا الْأَشْرَارُ *
بَارِكِي الرَّبَّ يَا نَفْسِي . هَلِّلُويَا .

Ἀλληλοῦϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, †
καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. *
Ἀπαγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ,
ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. *
διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. *
Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.
Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε. *
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν
ἐποίησε. *
τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ
στόματος αὐτοῦ.
Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, *
υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, *
ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, *
λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλιάς γενεάς,
ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, *
καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

Καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, *
καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον,
λέγων· Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, *
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, *
ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.
Καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, *
καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

Allelúia .

Confitémini Dómino et invocáte nomen
eius, *
annuntiáte inter gentes ópera eius.
Cantáte ei et psállite ei, *
narráte ómnia mirabilia eius.

Laudámini in nómine sancto eius, *
laetétur cor quæréntium Dóminum.
Quærite Dóminum et confirmámini, *
quærite fáciem eius semper.

Mementóte mirábiliū eius quæ fecit, *
prodígia eius et iudícia oris eius,
Semen Abraham, servi eius, *
filii Iacob, elécti eius.

Ipse Dóminus Deus noster; *
in univérſa terra iudícia eius.
Memor fuit in sæculum testaménti sui, *
verbi quod mandávit in mille
generatiónes,
Quod dispósuit ad Abraham, *
et iuraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Iacob in præcéptum, *
et Israel in testaméntum ætérnum,
Dicens: « Tibi dabo terram Chánaan *
funículum hereditátis vestræ ».

Cum essent número brevi, *
paucíssimi et incolæ eius,
Et pertransiérunt de gente in gentem, *
et de regno ad pópulum álterum,

Alleluia.

Confessate il SIGNORE e
invocate il suo nome,
annunciate fra le genti le sue
opere. // Cantate a lui e
salmeggiate a lui, raccontate
tutte le sue meraviglie.

Gloriatevi nel suo santo nome,
gioisca il cuore di quanti
cercano il SIGNORE.
Cercate il SIGNORE e siate
fortificati, cercate sempre il suo
volto.

Ricordatevi delle meraviglie
che egli ha fatto, dei suoi
prodigi e dei giudizi della sua
bocca, // seme di Abramo,
suoi servi, figli di Giacobbe,
eletti suoi.

È lui il SIGNORE nostro Dio, in
tutta la terra i suoi giudizi.
Si è ricordato per sempre della
sua alleanza, parola che aveva
comandato per mille
generazioni, // che aveva
sancito con Abramo, e del suo
giuramento ad Isacco.

E l'aveva stabilita per
Giacobbe come precetto e
per Israele come alleanza
eterna, // dicendo: «A te
darò la terra di Canaan,
come porzione della vostra
eredità».

Quando essi erano in piccolo
numero, pochissimi e stranieri
in essa, // e passavano di
gente in gente e da un regno a
un altro popolo,

¹ اِحْمَدُوا الرَّبَّ وَاذْعُوا بِاسْمِهِ *
عَرَّفُوا فِي الشُّعُوبِ مَآثِرَهُ .

² اُنْشِدُوا لَهُ وَاغْزِفُوا * وَفِي جَمِيعِ عَجَائِبِهِ تَأَمَّلُوا .

³ اِفْتَخِرُوا بِاسْمِهِ الْقُدُّوسِ *
وَلْتَفْرَحْ قُلُوبُ مُتَمَسِّكِ الرَّبِّ .

⁴ اَطْلُبُوا الرَّبَّ وَعِزَّتَهُ * اِلْتَمِسُوا وَجْهَهُ كُلَّ حِينٍ

⁵ اذْكُرُوا عَجَائِبُهُ الَّتِي صَنَعَهَا *

مُعْجَزَاتِهِ وَأَحْكَامَ فَمِهِ .

⁶ يَا ذُرِّيَّةَ إِبْرَاهِيمَ عَبْدِهِ * وَيَا بَنِي يَعْقُوبَ مُخْتَارِهِ

⁷ هُوَ الرَّبُّ إِلَهُنَا * فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا أَحْكَامُهُ .

⁸ يَتَذَكَّرُ لِلْأَبَدِ عَهْدَهُ *

الْكَلِمَةِ الَّتِي أَوْصَى بِهَا إِلَى أَلْفِ جِيلٍ

⁹ الْعَهْدِ الَّذِي قَطَعَهُ مَعَ إِبْرَاهِيمَ *

وَالْقَسَمِ الَّذِي أَقْسَمَهُ لِإِسْحَقَ

¹⁰ وَالَّذِي جَعَلَهُ فَرِيضَةً لِيَعْقُوبَ *

وَعَهْدًا أَبَدِيًّا لِإِسْرَائِيلَ

¹¹ قَائِلًا: « أُعْطِيكَ أَرْضَ كَنْعَانَ * حِصَّةَ مِيرَاثٍ لَكُمْ ».

¹² وَقَدْ كَانُوا نَفَرًا يَسِيرًا * وَعَدَدًا قَلِيلًا نَزَلَاءَ فِيهَا

¹³ يَسِيرُونَ مِنْ أُمَّةٍ إِلَى أُمَّةٍ *

وَمِنْ مَمْلَكَةٍ إِلَى شَعْبٍ آخَرَ .

Οὐκ ἀφήκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς, *
καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.
Μὴ ἄψησθε τῶν χριστῶν μου, *
καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Non reliquit hóminem nocére eis, *
et corrípuit pro eis reges:
« Nolíte tángere christos meos, *
et in prophétis meis nolíte malignári ».

Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, *
πάν στήριγμα ἄρτου συνέτριπεν.
Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, *
εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

Et vocávit famem super terram, *
et omne firmaméntum panis contrívit.
Misit ante eos virum, *
in servum venúndatus est Ioseph.

Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, *
σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, *
τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

Humiliavérunt in compédibus pedes
eius, *
ferrum pertránsiit ánimam eius,
Donec veníret verbum eius, *
elóquium Dómini inflammávit eum.

Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, *
ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφήκεν αὐτόν.
Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου
αὐτοῦ, *
καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ.
Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς
ἐαυτὸν, *
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.

Misit rex et solvit eum, *
princeps populórum et dimísit eum;
Constituit eum dóminum domus suæ, *
et príncipem omnis possessiónis suæ,
Ut erudíret príncipes eius sicut
semetípsum, *
et senes eius prudéntiam docéret.

Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, *
καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ Χάμ.
Καὶ ἠύξισε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, *
καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ.
Καὶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ
μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, *
τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Et intrávit Israel in Ægýptum, *
et Iacob áccola fuit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum vehementer, *
et firmávit eum super inimícos eius.
Convértit cor eórum ut odírent
pópulum eius, *
et dolum fácerent in servos eius.

Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, *
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν.
Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων
αὐτοῦ, *
καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χάμ.

Misit Móysen servum suum *
Aaron quem elégit ipsum.
Pósuit in eis verba signórum suórum, *
et prodigiórum in terra Cham.

non permise che uomo facesse
loro ingiustizia e rimproverò
dei re in loro favore: // «Non
toccate i miei consacrati e ai
miei profeti non fate del male».

E chiamò la fame sulla
terra, spezzò ogni
sostentamento di pane. //
Mandò davanti a loro un
uomo, come schiavo fu
venduto Giuseppe.

Umiliarono in ceppi i suoi
piedi, la sua vita passò
attraverso il ferro,
finché non venne la sua
parola, la parola del SIGNORE
lo infiammò.

Il re mandò a scioglierlo, il
principe dei popoli a
rilasciarlo. // Lo costituì
signore della sua casa e
principe di tutto il suo
possesso, // perché
istruisse i suoi principi al
pari di sé e rendesse
sapienti i suoi anziani.

Allora Israele entrò in Egitto e
Giacobbe fu straniero nella
terra di Cam. // Fece crescere
grandemente il suo popolo e lo
rese più forte dei suoi nemici.
E cambiò il loro cuore perché
odiassero il suo popolo e
agissero con inganno contro i
suoi servi.

Mandò Mosè suo servo,
Aronne, che aveva eletto.
Pose in essi le parole
[operatrici] dei suoi segni e dei
suoi prodigi nella terra di Cam.

14 فَلَمْ يَدَعْ أَحَدًا يَظْلِمُهُمْ
وعاقب مُلوگا مِن أَجْلِهِم:
15 « لَا تَمَسُّوا مُسَحَائِي * وَلَا تُؤْذُوا أَنْبِيَائي » .

16 وَدَعَا بِالْجُوعِ عَلَى الْأَرْضِ
وَقَطَعَ سَنَدَ الْخُبْزِ كُلَّهُ .

17 أَرْسَلَ أَمَامَهُمْ رَجُلًا * يُوسُفَ الَّذِي بِيَعِ لِلْعُبُودِيَّةِ .

18 أَلْمُوا بِالْقَيْدِ رَجُلَيْهِ * فِي الْحَدِيدِ دَخَلَ عُنُقُهُ

19 إِلَى أَنْ تَتِمَّ نُبُوءَتُهُ * وَتُحْصَهِ كَلِمَةُ الرَّبِّ .

20 أَرْسَلَ الْمَلِكُ فَحَلَّهُ *
سُلْطَانُ الشُّعُوبِ فَأُطْلِقَهُ

21 أَقَامَهُ سَيِّدًا عَلَى بَيْتِهِ *
وَسُلْطَانًا عَلَى جَمِيعِ أَمْوَالِهِ .

22 لِيُعَلِّمَ عِظَمَاءَهُ بِنَفْسِهِ * وَيَجْعَلَ مِنْ شُيُوخِهِ حُكَمَاءَ

23 ثُمَّ جَاءَ إِسْرَائِيلُ إِلَى مِصْرَ *
وَنَزَلَ يَعْقُوبُ فِي أَرْضِ حَامَ .

24 فَأَتَمَّى شَعْبَهُ كَثِيرًا * وَجَعَلَهُ أَقْوَى مِنْ مُضَايِقِيهِ

25 حَوْلَ قُلُوبِهِمْ حَتَّى أَبْغَضُوا شَعْبَهُ *
وَمَكَرُوا بِعَبِيدِهِ .

26 أَرْسَلَ مُوسَى عَبْدَهُ * وَهَارُونَ الَّذِي اخْتَارَهُ

27 فَأَجْرَبَا بَيْنَهُمُ الْآيَاتِ الَّتِي ذَكَرَهَا *
وَالْمُعْجَزَاتِ فِي أَرْضِ حَامَ .

Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, *
καὶ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, *
καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

Ἐξηρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, *
ἐν τοῖς ταμειοῖς τῶν βασιλέων αὐτῶν.
Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, *
καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν.

Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, *
πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς
συκάς αὐτῶν, *
καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν.

Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, *
καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός.
Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν, *
καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐκ τῆς γῆς
αὐτῶν, *
ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.
Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ
χρυσίῳ, *
καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, *
ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
Διεπέτασε νεφέλιν εἰς σκέπην αὐτοῖς, *
καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

Misit tenebras et obscurávit, *
et non exacerbávit sermónes suos.
Convértit aquas eórum in ságuinem, *
et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas *
in penetrálibus regum ipsórum.
Dixit et venit cœnomyía, *
et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, *
ignem comburéntem in terra ipsórum;
Et percússit véneas eórum et ficúlneas
eorum *
et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit et venit locústa, *
et bruchus cuius non erat número,
Et comédit omne fœnum in terra
eórum *
et comédit omnem fructum terræ
eórum.

Et percússit omne primogénitum in
terra eórum, *
primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto et áuro; *
et non erat in tríribus eórum infírmus.

Lætata est Ægýptus in profectióne
eórum, *
quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem
eórum, *
et ignem ut lucéret eis per noctem.

Mandò le tenebre e fece
tenebra, e si ribellarono alle
sue parole. // Cambiò le loro
acque in sangue e uccise i loro
pesci.

La loro terra brulicò di
rane nelle stanze dei loro
re. // Disse, e vennero
mosche canine e termiti
in tutti i loro territori.

Mutò le loro piogge in
grandine e fuoco ardente
sulla loro terra. // Colpì le
loro vigne e i loro fichi e
schiantò ogni albero del
loro territorio.

Disse, e vennero locuste e
bruchi senza numero,
che divorarono tutta l'erba
nella loro terra e divorarono il
frutto della loro terra.

Colpì ogni primogenito della
loro terra, primizia di ogni loro
fatica. // E li fece uscire con
argento e oro, e non c'era
nelle loro tribù chi fosse
infermo.

Si rallegrò l'Egitto del loro
esodo, perché il timore di
loro si era abbattuto su di
essi. // Stese una nube a
loro riparo e un fuoco per
illuminarli di notte.

28 أَرْسَلَ الظُّلْمَةَ فَاطْلَمَتِ الْأَرْضُ *
وَلَمْ يَتَمَرَّدُوا عَلَى كَلَامِهِ .
29 حَوَّلَ مِيَاهَهُمْ إِلَى دِمَاءٍ * وَأَهْلَكَ أَسْمَاكَهُمْ .

30 عَجَّتْ أَرْضُهُمْ بِالضَّفَادِعِ * حَتَّى فِي مَخَادِعِ مُلُوكِهِمْ .
31 قَالَ فَجَاءَ الذُّبَابُ * وَالْبَعُوضُ عَلَى جَمِيعِ بِلَادِهِمْ .

32 جَعَلَ أَمْطَارَهُمْ بَرْدًا * وَنَارًا تَلْتَهِبُ فِي أَرْضِهِمْ
33 وَضَرَبَ كُرُومَهُمْ وَتِينَهُمْ * وَكَسَّرَ أَشْجَارَ بِلَادِهِمْ .

34 قَالَ فَجَاءَ مِنَ الْجَرَادِ * وَالْجُنْدُبِ مَا لَا يُحْصَى
35 فَأَكَلَ كُلُّ عُشْبٍ فِي أَرْضِهِمْ *
وَأَكَلَ ثَمَارَ أَرْضِهِمْ .

36 وَضَرَبَ كُلَّ بَكْرٍ فِي أَرْضِهِمْ *
وَبَوَاكِرَ كُلِّ رُجُولَةٍ فِيهِمْ
37 بِفِضَّةٍ وَذَهَبٍ أَخْرَجَهُمْ *
وَلَمْ يَكُنْ مِنْ مُتَعَتِّرٍ فِي أَسْبَاطِهِمْ .

38 فَرِحَتْ مِصْرُ بِخُرُوجِهِمْ * لِأَنَّ رُعْبَهُمْ حَلَ عَلَيْهَا .
39 بَسَطَ غَمَامًا سِتْرًا لَهُمْ *
وَنَارًا فِي اللَّيْلِ تُضِيءُ لَهُمْ .

Ἦθησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, *
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.
Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα· *
ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, *
τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει, *
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, *
καὶ πόρους λαῶν ἐκληρονόμησαν.
Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, *
καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ΄

Ἀλληλουῖα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς, *
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, *
ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις
αὐτοῦ;
Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, *
καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ
λαοῦ σου, *
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·
τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν
σου, †
τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ
ἐθνους σου, *
τοῦ ἐπαινέσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

Ἠμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, *
ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

Petiérunt et venit cotúrnix, *
et pane caeli saturávit eos.
Dirúpit petram et fluxérunt aquæ, *
abiérunt in sicco flúmina.
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, *
quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in
exultatióne, *
et eléctos suos in lætítia;
Et dedit illis regiónés géntium, *
et labóres populórum possedérunt,
Ut custódiant iustificatiónes eius, *
et legem eius requírant.

PSALMUS 105

Allelúia .

Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in sæculum misericórdia eius.
Quis loquétur poténtias Dómini, *
audítas fáciat omnes laudes eius ?
Beáti qui custódiunt iudícium, *
et fáciunt iustítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in
beneplácito pópuli tui, *
vísita nos in salutári tuo,
Ad vidéndum in bonitáte electórum
tuórum, †
ad lætándum in lætítia gentis tuæ, *
ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris, *
iniúste égimus, iniquitátem fécimur.

Chiesero, e vennero le quaglie,
e li saziò con pane del cielo.
Squarcìo la roccia e
scaturirono le acque, corsero
fiumi in luoghi aridi.
Perché si ricordò della sua
santa parola, detta ad Abramo
suo servo.

Fece uscire il suo popolo
nell'esultanza, e i suoi eletti
nella gioia. // E diede loro le
regioni delle genti, ed
ereditarono le fatiche dei
popoli; // perché
custodissero i suoi decreti e
ricercassero la sua legge.

Alleluia.

Confessate il SIGNORE perché
è buono, perché in eterno è la
sua misericordia. // Chi dirà le
potenze del SIGNORE, farà
udire tutte le sue lodi? // Beati
quelli che custodiscono l'equità
e compiono la giustizia in ogni
tempo.

Ricordati di noi, SIGNORE, nel
compiacimento per il tuo
popolo, visitaci nella tua
Salvezza, // perché vediamo il
bene dei tuoi eletti, godiamo
della gioia del tuo popolo, ci
gloriamo con la tua eredità.

Abbiamo peccato con i nostri
padri, siamo stati iniqui,
abbiamo commesso ingiustizia.

40 طَلَبُوا فَأَنْزَلَ السَّلْوَى عَلَيْهِمُ *

وَمِنْ خُبْرِ السَّمَاءِ أَشْبَعَهُمْ

41 فَتَحَ الصَّخْرَةَ فَسَالَتْ الْمِيَاهُ *

وَجَرَتْ فِي الْقِفَارِ أَنْهَارًا

42 لِأَنَّهُ ذَكَرَ كَلِمَتَهُ الْقُدُوسَةَ * لِإِبْرَاهِيمَ عَبْدِهِ

43 وَأَخْرَجَ شَعْبَهُ بِالْإِبْتِهَاجِ * وَمُخْتَارِهِ بِالتَّهْلِيلِ .

44 وَمَنْحَهُمْ أَرْضِي الْأُمَمِ *

فَوَرِثُوا مَا تَعَبَتْ فِيهِ الشُّعُوبُ

45 لِكِي يَحْفَظُوا فَرَائِضَهُ *

وَيَعْمَلُوا بِشَرَائِعِهِ . هَلِّلُويا .

المزمور 105

1 هَلِّلُويا .

إِحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَنَّهُ صَالِحٌ * لِأَنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ .

2 مَنْ ذَا الَّذِي يُحَدِّثُ بِمَآثِرِ الرَّبِّ *

وَيُسْمِعُ تَسْبِيحَتَهُ كُلَّهَا ؟

3 طُوبَى لِمَنْ يَحْفَظُونَ الْحَقَّ *

لِمَنْ يَعْمَلُونَ بِالْبِرِّ فِي كُلِّ حِينٍ .

4 أَذْكُرْنِي يَا رَبُّ نَظْرًا لِرِضَاكَ عَنْ شَعْبِكَ *

إِفْتَقِدْنِي بِخُلَاصِكَ

5 لِكِي أُعَايِنَ سَعَادَةَ مُخْتَارِكَ †

وَأَفْرَحَ بِفَرْحِ أُمَّتِكَ * وَأَفْتَحَرَ مَعَ مِيرَاثِكَ.

6 قَدْ خَطِئْنَا نَحْنُ وَأَبَاؤُنَا *

الْإِثْمَ وَالشَّرَّ ارْتَكَبْنَا .

Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ †
οὐ συνήκαν τὰ θαυμάσιά σου, *
καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ
ἐλέους σου.
Καὶ παρεπύκρναναν *
ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.
Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ, *
τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.
Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ
ἐξηράνθη· *
καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν
ἐρήμῳ,
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων, *
καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, *
εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, *
καὶ ἤνεσαν τὴν αἶνεσιν αὐτοῦ.

Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, *
οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, *
καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν, *
καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν
αὐτῶν.
Καὶ παρώργισαν Μωϋσὴν ἐν τῇ
παρεμβολῇ, *
καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου.

Ἦνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν, *
καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρώων.
Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, *
καὶ φλόξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς.

Patres nostri in Ægypto†
non intellexérunt mirabilia tua, *
non fuérunt mémoires multitudinis
misericórdiae tuæ,
Et irritavérunt ascendéntes in mare, *
mare Rubrum.
Et salvávit eos propter nomen suum, *
ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare Rubrum et
exsiccátum est, *
et dedúxit eos in abýssis sicut in
desérto.
Et salvávit eos de manu odiéntium, *
et redémit eos de manu inimíci;

Et opéruit aqua tribulántes eos: *
unus ex eis non remánsit.
Et credidérunt verbis eius, *
et laudavérunt laudem eius.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum eius, *
et non sustinuérunt consílium eius;
Et concupiérunt concupiscéntiam in
desérto, *
et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, *
et misit saturitátem in ánimas eórum.
Et irritavérunt Móysen in castris, *
Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra et deglutívit Dathan, *
et opéruit super congregatiónem
Abíron.
Et exársit ignis in synagóga eórum, *
flamma combússit peccatóres.

I nostri padri in Egitto non
compresero le tue meraviglie,
non ricordarono l'abbondanza
della tua misericordia e si
ribellarono giungendo al Mar
Rosso. // Eppure li salvò per
amore del suo nome, per far
conoscere la sua potenza.

Minacciò il Mar Rosso e si
seccò, e li guidò nell'abisso
come in un deserto;
li salvò dalla mano degli
odiatori e li redense dalla mano
del nemico.

L'acqua ricoprì i loro
oppressori: non ne rimase
neppure uno. // Allora
credettero alle sue parole e
intonarono la sua lode.

Fecero presto a dimenticare le
opere sue, non attesero il suo
consiglio. // Furono pieni di
brame nel deserto e tentarono
Dio nella terra arida.

E diede ad essi ciò che
chiedevano e mandò sazieta
all'anima loro.
E fecero adirare Mosè
nell'accampamento e Aronne,
il santo del SIGNORE.

Si aprì la terra e inghiottì
Datan e ricoprì la fazione di
Abiron. // Divampò il fuoco
nella loro fazione e la fiamma
divorò i peccatori.

7 **أَبَاؤُنَا فِي مِصْرَ لَمْ يَفْطَنُوا لِعَجَائِبِكَ ***
وَلَمْ يَتَذَكَّرُوا وَافِرَ مَرَاكِمْكَ
بَلْ تَمَرَّدُوا عَلَى الْعَلِيِّ * عِنْدَ بَحْرِ الْقَصَبِ
8 **فَخَلَّصَهُمْ مِنْ أَجْلِ اسْمِهِ *** لِيُعْرِفَ جَبَرُوتَهُ .

9 **وَرَجَرَ بَحْرَ الْقَصَبِ فَحَفَّ ***
وَسَيَّرَهُمْ فِي الْغِمَارِ كَمَا فِي الْقِفَارِ
10 **وَخَلَّصَهُمْ مِنْ يَدِ الْمُبْغِضِينَ ***
وَأَفْتَدَاهُمْ مِنْ يَدِ الْأَعْدَاءِ .

11 **وَعَطَّتِ الْمَيَاءُ مُضَائِقِيهِمْ *** فَلَمْ يَبْقَ مِنْهُمْ أَحَدٌ
12 **فَأَمَنُوا بِكَلَامِهِ *** وَأَنْشَدُوا تَسْبِيحَتَهُ .

13 **سُرْعَانَ مَا نَسُوا أَعْمَالَهُ *** وَلَمْ يَنْتَظِرُوا تَذْبِيرَهُ .
14 **فِي الْبَرِّيَّةِ اشْتَهَوْا شَهْوَةً *** وَفِي الْقَفْرِ جَرَّبُوا اللَّهَ .

15 **فَلَبَّى طَلَبَهُمْ *** وَأَرْسَلَ الْحُمَى فِي نُفُوسِهِمْ .
16 **حَسَدُوا مُوسَى فِي الْمَخِيْمِ ***
وَهَارُونَ قَدِّيسَ الرَّبِّ .

17 **فَانْفَتَحَتِ الْأَرْضُ وَابْتَلَعَتْ دَاتَانَ ***
وَعَطَّتْ جَمَاعَةَ أَبِيْرَامَ
18 **وَاشْتَعَلَتْ نَارٌ فِي جَمَاعَتِهِمْ ***
لَهَيْبٍ أَحْرَقَ الْأَشْرَارَ .

Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, *
καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν, *
ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος χόρτον.

Ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος
αὐτοὺς, *
τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,
θαυμαστά ἐν γῇ Χάμ, *
καὶ φοβερά ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, †
εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ
θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, *
τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ,
τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι.

Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, *
καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.
Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, *
οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.

Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, *
τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν
τοῖς ἔθνεσι, *
καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ, *
καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.
Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, *
καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.

Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, *
καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.
Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, *
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Et fecerunt vitulum in Horeb, *
et adoraverunt sculptile;
Et mutaverunt glóriam suam*
in similitudinem vituli comedentis
foenum.

Obliti sunt Deum qui salvávit eos, *
qui fecit magnália in Ægypto,
Mirábilia in terra Cham, *
terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispéderet eos, †
si non Móyses eléctus eius stetisset in
confractióne in conspéctu eius, *
ut avérteret iram eius ne dispéderet
eos.

Et pro níhilo habuérunnt terram
desiderábilem, *
non credidérunt verbo eius.
Et murmuráverunt in tabernáculis suis, *
non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, *
ut prostérneret eos in desérto,
Et ut deíceret semen eórum in
natióibus, *
et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, *
et comedérunt sacrificia mortuórum;
Et irritáverunt eum in adinventiúnibus
suis, *
et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees et placávit, *
et cessávit quassátio.
Et reputátum est ei in iustítiam, *
in generatióne et generatióne
usque in sempiternum.

E fecero un vitello sull'Horeb e
adorarono quella statua:
cambiarono la loro Gloria con
l'immagine di un vitello che
mangia fieno.

Dimenticarono Dio che li
salvava, che aveva fatto cose
grandi in Egitto,
meraviglie nella terra di Cam e
cose terribili al Mar Rosso.

E disse di sterminarli, se Mosè
suo eletto non si fosse posto in
mezzo alla strage davanti a lui
per distoglierlo dallo sdegno
della sua ira, perché non li
sterminasse.

E disprezzarono una terra
desiderabile, non credettero
alla sua parola, //
mormorarono nelle loro tende,
non ascoltarono la voce del
SIGNORE.

Allora alzò la sua mano contro
di loro per abatterli nel
deserto, // per abbattere la
loro discendenza tra le genti e
disperderli nelle regioni.

E si consacrarono a Beelfagor
e mangiarono vittime sacrifica-
te ai morti, // lo esasperarono
con le loro imprese, e si
moltiplicò tra loro la rovina.

Si alzò Finees e lo placò, e
cessò la strage,
e gli fu ascritto a giustizia di
generazione in generazione in
eterno.

19 صَنَعُوا عِجْلاً فِي حُورَيْبَ *

وَسَجَدُوا لِصَنْمٍ مَسْبُوكٍ

20 وَاسْتَبَدَّلُوا بِمَجْدِهِمْ * صُورَةَ ثَوْرِ أَكَلٍ عُشْبٍ .

21 نَسُوا اللَّهَ مَخْلَصَهُمْ * صَانِعَ الْعِظَائِمِ فِي مِصْرَ

22 الْعَجَائِبِ فِي أَرْضِ حَامَ *

الْمَخَافِ عِنْدَ بَحْرِ الْقَصَبِ .

23 فَتَوَى أَنْ يُيَدِّهُمْ * لَوْلَا أَنَّ مُوسَى مَخْتَارَهُ

وَقَفَ فِي الثَّلْمَةِ أَمَامَهُ *

لَيُرَدَّ غَضَبُهُ عَنْ إِهْلَاكِهِمْ .

24 وَرَفَضُوا أَرْضًا شَهِيَّةً * غَيْرَ مُؤْمِنِينَ بِكَلِمَتِهِ

25 فِي خِيَامِهِمْ تَدَمَّرُوا *

وَالِى صَوْتِ الرَّبِّ لَمْ يَسْتَمِعُوا .

26 فَرَفَعَ يَدَهُ مُقْسِمًا * لَيَسْقِطَنَّ فِي الْبَرِّيَّةِ

27 وَيُسْقِطَنَّ ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْأُمَمِ *

وَيُبَدِّلَنَّهُمْ فِي الْبِلَادِ .

28 فَتَعَلَّقُوا بِبَعْلِ فَعُورَ * وَأَكَلُوا ذَبَائِحَ الْمَوْتِ

29 وَأَسَخَطُوا بِأَعْمَالِهِمْ * فَدَاهَمَتْهُمْ الضَّرِيَّةُ .

30 فَقَامَ فِنْحَاسُ وَقَضَى * فَكَفَّتِ الضَّرِيَّةُ عَنْهُمْ

31 فَعَدَّ لَهُ ذَلِكَ بَرًّا * جِيلًا فَجِيلًا لِلْأَبَدِ .

Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος
ἀντιλογίας, *
καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς.
Ὅτι παρεπύκρναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, *
καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ.

Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη *
ᾧ εἶπε Κύριος αὐτοῖς,
καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι *
καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, *
καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.
Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν *
καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις,

καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἁθῶν, †
αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, *
ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν.

Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, †
καὶ ἐμίανθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν *
καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν.

Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, *
καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
Καὶ παρέδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, *
καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.
Καὶ ἔθλιψαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, *
καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς †
αὐτοὶ δὲ παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ
αὐτῶν, *
καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, *
ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.

Et irritavérunt eum ad aquas
Contradictionis, *
et vexátus est Móyses propter eos,
Quia exacerbavérunt spíritum eius, *
et distínxit in lábiis suis.

Non disperdiderunt gentes *
quas dixit Dóminus illis.
Et commisti sunt inter gentes, *
et didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum, *
et factum est illis in scándalum.
Et immolavérunt filios suos *
et filias suas daemóniis.

Et effuderunt sánguinem innocentem, †
sánguinem filiórum suórum et filiárum
suárum, *
quas sacrificavérunt sculptílibus
Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, †
et contamináta est in opéribus eórum, *
et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum
suum, *
et abominátus est hereditátem suam,
Et trádidit eos in manus géntium, *
et domináti sunt eórum qui odérunt
eos.
Et tríbulavérunt eos inimíci eórum, *
et humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpe liberávit eos; †
ipsi autem exacerbavérunt eum in
consílio suo, *
et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.
Et vidit cum tribularéntur, *
et audívit oratiónem eórum.

E lo fecero adirare presso
l'acqua della contraddizione, e
Mosè subì danno per colpa
loro, // perché amareggiarono
il suo spirito, ed esprese un
dubbio con le sue labbra.

Non sterminarono le genti che
aveva detto loro il SIGNORE,
si mescolarono con le genti e
impararono le opere loro,

servirono le loro statue, e ciò
divenne per essi un inciampo.
E sacrificarono i loro figli e le
loro figlie ai demoni:

versarono sangue innocente, †
sangue dei loro figli e figlie,
che sacrificarono alle statue di
Canaan:

la terra fu macchiata con il
sangue [di uccisi] e fu
contaminata per le opere loro;
e fornicarono, con le loro
imprese.

E si adirò molto il SIGNORE
contro il suo popolo e
abominò la sua eredità:
li consegnò nelle mani dei
nemici, e li dominarono i loro
odiatori. // E li oppressero i
loro nemici, e furono umiliati
sotto le loro mani.

Molte volte li liberò, ma essi lo
amareggiarono con i loro
disegni e furono umiliati per le
loro iniquità. // E li vide il
Signore mentre erano tribolati,
ed esaudi la loro supplica:

32 ثُمَّ أَغْضَبُوهُ عَلَى مِيَاهِ مَرِيَّةَ *

فَأَصَابَ مُوسَى سُوءَ بِسَبِّهِمْ

33 لِأَنَّهُمْ تَمَرَّدُوا عَلَيْهِ * فَفَرَطَتْ شَفَتَاهُ بِالْكَلامِ .

34 لَمْ يُبَيِّدُوا الشُّعُوبَ * الَّتِي كَلَّمَهُمُ الرَّبُّ عَلَيْهَا

35 بَلِ اخْتَلَطُوا بِالْأُمَمِ * وَتَعَلَّمُوا أَعْمَالَهَا .

36 وَعَبَدُوا أَصْنَامَهَا †

فَكَانَ لَهُمْ ذَلِكَ فَخًا *

37 وَذَبَحُوا بَنِيهِمْ وَبَنَاتِهِمْ لِلشَّيَاطِينِ .

38 وَسَفَكُوا دَمًا زَكِيًّا *

دَمَ بَنِيهِمْ وَبَنَاتِهِمْ

الَّذِينَ ذَبَحُوهُمْ لِأَصْنَامٍ كَنَعَانَ *

فَتَدَنَسَتِ الْأَرْضُ بِالدِّمَاءِ .

39 وَتَنَجَّسُوا بِأَعْمَالِهِمْ * وَزَنَوْا بِأَفْعَالِهِمْ

40 فَغَضِبَ الرَّبُّ عَلَى شَعْبِهِ * وَاسْتَقْبَحَ مِيرَاثَهُ .

41 وَأَسْلَمَهُمْ إِلَى أَيْدِي الْأُمَمِ *

فَتَسَلَّطَ عَلَيْهِمْ مُبْغِضُوهُمْ

42 وَضَايَقَهُمْ أَعْدَاؤُهُمْ * فَأَذَلُّوا تَحْتَ أَيْدِيهِمْ .

43 مَرَّاتٍ كَثِيرَةً أَنْقَذَهُمْ †

لَكِنَّهُمْ تَمَرَّدُوا عَلَى تَذْيِيرِهِ * وَانْخَطَطُوا بِآثَامِهِمْ

44 فَتَنَظَّرَ إِلَى ضَيْقِهِمْ * عِنْدَ سَمَاعِهِ صُرَاخَهُمْ .

Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, *
καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
αὐτοῦ.
Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς *
ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων
αὐτούς.

Σώσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, *
καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν·
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ
ἁγίῳ, *
τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, †
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, *
καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'

Ἀλληλοῦϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστὸς, *
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, *
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,
καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς, †
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, *
καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης.

Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ, *
ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον
πεινῶντες καὶ διψῶντες, *
ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτούς, *
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτούς.
Καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, *
τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

Et memor fuit testaménti sui, *
et pænítuit eum secúndum
multitúdinem misericórdiae suæ.
Et dedit eos in misericórdias *
in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, *
et cóngrega nos de natióibus,
Ut confiteámur nómini sancto tuo, *
et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, †
a saéculo et usque in saéculum, *
et dicet omnis pópulus: « Fiat, fiat ».

PSALMUS 106

Alleluia .

Confitémini Dómino quóniam bonus, *
quóniam in saéculum misericórdia eius !

Dicant qui redempti sunt a Dómino, *
quos redemit de manu inimíci,
Et de regiónibus congregávit eos, †
a solis ortu et occásu, *
ab aquilóne et mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso, *
viam civitátis habitáculi non
invenérunt.
Esuriéntes et sitiéntes, *
ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum
tribularéntur, *
et de necessitatibus eórum erípuit eos.
Et dedúxit eos in viam rectam, *
ut irent in civitátem habitatiónis.

si ricordò della sua alleanza e si
pentì secondo l'abbondanza
della sua misericordia. // E li
fece oggetto di compassione
davanti a tutti quelli che li
avevano fatti prigionieri.

Salvaci, SIGNORE nostro Dio, e
raccogli di mezzo alle genti,
perché confessiamo il tuo
santo nome e ci gloriamo nella
tua lode.

Benedetto il SIGNORE, Dio
d'Israele, dall'eternità e in
eterno. E dirà tutto il popolo:
«Sia, sia».

Alleluia.

Confessate il SIGNORE perché
è buono, perché in eterno è la
sua misericordia.

Lo dicano i redenti dal
SIGNORE, quelli che ha redento
dalla mano del nemico
e ha radunato dalle regioni:
dall'oriente e dall'occidente,
dal settentrione e dal
mezzogiorno.

Errarono nel deserto, nella
terra arida, non trovarono la
via per una città da abitare,
affamati ed assetati, la loro
anima in essi venne meno.

E gridarono al SIGNORE nella
loro tribolazione, e li liberò
dalle loro angustie.
Li guidò per una via diritta,
perché giungessero a una città
da abitare.

45 تَذَكَّرْ عَهْدَهُ لَهُمْ * وَأَشْفَقَ بِحَسَبِ مَرَامِهِ الْوَافِرَةَ
46 وَأَنَاهُمْ رَأْفَةً * عِنْدَ جَمِيعِ الَّذِينَ أَسْرَوْهُمْ .

47 خَلَّصْنَا أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهُنَا *

وَمِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ اجْمَعْنَا

لِنَحْمَدَ اسْمَكَ الْقُدُّوسَ * وَنَمْتَحَرَّ بِتَسْبِيحَتِكَ .

48 تَبَارَكَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ † مِنْ الْأَزَلِ وَلِلْأَبَدِ *
وَلْيَقْبَلِ الشَّعْبُ كُلُّهُ: آمِينَ . هَلِّلُويا .

المزمور 106

1 اِحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَنَّهُ صَالِحٌ *
لَأَنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ .

2 لِيَقُلْ ذَلِكَ مُقْتَدَوُ الرَّبِّ *

الَّذِينَ أَفْتَدَاهُمْ مِنْ يَدِ الْمُضَايِقِ

3 وَجَمَعَهُمْ مِنَ الْبُلْدَانِ *

مِنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَالشَّمَالِ وَالْجَنُوبِ .

4 تَاهَوْا فِي بَرِّيَّةٍ مُقْفِرَةٍ *

وَلَمْ يَجِدُوا سَبِيلًا إِلَى مَدِينَةٍ مَأْهُوَلَةٍ

5 جِيَاعٌ عَطَاشٌ * تَخَوَّرَ نَفْسُهُمْ فِيهِمْ .

6 فَصَرَخُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ *

فَأَنْقَذَهُمْ مِنْ شِدَائِدِهِمْ

7 وَأَسْلَكَهُمْ سَبِيلًا مُسْتَقِيمًا *

لِيَسِيرُوا إِلَى مَدِينَةٍ مَأْهُوَلَةٍ .

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ,*
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.
Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν,*
καὶ πεινώσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,*
πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.
Ὅτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ,*
καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν.
Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν,*
ἡσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραζαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτοῦς,*
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.
Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκοτόυ καὶ
σκιᾶς θανάτου,*
καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ,*
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.
Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς,*
καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν.

Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν,*
διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.
Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν,*
καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

Καὶ ἐκέκραζαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτοῦς,*
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.
Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο
αὐτοὺς,*
καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν
αὐτῶν.

Confiteántur Dómino misericórdiæ
eius,*
et mirabilia eius filiis hóminum,
Quia satiávit ánimam inánem,*
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis,*
vinctos in mendicitáte et ferro,
Quia exacerbavérunt elóquia Dei,*
et consílium Altíssimi irritavérunt.
Et humiliátum est in labóribus cor
eórum,*
infirmáti sunt nec fuit qui adiuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum
tribularéntur,*
et de necessitátibus eórum liberávit
eos.
Et edúxit eos de ténebris et umbra
mortis,*
et víncula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ
eius,*
et mirabilia eius filiis hóminum;
Quia contrívit portas æreas,*
et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum,*
propter iniustitias enim suas humiliáti
sunt.
Omnem escam abomináta est ánima
eórum,*
et appropinquavérunt usque ad portas
mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum
tribularéntur,*
et de necessitátibus eórum liberávit
eos.
Misit verbum suum et sanávit eos,*
et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confessino al SIGNORE le
sue misericordie e le sue
meraviglie ai figli degli
uomini, // perché ha
saziato l'anima vuota e
l'anima affamata ha
colmato di beni,

quelli che giacevano nelle
tenebre e nell'ombra di morte,
incatenati nella povertà e nei
ferri; // perché si erano
ribellati alle parole di Dio e
avevano esasperato la volontà
dell'Altissimo. // E fu umiliato
nelle fatiche il loro cuore; si
estenuarono e non c'era chi
aiutasse.

E gridarono al SIGNORE
nella loro tribolazione, e li
salvò dalle loro angustie:
li trasse dalle tenebre e
dall'ombra di morte e
spezzò le loro catene.

Confessino al SIGNORE le sue
misericordie e le sue
meraviglie ai figli degli
uomini, // perché ha
infranto le porte di bronzo e
le sbarre di ferro ha spezzato.

Li prese dalla via della loro
iniquità, perché per le loro
iniquità erano umiliati.
Ogni cibo abominò l'anima
loro e si avvicinarono alle
porte della morte.

E gridarono al SIGNORE nella
loro tribolazione, e li salvò
dalle loro angustie.
Mandò la sua parola e li guarì
e li liberò dalle loro corruzioni.

⁸ فَلْيَحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَجْلِ رَحْمَتِهِ
وَعَجَائِبِهِ لِيَنِي الْبَشَرِ .
⁹ فَإِنَّهُ أَرَوَى الْخَلْقَ الْعَطْشَانَ
وَمَلَأَ الْبَطْنَ الْجَائِعِ خَيْرًا .

¹⁰ كَانُوا مُقِيمِينَ فِي الظُّلْمَةِ وَظِلَالِ الْمَوْتِ
أَسْرَى الْبُؤْسِ وَالْحَدِيدِ
¹¹ لِيَتْمَرِدْهُمْ عَلَى أَقْوَالِ اللَّهِ
وَاسْتِهَانَتْهُمْ بِتَدْبِيرِ الْعَلِيِّ .
¹² فَأَذَلَّ قُلُوبَهُمْ بِالْعَنَاءِ * سَقَطُوا وَلَا مُعِينَ .

¹³ فَصَرَخُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ
فَخَلَّصَهُمْ مِنْ شِدَائِدِهِمْ .
¹⁴ أَخْرَجَهُمْ مِنَ الظُّلْمَةِ وَظِلَالِ الْمَوْتِ
وَحَطَمَ قُبُودَهُمْ .

¹⁵ فَلْيَحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَجْلِ رَحْمَتِهِ
وَعَجَائِبِهِ لِيَنِي الْبَشَرِ .
¹⁶ فَإِنَّهُ كَسَرَ أَبْوَابَ النُّحَاسِ * وَحَطَمَ مَغَالِيقَ الْحَدِيدِ .

¹⁷ كَانُوا مَرَضَى فِي طَرِيقِ مَعْصِيَتِهِمْ
وَأَشْقِيَاءَ فِي آثَامِهِمْ
¹⁸ تَعَاَفُ نَفْسُهُمْ كُلَّ طَعَامٍ
فِيْلَامِسُونَ أَبْوَابَ الْمَوْتِ .

¹⁹ فَصَرَخُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ
فَخَلَّصَهُمْ مِنْ شِدَائِدِهِمْ .
²⁰ أَرْسَلَ كَلِمَتَهُ فَشَفَاهُمْ
وَمِنَ الْهُوَّةِ أَنْقَذَ حَيَاتَهُمْ .

Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ,*
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.
Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως,*
καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει.

Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις,*
ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.
Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου,*
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος,*
καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν,†
καὶ καταβαίνουνσιν ἕως τῶν ἀβύσσων.*
ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.
Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων,*
καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

Καὶ ἐκέκραζαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτοῦς,*
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.
Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι,†
καὶ ἔστη εἰς αὐραν,*
καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.
Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν,*
καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα
θελήματος αὐτῶν.

Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ,*
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων.
Ὑψάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ,*
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων
αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Confiteántur Dómino misericórdiæ
eius, *
et mirabilia eius filiis hóminum;
Et sacríficent sacrificium laudis, *
et annúntient ópera eius in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, *
faciéntes operatiónem in aquis multis,
Ipsi vidérunt ópera Dómini, *
et mirabilia eius in profúndo.

Dixit et stetit spíritus procéllæ, *
et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos †
et descéndunt usque ad abyíssos; *
ánima eórum in malis tabescébat.
Turbáti sunt et moti sunt sicut ébrius, *
et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum
tribularéntur, *
et de necessitatibus eórum edúxit eos.
Et státuit procéllam eius in auram, *
et siluérunt fluctus eius.
Et lætáti sunt quia siluérunt, *
et dedúxit eos in portum voluntátis
eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ
eius, *
et mirabilia eius filiis hóminum,
Et exáltent eum in ecclésia plebis, *
et in cáthedra seniórum laudent eum.

Confessino al SIGNORE le sue
misericordie e le sue meraviglie
ai figli degli uomini;
gli sacrificchino un sacrificio di
lode e annuncino le sue opere
con esultanza.

Quelli che scendevano nel
mare su navi, per compiere il
loro lavoro sulle grandi acque,
essi videro le opere del
SIGNORE e le sue meraviglie nel
profondo.

Disse, e si levò un vento di
tempesta e si innalzarono le
sue onde.

Salgono fino ai cieli e
scendono fino agli abissi:
l'anima loro si struggeva nei
mali. // Furono sconvolti,
barcollarono come un ubriaco,
e tutta la loro sapienza fu
inghiottita.

E gridarono al SIGNORE nella
loro tribolazione, e li trasse
fuori dalle loro angustie: //
comandò alla tempesta e si
calmò in brezza e tacquero le
sue onde. // E si
rallegrarono perché si erano
quietate, e li guidò al porto
del loro desiderio.

Confessino al SIGNORE le sue
misericordie e le sue meraviglie
ai figli degli uomini, // lo
esaltino nell'assemblea del
popolo e sulla cattedra degli
anziani lo lodino.

21 فليَحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَجْلِ رَحْمَتِهِ
وَعَجَائِبِهِ لِيَنِي الْبَشَرِ
22 وَلْيَذَبِّحُوا ذَبَائِحَ الْحَمْدِ
وَلْيُحَدِّثُوا بِأَعْمَالِهِ بِالتَّهْلِيلِ .

23 كانوا يَخوضُونَ الْبَحْرَ فِي السُّفُنِ
يَسْعَوْنَ لِلْعَمَلِ فِي الْمِيَاهِ الْعَظِيمَةِ
24 هُمْ الَّذِينَ عَاينُوا أَعْمَالَ الرَّبِّ
وَعَجَائِبُهُ فِي الْغَمَارِ .

25 قَالَ فَقَامَتْ رِيحٌ عاصِفَةٌ * وَرَفَعَتْ أَمْواجُهُ .

26 يَصْعَدُونَ إِلَى السَّمَاءِ وَيَهْبِطُونَ إِلَى الْأَعْمَاقِ *
فَتَذُوبُ نُفُوسُهُمْ مِنَ الشُّرُورِ
27 يَدُورُونَ وَيَتَرَحَّجُونَ كَالسَّكَرَانِ *
وَقَدْ ابْتُلِعَتْ حِكْمَتُهُمْ كُلُّهَا .

28 فَصَرَخُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ
فَأَخْرَجَهُمْ مِنْ شِدَائِدِهِمْ

29 حَوَّلَ الرُّوبْعَةَ إِلَى سَكِينَةٍ * فَسَكَتَتِ الْأَمْواجُ
30 فَفَرِحُوا عِنْدَمَا سَكَتَتْ * وَهَدَاهُمْ مِينَاءَ بُغْيَتِهِمْ .

31 فليَحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَجْلِ رَحْمَتِهِ
وَعَجَائِبِهِ لِيَنِي الْبَشَرِ
32 وَلْيُعَظِّمُوهُ فِي جَمَاعَةِ الشَّعْبِ
وَلْيُسَبِّحُوهُ فِي مَجْلِسِ الشُّيُوخِ .

Ἦθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον,*
καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.
Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην,*
ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

Ἦθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων,*
καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.
Καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας,*
καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν
ἀμπελῶνας,*
καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.
Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν
σφόδρα,*
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν *
ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.
Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν,*
καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ
ὁδῷ.

Καὶ ἐβοήθησε πέννιτι ἐκ πτωχείας,*
καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριᾶς.
Ὅψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται,*
καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράζει τὸ στόμα αὐτῆς.

Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα,*
καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

ΨΑΛΜΟΣ PZ

Ωδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαβίδ.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός,†
ἐτοίμη ἡ καρδία μου.*
ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
Ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα*
ἐξεγερθήσομαι ὀρθρου.

Pósuit flúmina in desértum, *
et éxitus aquárum in sitim,
Terram fructíferam in salsúginem, *
a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum, *
et terram sine aqua in éxitus aquárum,
Et collocávit illic esuriéntes, *
et constituérunt civitátem habitatiónis;

Et seminavérunt agros et plantavérunt
vínas, *
et fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eis et multiplicáti sunt
nimis, *
et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, et vexáti sunt *
a tribulatióne malórum et dolóre.
Effúsa est contéptio super príncipes, *
et erráre fecit eos in ínvio et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia, *
et pósuit sicut oves famílias.
Vidébunt recti et lætabúntur, *
et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens ? †
Et custódiet hæc, *
et intélliget misericórdias Dómini.

PSALMUS 107

Cánticum psalmi ipsi David.

Parátum cor meum, Deus, †
parátum cor meum, *
cantábo et psallam in glória mea.
Exsúrge, glória mea, †
exsúrge, psaltérium et cíthara, *
exsúrgam dilúculo.

Cambiò i fiumi in
deserto e le sorgenti di
acqua in siccità, // la
terra fertile in salsedine,
per la malizia dei suoi
abitanti.

Cambiò il deserto in laghi
d'acqua e la terra arida in
sorgenti d'acqua; // e vi
fece abitare gli affamati,
che si costruirono città da
abitare,

seminarono campi e
piantarono viti, che
produssero frutto. // Li
benedisse e si
moltiplicarono
grandemente, e non
diminuí il loro bestiame.

E furono ridotti a pochi e
tormentati dalla tribolazione
di mali e di dolori. // Fu
riversato disprezzo sui loro
principi, e li fece errare in
una terra impraticabile e
senza via.

E sollevò il misero dalla
povertà e rese le famiglie
come greggi. // Vedranno
i retti e gioiranno, e ogni
iniquità si turerà la bocca.

Chi è sapiente e custodirà
queste cose e comprenderà le
misericordie del SIGNORE?

Cantico, salmo, di Davide.

Pronto è il mio cuore, o Dio,
pronto il mio cuore, canterò
e salmeggerò nella mia
gloria. // Destatevi, arpa e
cetra, mi desterò all'aurora.

33 يَحْوِلُ الْأَهْأَارَ إِلَى قِفَارٍ *
وَيَبَايِعُ الْمِيَاهِ إِلَى أَرْضٍ عَطْشَى
34 وَأَرْضَ الثَّمَارِ إِلَى أَرْضٍ مَالِحَةٍ * بِسَبَبِ شَرِّ سُكَّانِهَا .

35 يَحْوِلُ الْقِفَارَ إِلَى غُدْرَانٍ *
وَالْأَرْضَ الْقَاحِلَةَ إِلَى عُيُونِ مِيَاهٍ
36 وَيُسْكِنُ هُنَاكَ الْجِيَاعَ * فَيُنْشِئُونَ مَدِينَةً لِلْسُّكْنَى

37 وَيَزْرَعُونَ حُقُولًا وَيَغْرِسُونَ كُرُومًا *
فَتُثْمِرُ لَهُمْ غِلَالًا
38 وَيُبَارِكُهُمْ فَيَكْثُرُونَ جَدًّا * وَهَائِمُهُمْ أَيْضًا لَا يَقْلَلُهَا .

39 ثُمَّ يَقْلُونَ وَيَنْهَارُونَ * تَحْتَ وَطْأَةِ السُّوءِ وَالْعَمِّ .
40 يَصُبُّ الْإِحْتِقَارَ عَلَى النُّبَلَاءِ *
وَيُضِلُّهُمْ فِي تَبَاهٍ لَا طَرِيقَ فِيهِ .

41 وَيُنْهَضُ الْمِسْكِينُ مِنَ الْبُؤْسِ *
وَيَجْعَلُ الْعَشَائِرَ مِثْلَ قُطْعَانِ الْعَنَمِ .
42 فَيَرَى الْمُسْتَقِيمُونَ وَيَفْرَحُونَ * وَكُلُّ ظَلَمٍ يَسُدُّ فَمَهُ .

43 مَنْ هُوَ حَكِيمٌ فَلْيَحْفَظْ هَذِهِ الْأُمُورَ *
وَلْيَفْطَنْ لِمَرَا حِمِ الرَّبِّ .

المزمور 107

1 نشيد . مزمور . لداود .

2 قَلْبِي مُسْتَعِدُّ يَا اللَّهُ †

إِنِّي أَنشِدُ وَأَعْرِفُ * اسْتَيْقِظْ يَا مَجْدِي

3 اسْتَيْقِظْ أَيُّهَا الْعُودُ وَالْكِتَارَةُ * سَأَوْقِظُ السَّحَرَ .

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε·*
ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.
Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός
σου,*
καὶ ἔως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ θεός,*
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,*
σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·†
Ὑψώθησομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα,*
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι
Μανασσῆς,†
καὶ Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου.*
Ἰούδας βασιλεύς μου,
Μωάβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.†
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλὼ τὸ ὑπόδημά
μου,*
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;*
ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
Οὐχὶ σὺ, ὁ Θεὸς ὁ ἀπώσάμενος ἡμᾶς,*
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς
δυναμέσιν ἡμῶν;

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως,*
καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν,*
καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, *
et psallam tibi in natióibus.
Quia magna super cælos misericórdia
tua, *
et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus, *
et super omnem terram glória tua.
Ut liberéntur dilécti tui, *
salvum fac dextera tua et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: †
« Exultábo et dívidam Síchimam, *
et convállem Tabernaculórum dimétiar;

Meus est Gálaad et meus est Manásses, †
et Ephraim suscéptio cápitis mei, *
Iuda rex meus,

Moab lebes spei meæ: †
in Idumæam exténdam calceaméntum
meum, *
mihi alienígenæ amíci facti sunt ».

Quis dedúcet me in civitátem munitam ?
*

Quis dedúcet me usque in Idumæam ?
Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? *
Et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne, *
quia vana salus hómínis.
In Deo faciémus virtútem, *
et ipse ad níhilum dedúcet inimícos
nostros.

Ti confesserò fra i
popoli, SIGNORE,
salmeggerò a te fra le
genti; // perché grande
sopra i cieli è la tua
misericordia e fino alle
nubi la tua verità.

Innalzati sopra i cieli o Dio, e
su tutta la terra la tua gloria.
Perché siano liberati i tuoi
diletti, salva con la tua destra
ed esaudiscimi.

Dio ha parlato nel suo
santuario: «Mi innalzerò e
spartirò Sichem e misurerò la
valle delle tende.

Mio è Galaad e mio è
Manasse ed Efraim sostegno
del mio capo; Giuda mio re;

Moab, vaso della mia
speranza, sull'Idumea getterò
il mio sandalo, a me gli
stranieri sono stati
sottomessi».

Chi mi condurrà alla città
fortificata o chi mi guiderà
fino all'Idumea? // Non forse
tu, o Dio, che ci hai respinti?
E non uscirai, o Dio, con le
nostre schiere?

Dacci scampo dalla
tribolazione, perché vana
è la salvezza dell'uomo. //
In Dio opereremo potenza
ed egli annienterà i nostri
nemici.

4 **أَحْمَدُكَ أَيُّهَا الرَّبُّ فِي الشُّعُوبِ ***
وَأَعْرِفُ لَكَ فِي الْأُمَمِ
5 **فَقَدْ عَظُمَتْ رَحْمَتُكَ فَوْقَ السَّمَوَاتِ ***
وَحَقُّكَ إِلَى الْغُيُومِ .

6 **إِرْتَفِعْ اَللّٰهُمَّ عَلَى السَّمَوَاتِ ***
وَلْيَكُنْ مَجْدُكَ عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا
7 **لِكِي يَخْلُصَ أَحِبَّاؤُكَ ***
خَلِّصْ بِيَمِينِكَ وَاسْتَجِبْ لِي .

8 **اَللّٰهُ تَكَلَّمَ فِي قُدْسِهِ: †**
فَأَبْتَهِجْ وَأَقْسِمْ شَكِيمَ * وَأَقِيسْ وَاْدِي سَكُوتَ
9 **لِي جِلْعَادُ وَلِي مَنَسَّى † وَأَفْرَائِيمُ خُوْدَةُ رَأْسِي ***
وَيَهُوذَا صَوْلَجَانُ مُلْكِي .

10 **مَوَآبُ وَعَاءٌ أَغْتَسِلُ فِيهِ †**
عَلَى أَدُومَ أَتْلُقِي نَعْلِي *
عَلَى فِلَسْطِينَ هُتَافُ انْتِصَارِي .

11 **إِلَى الْمَدِينَةِ الْحَصِينَةِ مَن يَقُوْدُنِي ***
وَالِى أَدُومَ مَن يَهْدِينِي
12 **إِلَّا أَنْتَ يَا اَللّٰهُ الَّذِي نَبَذْتَنَا ***
وَلَمْ تَخْرُجْ يَا اَللّٰهُ فِي جُيُوشِنَا ؟

13 **هَبْ لَنَا نُصْرَةً عَلَى الْمُضَاقِ ***
فَالْخَلَاصُ مِنَ الْإِنْسَانِ عَدَمٌ .

14 **يَبَاسٌ نَعْمَلُ بِعَوْنِ اَللّٰهِ * وَهُوَ يَدُوسُ مُضَاقِينَا .**

Eis tò télos psalmós tῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεός, τὴν αἰνεσίᾳ μου μὴ παρασιωπήσης,*
ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου
ἐπ' ἐμέ ἠνοίχθη.

Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, †
καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με,*
καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με*
ἐγὼ δὲ προσηυχόμην.
Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,*
καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλὸν,*
καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι
καταδικασμένος,*
καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς
ἀμαρτίαν.
Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι,*
καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί,*
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν,*
ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα
ὑπάρχει αὐτῷ,*
καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς
πόνους αὐτοῦ.
Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήμπτωρ,*
μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς
αὐτοῦ.
Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν,*
ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

In finem. Psalmus David.

Deus, laudem meam ne tacúeris, *
quia os peccatóris et os dolósi super me
apértum est.
Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, †
et sermónibus ódii circumdedérunt me, *
et expugnávérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant
mihí; *
ego autem orábam.
Et posuérunť advérsus me mala pro
bonis, *
et ódium pro dilectióne mea.

Constitue super eum peccatórem, *
et diábolus stet a déxtris eius.
Cum iudicátur éxeat condemnátus, *
et orátio eius fiat in peccátum.
Fiant dies eius pauci, *
et episcopátum eius accípiat alter.

Fiant filii eius órphani, *
et uxor eius vídua.
Nutántes transferántur filii eius et
mendícent, *
et eiciántur de habitatióne suis.

Scrutétur faenerátor omnem
substántiam eius, *
et dirípíant aliéni labóres eius.
Non sit illi adiútor, *
nec sit qui misereátur pupíllis eius.
Fiant nati eius in intéritum, *
in generatióne una deleátur nomen
eius.

Per la fine; salmo, di Davide.

O Dio, non tacere la mia lode,
perché la bocca del peccatore e
la bocca del fraudolento su di me
si sono aperte, // hanno parlato
contro di me con lingua
ingannatrice; con parole di odio
mi hanno circondato e mi hanno
fatto guerra senza ragione.

In cambio del mio amore mi
calunniavano, mentre io
pregavo. // Mi hanno reso
male per bene e odio in
cambio del mio amore.

Poni sopra di lui il peccatore, e
il diavolo stia alla sua destra.
Dal giudizio esca condannato,
e la sua preghiera diventi
peccato. // Siano pochi i suoi
giorni; e il suo ministero, lo
prenda un altro.

I suoi figli diventino orfani e
sua moglie vedova. // Instabili
emigrino i suoi figli e chiedano
l'elemosina, siano scacciati
dalle loro case in rovina.

Requisisca l'usuraio tutto
quanto gli appartiene e gli
estranei depredino le sue
fatiche. // Non ci sia chi lo
soccorra né ci sia chi abbia
pietà dei suoi orfani. // Siano
dati i suoi figli allo sterminio, in
una sola generazione sia
cancellato il suo nome.

¹ لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِدَاوُدَ . مَزْمُور .

يَا إِلَهَ تَسْبِيحَتِي لَا تَصْمُتْ *

² فَقَدْ انْفَتَحَ فَمُ الْخِدَاعِ عَلَيَّ وَفَمُ الشَّرِّيرِ

بِلِسَانٍ كَاذِبٍ خَاطَبُونِي †

³ بِكَلَامٍ بُعْضٍ أَحَاطُونِي * وَبِلا سَبَبٍ قَاتَلُونِي .

⁴ مُقَابِلَ حُبِّي لَهُمْ يَتَّهَمُونَنِي *

فِي حِينِ أَنِّي لَسْتُ إِلَّا صَلَاةً

⁵ وَكَأَفَاوَنِي الشَّرُّ بِالْخَيْرِ * وَالْبُغْضُ بِالْمَحَبَّةِ .

⁶ « أَقِمْ عَلَيْهِ شَرِيرًا * وَلْيَقِفْ مُتَّهَمٌ عَن يَمِينِهِ .

⁷ إِذَا حُوكِمَ فَلْيُخْرِجْ مُذْنِبًا *

لِتَكُنْ صَلَاتُهُ خَطِيئَةً .

⁸ لِتَكُنْ أَيَّامُهُ قَلِيلَةً * وَلْيَتَوَلَّ مَنْصِبَهُ آخَرٌ .

⁹ لِيَكُنْ بَنُوهُ يَتَامَى * وَأُمَرَأَتُهُ أَرْمَلَةٌ .

¹⁰ وَلْيَتَشَرَّدْ بَنُوهُ وَيَسْتَعْطُوا *

وَمِنْ آخِرَتِهِمْ فَلْيُطْرَدُوا .

¹¹ لِيَسْتَوِلِ الْمُفْرِضُ عَلَى كُلِّ مَا حَوْلَهُ *

وَلْيَسْلِبِ الْعُرَبَاءُ ثَمَرَ تَعَبِهِ .

¹² لَا يَكُنْ مَنْ يُبْقِي لَهُ الرَّحْمَةَ *

وَلَا مَنْ يَتَحَنَّنُ عَلَى أَيَّتَامِهِ .

¹³ لِيُسْتَأْصَلَ نَسْلُهُ *

وَلْيُمَحَّ فِي الْجِيلِ الْآتِي اسْمُهُ .

Ἀναμνησθεῖν ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ
ἐναντί Κυρίου,*
καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ
ἐξαλειφθεῖν.
Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντὸς,*
καὶ ἐξολοθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυον
αὐτῶν.

Ἄνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος,†
καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πέννητα καὶ
πτωχόν,*
καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ
θανατώσαι.
Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἤξει αὐτῷ,†
καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν,*
καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον,†
καὶ εἰσηλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα
αὐτοῦ,*
καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.
Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται,*
καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με
παρὰ Κυρίου,*
καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς
μου.

Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, ποιήσον μετ' ἐμοῦ
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου,*
ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

Ῥῥυσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγώ,*
καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.
Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτὴν
ἀντανηρέθην,*
ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

In memóriam rédeat iníquitas patrum
eius in conspéctu Dómini, *
et peccátum matris eius non deleátur.
Fiant contra Dóminum semper, *
et dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quod non est recordátus fácere
misericórdiam, †
et persecútus est hóminem ínopem et
mendícum, *
et compúnctum corde mortificáre.
Et diléxit maledictiónem, et véniet ei; *
et nóluit benedictiónem, et elongábitur
ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut
vestiméntum, †
et intrávit sicut aqua in interióra eius, *
et sicut óleum in óssibus eius.
Fiat ei sicut vestiméntum quo operítur, *
et sicut zona qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi
apud Dóminum, *
et qui loquúntur mala advérsus ánimam
meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum
propter nomen tuum, *
quía suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quía egénus et pauper ego
sum, *
et cor meum conturbátum est intra
me.
Sicut umbra cum declínat ablátus sum, *
excússus sum sicut locústæ.

Sia ricordata l'iniquità dei suoi
padri davanti al SIGNORE e il
peccato di sua madre non sia
cancellato. // Siano posti
davanti al SIGNORE sempre e
sia sterminato dalla terra il loro
ricordo;

perché non si è ricordato di
fare misericordia, ha
perseguitato l'uomo misero e
povero e il trafitto di cuore
per farlo morire. // Ha amato
la maledizione, e gli arriverà,
non ha voluto la benedizione,
e si allontanerà da lui.

Si è rivestito di maledizione
come di una veste, è penetrata
come acqua nelle sue viscere e
come olio nelle sue ossa.
Sia per lui come la veste di cui
si avvolge e come la cintura di
cui sempre si cinge.

Questa l'opera del SIGNORE
con i miei calunniatori e con
quelli che dicono malvagità
contro l'anima mia.

E tu SIGNORE, Signore, agisci
con me per amore del tuo
nome, perché soave è la tua
misericordia.

Liberami, perché povero e
misero sono io, e il mio cuore
è sconvolto dentro di me.
Come ombra al suo declinare
sono portato via, sono
scacciato come le locuste.

14 لِيَذْكُرْ إِنَّمِ آبَائِهِ عِنْدَ الرَّبِّ *
وَلَا تُنْخَ خَطِيئَةُ أُمِّهِ .

15 بَلْ لِيَكُونُوا أَمَامَ الرَّبِّ فِي كُلِّ حِينٍ *
وَلْيُسْتَأْصَلَ مِنَ الْأَرْضِ ذِكْرُهُمْ .

16 لِأَنَّهُ لَمْ يَذْكُرْ أَنْ يَصْنَعَ الرَّحْمَةَ †
بَلْ طَارَدَ إِنْسَانًا بَائِسًا مِسْكِينًا *

لِيَقْتُلَ مُنْسَحِقَ الْقَلْبِ
17 وَأَحَبَّ اللَّعْنَةَ فَلْتَذْكُرْهُ * وَلَمْ يَهُوَ الْبَرَكَهَ فَلْتَبْتَغِدْ عَنْهُ .

18 لَيْسَ اللَّعْنَةُ رِداءً †

فَلْتَدْخُلْ فِي أَحْشَائِهِ مَاءٌ * وَفِي عِظَامِهِ زَيْتًا .

19 لِيَتَكُنْ لَهُ ثَوْبًا يَلْتَفُّ بِهِ *

وَرِثَارًا بِهِ يَتَمَنَطُقُ كُلَّ حِينٍ .

20 لِيَتَكُنْ هَذِهِ أُجْرَةٌ مِنَ الرَّبِّ لِلَّذِينَ يَتَّهَمُونِي *

وَيَتَكَلَّمُونَ بِالسُّوءِ عَلَى اسْمِي

21 وَأَنْتَ أَيُّهَا الرَّبُّ السَّيِّدُ † عَامِلْنِي لِأَجْلِ اسْمِكَ *
أَنْقِذْنِي لِأَنَّ رَحْمَتَكَ صَالِحَةٌ .

22 فَإِنِّي بَائِسٌ مِسْكِينٌ *

وَقَلْبِي فِي دَاخِلِي جَرِيحٌ .

23 كَالظِّلِّ إِذَا مَالَ أَمْضِي *

وَكَالْجَرَادِ أَنْتَفِضُ .

Τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας,*
καὶ ἡ σάρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον.
Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς,*
εἰδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου,*
καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.
Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὐτῇ,*
καὶ σὺ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν.

Καταράσσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις.†
Οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν,*
ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.
Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με
ἐντροπὴν,*
καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα
αἰσχύνην αὐτῶν.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ
στόματί μου,*
καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.
Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος,*
τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικόντων τὴν
ψυχὴν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΘ'

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου*
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου*
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος
ἐκ Σιών,*
κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Génua mea infirmáta sunt a ieiúnio,*
et caro mea immutáta est propter
óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis,*
vidérunt me et movérunt cápita sua.

Aiuvá me, Dómine, Deus meus,*
salvum me fac secúndum
misericórdiam tuam!
Et sciant quia manus tua hæc,*
et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícant illi et tu benedíces: †
qui insúrgunt in me confundántur,*
servus autem tuus lætábitur.
Induántur qui détrahunt mihi pudóre,*
et operiántur sicut diplóide confusióne
sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo,*
et in médio multórum laudábo eum,
Quia ástitit a dextris páuperis,*
ut salvam fáceret a persecúentibus
ánimam meam.

PSALMUS 109

Psalmus David.

Dixit Dóminus Dómino meo:*
«Sede a dextris meis,
Donec ponam inimícos tuos*
scabéllum pedum tuórum».

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex
Sion:*
domináre in médio inimicórum tuórum.

Le mie ginocchia sono
estenuate per il digiuno, e la
mia carne è trasformata
dall'olio. // E io sono
diventato un obbrobrio per
loro: mi hanno visto, hanno
scosso la testa.

Aiutami, SIGNORE, Dio mio, e
salvami secondo la tua
misericordia. //E sappiano che
questa è la tua mano e che tu,
SIGNORE, hai fatto questo.

Essi malediranno, ma tu benedirai;
quelli che insorgono contro di me
siano confusi, ma il tuo servo gioirà.
// Si rivestano di vergogna i miei
calunniatori e si avvolgano della
loro confusione come di un
mantello.

Confesserò il SIGNORE
ardentemente con la mia
bocca e in mezzo a una
moltitudine lo loderò, //
perché si è posto alla destra
del misero, per salvare dai
persecutori l'anima mia.

Salmo di Davide.

Ha detto il SIGNORE al mio
Signore: «Siedi alla mia destra,
finché io non ponga i tuoi nemici
a sgabello dei tuoi piedi».

Lo scettro della potenza ti
manderà il SIGNORE da Sion:
domina in mezzo ai tuoi nemici.

* 24 مِنْ كَثْرَةِ الصَّوْمِ تَشَنَّى رُكْبَتَايَ
وَمِنْ الضَّعْفِ يَهْزُلُ جَسَدِي
25 وَقَدْ صَبَرْتُ هُمْ عَارًا .
نَظَرُوا إِلَيَّ فَهَزُّوا رُؤُوسَهُمْ .
26 أَنْصُرْنِي أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهِي
وَبِحَسَبِ رَحْمَتِكَ خَلَّصْنِي .
27 وَلْيَعْلَمُوا أَنَّ هَذِهِ يَدُكَ
وَأَنَّكَ أَنْتَ يَا رَبُّ صَنَعْتَ هَذَا .

28 هُمْ يَلْعَنُونَ وَأَنْتَ تَبَارِكُ
لِيَقُومُوا لَكِنَّهُمْ سَيَخْزُونَ فَيَفْرَحُ عَبْدُكَ .
29 لِيَلْبَسَ الَّذِينَ يَتَّهِمُونِي الْفُضِيحَةَ
وَيَكْتَسُوا خِزْيَهُمْ كَالرِّدَاءِ .

* 30 أَحْمَدُ الرَّبَّ حَمْدًا كَثِيرًا بِقَمِي
وَبَيْنَ الْجُمُوعِ أُسَبِّحُهُ
31 لِأَنَّهُ قَائِمٌ عَنِ يَمِينِ الْمَسْكِينِ
لِيُخَلِّصَ نَفْسَهُ مِنْ قُضَائِهَا .

المزمور 109

1 لِدَاوُد . مَزْمُور .

* قَالَ الرَّبُّ لِسَيِّدِي: «اجْلِسْ عَنِ يَمِينِي
حَتَّى أَجْعَلَ أَعْدَاءَكَ مَوْطِنًا لِقَدَمَيْكَ» .

* 2 يَمُدُّ الرَّبُّ مِنْ صِهْيَوْنَ صَوْلَجَانَ عِزَّتِكَ
فَتَسَلِّطُ فِي وَسْطِ أَعْدَائِكَ .

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, †
ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου.*
ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

ᾠμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. †
Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,*
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Κύριος ἐκ δεξιῶν σου*
συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα,*
συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίνεται,*
διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ

Ἀλληλουῖα.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου,*
ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.
Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου,*
ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ
ἔργον αὐτοῦ,*
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ,*
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος·

τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.*
Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.
Ἴσχυν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ
αὐτοῦ,*
τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν·

Tecum principium in die virtutis tuæ, †
in splendoribus sanctorum,*
ex útero ante luciferum genui te.

Iuravit Dóminus et non pœnitēbit eum: *
« Tu es sacérdos in ætérnum secúndum
órdinem Melchisedech ».

Dóminus a dextris tuis,*
confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natióibus, implébit ruínas,*
conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet,*
proptérea exaltábit caput.

PSALMUS 110

Allelúia.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde
meo,*
in consílio iustórum et congregatióne.
Magna ópera Dómini,*
exquisita in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius,*
et iustítia eius manet in sæculum
sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum,*
miséricors et miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se;*
memor erit in sæculum testaménti sui.
Virtútem óperum suórum annuntiábit
pópulo suo,*
ut det illis hereditátem géntium.

Con te il principato nel giorno
della tua potenza, tra gli splendori
dei tuoi santi; dal seno, prima
della stella del mattino, ti ho
generato.

Ha giurato il SIGNORE e non si
pentirà: «Tu sei sacerdote in
eterno secondo l'ordine di
Melchisedek».

Il Signore alla tua destra ha strito-
lato re nel giorno della sua ira.

Giudicherà tra le genti,
accumulerà cadaveri, stritolerà le
teste di molti sulla terra.

Dal torrente berrà sulla via, per
questo alzerà il capo.

Alleluia.

Ti confesserò, SIGNORE, con tutto
il mio cuore, nel consiglio dei retti
e nell'assemblea. // Grandi le
opere del SIGNORE, scelte per
tutto ciò che egli vuole.

Confessione e magnificenza,
l'opera sua, e la sua giustizia
rimane nei secoli dei secoli.
Si è fatto un memoriale delle sue
meraviglie: misericordioso e
pietoso è il SIGNORE;

ha dato cibo a quelli che lo
temono: si ricorderà in eterno
della sua alleanza. // La forza
delle sue opere ha annunciato
al popolo suo per dare a loro
l'eredità delle genti.

³ لَكَ الرَّئَاسَةُ يَوْمَ وُلِدْتَ *

فِي بَهَاءِ الْقَدَاسَةِ مِنَ الرَّحِمِ مِنَ الْفَجْرِ وَلَدْتُكَ.

⁴ أَقْسَمَ الرَّبُّ وَلَنْ يَنْدَمَ *

أَنْ أَنْتَ كَاهِنٌ لِلْأَبَدِ عَلَى رُتَبَةِ مَلَكِيصَادَقَ .

⁵ السَّيِّدُ عَنِ يَمِينِكَ * يُحِطُّ الْمَلُوكُ يَوْمَ غَضَبِهِ

⁶ يَدِينُ الْأُمَمَ وَيَمْلَأُهَا جُثثًا *

وَيُحِطُّ الرُّؤُوسَ فِي الْأَرْضِ الْوَاسِعَةِ .

⁷ فِي الطَّرِيقِ مِنَ الْوَادِي يَشْرَبُ *

فَلِذَلِكَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ .

المزمور 110

¹ هَلِّلُويا

أَحْمَدُ الرَّبِّ بِكُلِّ قَلْبِي *

فِي مَجْلِسِ الْمُسْتَقِيمِينَ وَفِي الْجَمَاعَةِ .

² أَعْمَالُ الرَّبِّ عَظِيمَةٌ *

يَبْحَثُ فِيهَا كُلُّ مَنْ يَهْوَاهَا .

³ صُنْعُهُ بَهَاءٌ وَجَلَالٌ * وَبُزُّهُ يَدُومٌ لِلْأَبَدِ .

⁴ أَقَامَ لِعَجَائِبِهِ ذِكْرًا * الرَّبُّ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ .

⁵ أَعْطَى الَّذِينَ يَتَّقُونَهُ طَعَامًا *

ذَكَرَ مَدَى الدَّهْرِ عَهْدَهُ .

⁶ أَظْهَرَ لِشَعْبِهِ قُوَّةَ أَعْمَالِهِ * فَأَعْطَاهُ مِيرَاثَ الْأُمَمِ .

ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις.*
Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,*
πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ·†
ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ,*
ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, †
σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν
αὐτήν.*
ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΙΑ´

Ἀλληλουϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,*
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,*
γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,*
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν·*
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτεῖρων καὶ κιχρῶν,*
οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται.*
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος,

ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.*
Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ
Κύριον,
ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ· οὐ φοβηθῇ,*
ἕως οὗ ἐπὶ δὴ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.

Opera mánuum eius veritas et
iudícium; *
fidélia ómnia mandáta eius,
Confirmáta in sæculum sæculi, *
facta in veritatē et æquitatē.

Redemptiónem misit pópulo suo, †
mandávit in ætérnum testaméntum
suum; *
sanctum et terríbile nomen eius.

Inítium sapiéntiæ timor Dómini, †
intelléctus bonus ómnibus faciéntibus
eum; *
laudátio eius manet in sæculum sæculi.

PSALMUS 111

Allelúia. Reversiónis Aggáei et Zacharíæ. Alleluia.

Beátus vir qui timet Dóminum, *
in mandátis eius volet nimis.
Potens in terra erit semen eius, *
generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiae in domo eius, *
et iustítia eius manet in sæculum
sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis, *
miséricors et miserátor et iustus.

lucúndus homo qui miserétur et
cómodat, *
dispónet sermónes suos in iudício,
Quia in ætérnum non commovébitur, *
in memória ætérna erit iustus;

Ab auditióne mala non timébit, *
parátum cor eius speráre in Dómino;
Confirmátum est cor eius, non
commovébitur, *
donec despíciat inimícos suos.

Le opere delle sue mani, verità e
giudizio; fedeli tutti i suoi
comandamenti, // ben saldi nei
secoli dei secoli, fatti con verità e
rettitudine.

Redenzione ha mandato al popolo
suo, ha disposto in eterno la sua
alleanza: santo e terribile il suo
nome.

Principio della sapienza è il timore
del SIGNORE, e hanno buon
intelletto quelli che la praticano.
La sua lode rimane nei secoli dei
secoli.

Beato l'uomo che teme il
SIGNORE: nei suoi comandamenti
porrà tutto il suo diletto. //
Potente sulla terra sarà la sua
discendenza, la generazione dei
retti sarà benedetta.

Gloria e ricchezza nella sua casa,
e la sua giustizia rimane nei
secoli dei secoli. // È sorto nelle
tenebre, luce per i retti:
misericordioso, pietoso e giusto.

Dà gioia l'uomo che ha pietà
e presta: dispenserà le sue
parole con retto giudizio, //
certo in eterno non sarà
scosso: in memoria eterna
sarà il giusto.

Di un cattivo annuncio non
avrà timore: pronto è il suo
cuore a sperare nel
SIGNORE. // È ben saldo il
suo cuore, non temerà,
finché non dominerà i suoi
nemici.

7 بِرٍّ وَحَقِّ أَعْمَالٍ يَدَيْهِ * أَوَامِرُهُ أَمِينَةٌ كُلُّهَا
8 ثَابِتَةٌ مَدَى الدَّهْرِ وَلِلْأَبَدِ *
مَقْضِيَّةٌ بِالْحَقِّ وَالْإِسْتِقَامَةِ .

9 أَرْسَلَ الْفِدَاءَ لِشَعْبِهِ †
أَوْصَى لِلْأَبَدِ بِعَهْدِهِ . * اسْمُهُ قُدُّوسٌ رَهِيْبٌ .

10 رَأْسُ الْحِكْمَةِ مَخَافَةُ الرَّبِّ †
حُسْنُ الْفِطْنَةِ لِمَنْ يَعْمَلُونَ بِهَا . *
تَسْبِيحَتُهُ لِلْأَبَدِ تَدْوُمُ .

المزمور 111

1 هَلِّلُويا

طوبى لِلرَّجُلِ الَّذِي يَتَّقِي الرَّبَّ *
وَيَهْوَى وَصَايَاهُ جَدًّا .

2 تَكُونُ ذُرِّيَّتُهُ فِي الْأَرْضِ مُقْتَدِرَةً *
وَجِيلُ الْمُسْتَقِيمِينَ مُبَارَكًا .

3 فِي بَيْتِهِ يَكُونُ الْمَالُ وَالْغِنَى * وَبِرُّهُ يَدْوُمُ لِلْأَبَدِ .

4 أَشْرَقَ الثُّورُ فِي الظُّلْمَةِ لِلْمُسْتَقِيمِينَ *
هُوَ رَوْوْفٌ رَحِيمٌ بَارٌّ .

5 طوبى لِلرَّجُلِ الَّذِي يَرَأْفُ وَيُقْرِضُ *
وَيُدَبِّرُ بِالْحَقِّ أُمُورَهُ

6 لِأَنَّهُ لَنْ يَتَزَعَّزَعَ لِلْأَبَدِ * وَذِكْرُ الْبَارِّ يَكُونُ لِلْأَبَدِ .

7 لَا يَخْشَى خَبَرَ السُّوءِ *

8 ثَابِتٌ قَلْبُهُ مُتَّكِئٌ عَلَى الرَّبِّ .

قَلْبُهُ ثَابِتٌ فَلَا يَخَافُ * حَتَّى إِذَا نَظَرَ إِلَى مُضَايِقِيهِ

Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν,†
ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.*
τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

Ἀμαρτωλὸς ὄνεται καὶ ὀργισθήσεται,†
τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται.*
ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπολείται.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΒ΄

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον.*
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.
Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον *
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν *
αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.
Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, *
ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, †
ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, *
καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
ἐν τῇ γῇ;
Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν,*
καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,

τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων,*
μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.
Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ,*
μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

Dispérsit, dedit paupéribus; †
iustítia eius manet in saeculum saeculi,
*
cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, †
déntibus suis fremet et tabéscet; *
desidérium peccatórum períbit.

PSALMUS 112

Allelúia.

Laudáte, púeri, Dóminum; *
laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum *
ex hoc nunc et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occásus *
laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
et super caelos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, †
qui in altis hábitat, *
et humília réspicit in caelo et in terra ?
Súscitans a terra ínopem, *
et de stércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, *
cum princípibus pópuli sui;
Qui habitáre facit stérilem in domo, *
matrem filiórum lætántem.

Ha sparso, ha dato ai poveri: la
sua giustizia rimane nei secoli dei
secoli; il suo corno sarà innalzato
nella gloria.

Il peccatore vedrà e si
adirerà, digrignerà i suoi
denti e si struggerà, la
brama del peccatore perirà.

Alleluia.

Lodate, fanciulli, il SIGNORE,
lodate il nome del SIGNORE;
sia benedetto il nome del
SIGNORE da ora e in eterno.

Dal sorgere del sole fino
al tramonto si deve lodare
il nome del SIGNORE. //
Eccelso su tutte le genti il
SIGNORE, sopra i cieli la
sua gloria.

Chi come il SIGNORE nostro
Dio, che abita nelle altezze e
guarda su ciò che è piccolo,
nel cielo e sulla terra? // Che
fa sorgere dalla terra il povero
e dal letame innalza il misero

per farlo sedere coi principi, coi
principi del suo popolo;
che fa abitare la sterile in casa,
madre che gioisce per i figli.

9 وَزَعٌ وَأَعْطَى الْمَسَاكِينَ †
فِرُّهُ يَدُومٌ لِلْأَبَدِ * وَقُوَّتُهُ تَزْدَادُ مَجْدًا

10 وَالشَّرِيرُ يَرَى فَيَغْضَبُ †
يَصْرِفُ أَسْنَانَهُ وَيَذُوبُ * وَبُعْيَةُ الْأَشْرَارِ فِي زَوَالٍ .

المزمور 112

1 هَلِّلُويا .

يا عبيدَ الرَّبِّ سَبِّحُوا * لِاسْمِ الرَّبِّ سَبِّحُوا
2 لِيَكُنِ اسْمُ الرَّبِّ مُبَارَكًا * مِنَ الْآنَ وَلِلْأَبَدِ .

3 مِنْ مَشْرِقِ الشَّمْسِ إِلَى مَغْرِبِهَا * اسْمُ الرَّبِّ مُسَبَّحٌ
4 تَعَالَى الرَّبُّ عَلَى جَمِيعِ الْأُمَمِ *
وَفَوْقَ السَّمَوَاتِ مَجْدُهُ

5 مَنْ مِثْلُ الرَّبِّ إِلَهِنَا * الْجَالِسِ فِي الْأَعَالِي
6 الَّذِي تَنَازَلَ وَنَظَرَ * إِلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ؟
7 يُنْهَضُ الْمِسْكِينَ مِنَ التُّرَابِ *
وَيُقِيمُ الْفَقِيرَ مِنَ الْأَفْذَارِ

8 لِيُجْلِسَهُ مَعَ الْعُظَمَاءِ * عُظَمَاءِ شَعْبِهِ .
9 يُجْلِسُ عَاقِرَ الْبَيْتِ * أُمَّ بَنِينَ مَسْرُورَةً .
هَلِّلُويا

Ἀλληλουϊα.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου,*
οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ,*
Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν,*
ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ,*
καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Τί σοι ἐστὶ, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες,*
καὶ σοὶ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ
ὀπίσω;
Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ,*
καὶ οἱ βουνοὶ, ὡς ἀρνία προβάτων;

Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ,*
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ,
τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὕδατων,*
καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν,†
ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν,*
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·

μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη*
Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ
γῇ,*
πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

Allelúia.

In éxitu Israel de Ægypto, *
domus iacob de pópulo bárbaro,
Facta est ludæa sanctificátio eius, *
Israel potéstas eius.

Mare vidit et fugit, *
lordánis convérsus est retrórsum;
Montes exultavérunt ut arietes, *
et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti ? *
Et tu, lordánis, quia convérsus es
retrórsum ?
Montes, exultástis sicut arietes, *
et colles, sicut agni óvium ?

A fácie Dómini mota est terra, *
a fácie Dei iacob,
Qui convértit petram in stagna
aquárum, *
et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, †
sed nómini tuo da glóriam, *
super misericórdia tua et veritáte tua,

Nequándo dicant gentes: *
« Ubi est Deus eórum ? ».
Deus autem noster in cælo, *
ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Alleluia.

Nell'esodo di Israele dall'Egitto,
della casa di Giacobbe da un
popolo barbaro, // la Giudea
divenne il suo santuario, Israele il
suo dominio.

Il mare vide e fuggì, il Giordano si
volse indietro. // I monti
saltellarono come capri e i colli
come agnelli di un gregge.

Che hai, o mare, che sei
fuggito, e tu Giordano, che ti
sei volto indietro? // E voi
monti, che avete saltellato
come capri, e voi colli, come
agnelli di un gregge?

Davanti al volto del Signore è
stata scossa la terra; davanti al
volto del Dio di Giacobbe
che ha mutato la roccia in laghi e
la rupe in fonti di acque.

Non a noi, SIGNORE, non a noi,
ma al tuo nome da' gloria, per la
tua misericordia e la tua verità,

perché non dicano le genti:
«Dov'è il loro Dio?». // Ma il
nostro Dio è nel cielo e sulla terra:
tutto ciò che ha voluto l'ha fatto.

¹ عِنْدَ خُرُوجِ إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ *

وَبَيْتِ يَعْقُوبَ مِنْ شَعْبٍ أَعْجَمِيٍّ

² صَارَ يَهُوذَا مَقْدِسَهُ * وَإِسْرَائِيلُ سَلْطَنَتَهُ .

³ الْبَحْرُ رَأَى فَهَرَبَ * الْأُرْدُنُّ إِلَى الْوَرَاءِ رَجَعَ .

⁴ الْجِبَالُ وَتَبَّتْ كَالْكِبَاشِ * وَالتَّلَالُ كَالْحُمَلَانِ .

⁵ مَا لَكَ يَا بَحْرُ تَهَرَّبُ * وَيَا أُرْدُنُّ إِلَى الْوَرَاءِ تَرْجِعُ

⁶ وَيَا جِبَالُ تَتَبَيَّنُ كَالْكِبَاشِ *

وَيَا تِلَالُ كَالْحُمَلَانِ ؟

⁷ إِرْتَعِدِي يَا أَرْضُ مِنْ وَجْهِ السَّيِّدِ *

مِنْ وَجْهِ إِلَهٍ يَغْ قُوبَ

⁸ الَّذِي يُحَوِّلُ الصَّخْرَ إِلَى عُذْرَانِ *

وَالصَّوَّانَ إِلَى عُيُونٍ مَاءٍ .

¹ لَا لَنَا يَا رَبُّ لَا لَنَا *

بَلْ لِاسْمِكَ أَعْطِ الْمَجْدَ

لَأَجْلِ رَحْمَتِكَ وَحَقِّكَ *

² لَمْ تَقُولِ الْأُمَمُ: « أَيْنَ إِلَهُهُمْ ؟ »

³ إِنَّ إِلَهَنَا فِي السَّمَاءِ * صَنَعَ كُلَّ مَا شَاءَ

Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον,*
ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν,*
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,
ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούονται,*
ῥίνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται.

Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι,†
πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν,*
οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ,*
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

Οἶκος Ἰσραὴλ ἥλπισεν ἐπὶ Κύριον,*
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
Οἶκος Ἀαρὼν ἥλπισεν ἐπὶ Κύριον,*
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἥλπισαν ἐπὶ Κύριον,*
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς,†
εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ,*
εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών.
Εὐλόγησε τοὺς φοβούμενους τὸν Κύριον,*
τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

Προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς,*
ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.
Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ,*
τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ,*
τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Simulácula géntium argéntum et aurum,*
ópera mánuum hóminum.
Os habent et non loquéntur, *
óculos habent et non vidébunt.
Aures habent et non áudient, *
nares habent et non odorábunt.

Manus habent et non palpábunt, †
pedes habent et non ambulábunt; *
non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant qui faciunt ea, *
et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino, *
adiútor eórum et protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino, *
adiútor eórum et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino, *
adiútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri et benedixit nobis: †
benedixit dómui Israel, *
benedixit dómui Aaron,
Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, *
pusillis cum maióribus.

Adíciat Dóminus super vos, *
super vos et super filios vestros.
Benedícti vos a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.
Cælum cæli Dómino, *
terram autem dedit filiis hóminum.

Gli idoli delle genti, argento e oro,
opere delle mani degli uomini:
hanno bocca, e mai parleranno,
hanno occhi, e mai vedranno;
hanno orecchi, e non udranno,
hanno narici, e non odoreranno,

hanno mani, e non palperanno, hanno piedi, e non cammineranno; mai avranno voce nella loro gola.
// Simili ad essi diventino quelli che li fanno e tutti quelli che in essi confidano.

La casa di Israele ha sperato nel SIGNORE: è loro aiuto e protettore;
la casa di Aronne ha sperato nel SIGNORE: è loro aiuto e protettore.
Quelli che temono il SIGNORE hanno sperato nel SIGNORE: è loro aiuto e protettore.

Il SIGNORE si è ricordato di noi e ci ha benedetti: ha benedetto la casa d'Israele, ha benedetto la casa di Aronne, // ha benedetto quelli che temono il SIGNORE, i piccoli insieme coi grandi.

Aggiunga a voi il SIGNORE, a voi e ai vostri figli.
Benedetti voi dal SIGNORE, che ha fatto il cielo e la terra.
Il cielo del cielo è del SIGNORE, ma la terra l'ha data ai figli degli uomini.

4 أَوْتَانُهُمْ فِضَّةً وَذَهَبٌ * صُنْعَ أَيْدِي الْبَشَرِ
5 لَهَا أَفْوَاهٌ وَلَا تَتَكَلَّمُ * لَهَا عُيُونٌ وَلَا تُبْصِرُ
6 لَهَا آذَانٌ وَلَا تَسْمَعُ * لَهَا أَنْوْفٌ وَلَا تَشُمُّ

7 لَهَا أَيْدٍ وَلَا تَلْمُسُ † لَهَا أَرْجُلٌ وَلَا تَمْشِي
وَلَا يَحْنَأُ حَرْجُهَا تُتَمَتِّمُ

8 مِثْلَهَا يَصِيرُ صَانِعُهَا * وَجَمِيعُ الْمُتَكَلِّمِينَ عَلَيْهَا .

9 يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ اتَّكِلُوا عَلَى الرَّبِّ *
فَهُوَ نُصْرَتُهُمْ وَتَرْسُهُمْ

10 يَا بَيْتَ هَارُونَ اتَّكِلُوا عَلَى الرَّبِّ *
فَهُوَ نُصْرَتُهُمْ وَتَرْسُهُمْ .

11 أَتَيْهَا الْمُتَّقُونَ لِلرَّبِّ اتَّكِلُوا عَلَى الرَّبِّ *
فَهُوَ نُصْرَتُهُمْ وَتَرْسُهُمْ .

12 الرَّبُّ ذَكَرْنَا وَيُبَارِكُنَا †

يُبَارِكُ بَيْتَ إِسْرَائِيلَ * يُبَارِكُ بَيْتَ هَارُونَ

13 يُبَارِكُ الْمُتَّقِينَ لِلرَّبِّ * الصَّغَارَ مَعَ الْكِبَارِ .

14 زَادَكُمْ الرَّبُّ عَدَدًا * أَنْتُمْ وَبَنِيكُمْ

15 عَلَيْكُمْ بَرَكَهَ الرَّبِّ *

صَانِعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ .

16 إِنَّمَا السَّمَاءُ سَمَاءُ الرَّبِّ *

وَالْأَرْضُ جَعَلَهَا لِبَنِي الْبَشَرِ .

Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε,*
οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου.
Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν
Κύριον *
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, *
neque omnes qui descéndunt in
inférnum;
Sed nos qui vívimus benedícimus
Dómino, *
ex hoc nunc et usque in saéculum.

Non i morti ti loderanno,
SIGNORE, né quanti scendono
negli inferi;
ma noi, i viventi, benediremo il
SIGNORE, da ora e in eterno.

17 لَيْسَ الْأَمْوَاتُ يُسَبِّحُونَ الرَّبَّ *
وَلَا جَمِيعُ الْهَابِطِينَ إِلَى الصَّمْتِ .
18 أَمَّا نَحْنُ فَأَلْبَرِّبُ نُبَارِكُ *
مِنَ الْآنَ وَلِلْأَبَدِ .
هَلْلُويَا

ΨΑΛΜΟΣ ΠΙΔ'

PSALMUS 114

Ἀλληλουῖα.

Allelúia.

Alleluia.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος *
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί,*
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus *
vocem oratiónis meæ.
Quia inclinávit aurem suam mihi, *
et in diébus meis invocábo.

Ho amato, perché esaudirà il
SIGNORE la voce della mia
supplica, // perché ha chinato
verso di me il suo orecchio, e nei
miei giorni lo invocherò.

1 أَحْبَبْتُ الرَّبَّ لِأَنَّهُ يَسْمَعُ * صَوْتَ تَضَرُّعِي .
2 قَدْ أَمَالَ أُذُنُهُ إِلَيَّ * يَوْمَ دَعَوْتُهُ .

Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου,*
κίνδυνοι ᾄδου εὐροσάν με.
Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον,†
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.*
ὦ Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου.

Circumdederunt me dolóres mortis, *
et perícula inférni invenérunt me;
Tribulatiónem et dolórem invéni, †
et nomen Dómini invocávi: *
« O Dómine, líbera ánimam meam ! ».

Mi hanno stretto doglie di morte,
pericoli d'inferno mi hanno colto:
tribolazione e dolore ho trovato. E
ho invocato il nome del SIGNORE:
«O SIGNORE, libera l'anima mia».

3 حَبَائِلُ الْمَوْتِ أَحَاطَتْ بِي †
وَشِبَاكَ مَثَوَى الْأَمْوَاتِ أَذْرَكْتَنِي *
فَلَقِيتُ الضِّيقَ وَالْغَمَّ .

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος,*
καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.
Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος,*
ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

Miséricors Dóminus et iustus, *
et Deus noster miserétur.
Custódiens párvulos Dóminus; *
humiliátus sum et liberávit me.

Misericordioso il SIGNORE e giusto:
e il nostro Dio fa misericordia.
Custodisce i piccoli il SIGNORE:
sono stato umiliato, e mi ha
salvato.

4 بِاسْمِ الرَّبِّ دَعَوْتُ * آهِ يَا رَبِّ نَجِّ نَفْسِي .
5 الرَّبُّ رَوْوْفٌ وَبَارٌّ * وَالْهَنَا رَحْمَانُ .
6 الرَّبُّ يَحْفَظُ الْبُسْطَاءَ * .
كُنْتُ ضَعِيفًا فَخَلَّصَنِي .

Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου,*
ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.
Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου,†
τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων,*
καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Convértere, ánima mea, in réquiem
tuam, *
quia Dóminus benefécit tibi;
Quia erípuit ánimam meam de morte, †
óculos meos a lácrimis, *
pedes meos a lapsu.

Ritorna, anima mia, al tuo riposo,
perché il SIGNORE ti ha beneficato,
perché ha strappato l'anima mia
dalla morte, i miei occhi dalle
lacrime, i miei piedi dallo
scivolare.

7 عُوْدِي يَا نَفْسِي إِلَى رَاحَتِكَ *
فَإِنَّ الرَّبَّ قَدْ أَحْسَنَ إِلَيْكَ
8 لِأَنَّهُ أَنْقَذَ مِنَ الْمَوْتِ نَفْسِي †
وَمِنَ الدَّمْعِ عَيْنَيَّ * وَمِنَ الزَّلْزَلِ قَدَمَيَّ .
9 سَأَسِيرُ أَمَامَ الرَّبِّ *
فِي أَرْضِ الْأَحْيَاءِ .

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου *
ἐν χώρᾳ ζώντων.

Placébo Dómino *
in regiónē vivórum.

Piacerò al SIGNORE nella terra dei
viventi.
Alleluia.

Ἀλληλοῦϊα.
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα,*
ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου*
Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ*
περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι,*
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω*
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου*
ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σὸς,†
ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου.*
Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου,
σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,*
καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω*
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου,*
ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ.

Allelúia.
Crédidi, propter quod locútus sum; *
ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: *
« Omnis homo mendax ».

Quid retríbuiam Dómino *
pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?
Cálicem salutáris accípiam, *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam *
coram omni pópulo eius.
Pretiósá in conspéctu Dómini *
mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus, †
ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ; *
dirupísti víncula mea.
Tibi sacrificábo hóstiam laudis, *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam *
in conspéctu omnis pópuli eius,
In átriis domus Dómini, *
in médio tui, Ierúsalem.

Ho creduto, perciò ho parlato, ma
io sono stato umiliato molto.
Io dissi nel mio stupore: «Ogni
uomo è bugiardo!».

Che cosa renderò al SIGNORE per
tutto ciò che mi ha dato?
Prenderò il calice della Salvezza e
invocherò il nome del SIGNORE.

Renderò i miei voti al SIGNORE
davanti a tutto il suo popolo.
Preziosa davanti al SIGNORE la
morte dei suoi santi.

O SIGNORE, io sono tuo servo, io
tuo servo e figlio della tua ancella:
hai spezzato le mie catene.
A te sacrificherò un sacrificio di
lode e invocherò il nome del
SIGNORE.

Renderò i miei voti al SIGNORE
davanti a tutto il suo popolo,
negli atri della casa del SIGNORE,
in mezzo a te, Gerusalemme.

10 آمَنْتُ حَتَّى حِينٍ قُلْتُ: *
« إِنَّ بُؤْسِي لَشَدِيدٌ »

11 أَنَا الْقَائِلُ فِي اضْطِرَابِي: *
« كُلُّ إِنْسَانٍ كَاذِبٌ ».

12 مَاذَا أَرُدُّ إِلَى الرَّبِّ *

عَنْ كُلِّ مَا أَحْسَنَ بِهِ إِلَيَّ ؟

13 أَرْفَعُ كَأْسَ الْخَلَاصِ * وَأَدْعُو بِاسْمِ الرَّبِّ .

14 أُؤْنِي ثُنُورِي لِلرَّبِّ * أَمَامَ كُلِّ شَعْبِهِ .

15 يَشْقُ عَلَى الرَّبِّ * مَوْتُ أَصْفِيَائِهِ .

16 آهِ يَا رَبِّ فَإِنِّي عَبْدُكَ †

عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ . * لَقَدْ حَلَلْتَ قِيُودِي

17 فَلَكَ أَذْبَحُ ذَبِيحَةَ الْحَمْدِ *

وَبِاسْمِ الرَّبِّ أَدْعُو .

18 أُؤْنِي ثُنُورِي لِلرَّبِّ * أَمَامَ كُلِّ شَعْبِهِ

19 فِي دِيَارِ بَيْتِ الرَّبِّ *

فِي وَسْطِكَ يَا أُورُشَلِيمُ

هَلْلُويَا .

ΨΑΛΜΟΣ PIF

Ἀλληλοῦϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη·*
ἐπαινέσατε αὐτὸν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,*
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ PIZ

Ἀλληλοῦϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον, ὅτι ἀγαθός,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον,*
καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

Κύριος ἐμοὶ βοηθός,*
καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι
ἄνθρωπος.

Κύριος ἐμοὶ βοηθός,*
καὶ γὰρ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον *
ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.

Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον *
ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.

PSALMUS 116

Allelúia.

Laudáte Dóminum, omnes gentes, *
laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos
misericórdia eius, *
et véritas Dómini manet in ætérnum.

PSALMUS 117

Allelúia.

Confitémini Dómino quóniam bonus, *
quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus, *
quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron, *
quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum, *
quóniam in sæculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum, *
et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adiutor, *
non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adiutor, *
et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, *
quam confídere in hómīne.

Bonum est speráre in Dómino, *
quam speráre in princípibus.

Alleluia.

Lodate il SIGNORE, genti tutte,
dategli lode, popoli tutti;
perché si è rafforzata la sua
misericordia su di noi e la verità
del SIGNORE rimane in eterno.

Alleluia.

Confessate il SIGNORE, perché
è buono, perché in eterno è la
sua misericordia.

Lo dica la casa di Israele, che è
buono, che in eterno è la sua
misericordia. // Lo dica la casa di
Aronne, che è buono, che in
eterno è la sua misericordia. //
Lo dicano quanti temono il
SIGNORE, che è buono, che in
eterno è la sua misericordia.

Dall'angustia ho invocato il
SIGNORE, e mi ha esaudito [e
portato] al largo. // Il
SIGNORE è il mio aiuto e non
temerò: cosa può farmi
l'uomo? // Il SIGNORE è il
mio aiuto e io dominerò i
miei nemici.

Meglio confidare nel SIGNORE
che confidare nell'uomo. //
Meglio sperare nel SIGNORE
che sperare nei principi.

المزمور 116

¹ سَبِّحِي الرَّبَّ يَا جَمِيعَ الْأُمَمِ *

وَامْدَحِيهِ يَا جَمِيعَ الشُّعُوبِ

² لِأَنَّ رَحْمَتَهُ عَلَيْنَا عَظِيمَةٌ *

وَصِدْقَ الرَّبِّ قَائِمٌ أَبَدًا . هَلِّلُويا .

المزمور 117

¹ اِحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَنَّهُ صَالِحٌ * لِأَنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ .

² لِيَقُلْ بَيْتُ إِسْرَائِيلَ * إِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

³ لِيَقُلْ بَيْتُ هَارُونَ * إِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

⁴ لِيَقُلْ الْمُتَّقُونَ لِلرَّبِّ * إِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ .

⁵ فِي الضِّيقِ دَعَوْتُ الرَّبَّ *

فَاسْتَجَابَ الرَّبُّ لِي وَفِي الرُّحْبِ أَقَامَنِي .

⁶ الرَّبُّ مَعِيَ فَلَا أَخَافُ * وَمَاذَا يَصْنَعُ بِي الْبَشَرُ ؟

⁷ الرَّبُّ مَعِيَ بَيْنَ نَاصِرِيَّ * فَأَرَى خَيْبَةَ مُبْغِضِيَّ .

⁸ الْإِعْتِصَامُ بِالرَّبِّ * خَيْرٌ مِنَ الْإِتْكَالِ عَلَى الْبَشَرِ

⁹ الْإِعْتِصَامُ بِالرَّبِّ *

خَيْرٌ مِنَ الْإِتْكَالِ عَلَى الْعُظَمَاءِ .

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,*
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.
Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με,*
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἐκύκλωσάν με ὥσεὶ μέλισσαι κηρίον,†
καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις,*
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ὡσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν,*
καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.
Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος,*
καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας *
ἐν σκηναῖς δικαίων.
Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν,†
δεξιὰ Κυρίου ὑψώσέ με.*
δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι,*
καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.
Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος,*
καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης,*
εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ
Κυρίῳ.
Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου,*
δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου*
καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Omnes gentes circuiérunt me, *
et in nómine Dómini quia ultus sum in
eos.
Circumdántes circumdedérunt me, *
et in nómine Dómini quia ultus sum in
eos.

Circumdedérunt me sicut apes, †
et exarsérunt sicut ignis in spinis, *
et in nómine Dómini quia ultus sum in
eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem, *
et Dóminus suscepit me.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, *
et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis et salútis *
in tabernáculis iustórum:
« Dextera Dómini fecit virtútem, †
dextera Dómini exaltávit me; *
dextera Dómini fecit virtútem ! ».

Non móriar, sed vivam, *
et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus, *
et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas iustítiae, *
ingréssus in eas confitébor Dómino;
Hæc porta Dómini, *
iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, *
et factus es mihi in salútem.

Tutte le genti mi avevano
accerchiato, ma nel nome del
SIGNORE ne ho fatto vendetta;
tutt'intorno mi avevano
accerchiato, ma nel nome del
SIGNORE ne ho fatto vendetta.

Mi avevano accerchiato come
le api un favo, erano
divampate come fuoco tra le
spine, ma nel nome del
SIGNORE ne ho fatto vendetta.

Fui spinto e travolto perché
cadessi, ma il SIGNORE mi ha
sostenuto. // Mia forza e
mio inno è il SIGNORE e si è
fatto mia salvezza.

Voce di esultanza e di
salvezza nelle tende dei giusti:
«La destra del SIGNORE ha
operato potenza, la destra
del SIGNORE mi ha innalzato,
la destra del SIGNORE ha
operato potenza».

Non morirò, ma vivrò, e
narrerò le opere del
SIGNORE. // Mi ha castigato
e castigato il SIGNORE, ma
alla morte non mi ha
consegnato.

Apritemi le porte della
giustizia: vi entrerò e
confesserò il SIGNORE.
Questa è la porta del SIGNORE,
i giusti entreranno per essa.

Ti confesserò, perché mi hai
esaudito e ti sei fatto mia salvezza.

10 أَحَاطَتْ بِي جَمِيعُ الْأُمَمِ *
بِاسْمِ الرَّبِّ أَقْطَعُهَا .
11 أَحَاطَتْ بِي ثُمَّ أَحَاطَتْ بِي *
بِاسْمِ الرَّبِّ أَقْطَعُهَا .

12 أَحَاطَتْ بِي كَالنَّحْلِ †
وَانْطَفَأَتْ كَنَارِ الشَّوْكِ * بِاسْمِ الرَّبِّ أَقْطَعُهَا .

13 دَفَعَنِي دَفَعَنِي لِكِي أَسْقُطَ *
لَكِنَّ الرَّبَّ نَصَرَنِي .

14 الرَّبُّ قُوَّتِي وَنَشِيدِي * لَقَدْ كَانَ لِي خَلَاصًا .

15 صَوْتُ تَهْلِيلٍ وَخَلَاصٍ †
فِي خِيَامِ الْأَبْرَارِ . * يَمِينُ الرَّبِّ بِنَاسٍ عَمِلَتْ
16 يَمِينُ الرَّبِّ ارْتَفَعَتْ * يَمِينُ الرَّبِّ بِنَاسٍ عَمِلَتْ .

17 لَا أَمُوتُ بَلْ أَحْيَا * وَبِأَعْمَالِ الرَّبِّ أَحَدْتُ .
18 أَذْبَنِي الرَّبُّ تَأْدِيبًا * لَكِنَّهُ إِلَى الْمَوْتِ لَمْ يُسَلِّمْنِي .

19 افْتَحُوا لِي أَبْوَابَ الْبِرِّ * فَأَدْخُلْ وَأَحْمَدَ الرَّبِّ .
20 هَذَا بَابُ الرَّبِّ * فِيهِ يَدْخُلُ الْأَبْرَارُ .

21 أَحْمَدُكَ لِأَنَّكَ أَجَبْتَنِي * وَخَلَاصًا كُنْتَ لِي .

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,*
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.
Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,*
καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Lápidem quem reprobavérunt
aédificántes, *
hic factus est in caput ánguli;
A Dómino factum est istud, *
et est mirábile in óculis nostris.

La pietra che i costruttori avevano
scartato, questa è divenuta capo
d'angolo. // Dal SIGNORE è stato
fatto questo ed è mirabile agli
occhi nostri.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,*
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: *
exultémus et lætémur in ea.

Questo è il giorno che ha fatto il
SIGNORE: esultiamo e
rallegriamoci in esso.

ᾠ Κύριε, σῶσον δὴ,*
ὦ Κύριε, εὐδόωσον δὴ.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.*
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

O Dómine, salvum me fac; *
o Dómine, bene prosperáre.
Benedictus qui venit in nómine Dómini; *
benedíximus vobis de domo Dómini.

O SIGNORE, ti prego,
salva; o SIGNORE, porta a
buon fine! // Benedetto
colui che viene nel nome
del SIGNORE, vi abbiamo
benedetti dalla casa del
SIGNORE.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.†
Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν,*
ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Deus Dóminus et illúxit nobis; †
constitúite diem sollémnem in
condénsis *
usque ad cornu altáris.

Il SIGNORE è Dio e ha riflesso su
noi: allestite la festa con rami folti
fino ai corni dell'altare.

Θεός μου εἶ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι.*
Θεός μου εἶ σὺ, καὶ ὑψώσω σε.
Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου,*
καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Deus meus es tu, et confitébor tibi, *
Deus meus es tu, et exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me, *
et factus es mihi in salútem.
Confitémini Dómino quóniam bonus, *
quóniam in sǎculum misericórdia eius.

Dio mio sei tu, e ti confesserò; Dio
mio sei tu, e ti esalterò: // ti confes-
serò, perché mi hai esaudito e ti sei
fatto mia salvezza. // Confessate il
SIGNORE, perché è buono, perché in
eterno è la sua misericordia.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'

PSALMUS 118

Ἀλληλουϊα.

Allelúia.

Aleph

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ,*
οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.
Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ,*
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Beáti immaculáti in via, *
qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti qui scrutántur testimónia eius, *
in toto corde exquírun eum.

Beati gli immacolati nella
via, che camminano nella
legge del SIGNORE. // Beati
quelli che scrutano le sue
testimonianze: con tutto il
cuore lo cercheranno.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν *
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου,*
τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Non enim qui operántur iniquitátem *
in viis eius ambulavérunt.
Tu mandásti *
mandáta tua custodíri nimis.

Non certo gli operatori di
iniquità hanno camminato
nelle sue vie. // Tu hai
prescritto i tuoi
comandamenti, da custodire
con ardore.

22 الْحَجَرُ الَّذِي رَذَلَهُ الْبَنَّاوُونَ *
قَدْ صَارَ رَأْسَ الزَّاوِيَةِ
23 مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ كَانَ ذَلِكَ *
وَهُوَ عَجَبٌ فِي أَعْيُنِنَا .

24 هَذَا هُوَ الْيَوْمُ الَّذِي صَنَعَهُ الرَّبُّ *
فَلْنَبْتَهِجْ وَنَفْرَحْ فِيهِ .

25 اِفْتَحِ الْخِلَاصَ يَا رَبُّ اِمْنَحْ *
اِمْنَحِ النَّصْرَ يَا رَبُّ اِمْنَحْ .

26 تَبَارَكَ الْآتِي بِاسْمِ الرَّبِّ †

نُبَارِكُكُمْ مِنْ بَيْتِ الرَّبِّ . * 27 الرَّبُّ هُوَ اللَّهُ وَقَدْ أَنَاَزَنَا

فَرُصُوا الْمَوَاكِبَ وَالْأَغْصَانُ فِي أَيْدِيكُمْ *
حَتَّى قُرُونِ الْمَذْبَحِ .

28 أَنْتَ إِلَهِي فَأَحْمَدُكَ * اَللَّهُمَّ إِنِّي أُعْظِمُكَ .

29 اِحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَنَّهُ صَالِحٌ *

لَأَنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتُهُ .

المزمور 118

آ

1 طُوبَى لِلْكَامِلِينَ فِي سُلُوكِهِمْ * لِلْسَّائِرِينَ فِي شَرِيعَةِ الرَّبِّ .

2 طُوبَى لِلَّذِينَ يَحْفَظُونَ شَهَادَتَهُ * وَبِكُلِّ قُلُوبِهِمْ يَلْتَمِسُونَهُ

3 وَأَعْمَالَ الظُّلْمِ لَا يَعْمَلُونَ *

بَلْ فِي طَرْقِهِ يَسِيرُونَ .

4 أَنْتَ أَوْصَيْتَ بِأَوَامِرِكَ * كَيْ تُحْفَظَ حِفْظًا كَامِلًا .

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου *
τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ,*
ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς
σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας,*
ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου.
Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω,*
μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ;*
Ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε,*
μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου,*
ὥπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,*
δίδασκόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου *
ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός
σου.
Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην,*
ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχίσω,*
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω,*
οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Utinam dirigántur viæ meæ *
ad custodiéndas iustificatiónes tuas !
Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in ómnibus mandátis
tuis.

Confitébor tibi in directi óne cordis, *
in eo quod didici iudícia iustitiæ tuæ.
Iustificatiónes tuas custódiam, *
non me derelínquas usquequáque.

Beth

In quo córrigit adolescéntior viam
suam? *
In custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te, *
ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, *
ut non peccem tibi.
Benedíctus es, Dómine; *
doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis *
pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus
sum *
sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, *
et considerábo vias tuas.
In iustificatióne tuis meditábor, *
non oblivíscar sermónes tuos.

Oh, siano dirette le mie vie a
custodire i tuoi decreti!
Allora non sarò confuso, se terro
lo sguardo rivolto a tutti i tuoi
comandamenti.

Ti confesserò con rettitudine di
cuore, quando avrò appreso i
giudizi della tua giustizia.
Custodirò i tuoi decreti: non
abbandonarmi fino in fondo.

In che modo correggerà il giovane
la sua via? Custodendo le tue
parole. // Con tutto il mio cuore
ti ho cercato: non respingermi
lontano dai tuoi comandamenti.

Nel mio cuore ho nascosto le tue
parole, per non peccare contro di
te. // Benedetto sei tu, SIGNORE:
insegnami i tuoi decreti.

Con le mie labbra ho annunciato
tutti i giudizi della tua bocca.
Nella via delle tue testimonianze
ho trovato diletto come in ogni
ricchezza.

Mi applicherò ai tuoi
comandamenti e considererò le
tue vie. // Mediterò sui tuoi
decreti, non dimenticherò le tue
parole.

5 **لَيْتَ طُرُقِي تَثْبُتَ * لِحِفْظِ فَرَائِضِكَ**
6 **حِينَئِذٍ لَا أُخْزَى ***

إِذَا نَظَرْتُ إِلَى جَمِيعِ وَصَايَاكَ

7 **أَحْمَدُكَ بِقَلْبٍ مُسْتَقِيمٍ ***

إِذَا تَعَلَّمْتُ أَحْكَامَ عَدْلِكَ .

8 **إِنِّي أَحْفَظُ فَرَائِضَكَ * فَلَا تُتْرَكْنِي تَمَامًا .**

Б

9 **يَمْ يَطْهِّرُ الْفَتَى سَبِيلَهُ ? * بِحِفْظِهِ كَلِمَتِكَ .**

10 **بِكُلِّ قَلْبِي التَّمَسُّكَ ***

فَلَا تُضَلِّلْنِي بَعِيدًا عَن وَصَايَاكَ .

11 **فِي قَلْبِي أَخْفَيْتُ أَقْوَالَكَ ***

لِكَيْ لَا أَخْطَأَ إِلَيْكَ .

12 **مُبَارَكُ أَنْتَ يَا رَبُّ * عَلَّمَنِي فَرَائِضَكَ .**

13 **بِشَفَقَتِي حَدَّثْتُ * بِأَحْكَامِ فَمِكَ كُلَّهَا**

14 **فِي طَرِيقِ شَهَادَتِكَ سُرَرْتُ ***

سُرُورًا يَفُوقُ كُلَّ غِنَى .

15 **إِنِّي فِي أَوْامِرِكَ أَتَأَمَّلُ * وَفِي سُبُلِكَ أَنْظُرُ .**

16 **أَتَنَعَّمُ بِفَرَائِضِكَ * فَلَا أَنْسَى كَلِمَتَكَ .**

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου,*
ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου,*
καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου
σου.

Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ,*
μὴ ἀποκρύψης ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι
τὰ κρίματά σου *
ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις,*
ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου.
Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ
ἐξουδένωσιν,*
ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ
κατελάλουν.*
ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου.
Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ,*
καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου,*
ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Τὰς ὁδούς μου ἐξηγγεῖλα καὶ ἐπήκουσάς
μου,*
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὅδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με,*
καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας,*
βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ghimel

Retribue servo tuo, vivifica me, *
et custodiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos, *
et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra, *
non abscondas a me mandata tua.
Concupivit ánima mea desideráre
iustificatiónes tuas *
in omni témpore.

Increpásti supérbos; *
maledícti qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium et
contéptum, *
quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et
advérsum me loquebántur; *
servus autem tuus exercebátur in
iustificatióibus tuis.
Nam et testimónia tua meditátio mea
est, *
et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Daleth

Adhæsit pavíménto ánima mea; *
vivifica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et exaudisti me; *
doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue
me, *
et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio; *
confirma me in verbis tuis.

Ricompensa il tuo servo: vivrò e
custodirò le tue parole. // Togli il
velo dai miei occhi, e apprenderò
le [tue] meraviglie dalla tua legge.

Pellegrino io sono sulla
terra, non nascondermi i
tuoi comandamenti. // Ha
bramato l'anima mia di
desiderare i tuoi giudizi in
ogni tempo.

Hai minacciato gli orgogliosi.
Maledetti quelli che deviano dai
tuoi comandamenti! // Togli via
da me obbrobrio e disprezzo,
perché ho ricercato le tue
testimonianze.

Ecco che i principi si sono seduti a
parlare contro di me, mentre il tuo
servo si applicava ai tuoi decreti:
perché le tue testimonianze sono
la mia meditazione e i miei
consiglieri sono i tuoi decreti.

Ha aderito al pavimento l'anima
mia: fammi vivere secondo la tua
parola. // Ti ho esposto le mie
vie e mi hai esaudito: insegnami
i tuoi decreti.

Fammi comprendere la via dei
tuoi decreti e mi applicherò alle
tue meraviglie. // Per l'accidia
ha sonnecchiato l'anima mia,
dammi vigore con le tue parole.

ج

17 أَحْسِنْ إِلَى عَبْدِكَ فَأَخْيَا
وَأَحْفَظَ كَلِمَتَكَ .

18 افْتَحْ عَيْنِي فَأُبْصِرَ * عَجَائِبَ شَرِيعَتِكَ .

19 أَنَا فِي الْأَرْضِ نَزِيلٌ * فَلَا تَحْجُبْ عَنِّي وَصَايَاكَ .

20 ذَابَتْ نَفْسِي مِنَ الرَّغْبَةِ *

فِي أَحْكَامِكَ كُلِّ حِينٍ .

21 إِنَّكَ رَجَرْتَ الْمُتَكَبِّرِينَ *

الْمَلَاعِينَ الَّذِينَ ضَلُّوا بَعِيدًا عَن وَصَايَاكَ .

22 اصْرِفْ عَنِّي الْخِزْيَ وَالْعَارَ *

فَقَدْ حَفِظْتُ شَهَادَتَكَ .

23 لَئِنْ جَلَسَ الرَّؤُسَاءُ وَتَكَلَّمُوا عَلَيَّ *

يَتَأَمَّلُ عَبْدُكَ فِي فَرَائِضِكَ .

24 شَهَادَتُكَ أَيْضًا نَعِيمِي *

وَفَرَائِضُكَ رِجَالُ مَشُورَتِي .

د

25 لَقَدْ لَصِقْتُ بِالْثَّرَابِ نَفْسِي *

فَأَخْيَنِي بِحَسَبِ كَلِمَتِكَ .

26 حَدَّثْتُ بِطُرُقِي فَأَجَبْتَنِي * فَرَائِضُكَ عَلَّمَنِي .

27 فَهَمَّنِي طَرِيقَ أَوَامِرِكَ *

فَأَتَأَمَّلُ فِي عَجَائِبِكَ .

28 مِنَ الْعَمِّ ذَابَتْ نَفْسِي دُمُوعًا *

فَأَهْضُنِي بِحَسَبِ كَلِمَتِكَ .

Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ,*
καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
Ὅδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην,*
καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε·*
μὴ με καταισχύνης.
Ὅδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον,*
ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν
δικαιωμάτων σου,*
καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον
σου,*
καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,*
ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά
σου,*
καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ
ἰδεῖν ματαιότητα,*
ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου *
εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσά,*
ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
Ἴδου ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου,*
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Viam iniquitátis ámove a me, *
et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi, *
iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine; *
noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri *
cum dilatásti cor meum.

He

Legem pone mihi, Dómine, viam
iustificatiónum tuárum, *
et exquiram eam semper.
Da mihi intelléctum, et scrutabor
legem tuam, *
et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum
tuórum, *
quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua, *
et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant
vanitátem, *
in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum *
in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod
suspiciátus sum, *
quia iudícia tua iucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua; *
in æquitáte tua vivífica me.

Allontana da me la via
dell'ingiustizia, e con la tua legge
abbi misericordia di me.
Ho scelto la via della verità, e non
ho dimenticato i tuoi giudizi.

Ho aderito alle tue testimonianze;
SIGNORE, non farmi arrossire.
Ho corso la via dei tuoi
comandamenti, quando hai
dilatato il mio cuore.

Dammi per legge, SIGNORE,
la via dei tuoi decreti e la
ricercherò sempre. // Fammi
comprendere e scruterò la
tua legge, e la custodirò con
tutto il mio cuore.

Guidami nel sentiero dei tuoi
comandamenti, perché l'ho
amato. // Piega il mio cuore
alle tue testimonianze e non
alla cupidigia.

Distogli i miei occhi dal guardare
la vanità, nella tua via fammi
vivere. // Conferma al tuo servo
la tua parola, perché possa
temerti.

Togli da me l'obbrobrio che ho
paventato, perché i tuoi giudizi
danno gioia. // Ecco, ho bramato
i tuoi comandamenti, nella tua
giustizia fammi vivere.

29 طَرِيقَ الْكَذِبِ أَبْعِدْ عَنِّي *
وَبَشْرِيعَتِكَ أَنْعِمْ عَلَيَّ .
30 إِنِّي اخْتَرْتُ طَرِيقَ الْحَقِّ *
إِمْتَشَلْتُ لِأَحْكَامِكَ .

31 بِشَهَادَتِكَ يَا رَبِّ تَعَلَّقْتُ *
فَلَا تُخَيِّبْ أَمَلِي .
32 فِي طَرِيقِ وَصَايَاكَ أَزْكُضُ *
لَأَنَّكَ تَشْرَحُ قَلْبِي .

هـ

33 عَلَّمَنِي يَا رَبُّ طَرِيقَ فَرَائِضِكَ *
فَأَحْفَظُهَا إِلَى النَّهَايَةِ .

34 فَهَمَّنِي فَأَرَعَى شَرِيعَتَكَ *
وَأَحْفَظُهَا بِكُلِّ قَلْبِي .

35 سَيَّرَنِي فِي سَبِيلِ وَصَايَاكَ *
فَإِنَّ فِيهَا هَوَايَ .

36 أَمَلْتُ قَلْبِي إِلَى شَهَادَتِكَ *
لَا إِلَى الْمَكَاسِبِ .

37 عَنِ النَّظَرِ إِلَى الْبَاطِلِ اصْرَفْ عَيْنِي *
وَبِكَلِمَتِكَ أَحْيِنِي .

38 أَجِزْ لِعَبْدِكَ قَوْلَكَ *
فَهُوَ لِلَّذِينَ يَخَافُونَكَ .

39 اصْرَفْ عَنِّي الْعَارَ الَّذِي أَخَافُهُ *
لَأَنَّ أَحْكَامَكَ صَالِحَةٌ .

40 لَقَدْ رَغِبْتُ فِي أَوَامِرِكَ *
فَأَحْيِنِي بِرَبِّكَ .

Vau

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε·*
τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
Καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι
λόγον,*
ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα,*
ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπλήπισα.
Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός,*
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ,*
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου
ἐναντίον βασιλέων,*
καὶ οὐκ ἡσυχνόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου,*
αἷς ἠγάπησα σφόδρα.
Καὶ ἦρα τὰς χειράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς
σου ἃς ἠγάπησα,*
καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου,*
ὃν ἐπλήπισάς με.
Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει
μου,*
ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα·*
ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος,
Κύριε,*
καὶ παρεκλήθην.

Et véniat super me misericórdia tua,
Dómine, *
salutáre tuum secúndum elóquium
tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi
verbum, *
quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum
veritátis usquequáque, *
quia in iudíciis tuis supersperávi.
Et custódiam legem tuam semper, *
in sǎeculum et in sǎeculum sǎeculi.

Et ambulábam in latitúdine, *
quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar de testimoniis tuis in
conspéctu regum, *
et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, *
quæ diléxi.
Et levávi manus meas ad mandáta tua,
quæ diléxi; *
et exercébar in iustificatióibus tuis.

Zain

Memor esto verbi tui servo tuo, *
in quo mihi spem dedísti.
Hæc me consoláta est in humilitáte
mea, *
quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque; *
a lege autem tua non declinávi.
Memor fui iudiciórum tuórum a sǎeculo,
Dómine, *
et consolátus sum.

E venga su di me la tua
misericordia, Signore, la tua
Salvezza secondo la tua
parola. // E risponderò una
parola a quelli che mi
insultano, perché ho sperato
nelle tue parole.

Non togliere affatto dalla mia
bocca la parola di verità, perché
nei tuoi giudizi ho tanto sperato.
E custodirò la tua legge sempre, in
eterno e nei secoli dei secoli.

E camminavo al largo, perché ho
ricercato i tuoi comandamenti.
Parlavo delle tue testimonianze
davanti ai re e non ne avevo
vergogna.

E meditavo i tuoi
comandamenti, che ho amato
con ardore. // Ho alzato le
mie mani verso i tuoi
comandamenti che ho amato e
mi applicavo ai tuoi decreti.

Ricordati delle tue parole al tuo
servo, nelle quali mi hai fatto
sperare. // Questo mi ha
consolato nella mia umiliazione,
che la tua parola mi ha fatto
vivere.

Gli orgogliosi hanno prevaricato
all'estremo, ma dalla tua legge
non ho deviato. // Ho ricordato,
Signore, i tuoi giudizi da sempre
e sono stato consolato.

41 لِتَأْتِنِي يَا رَبُّ رَحْمَتُكَ * وَخَلَاصُكَ بِحَسَبِ قَوْلِكَ
42 فَأَرَدْتُ بِكَلِمَةٍ عَلَى مُعَيَّرِي *
لَأَنِّي أَتَكَلَّمْتُ عَلَى كَلِمَتِكَ .

43 لَا تَنْزِعْ مِنِّي كَلِمَةَ الْحَقِّ *
فَإِنِّي رَجَوْتُ أَحْكَامَكَ .
44 سَأَحْفَظُ شَرِيعَتَكَ فِي كُلِّ حِينٍ *
مَدَى الدَّهْرِ وَلِلْأَبَدِ .

45 وَأَسِيرُ فِي الرُّحْبِ * لَأَنِّي التَّمَسْتُ أَوَامِرَكَ
46 وَأَنْطِقُ بِشَهَادَتِكَ * أَمَامَ الْمُلُوكِ وَلَا أُخْزَى .

47 وَأَتَنَعَّمُ بِوَصَايَاكَ * الَّتِي أَحْبَبْتُهَا حُبًّا شَدِيدًا
48 وَأَرْفَعُ كَفِّي إِلَى وَصَايَاكَ *
وَأَتَأَمَّلُ فِي فَرَائِصِكَ .

49 أَذْكُرُ لِعَبْدِكَ كَلِمَتَكَ * الَّتِي جَعَلْتَنِي أَرْجُوهَا .
50 هَذِهِ تَعَزَّيْتُ فِي بُؤْسِي * أَنَّ قَوْلَكَ يُخَيِّنِي .

51 إِنَّ الْمُتَكَبِّرِينَ سَخِرُوا مِنِّي كَثِيرًا *
لَكِنِّي عَنْ شَرِيعَتِكَ لَمْ أَحِدْ .
52 تَذَكَّرْتُ أَحْكَامَكَ الدَّائِمَةَ *
فَتَعَزَّيْتُ يَا رَبُّ .

Ἄθυμία κατέσχε με,*
ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων
τὸν νόμον σου.
Ψαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιώματά σου *
ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου,
Κύριε.*
καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
Αὕτη ἐγενήθη μοι,*
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε.*
εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου,*
ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου,*
καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ
μαρτύριά σου.
Ἦτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην,*
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι,*
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τοῦ
ἐξομολογεῖσθαί σοι*
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων
σε,*
καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ,*
τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Defectio tenuit me *
pro peccatoribus derelinquentibus
legem tuam.
Cantabiles mihi erant iustificaciones
tuæ *
in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui, Domine, *
et custodivi legem tuam.
Hæc facta est mihi, *
quia iustificaciones tuas exquisivi.

Heth

Pórtio mea, Domine, *
dixi custodire legem tuam.
Deprecátus sum fáciem tuam in toto
corde meo; *
miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, *
et convérte pedes meos in testimónia
tua.
Parátus sum et non sum turbátus, *
ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatorum circumpléxi sunt
me, *
et legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad confiténdum
tibi *
super iudícia iustificaciónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium
te *
et custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua, Domine, plena est
terra; *
iustificaciones tuas doce me.

Sconforto mi ha preso per i
peccatori che abbandonano la tua
legge. // Tema di canto erano
per me i tuoi decreti, nel luogo del
mio esilio.

Ho ricordato nella notte il tuo
nome, SIGNORE, e ho custodito la
tua legge.
Questo mi è avvenuto, perché ho
ricercato i tuoi decreti.

Mia porzione sei tu,
SIGNORE: ho detto di
custodire la tua legge. // Ho
supplicato il tuo volto con
tutto il cuore: misericordia di
me secondo la tua parola.

Ho pensato alle tue vie, e ho
rivolto i miei passi alle tue
testimonianze. // Mi sono
disposto, e non sono stato
turbato, a custodire i tuoi
comandamenti.

Le funi dei peccatori mi hanno
avvinto, ma non ho dimenticato la
tua legge. // Nel mezzo della
notte mi alzavo a confessarti, per i
giudizi della tua giustizia.

Partecipe io sono di tutti quelli che
ti temono e custodiscono i tuoi
comandamenti.
Della tua misericordia, SIGNORE, è
piena la terra; insegnami i tuoi
decreti.

53 أَخَذَنِي الْحَقُّ بِسَبَبِ الْأَشْرَارِ *
الَّذِينَ تَرَكُوا شَرِيعَتَكَ .
54 كَانَتْ فَرَائِضُكَ أَنَاشِيدَ لِي *
فِي دَارِ غُرْبَتِي .

55 يَا رَبِّ ذَكَرْتُ فِي اللَّيْلِ اسْمَكَ *
وَحَفِظْتُ شَرِيعَتَكَ .
56 ذَلِكَ هُوَ نَصِيبي * أَنْ أَرعى أَوْامِرَكَ .

ح
57 أَقُولُ نَصِيبي يَا رَبِّ * أَنْ أَحْفَظَ كَلَامَكَ .
58 بِكُلِّ قَلْبِي اسْتَرْضَيْتُ وَجْهَكَ *
تَحَنُّنٌ عَلَيَّ بِحَسَبِ قَوْلِكَ .
59 فَكَرْتُ فِي طُرُقِي *
وَرَدَدْتُ قَدَمَيَّ إِلَى شَهَادَتِكَ .
60 أَسْرَعْتُ وَلَمْ أُبْطِئْ * إِلَى حِفْظِ وَصَايَاكَ .
61 حَبَائِلُ الْأَشْرَارِ اتَّقَتْ عَلَيَّ *
وَلَمْ أَنَسَ شَرِيعَتَكَ .
62 فِي نِصْفِ اللَّيْلِ أَقُومُ لِحَمْدِكَ *
لَأَجَلَ أَحْكَامِ بَرِّكَ .

63 إِنِّي رَفِيقٌ لِكُلِّ مَنْ يَتَّقُونَكَ *
وَيَحْفَظُونَ أَوْامِرَكَ .
64 مِنْ رَحْمَتِكَ يَا رَبِّ امْتَلَأَتِ الْأَرْضُ *
فَعَلَّمَنِي فَرَائِضُكَ .

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου
σου, Κύριε,*
κατὰ τὸν λόγον σου.
Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν
δίδαξόν με,*
ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ
ἐπλημμέλησα,*
διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
Χρηστὸς εἶ σὺ, Κύριε,†
καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου *
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων,*
ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς
ἐντολάς σου.
Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν,*
ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με,*
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου,*
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με*
συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς
σου.
Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με καὶ
εὐφρανθήσονται,*
ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά
σου,*
καὶ ἀληθεῖα ἐταπείνωσάς με.
Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ
παρακαλέσαι με*
κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Teth

Bonitatem fecisti cum servo tuo,
Dómine, *
secúndum verbum tuum.
Bonitatem et disciplinam et scientiam
doce me, *
quia mandátis tuis credidi.

Priusquam humiliárer ego delíqui; *
propterea elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu, *
et in bonitate tua doce me
iustificatiónes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas
superbórum, *
ego autem in toto corde meo scrutabor
mandata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eórum, *
ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me, *
ut discam iustificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, *
super millia auri et argénti.

Iod

Manus tuæ fecerunt me et
plasmaverunt me; *
da mihi intelléctum, et discam
mandata tua.
Qui timent te vidébunt me et
laetabúntur, *
quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia
tua, *
et in veritate tua humiliásti me.
Fiat misericórdia tua ut consolétur me, *
secúndum elóquium tuum servo tuo.

Hai usato bontà col tuo servo,
SIGNORE, secondo la tua parola.
Insegnami bontà, disciplina e
conoscenza, perché ho creduto ai
tuoi comandamenti.

Prima di essere umiliato, io
sbagliaivo; per questo ho custodito
la tua parola. // Buono sei tu,
Signore; e nella tua bontà
insegnami i tuoi decreti.

Si è moltiplicata contro di me
l'ingiustizia degli orgogliosi, ma io
con tutto il mio cuore scruterò i
tuoi comandamenti. // Si è
coagulato come latte il loro cuore,
ma io ho meditato la tua legge.

È bene per me che tu mi
abbia umiliato, perché impari
i tuoi decreti. // È buona per
me la legge della tua bocca
più che l'oro e l'argento a
migliaia.

Le tue mani mi hanno fatto e
plasmato, fammi comprendere e
imparerò i tuoi comandamenti.
Quelli che ti temono mi vedranno
e gioiranno, perché nelle tue
parole ho tanto sperato.

Ho conosciuto, SIGNORE, che
giustizia sono i tuoi giudizi, e
secondo verità mi hai
umiliato. // Venga, ti prego,
la tua misericordia a
consolarmi, secondo la tua
parola al tuo servo.

ط

65 لَقَدْ أَحْسَنْتَ إِلَى عَبْدِكَ *
يَا رَبُّ بِحَسَبِ كَلِمَتِكَ .
66 عَلَّمَنِي الْحُكْمَ الصَّائِبَ وَالْمَعْرِفَةَ *
فَإِنِّي قَدْ آمَنْتُ بِوَصَايَاكَ .
67 كُنْتُ ضَالًّا قَبْلَ أَنْ أَذَلَّلَ *
وَالآنَ أَنَا حَافِظٌ لِقَوْلِكَ .
68 حَسَنٌ أَنْتَ وَمُحْسِنٌ * فَعَلَّمَنِي فَرَائِضَكَ .

69 إِنَّ الْمَكْبَرِينَ لَطَّخُونِي بِالْكَذِبِ *
وَأَنَا بِكُلِّ قَلْبِي أَرْعَى أَوْامِرَكَ .
70 غَلُظْتُ مِثْلَ الشَّحْمِ قُلُوبُهُمْ *
وَأَنَا تَنَعَّمْتُ بِشَرِيعَتِكَ .
71 حَسَنٌ لِي أَنِّي ذُلَّلْتُ * حَتَّى أَتَعَلَّمَ فَرَائِضَكَ .
72 شَرِيعَةُ فَمِكَ خَيْرٌ لِي * مِنْ أُلُوفٍ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ .

ي

73 يَدَاكَ صَنَعَتَانِي وَتَبَّتَانِي *
أَفْهَمَنِي فَاتَعَلَّمَ وَصَايَاكَ .
74 يُبْصِرُنِي الَّذِينَ يَتَّقُونَكَ فَيَفْرَحُونَ *
لَأَنِّي أَرْجُو كَلِمَتَكَ .
75 عَلِمْتُ يَا رَبُّ أَنَّ أَحْكَامَكَ بَرٌّ *
وَأَنَّكَ بِالْحَقِّ ذَلَّلْتَنِي .
76 فَلْتَكُنْ رَحْمَتُكَ تَعْزِيَةً لِي * بِحَسَبِ قَوْلِكَ لِعَبْدِكَ .

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ
ζήσομαι,*
ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.
Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι,†
ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.*
ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρέψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε,*
καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου,*
ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου,*
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν
σου, λέγοντες·*
Πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ,*
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου,*
πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων
με κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,*
ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.
Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια·*
ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ,*
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με,*
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Véniant mihi miserationes tuæ et
vivam, *
quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi quia iniuste
iniquitatem fecerunt in me, *
ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te, *
et qui novérunt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatum in
iustificacionibus tuis, *
ut non confundar.

Caph

Defécit in salutare tuum anima mea, *
et in verbum tuum supersperavi.
Defecerunt oculi mei in eloquium
tuum, dicentes: *
« Quando consolaberis me? ».

Quia factus sum sicut uter in pruina; *
iustificaciones tuas non sum oblitus.
Quot sunt dies servi tui ? *
Quando facies de persecúntibus me
iudícium?

Narraverunt mihi iníqui fabulationes, *
sed non ut lex tua.
Omnia mandata tua veritas; *
iníque persecúti sunt me: ádiuva me.

Paulo minus consummaverunt me in
terra, *
ego autem non dereliqui mandata tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivifica
me, *
et custódiam testimonia oris tui.

Vengano a me le tue
compassioni e vivrò, perché la
tua legge è la mia meditazione.
// Siano confusi gli orgogliosi,
perché ingiustamente hanno
commesso iniquità contro di
me, ma io mi applicherò ai
tuoi comandamenti.

Si volgano a me quelli che ti
temono e conoscono le tue
testimonianze. // Diventi il mio
cuore immacolato nei tuoi decreti,
perché io non sia confuso.

Si consuma per la tua Salvezza
l'anima mia, nelle tue parole ho
tanto sperato. // Si sono
consumati i miei occhi per la tua
parola, dicendo: «Quando mi
consolerai?».

Ecco, sono divenuto come
un otre al gelo; ma non ho
dimenticato i tuoi decreti. //
Quanti sono i giorni del tuo
servo? Quando mi farai
giustizia dei miei persecutori?

Mi hanno raccontato
chiacchiere i trasgressori:
tutt'altro che la tua legge,
Signore! // Tutti i tuoi
comandamenti sono verità,
ingiustamente mi hanno
perseguitato, aiutami.

Per poco non mi hanno finito
a terra, ma io non ho
abbandonato i tuoi
comandamenti. // Secondo la
tua misericordia fammi vivere,
e custodirò le testimonianze
della tua bocca.

77 وَلَتَأْتِنِي رَأْفَتُكَ فَأُحْيَا *

لَأَنَّ شَرِيعَتَكَ هِيَ نَعِيمِي .

78 لِيَخْزَ الْمَتَكَبِّرُونَ لِأَنَّهُمْ بِالْكَذِبِ يُزْهِقُونِي *
وَأَنَا أَتَأَمَّلُ فِي أَوْامِرِكَ .

79 لِيَرْجِعَ إِلَيَّ الَّذِينَ يَتَّقُونَكَ *
وَيَعْرِفُونَ شَهَادَتَكَ .

80 لِيَكُنْ قَلْبِي كَامِلًا فِي فَرَائِضِكَ *
لِكَيْ لَا أُخْزَى .

ك

81 ذَابَتْ نَفْسِي شَوْقًا إِلَى خَلَاصِكَ *
فَرَجَوْتُ كَلِمَتَكَ .

82 كَلَّتْ عَيْنَايَ انْتِظَارًا لِقَوْلِكَ *
وَأَنَا أَقُولُ مَتَى تُعْزِّيَنِي ؟

83 قَدْ صِرْتُ كَالزَّقِّ فِي الدُّخَانِ * لَمْ أَنْسَ فَرَائِضَكَ .

84 كَمْ تَكُونُ أَيَّامُ عَبْدِكَ *
مَتَى تُجْرِي حُكْمًا عَلَى مُطَارِدِيَّ ؟

85 حَفَرَ لِيَ الْمَتَكَبِّرُونَ حُفْرًا *

لَيْسَتْ عَلَى حَسَبِ شَرِيعَتِكَ .

86 جَمِيعُ وَصَايَاكَ أَمَانَةٌ * بِالْكَذِبِ طَارَدُونِي فَانْصُرْنِي .

87 كَادُوا يُفْنُونِي مِنَ الْأَرْضِ *

لَكِنِّي لَمْ أَتْرُكْ أَوْامِرَكَ .

88 أَحْيِنِي بِحَسَبِ رَحْمَتِكَ * فَأَحْفَظْ شَهَادَةً فِيمَكَ .

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε,*
ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ,
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου*
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα,*
ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.
Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ,*
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν
δικαιωμάτων σου,*
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσάς με.
Σὸς εἰμι ἐγώ, σῶσόν με*
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με,*
τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.
Πάσης συντελείας εἶδον πέρας,*
πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε*
ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστὶ.
Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν
ἐντολήν σου,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστιν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα,*
ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.
Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα,*
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Lamed

In ætérnum, Dómine, *
verbum tuum pérmanet in cælo.
In generatiónem et generatiónem
véritas tua; *
fundásti terram et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverát dies, *
quóniam ómnia sérviant tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est, *
tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar
iustificatiónes tuas, *
quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego: salvum me fac, *
quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut
pérderent me; *
testimónia tua intelléxi.
Omnis consummationis vidi finem, *
latum mandátum tuum nimis.

Mem

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine ! *
Tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me
fecísti mandáto tuo, *
quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi, *
quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi, *
quia mandáta tua quæsívi.

In eterno, SIGNORE, la tua parola
permane nel cielo. // La tua
verità è di generazione in
generazione: hai fondato la terra,
e permane.

Per tuo ordine permane il giorno,
perché l'universo è tuo servo.
Se la tua legge non fosse la mia
meditazione, allora nella mia
umiliazione sarei perduto.

In eterno non dimenticherò i tuoi
decreti, perché per essi mi hai
fatto vivere. // Tuo sono io:
salvami, perché ho ricercato i tuoi
decreti.

Mi hanno atteso i peccatori per
farmi perire; ho compreso le tue
testimonianze. // Di ogni
compimento ho visto il termine:
immenso è il tuo comandamento.

Quanto ho amato la tua legge,
Signore! Tutto il giorno è la
mia meditazione. // Più dei
miei nemici mi hai reso
sapiente col tuo
comandamento, perché in
eterno è mio.

Più di tutti i miei maestri ho
compreso, perché le tue
testimonianze sono la mia
meditazione. // Più degli anziani
ho compreso, perché ho ricercato
i tuoi comandamenti.

99 لِلْأَبَدِ يَا رَبُّ كَلِمَتُكَ * فِي السَّمَاءِ ثَابِتَةٌ .

90 إِلَى جِيلٍ فَجِيلٍ أَمَانَتُكَ . *

قَدْ ثَبَّتَ الْأَرْضَ فِيهِ قَائِمَةٌ .

91 بِأَحْكَامِكَ يَقُومُ إِلَى الْيَوْمِ كُلُّ شَيْءٍ *

لَأَنَّ كُلَّ شَيْءٍ عَبْدٌ لَكَ .

92 لَوْلَا أَنَّ شَرِيعَتَكَ هِيَ نَعِيمِي *

لَهْلَكْتُ فِي بُؤْسِي .

93 لَا أَنْسَى أَوْامِرَكَ لِلْأَبَدِ * لِأَنَّكَ بِهَا أَحْيَيْتَنِي .

94 أَنَا لَكَ فَخْلَصْنِي * لِأَنِّي التَّمَسْتُ أَوْامِرَكَ .

95 يَتَرَقَّبُنِي الْأَشْرَارُ لِيُهْلِكُونِي *

أَمَّا أَنَا فَأَتَبَصَّرُ فِي شَهَادَتِكَ .

96 رَأَيْتُ حَدًّا لِكُلِّ كَمَالٍ *

أَمَّا وَصِيَّتُكَ فَمَا أَرْحَبُهَا .

م

97 كَمْ أَحْبَبْتُ شَرِيعَتَكَ * فَهِيَ تَأْمُلِي النَّهَارَ كُلَّهُ .

98 وَصِيَّتُكَ جَعَلْتَنِي أَحْكَمَ مِنْ أَعْدَائِي *

لَأَنَّهَا لِي لِلْأَبَدِ .

99 صِرْتُ أَعْقَلَ مِنْ جَمِيعِ مُعَلِّمِي *

لَأَنَّ شَهَادَتَكَ هِيَ تَأْمُلِي .

100 أَصْبَحْتُ أَفْطَنَ مِنَ الشُّيُوخِ *

لَأَنِّي رَعَيْتُ أَوْامِرَكَ .

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς
πόδας μου,*
ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα,*
ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου,*
ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.
Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνήκα,*
διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου,*
καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
Ὅμοσα καὶ ἔστησα*
τοῦ φυλάσσειν τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε·*
ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον
δὴ, Κύριε,*
καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντὸς,*
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι,*
καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν
αἰῶνα,*
ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.
Ἔκλινε τὴν καρδίαν μου †
τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν
αἰῶνα,*
δι' ἀντάμειπνιν.

Ab omni via mala prohibui pedes meos, *
ut custodiam verba tua.
A iudiciis tuis non declinavi, *
quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, *
super mel ori meo !
A mandatis tuis intellexi; *
propterea odivi omnem viam
iniquitatis.

Nun

Lucerna pedibus meis verbum tuum, *
et lumen semitis meis.
Iuravi et statui *
custodire iudicia iustitiae tuae.

Humiliatus sum usquequaque, Domine; *
vivifica me secundum verbum tuum.
Voluntaria oris mei beneplacita fac,
Domine, *
et iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper, *
et legem tuam non sum oblitus.
Posuerunt peccatores laqueum mihi, *
et de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia tua in
aeternum, *
quia exultatio cordis mei sunt.
Inclinavi cor meum ad faciendas
iustificaciones tuas in aeternum *
propter retributionem.

Da ogni via cattiva ho
trattenuto i miei passi, per
custodire le tue parole. //
Dai tuoi giudizi non ho
deviato, perché tu mi hai
dato la legge.

Come sono dolci al mio palato le
tue parole, più del miele alla mia
bocca! // Per i tuoi
comandamenti ho compreso, per
questo ho odiato ogni via di
ingiustizia.

Lampada ai miei passi è la tua
legge, e luce ai miei sentieri.
Ho giurato e stabilito, di
custodire i giudizi della tua
giustizia.

Sono stato umiliato molto,
SIGNORE, fammi vivere secondo la
tua parola. // Delle offerte
volontarie della mia bocca
compiaciti, SIGNORE, e insegnami
i tuoi giudizi.

La mia anima è nelle tue mani
sempre, e non ho dimenticato la
tua legge. // I peccatori mi hanno
teso un laccio, ma dai tuoi
comandamenti non mi sono
sviato.

Ho ereditato le tue
testimonianze per sempre,
perché sono l'esultanza del mio
cuore. // Ho piegato il mio
cuore a compiere i tuoi decreti
in eterno, per la ricompensa.

101 عَنْ كُلِّ سَبِيلٍ سُوءٍ مَنَعْتُ قَدَمَيَّ *
لِكَيْ أَحْفَظَ كَلِمَتَكَ .
102 عَنْ أَحْكَامِكَ لَمْ أَحِدْ * لِأَنَّكَ أَنْتَ عَلَّمْتَنِي .

103 مَا أَعَذَبَ قَوْلُكَ فِي حَلْقِي *
هُوَ أَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ فِي فَمِي .
104 بِأَوَامِرِكَ صِرْتُ فَطِنًا *
فَلِذَلِكَ أَبْغَضْتُ كُلَّ سَبِيلٍ كَذِبٍ .

ن

105 كَلِمَتُكَ مِصْبَاحٌ لِقَدَمِي * وَنُورٌ لِسَبِيلِي .
106 أَقْسَمْتُ وَسَأُجِزُ * أَنْ أَحْفَظَ أَحْكَامَ بَرِّكَ .

107 قَدْ ذُلْتُ لِلْغَايَةِ *

فَاحْنِي يَا رَبِّ بِحَسَبِ كَلِمَتِكَ .
108 ارْتَضِ يَا رَبِّ بِفُرْيَانِ فَمِي *
وَأَحْكَامَكَ عَلَّمْنِي .

109 نَفْسِي عَلَى كَفِّي فِي كُلِّ حِينٍ *
وَأَنَا لَمْ أَنْسَ شَرِيعَتَكَ .
110 نَصَبَ الْأَشْرَارُ فَخًّا لِي *
وَأَنَا لَمْ أَضِلَّ عَنْ أَوَامِرِكَ .

111 وَرِثْتُ شَهَادَتَكَ لِلْأَبَدِ * لِأَنَّهَا سُورُ قَلْبِي .
112 أَمَلْتُ قَلْبِي لِأَعْمَلَ بِفَرَائِضِكَ *
فِيهَا الثَّوَابُ لِلْأَبَدِ .

Παρανόμους ἐμίσησα, *
τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
Βοηθός μου καὶ ἀντιλήμπτωρ μου εἶ σὺ, *
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, *
καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.
Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ
ζῆσόν με, *
καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας
μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, *
καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου
διαπαντός.
Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας
ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, *
ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, *
διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας
μου, *
ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, *
μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
Ἐνδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, *
μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν
σου, *
καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.
Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ
ἔλεός σου, *
καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Samech

Iníquos ódio hábui, *
et legem tuam diléxi.
Adiutor et suscceptor meus es tu; *
et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, maligni, *
et scrutabor mandata Dei mei.
Súscipe me según elóquium tuum,
et vivam; *
et non confundas me ab expectaciónē
mea.

Adiuvā me et salvus ero, *
et meditabor in iustificatiónibus tuis
semper.
Sprevisti omnes discedentes a iudiciis
tuis, *
quia iniusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes
peccatores terræ, *
ideo diléxi testimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas; *
a iudiciis enim tuis tímui.

Ain

Feci iudícium et iustítiam; *
non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum; *
non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, *
et in elóquium iustítiae tuæ.
Fac cum servo tuo según
misericórdiam tuam, *
et iustificatiónes tuas doce me.

Ho odiato i trasgressori, e ho
amato la tua legge. // Mio
aiuto e mio sostegno sei tu,
nelle tue parole ho tanto
sperato.

Via da me, malvagi! E
scruterò i comandamenti del
mio Dio.
Sostienimi secondo la tua
parola e fammi vivere, e non
confondermi nella mia attesa.

Aiutami e sarò salvato e mediterò
sui tuoi decreti sempre.
Hai annientato quanti si
allontanano dai tuoi decreti,
perché ingiusto è il loro pensiero.

Prevaricatori ho reputato tutti i
peccatori della terra, per questo
ho amato le tue testimonianze.
Inchioda col tuo timore le mie
carni, perché ho temuto i tuoi
giudizi.

Ho operato l'equità e la
giustizia: non consegnarmi
a quelli che mi fanno
ingiustizia. // Accogli il tuo
servo per il bene, non mi
calunnino gli orgogliosi.

I miei occhi si sono
consumati per la tua Salvezza
e per la parola della tua
giustizia. // Agisci col tuo
servo secondo la tua
misericordia e insegnami i
tuoi decreti.

ס

113 אֲבַעֲצֹתُ הַלְּבָבוֹת הַמִּתְּפַסֶּמֶת *
וְאַחֲבִיבְתִּי שְׂרִיעֶתְךָ .

114 אַנְתָּ סִטְרִי וְתָרְסִי * וְקִלְמְתְּךָ רִגְאִי .

115 יֵלִיכְמָ עִנִּי אֵיחָהּ הָאֲשָׁרָא * פֶּאֶרְעִי וְסַיָּא אֱלֹהֵי .

116 אֶעֱצֹדְנִי בְּחֶסֶבְךָ פֶּאֶחֳיָא *
וְלֹא תִחְיִיב אִמְלִי .

117 כֻּן סַנְדִּי פֶאֶחְלָס *
וְאַנְטֵר בִּי פֶרְאִיִּצְיֶיךָ כֻּלָּ חֵינ .

118 אִסְתַּהֲנִי בְּכָל הַדִּינִם זָלָוָא עַן פֶּרְאִיִּצְיֶיךָ *
לֵאן מַכְרֵהֶם כֻּלָּהּ כִּזְבִּי .

119 עַדְדֹת כָּלִּם אֲשָׁרָא הָאָרֶץ חֲבִטָּא *
פֶּלִדְלִיךְ אַחֲבִיבְתִּי שְׂהַדָּתְךָ .

120 אִרְתַּעֲשֵׁי גִסְמִי מִן רְהִיבְיֶיךָ *
וְחִפְתִּי מִן אַחְכָּמֶיךָ .

ע

121 לָקַד אֶפְמֵת הַחֲכָם וְהַיָּר *
פֶּלֹא תִסְלַמְנִי אֶל הַגִּזְרִינִם עָלַי .

122 כֻּן לִעֲבֹדְךָ כְּפִילָא בַּחֲסִיר *
לִפְלֹא יִגְוֹר עָלַי הַמִּתְּקַבְּרוֹן .

123 כָּלֹת עֵינַי אִנְטָרָא לְחִלָּצֶיךָ *
וְלִאֲפֻוֹל בִּרְיֶיךָ .

124 עַמִּיל עֲבֹדְךָ בְּחֶסֶב רַחֲמֶיךָ * וְעִלְמֵנִי פֶרְאִיִּצְיֶיךָ .

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ,*
 συνέντισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά
 σου.
 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ,*
 διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου *
 ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάzion.
 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου
 καταρθούμην,*
 πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου,*
 διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.
 Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ*
 καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἡνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα,*
 ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,*
 κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
 λόγιόν σου,*
 καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων,*
 καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν
 σου,*
 καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί
 μου,*
 ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Servus tuus sum ego; *
 da mihi intelléctum ut sciam testimónia
 tua.
 Tempus faciéndi Dómine; *
 dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua *
 super aurum et topázion.
 Proptérea ad ómnia mandáta tua
 dirigébar, *
 omnem viam iníquam ódio hábui.

Phe

Mirabília testimónia tua, *
 ídeo scrutáta est ea ánima mea.
 Declarátio sermónum tuórum illúminat,
 *
 et intelléctum dat párvulis.

Os meum apéruí et attráxi spíritum, *
 quia mandáta tua desiderábam.
 Aspice in me et miserére mei *
 secúndum iudícium diligéntium nomen
 tuum.

Gressus meos dirige secúndum
 elóquium tuum, *
 et non dominétur mei omnis iniustítia.
 Rédime me a calúmniis hóminum, *
 ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum
 tuum, *
 et doce me iustificatiónes tuas.
 Exitus aquárum deduxérunt óculi mei, *
 quia non custodiérunt legem tuam.

Tuo servo sono io: fammi
 comprendere, e conoscerò le tue
 testimonianze. // È tempo di
 agire per il SIGNORE: hanno
 dissolto la tua legge.

Per questo ho amato i tuoi
 comandamenti, più dell'oro e del
 topazio. // Per questo mi dirigevo
 a tutti i tuoi comandamenti, ogni
 via ingiusta ho odiato.

Meravigliose sono le tue
 testimonianze, per questo le ha
 scrutate l'anima mia. // La
 manifestazione delle tue parole
 illuminerà e farà intelligenti i piccoli.

Ho aperto la bocca e ho
 attratto lo Spirito, perché
 bramavo i tuoi comanda-
 menti. // Guarda su di
 me e abbi di me
 misericordia, secondo il
 giudizio di quanti amano
 il tuo nome.

Dirigi i miei passi secondo la
 tua parola, e non mi domini
 alcuna iniquità. // Riscattami
 dalla calunnia degli uomini, e
 custodirò i tuoi comandamenti.

Fa' risplendere il tuo volto sul tuo
 servo e insegnami i tuoi decreti.
 Rivi di acque hanno versato i miei
 occhi, perché non ho custodito la
 tua legge.

125 أَنَا عَبْدُكَ أَفْهَمْنِي * فَأَعْرِفْ شَهَادَتَكَ .
 126 أَن أَوْأَنَّ الْعَمَلَ يَا رَبُّ *
 فَإِنَّهُمْ قَدْ خَالَفُوا شَرِيعَتَكَ .
 127 لِذَلِكَ أَحْبَبْتُ وَصَايَاكَ *
 أَكْثَرَ مِنَ الذَّهَبِ وَالْإِبْرَنْزِ .
 128 وَلِذَلِكَ اسْتَصَوَّبْتُ جَمِيعَ أَوْامِرِكَ *
 وَأَبْغَضْتُ كُلَّ سَبِيلٍ كَذِبٍ .

ف

129 شَهَادَتُكَ عَجِيْبَةٌ * لِذَلِكَ رَعَيْتُهَا نَفْسِي .
 130 شَرَحْتُ كَلَامِكَ مُنِيرٌ * يُعْطِي الْبُسْطَاءَ فِطْنَةً .
 131 فَتَحْتُ فَمِي وَتَنَشَّقْتُ * لِأَنِّي إِلَى وَصَايَاكَ تَشَوَّقْتُ .
 132 اِلْتَفَيْتُ إِلَيْكَ وَارْحَمْنِي *
 بِحَسَبِ عَدْلِكَ لِلَّذِينَ يُحِبُّونَ اسْمَكَ .

133 ثَبَّتْ خَطَوَاتِي فِي قَوْلِكَ *
 فَلَا يَتَسَلَّطَ عَلَيَّ مِنَ الْإِثْمِ شَيْءٌ .
 134 اِفْتَدِينِي مِنْ ظُلْمِ الْإِنْسَانِ * فَأَحْفَظْ أَوْامِرَكَ .

135 أَضِيءُ بِوَجْهِكَ عَلَى عَبْدِكَ *
 وَعَلَّمْنِي فَرَائِضَكَ .
 136 فَاضَتْ عَيْنَايَ بِمَجَارِي مِيَاهِ *
 لِأَنَّهُمْ لَمْ يَحْفَظُوا شَرِيعَتَكَ .

Δίκαιος εἶ, Κύριε,*
καὶ εὐθεὶς αἱ κρίσεις σου.
Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου,*
καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου,*
ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί
μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα,*
καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος,*
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν
αἰῶνα,*

καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με,*
ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα,*
συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Sade

lustus es, Dómine, *
et rectum iudícium tuum.
Mandásti iustítiam testimónia tua, *
et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus, *
quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter, *
et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et
contéptus;*
iustificatiónes tuas non sum oblítus.
Iustítia tua, iustítia in ætérnum, *
et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me; *
mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum; *
intelléctum da mihi et vivam.

Coph

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν
μου, Κύριε.*
τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με,*
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ᾠρίᾳ καὶ ἐκέκραξα,*
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον,*
τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Prævéni in maturitáte et clamávi, *
quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, *
ut meditárer elóquia tua.

Giusto sei tu, SIGNORE, e retti i
tuoi giudizi. // Tu hai disposto le
tue testimonianze come giustizia e
verità perfetta.

Mi ha consumato il tuo zelo,
perché hanno dimenticato le tue
parole i miei nemici. // Tutta
infuocata è la tua parola, e il tuo
servo l'ha amata.

Giovane sono io e disprezzato,
non ho dimenticato i tuoi decreti.
La tua giustizia è giustizia in
eterno e la tua legge è verità.

Tribolazioni e angosce mi hanno
colto: i tuoi comandamenti sono
la mia meditazione. // Giustizia
sono le tue testimonianze in
eterno, fammi comprendere e
vivrò.

137 **بَارَأْنْتَ يَا رَبُّ * وَمُسْتَقِيمٌ فِي أَحْكَامِكَ .**

138 **أَوْصَيْتَ بِشَهَادَتِكَ عَدْلًا ***

وَفِي الْأَمَانَةِ غَايَةً .

139 **الْغَيْرُ أَفْتَنَنِي * لِأَنَّ مُضَائِقِي نَسُوا كَلِمَتَكَ .**

140 **مُحْصًى جِدًّا قَوْلِكَ * فَأَحْبَبَّهُ عَبْدُكَ .**

141 **صَغِيرٌ أَنَا وَحَقِيرٌ * لَكِنِّي لَمْ أَنْسَ أَوْامِرَكَ .**

142 **بُرِّ لِلْأَبَدِ عَدَالَتُكَ * وَحَقُّ شَرِيعَتِكَ .**

143 **أَذْرَكْنِي ضَيْقٌ وَشِدَّةٌ ***

لَكِنَّ وَصَايَاكَ نَعِيمِي .

144 **شَهَادَتُكَ بُرٌّ لِلْأَبَدِ * أَفْهَمْنِي فَأَحْيَا .**

ق

145 **دَعَوْتُ بِكُلِّ قَلْبِي فَأَجِبْنِي يَا رَبُّ ***

فَإِنِّي أَرْعَى فَرَائِضَكَ .

146 **إِيَّاكَ دَعَوْتُ خَلَّصْنِي * فَأَحْفَظْ شَهَادَتَكَ .**

147 **سَبَقْتُ الْفَجَرَ وَصَرَخْتُ ***

وَكَلِمَتَكَ رَجَوْتُ .

148 **سَبَقْتُ عَيْنَايَ الْمَجْعَاتِ ***

لِلتَّأْمُلِ فِي قَوْلِكَ .

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ
ἔλεός σου,*
κατὰ τὸ κριμὰ σου ζῆσόν με.
Προσέγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία,*
ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ, Κύριε,*
καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία,*
ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ, Κύριε,*
κατὰ τὸ κριμὰ σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές
με,*
ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
Εἶδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην,*
ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε·*
ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια,*
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου.

Vocem meam audi secúndum
misericórdiam tuam, Dómine, *
et secúndum iudícium tuum vivífica
me.
Appropinquavérunt persecuéntes me
iniquitáti, *
a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine, *
et omnes viæ tuæ veritas.
Inítio cognóvi de testimoniis tuis, *
quia in ætérnum fundásti ea.

Res

Vide humilitátem meam, et éripe me, *
quia legem tuam non sum oblítus.
lúdica iudícium meum, et rédime me; *
propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus, *
quia iustificatiónes tuas non
exquisiérunt.
Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine; *
secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persecúntur me et tríbulant
me; *
a testimoniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes et tabescébam, *
quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi,
Dómine; *
in misericórdia tua vivífica me.
Principium verborum tuorum veritas, *
in ætérnum ómnia iudícia iustitiæ tuæ.

Ascolta, SIGNORE, la mia voce,
secondo la tua misericordia;
secondo il tuo giudizio fammi
vivere. // Si sono avvicinati quelli
che mi perseguitano iniquamente
e dalla tua legge si sono
allontanati.

Vicino sei tu, SIGNORE, e tutte le
tue vie sono verità.
Fin da principio ho conosciuto
dalle tue testimonianze, che in
eterno le hai fondate.

Guarda la mia umiliazione
e scampami, perché non
ho dimenticato la tua
legge // Fa' il mio
giudizio e riscattami, per
la tua parola fammi
vivere.

Lontana dai peccatori è la
salvezza, perché non hanno
ricercato i tuoi giudizi.
Le tue compassioni sono molte,
SIGNORE, secondo il tuo giudizio
fammi vivere.

Molti sono i miei persecutori
e i miei oppressori; dalle tue
testimonianze non ho
deviato. // Ho visto gli
insensati e mi struggevo,
perché non hanno custodito
le tue parole.

Vedi che ho amato i tuoi
comandamenti, SIGNORE; nella tua
misericordia fammi vivere.
Principio delle tue parole la verità,
e in eterno tutti i giudizi della tua
giustizia.

¹⁴⁹ اِسْتَمِعْ صَوْتِي بِحَسَبِ رَحْمَتِكَ *
أَخِينِي يَا رَبُّ بِحَسَبِ أَحْكَامِكَ .
¹⁵⁰ اقْتَرَبَ الْمُطَارِدُونَ مِنَ الْفَاحِشَةِ *
وَابْتَعَدُوا عَنْ شَرِيعَتِكَ
¹⁵¹ وَأَنْتَ يَا رَبُّ قَرِيبٌ *
وَجَمِيعُ وَصَايَاكَ حَقٌّ .
¹⁵² مُنْذُ الْقِدَمِ عَلِمْتُ مِنْ شَهَادَتِكَ *
أَنَّكَ لِلْأَبَدِ أَسَسْتَهَا .

¹⁵³ أَنْظُرْ إِلَى بُؤْسِي وَأَنْقِذْنِي *
فَإِنِّي لَمْ أَنْسَ شَرِيعَتَكَ .
¹⁵⁴ دَافِعْ عَنِ قَضِيَّتِي وَافْتَدِنِي * وَبِحَسَبِ قَوْلِكَ أَخِينِي .
¹⁵⁵ إِنَّ الْخَلَاصَ بَعِيدٌ عَنِ الْأَشْرَارِ *
لَأَنَّهُمْ لَمْ يَلْتَمِسُوا فَرَائِضَكَ .
¹⁵⁶ مَرَايِحُكَ كَثِيرَةٌ أَيُّهَا الرَّبُّ *
فَأَخِينِي بِحَسَبِ أَحْكَامِكَ .

¹⁵⁷ مُطَارِدِيَّ وَمُضَائِقِي كَثِيرُونَ *
وَأَنَا لَمْ أَحِدْ عَنْ شَهَادَتِكَ .
¹⁵⁸ رَأَيْتُ الْخَوْنََةَ فَمَقَّتْهُمْ * لَأَنَّهُمْ لَمْ يَحْفَظُوا قَوْلَكَ .
¹⁵⁹ أَنْظُرْ كَيْفَ أَحْبَبْتُ أَوَامِرَكَ *
أَخِينِي يَا رَبُّ بِحَسَبِ رَحْمَتِكَ .
¹⁶⁰ حَقٌّ أَصْلُ كَلِمَتِكَ *
وَلِلْأَبَدِ كُلُّ حُكْمٍ بَرٌّ .

Ἄρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν,*
καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ
καρδία μου.
Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου,*
ὥς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην,*
τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε*
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλή τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου,*
καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε,*
καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου,*
καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά
σου,*
ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Sin

Príncipes persecúti sunt me gratis, *
et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætabor ego super elóquia tua, *
sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus
sum; *
legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi *
super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, *
et non est illis scándalum.
Expectábam salutáre tuum, Dómine, *
et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, *
et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua et testimónia tua, *
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Tau

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε,*
κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
Εἰσελθὼ τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου,
Κύριε,*
κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Ἐξερεύξαινοι τὰ χεῖλη μου ὕμνον,*
ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
Φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου,*
ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Eructábunt lábia mea hymnum, *
cum docúeris me iustificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium
tuum, *
quia ómnia mandáta tua æquitas.

I principi mi hanno
perseguitato senza ragione, ma
il mio cuore ha temuto le tue
parole. // Io esulterò per le
tue parole, come chi trova
grande preda.

Ho odiato e aborrito l'ingiustizia,
ma ho amato la tua legge.
Sette volte al giorno ti ho lodato
per i giudizi della tua giustizia.

Grande pace per quanti amano la
tua legge, e non c'è per loro
inciampo. // Aspettavo la tua
Salvezza, SIGNORE, e ho amato i
tuoi comandamenti.

Ha custodito la mia anima le tue
testimonianze e le ha amate con
ardore. // Ho custodito i tuoi
comandamenti e le tue
testimonianze, perché tutte le mie
vie sono davanti a te, Signore.

Si accosti la mia supplica alla tua
presenza, SIGNORE; secondo la tua
parola fammi comprendere.
Penetri fino a te la mia supplica,
Signore; secondo la tua parola
liberami.

Prorompano le mie labbra in un
inno, quando mi avrai insegnato i
tuoi decreti. // Pronunci la mia
lingua le tue parole, perché tutti i
tuoi comandamenti sono giustizia.

161 رُؤْسَاءُ طَارَدُونِي بِلَا سَبَبٍ *
وَلَمْ يَفْزَعْ قَلْبِي إِلَّا مِنْ كَلِمَتِكَ .
162 سُرِرْتُ بِقَوْلِكَ * كَمَنْ أَصَابَ غَنِيمَةً وَافِرَةً .

163 أَبْغَضْتُ الْكَذِبَ وَاسْتَقْبَحْتُهُ *
وَمَا أَحْبَبْتُ إِلَّا شَرِيعَتَكَ .
164 سَبَعَ مَرَّاتٍ فِي النَّهَارِ سَبَّحْتُكَ *
عَلَى أَحْكَامِ بَرِّكَ .

165 سَلَامٌ وَافِرٌ لِمُحِبِّي شَرِيعَتِكَ *
وَلَيْسَ لَهُمْ حَجَرٌ عِثَارٍ .
166 إِنْتَظَرْتُ يَا رَبَّ خَلَاصَكَ *
وَعَمِلْتُ بِوَصَايَاكَ .

167 نَفْسِي حَفِظْتَ شَهَادَتَكَ *
وَقَدْ أَحْبَبْتُهَا حُبًّا شَدِيدًا .
168 حَفِظْتُ أَوْامِرَكَ وَشَهَادَتَكَ *
لَأَنَّ جَمِيعَ طُرُقِي أَمَامَكَ .

ت

169 يَا رَبُّ لِيَقْتَرِبْ صُرَاخِي مِنْ وَجْهِكَ *
أَفْهَمْنِي بِحَسَبِ كَلِمَتِكَ .
170 لِيَبْلُغَ تَضَرُّعِي إِلَى أَمَامِ وَجْهِكَ *
أَنْقِذْنِي بِحَسَبِ قَوْلِكَ .

171 لِيَنْفُضَ شَفَتَايَ تَسْبِيحًا *
لَأَنَّكَ تُعَلِّمُنِي فَرَائِضَكَ .
172 لِيُشِيدَ لِسَانِي بِقَوْلِكَ * فَبِرُّ جَمِيعِ وَصَايَاكَ .

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με,*
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.
Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριον σου, Κύριε,*
καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε,*
καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς,†
ζήτησον τὸν δοῦλόν σου,*
ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ'

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον, ἐν τῷ θλίβεσθαί με,
ἐκέκραξα.*
καὶ εἰσήκουσέ μου.
Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων *
καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τί δοθῇ σοι καὶ τί προστεθῇ σοι*
πρὸς γλῶσσαν δολίαν;
Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα*
σὺν τοῖς ἀνθραξὶ τοῖς ἐρημικοῖς.

Οἵμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,*
κατεσκίηνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.
Πολλὰ παρώκησεν *
ἡ ψυχὴ μου.
Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην
εἰρηνικός*
ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Fiat manus tua ut salvet me, *
quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum, Dómine, *
et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea et laudábit te, *
et iudícia tua adiuvábunt me.
Errávi sicut ovis quæ périit; †
quære servum tuum, *
quia mandáta tua non sum oblítus.

PSALMUS 119

Cánticum gráduum.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, *
et exaudivit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis
iníquis, *
et a lingua dolósa.

Quid detur tibi et quid apponátur tibi *
ad linguam dolósam ?
Sagittæ poténtis acútæ *
cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus
prolongátus est ! *
Habitávi cum habitántibus Cedar.
Multum íncola fuit *
ánima mea.
Cum his qui odérunt pacem eram
pacíficus; *
cum loquébar illis, impugnábant me
gratis.

Venga la tua mano a salvarmi,
perché ho scelto i tuoi
comandamenti. // Ho
bramato la tua Salvezza,
SIGNORE, e la tua legge è la
mia meditazione.

Vivrà l'anima mia e ti loderà, e i
tuoi giudizi mi aiuteranno.
Ho errato come pecora perduta:
cerca il tuo servo, perché non ho
dimenticato i tuoi comandamenti.

Cantico delle ascensioni.

Al SIGNORE nella mia
tribolazione ho gridato e mi ha
esaudito. // SIGNORE, libera
l'anima mia dalle labbra
ingiuste e dalla lingua
ingannatrice.

Cosa darti e cosa aggiungerti
contro la lingua ingannatrice?
Le frecce acuminate del Potente
coi carboni infuocati del deserto.

Ahimé, perché il mio esilio è stato
prolungato; ho abitato tra le tende
di Kedar. // A lungo è stata
esiliata l'anima mia. // Con
quanti odiavano la pace ero
pacifico; quando parlavo loro, mi
facevano guerra senza ragione.

¹⁷³ لَتَكُنْ يَدُكَ نُصْرَةً لِي * فَإِنِّي اخْتَرْتُ أَوَامِرَكَ .

¹⁷⁴ لَقَدْ رَغِبْتُ فِي خَلَاصِكَ يَا رَبُّ *
وَشَرِيعَتُكَ هِيَ نَعِيمِي .

¹⁷⁵ لَتَحْيِيَ نَفْسِي وَتُسَبِّحَكَ *
وَلَتَنْصُرَنِي أَحْكَامُكَ .

¹⁷⁶ لَقَدْ ضَلَلْتُ كَالْخُرُوفِ الضَّالِّ †
فَأَبْحَثُ عَنْ عَبْدِكَ *
لَأَنِّي لَمْ أَتَسَّ وَصَايَاكَ .

المزمور 119

¹ نَشِيدُ الْمِرْقَاطِي .

إِلَى الرَّبِّ صَرَخْتُ فِي ضِيقِي * فَأَجَابَنِي .

² يَا رَبِّ أَنْقِذْ نَفْسِي مِنَ الشَّفَاهِ الْكَاذِبَةِ *
وَمِنْ لِسَانِ الْخِدَاعِ .

³ مَاذَا يُعْطَى لَكَ وَمَاذَا يُرَادُ لَكَ *
يَا لِسَانَ الْخِدَاعِ ؟

⁴ سِهَامُ الْجَبَّارِ مَسْنُونَةٌ * بِجَمْرِ الرَّثَمِ .

⁵ وَبَلِّ لِي فَإِنِّي فِي مَاشِكٍ نَزَلْتُ *
وَفِي خِيَامٍ قِيدَارٍ سَكَنْتُ .

⁶ مَا أَطْوَلَ سَكْنَى نَفْسِي *
مَعَ الَّذِينَ يُبْغِضُونَ السَّلَامَ .

⁷ إِنِّي إِذَا تَكَلَّمْتُ فَلِلسَّلَامِ *
أَمَّا هُمْ فَلِلْحَرْبِ .

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ´

Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη,*
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.
Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου *
τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δῶης εἰς σάλον τὸν πόδα σου,*
μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.
Ἴδου οὐ νυστάζει οὐδὲ ὑπνώσει*
ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάξει σε,†
Κύριος σκέπη σου,*
ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.
Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε,*
οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,*
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.
Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν
ἐξοδὸν σου,*
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ´

Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι,*
εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν *
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.
Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις,*
ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό.

PSALMUS 120

Cánticum gráduum.

Leváni óculos meos in montes, *
unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem
tuum, *
neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit neque dórmiet, *
qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, †
Dóminus protéctio tua *
super manum dexteram tuam.
Per diem sol non uret te, *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo; *
custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum et
éxitum tuum *
ex hoc nunc et usque in saéculum.

PSALMUS 121

Cánticum gráduum.

Lætátus sum in his quæ dicta sunt
mihi: *
« In domum Dómini íbimus ».

Stantes erant pedes nostri *
in átriis tuis, Ierúsalem.
Ierúsalem, quæ ædificátur ut civitas, *
cuius participátio eius in idípsum.

Cantico delle ascensioni.

Ho alzato i miei occhi ai
monti, donde verrà il mio
aiuto. // Il mio aiuto, dal
SIGNORE, che ha fatto il
cielo e la terra.

Non lasciar vacillare il tuo piede; e
non si assopisca il tuo custode.
Ecco, non si assopirà né dormirà
il custode d'Israele.

Il SIGNORE ti custodirà, il
SIGNORE è tuo riparo alla tua
destra: // di giorno il sole non
ti brucerà né la luna di notte.

Il SIGNORE ti custodisca da ogni
male, custodirà l'anima tua il
Signore. // Il SIGNORE custodirà il
tuo entrare e il tuo uscire, da ora e
in eterno.

Cantico delle ascensioni.

Ho gioito quando mi hanno detto:
«Andremo alla casa del SIGNORE».

Già stavano i nostri piedi nei tuoi
atri, Gerusalemme.
Gerusalemme, costruita come
città, di cui si partecipa tutti
insieme.

المزمور 120

¹ نَشِيدُ المَرَاقي .

أَنْزَعُ عَيْنِي إِلَى الْجِبَالِ * مِنْ أَيْنَ تَأْتِي نُصْرَتِي ؟
² نُصْرَتِي مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ * صَانِعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ .

³ لَا تَرَكَ قَدَمَكَ تَزَلُّ * وَلَا نَامَ حَارِسُكَ
⁴ هَا إِنَّ حَارِسَ إِسْرَائِيلَ * لَا يَغْفُو وَلَا يَنَامُ .

⁵ الرَّبُّ حَارِسٌ لَكَ * الرَّبُّ ظِلٌّ لَكَ إِلَى يَمِينِكَ
⁶ فَلَا تُصِيبُكَ الشَّمْسُ فِي النَّهَارِ *
وَلَا الْقَمَرُ فِي اللَّيْلِ .

⁷ يَحْرُسُكَ الرَّبُّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ *
هُوَ يَحْرُسُ نَفْسَكَ .
⁸ الرَّبُّ يَحْرُسُكَ فِي ذَهَابِكَ وَإِيَابِكَ *
مِنْ الْآنَ وَلِلْأَبَدِ .

المزمور 121

¹ نَشِيدُ المَرَاقي . لِداود .

فَرِحْتُ حِينَ قِيلَ لِي: *
« لِنَذْهَبْ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ » .

² تَوَقَّفْتُ أَقْدَامُنَا * فِي أَبْوَابِكَ يَا أُورُشَلِيمُ .
³ أُورُشَلِيمُ الْمَبْنِيَّةُ كَمَدِينَةٍ *
فِي وَحْدَةٍ مُتَمَاسِكَةٍ .

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ
Κυρίου,†
μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ,*
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.
Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,*
θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν
Ἱερουσαλήμ,*
καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.
Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου,*
καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων
μου *
ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.
Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,*
ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ PKB'

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου *
τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν
κυρίων αὐτῶν,*
ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
κυρίας αὐτῆς·
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν,*
ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·*
ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.
Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν,*
τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus
Dómini, †
testimónium Israel, *
ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in iudício, *
sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, *
et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua, *
et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos *
loquébar pacem de te;
Propter domum Dómini Dei nostri *
quæsívi bona tibi.

PSALMUS 122

Cánticum gráduum.

Ad te levávi óculos meos, *
qui hábitas in cælis.
Ecce sicut óculi servórum in mánibus
dominórum suórum, *
sicut óculi ancillæ in mánibus dómīnæ
suæ,
Ita óculi nostri ad Dóminum Deum
nostrum, *
donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére
nostri, *
quia multum repléti sumus
despectióne;
Quia multum repléta est ánima nostra *
oppróbrum abundántibus et despéctio
supérbis.

Poiché là sono salite le tribù, le
tribù del SIGNORE, come
testimoniaza per Israele, a
confessare il nome del
SIGNORE, // perché là stanno i
troni per il giudizio, i troni sulla
casa di Davide.

Domandate ciò [che giova] per la
pace di Gerusalemme! E sia
prosperità per quelli che ti amano!
Venga la pace nelle tue schiere e
la prosperità nei tuoi baluardi!

Per amore dei miei fratelli e dei
miei vicini chiedevo per te la
pace; // per amore della casa
del SIGNORE nostro Dio ho
cercato per te il bene.

Cantico delle ascensioni.

A te ho levato i miei occhi, a te
che abiti nel cielo.

Ecco, come gli occhi dei servi alle
mani dei loro padroni, come gli
occhi della serva alle mani della
sua padrona, // così i nostri occhi
verso il SIGNORE nostro Dio,
finché non abbia pietà di noi.

Misericordia di noi, SIGNORE,
misericordia di noi, perché molto
siamo stati colmati di disprezzo;
troppo è stata colmata l'anima
nostra: obbrobrio a quelli che
prosperano e disprezzo agli
orgogliosi!

⁴ إِلَى هُنَاكَ صَعَدَتِ الْأَسْبَاطُ * أَسْبَاطُ الرَّبِّ
عَمَلًا بِسُنَّةٍ فِي إِسْرَائِيلَ *
لِكِي يَحْمَدُوا اسْمَ الرَّبِّ .
⁵ هُنَاكَ نُصِبَتْ عُرُوشٌ لِلْقَضَاءِ *
عُرُوشٌ بَيْتِ دَاوُدَ .

⁶ أَطْلُبُوا السَّلَامَ لِأُورُشَلِيمَ * .
السَّكِينَةُ لِلَّذِينَ يُحِبُّونَكَ
⁷ السَّلَامُ فِي أَسْوَارِكَ * وَالسَّكِينَةُ فِي قُصُورِكَ
⁸ لِأَجْلِ إِخْوَتِي وَأَخْلَائِي *
لَاذْعُونَ لَكَ بِالسَّلَامِ
⁹ لِأَجْلِ بَيْتِ الرَّبِّ إِلَهِنَا * أَلْتَمِسْ لَكَ السَّعَادَةَ .

المزمور 122

¹ نَشِيدُ الْمِرْقَاطِي .

إِلَيْكَ رَفَعْتُ عَيْنِي * يَا سَاكِنَ السَّمَوَاتِ .
² كَمَا يَرْفَعُ الْعَبِيدُ عُيُونَهُمْ إِلَى يَدِ سَادَتِهِمْ *
وَكَمَا تَرْفَعُ الْأُمَّةُ عَيْنَهَا إِلَى يَدِ سَيِّدَتِهَا
كَذَلِكَ عُيُونُنَا إِلَى الرَّبِّ إِلَهِنَا *
حَتَّى يَتَحَنَّنَ عَلَيْنَا .

³ نَحْنُ عَلَيْنَا يَا رَبُّ نَحْنُ عَلَيْنَا *
فَقَدْ شَبِعْنَا هَوَانًا
⁴ وَلَقَدْ شَبِعَتْ نَفُوسُنَا †
مِنْ هُزْءِ الْمُتَرَفِّعِينَ . * الْهَوَانُ لِلْمُتَكَبِّرِينَ .

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ'

Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,*
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·
εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,*
ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,
ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς.*
Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,

ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.*
Χεῖμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν *
τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος,*
ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν
αὐτῶν.
Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη*
ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων·
ἡ παγὶς συνετρίβη,*
καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου,*
τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ'

Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών·†
οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα*
ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὅρη κύκλω αὐτῆς,†
καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,*
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

PSALMUS 123

Canticum gráduum.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, *
dicat nunc Israel,
Nisi quia Dóminus erat in nobis, *
cum exsúrgerent hómines in nos,
Forte vivos deglutissent nos, *
cum irascerétur furor eórum in nos.

Fórsitan aqua absorbuisset nos: *
torréntem pertransívit ánima nostra,
Fórsitan pertransísset ánima nostra *
aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, *
qui non dedit nos in captiónem
déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est *
de láqueo venántium:
Láqueus contrítus est, *
et nos liberáti sumus.

Adiutórium nostrum in nómine Dómini, *
qui fecit cælum et terram.

PSALMUS 124

Canticum gráduum.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons
Sion: †
non commovébitur in ætérnum *
qui hábitat in Ierúsalem.

Montes in circúitu eius, †
et Dóminus in circúitu pópuli sui, *
ex hoc nunc et usque in sæculum.

Cantico delle ascensioni.

Se il SIGNORE non fosse stato in
mezzo a noi, lo dica Israele, //
se il SIGNORE non fosse stato in
mezzo a noi quando insorsero gli
uomini contro di noi, // davvero
ci avrebbero inghiottiti vivi;
quando divampò il loro furore
contro di noi,

davvero l'acqua ci avrebbe
sommersi. L'anima nostra ha
attraversato il torrente:
davvero ha attraversato l'anima
nostra l'acqua travolgente.

Benedetto il SIGNORE, che non ci
ha dato in preda ai loro denti.
L'anima nostra come un passero
è stata liberata dal laccio dei
cacciatori: // il laccio è stato
spezzato e noi siamo stati liberati.

Il nostro aiuto è nel nome del
SIGNORE, che ha fatto il cielo e la
terra.

Cantico delle ascensioni.

Quelli che confidano nel
SIGNORE sono come il monte
Sion: non sarà scosso in
eterno chi abita in
Gerusalemme.

Monti intorno ad essa: e il
SIGNORE intorno al suo popolo da
ora e in eterno.

المزمور 123

¹ نشيد المراقبي . لداود .

لو لم يكن الرب معنا * ليقلها إسرائيل
² لو لم يكن الرب معنا * عندما قام البشر علينا
³ لابتلعونا ونحن أحياء *
عند اضطرام غضبهم علينا .

⁴ لعمرتنا المياه * لجاز السيل على نفوسنا
⁵ لجازت على نفوسنا * المياه الطاغية .

⁶ تبارك الرب الذي لم يجعلنا
فريسة لأسنانهم .

⁷ بحث نفوسنا مثل العصفور *
من فخ الصيادين .

الفخ انكسر ونحن نجونا †
⁸ نصرتنا باسم الرب *
صانع السموات والأرض .

المزمور 124

¹ نشيد المراقبي .

الذين على الرب يتكلمون †
هم كجبل صهيون غير المتزعزع * الثابت للأبد .

² أورشليم تحيط بها الجبال †
والرب يحيط بشعبه * من الآن ولأبد .

Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν
ἀμαρτωλῶν *
ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων·
ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι *
ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς *
καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίας †
ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν *
εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΚΕ΄

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών *
ἐγενήθημεν ὥσει παρακεκλημένοι.
Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, *
καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν *
Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.
Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, *
ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν
ἡμῶν *
ὥς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.
Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν *
ἐν ἀγαλλιάσει θριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, *
βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν·
ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, *
αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Quia non relinquet Dóminus virgam
peccatórum *
super sortem iustórum,
Ut non exténdant iusti *
ad iniquitátem manus suas.

Bénéfac, Dómine, bonis *
et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes †
addúcet Dóminus cum operántibus
iniquitátem. *
Pax super Israel.

PSALMUS 125

Cánticum gráduum.

In converténdo Dóminus captivitátem
Sion *
facti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gáudio os nostrum, *
et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: *
«Magnificávit Dóminus fácere cum eis».
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: *
facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem
nostram, *
sicut torrens in austro.
Qui séminant in lácrimis, *
in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant *
mitténtes sémina sua;
Veníéntes autem vénient cum
exultatióne *
portántes manípulos suos.

Poiché non lascerà il Signore lo
scettro dei peccatori sulla sorte dei
giusti, // perché i giusti non
tendano le loro mani alle iniquità.

Benefica, SIGNORE, i buoni e i retti
di cuore. // Ma quelli che deviano
per le vie tortuose li condurrà il
SIGNORE con gli operatori
d'iniquità. Pace su Israele!

Cantico delle ascensioni.

Quando il SIGNORE fece
tornare il popolo di Sion dalla
prigionia, quanto fummo
consolati! // Allora si riempì di
gioia la nostra bocca e la
nostra lingua di esultanza.

Allora diranno fra le genti: «È
stato grande il SIGNORE
nell'agire con loro». // È stato
grande il SIGNORE nell'agire con
noi, siamo stati colmati di gioia.

Facci tornare, SIGNORE, dalla
prigionia, come i torrenti nel
Mezzogiorno. // Quelli che
seminano nelle lacrime,
nell'esultanza mieteranno.

Andando, andavano e piangevano
gettando i loro semi,
ma venendo, verranno
nell'esultanza portando i loro
covoni.

³ لِأَنَّ صَوْلَجَانَ الشَّرِّ *

لَنْ يَسْتَقِرَّ عَلَى حِصَّةِ الْأَبْرَارِ

لِكَيْ لَا يَمُدَّ الْأَبْرَارُ * أَيْدِيَهُمْ إِلَى الْآثَامِ .

⁴ أَحْسِنْ يَا رَبُّ إِلَى أَهْلِ الصَّلَاحِ *

وإِلَى ذَوِي الْقُلُوبِ الْمُسْتَفْتِمَةِ .

⁵ أَمَّا الَّذِينَ يَحِيدُونَ إِلَى سُبُلِهِمِ الْمَعْوِجَةِ †

فَلْيَسْتَقْهُمْ الرَّبُّ مَعَ فَعَلَةِ الْآثَامِ . *

السَّلَامُ عَلَى إِسْرَائِيلَ

المزمور 125

¹ نَشِيدُ الْمَرَاقي .

حِينَ رَدَّ الرَّبُّ أَسْرَى صِهْيُونَ * كُنَّا كَالْحَالِمِينَ

² حِينَئِذٍ اِمْتَلَأَتْ أَفْوَاهُنَا ضِحْكًا *

وَأَلْسِنَتُنَا تَهْلِيلًا .

حِينَئِذٍ قِيلَ فِي الْأُمَمِ: *

« إِنَّ الرَّبَّ عَظَّمَ الصَّنِيعَ إِلَيْهِمْ » .

³ إِنَّ الرَّبَّ عَظَّمَ الصَّنِيعَ إِلَيْنَا * فَصَرْنَا فَرَحِينَ .

⁴ أُرْدُدْ يَا رَبُّ أَسْرَانَا *

مِثْلَ السُّيُولِ فِي النَّقَبِ .

⁵ الَّذِينَ بِالذُّمُوعِ يَزْرَعُونَ * بِالتَّهْلِيلِ يَخْصُدُونَ .

⁶ يَنْطَلِقُ فَيَسِيرُ بَاكِيًا * وَهُوَ يَحْمِلُ الْبَذَرَ

يَعُودُ فَيَأْتِي مُهْلَلًا * وَهُوَ يَحْمِلُ حُرْمَهُ .

ΨΑΛΜΟΣ PKF

Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον,*
εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.
Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν,*
εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν*
ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι,
οἱ ἐσθιόντες ἄρτον ὀδύνης,*
ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

Ἴδου ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί,*
ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς.
Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ,*
οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει*
τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν·
οὐ καταισχυνηθῶσιν,*
ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ PKZ

Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον,*
οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι,*
μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται.

PSALMUS 126

Cánticum gráduum. Salomónis.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, *
in vanum laboravérunt qui ædíficant
eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere, *
súrgite postquam sedéritis,
Qui manducatís panem dolóris, *
cum déderit diléctis suis somnum.

Ecce heréditas Dómini, filii, *
merces, fructus ventris.
Sicut sagittæ in manu poténtis, *
ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit *
desidérium suum ex ipsis;
Non confundétur cum loquétur *
inimícis suis in porta.

PSALMUS 127

Cánticum gráduum.

Beáti omnes qui timent Dóminum, *
qui ámbulant in viis eius.
Labóres mánuum tuárum quia
manducábis, *
beátus es, et bene tibi erit.

Cantico delle ascensioni.

Se il SIGNORE non costruisce la
casa, invano hanno faticato i
costruttori; // se il SIGNORE non
custodisce la città, invano ha
vigilato il custode.

È vano per voi svegliarvi
all'alba, alzarvi appena
coricati, // voi che
mangiate il pane del
dolore, quando egli dà ai
suoi diletta il sonno.

Ecco, l'eredità del SIGNORE, i figli,
la ricompensa del frutto del
grembo. // Come frecce nella
mano di un potente, così i figli dei
reietti.

Beato colui che sazierà di essi la
sua brama; // non resteranno
confusi, quando parleranno ai loro
nemici alle porte.

Cantico delle ascensioni.

Beati tutti quelli che temono il
SIGNORE, che camminano nelle
sue vie. // Mangerai i frutti delle
tue fatiche, beato sei e bene per te
sarà.

المزمور 126

¹ نَشِيدُ المَرَاقِي . لِسُلَيْمَانَ .

إِنْ لَمْ يَبْنِ الرَّبُّ الْبَيْتَ *
فَبَاطِلًا يَتَعَبُ الْبَنَّاوُونَ .
إِنْ لَمْ يَحْرُسِ الرَّبُّ الْمَدِينَةَ *
فَبَاطِلًا يَسْهَرُ الْحَارِسُونَ .

² بَاطِلٌ لَكُمْ أَنْ تُبَكِّرُوا فِي الْقِيَامِ *
وَتَتَأَخَّرُوا فِي الْمُنَامِ

أَكَلِينَ خُبَرَ الْمِتَاعِ * وَاللَّهُ يَرْزُقُ حَبِيبَهُ وَهُوَ نَائِمٌ .

³ هَا إِنَّ الْبَنِينَ مِيرَاثٌ مِنَ الرَّبِّ *
وَتَمَرَةُ الْبَطْنِ ثَوَابٌ مِنْهُ .

⁴ كَالسَّهَامِ فِي يَدِ الْجَبَّارِ *
هَكَذَا يَكُونُ أَبْنَاءُ سِنِّ الشَّبَابِ .

⁵ طُوبَى لِلرَّجُلِ الَّذِي مَلَأَ * جَعْبَتَهُ مِنْهُمْ
فَإِنَّهُمْ لَا يَخْزُونَ *

إِذَا رَافَعُوا ضِدَّ أَعْدَائِهِمْ عِنْدَ الْأَبْوَابِ .

المزمور 127

¹ نَشِيدُ المَرَاقِي

طُوبَى لْجَمِيعِ الَّذِينَ يَتَّقُونَ الرَّبَّ *
وَفِي سُبُلِهِ يَسِيرُونَ .

² إِنَّكَ تَأْكُلُ مِنْ ثَعْبِ يَدَيْكَ *
فَالطُّوبَى وَالْخَيْرُ لَكَ

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα *
ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου·
οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν *
κύκλω τῆς τραπέζης σου.

Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος *
ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, †
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ*
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου*
εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ'

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου,*
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.
Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου,*
καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ
ἁμαρτωλοὶ,*
ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
Κύριος δίκαιος *
συνέκοψεν ἀχένας ἁμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς
τὰ ὀπίσω *
πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.
Γενηθήτωσαν ὥσει χόρτος δωμάτων,*
ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·
οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ
θερίζων,*
καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
συλλέγων.

Uxor tua sicut vitis abundans *
in latéribus domus tuæ;
Fílii tui sicut novéllæ olivárum *
in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, *
qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion, †
et vídeas bona Ierúsalem *
ómnibus diébus vitæ tuæ;
Et vídeas filios filiórum tuórum. *
Pacem super Israel.

PSALMUS 128

Cánticum gráduum.

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte
mea, *
dicat nunc Israel:
Sæpe expugnavérunt me a iuventúte
mea, *
étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt
peccatóres, *
prolongavérunt iniquitátem suam.
Dóminus iustus *
concidit cervices peccatórum.

Confundántur et convertántur
retrórsum *
omnes qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum, *
quod priúsquam evellátur exáruit;
De quo non implévit manum suam qui
metit, *
et sinum suum qui manípulos cólligit.

La tua sposa, come vite feconda
nell'intimo della tua casa; // i tuoi
figli, come germogli di ulivo
intorno alla tua mensa.

Ecco, così sarà benedetto l'uomo
che teme il SIGNORE. //
Ti benedica il SIGNORE da Sion,

e possa tu vedere i beni di
Gerusalemme tutti i giorni della
tua vita; // e vedere i figli dei tuoi
figli. Pace su Israele!

Cantico delle ascensioni.

Molte volte mi hanno
combattuto fin dalla mia
giovinezza, lo dica Israele! //
Molte volte mi hanno
combattuto fin dalla mia
giovinezza, eppure non
hanno prevalso su di me.

Sul mio dorso fabbricavano i
peccatori, a lungo hanno praticato
la loro iniquità.
Il SIGNORE giusto ha tagliato la
cervice dei peccatori.

Siano confusi e respinti
indietro tutti quelli che
odiano Sion; //
diventino come l'erba
dei tetti, che prima di
essere strappata è già
secca; // di cui non si è
riempito la mano il
mietitore né il seno chi
raccoglie covoni.

³ إِمْرَأَتُكَ مِثْلُ كَرْمَةٍ مُثْمِرَةٍ *

فِي جَوَانِبِ بَيْتِكَ

بَنُوكَ كَغُرَاسِ الزَّيْتُونِ * حَوْلَ مَائِدَتِكَ .

⁴ هَكَذَا يُبَارِكُ الرَّجُلُ * الَّذِي يَتَّقِي الرَّبَّ

⁵ لِیُبَارِكَكَ الرَّبُّ مِنْ صِهْیُونَ †

فَتَرَى أُورُشَلִیمَ تَتَعَمُّ بِالْخَیْرَاتِ *

جَمِیعَ أَیَّامِ حَیَاتِكَ

⁶ وَتَرَى بَنِي أَبْنَائِكَ *

وَالسَّلَامُ عَلَى إِسْرَائِیلَ

المزمور 128

¹ نَشِیدُ المَرَاقِی .

كَثِیرًا مَا ضَايَقُونِی مُنْذُ حَدَاتِی *

لِیَقْلُهَا إِسْرَائِیلُ

² كَثِیرًا مَا ضَايَقُونِی مُنْذُ حَدَاتِی * وَلَمْ یَقْدِرُوا عَلَیَّ

³ عَلَى ظَهْرِی حَرَثَ الْحَارِثُونَ *

وَطَوَّلُوا أَتْلَامَهُمْ .

⁴ الرَّبُّ الْبَارُّ * حَطَّمَ نِیرَ الْأَشْرَارِ .

⁵ فَلِیُخَزَّرْ كُلُّ الدِّینِ یُبَغِضُونَ صِهْیُونَ *

وَلِیَرْتَدُّوا إِلَى الْوَرَاءِ .

⁶ لِیَكُونُوا كَعُشْبِ السُّطُوحِ * الَّذِی یَبْسُ قَبْلَ أَنْ یُقْلَعَ .

⁷ الَّذِی لَمْ یَمَلِّ الْحَاصِדُ كَفَّهُ مِنْهُ *

وَلَا حَازِمٌ الْحَزْمَ حِصْنَهُ

Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες: †
Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς,*
εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ'

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,*
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα *
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,*
Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.*
ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε.

Ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,*
ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς,*
ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος,*
καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.
Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ*
ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ'

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου,*
οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.
Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις,*
οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Et non dixerunt qui præteribant: †
« Benedictio Dómini super vos ! *
Benediximus vobis in nómine Dómini ».

PSALMUS 129

Cánticum gráduum.

De profúndis clamávi ad te, Dómine; *
Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes *
in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, *
Dómine, quis sustinébit ?
Quia apud te propitiátio est, *
et propter legem tuam sustínui te,
Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius, *
sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, *
speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia, *
et copiósa apud eum redemptio.
Et ipse rédimet Israel *
ex ómnibus iniquitátibus eius.

PSALMUS 130

Cánticum gráduum. David.

Dómine, non est exaltátum cor meum, *
neque eláti sunt óculi mei;
Neque ambulávi in magnis, *
neque in mirabílibus super me.

E non hanno detto i passanti:
« La benedizione del SIGNORE su
di voi, vi abbiamo benedetti nel
nome del SIGNORE ».

Cantico delle ascensioni.

Dalle profondità ho gridato a te,
SIGNORE. Signore, esaudisci la mia
voce: // siano le tue orecchie
attente alla voce della mia
supplica.

Se osservi le iniquità, SIGNORE,
Signore, chi potrà resistere?
Sì, presso di te è l'espiazione. Per
amore del tuo nome ti ho atteso
lungamente, SIGNORE:

ha tanto atteso l'anima mia
la tua parola. Ha sperato
l'anima mia nel Signore.

Dalla veglia del mattino fino a
notte, spera Israele nel SIGNORE;
perché presso il SIGNORE è la
misericordia e grande presso di lui
la redenzione. // Ed egli redimerà
Israele da tutte le sue iniquità.

Cantico delle ascensioni.

SIGNORE, non si è esaltato il mio
cuore, né si sono innalzati i miei
occhi; // e non ho camminato
in cose grandi né in cose
straordinarie al di sopra di me.

8 وَلَا يَقُولُ الْعَابِرُونَ: †
« بَرَكَهُ الرَّبُّ عَلَيْكُمْ » * بَارَكْنَاكُمْ بِاسْمِ الرَّبِّ .

المزمور 129

1 نَشِيدُ الْمَرَاقي .

مِنَ الْأَعْمَاقِ صَرَخْتُ إِلَيْكَ يَا رَبُّ *

2 يَا سَيِّدُ اسْتَمِعْ صَوْتِي .

لِتَكُنْ أُذُنَاكَ مُصْغِيَتِينَ * إِلَى صَوْتِ تَضَرُّعِي .

3 إِنْ كُنْتَ يَا رَبُّ لِلْآثَامِ مُرَاقِبًا *

فَمَنْ يَبْقَى يَا سَيِّدُ قَائِمًا ؟

4 إِنَّ الْمَغْفِرَةَ عِنْدَكَ * لِكَيْ تَكُونَ الْمَهَابَةُ لَكَ .

5 إِنْتَظَرْتُ الرَّبَّ أَنْتَظَرْتُ نَفْسِي * وَرَجَوْتُ كَلِمَتَكَ .

6 تَرَقَّبْتُ نَفْسِي لِلرَّبِّ *

أَشَدُّ مِنْ تَرَقَّبِ الرَّقَبَاءِ لِلصُّبْحِ .

7 لِيَكُنْ إِسْرَائِيلُ رَاجِيًا لِلرَّبِّ *

أَشَدُّ مِنَ الرَّقَبَاءِ لِلصُّبْحِ .

فَإِنَّ عِنْدَ الرَّبِّ الرَّحْمَةَ * وَعِنْدَهُ وَفْرَةُ الْفِدَاءِ .

8 وَهُوَ يَفْتَدِي إِسْرَائِيلَ * مِنْ جَمِيعِ آثَامِهِ .

المزمور 130

1 نَشِيدُ الْمَرَاقي . لِدَاوُدَ .

يَا رَبُّ لَمْ يَسْتَكْبِرْ قَلْبِي * وَلَا اسْتَعْلَتْ عَيْنَايَ

وَلَمْ أَسْلُكْ طَرِيقَ الْمَعَالِي †

وَلَا طَرِيقَ الْعَجَائِبِ يَمَّا هُوَ أَعْلَى مِنِّي * ←

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν,*
 ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου·
 ὥς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν
 μητέρα αὐτοῦ,*
 ὥς ἀνταποδώσις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον,*
 ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΛΑ΄

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ,*
 καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ,*
 ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου,*
 εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου·
 εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου,†
 καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν,*
 καὶ ἀνάπausιν τοῖς κροτάφοις μου,
 ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ,*
 σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ,*
 εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
 Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ,*
 προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν
 οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,*
 σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου.
 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,*
 καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
 Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου,*
 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ
 σου.

Si non humíliter sentiébam,*
 sed exaltávi ánimam meam,
 Sicut ablactátus est super matre sua,*
 ita retribútio in ánima mea.
 Speret Israel in Dómino,*
 ex hoc nunc et usque in saéculum.

PSALMUS 131

Cánticum gráduum.

Meménto, Dómine, David *
 et omnis mansuetúdinis eius.
 Sicut iurávit Dómino,*
 votum vovit Deo Iacob:

« Si introíero in tabernáculum domus
 meæ,*
 si ascéndero in lectum strati mei,
 Si dédero somnum óculis meis †
 et pálpebris meis dormitátionem,*
 et réquiem tempóribus meis
 Donec invéniam locum Dómino,*
 tabernáculum Deo Iacob ».

Ecce audívimus eam in Ephrata,*
 invénimus eam in Campis Silvæ;
 Introíbimus in tabernáculum eius,*
 adorábimus in loco ubi stetérunt pedes
 eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam,*
 tu et arca sanctificatiónis tuæ.
 Sacerdótes tui induántur iustítiam,*
 et sancti tui exúltent.
 Propter David servum tuum *
 non avértas fáciem christi tui.

No, sentivo umilmente e non ho
 innalzato l'anima mia: // sono
 come un bimbo svezzato in
 braccio a sua madre, finché non
 retribuìrai l'anima mia. // Speri
 Israele nel SIGNORE, da ora e in
 eterno.

Cantico delle ascensioni.

Ricordati, SIGNORE, di Davide e di
 tutta la sua mitezza;
 come giurò al SIGNORE, fece voto
 al Dio di Giacobbe:

«Non entrerò nella dimora della
 mia casa, non salirò sul giaciglio
 del mio letto, // non darò sonno
 ai miei occhi né alle mie palpebre
 assopimento né riposo alle mie
 tempie, // finché non avrò
 trovato un luogo per il SIGNORE,
 una dimora per il Dio di
 Giacobbe».

Ecco, abbiamo udito che è in
 Efrata, l'abbiamo trovata nei
 campi boscosi! // Entriamo nei
 suoi tabernacoli, prostriamoci nel
 luogo dove si sono posati i suoi
 piedi.

Sorgi, SIGNORE, verso il tuo
 riposo, tu e l'arca della tua
 santità. // I tuoi sacerdoti si
 rivestiranno di giustizia e i tuoi
 santi esulteranno. // Per amore
 di Davide tuo servo, non
 respingere il volto del tuo Unto.

² بَلْ أُسَكِّنُ نَفْسِي وَأُسْكِنْتُهَا .
 مِثْلَ مَفْطُومٍ عِنْدَ أُمِّهِ *
 مِثْلَ مَفْطُومٍ هَكَذَا نَفْسِي عَلَيَّ .
³ لِيَكُنْ إِسْرَائِيلُ رَاجِيًا لِلرَّبِّ *
 مِنَ الْآنَ وَلِلْأَبَدِ .

المزمور 131

¹ نَشِيدُ الْمَرَاقي .

أَذْكُرُ يَا رَبُّ دَاوُدَ * وَكُلَّ مَا عَانَاهُ
² الْقَسَمَ الَّذِي لِلرَّبِّ أَقْسَمَهُ *
 وَالنَّذْرَ الَّذِي لِعِزْرٍ يَعْقُوبَ نَذَرَهُ:

³ « لَنْ أَدْخُلَ الْحَيْمَةَ بَيْتِي *
 وَلَنْ أَعْلُو سَرِيرَ مَضْجَعِي
⁴ وَلَنْ أُعْطِيَ عَيْنِي نَوْمًا * وَلَا أَجْفَانِي زُقَادًا
⁵ إِلَى أَنْ أَجِدَ لِلرَّبِّ مَقَامًا *
 وَلِعِزْرٍ يَعْقُوبَ مَسْكَنًا » .

⁶ هَا قَدْ سَمِعْنَا أَنَّهُ فِي أَفْرَاةَ *
 قَدْ وَجَدْنَاهُ فِي حُقُولِ الْغَابِ .
⁷ لِنَدْخُلْ إِلَى مَسْكَنِ الرَّبِّ *
 لِنَسْجُدَ لِمَوْطِيءِ قَدَمَيْهِ .

⁸ قُمْ يَا رَبُّ إِلَى مَكَانِ رَاحَتِكَ *
 أَنْتَ وَتَابُوتُ عِزَّتِكَ .

⁹ كَهَيْتِكَ الْبِرُّ يَلْبَسُونَ * وَأَصْفِيَاؤُكَ يُهَلِّلُونَ .

¹⁰ مِنْ أَجْلِ دَاوُدَ عَبْدِكَ * لَا تَرُدَّ وَجْهَ مَسِيحِكَ .

ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν,†
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν·*
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τοῦ θρόνου σου.

Ἐὰν φυλάζωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην
μου,*
καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος*
καθιούνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,*
ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.
Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος,*
ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω,*
τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν,*
καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει
ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ,*
ἡτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην,*
ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ΄

Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἴδου δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν,*
ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπιτοαντό;

Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς †
τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν
Ἀαρὼν,*
τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠάν τοῦ ἐνδύματος
αὐτοῦ.

Iurávit Dóminus David veritátem, †
et non frustrábitur eam: *
« De fructu ventris tui ponam super
sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum
meum, *
et testimónia mea hæc, quæ docébo
eos,
Et filii eórum usque in sæculum *
sedébunt super sedem tuam ».

Quóniam elégit Dóminus Sion, *
elégit eam in habitatiónem sibi:
« Hæc réquies mea in sæculum sæculi,*
hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam, *
páuperes eius saturábo pánibus.
Sacerdótes eius índuam salutári, *
et sancti eius exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcám cornu David, *
parávi lucérnam christo meo.
Inimícos eius índuam confusióne, *
super ipsum autem efflorébit
sanctificátio mea ».

PSALMUS 132

Cánticum gráduum. David.

Ecce quam bonum et quam iucúndum *
habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, †
quod descéndit in barbam, barbam
Aaron, *
quod descéndit in ora vestiménti eius;

Ha giurato il SIGNORE la verità a
Davide e non l'annullerà: «Del
frutto del tuo seno porrò sul tuo
trono.

Se i tuoi figli custodiranno
la mia alleanza e queste
mie testimonianze che
insegnerò loro, // anche
i loro figli in eterno
sederanno sul tuo trono».

Poiché il SIGNORE ha eletto
Sion, se l'è scelta per sua
dimora: // «Questo è il mio
riposo nei secoli dei secoli,
qui abiterò perché l'ho scelta.

La sua preda colmerò di
benedizioni e i suoi poveri
sazierò di pane. // I suoi
sacerdoti rivestirò di salvezza, e
i suoi santi esulteranno di
grande gioia.

Là farò sorgere un corno per
Davide, ho preparato una
lampada al mio Unto.
I suoi nemici rivestirò di vergogna,
ma su di lui fiorirà la mia santità».

Cantico delle ascensioni.

Ecco, che cosa è bello o che cosa
è dolce, più che l'abitare dei
fratelli insieme?

Come unguento profumato
sul capo, che scende sulla
barba, la barba di Aronne,
che scende sull'orlo della sua
veste;

¹¹ أَقْسَمَ الرَّبُّ لِدَاوُدَ
وَهِيَ حَقِيقَةٌ لَّن يَرْتَدَّ عَنْهَا أَبَدًا
« مِنْ ثَمَرَةِ بَطْنِكَ *
أُجْلِسُ عَلَى الْعَرْشِ الَّذِي لَكَ

¹² إِنْ حَفِظَ بَنُوكَ عَهْدِي * وَشَهَادَتِي الَّتِي أَعَلَّمْتُهُمْ إِيَّاهَا
فَبَنُوهُمْ أَيْضًا لِلْأَبَدِ يَجْلِسُونَ *
عَلَى الْعَرْشِ الَّذِي لَكَ » .

¹³ فَإِنَّ الرَّبَّ اخْتَارَ صِهْيُونَ * وَاشْتَهَاها لَهُ مَسْكِنًا:
¹⁴ « هَذَا هُوَ مَكَانُ رَاحَتِي لِلْأَبَدِ *
هَهُنَا أَسْكُنُ لِأَنِّي اشْتَهَيْتُهُ .

¹⁵ أُبَارِكُ طَعَامَهَا بَرَكَه * أُشْبِعُ مَسَاكِينَهَا خُبْزًا
¹⁶ أَلْبِسُ كَهَنَتَهَا الْحَلَاصَ *
وَأَصْفِيَاوُهَا يُهَلِّلُونَ تَهْلِيلًا .

¹⁷ هُنَاكَ أُقِيمُ لِدَاوُدَ نَسْلًا *
وَأُعِدُّ لِمَسِيحِي سِرَاجًا .
¹⁸ أَلْبِسُ أَعْدَاءَهُ خِزْيًا * وَتَاجُهُ عَلَيْهِ يُزْهِرُ » .

المزمور 132

¹ نَشِيدُ المِرَاقِي . لِدَاوُدَ .

أَلَا مَا أَطْيَبُ مَا أَحْلَى *
أَنْ يَسْكُنَ الإِخْوَةُ مَعًا

² هُوَ كَالزَّيْتِ الطَّيِّبِ عَلَى الرَّأْسِ *
وَالنَّازِلِ عَلَى اللِّحْيَةِ

النَّازِلِ عَلَى لِحْيَةِ هَارُونَ * عَلَى أَطْرَافِ ثِيَابِهِ .

Ὡς δρόσος Ἀερμῶν *
ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.
Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν,*
ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,*
πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου,
οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,*
ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς
τὰ ἅγια,*
καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,*
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΔ'

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου,*
αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον.
Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,*
ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος,*
ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος,*
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῷ.

Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος,*
καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντα τοὺς θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν †
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,*
ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ἀβύσσοις.

Sicut ros Hermon, *
qui descendit in montem Sion:
Quóniam illic mandávit Dóminus
benedictiónem, *
et vitam usque in saeculum.
PSALMUS 133

Cánticum gráduum.

Ecce nunc benedícite Dóminum *
omnes servi Dómini;
Qui státis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in
sancta, *
et benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, *
qui fecit caelum et terram.

PSALMUS 134

Alleluia.

Laudáte nomen Dómini, *
laudáte, servi, Dóminum;
Qui státis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus
Dóminus; *
psállite nómini eius, quóniam suáve.
Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus, *
Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóni quod magnus est
Dóminus, *
et Deus noster prae ómnibus diis.
Omnia quaecúmque vóluit Dóminus
fecit †
in caelo et in terra, *
in mari et in ómnibus abyssis.

come rugiada dell'Ermon, che
scende sui monti di Sion;
perché là ha disposto il
SIGNORE la benedizione, la vita
in eterno.

Cantico delle ascensioni.

Ecco, benedite il SIGNORE, voi tutti
servi del SIGNORE, // voi che state
nella casa del SIGNORE, negli atri
della casa del nostro Dio.

Nelle notti alzate le vostre mani
verso il santuario e benedite il
SIGNORE. // Da Sion ti benedica il
SIGNORE, che ha fatto il cielo e la
terra.

Alleluia.

Lodate il nome del SIGNORE,
lodate, servi, il SIGNORE. // Voi
che state nella casa del SIGNORE,
negli atri della casa del nostro Dio.

Lodate il SIGNORE, perché buono
è il SIGNORE; salmeggiate al suo
nome, perché è bello. // Perché il
SIGNORE si è scelto Giacobbe,
Israele come suo peculiare
possessione.

Poiché io so che grande è il
SIGNORE e che il Signore
nostro è al di sopra di tutti
gli dei. // Tutto ciò che ha
voluto il SIGNORE lo ha
fatto; nel cielo e sulla terra,
nei mari e in tutti gli abissi;

³ هُوَ كَنْدَى حَزْمُونَ * النَّازِلَ عَلَى جِبَالِ صِهْيُونَ .
هُنَاكَ أَوْصَى الرَّبُّ بِالْبَرَكَةِ * وَالْحَيَاةِ لِلْأَبَدِ .

المزمور 133

¹ نَشِيدُ الْمَرَاقي

هَلُمُّوا بَارِكُوا الرَّبَّ * يَا جَمِيعَ عِبِيدِ الرَّبِّ
الوَاقِفِينَ فِي بَيْتِ الرَّبَّ * فِي دِيَارِ بَيْتِ إِلَهِنَا .

فِي اللَّيَالِي ² اَرْفَعُوا أَيْدِيَكُمْ إِلَى الْقُدْسِ *
وَبَارِكُوا الرَّبَّ .

³ لِئِبَارِكَكَ الرَّبُّ مِنْ صِهْيُونَ *
وَهُوَ صَانِعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ .

المزمور 134

¹ هَلَلُوْا .

سَبِّحُوا اسْمَ الرَّبِّ * سَبِّحُوا يَا عِبِيدَ الرَّبِّ
الوَاقِفِينَ فِي بَيْتِ الرَّبَّ * فِي دِيَارِ بَيْتِ إِلَهِنَا .

³ سَبِّحُوا الرَّبَّ فَإِنَّهُ صَالِحٌ *
اعْزَفُوا لِاسْمِهِ فَإِنَّهُ لَذِيذٌ .

⁴ لِأَنَّ الرَّبَّ قَدْ اخْتَارَ لَهُ يَعْقُوبَ *
وَإِسْرَائِيلَ خَاصَّةً لَهُ .

⁵ لَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ الرَّبَّ عَظِيمٌ *
وَأَنَّ سَيِّدَنَا فَوْقَ جَمِيعِ الْإِلَهِةِ .

⁶ كُلُّ مَا شَاءَ الرَّبُّ صَنَعَ †
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ * فِي الْبَحَارِ وَجَمِيعِ الْغَمَارِ .

Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,†
ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.*
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου *
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ
σου, Αἴγυπτε,*
ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ,*
καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·
τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων,†
καὶ τὸν Ὡγ βασιλέα τῆς Βασάν,*
καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,*
κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,*
καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,*
καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ
παρακληθήσεται.

Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ
χρυσίον,*
ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν,*
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

Ὡτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται,*
οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες
αὐτὰ,*
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

Edúcens nubes ab extrémō terræ, †
fúlgora in plúviam fecit, *
qui producit ventos de thesáuris suis.

Qui percússit primogénita Ægýpti *
ab hómine usque ad pecus;
Et misit signa et prodígia in médio tui,
Ægýpte, *
in Pharaónem et in omnes servos eius.

Qui percússit gentes multas *
et occidit reges fortes:
Sehon regem Amorrhæórum et Og
regem Basan, *
et ómnia regna Chánaan.
Et dedit terram eórum hereditátem, *
hereditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum; *
Dómine, memoriále tuum in
generatiónem et generatiónem.
Quia iudicábit Dóminus pópulum suum, *
et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum et aurum, *
ópera mánuum hóminum.
Os habent et non loquéntur, *
óculos habent et non vidébunt,

Aures habent et non áudient, *
neque enim est spíritus in ore ipsórum.
Símiles illis fiant qui faciunt ea, *
et omnes qui confidunt in eis.

fa salire le nubi dall'estremità della
terra, ha fatto i lampi per la
pioggia, lui che trae fuori i venti
dai suoi tesori.

Che percosse i primogeniti
d'Egitto, dall'uomo fino al
bestiame; // mandò segni e
prodigi in mezzo a te, Egitto,
contro il faraone e tutti i suoi
servi.

Lui che percosse molte genti
e uccise re forti: // Sehon re
degli Amorrei e Og re di
Basan e tutti i regni di
Canaan; // e ha dato la loro
terra in eredità, in eredità a
Israele suo popolo.

SIGNORE, il tuo nome è in eterno
e il tuo memoriale di generazione
in generazione; // perché il
SIGNORE giudicherà il suo popolo
e si placherà coi suoi servi.

Gli idoli delle genti, argento e oro,
opere delle mani degli uomini.
Hanno bocca e mai parleranno,
hanno occhi e mai vedranno,

hanno orecchi e mai
udiranno, perché non c'è
respiro nella loro bocca. //
Simili a loro divengano
quelli che li fanno e tutti
quelli che in essi confidano.

7 [†] مِنْ أَقْصَى الْأَرْضِ يُصْعِدُ الْعُيُومَ
وَلِلْمَطَرِ يُخْدِثُ الْبُرُوقَ *
وَمِنْ خَزَائِنِهِ يُخْرِجُ الرِّيحَ .

8 [†] هُوَ الَّذِي ضَرَبَ أَبْكَارَ مِصْرَ
مِنَ النَّاسِ إِلَى الْبَهَائِمِ

9 وَأَرْسَلَ آيَاتٍ وَمُعْجَزَاتٍ فِي وَسْطِكَ يَا مِصْرَ *
عَلَى فِرْعَوْنَ وَعَلَى جَمِيعِ عِبِيدِهِ .

10 هُوَ الَّذِي ضَرَبَ أُمَّةً كَثِيرَةً * وَقَتَلَ مُلُوكًا عَظَمَاءَ

11 سَيِّحُونَ مَلِكَ الْأُمُورِيِّينَ وَعُوجًا مَلِكَ بَاشَانَ *
وَسَائِرَ مَمَالِكِ كَنْعَانَ .

12 وَأَعْطَى أَرْضَهُمْ مِيرَاثًا * مِيرَاثًا لِإِسْرَائِيلَ شَعْبِهِ .

13 يَا رَبُّ لِلْأَبَدِ اسْمُكَ *

يَا رَبُّ إِلَى جِيلٍ فَجِيلٍ ذِكْرُكَ .

14 إِنَّ الرَّبَّ يُنْصِفُ شَعْبَهُ *

وَيَرْأْفُ بِعِبِيدِهِ .

15 أَوْثَانُ الْأُمَمِ فَضَّةٌ وَذَهَبٌ *

صُنْعُ أَيْدِي الْبَشَرِ

16 لَهَا أَفْوَاهٌ وَلَا تَتَكَلَّمُ * لَهَا عُيُونٌ وَلَا تُبْصِرُ .

17 لَهَا آذَانٌ وَلَا تُصْغِي * وَلَيْسَ فِي أَفْوَاهِهَا نَسَمَةٌ

18 مِثْلُهَا يَكُونُ صَانِعُوهَا * وَجَمِيعُ الْمُتَكَلِّينَ عَلَيْهَا .

Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον·*
οἶκος Ἀαρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον·*
οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε
τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών,*
ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΕ'

Ἀλληλουϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς
ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Domus Israel, benedicite Dómino; *
domus Aaron, benedicite Dómino;
Domus Levi, benedicite Dómino; *
qui timétis Dóminum, benedicite
Dómino.
Benedictus Dóminus ex Sion, *
qui hábitat in Ierúsalem.

PSALMUS 135

Alleluia.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Confitémini Deo deórum, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Confitémini Dómino dominórum, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui facit mirabília magna solus, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit cælos in intelléctu, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Qui firmávit terram super aquas, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit luminária magna, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius;
Solem in potestátem diéi, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius;

Lunam et stellas in potestátem noctis, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Casa d'Israele, benedite il
SIGNORE, casa di Aronne,
benedite il SIGNORE, // casa
di Levi, benedite il SIGNORE,
voi che temete il SIGNORE,
benedite il SIGNORE. //
Benedetto il SIGNORE in
Sion, lui che abita in
Gerusalemme.

Alleluia.

Confessate il SIGNORE,
perché è buono, perché in
eterno è la sua misericordia.
// Confessate il Dio degli
dei, perché in eterno è la sua
misericordia. // Confessate il
Signore dei signori, perché in
eterno è la sua misericordia.

Lui che solo ha fatto grandi
meraviglie, perché in eterno
è la sua misericordia. // Che
ha fatto i cieli con
intelligenza, perché in eterno
è la sua misericordia. // Che
ha fissato la terra sulle acque,
perché in eterno è la sua
misericordia.

Che solo ha fatto le grandi
luci, perché in eterno è la sua
misericordia: // il sole a
dominio del giorno, perché
in eterno è la sua
misericordia; // la luna e le
stelle a dominio della notte,
perché in eterno è la sua
misericordia.

19 ¹⁹ بَارِكُوا الرَّبَّ يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ *
بَارِكُوا الرَّبَّ يَا بَيْتَ هَارُونَ
20 ²⁰ بَارِكُوا الرَّبَّ يَا بَيْتَ لَوِي *
بَارِكُوا الرَّبَّ يَا مَنْ يَتَّقُونَ الرَّبَّ .
21 ²¹ تَبَارَكَ الرَّبُّ مِنْ صِهْيُونَ * السَّاكِنِ فِي أُورُشَلِيمَ .
هَلِّلُويا .

المزمور 135

1 ¹ اِحْمَدُوا الرَّبَّ فَإِنَّهُ صَالِحٌ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
2 ² اِحْمَدُوا إِلَهَ الْآلِهَةِ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
3 ³ اِحْمَدُوا سَيِّدَ السَّادَةِ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

4 ⁴ صَانِعَ الْعَجَائِبِ الْعِظَامِ وَحْدَهُ *
فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

5 ⁵ صَانِعَ السَّمَوَاتِ بِفِطْنَةٍ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
6 ⁶ بَاسِطَ الْأَرْضِ عَلَى الْمِيَاهِ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

7 ⁷ صَانِعَ النَّيِّرَاتِ الْعِظَامِ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
8 ⁸ الشَّمْسِ لِحُكْمِ النَّهَارِ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
9 ⁹ وَالْقَمَرِ وَالْكَوَاكِبِ لِحُكْمِ اللَّيْلِ *
فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς
πρωτοτόκοις αὐτῶν,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου
αὐτῶν,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν
εἰς διαιρέσεις,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου
αὐτῆς,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Qui percússit Ægyptum cum
primogénitis eórum, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Qui edúxit Israel de médio eórum, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius;
In manu poténti et bráchio excélso, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui divisit mare Rubrum in divisiónes, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Et edúxit Israel per médium eius, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Et excússit Pharaónem et virtútem eius
in mari Rubro, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui tradúxit pópulum suum per
desértum, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit reges magnos, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius;
Et occídit reges fortes, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius:

Sehon, regem Amorræórum, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius;
Et Og regem Basan, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et dedit terram eórum hereditátem, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius,
Hereditátem Israel, servo suo, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Lui che percosse l'Egitto coi loro
primogeniti, perché in eterno è
la sua misericordia; // e trasse
fuori Israele di mezzo a loro,
perché in eterno è la sua
misericordia: // con mano forte
e con braccio alzato, perché in
eterno è la sua misericordia.

Lui che divise in parti il Mar
Rosso, perché in eterno è la
sua misericordia, // e
condusse Israele in mezzo ad
esso, perché in eterno è la
sua misericordia; // e
precipitò il faraone e il suo
esercito nel Mar Rosso,
perché in eterno è la sua
misericordia.

Lui che condusse il suo
popolo attraverso il deserto,
perché in eterno è la sua
misericordia; // che percosse
grandi re, perché in eterno è
la sua misericordia. // E
uccise re forti, perché in
eterno è la sua misericordia:

Sehon re degli Amorrei,
perché in eterno è la sua
misericordia; // e Og re di
Basan, perché in eterno è la
sua misericordia.

E ha dato in eredità la loro
terra, perché in eterno è la
sua misericordia; // eredità a
Israele suo servo, perché in
eterno è la sua misericordia.

10 ضَارِبَ مِصْرَ فِي أَبْكَارِهَا * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
11 مُخْرِجَ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَيْنِهِمْ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
12 بِيَدٍ قَوِيَّةٍ وَذِرَاعٍ مَبْسُوطَةٍ *
فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

13 قَاسِمَ بَحْرِ الْقَصَبِ إِلَى قِسْمَيْنِ *
فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

14 مُجِيزَ إِسْرَائِيلَ فِي وَسْطِهِ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
15 مُوَقِّعَ فِرْعَوْنَ وَجَيْشِهِ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

16 مُسَيِّرَ شَعْبِهِ فِي الْبَرِّيَّةِ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
17 ضَارِبَ مُلُوكٍ عَظْمَاءَ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
18 وَقَاتِلَ مُلُوكٍ مُقْتَدِرِينَ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

19 سَيِّحُونَ مَلِكِ الْأَمُورِيِّينَ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
20 وَغُوجَ مَلِكِ بَاشَانَ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

21 وَمُعْطِي أَرْضِهِمْ مِيرَاثًا * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
22 مِيرَاثًا لِإِسْرَائِيلَ عَبْدِهِ * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν
ὁ Κύριος,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὁ διδοὺς τροφήν πάσῃ σαρκί,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ,*
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'

Τῷ Δαυίδ, Ἱερεμίου.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος †
ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν *
ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.
Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς *
ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς *
οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ψδῶν,
καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς,*
ὕμνον· Ἀσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ψδῶν Σιών.

Πῶς ὄσωμεν τὴν ψδὴν Κυρίου *
ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, Ἱερουσαλὴμ,*
ἐπιλησθεῖν ἢ δεξιὰ μου.
Κολληθεῖν ἢ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου,*
ἐὰν μὴ σου μνησθῶ,
ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ*
ὥς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Quia in humilitate nostra memor fuit
nostri, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius;
Et redémit nos ab inimícis nostris, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui dat escam omni carni, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo cæli, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Confitémini Dómino dominórum, *
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

PSALMUS 136

Psalmus David. Hieremíæ.

Super flúmina Babylónis †
illic sédimus et flévimus, *
cum recordarémur Sion.
In salícibus in médio eius *
suspendimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos †
qui captívos duxérunt nos *
verba cantiónum;
Et qui abduxérunt nos: *
« Hymnum cantáte nobis de cánticis
Sion ! ».
Quómodo cantábimus cánticum Dómini *
in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, *
oblivióni detur dextera mea;
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, *
si non memínero tui,
Si non proposúero Ierúsalem *
in princípío lætitiæ meæ.

Sì, nella nostra umiliazione si
è ricordato di noi il Signore,
perché in eterno è la sua
misericordia; // e ci ha
redento dai nostri nemici,
perché in eterno è la sua
misericordia. // Lui che dà il
cibo ad ogni carne, perché in
eterno è la sua misericordia.

Confessate il Dio del cielo,
perché in eterno è la sua
misericordia.

Di Davide, di Geremia.

Presso i fiumi di Babilonia, là
ci sedemmo e piangemmo
nel ricordarci di Sion. // Ai
salici in mezzo ad essa
appendemmo i nostri
strumenti.

Perché là quelli che ci
avevano fatto prigionieri
ci chiesero parole di canto
e quelli che ci avevano
deportato, un inno:
« Cantateci dei canti di
Sion ». // Come cantare il
canto del SIGNORE in terra
straniera?

Se mi dimenticassi di te,
Gerusalemme, sia
dimenticata la mia destra.
Si attacchi la mia lingua al
palato, se non mi ricordo di
te; // se non pongo sopra a
tutto Gerusalemme, come
principio della mia gioia.

23 هُوَ الَّذِي ذَكَّرْنَا فِي مَذَلَّتِنَا * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
24 وَأَنْتَشَلَّنَا مِنْ مُضَائِقِينَا * فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ
25 الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ ذِي بَشَرٍ خُبْرَهُ *
فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

26 اِحْمَدُوا إِلَهَ السَّمَوَاتِ *
فَإِنَّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتَهُ

المزمور 136

1 عَلَى أَهَارَ بَابِلَ هُنَاكَ جَلَسْنَا *
فَبَكَيْنَا عِنْدَمَا صَهِيُونَ تَذَكَّرْنَا
2 عَلَى الصَّفْصَافِ فِي وَسْطِهَا * عَلَّقْنَا كِنَارَاتِنَا .

3 هُنَاكَ سَأَلْنَا الَّذِينَ أَسْرَوْنَا نَشِيدًا †
وَالَّذِينَ عَذَّبُونَا طَرَبًا: *

« أَنْشِدُوا لَنَا مِنْ صَهِيُونَ نَشِيدًا »

4 كَيْفَ نُنْشِدُوا نَشِيدَ الرَّبِّ * وَنَحْنُ فِي أَرْضِ الْغُرْبَةِ ؟

5 إِنْ نَسِيتُكَ يَا أُورُشَلِيمَ * فَلْتُشَلَّ يَمِينِي

6 وَلْيَلْتَصِقْ لِسَانِي بِحَنَكِي * إِنْ لَمْ أَذْكُرْكَ

إِنْ لَمْ أَرْفَعْ أُورُشَلِيمَ * إِلَى أَوْجِ فَرْحِي .

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδὼμ*
τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ·
τῶν λεγόντων· Ἐκκενουῦτε, ἐκκενουῦτε*
ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος·†
μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ
ἀνταπόδομά σου,*
ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.
Μακάριος ὃς κρατήσῃ*
καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου,†
καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι,*
ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου.
Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου,†

καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου,*
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·
ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν *
τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

Ἐν ἡ ἃν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ
ἐπάκουσόν μου.*
πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε,†
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,*
ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
σου.

Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου,*
ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.
Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος †
καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορεῖ,*
καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom *
in die Ierúsalem,
Qui dicunt: « Exinaníte, exinaníte *
usque ad fundaméntum in ea ».

Fília Babylónis mísera, †
beátus qui retribuet tibi retributiónem
tuam, *
quam retribuísti nobis;
Beátus qui tenébit *
et allídet párvulos tuos ad petram.

PSALMUS 137

Ipsi David.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde
meo, *
quóniam audísti verba oris mei;

In conspéctu angelórum psallam tibi, *
adorábo ad templum sanctum tuum;

Et confitébor nómini tuo *
super misericórdia tua et veritáte tua,
Quóniam magnificásti, super omne
nomen, *
sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te,
exáudi me; *
multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges
terræ, *
quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, *
quóniam magna est glória Dómini;
Quóniam excélsus Dóminus, †
et humília réspicit, *
et alta a longe cognóscit.

Ricordati, SIGNORE, nel giorno di
Gerusalemme, dei figli di Edom
// che dicevano: «Svuotate,
svuotate, fino alle sue
fondamenta».

Figlia di Babilonia sventurata,
beato chi ti renderà il
contraccambio di ciò che tu hai
fatto a noi.
Beato chi afferrerà e sfracellerà i
tuoi piccoli contro la pietra.

Salmo di Davide; di Aggeo e Zaccaria.

Ti confesserò, Signore, con
tutto il mio cuore e davanti
agli angeli salmeggerò a te,
perché hai ascoltato tutte le
parole della mia bocca.
Mi prostrerò al tuo tempio
santo,

e confesserò il tuo nome per
la tua misericordia e la tua
verità // perché hai
magnificato sopra ogni cosa
il tuo nome santo.

Nel giorno in cui ti invoco,
presto esaudiscimi; avrai
grande cura di me, con la tua
potenza, nell'anima mia.
Ti confessino, SIGNORE, tutti i
re della terra, poiché hanno
ascoltato tutte le parole della
tua bocca.

E cantino le vie del SIGNORE,
che grande è la gloria del
SIGNORE; // perché eccelso è
il SIGNORE e guarda su ciò
che è in basso, e ciò che è in
alto, lo conosce da lontano.

7 **أَذْكُرْ يَا رَبُّ بَنِي أَدَوْمَ * فِي يَوْمِ أُورَشَلِيمَ**
القائلين: انسفوا * حَتَّى أَساسَها انسفوا .

8 **يَا ابْنَةَ بَابِلَ الصائِرَةِ إِلَى الدَّمَارِ ***
طوبى لِمَنْ يُجَازِيكَ عَلَى مَا جَازَيْنَا بِهِ .
9 **طوبى لِمَنْ يُمسِكُ أَطْفَالَكَ ***
وَيَضْرِبُ بِهِم الصَّخْرَةَ .

المزمور 137

1 **لِداود .**

أَحْمَدُكَ بِكُلِّ قَلْبِي *
فَإِنَّكَ اسْتَمَعْتَ لِأَقْوَالِ فَمِي .
أَمَامَ الْمَلَائِكَةِ أَعْزِفُ لَكَ *
2 **أَسْجُدُ نَحْوَ هَيْكَلِ قُدْسِكَ .**

وَأَحْمَدُ اسْمَكَ لِأَجْلِ رَحْمَتِكَ وَحَقِّكَ *
لَأَنَّكَ عَظَّمْتَ قَوْلَكَ فَوْقَ كُلِّ اسْمٍ لَكَ .

3 **قَدْ أَحْبَبْتَنِي يَوْمَ دَعَوْتُكَ * وَزِدْتَ نَفْسِي قُوَّةً .**

4 **يَا رَبُّ جَمِيعُ مَلُوكِ الْأَرْضِ يَحْمَدُونَكَ ***
حِينَ يَسْمَعُونَ أَقْوَالَ فَمِكَ

5 **وَيُنشِدُونَ طُرُقَ الرَّبِّ: * « لَأَنَّ مَجْدَ الرَّبِّ عَظِيمٌ**

6 **الرَّبُّ تَعَالَى وَنَظَرَ إِلَى الْمُتَوَاضِعِ ***
أَمَّا الْمُتَكَبِّرُ فَيَعْرِفُهُ مِنْ بَعِيدٍ » .

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως,*
ζήσεις με·
ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς
σου,*
καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριε, ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ.†
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα·*
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΗ'

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνων με·*
σὺ ἔγνων τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν
ἐγερσίν μου·
σὺ συνήκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ
μακρόθεν,*
τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου
ἐξιχνίασας,
καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες,*
ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλώσσει μου.
Ἴδου, Κύριε, σὺ ἔγνων πάντα*
τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα·

σὺ ἔπλασάς με*
καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Ἐθαυμαστώθῃ ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ,*
ἐκραταιώθῃ, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου,*
καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;
Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ·*
ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, πάρει.

Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου
κατ' ὄρθρον,*
καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς
θαλάσσης,
καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με,*
καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, *
vivificábis me;
Et super iram inimícorum meórum
extendísti manum tuam, *
et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me; †
Dómine, misericórdia tua in saeculum: *
ópera mánuum tuárum ne despicias.

PSALMUS 138

In finem. Psalmus David.

Dómine, probásti me et cognovísti me, *
tu cognovísti sessiόνem meam et
resurrectiόνem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longe, *
sémitam meam et funiculum meum
investigásti;

Et omnes vias meas praevídísti, *
quia non est sermo in lingua mea.
Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, *
novíssima et antiqúa;

Tu formásti me, *
et posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me; *
confortáta est, non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo ? *
Et quo a fácie tua fúgiam ?
Si ascéndero in caelum, tu illic es; *
si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo *
et habitávero in extrémis maris,
Etenim illuc manus tua dedúcet me, *
et tenébit me dextera tua.

Se camminerò in mezzo alla
tribolazione mi farai vivere;
contro l'ira dei miei nemici
hai steso le tue mani, e mi ha
salvato la tua destra.

Ripagherai per me, SIGNORE;
SIGNORE, la tua misericordia
è in eterno, le opere delle tue
mani non trascurare.

Per la fine; salmo di Davide.

SIGNORE, mi hai provato e mi
hai conosciuto. Tu hai
conosciuto il mio riposo e il
mio risveglio: // tu hai
compreso i miei pensieri da
lontano. Il mio cammino e il
mio giaciglio hai scrutato

e tutte le mie vie hai previsto,
che non c'è parola ingiusta
sulla mia lingua. // Ecco,
SIGNORE, tu conosci tutto, le
cose ultime e le prime:

tu mi hai plasmato e hai posto
su di me la tua mano.// Trop-
po mirabile è la tua scienza per
me, troppo elevata, non potrò
raggiungerla.

Dove andare lontano dal
tuo spirito e dal tuo volto
dove fuggire? // Se salgo in
cielo, là tu sei; se scendo
negli inferi, sei presente.

Se prenderò le mie ali
all'aurora e andrò a dimorare
all'estremità del mare,
anche là mi guiderà la tua
mano e mi terrà stretto la tua
destra.

7 إِذَا سِرْتُ فِيمَا بَيْنَ الْمَضَاقِ †
فَإِنَّكَ تُخَيِّنِي بِالرَّغَمِ مِنْ غَضَبِ أَعْدَائِي *
تَمُدُّ يَدَكَ فَتُخَلِّصُنِي يَمِينِكَ .

8 الرَّبُّ يُثِمُّهَا عَلَيَّ † يَا رَبُّ لِلْأَبَدِ رَحْمَتُكَ *
فَلَا تُهْمِلْ أَعْمَالَ يَدَيْكَ .

المزمور 138

1 لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . لِدَاوُدَ . مَزْمُور .

يَا رَبُّ قَدْ سَبَّرْتَنِي فَعَرَفْتَنِي *

2 عَرَفْتَ جُلُوسِي وَقِيَامِي .

فَطُنْتَ مِنْ بَعِيدٍ لِأَفْكَارِي †

3 قَدَّرْتَ حَرَكَاتِي وَسَكْنَاتِي *

وَأَلْفْتَ جَمِيعَ طُرُقِي .

4 قَبْلَ أَنْ يَكُونَ الْكَلَامُ عَلَى لِسَانِي *

أَنْتَ يَا رَبُّ عَرَفْتَهُ كُلَّهُ

5 مِنْ وَرَاءِ وَمِنْ قُدَّامِ طَوْفَتَنِي * وَجَعَلْتَ عَلَيَّ يَدَكَ .

6 عِلْمٌ عَجِيبٌ فَوْقَ طَاقَتِي * أَرْفَعُ مِنْ أَنْ أُدْرِكَهُ .

7 أَيْنَ أَذْهَبُ مِنْ رُوحِكَ * وَأَيْنَ أَهْرُبُ مِنْ وَجْهِكَ ؟

8 إِنْ صَعِدْتُ إِلَى السَّمَاءِ فَأَنْتَ هُنَاكَ *

وَإِنْ اضْجَعْتُ فِي مَثْوَى الْأَمْوَاتِ فَأَنْتَ حَاضِرٌ .

9 إِنْ اتَّخَذْتُ أَجْنَحَةَ الْفَجْرِ *

وَسَكَنْتُ أَقَاصِي الْبَحْرِ

10 فَهُنَاكَ أَيْضًا يَدُكَ تَهْدِينِي * وَيَمِينُكَ تُمَسِّكُنِي .

Καὶ εἶπα· Ὡς σκοτός καταπατήσῃ με,*
καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου.
Ὅτι σκοτός οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ,†
καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται.*
ὥς τὸ σκοτός αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου, Κύριε.*
ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου.
Ἐξομολογήσομαί σοι*
ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης·
θαυμάσια τὰ ἔργα σου,*
καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα.

Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὅσπουν μου ἀπὸ σοῦ ὁ
ἐποίησας ἐν κρυφῇ,*
καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς
γῆς.
Ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου,*
καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται.
Ἡμέρας πλασθήσονται*
καὶ οὐθεις ἐν αὐτοῖς.

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ
Θεός.*
λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον
πληθυνθήσονται.*
ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς, ὁ Θεός*
ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.
Ὅτι ἔρεῖς εἰς διαλογισμόν.*
Λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

Et dixi: « Fórsitan ténebræ
conculcábunt me », *
et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, †
et nox sicut dies illuminábitur: *
sicut ténebræ eius ita et lumen eius.

Quia tu possedísti renes meos, *
suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi, *
quia terribíliter magnificátus es;
Mirábília ópera tua, *
et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te,
quod fecísti in occulto, *
et substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, †
et in libro tuo omnes scribéntur; *
dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificátí sunt
amíci tui, Deus; *
nimis confortátus est principátus
eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam
multiplicabúntur; *
exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatóres; *
viri sánguinem, declináte a me.
Quia dicitis in cogitatióne: *
« Accípient in vanitáte civitátes tuas ».

E ho detto: «Certo le tenebre
mi schiacceranno», e la notte
sarà illuminazione nelle mie
delizie. // Perché le tenebre
non saranno oscure per te, e
la notte come il giorno sarà
illuminata: la sua tenebra è
come la [sua] luce.

Sì, tu possiedi i miei reni,
Signore, mi hai sostenuto fin
dal grembo di mia madre. //
Ti confesserò, perché
meraviglie terribili hai
compiuto: // meravigliose le
tue opere, e l'anima mia le
conosce bene.

Non ti erano nascoste le
mie ossa, che hai fatto nel
segreto, e tutto il mio
essere, nelle profondità
della terra. // Quando ero
informe, mi hanno visto i
tuoi occhi, e sul tuo libro
tutti saranno scritti: // di
giorno saranno plasmati, e
nessuno in essi.

Per me sono stati molto
onorati i tuoi amici, o Dio,
molto sono stati rafforzati i
loro domini: // li conterò, e
più della sabbia si
moltiplicheranno. Sono
risorto, e sono ancora con te.

Se ucciderai i peccatori, o
Dio! Uomini di sangue,
allontanatevi da me!
Così dirai nella [tua]
riflessione: avranno preso
invano le tue città.

11 وَإِنْ قُلْتُ: « لِتُعْطِي الظُّلْمَةَ
وَلْيَكُنِ اللَّيْلُ زُنَارًا حَوْلِي
12 فَحَتَّى الظُّلْمَةُ لَيْسَتْ ظُلْمَةً عِنْدَكَ
وَاللَّيْلُ يُضِيءُ كَالنَّهَارِ .

13 أَنْتَ الَّذِي كَوَّنَ كُلِّيَّ * وَنَسَجَنِي فِي بَطْنِ أُمِّي .
14 أَحْمَدُكَ لِأَنَّكَ أَعْجَزْتَ فَأَدْهَشْتَ . *
عَجِيْبَةُ أَعْمَالِكَ .
نَفْسِي أَنْتَ تَعْرِفُهَا حَقَّ الْمَعْرِفَةِ *

15 لَمْ تَخَفْ عِظَامِي عَلَيْكَ
حِينَ صُنِعْتُ فِي الْخَفَاءِ * وَطُرُزْتُ فِي أَسْفَلِ الْأَرْضِ .
16 رَأَتْنِي عَيْنَاكَ جَنِينًا †
وَفِي سِفْرِكَ كُتِبَتْ جَمِيعُ الْأَيَّامِ *
وَكُوْنْتُ قَبْلَ أَنْ تُوجَدَ .

17 اَللّٰهُمَّ مَا أَصْعَبَ أَفْكَارَكَ عَلَيَّ *
وَمَا أَكْثَرَ جَمْعِهَا
18 أَعَدُّهَا فَتَرِيدُ عَلَى الرَّمَالِ *
وَإِذَا اسْتَيْقَظْتُ لَا أَزَالُ مَعَكَ .

19 اَللّٰهُمَّ لَيْتَكَ تَقْتُلُ الشَّرَّيْرَ *
أُبْعِدُوا عَنِّي يَا رِجَالَ الدِّمَاءِ
20 الَّذِينَ بِالْمَكْرِ يَذْكُرُونَكَ *
وَيَسْتَخِفُّونَ بِأَفْكَارِكَ .

Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε, ἐμίσησα,*
καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου ἐξετηκόμην;
Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτοὺς,*
εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

Δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν
καρδίαν μου.*
ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.
Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί,*
καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΘ'

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυίδ ψαλμός.

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ,*
ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.
Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ,*
ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἦκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὄφεως,*
ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ,†
ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με.*
Οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ
διαβήματά μου·

ἔκρυσαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι,†
καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου,*
ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἰ σύ*
ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου,*
ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ
πολέμου.

Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
μου ἀμαρτωλῶ·† διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ,*
μὴ ἐγκαταλίπης με, μήποτε ὑψωθῶσιν.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Nonne qui odérunt te, Dómine,
óderam,*
et super inimícos tuos tabescébam ?
Perfécito ódio óderam illos,*
et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum; *
intérroga me et cognósce sémitas
meas:
Et vide si via iniquitátis in me est,*
et deduc me in via aetérna.

PSALMUS 139

In finem. Psalmus David.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo,*
a viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde,*
tota die constituébant proelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis,*
venénium áspidum sub lábiis eórum.

ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Custódi me, Dómine, de manu
peccatóris; †
et ab hominibus iníquis éripe me,*
qui cogitavérunt supplantáre gressus
meos.

Abscondérunt supérbi láqueum mihi, †
et funes extendérunt in láqueum,*
iuxta iter scándalum posuérunt mihi.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Dixi Dómino: « Deus meus es tu; *
exáudi, Dómine, vocem deprecationis meae.
Dómine, Dómine, virtus salútis meae,*
obumbrásti super caput meum in die belli.
Ne tradas me, Dómine, a desidério meo
peccatóri; †
cogitavérunt contra me,*
ne derelínquas me, ne forte exalténtur ».
ΔΙΑΨΑΛΜΑ

Quelli che ti odiano, SIGNORE,
non li ho forse odiati? E contro
i tuoi nemici, non mi
struggevo? // Di odio perfetto
li odiavo, nemici sono diventati
per me.

Provami, o Dio, e conosci
il mio cuore, saggiami, e
conosci i miei sentieri,
vedi se vi è in me alcuna
via di iniquità e guidami
nella via eterna.

Per la fine; salmo di Davide.

Strappami, SIGNORE,
dall'uomo malvagio,
dall'uomo ingiusto
liberami; // essi hanno
tramato ingiustizie nel
cuore, tutto il giorno
preparavano guerre.

Hanno aguzzato la loro
lingua come quella di un
serpente, veleno di aspidi
è sotto le loro labbra.

PAUSA // Custodiscimi,
SIGNORE, dalla mano del
peccatore, dagli uomini
ingiusti strappami; essi

Mi hanno nascosto un laccio gli
orgogliosi e funi hanno teso
come lacci ai miei piedi; lungo il
sentiero mi hanno posto un
inciampo. PAUSA

Ho detto al SIGNORE: «Dio mio sei tu,
porgi l'orecchio, SIGNORE, alla voce
della mia supplica. // SIGNORE,
Signore, potenza della mia salvezza,
hai adombrato il mio capo nel giorno
della guerra. // Non consegnarmi,
SIGNORE, al peccatore a motivo della
mia brama; hanno tramato contro di
me: non abbandonarmi, perché non
si esaltino».

21 **أَلَمْ أَبْغِضْ يَا رَبُّ مُبْغِضِيكَ***

أَلَمْ أَمْتُتْ مُقَاوِمِيكَ ؟

22 **إِنِّي أَبْغَضْتُهُمْ بُغْضًا تَامًّا** * **وَصَارُوا لِي أَعْدَاءً .**

23 **اَللّٰهُمَّ اسْرِبْنِيْ وَاعْرِفْ قَلْبِيْ** * **اِمْتَحِنِّيْ وَاعْرِفْ هُمُوْمِي**

24 **وَانْظُرْ هَلْ مِنْ سَبِيْلِ سَوْءٍ فِيَّ** * **وَاهْدِنِيْ سَبِيْلَ الْاَبَدِ .**

المزمور 139

1 **لِإِمَامِ الْغِنَاءِ . مَزْمُور . لِدَاوُد .**

2 **يَا رَبُّ مِنْ إِنْسَانٍ السُّوءِ أَنْقِذْنِي** *

وَمِنْ رَجُلٍ الْعُنْفِ أَحْنِي

3 **فَقَدْ فَكَّرُوا بِالسَّيِّئَاتِ فِي قُلُوْبِهِمْ** * **وَكُلَّ يَوْمٍ يُثْبِرُونَ الْحُرُوبَ .**

4 **سَنُوا كَالْحَيَّةِ أَلْسِنَتَهُمْ .** * **سُمُّ الْأَفْعَى تَحْتَ شِفَاهِهِمْ .**

5 **يَا رَبُّ مِنْ يَدِ الشَّرِّيرِ احْفَظْنِي** †

وَمِنْ رَجُلٍ الْعُنْفِ أَحْنِي * **فَقَدْ فَكَّرُوا فِي أَنْ يُعَثِّرُوا خَطَوَاتِي .**

hanno tramato di far inciampare i miei passi.

6 **أَخْفَى لِي الْمَتَكَبِّرُونَ فَنَحًا وَحَبَائِلُ** †

تَحْتَ قَدَمَيَّ بَسَطُوا شَبَكَةً *

وَبِجَانِبِ الطَّرِيقِ مَدُّوا لِي أَشْرَاكَ . **سِيْلَاه**

7 **قُلْتُ لِلرَّبِّ أَنْتَ إِلَهِي** *

أَصْنَعْ يَا رَبُّ إِلَى صَوْتِ تَضَرُّعِي .

8 **أَيُّهَا الرَّبُّ السَّيِّدُ يَا عِزَّةَ خَلَاصِي** *

إِنَّكَ ظَلَلْتَ يَوْمَ الْقِتَالِ عَلَى رَأْسِي .

9 **يَا رَبُّ لَا تُلَبِّ أَهْوَاءَ الْأَشْرَارِ** *

وَلَا تُنْجِخْ مَكَائِدَهُمْ . **سِيْلَاه**

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν,*
κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.
Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ
τῆς γῆς,*
καὶ καταβαλεῖς αὐτούς ἐν τάλαιπωρίαις,
οὐ μὴ ὑποστῶσιν.
Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ
τῆς γῆς.*
ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς
καταφθοράν.
Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ
πτωχοῦ,*
καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.
Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου,*
κατοικήσουσιν εὐθεὶς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛΜΟΣ PM

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·†
πρόσχεες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως μου,*
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου*
ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου,*
καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας,*
τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις,
σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν,*
καὶ οὐ μὴ συνδοιάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν
αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ
ἐλέγξει με,†
ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν
κεφαλὴν μου.*
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν.

Caput circúitus eórum, *
labor labiórur ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, †
in ignem deícies eos, *
in misériis non subsistent.
Vir linguósus non dirigétur in terra, *
virum iniústum mala cápient in
intéritu.

Cognóni quia fáciét Dóminus iudícium
ínopis, *
et vindíctam páuperum.
Verúmtamen iusti confitebúntur nómini
tuo, *
et habitábunt recti cum vultu tuo.

PSALMUS 140

Psalmus David

Dómine, clamávi ad te, exáudi me; *
inténde voci meæ, cum clamávero ad
te.
Dirigátur orátio mea sicut incénsum in
conspéctu tuo, *
elevátio mánuum meárum sacrificium
vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, *
et óstium circumstántiæ lábiis meis.
Non declínes cor meum in verba
malítiae, *
ad excusándas excusatiónes in peccátis,
Cum homínibus operántibus
iniquitátem; *
et non comunicábo cum eléctis
eórum.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et
increpábit me; †
óleum autem peccatóris non impínguet
caput meum, *
quóniam adhuc et orátio mea in
beneplácitis eórum.

Tutto il loro raggio, la
fatica delle loro labbra, li
coprirà. // Cadranno su di
loro carboni di fuoco sulla
terra e li abatterai con
sciagure: non
sussisteranno. // L'uomo
linguacciuto non avrà
successo sulla terra,
all'uomo ingiusto i mali
daranno la caccia per
distruggerlo.

So che il SIGNORE farà il
giudizio del povero e
difenderà la causa dei
miseri. // Certo i giusti
celebreranno il tuo nome,
dimoreranno i retti con il
tuo volto.

Salmo di Davide.

SIGNORE, ho gridato a te,
esaudiscimi, volgiti alla
voce della mia supplica
quando grido a te. // Sia
diretta la mia preghiera
come incenso davanti a te,
l'alzarsi delle mie mani,
sacrificio vespertino.

Poni, SIGNORE, una custodia
alla mia bocca, e una porta
fortificata intorno alle mie
labbra. // Non lasciar
piegare il mio cuore a parole
malvagie, per trovare scuse
ai peccati // insieme agli
uomini che commettono
iniquità; e non mi accorderò
con ciò che essi scelgono.

Mi corregga il giusto con
misericordia e mi
rimproveri, ma l'olio del
peccatore non unga il mio
capo, perché io continuo a
pregare in mezzo alle loro
compiacenze.

10 لَا يَرْفَعُ الْمُضَيِّقُونَ عَلَيَّ رُؤُوسَهُمْ *
وَلْيَعْمُرْهُمْ خُبْتُ شِفَاهِهِمْ
11 لِيَنْزِلَ عَلَيْهِمْ جَمْرٌ نَارٍ *
وَلْيُلْقُوا فِي الْهُوَّةِ فَلَا يَنْهَضُوا .
12 لَا يَثْبُتْ عَلَى الْأَرْضِ طَوِيلُ اللِّسَانِ *
وَأَمَّا رَجُلُ الْعُنْفِ فَلْيَصْطَدْهُ الشَّرُّ حَتَّى الْهَلَكَ
13 قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ الرَّبَّ يُجْرِي الْحُكْمَ لِلْبَائِسِينَ *
وَالْقَضَاءَ لِلْمَسَاكِينِ .
14 أَجَلُ الْأَبْرَارِ يَحْمَدُونَ اسْمَكَ *
وَالْمُسْتَقِيمُونَ يُقِيمُونَ أَمَامَكَ .

المزمور 140

1 مَزْمُور . لِدَاوُد .

يَا رَبِّ إِلَيْكَ صَرَخْتُ فَأَسْرِعْ إِلَيَّ *
أَصْغِ إِلَى صَوْتِي حِينَ أَصْرُخُ إِلَيْكَ .
2 لَتَكُنْ صَلَاتِي بَخْورًا أَمَامَكَ *
وَرَفْعَ كَفِّي تَقْدِمَةً مَسَاءً .

3 أَقِمْ يَا رَبِّ حَارِسًا عَلَى فَمِي * وَارْقُبْ بَابَ شَفَايَ .
4 لَا تَمْلُ قَلْبِي إِلَى الْإِسَاءَةِ * إِلَى ارْتِكَابِ أَعْمَالِ الشَّرِّ
مَعَ الرِّجَالِ فَعَلَّةِ الْآثَامِ . *

حَاشَى لِي أَنْ أَكُلَ مِنْ طَيِّبَاتِهِمْ

5 لِيَصْرُبْنِي الْبَارُّ رَحْمَةً مِنْهُ وَيُوجِّحَنِي †
وَلَا يُزَيِّنْ زَيْتُ الشَّرِّ رَأْسِي *
لِقَلَّا أَشْتَرِكَ فِي سَيِّئَاتِهِمْ .

Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κραταιοὶ
αὐτῶν.*
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν.
Ὡσεὶ πάχος γῆς διερρύγη ἐπὶ τῆς γῆς,*
διεσκορπίσθη τὰ ὅσῃ ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί
μου.*
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι,*
καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτοῦ
ἀμαρτωλοὶ,*
καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ PMA΄

*Συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν
τῷ σπηλαίῳ, προσευχή.*

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,*
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἔδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,*
τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,*
καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐπορευόμην,*
ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον,*
ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ,*
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα,†
καὶ εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου,*
μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.

Absórpti sunt iuncti petrae iúdice
eórum,*
áudient verba mea quóniam potuérunt.
Sicut crassitúdo terrae erúpta est super
terram,*
dissipáta sunt ossa nostra secus
inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei;*
in te sperávi, non áuferas ánimam
meam.
Custódi me a láqueo quem statuérunt
mihi,*
et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres;*
singuláriter sum ego, donec tránseam.

PSALMUS 141

*Intelléctus David, cum esset in
spelúnca, orátio.*

Voce mea ad Dóminum clamávi,*
voce mea ad Dóminum deprecátus sum;
Effúndo in conspéctu eius oratiónem
meam,*
et tribulatiónem meam ante ipsum
pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum,*
et tu cognóvisti sémitas meas.
In via hac qua ambulábam,*
abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et
vidébam;*
et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me,*
et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine; †
dixi: « Tu es spes mea,*
pórtio mea in terra vivéntium.

Sono stati inghiottiti presso la
roccia i loro forti.
Ascolteranno le mie parole,
perché si sono fatte dolci. //
Come zolle di terra spaccate
sul suolo sono state sparse le
nostre ossa presso gli inferi.

Sì, verso di te, SIGNORE,
Signore, i miei occhi: in te
ho sperato, non togliermi
la vita. // Custodiscimi
dal laccio che mi hanno
teso e dagli inciampi degli
operatori di iniquità.

Cadranno nella sua rete i
peccatori; solo sono io,
finché io non passi.

*Della comprensione; di Davide,
mentre era nella grotta; preghiera.*

Con la mia voce al SIGNORE
ho gridato, con la mia voce
il SIGNORE ho supplicato.
// Effonderò davanti a lui
la mia supplica, a lui
esporrò la mia tribolazione.

Mentre da me viene
meno il mio spirito,
Su questa via, in cui
camminavo, mi hanno
nascosto un laccio.

Osservavo a destra e
guardavo: e non c'era
chi mi conoscesse;
è perduto ogni scampo
per me e non c'è chi
ricerchi l'anima mia.

A te SIGNORE ho gridato, e
ho detto: «Tu sei la mia
speranza, la mia porzione
nella terra dei viventi.

6 ^{أَسْلَمُوا إِلَى سُلْطَانِ الصَّخْرَةِ قَاضِيَهُمْ}
هُمُ الَّذِينَ سُرُّوا بِأَقْوَالِي:
7 ^{كَالرَّحَى الْمَتَحَطَّمَةِ عَلَى الْأَرْضِ}
تَبَدَّدَتْ عِظَامُنَا عِنْدَ فَمِ مَثْوَى الْأَمْوَاتِ .

8 ^{إِلَيْكَ عَيْنَايَ أَيُّهَا الرَّبُّ السَّيِّدُ}
بِكَ اعْتَصَمْتُ فَلَا تَسْفِكْ نَفْسِي .
9 ^{إِحْفَظْنِي مِنْ قَبْضَةِ الْفَحِّ الَّذِي نَصَبُوهُ لِي}
وَمِنْ شِبَاكِ فَعَلَةِ الْإِثَامِ .

10 ^{يَسْقُطُ الْأَشْرَارُ مَعًا فِي شِبَاكِهِمْ}
عَلَى حِينٍ أُعْبِرُ أَنَا سَبِيلِي .

المزمور 141

1 ^{تَعْلِيم . لِدَاوُد . حِينَ كَانَ فِي الْمَغَارَةِ . صَلَاة .}

2 ^{بِصَوْتِي إِلَى الرَّبِّ أَصْرُخُ} * ^{بِصَوْتِي إِلَى الرَّبِّ أَتَضَرَّعُ .}
3 ^{أَسْكُبُ أَمَامَهُ شَكْوَايَ} * ^{وَأَكْشِفُ أَمَامَهُ عَنْ ضِيقِي .}

4 ^{إِذَا مَا خَارَتْ رُوحِي} * ^{أَنْتَ تَعْلَمُ سَبِيلِي .}
فِي الطَّرِيقِ الَّذِي أَنَا سَالِكُهُ * ^{أَخْفَوْا لِي فَخًّا .}

5 ^{أَنْظُرْ إِلَى الْيَمِينِ وَأَبْصُرْ} * ^{لَا أَحَدٌ يَعْرِفُنِي .}
تَوَارَى الْمَلْجَأُ عَنِّي * ^{لَيْسَ مَنْ يَسْأَلُ عَن نَفْسِي .}

6 ^{إِلَيْكَ صَرَخْتُ يَا رَبِّ} † ^{قُلْتُ: « أَنْتَ مُعْتَصِمِي}
فِي أَرْضِ الْأَحْيَاءِ أَنْتَ نَصِيبِي »

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου,*
ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα·
ῥύσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,*
ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου,*
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου,
Κύριε·
ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι*
ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ PMB

*Ψαλμός τῷ Δαυίδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς
κατεδιώκει.*

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, †
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου,*
ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου,*
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,*
ἐταπείνωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζώήν μου·
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς *
ὡς νεκροὺς αἰῶνος,

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου,*
ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,†
καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,*
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Inténde ad deprecationem meam, *
quia humiliatus sum nimis.
Libera me a persecutentibus me, *
quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam *
ad confitendum nomini tuo;
Me expectant iusti *
donec retribuas mihi ».

PSALMUS 142

*Psalmus David, quando persequebatur
eum Absalom filius eius.*

Dómine, exáudi oratiónem meam, †
áuribus pécipe obsecratiónem meam
in veritate tua; *
exáudi me in tua iustítia.
Et non intres in iudicio cum servo tuo, *
quia non iustificábitur in conspéctu tuo
omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam
meam, *
humiliavit in terra vitam meam,
Collocavit me in obscuris *
sicut mortuos saeculi.

Et anxiatus est super me spíritus meus, *
in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum, †
meditatus sum in omnibus operibus
tuis, *
in factis manuum tuarum meditabar.

Volgiti alla mia supplica, perché
sono umiliato molto; // liberami
dai miei persecutori, perché si
sono rafforzati più di me.

Trai dal carcere l'anima mia,
perché confessi il tuo nome,
Signore; // mi attenderanno
i giusti, finché tu non mi
abbia retribuito».

*Salmo di Davide, quando il
figlio lo perseguitava.*

SIGNORE, ascolta la mia preghiera,
porgi l'orecchio alla mia supplica
nella tua verità, esaudiscimi nella
tua giustizia. // E non entrare in
giudizio col tuo servo, perché non
sarà giustificato davanti a te
nessun vivente.

Poiché il nemico ha
perseguitato l'anima mia, ha
umiliato fino a terra la mia
vita, // mi ha fatto sedere
nelle tenebre come i morti
per sempre.

Ed è stato preso da sconforto
in me il mio spirito, dentro di
me è turbato il mio cuore.
Mi sono ricordato dei giorni
antichi e ho meditato su tutte
le tue opere, sulle azioni delle
tue mani meditavo.

7 أَصْنَعْ إِلَى صُرَاحِي * فَقَدْ ذُلِّلْتُ تَذْلِيلًا .
أَنْقِذْنِي مِنْ مُطَارِدِي * لِأَنَّهُمْ أَقْوَى مِنِّي .

8 أَخْرِجْ مِنَ السِّجْنِ نَفْسِي * لِكَيْ أَحْمَدَ اسْمَكَ .
الْأَبْرَارُ يَتَحَلَّقُونَ حَوْلِي * لِأَنَّكَ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ .

المزمور 142

1 مَزْمُور . لِداوُد .

يا رَبِّ اسْمَعْ صَلَاتِي † أَصْنَعْ إِلَى تَضَرُّعِي *
بَأْمَانَتِكَ بِرِّكَ اسْتَجِبْ لِي
2 ولا تَدْخُلْ فِي قَضَاءٍ مَعَ عَبْدِكَ *
فإِنَّهُ لَا يُبَرِّرُ أَحَدٌ مِنَ الْأَحْيَاءِ أَمَامَكَ .

3 إِنَّ الْعَدُوَّ طَارَدَ نَفْسِي *
وَسَحَقَ إِلَى الْأَرْضِ حَيَاتِي
وفي الظُّلُمَاتِ أَسْكَنِي * كَالَّذِينَ مَاتُوا لِلْأَبَدِ .

4 قَدْ حَارَتْ فِيَّ رُوحِي * وَازْتَعَبَ قَلْبِي فِي بَاطِنِي .
5 الْأَيَّامَ الْقَدِيمَةَ تَذَكَّرْتُ †
بِأَفْعَالِكَ كُلِّهَا تَمْتُمْتُ *
وفي أَعْمَالِ يَدَيْكَ تَأَمَّلْتُ .

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου,*
ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
ΔΙΑΨΑΛΜΑ
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε,*
ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·

μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,*
καὶ ὁμοιωθῇσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.
Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τοπρωῖ τὸ ἔλεός
σου,*
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα·

γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ
πορεύσομαι,*
ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε,*
ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,†
ὅτι Θεός μου εἶ σύ.*
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
τῇ εὐθείᾳ.
Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,*
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου,†
καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου,*
ὅτι δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΜΓ

Τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάδ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου †
ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν,*
τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.

Expāndi manus meas ad te, *
ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
DIÁPΣALMA
Velóciter exáudi me, Dómine; *
defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me, *
et similis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam
tuam, *
quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, *
quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, *
Dómine, ad te confúgi.

Doce me fácere voluntátem tuam, †
quia Deus meus es tu. *
Spíritus tuus bonus dedúcet me in
terram rectam.
Propter nomen tuum, Dómine,
vivificábis me; *
in æquitáte tua edúces de tribulatióne
ánimam meam;

Et in misericórdia tua dispérdes
inimícos meos, †
et perdes omnes qui tríbulant ánimam
meam, *
quóniam ego servus tuus sum.

PSALMUS 143

Psalmus David advérsus Golíath.

Benedíctus Dóminus, Deus meus, †
qui docet manus meas ad proelium, *
et dígitos meos ad bellum.

Ho steso verso di te le mie
mani: la mia anima, a te,
come terra arida. PAUSA
Presto esaudiscimi SIGNORE,
è venuto meno il mio spirito;

non distogliere da me il tuo
volto, perché sarei simile a
quelli che scendono nella
fossa. // Fammi sentire al
mattino la tua misericordia,
perché in te ho sperato.

Fammi conoscere, Signore,
la via su cui camminare,
perché a te ho levato l'anima
mia. // Strappami dai miei
nemici, SIGNORE, perché in
te mi sono rifugiato.

Insegnami a fare la tua
volontà, perché tu sei il mio
Dio; il tuo spirito buono mi
guiderà nella via retta. //
Per amore del tuo nome
SIGNORE, mi farai vivere,
nella tua giustizia trarrai dal-
la tribolazione l'anima mia.

Nella tua misericordia
sterminerai i miei nemici e
farai perire tutti quelli che
opprimono l'anima mia,
perché io sono tuo servo.

Di Davide, contro Golia.

Benedetto il SIGNORE mio
Dio, che addestra le mie
mani alla battaglia, le mie
dita alla guerra;

6 بَسَطْتُ يَدَيَّ إِلَيْكَ .

نَفْسِي كَأَرْضٍ مُتَعَطِّشَةٍ إِلَيْكَ . سِلاَه

7 أَسْرِعْ وَأَجْنِبْنِي يَا رَبِّ * فَقَدْ فَنَيْتُ رُوحِي .

لَا تَحْجُبْ وَجْهَكَ عَنِّي *

لِقَلَّا أَكُونُ كَالهَابِطِينَ فِي الْحُفْرَةِ .

8 أَسْمِعْنِي فِي الصَّبَاحِ رَحْمَتَكَ * فَإِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ .

عَرَّفْنِي الطَّرِيقَ الَّذِي أَسْلُكُهُ *

فَإِنِّي إِلَيْكَ رَفَعْتُ نَفْسِي .

9 أَنْقِذْنِي يَا رَبِّ مِنْ أَعْدَائِي * فَإِنِّي بِكَ أَحْتَمِي .

10 عَلَّمْنِي أَنْ أَعْمَلَ مَا يُرْضِيكَ *

لَأَنَّكَ أَنْتَ إِلَهِي .

لِيَهْدِنِي رُوحُكَ الصَّالِحَ * فِي أَرْضِ سَوِيَّةٍ .

11 مِنْ أَجْلِ اسْمِكَ يَا رَبُّ تُخَيِّنِي

بِبِرِّكَ تُخْرِجُ مِنْ الضِّيقِ نَفْسِي

12 وَبِرَحْمَتِكَ تُدَمِّرُ أَعْدَائِي †

وَتُهْلِكُ جَمِيعَ الَّذِينَ يُضَايِقُونَ نَفْسِي *

لَأَنِّي أَنَا عَبْدُكَ .

المزمور 143

1 دَاوُد .

تَبَارَكَ الرَّبُّ صَخْرَتِي †

الَّذِي يُعَلِّمُ يَدَيَّ الْحَرْبَ * وَأَصَابِعِي الْقِتَالَ .

Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου,*
ἀντιλήμπτωρ μου καὶ ῥύστης μου,
ὑπερασπιστής μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα,*
ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης
αὐτῷ,*
ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν;
Ἄνθρωπος ματαιότητι ὁμοιωθή,*
αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσει σκιά παράγουσι.

Κύριε, κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι,*
ἄψαι τῶν ὁρέων καὶ καπνισθήσονται.
Ἄστραπον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς
αὐτοὺς,*
ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ
συνταράξεις αὐτούς.

Ἐξαπόστειλον τὴν χειρά σου ἐξ ὕψους,†
ἐξελοῦ με καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν,*
ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτρίων.
Ὡν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,*
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

Ὁ Θεός, ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι,*
ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.
Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι,†
τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ *
ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

Ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν
ἄλλοτρίων,†
ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,*
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

Misericórdia mea et refúgium meum, *
suscéptor meus et liberátor meus,
Protéctor meus, et in ipso sperávi, *
qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo quia innotuísti
ei, *
aut filius hóminis, quia réputas eum ?
Homo vanitáti símilis factus est, *
dies eius sicut umbra prætereunt.

Dómine, inclína cælos tuos et
descénde, *
tange montes et fumigábunt.
Fúlgura coruscationem, et dissipábis
eos; *
emítte sagíttas tuas, et conturbábis
eos.

Emítte manum tuam de alto; †
éripe me, et líbera me de aquis multis, *
de manu filiórum aliénorum,
Quorum os locútum est vanitátem, *
et dextera eórum dextera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi; *
in psaltério decachórdo psallam tibi,
Qui das salútem régibus, †
qui redemísti David servum tuum *
de gládio malíigno.

Eripe me, et érue me de manu filiórum
alienórum, †
quorum os locútum est vanitátem, *
et dextera eórum dextera iniquitátis.

mia misericordia e mio rifugio,
mio soccorso e mio liberatore,
// mio protettore, nel quale ho
sperato, colui che sottomette a
me il mio popolo.

SIGNORE, che cos'è l'uomo
che ti sei fatto conoscere a
lui? O il figlio dell'uomo, che
tu ne faccia conto? //
L'uomo è divenuto come
vanità, i suoi giorni come
ombra passano.

SIGNORE, piega i tuoi cieli e
discendi, tocca le montagne
e fumeranno. // Fa'
guizzare la folgore e li
disperderai, scaglia le tue
frecce e li sconvolgerai.

Manda la tua mano dall'alto,
strappami e liberami dalle
grandi acque, dalla mano
degli stranieri, // la cui bocca
ha parlato vanità e la cui
destra è destra di ingiustizia.

O Dio, un cantico nuovo a
te canterò, sull'arpa a dieci
corde salmeggerò a te;
a te che dai la salvezza ai
re, che redimi Davide tuo
servo dalla spada malvagia.

Liberami e strappami dalla
mano degli stranieri, la cui
bocca ha parlato vanità e la
cui destra è destra di
ingiustizia.

2 إِنَّهُ جَمَاعَتِي وَحَصْنِي * وَمُعْقِلِي وَمُنْقِذِي
وَتُرْسِي بِهِ اعْتَصَمْتُ * فَأَخْضَعَ الشُّعُوبَ تَحْتِي.

3 مَا الْإِنْسَانُ يَا رَبُّ حَتَّى تَعْرِفَهُ *
وَابْنُ الْإِنْسَانِ حَتَّى تُفَكِّرَ فِيهِ ?

4 إِنَّمَا الْإِنْسَانُ شَبَهُ هَبَاءٍ * وَأَيَّامُهُ كَظِلٍّ عَابِرٍ .

5 أَمِلْ سَمَوَاتِكَ وَانْزِلْ * مُسَّ الْجِبَالِ فَتَدَخَّنْ

6 أَبْرِقْ بِرُوقِكَ وَشَتِّتْهُمْ * أَرْسِلْ سِهَامَكَ وَبَدِّدْهُمْ .

7 أَرْسِلْ يَدَيْكَ مِنْ عَلَيَّائِكَ وَانْتَشِلْنِي †

وَأَنْقِذْنِي مِنْ عَزِيرِ الْمِيَاهِ * مِنْ أَيْدِي بَنِي الْعُرَبَاءِ .

8 مَنْ نَطَقَتْ بِالْبَاطِلِ أَفْوَاهُهُمْ * وَبَمِئُ كَذِبٍ يَمِينُهُمْ .

9 اَللّٰهُمَّ نَشِيدًا جَدِيدًا * اُنْشِدْ لَكَ

بِالْعُودِ الْعُشَارِيِّ اَعْزِفْ لَكَ

10 اَنْتَ الْمُعْطِي الْمُلُوكَ نَصْرًا * وَالْمُنْتَشِلَ دَاوُدَ عَبْدَكَ .

مِنْ سَيْفِ الشَّرِّ اَنْتَشِلْنِي *

11 وَمِنْ أَيْدِي بَنِي الْعُرَبَاءِ اُنْقِذْنِي

Ὡν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἡδρυμένα*
ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν·
αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι,*
περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.
Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη,*
ἐξερευγόμενα ἐκ τοῦτου εἰς τοῦτο.

Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα,†
πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν·*
οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς.
Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ
διέξοδος,*
οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν.
Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι,*
μακάριος ὁ λαὸς οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ´

Αἵνεσις τοῦ Δαυίδ.

Ὑψώσω σε, ὁ θεὸς μου, ὁ βασιλεὺς μου,†
καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα*
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,†
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα*
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,*
καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι
πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,*
καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.
Καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι,*
καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῇσονται.

Quorum filii sicut novellæ plantatiōnes *
in iuventute sua;
Filiæ eorum compositæ, *
circumornatæ ut similitudo templi.
Promptuarii eorum plena, *
eructantia ex hoc in illud;

Oves eorum fetosæ, †
abundantes in egressibus suis, *
boves eorum crassæ.
Non est ruina maceriæ neque
transitus, *
neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum cui hæc
sunt; *
beatus populus cuius Dominus Deus
eius.

PSALMUS 144

Laudatio ipsi David.

Exaltabo te, Deus meus, rex, †
et benedicam nomini tuo in sæculum *
et in sæculum sæculi.
Per singulos dies benedicam tibi, †
et laudabo nomen tuum in sæculum *
et in sæculum sæculi.

Magnus Dominus et laudabilis nimis, *
et magnitudinis eius non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera
tua, *
et potentiam tuam pronuntiabunt.
Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ
loquentur, *
et mirabilia tua narrabunt.

I loro figli, come piantagioni
novelle nella loro giovinezza;
le loro figlie fatte belle, tutte
ornate a somiglianza di un
tempio. // I loro granai sono
pieni, traboccanti da ogni
parte;

i loro greggi molto fecondi, si
moltiplicano nelle loro uscite,
i loro buoi pingui. // Non c'è
crollo di mura né breccia, né
grido nelle loro abitazioni.

Hanno detto beato il popolo
che possiede questi beni.
Beato è il popolo il cui Dio è
il SIGNORE!

Lode di Davide.

Ti esalterò, mio Dio, mio
re, e benedirò il tuo nome
in eterno e nei secoli dei
secoli. // Ogni giorno ti
benedirò e loderò il tuo
nome in eterno e nei secoli
dei secoli.

Grande è il SIGNORE e degno
di somma lode, e la sua
grandezza non ha confine.

Ogni generazione loderà le
tue opere e annunceranno la
tua potenza, // parleranno
della magnificenza della
gloria della tua santità e
racconteranno le tue
meraviglie,

الَّذِينَ نَطَقَتْ بِالْبَاطِلِ أَفْوَاهُهُمْ *
وَيَمِينُ كَذِبٍ يَمِينُهُمْ .

¹² لِيَكُنْ بَنُونَا كَغُرَاسٍ يَنُمُونَ فِي شَبَاهِهِمْ †
وَبَنَاتُنَا كَتَمَاثِيلِ زَوَايَا * أَمْثَلَةٌ لِلْقُصُورِ .

¹³ أَهْرَاؤُنَا مُمْتَلِئَةٌ * تَفِيضُ مِنْ جَمِيعِ الْأَصْنَافِ

عَنَّمَا آلاَفُ وَرِثَاتُ * فِي أَرْيَافِنَا

¹⁴ مَا شِئْنَا مُحَمَّلَةٌ † لَا ثُلْمَةً وَلَا مَهْرَبَ عِنْدَنَا *
وَلَا صُرَاخَ فِي سَاحَتِنَا .

¹⁵ طُوبَى لِشَعْبٍ تِلْكَ حَالُهُمْ *
طُوبَى لِشَعْبٍ الرَّبُّ إِلَهُهُمْ .

المزمور 144

¹ تَسْبِيحَةٌ . لِدَاوُد .

آيَا إِلَهِهِ الْمَلِكِ أُعْظِمُكَ *
وَأَبَدَ الدُّهُورِ أُبَارِكُ اسْمَكَ .

ب ² فِي كُلِّ يَوْمٍ أُبَارِكُكَ * وَأَبَدَ الدُّهُورِ أُسَبِّحُ اسْمَكَ .

ج ³ الرَّبُّ عَظِيمٌ وَمُسَبِّحٌ جَدًّا * وَلَا حَدَّ لِعَظَمَتِهِ .

د ⁴ مِنْ جِيلٍ إِلَى جِيلٍ يُسَبِّحُونَ أَعْمَالَكَ *
وَيُخْبِرُونَ بِمَآثِرِكَ .

ه ⁵ أَتَأَمَّلُ فِي بَهَاءِ جَدِّ جَلَالِكَ *
وَفِي أَمْرِ عَجَائِبِكَ .

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι,*
καὶ τὴν μεγαλυσύνην σου διηγῶνται.
Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου
ἐξερεῦζονται,*
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,*
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσι,*
καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ
ἔργα σου,*
καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.
Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι,*
καὶ τὴν δύναστείαν σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν
δυναστείαν σου,*
καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς
βασιλείας σου.
Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν
αἰώνων,*
καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ,*
καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς
καταπίπτοντας,*
καὶ ἀνορθοὶ πάντας τοὺς κατερράγμενους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν,*
καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου,*
καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Et virtutem terribilium tuorum dicent,*
et magnitudinem tuam narrabunt.
Memoriam abundantiae suavitatis tuae
eructabunt,*
et iustitia tua exultabunt.

Miserator et misericors Dominus,*
pateriens et multum misericors.
Suavis Dominus universis,*
et miserationes eius super omnia opera
eius.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera
tua;*
et sancti tui benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent,*
et potentiam tuam loquentur,

Ut notam faciant filiis hominum
potentiam tuam,*
et gloriam magnificentiae regni tui.
Regnum tuum regnum omnium
saeculorum,*
et dominatio tua in omni generatione
et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis,*
et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt,*
et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant, Domine;*
et tu das escam illorum in tempore
opportuno.
Aperis tu manum tuam,*
et imple omne animal benedictione.

diranno la potenza delle tue
opere terribili e racconteranno la tua grandezza, //
proferiranno il ricordo della
tua bontà immensa ed
esulteranno per la tua
giustizia.

Pietoso e misericordioso il
SIGNORE, longanime e ricco
di misericordia; //
dolce il SIGNORE con quanti pazien-
tano, e le sue compassioni
su tutte le sue opere.

Ti confessino, SIGNORE, tutte
le opere tue e i tuoi santi ti
benedicano. //
Diranno la gloria del tuo regno e
parleranno del tuo dominio,

per far conoscere ai figli degli
uomini il tuo dominio e la
gloria della magnificenza del
tuo regno. //
Il tuo regno è regno di tutti i secoli e la tua
signoria si estende di
generazione in generazione.

Fedele il SIGNORE nelle sue
parole e santo in tutte le
opere sue.

Sorregge il SIGNORE tutti
quelli che cadono e rialza
quanti sono abbattuti.

Gli occhi di tutti in te sperano
e tu dai il loro cibo nel tempo
opportuno. //
Tu apri le tue
mani e riempi ogni vivente
del tuo beneplacito.

و⁶ يَتَكَلَّمُونَ بِعِزَّةٍ مَخَاوِفِكَ * وَأَحَدْتُ بِعِظَائِمِكَ
ز⁷ بِذِكْرِ وَفَرَةٍ صَلاَحِكَ يُفِيضُونَ * وَبِرِّكَ يُهَلِّلُونَ .

ح⁸ الرَّبُّ رَحِيمٌ رُؤُوفٌ * طَوِيلُ الْأَنَاءِ وَعَظِيمُ الرَّحْمَةِ .
ط⁹ الرَّبُّ يَرَأْفُ بِالْجَمِيعِ * وَمَرَاحِمُهُ عَلَى كُلِّ أَعْمَالِهِ .

ي¹⁰ لِتَحْمَدَكَ يَا رَبُّ جَمِيعُ أَعْمَالِكَ *
وَلِيُبَارِكَكَ أَصْفِيَاؤُكَ

ك¹¹ لِيُحَدِّثُوا بِمَجْدِ مَلَكُوتِكَ * وَلِيَنْطِقُوا بِمَجَبَرَتِكَ

ل¹² لِكِي يُعَرِّفُوا بَنِي الْبَشَرِ مَا تَرِكَ *
وَيَجْدَ بَهَاءَ مَلَكُوتِكَ .

م¹³ إِنَّ مَلَكُوتَكَ مَلَكُوتٌ جَمِيعِ الدُّهُورِ *
وَسُلْطَانَاكَ فِي كُلِّ جِيلٍ جِيلٍ .

ن الرَّبُّ أَمِينٌ فِي كُلِّ أَقْوَالِهِ * وَبَارٌّ فِي جَمِيعِ أَعْمَالِهِ .

س¹⁴ الرَّبُّ يُسَانِدُ جَمِيعَ السَّاقِطِينَ *
وَيُنْهَضُ كُلُّ الرَّازِحِينَ .

ع¹⁵ عَيُونُ الْجَمِيعِ تَرْجُوكَ *
لِتَرْزُقَهُمْ طَعَامَهُمْ فِي أَوَانِهِ

ف¹⁶ تَبْسُطُ يَدَكَ * فَتُشْبِعُ كُلَّ حَيٍّ رَغْبَتَهُ .

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,*
καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτὸν,*
πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει,†
καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται,*
καὶ σώσει αὐτούς.
Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτὸν,*
καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,†
καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ *
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ PME'

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.†
αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου,*
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιῇτε ἐπ' ἄρχοντας,*
καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι
σωτηρία.
Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ,†
καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.*
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν.

Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ,*
ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ,
τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,*
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

lustus Dóminus in ómnibus viis suis, *
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus
invocántibus eum, *
ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciat, †
et deprecaciónem eórum exáudiet, *
et salvos fáciat eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se, *
et omnes peccatóres dispédet.

Laudatiónem Dómini loquétur os
meum, †
et benedícat omnis caro nómini sancto
eius *
in saéculum et in saéculum saéculi.

PSALMUS 145

Alleluia, Aggáei et Zachariæ.

Lauda, ánima mea, Dóminum; †
laudábo Dóminum in vita mea, *
psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus, *
in filiis hóminum, in quibus non est
salus.
Exibit spíritus eius, et revertétur in
terram suam; *
in illa die períbunt omnes cogitatiónes
eórum.

Beátus cuius Deus Iacob adiutor eius, *
spes eius in Dómino Deo ipsíus,
Qui fecit cælum et terram, *
mare et ómnia quæ in eis sunt.

Giusto il SIGNORE in tutte le
sue vie e santo in tutte le
opere sue.
Vicino è il SIGNORE a tutti
quelli che lo invocano, a
quanti lo invocano con verità.

Farà la volontà di quelli
che lo temono, esaudirà la
loro supplica e li salverà.
Custodisce il SIGNORE tutti
quelli che lo amano e
sterminerà tutti i
peccatori.

La mia bocca parlerà la lode
del SIGNORE, e benedica ogni
carne il suo santo nome in
eterno e nei secoli dei secoli.

Alleluia; di Aggeo e Zaccaria.

Loda, anima mia, il
SIGNORE. Loderò il
SIGNORE nella mia vita,
salmeggerò al mio Dio
finché esisto.

Non confidate nei principi, e
nei figli degli uomini, che non
hanno salvezza. // Uscirà il
suo spirito e ritornerà alla sua
terra, in quel giorno
periranno tutti i loro pensieri.

Beato colui che ha per aiuto
il Dio di Giacobbe, la cui
speranza è nel SIGNORE suo
Dio, // che ha fatto il cielo e
la terra, il mare e tutto ciò
che è in essi,

ص 17 الرَّبُّ بَارٌّ فِي كُلِّ طَرُقِهِ *

وَصَفِيٌّ فِي جَمِيعِ أَعْمَالِهِ

ق 18 الرَّبُّ قَرِيبٌ مِنْ جَمِيعِ الَّذِينَ يَدْعُونَهُ *
مِنْ جَمِيعِ الَّذِينَ بِالْحَقِّ يَدْعُونَهُ .

ر 19 يَصْنَعُ مَا يُرْضِي الَّذِينَ يَتَّقُونَهُ *
يَسْمَعُ صُرَاخَهُمْ وَيُخَلِّصُهُمْ .

ش 20 الرَّبُّ يَحْفَظُ جَمِيعَ حُبِّيهِ * وَيَسْتَأْصِلُ جَمِيعَ الْأَشْرَارِ .

ت 21 بَنَسِيحِ الرَّبِّ يَنْطِقُ فَمِي †
وَكُلُّ ذِي جَسَدٍ يُبَارِكُ اسْمَهُ الْقُدُّوسَ *
مَدَى الدَّهْرِ وَلِلْأَبَدِ .

المزمور 145

1 هَلِّلُويا .

سَّحِي الرَّبِّ يَا نَفْسِي †
2 أُسَبِّحُ الرَّبَّ طَوْلَ حَيَاتِي *
مَا دُمْتُ حَيًّا أَعْرِفُ لِلَّهِ .

3 لَا تَتَكَلَّمُوا عَلَى الْعُظَمَاءِ *
وَلَا عَلَى ابْنِ آدَمَ الَّذِي لَا خَلَاصَ عِنْدَهُ
4 مَنْ تَخْرُجُ رُوحُهُ فَيَعُودُ إِلَى ثَرَابِهِ *
يَوْمَئِذٍ تَتَلَاشَى أَفْكَارُهُ .

5 طَوْبِي لِمَنْ إِلَهُهُ يَعْقُوبَ نُصْرَتُهُ *

فِي الرَّبِّ إِلَهِهِ رَجَاؤُهُ

6 صَانِعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ * وَالْبَحْرِ وَكُلِّ مَا فِيهَا

τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα,†
ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις,*
διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους,*
Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς,
Κύριος ἀνορθοὶ κατερράγμένους,*
Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,

Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.†
Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται,*
καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,*
ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜΟΣ PMF

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς,*
τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθεῖη αἴνεσις.

Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος,*
καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.
Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν
καρδίαν,*
καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.
Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων,*
καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ,*
καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.
Ἀναλαμβάνων πρᾶεῖς ὁ Κύριος,*
ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.

Qui custodit veritatem in sæculum, †
facit iudicium iniuriarum patientibus, *
dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos, *
Dominus illuminat caecos;
Dominus erigit elisos, *
Dominus diligit iustos.

Dominus custodit advenas, †
pupillum et viduam suscipiet, *
et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in sæcula, *
Deus tuus, Sion, in generationem et
generationem.

PSALMUS 146

Allelúia.

Laudate Dominum, quoniam bonus est
psalmus; *
Deo nostro sit iucunda decoraque
laudatio.

Ædificans Ierusalem Dominus, *
dispersiones Israelis congregabit.
Qui sanat contritos corde, *
et alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinem stellarum, *
et omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, et magna
virtus eius, *
et sapientiae eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos Dominus, *
humilians autem peccatores usque ad
terram.

che custodisce la verità in
eterno, opera il giudizio per
chi subisce ingiustizia, dà cibo
agli affamati.

Il SIGNORE scioglie gli uomini
in ceppi. Il SIGNORE fa
sapienti i ciechi, // il
SIGNORE rialza chi è
abbattuto, il SIGNORE ama i
giusti.

Il SIGNORE custodisce i
forestieri, solleverà l'orfano e
la vedova e farà sparire la via
dei peccatori.

Regnerà il SIGNORE in
eterno, il tuo Dio, Sion, di
generazione in generazione.

Alleluia; di Aggeo e Zaccaria.

Lodate il SIGNORE, perché è
bene salmeggiare: al nostro
Dio sia dolce la lode.

È il SIGNORE che edifica
Gerusalemme; e radunerà i
dispersi di Israele, // lui
che guarisce coloro che
hanno il cuore spezzato e
fascia le loro fratture, //
che conta le moltitudini
delle stelle e le chiama tutte
per nome.

Grande è il Signore nostro e
grande la sua forza, e la sua
intelligenza è senza misura.
Il SIGNORE solleva i miti, ma
umilia i peccatori fino a terra.

حَافِظِ الْحَقِّ لِلْأَبَدِ * ٧ مُجْرِي الْحُكْمِ لِلْمَظْلُومِينَ
رَازِقِ الْجِيَاعِ خُبْرًا * ٨ الرَّبُّ يَحْلُلُ قِيُودَ الْأَسْرَى .

الرَّبُّ يَفْتَحُ عُيُونَ الْعُمْيَانِ *
الرَّبُّ يُنْهَضُ الرَّازِحِينَ .
الرَّبُّ يُحِبُّ الْأَبْرَارَ *

الرَّبُّ يَحْفَظُ النَّزْلَاءَ ٩
وَيُؤَيِّدُ الْيَتِيمَ وَالْأَرْمَلَةَ *
وَيُضِلُّ الْأَشْرَارَ فِي طَرِيقِهِمْ .

يَمْلِكُ الرَّبُّ لِلْأَبَدِ ١٠
إِلَهْكَ يَا صِهْيُونَ إِلَى جِيلٍ فَجِيلٍ . هَلِّلُويَا .

المزمور 146

١ سَبِّحُوا الرَّبَّ فَالْعَزْفُ لِإِلَهِنَا يَطِيبُ *
وَالْتَسْبِيحُ لَهُ يَلْدُ وَبِهِ يَلِيقُ .

٢ الرَّبُّ يَبْنِي أُورُشَلِيمَ * وَيَجْمَعُ الْمُنْفِيِّينَ مِنْ إِسْرَائِيلَ
٣ فَإِنَّهُ يَشْفِي مُنْكَسِرِي الْقُلُوبِ * وَيُضَمِّدُ جِرَاحَهُمْ
٤ يُحْصِي عَدَدَ الْكَوَاكِبِ * وَيَدْعُوهَا كُلُّهَا بِأَسْمَائِهَا .

٥ إِلَهِنَا عَظِيمٌ وَشَدِيدُ الْقُوَّةِ * وَلَا قِيَاسَ لِإِدْرَاكِهِ .
٦ الرَّبُّ يُؤَيِّدُ الْوُضْعَاءَ * وَيَذِلُّ الْأَشْرَارَ حَتَّى الْأَرْضِ .

Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει,*
ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα·

τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,*
τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετὸν,
τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον,*
καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,
καὶ διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν,*
καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς
ἐπικαλουμένοις αὐτόν.

Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει,*
οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.
Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν,*
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ PMZ'

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον,*
αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών·

ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν
σου,*
εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί.
Ὅ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην,*
καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.
Ὅ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ,*
ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.

Τοῦ διδόντος χιόνα ὥσει ἔριον,*
ὁμίχλην ὥσει σποδὸν πάσσοντος.
Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὥσει ψωμούς,*
κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς
ὑποστήσεται;
Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά·*
πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται
ὑδατα.

Præcínite Dómino in confessióne,*
psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus,*
et parat terræ plúviam.
Qui producit in móntibus foenum,*
et herbam servitúti hóminum.
Qui dat iumentis escam ipsórum,*
et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem
habébit,*
nec in tibiis viri beneplácitum erit ei;
Beneplácitum est Dómino super
timéntes eum,*
et in eis qui sperant super misericórdia
eius.

PSALMUS 147

Allelúia.

Lauda, Ierúsalem, Dóminum;*
lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum
tuárum,*
benedixit filiis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem,*
et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ,*
velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam,*
nébulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suam sicut buccéllas;*
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit ?
Emíttet verbum suum et liquefáciat ea,*
flabit spíritus eius et fluent aquæ.

Intonate un canto al SIGNORE nella
confessione, salmeggiate al nostro
Dio con la cetra,

a lui che avvolge il cielo di
nubi, prepara alla terra la
pioggia, // fa crescere sui
monti il fieno e le erbe a
servizio degli uomini, //
che dà il loro cibo agli
animali e ai piccoli dei
corvi, che lo invocano.

Non amerà il vigore del
cavallo e non si compiace
delle gambe dell'uomo:
si compiace il SIGNORE di
quelli che lo temono e di
quanti sperano nella sua
misericordia.

Alleluia; di Aggeo e Zaccaria.

Loda, Gerusalemme, il
SIGNORE, loda il tuo Dio, *
Sion,

perché ha rafforzato le
sbarre delle tue porte, ha
benedetto i tuoi figli dentro
di te; // lui che pone come
tuoi confini la pace e col
midollo del frumento ti
sazia, // manda la sua
promessa alla terra: molto
veloce correrà la sua
parola,

di lui che dà la neve come
lana, sparge la nebbia come
cenere, // getta il suo
ghiaccio come briciole; di
fronte al suo freddo, chi
potrà resistere? // Manderà
la sua parola e li scioglierà,
soffierà il suo spirito e
scorreranno le acque.

7 غَنُّوا لِلرَّبِّ حَامِدِينَ * اِعْزِفُوا لِإِلَهِنَا بِالْكِنَارَةِ

8 فَإِنَّهُ يُجَلِّلُ السَّمَاءَ بِالْغُيُومِ * وَيُهَيِّئُ الْمَطَرَ لِلْأَرْضِ
وَيُنْبِتُ الْعُشْبَ فِي الْجِبَالِ
وَالزَّرْعَ لِمَنْفَعَةِ الْإِنْسَانِ .

9 يَرْزُقُ الْبَهَائِمَ طَعَامَهَا * وَفِرَاحَ الْعُزْبَانِ حِينَ تَصْرُحُ .

10 لَا يَجْعَلُ فِي قُوَّةِ الْفَرَسِ هَوَاهُ *

وَلَا فِي سَاقِي الْإِنْسَانِ رِضَاهُ

11 إِنَّمَا رِضَا الرَّبِّ عَنِ الَّذِينَ يَتَّقُونَهُ *
عَنِ الَّذِينَ يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ .

المزمور 147

12 اِمْدَحِي الرَّبَّ يَا أُورُشَلِيمَ * سَبِّحِي إِلَهَكَ يَا صِهْيُونَ .

13 فَإِنَّهُ مَكَّنَ مَغَالِيقَ أَبْوَابِكَ *

وَبَارَكَ أَبْنَاءَكَ فِي وَسْطِكَ .

14 يَجْعَلُ حُدُودَكَ سَلَامًا *

وَمِنْ لُبَابِ الْحِنْطَةِ يُشْبِعُكَ .

15 يُرْسِلُ إِلَى الْأَرْضِ كَلِمَتَهُ * فَيُسْرِعُ قَوْلُهُ فِي عَدْوِهِ .

16 يُعْطِي الثَّلْجَ كَأَنَّهُ صُوفٌ *

وَيَنْثُرُ الصَّبْغَ كَأَنَّهُ رَمَادٌ

17 يُلْقِي جَلِيدَهُ فُتَاتًا * فَمَنْ يَقِفُ بُحَاةَ بَرَدِهِ ؟

18 يُرْسِلُ كَلِمَتَهُ فَيَذِيبُهَا * يَهْبُ رِيحُهُ فَتَسِيلُ الْمِيَاهُ .

Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ,*
δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.
Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει,*
καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
iustítias et iudícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícia sua non manifestávit eis.
Allelúia.

Annuncia la sua parola a
Giacobbe, i suoi decreti e i
suoi giudizi a Israele.
Non ha fatto così a nessuna
nazione e i suoi giudizi non
ha manifestato loro.

¹⁹ يُوحِي كَلِمَتَهُ إِلَى يَعْقُوبَ *

فَرَأَيْضَهُ وَأَحْكَامَهُ إِلَى إِسْرَائِيلَ .

²⁰ لَمْ يُعَامِلْ هَكَذَا أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ *

وَلَمْ تَعْرِفْ أَحْكَامَهُ . هَلَّلُوْا .

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'

Ἀλληλοῦῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

PSALMUS 148

Allelúia.

Alleluia; di Aggeo e Zaccaria.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν,*
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,*
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Laudáte Dóminum de cælis, *
laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes ángeli eius, *
laudáte eum omnes virtútes eius.

Lodate il SIGNORE dai cieli,
lodatelo nei cieli altissimi.
Lodatelo, voi tutti angeli suoi,
lodatelo voi tutte sue schiere.

سَبِّحُوا الرَّبَّ مِنَ السَّمَوَاتِ * سَبِّحُوهُ فِي الْأَعَالِي .

² سَبِّحُوهُ يَا جَمِيعَ مَلَائِكَتِهِ * سَبِّحِيهِ يَا جَمِيعَ قُوَّاتِهِ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἥλιος καὶ σελήνη,*
αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,*
καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν

Laudáte eum sol et luna, *
laudáte eum omnes stellæ et lumen.
Laudáte eum cæli cælórum, *
et aquæ omnes quæ super cælum sunt.

Lodatelo, sole e luna,
lodatelo, voi tutte stelle e
luce. // Lodatelo, cieli dei
cieli e voi acque al di sopra
dei cieli.

³ سَبِّحِيهِ أَتَيْتُهَا الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ *

سَبِّحِيهِ يَا جَمِيعَ كَوَاكِبِ النُّورِ .

⁴ سَبِّحِيهِ يَا سَمَاءَ السَّمَوَاتِ *

وَيَا أَتَيْتُهَا الْمِيَاهُ الَّتِي فَوْقَ السَّمَوَاتِ .

αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου·†
ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν,*
αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα †
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·*
πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Laudent nomen Dómini, †
quia ipse dixit et facta sunt, *
ipse mandávit et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum
sæculi; *
præcéptum pósuit et non præteríbit.

Lodino il nome del SIGNORE,
perché egli disse, e le cose
furono; egli comandò, e
furono create. // Le ha
stabilite in eterno e nei secoli
dei secoli, ha dato un ordine,
e non passerà.

⁵ فَلْتُسَبِّحِ اسْمَ الرَّبِّ * فَإِنَّهُ هُوَ أَمَرَ فَخُلِقَتْ

⁶ وَأَقَامَهَا إِلَى الدَّهْرِ وَإِلَى الْأَبَدِ *

سَنَ سُنَّةً لَنْ تَزُولَ .

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς,*
δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος,†
πνεῦμα καταιγίδος,*
τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Laudáte Dóminum de terra, *
dracónes et omnes abyssi,
Ignis, grando, nix, glácies, †
spíritus procellárum, *
quæ faciunt verbum eius;

Lodate il SIGNORE dalla
terra, draghi e tutti gli
abissi; // fuoco, gran-
dine, neve, ghiaccio,
vento di tempesta che
eseguite la sua parola;

⁷ سَبِّحِي الرَّبَّ مِنَ الْأَرْضِ * أَتَيْتُهَا التَّنَّانِيْنُ وَجَمِيعُ الْغَمَارِ

⁸ النَّارُ وَالْبَرْدُ وَالثَّلْجُ وَالضَّبَابُ *

الرَّيْحُ الْعَاصِفَةُ الْمُنْقَذَةُ لِكَلِمَتِهِ .

Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοί,*
ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτῆνη,*
ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Montes et omnes colles, *
ligna fructífera et omnes cedri,
Béstiae et univérsa pécora, *
serpéntes et volúcris pennátæ.

voi monti e colli tutti, alberi
fruttiferi e tutti i cedri; //
voi fiere e tutti gli animali,
rettili e uccelli alati;

⁹ الْجِبَالُ وَجَمِيعُ التَّلَالِ * الشَّجَرُ الْمُثْمِرُ وَجَمِيعُ الْأَرْزِ

¹⁰ الْوُحُوشُ وَجَمِيعُ الْبِهَائِمِ *

الْحَيَوَانَاتُ الدَّابَّةُ وَالطُّيُورُ الْمُبَحَّحَةُ .

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,*
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι,*
πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου,*
ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ,*
καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ,*
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'

Ἀλληλοῦῖα.

Ἦσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν·*
ἢ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτὸν,*
καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,*
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ,*
καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ,*
καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν λάρυγγι αὐτῶν,*
καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν
τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,*
ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς·

Reges terræ et omnes pópuli, *
príncipes et omnes iúdice terræ,
lúvenes et vírgines, *
senes cum iunióribus
Laudent nomen Dómini, *
quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram, *
et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius, *
filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Allelúia.

PSALMUS 149

Allelúia.

Cantáte Dómino cánticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo qui fecit eum, *
et filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro, *
in týmpano et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in
pópulo suo, *
et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, *
lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
Ad faciéndam vindíctam in natióibus, *
increpatiónes in populis,

re della terra e popoli
tutti, principi e giudici tutti
della terra; // giovani e
vergini, anziani e
giovannetti: // lodino il
nome del SIGNORE,
perché è stato esaltato il
nome di lui solo:

la confessione di lui sulla
terra e nel cielo. Ed esalterà il
corno del suo popolo:
inno per tutti i suoi santi, per
i figli di Israele, popolo che si
avvicina a lui.

Alleluia.

Cantate al SIGNORE un
canto nuovo, la sua lode
nell'assemblea dei santi.
Gioisca Israele del suo
creatore, e i figli di Sion
esultino nel loro re.

Lodino il suo nome con la
danza, col timpano e
l'arpa salmeggiando a lui; //
perché si compiace il
SIGNORE del suo popolo
ed esalterà i miti nella
salvezza.

Si vanteranno i santi nella
gloria ed esulteranno sui loro
giacigli.

Le esaltazioni di Dio nella
loro bocca e spade a due
tagli nelle loro mani,
per fare vendetta tra le genti
e castighi fra i popoli,

¹¹ **مُلُوكُ الْأَرْضِ وَجَمِيعِ الشُّعُوبِ ***

الرُّؤَسَاءُ وَجَمِيعِ قُضَاةِ الْأَرْضِ

¹² **وَالشُّبَّانُ وَالْعَذَارَى * وَالشُّيُوخُ وَالْأَخْدَانُ .**

¹³ **لِيُسَبِّحُوا اسْمَ الرَّبِّ * فَإِنَّ اسْمَهُ عَالٍ دُونَ سِوَاهُ**

وَجَلَالَهُ فَوْقَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ *

¹⁴ **وَقَدْ عَظَّمَ قُوَّةَ شَعْبِهِ .**

فَالْتَسَبِّحُ فِي أَفْوَاهِ جَمِيعِ أَصْفِيَائِهِ *

بَنِي إِسْرَائِيلَ الشَّعْبِ الْمُقَرَّبِ إِلَيْهِ . هَلِّلُويَا .

المزمور 149

¹ **هَلِّلُويَا .**

أَنْشِدُوا لِلرَّبِّ نَشِيدًا جَدِيدًا *

تَسْبِيحَتُهُ فِي جَمَاعَةِ الْأَصْفِيَاءِ .

² **لِيَفْرَحَ إِسْرَائِيلُ بِصَانِعِهِ * لِيَبْتَهِجَ بَنُو صِهْيُونَ بِمَلِكِهِمْ**

³ **لِيُسَبِّحُوا اسْمَهُ بِالرَّقْصِ * لِيَعْزِفُوا لَهُ بِالذَّفِّ وَالْكِتَارَةِ**

⁴ **فَإِنَّ الرَّبَّ يَرْضَى عَنْ شَعْبِهِ ***

يُزَيِّنُ الْوُضْعَاءَ بِخَلَاصِهِ .

⁵ **يَبْتَهِجُ الْأَصْفِيَاءُ بِالْمَجْدِ * يَهْلَلُونَ عَلَى أَسْرَتِهِمْ .**

⁶ **تَعْظِيمُ اللَّهِ مِلءَ حُلُوقِهِمْ ***

وَسَيْفٌ ذُو حَدَّيْنِ بِأَيْدِيهِمْ

⁷ **لِإِنْزَالِ الْإِنْتِقَامِ بِالْأُمَمِ * وَالْعِقَابِ بِالشُّعُوبِ**

τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,*
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς·
τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον·*
δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ PN'

Ἀλληλοῦϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,*
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,*
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλowsύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος,*
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,*
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,†
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.*
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ad alligandos reges eorum in
compédibus, *
et nobiles eorum in mánicis férreis,
Ut fáciant in eis iudícium conscriptum: *
glória hæc est omnibus sanctis eius.
Allelúia.

PSALMUS 150

Allelúia.

Laudáte Dóminum in sanctis eius, *
laudáte eum in firmaménto virtútis
eius.

Laudáte eum in virtútibus eius, *
laudáte eum secúndum multitudínem
magnítudinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ, *
laudáte eum in psaltério et cíthara,
Laudáte eum in týmpano et choro, *
laudáte eum in chordis et órganō.

Laudáte eum in cýmbalis
benesonántibus, †
laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: *
omnis spíritus laudet Dóminum.
Allelúia.

per legare in ceppi i loro
re e i loro grandi in
catene di ferro, // per
compiere fra di essi il
giudizio già scritto: questa
è la gloria per tutti i suoi
santi.

Alleluia.

Lodate Dio nei suoi santi,
lodatelo nel firmamento della
sua potenza. // Lodatelo per
le sue potenze, lodatelo
secondo l'immensità della sua
grandezza.

Lodatelo al suono della
tromba, lodatelo con l'arpa e
la cetra. // Lodatelo col
timpano e con la danza,
lodatelo sulle corde e sul
flauto.

Lodatelo con cembali
armoniosi, lodatelo con
cembali di acclamazione.
Ogni spirito lodi il SIGNORE.

8 لِرَبِّطِ مَلُوكَهَا بِالْقُيُودِ * وَأَشْرَافِهَا بِكُيُوبٍ مِنْ حَدِيدٍ
9 لِتَنْفِذِ الْحُكْمِ الْمَكْتُوبِ فِيهِمْ *
هَذَا فَخْرٌ لِجَمِيعِ أَصْنِفَائِهِ . هَلِّلُويَا .

المزمور 150

1 هَلِّلُويَا .

سَبِّحُوا اللَّهَ فِي قُدْسِهِ * سَبِّحُوهُ فِي جَلَدِ عِزَّتِهِ
2 سَبِّحُوهُ لِأَجْلِ مَآثِرِهِ *
سَبِّحُوهُ لِأَجْلِ وَفَرَةِ عَظَمَتِهِ .

3 سَبِّحُوهُ بِصَوْتِ البوقِ * سَبِّحُوهُ بِالْعُودِ وَالْكِتَارَةِ
4 سَبِّحُوهُ بِالذُّفِّ وَالرَّقْصِ *
سَبِّحُوهُ بِالْأَوْتَارِ وَالْمِزْمَارِ

5 سَبِّحُوهُ بِصُنُوجِ الرِّينِ †
سَبِّحُوهُ بِصُنُوجِ الْهَتَافِ *

6 كُلُّ نَسَمَةٍ فَلْتَسَبِّحِ الرَّبَّ .
هَلِّلُويَا .